

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

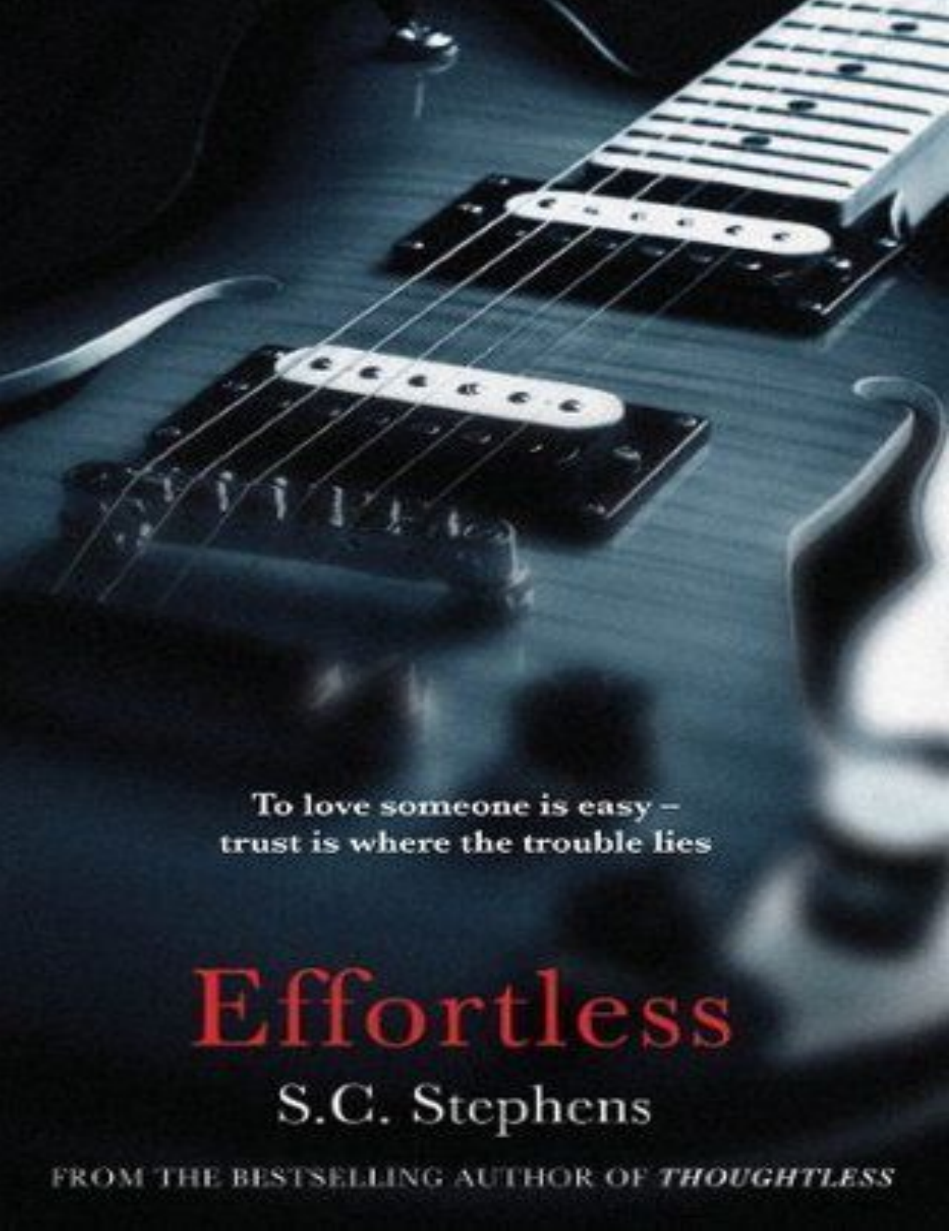
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

To love someone is easy –
trust is where the trouble lies

Effortless

S.C. Stephens

FROM THE BESTSELLING AUTHOR OF *THOUGHTLESS*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Zahmetsiz

S.C. Stephens

Yayınlanma tarihi: 2011

Etiket(ler): "yetişkin içeriği" Romantik Dram Angst

Zahmetsiz

Metnin telif hakkı© 2011 S.C. Stephens'a aittir.

Tüm Hakları Saklıdır. Bu kitap, yazarından izin alınmadan çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen telif hakkıyla korunan eserlerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. yazarın haklarını ihlal eden materyaller. Tüm karakterler ve hikayeler yazarın mülkiyetindedir ve desteğiniz ve saygınız takdir edilmektedir.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve Yazar.

Özet: Bir yıl içinde çok şey olabilir. Büyürsünüz, değişirsiniz, hatalarınızdan ders alırsınız. Ve Kiera ders çıkarması gereken pek çok hata yapmıştı. Ama öğrenmişti ve bir daha asla bir erkeğe acı çekirtmemeye kararlıydı, özellikle de şu anda kalbini elinde tutan muhteşem adama. Ancak hayat her ilişki için yeni zorluklar sunar ve Kiera'nın aşkı nihai teste tabi tutulduğunda, diğer taraftan zarar görmeden çıkabilecek mi? Aşk kolaydır... güven zordur.

Yazımı destekleyen ve kopyalarını hepimize çok teşekkürler. Teşvikiniz için çok teşekkür ederim, çünkü bu benim için dünyalara bedel. Umarım siz de bunu okurken benim yazarken aldığım kadar keyif alırsınız.

Aşağıdaki hikaye olgun temalar, sert bir dil ve cinsel durumlar içermektedir. Yetişkin okuyucular için hazırlanmıştır.

Bölüm 1

Erkek Arkadaşım, Rock Yıldızı

Kanal 4 hava durumu sunucusuna göre Seattle'da kayıtlara geçen en sıcak yaz yaşanmıştı. Bir yıldan biraz fazla bir süredir burada olduğumdan, nazik adamın sözüne . Birbirimize çarptıkça ve , bana dokunan herkesin teninde bu sıcaklığı hissettim. Yabancı insanların vücuduma sürtünmesi biraz iğrençti. Bu yabancılardan bazıları, bizim gibi bir grup içinde tıkiş tıkiş olmanın onlara kişisel alanımı işgal etme özgürlüğü verdiğine karar verdiğinde daha da iğrençti. Bu öğleden sonra Pete'in barında geçirdiğim tüm zamandan daha fazla eli popomdan uzaklaştırmıştım.

Tişıörtümün arkasından ter akıyordu ve bir an için moda seçimime lanet ettim. Bulutsuz, masmavi gökyüzüne baktığımda, öğlen güneşı gözlerimin tam ortasına vurarak beni kör etti. Gece kadar siyah gömleğimin kısa kollarını kıvırdım, sonra tıpkı Gilligan'ın Adası'ndaki MaryAnn gibi göbek deliğimin üzerinde bir düğüm atmaya başladım.

Ama sonra gülümsedim, neden giydiğimi ve bu terli bedenler kalabalığında ne işim olduğunu hatırladım. Önümde parıldayan birkaç sıra insanı geçip boş sahneye bakarken içime gergin bir enerji doldu. Kendim için değil. Hayır, erkek arkadaşım için. Bugün onun büyük günüydü. Bugün grubunun büyük günüydü ve onun sahneye çıkmasını beklerken ayaklarımın üzerinde biraz zıpladım. Her an mikrofona doğru koşacağını ve bekleyen kalabalığın kulakları yırtarcasına çığlık atacağını biliyordum.

Bekleyemedim.

Yanımdaki eller çıplak kollarımı kavradı. "Buna inanabiliyor musun, Kiera? Bizim çocuklar Bumbershoot oynuyor!"

En iyi arkadaşım, iş arkadaşım ve sırdaşım Jenny'ye baktım. Yüzünden benimki gibi ter akmıyordu ve sadece muhteşem bir şekilde nemli görünüyordu ama gözlerini aydınlatan ışıltı tıpkı benimki gibiydi. Erkek arkadaşı da ilk kez Seattle Müzik Festivali'nde çalışıyordu.

Artan hevesimle biraz ciyaklayarak kollarını geri çektim. "Biliyorum! Matt'in onları buraya getirttiğine inanamıyorum." Başımı salladım, erkek arkadaşımın bu gece Bob Dylan'la aynı mekânda çalışıyor olmasından etkilenmiştim. Hole ve Mary J. Blige önümüzdeki birkaç gün içinde çalacaklardı.

Jenny, bir yabancı ona doğru koştuğunda ona baktı; adam tamamen kafayı bulmuş gibiydi. Sarı at kuyruğu yüzümü okşarken bana dönüp omuz silkti. "Evan onlara bu yeri bulabilmek için çok çalıştığını söylüyor. Hem de en iyisi! Cumartesi öğleden sonra, mükemmel bir yaz gününde, iki harika gösterinin tam ortasında. Bundan daha iyisi olamaz."

Başını gökyüzüne doğru eğdi, güneş ışınları eşleşen siyah tişörtünün üzerindeki beyaz yazılarda parlıyordu, en sevdiğimiz grubun tam adını yücelten bir tişört -*Douchebags*- her ne kadar pazarlama amacıyla D- Bags olarak kısaltmış olsalar da.

Yüzü benimkine döndüğünde başımı salladım. "Oh, biliyorum, Kellan dedi ki-"

Ani bir ses patlaması konuşmamı böldü ve gözlerim otomatik olarak sahneye kayd. Genişçe gülümseyerek, gittikçe gürleyen kalabalığın tüm dikkatini çeken şeyi izledim. D-Bag'lerimiz nihayet varlıklarıyla kalabalığı onurlandırmaya karar vermişlerdi.

Matt ve Griffin sahneye ilk çıktıklarında açık hava sahnesinin önündeki topluluk zıplamaya ve bağırmaya başladı. Matt her zamanki sakın haliyle hayranlarını küçük bir gülümseme ve hafif bir el sallamayla selamladı. Sessizce mikrofonuna doğru yürüdü ve gitarını bağladı. Ona seslendim ama etrafımdaki insanlar ve gürültü yüzünden gitarist duymadı.

benim sesim. Omzundaki kayışı ayarlarken açık mavi gözleri kalabalığı endişeyle taradı.

Spektrumun diğer ucunda, Griffin, kuzeninin dikkat çekici, boynuzlu köpeği, sahnenin önünde bir aşağı bir yukarı koştu, insanların ellerine vurdu ve yumruğunu havaya kaldırdı. Solgun gözleri kalabalığı taradı ve ona bağırmasam da beni gerçekten duydu. Jenny ve beni ön taraftan biraz geride görünce bizi işaret etti. Sonra parmaklarını V pozisyonunda ağzına götürdü ve diliyle yanaklarımı içinde durduğum buharlı güneş ışığından daha sıcak hale getiren müstehcen şeyler yaptı. Hemen başka tarafa baktım.

Jenny ve benim etrafımdaki birkaç kişi güldü ve bize baktı. Utancım üçe katlandı. Yanımdaki Jenny alaycı bir şekilde "İyy, Griffin!" diye bağırdı ve sonra kalabalıkla birlikte gülmeye başladı. Başımı salladım, kız kardeşim Anna'nın bugün Hooters takvimi için fotoğraf çekiminde olmamasını diledim, böylece belki sözde erkek arkadaşını hizada tutmaya çalışabilirdi.

Evan gösterinin ortasında yanımıza geldi ve Griffin'in bize cinsel tacizde bulunduğunu görünce bize doğru baktı. Gülümsedi ve el sallayarak Jenny'ye bir öpücük gönderdi. Jenny öpücüğü havada kaptı ve ona bir öpücük gönderdi. Sıcak kalpli gülümsemesi daha da büyüdü, ama bizi onayladıktan sonra nerede olduğunu anlamak için döndü ve kara gözleri dehşete düşmüş gibiydi. Bu bakışa güldüm, iyi ruhlu adamın başarısının tadını çıkarmak için bir saniye ayırmasından mutluydum.

Sonra çılgılık o kadar yüksek oldu ki kulaklarım çınlamaya başladı. Aslında gözlerimi yarı kapattım, o kadar acı vericiydi ki. Hemen yanımdaki on dört yaşlarındaki kızlar birbirlerine sarılıp, "Aman Tanrım, işte orada. Aman Tanrım, çok seksi. Aman Tanrım, aman Tanrım, aman Tanrım!"

Sırıttım ve başımı salladım, rockçı erkek arkadaşımın insanları nasıl etkileyebildiğine şaşırılmış ve eğlenmişim. Tabii ki tamamen anlıyordum. Tanrı biliyor ya, başlangıçta beni tamamen etkilemişti. Hâlâ da etkiliyor. Her zerresiyle sahip olduğu sahnede kendinden emin adımlarla yürümesini izlerken bile vücudum onun için karıncalanıyordu.

Kellan mikrofonuna doğru yavaşça yürüdü. Ya da belki de normal bir tempoydu ve benim aklım ağır çekim düğmesindeydi. Sebep her ne olursa olsun, gideceği yere varması sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu. Bir elini havaya kaldırmış, onu alkışlayan kalabalığa el sallıyor, diğer de gür, dağınık saçlarının arasından geçiriyordu. Sıcak ve ter, kumlu kahverengi saçlarını daha da çılgınca bir hale getirmişti ve tamamen yenilebilir görünüyordu.

Mikrofon standına doğru yürüyüşünü tamamladığında dudağımı ısırdım. Mikrofonun yüksekliğini ayarlarken kalabalığı taradı. O gece mavisi yatak odası gözleri üzerlerinde gezinirken ön sıradakilerin ne hissettiğini tecrübelerimden biliyordum. Öyle bir bakışı vardı ki, etrafınızda bir kalabalık olsa bile dünyada başka kimse yokmuş gibi hissetmenize neden oluyordu. Buna bir de yüzündeki seksi yarı gülümsemeyi eklerseniz, karşınızda sizi bir bakışıyla bile ateşleyebilecek bir adam vardı. Şu anda beni ateşliyordu ve henüz beni fark etmemişti bile.

Yüzü başka yöne dönmüş, umarım bu kalabalıkta beni arıyordur diye düşünürken çene çizgisini inceledim; güçlü, erkeksi, acıtacak kadar seksi. Arkamdaki kızlar da öyle düşünüyor gibiydi. Çılgınlıkların arasından, "*Bu* gece benimle eve geliyor," ve "Tanrım, bu adam tamamen sikilebilir." cümlelerini net bir şekilde duydum. Dönüp onlara adamın alındığını söyleme isteğime karşı koydum, bunun yerine bakışlarımı ona odakladım. Hayranlar tarafından kışkanılmamalı ya da kızdırılmamalıydım ama onların yorumları on dört yaşındakininkinden biraz daha az sevimliydi.

Kellan'ın gözleri kalabalığın bir yarısıyla işini bitirdiğinde bana doğru döndü. Sihir gibi, Jenny ve beni anında fark etti. El salladı ve parmaklarını ağzına götürerek ıslık çaldı. O inanılmaz yoğun gözler benimkilere kilitlenince kızardım ve gülümsedim. Bana başını salladı ve "Seni seviyorum" dedi.

Arkamdaki aptal kızlar bunu kendilerine söylediği için inlemeye başladılar. Onu tanıdığımı kabul etme ve benim olduğunu söyleme isteğimi yine görmezden geldim. Bu, ona karşı olan hislerini bir nebze olsun değiştirmeyecekti ve ben de kendimi özel hayatımızla ilgili sonu gelmez sorulara maruz bırakacaktım. Tam ve eksiksiz bir şekilde konuşmak istemediğim sorular.

Yabancılar. Kellan'la bir araya gelmeden önce okulda bunu yeterince yaşamıştım.

Bunun yerine, gizlice onu da sevdiğimi söyledim ve birkaç kez baş parmağımla onayladım. Bu hareketime güldü ve başını salladı, sahnede canına okuyacağından emindi. Ve öyle de olacaktı. Aslında Kellan yıllardır kendini böyle bir an için hazırlıyordu, Los Angeles'ta küçük barlarda ve kulüplerde çalışıyordu ve ailesi öldükten sonra buraya gelmişti. Bir nevi tüm hayatı boyunca buna hazırlanıyordu.

Omzuna bir gitar asarak elini mikrofona sardı. Konuşacağı belli olduğunda çığlıklar yeniden yoğunlaştı. Ses sisteminden onun sıcak kahkahasını duydum, ardından "Merhaba Seattle!" Etrafındaki kızlar zıpladı ve onun adını haykırdı. Güldüm ve daha heyecanlı kızlardan uzaklaşmaya çalıştım, ancak gidecek yerim olmadığı için önümdeki birkaç erkeğe çarpmakla yetindim.

Bana ters ters baktıklarında özürler mırıldanırken, Kellan'ın sesi beni tekrar etkiledi. "Biz D-Bag'leriz... eğer bilmiyorsan..." bir başka uzun çığlık seansı, "...ve senin için bir şeyimiz var... eğer istersen."

Bunu söyledikten sonra kaşlarını kaldırdı ve ön taraftaki kadınlardan bazılarına benim zevkime göre biraz fazla müstehcen bir şekilde baktı. Ama bunun bir rol olduğunu biliyordum. Yüzü açıkça "*beni sonra becer*" dese de, kalbinden geçen bu değildi. Kalbinde ben . Hatta kalbinin üzerine dövme yaptırmıştım. Buradaki tek bir kadının bile bu gerçeğin farkında olmadığını bilerek gülümsedim. En azından Jenny dışında.

Kalabalığı susturmak için parmağını kaldırdı. Şaşırtıcı bir şekilde biraz geri çekildiler. "İster misiniz?" diye sordu imalı bir şekilde. Kalabalık yüksek sesle istediklerini belirtti. Jenny elleriyle bağırarak cevap veriyordu, ben de ona katıldım.

Matt'in başını salladığını ve elini esnetirken gülümsediğini fark ettim. Evan şimdi davulunun önünde oturmuş, vücudunu duyulmamış bir ritimle hareket ettiriyor ve elindeki çubuğu döndürüyordu. Kellan kalabalığa bakarken, ben de Griffin'i izledim.

birkaç kızın tişörtlerini kaldırmasını sağlamaya çalıştım. Yapıp yapmadıklarını görmek için bakmaya devam etmedim.

Kellan elini kulağına götürdü. "Eğer istiyorsan, bunu senden duymak zorundayım." Arkamdan yuhalamalar, bağırışlar ve daha müstehcen öneriler geliyordu ama umurumda değildi. Artık hiçbiri umurumda değildi, çünkü Kellan gözlerini tekrar benimkilere çevirdi ve yüzünde gördüğüm saf sevinç, tüm o ileri çıkan kadınları, tüm o kapkaççı erkekleri ve tüm o terli yabancıları buna tamamen değdirmeye yetti.

Bana gülümserken ruhunun canlanmasını izlemek gibiydi. Bunu seviyordu. Benim dışımda, Kellan'ın gerçekten uğruna yaşadığı tek şey buydu. Doğru, sanki önemli değilmiş, sadece geceleri yapılacak bir şey olduğu için yapıyormuş gibi davranmaya çalıştı, ama zamanla bunun sadece onun başa çıkma yöntemi olduğunu gördüm. Sanırım Kellan'ın bir parçası bunun elinden alınmasından korkuyordu. En iyi koşullar altında büyümemişti. Tam tersi. Çoğu insanın doğrudan içki ve uyuşturucuya koşmasına neden olacak korku dolu bir çocukluk geçirmişti. Ama Kellan müziği bulmuştu ve müzik, ciddi anlamda sağlıklı bir cinsel iştahla birlikte, onu zihin uyıştıran bağımlılıklarla dolu bir hayattan kurtarmıştı.

Kellan arkasından bileğine bir fiske vurdu ve işaretini bekleyen Evan hemen çalmaya başladı.

Şarkı hızlıydı, akılda kalıcıydı ve milyonlarca kez duymuş olmama rağmen heyecanla zıplamaya başladım. Ezici, gürültülü bedenlerin bana sürtünmesi, müziğin sağır edici titreşimleri ve hepimizin üzerine vuran sıcak güneşin kalabalığa elektrik göndermesiyle ilgili bir şey vardı. *Beni* heyecanlandırdı. Kellan'ın ne hissettiğini ancak hayal edebilirdim.

Sesi müziği mükemmel bir şekilde kesiyordu. Sahne dışında ne hissediyor olursa olsun, Kellan bu konuda tam bir profesyoneldi. Bölgede yaptığı sayısız alıştırma ve küçük gösteriler meyvesini vermişti; sesi muhteşemdi. Mikrofonu kelimeleri açık alana doğru sürüklerken tiz, kadınsı bir çığlık kalabalığın içinde yükseldi. Bir şarkı söylüyordu

eski bir şarkı, bir D-Bag klasiği ve etrafımdaki birkaç kişi şarkıya eşlik ediyordu. Kellan'ı daha önce şarkı yazarken izlediğim için, özellikle bu büyüklükte bir kalabalıkta şarkı sözlerinin ona tekrarlanmasına tanık olmak biraz hayranlık uyandırıcıydı.

Tıngırdatırken ve şarkı söylerken gülümsüyordu. Dudaklarında dikkat dağıtacak kadar seksi bir yarı gülümseme vardı. Aynı anda hem gitar çalıp hem de şarkı söyleyebilmesi beni hiç şaşırtmamıştı. Ben mi? Ben bunlardan sadece birini bile zar zor yapabiliyordum. Jenny ellerini havada salladı ve erkeği için bağırıp çağırdı, ben de aynısını yaptım, bugün gelip onu destekleyebildiğim için, bugün hepsini destekleyebildiğim için mutluydum. Belki Griffin'i değil.

Şarkı kalabalığın, hatta tam önümdeki çocukların gürültülü tepkisiyle sona erdi. Kellan ve çocuklar için çok mutluydum. Bu başarıyı hak etmişlerdi. Kellan bir sonraki şarkı için gitarını kaldırdı ve mikrofonu standından çıkardı. Buradaki sahne Pete'inkinden daha genişti ve etrafta dolaşmak için daha fazla alana sahip olan Kellan'ın flört etmek için de daha fazla alanı vardı. Bir sonraki şarkıya geçerken gözleri kalabalığın üzerinde, benim sadece benim üzerimde gezinmelerine alışık olduğum bir şekilde gezindi.

Bu beni biraz rahatsız etti ama boşverdim. Sadece burada olduğu için heyecanlıydı, çalacağı için heyecanlıydı. Sahnede ilk gördüğüm agresif seksi adama geri dönmüştü. Onu ilk gördüğümde bu seksi davranışları bana abartılı gelmişti ama buradaki seyirciler bunu yutuyordu. Her yerden, hatta arkamdaki sıralardan bile eller ona doğru uzanıyordu. O kadınların ondan ne yapmasını beklediklerinden pek emin değildim. Sahne dalışı mı? Bunu yapmamasını umarak kaşlarımı çatmıştım. Yaralanabilirdi... ya da ölene kadar okşanabilirdi.

Bir ayağını hoparlöre dayayıp bir vantilatörü almak için eğildiğinde, boş boş neden bu diye merak ettim. Saçını mı beğenmişti? O bölümdeki en heyecanlı kişi o muydu? En büyük sese mi sahipti? Başımı sallayarak bunu aklımdan çıkardım. Orada konsantre olması gereken o kadar çok şey vardı ki, muhtemelen hiç düşünmüyordu. Sadece kendisinden daha fazlasını isteyen bir hayranına tepki veriyordu. Ve ona kesinlikle dokunabilirlerdi. Birkaç okşamayı kaldıramayacak kadar kıskanç bir cadaloz değildim. Mantık çerçevesinde tabii ki.

Ve Kellan flörtlerinin çoğunu sahnede tutmakta iyiydi. Günlük hayatımızda şarkı söylerken olduğu gibi asla görünmez ya da davranmazdı. Şovları arasında neredeyse bir rock yıldızı olduğunu bile bilemezsiniz. Gerçekten, eğitimsiz bir göz için biraz tembel görünüyordu. Ama barda soğuk biraları yudumlarken bile zihninin her zaman meşgul olduğunu biliyordum.

Set boyunca sıcaklık arttıkça Kellan'ın soyunup soyunmayacağını merak etmeye başladım. Saçma bir fikir değildi; daha önce de şarkı söylerken bunu yapmıştı. Duyduğum kadarıyla birkaç kez. Fırsat buldukça gömleğinin alt yarısıyla kendini siliyor, gömleği üst karın kaslarının kenarına kadar yükseliyor, her bir çizgi hala görkemli bir şekilde belirginleşiyordu. Bunu her yaptığında yükselen çığlık senfonisine bakılırsa, tişörtü çıkarmayı tercih etse kalabalığın bunu onaylayacağından emindim. En azından kalabalığın büyük kısmı.

Kadınların erkek arkadaşımı bu şekilde süzmesi konusunda ne hissettiğimden emin değildim. Dövmesinin ortaya çıkması konusunda da ne hissettiğimden emin değildim. Bu beni daha çok rahatsız ediyordu. Ama hızlıca sildikten sonra her zaman düz, beyaz tişörtünün yerine oturmasına izin verirdi. Onun da dövmesini gizli tutmayı sevdiğine inanmayı tercih ettim, sanki sadece ikimizin arasında bir şeymiş gibi. Öyle de olmalıydı. Dövme *onun* vücudunda olsa da ikimiz için de son derece kişiseldi. Ayrı kaldığımız süre boyunca onu bana bağlı tutmuştu. Tekrar bir araya geldiğimizde de bizi birbirimize bağlamıştı.

Kendilerine ayrılan süre azaldığında, grup üyelerinin her biri küçük selamlar verdi ve Kellan dinledikleri için kalabalığa teşekkür etti. Kürsüden uzaklaşırken onu hiç görmediğim mutluydu. Gözleri kalabalığın içinde benimkilere kaydı. Hayır, daha önce yanılmışım. Şu anda bana onda gördüğüm en mutlu bakıştı.

Etrafımızdaki kalabalık değişmeye başladı, bazıları bir sonraki gösteriyi izlemek için kalırken, bazıları başka bir mekana bakmak için ayrıldı. Bumbershoot'ta her an büyük isimlerden D-Bags gibi yerel sanatçılara kadar düzinelerce sanatçı sahne alıyordu. Daha geçen yıl Kellan ve ben henüz arkadaşken, yani ne kadar arkadaş olabildiysek o kadar arkadaşken onlarla birlikte burada bulunmuştum, isimlerini grup afişlerinde görmek biraz gerçeküstüydü. O posterlerden hatıra olarak üç düzine kadar almıştım.

Jenny kıkırdayarak kolunu benimkiyle birleştirdi ve bizi sahnenin kenarına doğru çekti. Çocuklar hayranları selamlamakla eşyalarını çıkarmak arasında gidip . Kellan değerli gitarını kaptı ve bana gülümseyip başını sallayarak sahnenin arkasına saklandı. Jenny ve ben sahne arkasını diğer insanlardan ayıran metal parmaklıklara yaklaştık. Parmaklık yeterli bir uyarı değilse diye, sarı gömlekli birkaç güvenlik görevlisi insanları uzaklaştırıyordu.

Kellan'ın eninde sonunda ortaya çıkacağını bildiğim yerde beklerken, bir an için çitin arkasına gizlice geçebilecek kadar ileride olmayı diledim. Onunla birlikte olmak, gururlu midemi parçalayan kocaman tebrik kucaklamalarını ona vermek istiyordum. Ama burası benim gibi normal insanlara yasaktı ve Pete'in fedaisini utandıran iri yarı adamlar tarafından yakalanarak olay çıkarmak istemiyordum.

Evan ve Matt'in sahneden kaybolmasını, Griffin'in de kaybolmadan önce bir sarışının yüzünü yalamak için eğilmesini izlerken iç geçirdim ve yine kız kardeşimin burada olmasını diledim. Anna çoğu erkeğin standartlarına göre ateşliydi ve benim gibi sıradan Jean'lere kapalı yerlere girebiliyordu.

Sonsuzluk gibi görünen bir süreden sonra Kellan dışarı çıktı, gitarsız ve diğer çocuklarsız. Bana doğru koşarak metal parmaklığın üzerinden atladı. Güvenlik görevlileri ona baktı ama onlar içeri girmekle değil, insanları dışarıda tutmakla ilgileniyorlardı. Rock tanrılarını bekleyen bir grup insandan küçük bir çığlık yükseldi ama bu tanrı doğrudan bana yönelmişti.

Hemen kollarını bana doladı ve beni kucakladı. Onun coşkusuyla beni omzuna atıp etrafında döndürebileceğini düşündüm. Ayrıca popoma birkaç kez şaplak atıp yüzümü kıpkırmızı yapacağından emin olmasaydım, bunu yapmasına izin verebilirdim. Ama bu tür şeylerin daha özel bir ortamda yapılmasını tercih ederdim. Ve burada grubu bekleyen tek kız Jenny ve ben değildik.

Bu yüzden beni kaldırırken kıkırdayarak kollarımı sıkıca boynuna doladım ki kendini fazla . Kokusu bana çarptı

Anında. Tamamen ona ait olan o inkar edilemez koku. Temiz, erkeksi, baştan çıkarıcı... Rüyalarımnda bile benimle kalan bir kokuydu.

Kellan güldü ve beni sıkıca kavradı, beni tekrar yere bırakana kadar ciğerlerimdeki havayı sıkıştırdı. Geri çekilirken, inanılmaz mavi gözleri bana parlıyordu. "Bu çok eğlenceliydi! Burada olmana çok sevindim... Beğendin mi?"

Omuzlarımdan tutup gözlerimin içine bakmak için çömeldiğinde gözleri güneş ışığı altında parlıyordu. Sorusuna daha çok kıkırdadım. Gerçekten mi? Elbette hoşuma gitti, onu performansını izlemeye bayılıyordum. Yüzündeki ifade çok tatlıydı, neşeliydi. Neredeyse masumdu. Sıcak yanaklarını avuçlayarak başımı salladım. "Bayıldım. Harikaydınız! Seninle gurur duyuyorum Kellan."

Övgülerim karşısında yüzü daha da parladı, sonra daha önce fark etmediği bir şeyi fark eder gibi oldu. Kollarımın etrafındaki parmakları beni biraz geriye itti ve gözleri göğsümde gezindi. Yemin ederim sadece bakışlarıyla bile vücudumdaki sıcaklığın düz bir çizgi halinde arttığını hissettim. Açıkta kalan göbeğimde durdu, dudakları şeytani bir şekilde kıvrıldı ve çok uzun kirpiklerinin altından bana baktı. Bakışlarındaki için için yanan arzu nefesimi hızlandırmaya yetti. Kellan'ın masum anları asla çok uzun sürmezdi.

"Gömleğini beğendim."

Sesi erimiş seks gibiydi. Evet, erimiş... seks.

Her yerim kızardı. Hâlâ bana bininci kez değil de ilk kez bakıyormuş gibi hissettirebiliyordu. Hâlâ içimde kelekler uçuşuyordu.

Tam onun yorumuna bir yanıt vermek üzereyken Kellan saldırıya uğradı. Tam anlamıyla değil ama kadın eli kollarını tuttu ve onu döndürdü. Sevimli bir şekilde gülerek omuzlarımı bıraktı ve hayranlarının sevgisinin tadını çıkardı. Bazıları bana kaşlarını kaldırarak baktı ama sonra beni görmezden geldiler. Bu benim için sorun değildi. Elimden gelse Kellan'ın ilgi odağı olmamayı tercih ederdim.

Kellan bir şeyler imzalamaya ve cep telefonlarıyla fotoğraf çektirmeye başladığında başımı salladım. Bu çok garipti. Onun biraz ünlü olduğunu sürekli unutuyordum. Yani, Pete's'teki kızlara alışmışım ama biz Pete's'te değildik. Bu şöhretin onu böyle halka açık bir mekana kadar takip etmesini izlemek kafamı toparlamak için biraz zordu. Ben izlerken, kalabalığın içinde kendilerini fark etmesi için haykıran bir sonraki kız, sütyeninin kaplarını ortaya çıkarmak için atletini aşağı çekti. Göğsünü imzalaması için ona yalvardı. Çok hızlı bir şekilde bana baktı, ama sonra yaptı... ve adını imzalamak için bolca yeri vardı, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

Yanaklarım alev alev yandı ve midemde bir gerginlik düğümü hissettim. Evet, onun hayatına karşı soğukkanlı olmaya çalıştım, ama bir kalemle imza atarken yüzünün göğsünde olması biraz fazlaydı. Elleri de kışının üzerindeydi. Tam cadalozu uzaklaştırmayı düşünürken, omzuma sert bir el dayandı.

"*Seni seviyor, Kiera. Sadece oynuyor.*"

Omzumun üzerinden Evan'a baktım. Ben Kellan'ı izlemekle meşgulken o metal çitin arkasından çıkmıştı. Kellan bana bunu yapabiliyordu - beni dünyadan habersiz kılabilirdi. Kendimi ona o kadar kaptırmışım ki, etrafımdaki her şey arka planda kalıyordu ve bu benim zayıf noktamdı. Bunun üzerinde çalışıyordum.

Dövmeli kolunu Jenny'nin beline dolayan Evan'ın neşeli yüzü Kellan'a sırtıyordu. Şımarık sarışın hayranlıkla Evan'a bakıyordu. Öndeki adam ve göz kamaştırıcı güzelliğiyle Kellan diğerlerinden çok daha fazla dikkat çekiyordu ama Evan'ın da kendi takipçileri vardı. Şimdi onun arkasındaydılar ve tatlı, oyuncak ayı gibi bir adamın kız arkadaşından ayrılmasını bekliyorlardı.

Sıcak kahverengi gözlerini bana dikerek dövmeli diğer kolunu erkek arkadaşına doğrulttu. "Bu onun işi sayılır, bilirsin, hayranların daha fazlasını istemesini sağlamak."

Kellan'a baktım, şimdi iki kızın arasına sıkışmış yanaklarını öpüyordu, üçüncü bir kız ise kamerasıyla bu anı sonsuza dek kaydediyordu. Fotoğrafın saatler içinde internete düşeceğinden emindim. İç çektim. En azından o

Bir araya geldiğimizden beri onu dudaklarından öpmelerine bir sınır çizdi. Eskiden yapmazdı. Ve evet, o fotoğraflar internette de vardı.

Tekrar Evan'a bakarak omuz silkdim. "Biliyorum... Keşke bu konuda bu kadar iyi olmasaydı." Sesim biraz somurtkan çıkınca Evan kıkırdadı ve nihayet hayranlarını selamlamak için döndüğünde omzumu alkışladı.

Jenny yanında olduğu halde Evan imza dağıttı ve hiç tanımadığı insanlarla şakacı sohbetler yaptı. Jenny de öyle yaptı. Kargaşadan biraz uzak durarak ikisinin de ne kadar rahat görüldüğüne hayret ettim. Ben mi? Tekrar tekrar tanıştırmaktansa ölmeyi tercih ederim.

Gözlerim Kellan'ın geniş sırtına kaydı, orada bir kadın elini benim zevkime göre biraz fazla aşağıda tutuyordu ve hemen gözümü kaçırdım. İzleyerek kendimi kışkandırmanın bir anlamı yoktu. Onun yerine Matt'in sessizce kavgaya katıldığı yere baktım. O da bu rolden benim rahatsız görünüyordu. Çalmaktan, sahnede olmaktan, yaratmaktan ve müzik yapmaktan zevk alıyordu. Onun tutkusu buydu, insanları memnun etme kısmında değil. Ama kibarca başını salladı, birkaç fotoğraf çekti ve birkaç tişört imzaladı.

Matt'in kolunda aynı derecede sessiz kız arkadaşı Rachel vardı. Bronz teni ve koyu kahverengi saçlarıyla Latin ve Asyalı karışımı güzel bir kızdı. Dikenli, sarışın erkek arkadaşının elini tutuyor, ona gösterilen ilgiyi kıskanıyor gibi görünmüyordu ama sosyalleşmeye katılmak istiyor gibi de görünmüyordu. Kalabalıklardan hoşlanmayan Rachel, gösteriyi yakındaki çimenlikten izlemişti. Benden daha sessiz ve çekingendi... ki bu çok şey ifade ediyordu. Rachel Jenny'nin oda arkadaşıydı ve Matt'le görüşmeye geçen bahar, Kellan'la benim resmen bir araya geldiğimiz sıralarda başlamışlardı. Gösterişsiz çift hâlâ güçlü bir şekilde devam ediyordu. Kişilikleri çok iyi kaynaşmıştı. Sevimli sayılırlardı.

Bekleyen kalabalığın arasına karışan son D-Bag daha az sevimliydi. Griffin görüş alanımdan geçerken gözlerimi deviriyordum, elleri eline geçen her şeyi okşuyordu. Bazı kızlar onu tokatladı, bazıları kıkırdadı. Her zaman kıkırdayanlara geri dönerdi. İmza atma şekli

genellikle dilini kullanırdı. Onu izlemek midemi bulandırıyor. Dürüst olmak gerekirse, kız kardeşimin ne gördüğünü anlamadım.

Matt'in neredeyse aynısı, az önce boğazına kızı bıraktı ve daha fazla av aramak için başını sağa sola çevirdi. Ne yazık ki Griffin'in azgın gözleri bana takıldı. İnce dudakları tanıdık bir kıvrımla bükülerek bana doğru yürümeye başladı. İçgüdüsel olarak geri başladım. Griffin durmaktan hoşlandığım biriydi. Biraz kaprisli olma eğilimi vardı. Çene hizasındaki sarı saçlarını kulaklarının arkasına toplayarak ellerini yana doğru uzattı ve bunu yaparken bir hayranının göğsüne rahatça dokundu.

"Kiera, müstakbel sevgilim! Beni kontrol etmeye geldiğin için çok heyecanlıyım." Eli kargo şortuna gitti ve şeyini avuçladı. "Gördüklerin hoşuna gitti mi?" diye sordu başını eğerek.

Öğürmek isteyerek gitmek için döndüm. Beni yakalayacak kadar yaklaşıncaya yanaştı ve elimi tuttu. Avucumu aletin üzerine koyacakmış gibi görüldüğünde, gözlerim dehşetle açıldı, parmaklarım aniden onunkilerden koptu. giren Kellan, Griffin'in omzunu geriye itti. "Siktir git Griffin," diye mırıldandı başını sallayıp gözlerini devirerek.

Başçı omuz silkti ve ona dokunacak başka bir kız buldu. Rahat bir nefes aldım ve Kellan'ın yanına çöktüm. "Teşekkürler."

Kellan kıkırdarak başımı öptü. "Sorun değil. Griffin'le sohbet etmeyi ne kadar sevdiğini biliyorum." Kellan, belki de bütün gün kalıp onlarla sohbet edeceğini umduğu hayranlarından bazılarına el sallayarak veda ederken içim burkuldu. Hayır, Griffin konuşmayı en az sevdiğim kişiydi.

Kolunu belime sıkıca bağlayarak bizi döndüren Kellan, özel alandan uzaklaşıp parkın ana kısmına doğru yürümeye başladı. Neredeyse bilinçsizce, sanki onu her yerde takip edeceklermiş gibi, grup üyeleri de peşinden gelmeye başladı. Arkama baktığımda Matt ve Evan'ın kollarını kızlarına dolamış bir şekilde yürüdüklerini gördüm. Griffin de eliyle mahrem yerlerini kaşıyarak yürüyordu. Bir bakıma Kellan'ı her yerde takip ediyorlardı. Ailesi öldüğünde, Kellan her şeyi bırakıp buraya gelmişti.

ve hepsi bir an bile tereddüt etmeden onu takip etti. O zamandan beri buradalar.

Odağımı tekrar yanımdaki adama çevirerek diğer kolumu beline doladım ve onu sıkıca kavradım. O günün onun için nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordum. Kellan'ın ailesinden nefret etmek için iyi bir nedeni olduğu doğrudu, onlar kötü niyetli, taş kalpli piçlerdi ve hayatlarında yaşadıkları tüm acılar için Kellan'ı suçluyorlardı ama yine de... onlar onun ailesiydi. Sahip olduğu tek yakın aile. Onların ölümü onu derinden etkilemişti.

O zamanlar sadece on dokuz yaşındaydı ve liseden hemen sonra Los Angeles'a kaçtığından beri işkencelerinden sadece bir yıldır uzaktı. Hikayeyi anlatış biçimine bakılırsa neredeyse törenden hemen sonra. Ve onlara gideceğini söylememişti, sadece gitmişti. Onu hiç aramamışlar bile. Kellan bir keresinde bana, en azından hala hayatta olduğunu bildirmek için onları aradığında, işlerini yapmışlar ve kendi başına yaşayabilir ya da ölebilmemiş gibi umurlarında değilmiş gibi konuştuklarını söylemişti. Kellan'ın tamamen mahvolmamış olması bir mucizeydi.

Pislikler.

Griffin'in gelip Kellan'ı sırtından alkışlaması beni karanlık düşüncelerimden kopardı. Matt ve Rachel arkasındayken, uzakta çalan bir grubu işaret etti. Bunaltıcı havadaki ağır rock ritmini duyabiliyordum. "Gidip diğer gruplara da bir göz atacağız. Geliyor musunuz?"

Kellan, Evan ve Jenny'ye baktı ama onlar birbirlerine içli bakıyor, grubumuzun etrafında bir ileri bir geri yürüyen çok sayıda beden yüzünden duyamadığım sessiz bir sohbete dalmışlardı. Yanımızdan geçen birkaç kadın tanıdık gelmiş gibi dört adama baktı ama hiçbirini birkaç saniyeden fazla durmadı.

Kellan bana bakarak ne yapmak istediğimi sormaya başladı. Bedenim benim yerime cevap verdi. Karnım o kadar yüksek sesle guruldadı ki Jenny bile gülmek için hassas anından ayrıldı. Kellan'ın bedeninin bana usulca kıkırdadığını hissederken bir an için gözlerimi kapattım. Sadece bir gözünü kırarak

Açtım ve ona ters ters bakmaya çalıştım. Bunu daha da komik buldu ve biraz daha güldü.

Griffin'e bakan Kellan başını salladı. "Sanırım önce bir şeyler yiyeceğiz." Griffin'in sırtına şaplak atarak, "Size sonra yetişiriz," diye ekledi.

Fiziksel olarak birbirlerine benzeyen kuzenlerin etraflarındaki kalabalığa karışarak uzaklaşmalarını izledikten sonra Kellan bana gülümsedi. "Sana biraz yemek getirelim mi, gürültülü?"

Sırttım ve gözlerimi devirdim, ama sonra dudakları dudaklarımdaydı ve benimle dalga geçmesini umursamadım. Parmaklarını kulağımın üstündeki saçlarda gezdirirken elini yanağımda gezdirmesi, dudaklarımız arasında küçük bir boşluk yaratırken sıcak dudaklarının ustalıkla dudaklarıma doğru ilerlemesi ve dilinin ucunun kısa bir süreliğine benimkine dokunmak için dışarı çıkması, artık hiçbir şeyi umursamıyordum.

Elim saçlarını sıkıca kavramak için yukarı uzandı. Yavaşça araştıran dilinin her tarafımda olması için ona aç vermeye çalıştım. Vücudumun her yeri de güzel olurdu. Kıkırdayarak ağzımdan kurtuldu. Şaşırtıcı bir şekilde, sadece bu kısa yakınlık bile kalbimi hızlandırmış ve nefesimi hızlandırmıştı. Beni tahrik etmesi için çok az şey yetmişti.

Çarpık bir şekilde sırtarak başını eğdi. "Bir dakikaya ihtiyacın var mı?" diye fısıldadı bir kaşını kaldırarak.

Kendimi toparlayarak göğsüne bir şaplak attım ve hışımla uzaklaşmaya başladım. Az önce Kellan'ın beni tamamen içine çekmesine izin vermemek için çalışmam gerektiğini düşünmüyor muydum? Hmmm, bunun üzerinde bir süre çalışacağımı hissediyordum. Biraz sersemlemiş hissederek, yemeğin olduğunu düşündüğüm yere doğru yöneldim. Kellan biraz daha gülerek dirseğimi tuttu ve beni diğer tarafa çevirdi.

Baştan çıkarıcı, şeytani bir şekilde gülümseyerek başını salladı ve benim gittiğim yerin karşısındaki beton yola doğru ilerledi. "Yemek şu tarafta." Gülümsemesi genişleyerek ekledi: "Aklınızda başka bir şey yoksa tabii?" I

O anda bu devasa kampüste تنها bir yer bulup dilinin bana her türlü harikulade şeyi yapmasına izin verdiğimi hayal ettim. Nefesim biraz kesildi.

Kafamı buharlı düşüncelerimden silkeleyerek, burada kendimi kaptırdığım tek arzuya doğru ilerlemeye başladım. Rock yıldızı erkek arkadaşımın herkesin önünde seks yapmayacaktım. Bu her ne kadar onun hoşuna gitse de, kendimi kontrol edebiliyordum.

Hâlâ kıkırdayan, hâlâ benimle eğlenen Kellan kolayca yetişti ve kolunu tekrar belime doladı. Evan ve Jenny arkamızdan gelirken bana gülümseyerek mırıldandı: "Çok tatlısın. Seninle ne yapacağım ben?"

Pizza standlarına ulaştığımızda, bana yapabileceği en az yarım düzine şey düşünmüştüm.

Hepimiz yemek, müzik ve bu günü sonsuza dek beynimize kazımaya yetecek kadar anı ile dolduktan sonra, çocukların enstrümanlarını alabilmeleri için hepimiz sahne alanında tekrar buluştuk. Şey, Evan değil. Davullar diğer enstrümanlar kadar taşınabilir değildi, bu nedenle tüm grupların kullanması için bir set getirildi. Gecenin sonundaki büyük gösteriler hariç. Onlar kendi enstrümanlarını getirmek için zaman ayırırlardı.

Matt, Griffin ve Kellan'ın sırtlarında gitar çantaları olduğu için grubumuz eskisinden çok daha fazla dikkat çekti. Grup üyelerinin parktan çıkmaları için özel bir alan vardı ama Griffin, Griffin olduğu için, ana kapıdan çıkmakta ısrar etti. Griffin hepsinden çok ilgi odağı olmaktan hoşlanıyordu. Şimdiden on beş dakikasını doldurmaya başlamıştı.

Birkaç imza ve fotoğraf için daha durduktan sonra otoparka varmamız sonsuza kadar sürecektir gibi görünüyordu. Ama sonunda vardık. Jenny bana hızlıca sarıldı ve yarın işte görüşeceğimizi söyledi. Ardından Evan bana kocaman bir ayı gibi sarıldı ve şakayla karışık yarın işte görüşeceğimizi söyledi.

Onlara gülümseyerek el salladım ve Jenny'nin arabasıyla birlikte yola koyuldular, muhtemelen Pete'e gidiyorlardı çünkü Jenny'nin bu gece çalışması gerekiyordu. Akşamı Kellan'la geçirebilmek için o gece izin almıştım. Öğleden sonra Bumbershoot'taki konserleri nedeniyle Kellan ve çocuklar akşam bardan izinliydi. bu diğer çocukların geceyi orada geçirmelerine engel değildi. Pete's'ten asla uzun süre ayrılamazlardı.

Matt'e tek kolumla sarılırken onu tebrik ettim. Evan kadar aleni bir sevgi gösterisinde bulunmuyordu ve ben de onun rahat olduğu seviyeye saygı göstermeye çalıştım. Bana utangaç bir şekilde gülümseyerek, geldiğim için teşekkür etti. Rachel gülümsedi ve Matt'le birlikte Matt ve Griffin'in enstrümanlarını kaldırıp Griffin'in Vanagon'una binerken el sallayarak veda etti.

Griffin, belki de benim D-Bag'lere sarıldığımı görünce, kendisinin de bir D-Bag olmak istediğine karar . Avucunun içinde nefesini kontrol ederek bana doğru yürümeye başladı. Onu durdurmak için elimi uzattım ama sanırım Kellan'ın yüksek sesle boğazını temizlemesi duraklamasına neden oldu. Gözlerini deviren Griffin onun yerine parmaklarını salladı. "Biz Pete'e gidiyoruz. Sonra görüşürüz çocuklar."

Kellan güldü ve şık, kaslı arabasının kapısını açmak için dönmeden önce onu sırtından alkışladı. Kellan'ın bana defalarca söylediğine göre 1969 model bir Chevelle Malibu. Parlak siyah ve her tarafı krom kaplı olan bu araba, muhtemelen Kellan'ın gitarları dışında önemsedığı tek eşyasıydı. Los Angeles'ta ucuza bulmuş ve yeni keşfettiği özgürlüğünün ilk yazında zamanının çoğunu onu tamir etmekle geçirmişti. Bu onun gururu ve neşesi idi... ve bir kez çaldığımdan beri, onu kullanmama asla izin vermedi.

Deri koltuğa kayarak oturdu, ben de kayarak otururken bana baktı. "Senin evin mi benimki mi?" diye sordu, sesindeki boğukluğu abartarak.

Onu öpmek için eğildiğimde güldüm. Kellan ve ben hâlâ ayrı yaşıyorduk, hâlâ işleri ağırdan alıyorduk ve ilişkimizi kolayca dalabileceğimiz o kızgın bölgeye doğru patlatmak yerine hâlâ dengede tutmaya çalışıyorduk. "Benim," diye nefes aldım, onun kadar seksi olmaya çalışıyordum ama eminim başarısız oluyordum. Yine de yüzüme bakarken dudağını ısırdı.

Anında kızarak arkama yaslandım ve bir tutam saçımı kulağımın arkasına attım. "Anna bu gece geç gelecek, bu yüzden ev bize kalacak."

Arabayı çalıştırdığında sırtışı genişledi, doyurucu motor kükreyerek canlandı, hırıltısı Kellan'ın gülümsemesi kadar seksiydi. Yanaklarımdaki sıcaklığı hissederek başımı salladım ve ekledim, "Okul yakında başlıyor, bu yüzden eşyalarımı gözden geçirmeye başlamalıyım."

Bu gece yapmak istediğim şey aslında bu değildi ama bakışlarının yoğunluğu bedenimi kızdırıyordu ve beni ne kadar etkilediğini görebilmesinden nefret ediyordum. Keşke onun yanında daha kurnaz olabilseydim.

Dudağını bükerek bir kahkaha atar gibi yaptı. "Uh-huh, okul işleri. Pekâlâ. Okul işlerinde... harikayımdır." Ağzından kalbi durduran bir sırıtma çıktı ve arabasını az önce tamamen salladığı yerden uzaklaştırdı.

Bölüm 2

Barış

Yaklaşık yirmi dakika sonra Anna ile paylaştığım dairenin park alanına girdik. Arabayı kapat Kellan'ın dudaklarında hâlâ harika bir gülümseme vardı ve sahnede olmanın verdiği adrenalinden dolayı hâlâ kafasının biraz iyi olduğunu biliyordum. Yüzlerce yabancıнын önünde ilgi odağı olmaktan daha büyük bir işkence düşünemezken, söz konusu yabancıların önünde şarkı söylemekten bahsetmiyorum bile, o bunun için yaşıyordu.

Arabasının önünde benimle buluştuğunda kulaktan kulağa sırtıyor ve şarkılarından birini mırıldanıyordu. Ona gülümseyerek kolumu onunkine doladım. Onun hayatını yaşamak gibi bir arzum yoktu, ama bu hayatın etkilerini seve seve yaşayabilirdim. Birbirimize giden yolda çok şey atlatmıştık; şimdi onun neşesi bana da neşe veriyordu. Gözlerinde yaş görmektense yüzünde mutlu bir gülümseme görmeyi tercih ederdim.

Kapıyı dramatik bir şekilde açtıktan sonra beni buradaki iki yatak odalı küçük evime götürdü. Posta pulu kadar küçük olsa da, Union Gölü'nün oldukça muhteşem bir manzarasına sahipti. Onu kapıdan takip ederek yorgunca iç çektim ve ışığı açtım. Kellan kapıyı kapatırken çantamı vücudumdan çıkarıp küçük bir masanın üzerine koydum. İşimi bitirdikten birkaç saniye sonra vücudum öne doğru sarsıldı ve sonra tekrar ön kapıya çarptı.

Nefes almak için zamanım vardı ama hepsi bu kadardı. Kellan'ın vücudu her santimime baskı yapıyor, dudakları ağılıkla dudaklarıma saldırıyordu. Hiç düşünmeden parmaklarım saçlarına dolandı ve uzun tellerin etrafında dolandı. Kalbim o kadar hızlı atmaya başladı ki yere yığılabileceğimi düşündüm. Kellanın beni sıkıca kavraması buna izin vermezdi. Göğsünden her yere,

yontulmuş karnına, duygulu kalçalarına kadar benimkiyle aynı hizadaydı ve sanki daha yakın olmayı diliyormuş gibi bana doğru bastırıyordu.

İçimdeki ateş yükselmeye başladığında, ona karşı duyduğum tahrik kafamdaki diğer tüm düşünceleri yakıp yok ettiğinde, nefesim hızlandı. Aç öpüşmelerimiz, hafif dil darbelerimiz arasında onun nefesi de hızlıydı. Sonra eli popomda gezindi, uyluğumun etrafından kıvrılıp dizimin arkasına geçti. Bizi hafifçe kaydırarak bacağımı kavradı ve kalçasına doğru ayarladı. Bizi mükemmel bir şekilde hizaladı, tahrik olmuş vücudu tam ihtiyacım olan yerde benimkine bastırdı.

İnleyerek ellerimi saçlarında sıktım ve dudaklarımı sıkıca onunkilere yapıştırdım. Boğazından boğucu bir ses çıktı, ağızlarımız dikkatle birbirine geçerken vücudunda gürledi. İçimdeki ateşi kaynama noktasına kadar körükledi. Ona ihtiyacım vardı. Her şeyine. Şimdi.

Kapıya doğru eğilerek onun muhteşem ağzından ayrıldım. "Kellan," diye inledim, anında kız kardeşimin burada olmadığına şükrederek, "... yatak odası..."

Dudakları boğazımda geziniyor, dili aşağı inerken her erojen bölgeyi yokluyordu. Tekrar inledim, bir şekilde acımı dindirmeye çalışarak kendimi ona sürtüyordum. Dilinin ucu köprücük kemiğimde gezinirken ağzından bir kıkırdama çıktı. Bundan zevk alıyordu, benimle alay etmekten hoşlanıyordu. Omuzlarını geriye iterek ona kaşlarımı çattım. O da bana bir kaşını kaldırdı, dudağının kenarı benzer bir şekilde yukarı kıvrıldı. İnanılmaz derecede ateşliydi, özellikle de gözlerinde için için yanan arzuyla birlikte. Kimse Kellan'ın yapabildiği gibi yatak odası gözleri yapamazdı.

Sonra tavrı tamamen değişti. Şakacı bir şekilde gülümseyerek, yanına çektiği bacağımı bıraktı. Normal bir insan gibi nefes almak için çırpınışımı izlerken başını eğerek bir adım geri çekildi. "Bana geri taşınacak mısın?" diye sordu, başparmağı dilinin daha önce kaydığı çizgiyi izlemek için yukarı çıktı.

Ani yön değişikliğine göz kırptım, başım onu oturma odasına geri itme ve korkunç çirkin turuncu kanepeye götürme arzusuyla savaşıırken halsiz hissediyordum. Bana izin vereceğinden oldukça emindim.

Az önce gerçekten tekrar birlikte yaşamamızı sorup sormadığını merak ederek ondan bir adım uzaklaştım. Bu aynı zamanda koridora, yatak odama doğru bir yan adımdı ve gözlerindeki alev biraz geri geldi.

Arsızca gülümseyerek başını o tarafa doğru salladı. "Çünkü şilte üzerinde seks yapmaktan gerçekten nefret ediyorum." Göz kırparak ekledi, "Ama yapmayacağımdan değil."

Ona sırtıtarak uzandım ve elini tuttum. "Beni kapı dışarı eden sendin," dedim, hatırası benim için acı verici olsa da sesimi hafif tutmayı başarak.

Bizi koridora doğru geri götürürken, yüzünde o acının bir anlığına parlayışını izledim. Ama anında kayboldu. Omuz silkerek güldü, "O anda iyi bir fikir gibi gelmişti."

Koridorum kısa bir koridordu ve benim odam ön kapıya en yakın uçtaydı. Daha büyük olan Anna'nın odası koridorun sonundaydı ve sadece duş alabildiğimiz küçük banyomuz ortadaydı. Kellan'ın evi o kadar da büyük değildi ama kıyaslandığında geniş bir malikane gibi görünüyordu.

Bizi kapalı kapımın önünde durdurup diğer elimi göğsüne koydum. "Hayır, öyleydi." Elim boynundan yukarı çıkıp yanağını kavradı; dokunuşuma doğru eğildi. "Senin ve benim yalnız kalmaya ihtiyacımız vardı. Aklımızı başımıza toplamamız gerekiyordu."

Biraz gülümsedi, sonra içini çekti. "Madem öyle... Neden geri gelmiyorsun?" Sesini alçaltarak bedenime doğru adım attı, kolları belime dolandı. "İşleri ağırdan aldığımızı biliyorum ama yine de ilerlemek istiyorum... seninle."

Sesindeki sıcaklık ve gözlerindeki sevgi karşısında yutkundum. Bunu ben de istiyordum, gerçekten istiyordum ama daha güçlü bir insan olmaya çalışıyordum, kendim olmaya çalışıyordum ve biliyordum ki eğer onun yanına geri dönersem, o yine benim dünyam olacaktı. Onun içinde boğulacaktım.

Cesaret verici bir şekilde gülümseyerek parmaklarımı saçlarında gezdirdim. Ben onu okşarken gözlerindeki ciddi bakış yumuşadı. Güven verici bir şekilde

"Sanırım beklemeye devam etsek daha iyi olacak" dedim usulca. Elimi değiştirerek başparmağımı yanağında gezdirdim ve ekledim: "Kız kardeşimle birlikte kendi varlığına kavuştum sayılır. Kendimi tamamlanmış hissetmek için bir erkeğe ihtiyaç duymaya geri dönmek istemiyorum."

Alınmadığını umarak dudağımı ısırđım. Delicesine mavi gözleri yüzümde geziniyor, her özelliğini inceliyordu. Derin bir nefes alarak beni biraz daha sıktı. "Ya sana ihtiyaı olan bensem?" Yüzü tamamen, yürek parçalayıcı bir ciddiyettydi. Omuz silkerek dudaklarında kk bir gülümseme belirdi. "Yalnız uyumaktan nefret ediyorum."

Yalnız *uyuduğunu* söylemiş olsa da, bundan daha fazlası olduğunu biliyordum. Kellan yalnız kalmaktan nefret ederdi. Garip bir şekilde, bu ortak bir noktamızdı. Ama buna ihtiyaımız olduğunu bildiğim için yüzüme parlak bir gülümseme yerleştirdim ve başımı salladım. "İyi olacaksın." Minik gülümseme hoşnutsuz bir gülümsemeye dönüştü ve ben de iki kolumu boynuna dolayarak güldüm. "Ayrıca, neredeyse her zaman birlikte uyuyoruz zaten."

Bunu söyledikten sonra kıpkırmızı kesildim ve kulağa ne kadar müstehcen geldiğini hemen fark ettim. Bana sevimli bir şekilde sırttı ve yatak odamın kapısını açmak için arkama uzandı. Yorumuma gülerek başını salladı. "Aynen yle." Kapımı iterek açtığında gözleri tekrar benimkilere döndü, şimdi şakacıydı. "Benzin parasından tasarruf edeceğimizi düşünsene." Başını eğdi ve beni odama doğru geri götürdü. "Ve kira, benimle yaşayarak onu ödemek zorunda kalmazsın. Daha az çalışabilir, okula daha çok konsantre olabilirsiniz."

Gülümsedi ve omuz silkti, sanki çok mantıklıymış gibi. Mantıken de yleydi. Duygusal olarak ise şu anda iyi bir yerde olduğumuzu ve belki de bunu bozmamamız gerektiğini düşünüyordum. Bir elimi ışığımı yakmak için serbest bırakarak i çektim. "Hayatımı seviyorum Kellan. Sonunda kendimi... iyi hissediyorum."

Kapımı ayağıyla kapatırken, elleri aşağı doğru kayarak arka tarafımı kavradı. şeytani bir şekilde gülümseyerek, "Evet, biliyorum, çok iyi yuvarlak." diye mırıldandı. Kıkırdarken omzuna bir şaplak attım. Sonra i çekti, bedenimi kendine doğru çekti ve beni usulca öptü. "Peki."

Dudaklarının arasında eridim, onun kokusuyla sarmalanmış tadının tadını çıkardım. Birbirimizden ayrılırken ayakkabılarını ayak parmaklarıyla tekmeledi ve başını benim topak topak yatağıma doğru eğdi. "Ama bu cidden berbat. En azından sana düzgün bir yatak alabilir miyim?"

Parmak arası terliklerimi çıkarırken gülümseyerek elini tuttum ve onu nefret ettiği yatağa doğru çektim. Haklıydı, topaklıydı, ortasında sırtınıza batan ağır bir çubuk vardı, ama büyük bir yataktı ve üzerinde yuvarlanmak için bolca yer vardı. Şiltenin kenarına geri dönerek Kellan'ın tişörtünün altından tuttum. "Tabii ki. Alıştırmama bile yardım edebilirsin."

Baştan çıkarıcı sırtışıyla parmaklarımın giysilerini çıkarmasına yardım etti. "Hmmm... beni bu fikre ikna etmiş olabilirsin."

Gülerek ellerimi göğsüne harikulade bir şekilde kazınmış çizgilerde gezdirdim. Parmaklarım kalbinin üzerinde dönen ismimin siyah mürekkebinin izini sürdüğünde nefesi kesildi. Bu dünyada hiçbir şey benim için o dövme kadar güzel değildi, onu taşıyan adam hariç.

"Sonunda seks olan her şey seni satar." Kıkırdadım.

Kellan şakacı bir şekilde omzumu geriye itti ve ben de katlandığında teknik olarak "oturma" alanı olan yerde biraz sarkan yatağa oturdum. Yatağın ortasına doğru kaydım, sert destek çubuğu vücudumun altında belirdi, Kellan yatağın kenarına doğru eğildiğinde içimde bir sıcaklık hissettim. Gözlerini bana dikerek, "Doğru" diye mırıldandı.

Elleri ve dizleri üzerinde bana doğru sürünmesini izlerken nefesim kesildi. Üzerime eğildi, nefesim utanç verici bir şekilde hızlandı, gözleri beni boydan boya taradı. Ondaki yayılan saf seksapeli hissederek yutkundum. Bu adamın neredeyse istediğim her an benim olması bazen beni şaşırtıyor ve hayrete düşürüyordu. Dünyada birlikte olabileceği onca insan varken beni seçmiş olması benim için hâlâ biraz mucizeviydi. Hâlâ nedenini anlayamıyordum.

Dudakları dudaklarıma inerken ve ellerim o pürüzsüz, mükemmel göğsünde gezinirken gülümseyerek, "Orospu," diye fısıldadım.

Vücudu benimkinin yanına yerleşirken ağzımın içinde güldü. "Alay et," diye nefes aldı, eli saçlarımda gezinmek için yukarı çıktı.

Bir zamanlar birbirimizi incitmek için kullandığımız terimlerin şimdi sevgi dolu ifadeler olarak kullanılmasına güldüm. Kellan'la her şey böyleydi. Bir an soğuk, bir an sıcak. Yavaş gitmemiz, ilişkimizi dengeli ve tutarlı tutmaya çalışmamızın bir yoluydu. Kellan tükeneyeğimizden hiç endişeli görünmüyordu ama ben bazen endişeleniyordum. Sonuçta, herhangi birini elde edebilirdi. Benimle daha önce hiç yaşamadığı bir şey yaşıyor olsa bile -Gerçek, özüne kadar derin bir aşk - gizli, gömülü bir parçam biliyordu ki artık aşka açıldığına göre, isterse onu başka biriyle yeniden bulabilirdi.

Tanrım, bu düşünceden nefret ediyordum.

Kuşkularımı bir kenara iterek, bunun yerine hiç kuşku duymadığım bir şeye odaklandım. Şu anda Kellan beni istiyordu. Şu anda Kellan beni seviyordu, sadece beni. Ve şu anda, kız kardeşim saatlerce eve gelmeyecekti.

Üzerinde sadece onu mükemmel bir şekilde saran yıpranmış kot pantolonu vardı, vücuduma doğru eğilirken yontulmuş göğsü üzerimdeydi, Kellan boştaki elinin parmakları saçımın koyu bir tutamının etrafında dönerken ağzını usulca benimkine dayadı.

Benim parmaklarım da meşguldü. Onun harika dağınık saçlarına doğru ilerlediler. Parmaklarımin etrafına dolamak çok eğlenceliydi ve onu hafifçe çekiştirmekten kendimi alamadım. Dudaklarıma karşı sırttı. Sonra parmaklarım boynundan aşağıya indi, yağsız kaslarının ve derisinin altındaki damarlarının hafif nabzının tadını çıkardı. Oradan yukarı ve kürek kemiklerinin üzerinden geçmeye karar verdiler, saçlarımla oynarken gerilen ve serbest kalan kasların üzerinde bir an durdular. Bundan sonraki tek doğal rotaları sırtından aşağıya doğru oldu. Şanslı parmaklarım beline kadar inen pürüzsüz, zayıf tenin tadını çıkardı. Tabii ki, yarı yolda, o kürek kemiklerine geri dönmeye karar verdiler ve

Beline kadar inen yolu. Ama bu sefer daha yumuşak, nazik parmak pedleri yerine tırnaklarımı hafifçe etine geçirdim.

"Benimle dalga ," mırıldandı alt dudağımı emerken.

Daha önce bir espresso standında o mükemmel teni sertçe kazdığımı hatırlayınca hafifçe güldüm. Kan yanaklarıma hücum ederken yüzümün ısındığını hissettim. Benim için utanç verici bir andı. Kellan öpüşmemizden geri çekilip yüz hatlarıma baktı, muhtemelen kızarmış yanaklarımı fark etmiş ve yüz ifademi anlamıştı. Parmağı dudaklarımın üzerinde gezinmeden önce yanağımda dolaştı. "Beni tırmaladığında bunun bana ne yaptığı hakkında bir fikrin var mı?"

Bu anıyı hatırlayınca dudağı şeytani bir şekilde kıvrılırken, benim kızarmam kesinlikle derinleşti. Konuşamadığım için sadece başımı salladım. Daha geniş gülümsedi ve kulağıma doğru eğildi. "Sanırım beni boşaltan şey buydu."

Bunu söylediğini duyunca gözlerim bir an için kapandı ve kendime rağmen kıkırdadım. "Bu kadar sapık olduğunu fark etmemiştim," diye fısıldadım.

Sırıtarak, "Beni kesen sensin," diye güldü.

Tekrar kıkırdadım, utancımın kahkahayla birlikte üzerimden kayıp gittiğini hissettim. "Hoşuna giden sendin."

Kaşlarını kaldırarak geri çekmeden önce çenemi hafifçe öptü. "Bunu yapmaktan hoşlanmadın mı?"

Dudağımı ısırdım ve yüzündeki kendinden emin, ukala ifadeden başka tarafa baktım. Tabii ki hoşuma giderdi. Benim vücuduma da onunkine yaptığı kadar harika şeyler yapmıştı. İçimden küçük bir suçluluk duygusu geçti. Onu incittiğim, kanını akıttığım için kendimi kötü hissediyordum. Bu gerekenden biraz daha fazlaydı.

Onu şaşırtarak omuzlarını geriye ittim. Homurdandı ve bana doğru sürünmeye çalışırken "Hey," dedi. Gülerek bir elimle onu uzak tutarken diğer elimle de bacaklarına dolandığım yerden kurtulmaya çalıştım.

Şikâyet etmeye ya da beni tekrar yerine oturtmaya fırsat bulamadan kalçalarının üzerine oturdum.

Yüzü yan tarafa dönükken sırt üstü dönmeye başladı, tepeye çıkarken gösterdiğim güç karşısında kocaman bir sırıtış yüzünü aydınlattı. Omzunu aşağı itip göğsünü şiltenin üzerinde tutarken daha çok güldüm.

Omurgasının alt kısmına iyice yerleştikten sonra boynunu bükerek bana baktı. "Ne yapıyorsun?"

Ona biraz boğuk bir sesle cevap verirken ellerim önümdeki tertemiz etin üzerinde oynadı. "Seni incittiğim için kendimi suçlu hissediyorum..."

Dudakları bana sırtırken etrafında daha fazla döndü. "Beni boşalttığından bahsetmiştim, değil mi?"

O kelimeyi tekrar duyduğumda yüzümün kızardığını hissettim-gelmek. Aslında ayıp bir kelime bile değildi ama dudaklarından döküldüğünü duymak bana ayak parmaklarımı kıvrandıran, kanımı kaynatan, hayatımı değiştiren coşku anlarını hatırlattı. Bu kelimeyi söylediğini duymak bile onu daha çok istememe neden oluyordu. Gülümseyerek bu duyguyu geri ittim... şimdilik.

"Zarar görmediğinden emin olmak istiyorum."

Ellerimi sırtında gezdirdim, saçlarım tenine değecek şekilde ona doğru eğildim. Uzun buklelerim ona dokunduğunda titrediğini fark ettiğimde çok sevindim. Gözleri yüzümde gezindi ve sesi kısıldı. "Sana atfedilebilecek sadece bir yara izim var."

Gözlerini benimkilere dikti ve o bakışlarda gördüğüm sevgi karşısında nefesim kesildi. Beni ne kadar çok sevdiğini görmeye alışabileceğimi hiç sanmıyordum. Bu, daha önce tanık olduğum tüm flörtleri önemsiz kılıyordu. O hayran kızların hiçbiri ondan böyle bir bakış görmemişti. O hayran kızların hiçbiri onunla bu düzeyde yakınlık kuramamıştı. Artık değil. Evan haklıydı, onlarla oynuyordu ama kalbi benimdi.

Başımı salladım, gözlerimin buğulanmasına şaşırmıştım. Düşüncelerim onun bahsettiği anıya kaydı ve dudağımı ısırdım. Onurumu korumaya çalışırken aldığı bıçak yarası uzun zaman önceydi. Birinin benim için yaptığı en şaşırtıcı ve en korkunç şeylerden biriydi. Benim için ayağa kalkmış olması inanılmaz, yaralanmış olması ise korkunçtu. Parmaklarım kaburgalarından aşağıya indi, vücudunun etrafında kıvrılırken yatağa dokundu. Eğildim ve bir zamanlar pürüzsüz olan derisini kesen sertliği hissettiğim yara izinin kenarını öptüm. Nefesini içine çekti, dudaklarım eski yaranın üzerinde gezinirken midesi sıkıştı.

Benim yüzümden aldığı bir diğer büyük yarayı düşünürken gülümsedim ve sırtını öptüm. Doğru, bunda dıştan bir yara izi yoktu, kırık ameliyatsız onarılmıştı ama yüzeyin altında hasar olduğunu biliyordum. Ellerim kollarında gezindi ve aylar önce Denny ile kavga ederken kırdığı sol kolunu sıkı.

Öne doğru eğilip kolunu öptüm ve beni izlerken gözleri yumuşadı. Jestimi anladığını biliyordum. "Tüm yara izlerine rağmen sana tapıyorum," diye fısıldadım eğilip dudaklarına yumuşak bir öpücük kondururken.

Eli başımı kavramak için yukarı kalktı ve beni öpücüğünün sevgi dolu yumuşaklığına hapsedti. Öpücüğünü derinleştirdi ve dili benimkinin üzerinde gezindiğinde içimde bir beklenti ateşi yandı. Nefesim hızlandı ve kendimi durdurmadan önce bir anlığına öpücüğe doğru eğildim.

Beni ağzına hapseden elini ustalıkla çektim. Şakacı bir kaş çatmayla omzuna vurdum. "Kes şunu. İncelemem daha bitmedi."

İçini çekti ve gözlerini devirdi. "Acele eder misin? Böylece bu berbat yatakta değil de seninle sevişebilirim?" Vurgulama için kalçalarını altındaki yatağa bastırdı ve ben de güldüm. Kendisi de gülerek, "İşin bittiğinde pozisyon değiştirebilir miyiz?" diye mırıldandı.

Bunu görmezden gelerek omurgasının dibindeki koltuğuma oturdum ve tüm dikkatimi muhteşem sırtına verdim. İyi görünüyordu, kesinlikle zayıf değildi.

Onu parçaladığım için buruşmuş et izleri vardı. Tenini öpmek için öne eğildim ve sonra fark ettim. Daha yakından bakarken durakladım. Silikti, o kadar silikti ki, şu anda benim olduğum gibi teninden bir santim uzakta olmadığınız sürece fark edemezsiniz, ama oradaydı. Sırtından aşağıya, tam onu tırmıkladığım yerde ince, beyaz çizgiler vardı. Çılgın, yoğun gecemizin bir parçası hâlâ onunla olduğu için içten içe gülümsedim, belki de sonsuza dek. Ona acı çektirdiğim için ne kadar nefret etsem de, nereye giderse gitsin bir hatıranın onunla birlikte olacağı için biraz mutluydum.

"Ah, buldum onları," diye mırıldandım.

"Ne?" diye sormaya başlamıştı ki dilimin ucunu belli belirsiz beyaz çizginin üzerine şakacı bir şekilde sürdüm. Söylemek üzere olduğu şeyi kesti ve içinden bir ürperti geçti. Cesaretimi toplayarak dilimin kürek kemiklerinin arasından boynunun arkasına doğru bir iz bırakmasına izin verdim. Kellan kıpırdandı ve alnını yastığa bıraktı, nefesi kesinlikle daha hızlıydı. Bir başka eski anı beni ele geçirdi ve boynunun arkasını nazikçe ısırdım. İnledi.

Ben daha ne olduğunu anlayamadan ve kesinlikle durduramadan, altımda dönmeye başladı ve kollarını kaldırarak beni yatağa doğru çekti. Beni üzerinden kaldırmak için kullandığı güçle ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı. Üstüme çıktığında kıkırdadım. Dudakları dudaklarıma saldırdı, dili adeta bademciklerimi arıyordu.

Onu kendimden uzaklaştırdım. Dumanlı yatak odası gözlerinde belirgin bir arzuyla, "Bana sataşma dedim," diye hırladı.

Sırıttım ve bir parmağımı ayırık dudaklarında gezdirdim. "İntikam." Ona bir kaşımı kaldırdım. "En azından bunu kalabalık bir kulüpte yapmadım."

Yüzü irkildi. Sanki beni tıklım tıklım dolu bir dans pistinin ortasında yaladığı o çok yoğun anı unutmuş gibiydi. Denny ve Anna da o sırada kulüpte bir yerlerdeydiler. Gözleri inatçı bir ifadeye bürünürken kaşları çatıldı. "Bu benim için pek hoş değildi, değil mi?"

Kollarımı boynuna doladım ve başımı salladım. "Hayır, değildi... ama hoşuma gitti."

O geceyi düşünürken suçlu gözleri yeniden şakacı bir hal aldı. "Karşı koyamadım." Parmakları kollarımda gezinerek onları başımın üzerine kaldırdı ve vücudumda hoş bir ürperti yarattı. "Kolların buradaydı." Birini başımın üzerine eğdi ve diğerini de onun üzerine getirdi. Bir eliyle her iki bileğimi tutarak parmağını burnumdan ağzıma doğru götürdü. "Dans ederken dudağını ısıırıyordun." Aç gözlerinin, onu uçurumun kenarına iten görüntümü yeniden canlandırmasını izlerken dudağımı tekrar ısırdım. Parmağı dudağımın üzerinden geçip göğüslerimin arasına indi. Gözlerimi kapattım ama o devam etti, parmağını hâlâ açıkta olan göbek deliğimin üzerinden şortuma doğru sürükledi. Bir elini kalça kemiğime götürmeden önce bel bandıyla oynadı. "Ve bunlar... bu kalçalar..." Yüzüme hafifçe nefes almak için üzerime eğildi, dudaklarımız birbirine değdi. "Bu kalçalar beni deliliğe sürükledi."

Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı ve ellerimi bıraktı. Kollarımı başına doladım ve onu sıkıca kendime çektim. Hava almak için durduğumuzda, "Beni mi izliyordun?" diye mırıldandım.

Burnunu çenemde gezdirdi, arada bir tat almak için dilini oynattı. "Durmadan." Dudakları çenem boyunca ileri geri hareket etti. "Telafi etmem gereken pek çok şey var ve daha sonra aramızda olanlardan nefret ama o gece teninin tadına baktığım için asla pişman olmayacağım." Nefesim kesildi ve dudakları boynumu tekrar ziyaret edebilsin diye başımı kaldırarak ona doğru eğildim.

Buna mecbur kaldı ve tüy kadar hafif dokunuşlar tenimde ilerledi. Ağzı hâlâ boynumdaydı, parmakları gömleğimin düğümlü kısmını yırttı. Yumuşak bir hareketle koyu renkli kumaşı yukarı kaldırdı ve başımın üzerine getirdi. Sütyenimin kancasını sertçe açıp üzerimden çıkarmadan önce gözleri vücudumda bir saniye oyalandı. Yakıcı gözleri beni görsel olarak okşarken vücudum ihtiyaçla titriyordu.

İç çekerek başını karnıma doğru indirdi. Dili içimde gezinirken "Bu ete ihtiyacım var" diye mırıldandı.

Temasla birlikte içime ateş düştü ve dokunuşunun altında kıvrandım. "Benim de sana ihtiyacım var, Kellan."

Dilini göğüslerimin arasında gezdirdi. "Bunu yaparken yüzünü görmek istiyorum." Dilini boynuma kadar fiskeledi ve ben de gözlerimi kapatıp karşılık olarak inledim.

"Bunu yaparken seni duymam gerek." Dudaklarını ve o mucizevi dilini göğsüme götürdü, meme ucunun etrafında döndürdü.

Sırtımı dikleştirdim ve ellerimi saçlarına gömdüm. "Tanrım, evet..."

Nefesi ağırlaşınca dudaklarını kulağıma yaklaştırdı. "Senin içinde olmalıyım... gidebildiğim kadar derine." Vücudum onun sözleriyle sızladı, arasındaki hoş karıncalanma tam bir zonklama ağrısına dönüşürken hafif şortum aniden korkunç derecede rahatsız oldu. Yüksek sesle inledim ve onu öpmeye çalıştım ama o beni geri çekti.

Üstümde asılı kaldı ve ben de gözlerimi açıp karşımdaki tanrısal adama baktım. Yüz ifadesi beni arzulamakla yanıp tutuşurken ağır ağır yutkundu. "Ve bunun için yalvardığını duymak istiyorum." İfadesi sözlerinden çok daha fazlasını soruyordu, "Beni istiyor musun?" diye ekledi.

Daha da kötüleşebileceğini düşünmediğim zonklama şiddetlendi ve ağzım onunkini buldu. "Tanrım, Kellan... lütfen, evet, Tanrım... lütfen. Seni istiyorum... Seni çok istiyorum." Ayrıca kelimelerden daha fazlasını kastediyordum. Bana gerçekten birlikte olmak istediğim kişinin kendisi olup olmadığını soruyordu. Ben de ona olabildiğince açık bir şekilde öyle olduğunu söylüyordum.

Ağızlarımız ikimizin de istediklerini kabul ederken ona daha fazla yalvarış mırıldandım. Ağır nefesler ve çılgın parmaklarla kıyafetlerimizin geri kalanını çıkardık ve o da tam olarak yapması gerektiğini söylediği şeyi yaptı.

Ertesi sabah uyandığımda gülümseyerek esnedim ve gerindim. Kollarım ve bacaklarım soğuk yatağımda başka bir sıcak bedenle çarpışmadı ama buna çok da şaşırmadım. Kellan neredeyse her zaman benden önce kalkardı. Nedeninden emin değildim ama çocuk erkenciydi; neredeyse sabahın köründe kalkardı.

her gün. Aynı zamanda bir gece kuşuydu, barda kapattığım gecelerde bile genellikle benim kadar geç saatlere kadar ayakta kalırdı. Uyku konusunda mucizevi bir adamdı. Eninde sonunda onu yakalıyordu ama çok az uykuyla günlerce idare edebiliyordu. Sonra bir tuğla duvar gibi çarpardı ve aralıksız on iki saat uyurdu.

Ona başımı sallayarak derin bir nefes aldım ve gülümsemem genişledi. Kellan'ın doğal kokusu dışında dünyada en sevdiğim koku evin içinde yayılıyordu: kahve. Kellan mutfakta bir demlik hazırlıyordu. Bu kesinlikle onunla uyanmanın avantajlarından biriydi.

Gözümü açtığımda yatak odamın kapısını biraz aralık bıraktığını gördüm. Diğer odadan tencerenin sesini ve Kellan'ın fincanları hazırlarken çıkardığı sesi duyabiliyordum. Ayrıca bir şarkı mırıldanıyordu. Yastığıma yaslanıp bir dakika boyunca bu sesin tadını çıkardım. Onu dışarıda, üzerinde sadece boxer'ıyla şarkı söylerken hayal ettim. Çok hoş bir görüntüydü.

Kilide giren bir anahtarın sesi sabahın durgunluğunu bozdu. Hemen ardından ön kapı çatırdayarak açıldı. Dirseklerimin üzerinde doğrulup kaşlarımı çattım. Anna eve yeni mi geliyordu? Dün gece geç saatlere kadar çalıştığını ve sonra da iş yerinden bazı kızlarla dışarı çıkacağını söylediğini biliyordum ama bu onun için bile geç bir saatti. Tabii eğer çoktan bir yerlerde uyuyakalmadıysa.

Belki de Griffin'le buluşup onu büyük etkinliği için tebrik etmişti. Ama buluştuğu kişi kolaylıkla başka biri de olabilirdi. Anna ve Griffin'in garip bir ilişkileri vardı. Birlikte olduklarında ayrılmazlardı; eller, diller ve ugh, sürtünme. Ama birbirlerinden ayrı olduklarında... bir ilişki içinde olduklarından asla şüphelenmezsiniz bile. Başka insanlarla birlikte olmaya çok açıklardı. Bu bana garip geliyordu, ama onlar için işe yarıyor gibiydi, bu yüzden bu konuda fazla bir şey söylemedim.

Anna'nın parlak sesi beni selamladığında, hemen Kellan'ın donuyla olmadığını umdum. Hatta kıyafetlerinin hâlâ benim katımda olup olmadığını görmek için etrafa bakındım. Neyse ki yoktu. O ve Anna birbirlerinin yanında sadece arkadaşça davranırlarken, kız kardeşimin onu zaten daha fazla süzmesine ihtiyacım yoktu. Fiziksel olarak bir kez mesafesini korumuştı.

İlişkimizi öğrendi ama her güzel sanat eseri gibi gözleri Kellan'ın üzerindeydi ve önlerindeki şaheseri takdir ediyordu. Anlamıştım. Onu her gün takdir ediyordum.

"Hey, Kellan, günaydın."

"Günaydın, Anna. Geç çıktın... ya da erken."

Anna içini çekerken Kellan güldü, elindeki ağır çanta yere düşüyordu. "Evet, Pete'e gittim. Çocuklarla karşılaştım."

Kellan hafifçe kıkırdadı, muhtemelen benim daha önce tahmin ettiğim gibi, sabahın erken saatlerine kadar Griffin tarafından eğlendirildiğini tahmin ediyordu. Muhtemelen ne yaptıklarını düşünmek biraz midemi ağrıttı ve halsiz bedenimi zorla ayağa kaldırırken, bunu yapmamaya çalıştım.

Ben şifonyerimden birkaç şezlong pantolonu alıp hızla çıplak vücuduma geçirirken Anna kahkahalarla güldü. "Büyük gösterinizde harika iş çıkardığınızı duydum." Anna kederle içini çekti. "Kaçırmak zorunda kaldığım için üzgünüm."

Onun için bir şey fark etmemiş gibi görünen Kellan, "Sadece bir gösteriydi, daha önce görmediğin bir şey değil. Bunun için endişelenme."

Üzerime ince, rahat bir gömlek geçirirken başımı salladım. Sadece başka bir gösteri mi? Her şey hakkında çok rahattı. Yine de bunun onun için bir anlamı olduğunu biliyordum. Onu heyecanlandırmış, canlandırmıştı. Dün gece beni kapıya doğru ittiğinde bunu görmüştüm. Bu düşünce karşısında dudağımı ısırdım ve parmaklarımı gür saçlarımda birkaç kez hızlıca gezdirdim, tutkulu adamı tekrar görmek için sabırsızlanıyordum.

Odamdan gizlice çıkınca hemen mutfakta Anna ve Kellan'ı gördüm. Anna tezgâha yaslanmış, yüzünü bana dönmüş, kollarını göğsünde kavuşturmuş, kız kardeşimle sessiz bir sohbet sürdürüyordu. Anna'nın sırtı bana dönüktü, uzun ve parlak saçları o erken saat için gülünç derecede mükemmeldi.

Onları izlerken başımı öne eğdim. Eğer geçen yıl kız kardeşimin dediği olsaydı, ikisi birlikte olurlardı ve ben de birkaç arkadaş yerine bir çiftle karşılaşırđım. Yumuşak bir sesle konuşurken dudakları küçük bir gülümsemeye dönüştüğünde -saçları dikkat dağıtacak kadar büyüleyici bir dağınıklıktaıdı- onları kolayca olabilecekleri muhteşem bir çift olarak hayal edebiliyordum.

Çenemi kaldırıp derin bir nefes aldım. Ama olan bu değildi. Ona hiç dokunmamıştı. Kız kardeşimin onun dudaklarının nasıl hissettirdiğine, tadının nasıl olduğuna, parmaklarının nasıl hissettirdiğine, sevişirken nasıl ses çıkardığına dair hiçbir fikri yoktu. Onun seni seviyorum dediğini hiç duymamıştı. Ama ben duymuştum... defalarca.

Bu güvenle, süregelen güvensizliğimi bir kenara iterek mutfağa doğru ilerledim. Küçük odaya adım attığımda ikisi de bana bakmak için döndüler. Kellan'ın ona küçük gülümsemesi bana geniş bir gülümsemeye dönüştü, derin gözleri parladı.

Kollarımı beline doladığımda bana gülümsedi. "Günaydın uykucu," diye nefes aldı ve başımı öptü.

Keyifle nefes vererek başımı boynuna gömdüm. "Günaydın."

Kız kardeşim iç çekti. "Tanrım, ikiniz de çok sevimlisiniz." Koluma şaplak atarak gözlerini devirdi. "Bu sinir bozucu."

Biraz gülerek gülümsedim. "Günaydın, Anna. Gece geç mi yattın?"

Şeytani bir şekilde sırtıtarak, mükemmel kırmızı dudağını ısırđı ve Kellan'ın yapabildiğı kadar ustalıkla bir kaşını kaldırdı. "Oh, evet." Parmağını ikimizin arasında kaydırđı. "Ve sana garanti ederim ki senin gecen kadar şirin değildi."

Kızarıp gözlerimi ondan kaçırdım ve o da güldü, sesi benimkinin asla olamayacağı şekilde gırtlaktan ve baştan çıkarıcııdı. Kellan da onunla birlikte güldü ve beni daha sıkı sıktı. "Gecemizin hoş olduğunu söyleyemem, Anna."

Gözlerimi Kellan'a diktim ve yüzüm daha da kızararak göğsüne bir şaplak attım. Kellan'ın ve benim aşk hayatımız onunkinden biraz daha uysal olsa da

ve kız kardeşimin alışık olduğu gibi, bu konuda konuşmasına ihtiyacım yoktu. Bana sırtıarak başka bir şey söylemedi ve ben de rahatladım. Kellan tam olarak açık bir kitap değildi ve genellikle hayatı hakkında fazla konuşmazdı. Neyse ki buna seks hayatımız da dâhildi.

Anna homurdandı ve ben de ona baktım. Yüzünde şakacı bir sırıtışla, "Biliyorum," dedi. Omzumu dürttü. "Ne kadar ateşli biliyorum." Çenem düştü ve yüzüm soldu. Güldü ve başparmağını koridora doğru salladı. "Benim yatak odam seninkinden sadece bir oda uzakta, Kiera." Kaşlarını kaldırarak eğildi ve mırıldandı, "Belki ikiniz bunu gelecekte hatırlayabilirsiniz?"

Elimle yüzümü kapattım ve Kellan'ın bedenine doğru döndüm. Tanrım, bazen unutuyordum. Kellan'la birlikte olmak çok... tüketici olabiliyordu. Kellan beni kendine yakın tutup sırtımı ovarken kıkırdarak ona cevap verdi. "Bunu aklımızda tutmaya çalışacağız, Anna. Teşekkürler."

Anna gülerek omzumu ovuşturdu. "Sadece seninle dalga geçiyorum, Kiera. Devam et ve çığlık , umurumda değil." Parmaklarımın arasından ona bakarken, gözlerinin Kellan'ın vücudunda gezinmesini izledim. "Tanrı biliyor ki yapardım," diye mırıldandı.

Kellan tekrar kıkırdadı ve benimkini tekrar öpmeden önce başını salladı. Ona göz kırparak tekrar kolumu okşadı. "Ben yatmaya gidiyorum. Yorgunum."

Bizden uzaklaşarak odasına geri dönmeye başladı. Üzerindeki dar pantolon kalçalarının kıvrımlarını vurguluyordu. Anna kesinlikle güzel ve kışkırtıcıydı. Bazen onun hiç bitmeyen mükemmelliğiyle yaşamak zor oluyordu ama o ailemdendi ve ona en çok ihtiyaç duyduğum anda hayatıma girmişti. Hayatımdaki iki erkek de beni terk ettiğinde ayaklarımın üzerinde durmama yardım etmişti. Gidecek hiçbir yerim yokken yaşayacak bir yer bulmama yardım etmişti. Yapamayacağımdan eminken paramparça olmuş kalbimi iyileştirmeme yardım etti. Kellan'la tekrar bir araya gelmemize bile yardım etti. Hayır, tuhaflıkları ne olursa olsun, onu seviyordum.

Gülümsüyordum ve başımı ona doğru sallıyordum ki, "Eğer tekrar yapmak isterseniz ben ılık gibi sönerim." diye karşılık verdi.

Kellan gülerken i  çektim. Geri çekilerek ona baktım ve tekrar göğsüne vurdum. "Onu cesaretlendirmeyi keser misin?" Gülümsedi, hâlâ kıkırdıyordu ve ben tekrar i  çektim. "Keşke ikinizin de beni utandırmaya çalışmaktan daha iyi bir hobiniz olsaydı."

Yüzümü ona dönmem için beni çevirdi ve alnıma şefkatli bir öpücük kondurdu. "Benim evimde bu konuda endi elenmene gerek yok." Kalçalarını ileri geri sallayarak, vücutlarımız birbirine dokunup baştan çıkarıcı bir şekilde geri çekilirken, "Belki de seni evime döndüğünde utandırırım?" diye ekledi.

Bir ka ını kaldırarak bana çarpık bir şekilde sırttı. Onu tekrar tokatlamak istedim ama bu bakış çok seksiydi. Bunun yerine onu öptüm, tabii ki bu da onun kıkırdamasına neden oldu.

Kellan bütün öğleden sonra benimle kaldı ve okulla ilgili her şeyi gözden geçirmeme yardımcı oldu. Yakında son yılıma ba layacaktım. Her  eyim hazırdı, tüm derslerim sıralanmı tı, tüm kitaplarım alınmıştı, ama planımın üzerinden geçmek kendimi bu kadar gergin hissetmememe yardımcı oldu.

Okulun ilk günü için neden hâlâ gergin olduğumu bilmiyorum. On altı sınıftan sonra şimdiye kadar alı mı  olaca ımı d   n rd n z ama alı mamı tım. Okulun ilk günü fobisi liseden sonra  niversiteye ba lamamı bile geciktirmi ti.

Annem ve babam bu konuda çok öfkeliydi ama ben bunu yapamayacak kadar gergindim. Annem o sırada küçük bir kanser korkusu ya ıyordu, küçük bir yumru bulunmuş ve aldırnak zorunda kalmıştı. İtiraz etmelerine rağmen, tedavi sürecinde onunla birlikte evde kalma fırsatını de erlendirmi tım. Okulu ka ırmamdan nefret ediyordu ama bu benim içime . Ona bakmam ve on sekiz yaşındaki halimi deh ete düşüren bir şeyi yapmayı ertelemem gerekiyordu.

Okul yılı bitmeden çok önce yüzde yüz iyile mi ti ve onunla zamanımı bo a harcamayı bırakıp geç girmem için bana yalvardı. Zaten bir yıl ertelemi tim, bu yüzden elimden gelen tüm zamanı kullandım.

Bir yıl ertelemiş olabilirim ama sonunda Anna'nın canına tak etmişti ve bir yıl aradan sonra beni ofise götürüp kabul edildiğim okula, Ohio Üniversitesi'ne kayıt yaptırmaya zorladı. Ve tabii ki oraya gittiğimde iyiydim. Benim için zor olan kapıdan içeri girmekti. Bunun üzerinde de çalışıyordum.

Ama sanırım gecikmem iyi bir şey oldu. O yılı ailemin evinde oylanmak için kullanmasaydım muhtemelen Denny ile tanışamayacaktım. Ve sonra, eğer Denny ile hiç tanışmamış olsaydım, kesinlikle Kellan ile hiç tanışmamış olacaktım. Her ne kadar nasıl başladığımızdan, ona yaşattığımız her şeyi hak etmeyen inanılmaz iyi bir adam olan Denny'yi ne kadar incittiğimizden nefret etsem de, kaderin beni Seattle'a, Kellan'a götürdüğü için yine de minnettardım.

Kellan sinirlerimin sevimli olduğunu düşünüyordu. Pek bir şey hakkında gergin görünmüyordu. Muhtemelen okulun ilk gününe otuz dakika geç, çırılçıplak girebilir ve kesinlikle iyi olabilirdi. Tekrar düşünürken kendi kendime gülümsedim. Hayır, insanlar ve mekânlar onu etkilemeyebilirdi ama duygular etkiliyordu. Bana ilk kez beni sevdiğini söylemesi onu kesinlikle korkutmuştu, muhtemelen benim tüm ilk gün heyecanlarımın toplamından daha fazla.

Sinirlerine hakim olamadığını bilmek güzeldi.

Bu yıl İngilizce okuyordum ve Kellan bu konuda benimle dalga geçiyordu. Psikoloji için daha uygun olduğumu düşünüyor gibiydi. Bence bunun nedeni geçen yılki İnsan Cinselliği dersim gibi başka bir ders almamı istemesiydi. Konu temel içgüdülere geldiğinde iflah olmaz biriydi. Konuşacak pek bir şeyim yoktu, en azından konu ona gelince. Ne zaman yakınımına gelse onun üzerinde olmak istemekten kendimi alıkoyamıyordum.

Avluda hangi yoldan yürümem gerektiğine kadar her şeyin haritasını çıkarmama yardımcı olan tam bir günün ardından, nihayet işe zamanım gelmişti.

Apartmanın otoparkına doğru yürürken gülümseyerek anahtarları elinden almaya başladım. "Ben miyim?" Şakacı bir şekilde sordum.

Anahtarları ölümcül tutuşundan kurtarmaya çalışırken önünde geriye doğru çekiliyordum.

Kaşlarını çatarak başını salladı ve elini çekti. "Hayır, yapamazsın."

O yanımdan geçerken durup ellerimi kalçalarımaya koydum ve dudağımı dışarı çıkardım. "Neden olmasın?"

İki adım attı ve sonra durup bana doğru geri yürüdü. Ağzı anında somurtan dudağımı emmeye başladı. O anda artık somurtmuyordum. Tenime doğru mırıldandı: "Çünkü... o benim bebeğim ve ben onu paylaşmıyorum." Bunu bana hırslayarak söyledi ve nefesim hızlandı.

"Senin bebeğin sanıyordum," diye ciyaklamayı başardım.

Gülümseyerek kalçalarımı kavradı ve beni kendine çekti. "Öylesin." Dudakları benimkilere döndü, öpücüğü derin, neredeyse bölgeseldi. O tanıdık ateşin tutuşmaya başladığını hissettiğimde, o rahatsız edici tişörtü çekip çıkarmaya ve vücudunu dilimle yüceltmeye hazır olduğumda, benden ayrıldı ve nefes aldı, "Ve ben de seni paylaşmıyorum."

Vücudum şehvetli, yapışkan bir sıcaklığa bürünmüşken, orada kaldırımın içinde eriyebilirdim. Güldü ve beni arabaya doğru çekmeyi bitirdi. Ben - oldukça mutlu bir şekilde- yolcu tarafına geçtim.

Sahiplik ilanına hâlâ gülümserken, çok geçmeden Seattle'daki ikinci evime vardık. Aslında üçüncü. Kellan'ın evi benim için her zaman evim gibi olacak. Orada kalan tüm kötü anılara rağmen.

Chevelle'inin o kadar sık kullandığı ve gayri resmi olarak "Kellan'ın Yeri" olarak bilinen durağa park ederek mekanik bebeğini kapattı. Keşke beni de bu kadar kolay kapatabilseydi. Hâlâ biraz sinirli hissediyordum. Vardiyama başlamak için iyi bir yol değildi ve muhtemelen Kellan'ın bunu yapmasının gerçek nedeni de buydu. Bana alaycı diyebilirdi ama bu çocuk beni kıvrandırmaktan zevk alıyordu.

Kapımı açmak için etrafımda dolanırken arabasından çıktım. Beklemediğim için kaşlarını çatı, sonra bana elini uzattı. Her zaman yaptığım gibi elini tuttum ve Kellan'ın huzur bulduğu büyük, dikdörtgen binaya doğru el ele yürüdük.

Pete'in yeri benim için rahatlatıcı ve tanıdık olsa da Kellan için bir tür teselliydi. Buraya oyun oynamak, uzaklaşmak, sosyalleşmek, bir zamanlar kız tavlama ve sanırım bir süreliğine zihnini kapatmak için gelirdi. Burada çalışırken ilişkimizi çözmeye çalışırken onun bu huzurunu bozmuştum ama şimdi huzur geri gelmişti ve kapıdan içeri adım attığımızda dudaklarına yayılan tembel gülümseme bunu açıkça gösteriyordu.

Çift kanatlı kapılardan birini benim için açık tutarak beni cesurca içeri aldı ve kendisinden uzanan elimi öptü. Kapıdan içeri girdiğimizde genellikle fiziksel bir şey yapardı. Bazen yanağıma bir öpücük kondurur, bazen eli belime dolanırdı ama her zaman bir şey olurdu. Odaya bir çeşit duyuru - *ben onunum*.

İlişkimiz gizliyken bunu istemişti ve artık gizli olmadığına göre herkesin bilmesini istiyordu. Bizi izleyen somurtkan barmen de dahil.

Rita, Kellan ilk geldiğinden beri buradaydı. L.A. Gözünü hemen ona dikmişti ve kocasına lanet olsun ki son birkaç yıl içinde onu elde etmeyi başarmıştı. Biraz midemi bulandırdı. Onun en az iki katı yaşındaydı, aşırı bronzlaşmış kösele gibi bir teni, aşırı ağarmış sarı saçları ve hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan bir moda anlayışı vardı. Kellan'a ilişkilerini hiç sormamıştım. Dürüst olmak gerekirse, bilmek de istemiyordum... asla.

Kellan onu onaylamak için başını kaydırduğında dudakları büküldü. Adam ona sadece hafifçe eğilerek selam verdi ama kadının tepkisine bakılırsa Kellan'ın yanına gelip onu yaladığını düşünebilirdiniz. Bütün o boğucu gülümsemeler ve onu zihnen soyduğuna emin olduğum kapüşonlu gözlerle, ön kapıların yanındaki duvar boyunca uzanan eski bara doğru eğildi.

Neredeyse mırıldanarak, "Selam Kellan... Kiera." diye mırıldandı. Benim adım açıkça sonradan düşünölmüştü.

Ona sıırttım ve Kellan'la yüzleşmek için döndüm. "Gidip eşyalarını yerleştirmeliyim. Her zamanki gibi mi?"

Başımı eğdim ve parmağını saçlarımda gezdirdi, dudağını ısırırken bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırdı. Büyöleyici bir çekiciliğı vardı. "Evet, teşekkürler Kiera."

Ona gülümseyerek yanağından öpmek için eğildim. Bir öpücökle yetinmeyip dudaklarımı büktü ve dudaklarımı buldu. Rita'nın ve odanın geri kalanının büyük bir kısmının bana baktığını bildiğim için yüzüm kızardı ama kendimi küçük bir PDA anına bıraktım. Boşta kalan elinin arkamı sıkmak için geldiğini hissettiğimde hemen o anı durdurdum. Kellan her zaman incelikli PDA yapmazdı.

Omzunu geriye iterek onu uyarmaya çalıştım. Güldü, omuz silkti ve bana *masum bir* gülümseme verdi. Bu tamamen yalandı, masum falan değildi ama çok sevimliydi ve ben de gözlerimi devirip gülererek ondan uzaklaştım.

Koridora doğru ilerlerken, gözlerini barın yanında bulunduğumuz yere dikmiş olan yaklaşık beş masanın yanından geçtim. O, geleneksel olarak erkeklerin oturduğu sahnenin yakınındaki odanın en arka köşesine doğru ilerlerken masalardaki kadınlar onunla benim aramda gidip geliyordu. Attığım her adımda kendime değer biçildiğini hissediyordum. bilincinde olarak başımı eğdim ve biraz daha hızlı yürüdüm. Bu kadar çok insan tarafından beğenilmek başka bir şeydi, ona layık olup olmadığınıza karar verilmesi bambaşka bir şeydi. Ve gördüğüm bakışlar ve bükölmüş dudaklardan, beklentilerinin altında kaldığım açıktı. Yine de bunun beni rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştım ama ego kırılgan ve hassas bir şeydir.

Kellan'ın hayranlarından kurtulduğumda rahatlayarak nefes verdim ve çalışanların eşyalarını sakladıkları arka odaya doğru ilerledim. Ben yaklaşırken Jenny ve Kate oradan çıkıyorlardı. Kate, uzun boylu, zarif bir kızdı.

Dünyanın en güzel, en mükemmel şekilde bir araya getirilmiş at kuyruğu bana gülümsüyordu. Onu iki gece üst üste çift vardiya çalışırken görmüştüm ve saçları hala beş dakika önce yapmış gibi görünüyordu. Ne kullandığını bilmiyorum ama bir ürüne destek vermeyi düşünmeli.

"Hey, Kiera. Dünkü gösterinin harika geçtiğini duydum!" Konuşurken uzun, kumral bir saç teli boynuna dolanıyordu, o kadar ince ve zarif bir boyundu ki, elmaslarla kaplanmak için adeta yalvarıyordu.

Kapı çerçevesinin içinde yanlarından geçerken hevesle başımı salladım. "Öyleydi. İnanılmazlardı!" Kellan'ın sahnede ne kadar mükemmel görüldüğünü düşünerek iç geçirdim. Bazı insanların sahnede olmak için doğduğunu söylerler ve Kellan da o insanlardan biriydi. Boş boş, bunun bizim için uzun vadede ne anlama geldiğini merak ettim.

Jenny merakla başını bana doğru eğdi, kırmızı Pete tişörtü buradaki erkeklerin bayıldığı her kıvrımı vurguluyordu. Yine de çok tatlı bir insandı ve Evan'a tamamen sadıktı. "İyi misin, Kiera?" diye sordu.

Başımı salladım. "Evet, sadece okul başlayacağı için gerginim." Ve Kellan'ın dünya çapında bir rock yıldızı olması. Biri için hem bir gelecek istemek hem de bunu umutsuzca istememek garipti. Ona dünyadaki tüm başarıları diledim, ama sadece onu paylaşmak zorunda kalmadığım sürece. Üzerinde çalışmam gereken bir şey daha vardı. Üniversitenin kendini keşfetmekle ilgili olması iyi bir şey.

Jenny gülümsedi ve kolumu okşadı. "Merak etme. Sen süper zekisin. Harika olacaksın."

Okul hakkında endişelendiğim için kendimi yine aptal gibi hissederek başımı salladım. Jenny haklıydı. Kellan haklıydı. Buraları biliyordum. Oradaki pek çok insanı tanıyordum. Profesörlerin çoğunu tanıyordum. Ve neredeyse tüm masrafları karşılayan bir bursum vardı. Endişelenecek bir şeyim yoktu. Korkudan başka korkacak bir şey yok, değil mi?

Kate de Jenny ile birlikte başını salladı, açık kahverengi, neredeyse topaz gözleri hüznüydü. "Evet, sen benden çok daha zekisin. Bir dönem sonra vazgeçtim." I

kaşlarını sempatik bir şekilde çattı ama sonra başını sallayarak koridordan aşağıya baktı. "Hey, Kellan burada mı? Ona gösteri hakkında soru sormak istiyorum."

Kellan'ı sandalyesinde arkasına yaslanmış, ona "her zamankinden" getirmemi beklerken insanları izlerken hayal ettiğimde gülümseyerek başımı salladım. "Evet, o burada."

Yüzümdeki aptal sırıtışı engelleyemedim ve ikisi de bana kıkırdayıp birlikte uzaklaştılar. Ne? Erkek arkadaşım Erkek arkadaşım muhteşem saçları, taş gibi vücudu ve göğsünde benim adımın dövmesi olan süper seksi bir müzisyendi. Buna kim sırtmazdı ki?

Eşyalarımı bir dolaba tıktırdım ve saçlarımı Kate'inki kadar mükemmel olmayan bir at kuyruğuyla aceleyle topladım. Grup çalmadığı için Pazar geceleri çok yoğun geçmiyordu ama yine de etrafta çok fazla hareket vardı ve saçlarımın yüzümün her tarafına dağılmaması iyi bir şeydi.

Barın ana bölümüne geri döndüğümde, D-bag erkek arkadaşımın artık yalnız olmadığını gördüm. Sandalyesinde arkasına yaslanmış, bir ayağını gelişigüzel dizine dayamış, buranın fedaisi Sam ile dostça sohbet ediyordu.

Sam iri yarı ve kaslı bir adamdı. Kafasını tamamen tıraş ederek yüzündeki korkutucu çatık kaşları tamamlamıştı. Bu onu daha da tehditkâr gösteriyordu. Denny burada bir yıl liseye gittiğinde onunla arkadaş olmuştu. Biz ayrıldıktan sonra, Denny artık Kellan'la yaşayamaz hale geldiğinde onu yanına almıştı. Şartlar göz önüne alındığında anlaşılabilir. Duyduğuma göre, Sam ve Denny hala ara sıra konuşurlarmış.

Kellan da Sam ve Denny ile aynı okula gitmişti. Birbirlerini bu şekilde tanıyorlardı. Kellan onlardan birkaç yaş küçük olmasına rağmen Sam ve eski sevgilimle sıkı bir bağ kurmuştu. Ve Kellan hala Denny ile de konuşuyordu. Bu beni şaşırtmaktan asla vazgeçmeyen bir gerçektir.

Ama şimdi ikili geçen yılki dramadan daha keyifli konulardan bahsediyordu. Kellan Sam'le konuşurken yüzünde kocaman bir gülümseme vardı, ara sıra ellerini havada sallayarak işaretler yapıyordu. Sam onu can kulağıyla dinliyordu.

Her zamanki heybetli yüz hatlarında küçük bir sırtış. Kellan'ın şov hakkında konuştuğunu anladım.

Başımı sallayarak Kellan'a istediği birayı almaya gittim. Erkek arkadaşımın büyük bir mekânda çaldığı gerçeğini bir türlü kabullenemiyordum. Grubu başka bir yere gitmese bile, bu torunlarına anlatabileceği bir şey olurdu. Rita'ya yaklaşırken daha da geniş gülümsedim. Kellan'ın çocukları... Düşüncesi bile tüylerimi diken diken etti.

Vardiyamdan birkaç saat sonra grubun geri kalanı içeri girdi. Onlar içeri daldığında Kellan barın ön tarafındaydı. Sonunda dünle ilgili her şeyi öğrenmek isteyen Kate tarafından köşeye sıkıştırılmıştı. Kellan'ın hiçbir şey olmamış gibi davranmaya çalıştığını duydum, ama Kate bunun peşini bırakmadı ve ona soru üstüne sordu, çoğu şu şekildeydi
-"Gergin değil miydin? Altına işeyecek gibi hissetmedin mi?" Kellan ona her zaman gülerken hayır derdi ama bu cevabı yuttuğunu sanmıyorum.

Bir süre onun tarafından kovalandıktan sonra, Kellan grup arkadaşlarının içeri girdiğini görmek için arkasını döndüğünde neredeyse rahatlamış görünüyordu. Dördü bir araya geldiğinde barda alkışlar ve kulakları yırtan ısıklar koptu.

Neşeye ben de katıldım; en az diğer müşteriler kadar onlarla gurur duyuyordum. Evan etrafına bakarken gülümsedi, sıcak gözleri minnettar ve takdir doluydu. Matt çok utanmış görünüyordu. Yüzü renkten renge girdi ve sanki kapıdan kaçmak istiyormuş gibi hızla kapıya baktı. Kellan kıkırdadı ve onaylamak için elini kaldırırken başını salladı. Hepsi bu ilgi karşısında biraz şaşırmış görünüyordu.

Griffin hariç tabii. Derin, dramatik eğilmelerin arasında elleriyle öpücükler atıyordu. Eğer Kellan onu durdurmak için sırtına vurmasaydı, sanırım tüm gürültü bittiğinde Oscar'a layık bir konuşma yapmaya başlayacaktı.

Kellan hâlâ başını sallarken, ortalık onu duyabilecek kadar sessizleştğinde kalabalığa kibarca teşekkür etti. Matt hemen onların masasına doğru koştu,

kaybolduğu için minnettar. Gitariste gülen Evan, Jenny'ye doğru yürüdü ve onu devasa bir kucaklamanın içine kaldırdı. Kellan Griffin'i öne doğru itti ama basçı yüksek sesle "Johnson'ım her türlü övgüyü memnuniyetle kabul ediyor... eğer beni özel olarak tebrik etmek isteyen varsa." diye bağırmadan önce değil.

Gözlerimi devirdim ve Kellan kafasının arkasına bir şaplak atarken başka tarafa baktım. Cidden, o adamla çıktığına göre kız kardeşimin bir vidası gevşemiş olmalıydı. Yaptıkları şey çıkmak olarak bile kabul edilebilirse tabii.

Çocuklar oturduktan birkaç dakika sonra, barın orta yaşlı, yorgun sahibi Pete onları tebrik etmek için dışarı çıktı. Dudaklarında ince bir gülümsemeyle her bir grup üyesinin elini sıktı. Pete mutsuz görünmese de çok da heyecanlanmışa benzemiyordu. Kellan bir keresinde bana Pete'in sahneye çıkaracak grup bulma konusunda yeteneksiz olduğunu söylemişti. D-bags'in burada bu kadar çok çalmasının ana nedeni buydu. Pete ve iş ortağı Sal, çocuklar buraya taşındıktan kısa bir süre sonra Kellan ve çocuklarla bir anlaşma yapmışlardı. İki adam, eğer isterlerse her hafta sonu sahnenin özel haklarının çocuklara verilmesini kabul etmişti. Bu, çocuklara çalabilecekleri bir ev ve enstrümanlarını saklayabilecekleri güvenli bir yer sağlıyordu. Pete ve Sal için de müşteri getirecek konserler aramaktan kurtulma fırsatı doğdu. Bu bir kazan-kazandı; grup çok sayıda müşteri getirdi.

Kellan'ın elini sıkarken Pete'in kaşlarının hafifçe çatılmasıyla, gösterisinin onu aşabileceğine inanmaya başladığını anladım... ve o zaman yeniden yetenek aramaya başlamak zorunda kalacaktı.

Pete çocukları içkileriyle başa bırakıp Evan'ın sırtını sıvazladıktan sonra bar normale döndü. İnsanların çoğu kendi sohbetleriyle meşgul olmaya başladı, sadece birkaçı çocukları şahsen tebrik etmek için yanlarına gitti. Neyse ki o birkaç kişiden hiçbiri Griffin'i istediği şekilde tebrik eden kadınlar değildi.

Birkaç kadın hayran Kellan'a baktı ama bu, ona bakmaya alışık olduğum "seni istiyorum" bakışlarından daha fazlası değildi. Yine de hiçbiri onun masasına yaklaşacak kadar cesur ya da sarhoş görünmüyordu ve bu benim için sorun değildi.

Gece boyunca, D-bag'ler sonunda bardan ayrıldılar. Matt geldikten bir ya da iki saat sonra tek başına ayrıldı, Rachel'la planları olduğunu söylerken yüzünde utangaç bir gülümseme vardı. Griffin kuzeni giderken gözlerini devirdi ve eliyle müstehcen bir şekilde yaramaz yerlerini işaret etti. Neyse ki yaklaşık bir saat sonra, kolunda sarışın bir sürtükle ayrıldı. Giderken ona baştan çıkarıcı bakışlar fırlattı ve daha önce istediği övgüyü ona vereceğinden oldukça emindim. Başımı salladım ve Griffin'in başka bir kadınla gidişini görmezden geldim. Bu her zaman olan bir şeydi. Bir keresinde Anna'ya bunu sormuştum ama o sadece omuz silkmiş ve umursamadığını söylemişti. Ne isterse yapmakta özgürdü. Anna da öyle.

Evan kapanışa kadar kaldı ve Jenny'nin işi bittiğinde ona dışarı kadar eşlik etti. Kellan da kaldı. Ayaklarını bir sandalyeye uzatmış, yakındaki birkaç masayı silerken lezzetli ve kışkırtıcı bir gülümsemeyle beni izliyordu. Rita da onu aynı şekilde kışkırtıcı bir şekilde izledi.

Evet, her şey normale dönmüştü.

Tekrar benim yatağında uyumayı reddeden Kellan, onun yerine bizi kendi evine götürdü. Sokağa girdiğinde dudaklarında küçük, huzurlu bir gülümseme vardı. Bunun nedeni birkaç gün sonra eve dönüyor olması mıydı yoksa benimle eve gelmekten hoşlanıyor olması mıydı emin değildim. Sanırım her ikisinden de biraz vardı.

Arabayı kapattığında iki katlı küçük, beyaz evi karanlıktı. Kellan, Denny ve ben, hepimiz orada yaşarken ev sıcak ve hareketli görünüyordu. Şimdi sadece Kellan olduğu için ev biraz sessiz görünüyordu. Kellan kapısını açarken, gülümsemesinin gerçek nedeninin belki de bu olduğunu düşündüm. Kellan hareketli bir evi tercih ederdi. Bunu ona odasını tekrar kiraya verip vermeyeceğini sorduğumda anlamıştım.

Kaşlarını hafifçe çatarak bana şöyle dedi: "Bunu düşündüm. Ama bilmiyorum... Seninmiş gibi hissediyorum ve onu başkasına vermek istemiyorum." Bu sözler içimi ısıtmıştı ama ona kira parasına ihtiyacı olup olmadığını sorduğumda sadece omuz silkmiş ve "Hayır, odayı kiraya vermek asla parayla ilgili değildi" demişti. İç çekerek ekledi, "Sadece orada yalnız olmaktan hoşlanmıyorum."

Tanrım, bazen kalbimi kırıyordu.

Giriş adımlarını attığımda gözlerim tanıdık mekânda gezindi. Bu benim için iki ucu keskin bir kılıç gibiydi. Burada Kellan'la birlikte olmayı seviyordum. Onunla kanepede kucaklaşmanın ve odasında sevişmenin anılarını seviyordum ama... Denny de buradaydı.

Hayaleti, bulunduğu yerlerde dolaşıyor gibiydi. Mutfak tezgahına yaslanmış bir fincan çay içerken. Kanepeye uzanmış, televizyonda spor izlerken. Banyoda duş alırken, bazen benimle birlikte. Ve bizim odamız, bir çift olarak paylaştığımız ilk oda, Kellan'ın tekrar kiraya vermeyi reddettiği odaydı. Hayaletler en çok orada ağırdı. O kadar ağırdı ki oraya girmeyi reddettim. Kapıya bile bakamıyordum. Kellan'la yatak odasına girdiğimizde kapı kapalı olduğu için Kellan'ın da muhtemelen oraya girmediğini düşündüm. Dediğim gibi, iki ucu keskin kılıç.

Bumbershoot'ta çaldıktan sonra nihayet arabasından çıkardığı gitar kutusunu odasının köşesine koyan Kellan, yatağında otururken beni izledi. Yumuşak gözlerle üst kattaki kısa koridorun karşısındaki kapalı kapıya baktı. "İyi misin?"

En parlak gülümsememi takınarak dirseklerimin üzerinde geriye yaslandım. Kellan'ın yüzü oldukça aydınlandı. "Tabii ki iyiyim." Bu çoğunlukla doğrudu. Ben iyiydim. Denny'nin gitmesine izin vermişim ve onu aldattığım için kendimi yavaş yavaş affetmeye başlamıştım. Ama burada olmak bazen benim için zor oluyordu ve Kellan da bunu biliyordu. Sanırım yanına taşınmam için bana daha fazla baskı yapmamasının gerçek nedeni buydu. Her gün hayaletlerle uğraşmaya hazır değildim.

Yanıma oturarak avucunu kalçama koydu; bu beni anında ateşledi. "Burada olmana sevindim," diye fısıldadı.

Doğrulup kollarımı boynuna doladım. "Başka seçeneğim yoktu. Arabanı kullanmama izin vermedin, hatırladın mı?"

Kıkırdadı ve beni öpmek için eğildi. Ben de hafifçe gülerek parmaklarımı onun tüylü saçlarının arasından geçirdim ve sırt üstü uzandım.

onu da yanımda getirdim.

Elleri vücudumda geziniyor, kendi vücudu da benimkinin yanında gizlice pozisyon alıyordu. Bu hafta sonu onu isteyen tüm kadınları, sadece kısa bir süre flört ettiği, kibarca onayladığı ya da bazı durumlarda tamamen görmezden geldiği kadınları düşündüğümde kalbim kabardı. Onları istemiyordu. O beni istiyordu. Beni seviyordu. Ve Tanrım, ben de onu çok seviyordum.

Bölüm 3

Dikkat Dağınıklığı

Gözlerimi açtığımda Kellan'ın odası hâlâ karanlıktı. Penceresinden içeri süzülen ay ışığı, hayatı boyunca topladığı eşyaları aydınlatıyordu. Fazla bir şey yoktu; kitaplığında birkaç kitapçık, rafın üst kısmına serpiştirilmiş birkaç CD, geçen yaz Jenny ile alışverişe çıktığımızda onun için aldığım Ramones poster. Biraz bozuk para ve iyi kullanılmış birkaç defter dışında şifonyerindeki tek şey bir şişe saç ürünüydü. Kellan, liseden bir kadının onu bu ürüne yönlendirdiğini ve o zamandan beri "dağınıklığı kontrol altına almak" için kullandığını söyledi. Bunu söylerken yüzünde beliren hafif gülümsemeden, "kadın" ve "tahrik olmak" kelimelerini gerçekten kastettiğinden oldukça emindim. Lise yılları beni biraz korkutmuştu.

Dün gecedен kalma yere saçılmış kıyafetlerimiz dışında odasında dikkat çeken tek şey gitarlarıydı. Hâlâ siyah taşıma çantasında duran ana gitarı, daha eski ve yıpranmış olduğu her halinden belli olan bir diğеrinin yanında duvara yaslanmış duruyordu. Kellan bu gitarı çalarken hiç kullanmadığından, onu duygusal nedenlerle sakladığını düşündüm. Sade ve görünüşte ucuz olan bu gitarın, sahip olduğu ilk gitar olduğunu ve kaçarken Los Angeles'a yanında götürdüğü tek eşya olduğunu söylemişti. Büyük olasılıkla Kellan'ın çocukluğundan kalan ve onun için mutlu bir anı olan tek şeydi. Ve ailesi ona miras kalan bu eve taşındıklarında ona ait her şeyi bir kenara attıkları için, bu aynı zamanda onun gençliğinden kalan tek hatıraydı. Onun çocukluğu beni de biraz korkutuyordu, sadece tamamen farklı bir nedenden dolayı.

Boynumdaki küçük, gümüş gitarı parmaklarken, evliliğimizi bitirirken bana verdiği sembolik hatırası

Bedenimi hiç terk etmeyen bir hatıra olarak, beni uyandıran şeye bakmak için başımı çevirdim.

Çarşaflar vücuduna dolanıp bükülmüştü, çıplak göğsü pencereden sızan soluk ışıktaki gümüş rengini almıştı, Kellan huzursuzca yanımda hareket ediyordu. Kaşları çatıktı, yüzü perişandı, başını sallıyor ve anlayamadığım bir şeyler mırıldanıyordu. Yanağına dokunmak için döndüm ama onu incitmişim gibi benden uzaklaştı.

"Kellan," diye fısıldadım, "rüya görüyorsun... uyan."

Eli kalçasının yanındaki çarşafı yumrukladı. Başını tekrar sallayıp inlerken nefesi hızlandı. Vücudumu dikkatlice onun yanında rahatlatıcı bir pozisyona ayarlayarak eğildim ve onu yatıştırıcı bir şekilde susturdum. Kolumu göğsünün üzerine koyduğumda kalbinin ne kadar hızlı çarptığını hissedebiliyordum. Rüyasında ne gördüğünü merak ettiğimde gözlerim yaşardı. Kellan söz konusu olduğunda, çok sayıda korkunç şey olabilirdi.

Başımı ona yaslayarak omzunu öptüm. "Uyan bebeğim, bu sadece bir rüya."

"Hayır" demeye başladı, sonra "Lütfen" dedi. Yüzü benden uzaklaştı. Bacakları refleks olarak top gibi kıvrıldı. Omzunu tekrar öptüm ve onu hafifçe salladım. "Kellan, uyan."

Hızlı, sık nefesler alarak vücudu parmaklarımın altında titredi. Tam onu uyandırmak için lambasını yakmayı düşündüğüm sırada nefesi kesildi ve gözleri fal taşı gibi açıldı. Hemen dirseklerinin üzerinde doğrulup kucağımdan uzaklaştı. Geniş gözlerle etrafına bakınırken kaybolmuş gibiydi, sanki nerede olduğunu bilmiyordu. Nefesi hala hızlıydı ve vücudu hala titriyordu, tekrar tekrar yutkundu.

Uzanıp yanağını avuçladım ve bakışlarını kendime çevirmeye zorladım. Şaşkın gözleri kısıldı. "Kiera?"

Başımı salladım ve ona yaklaştım. "Evet, benim. Bir şeyin yok. Sadece bir rüyaydı, Kellan."

Sert duruşu geriye doğru çöktü ve gözlerini kapatıp başını öne eğdi. "Sadece bir rüya," diye mırıldandı. Onun yüzünü izlerken kalbim biraz kırıldı. Kellan'ın kötü rüyaları aslında sadece rüya değildi. Daha çok anı gibiydiler. Kellan'ın hangi kötü anıyı yeniden yaşadığından emin değildim ama bunun onu dehşete düşürdüğünü biliyordum.

Yavaşça soluyarak birkaç derin nefes aldı. Sakinleştğinde tekrar bana baktı. Titreyen elini ağzında gezdirerek başını salladı. "Seni uyandırdıysam özür dilerim."

Boğazımdaki duyguyu yutarak kollarımı ona doladım ve çıplak bedenimi onunkine yapıştırdım. Kolları gevşekçe bana sarıldı ve adrenalinin kalbinde yarattığı dalgalanmayı hâlâ hissedebiliyordum. "Sorun yok." Yanağını öperek kendini toparlaması için ona birkaç dakika verdim. Tekrar yastıklara yerleştğinde, parmakları sanki başı ağrıyormuş gibi burnunun kenarını ovuyordu, kendimi göğsüne yasladım. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Ellerimi şakaklarına götürerek başparmaklarımı yumuşak noktalara bastırdım ve baş ağrısını azaltan masajı devraldım. Gözlerini kapattı ve dokunuşumla rahatladı. "Eve dönmüştüm ve babam..." durdu ve yutkundu, "hiçbir şey değildi... sadece bir rüyaydı."

İç çekişimi durdurmak için dudağımı ısırdım. Geçmiş hakkında konuşmaktan hoşlanmadığı bir şeydi. Aslında, dünya üzerinde geçmişini itiraf ettiği tek insanın ben olduğumdan oldukça emindim. Evan, Kellan bir keresinde sarhoşken ağzından kaçırdığı ve Denny de bizzat şahit olduğu için kötü muameleden haberdar olsa da, Kellan onlara babasının babası olmadığını hiç söylememişti. Annesinin kocasını aldattığını ve başka bir adamdan hamile kaldığını başka kimse bilmiyordu. Sonra o korkunç kadın tecavüze uğradığını iddia etmişti. Yalan yüzünden ya da belki de gerçek yüzünden, Kellan'ı büyüten adam ona karşı acımasız davranmıştı... ve annesi bunu durdurmak için hiçbir şey yapmamıştı.

İkisinden de nefret ettim.

"Bunun hakkında konuşmak istemediğine emin misin?" Çenesini öperek fısıldadım.

Derin nefes alarak kıpırdandı. Gözlerini açarak beni nazikçe üzerinden itti ve yanıma yuvarladı. Artık titremeyen bedenini benimkine bastırarak yanağımı kavradı ve başımı yukarı kaldırdı. Sıcak dudaklarını boynuma yapıştırarak, "Evet, artık konuşmayacağım" diye mırıldandı.

Eli yanağımdan ayrılıp yanağımda gezinirken kalbim hızlandı. Zihnini bedenimle yönlendirdiğini biliyordum. Biliyordum ama yine de bunu yapmasına engel olamıyordum. Beni sırtüstü yatırdı, dudakları boğazımda gezinirken üzerime eğildi. Parmaklarım otomatik olarak o muhteşem saçlara kilitlenirken, dokunduğu her deri parçası aniden yanmaya başladı.

Eli kalçamda bir daire çizerken nefesim utanç verici derecede hızlıydı. Dokunmasını en çok istediğim her noktadan bilerek kaçınıyordu ve bu beni çıldırtıyor, zihnimi kapatıyordu. Göğsümün üst kısmını öptüğünde başını biraz aşağı ittim ve kabul etmeden önce kıkırdadı. Ağzı bir meme ucunun etrafında kapanırken, dili tepenin etrafında bir daire çizerken, daha önceki kederiyle ilgili tüm düşünceler ikimizden de uzaklaştı. Acı içinde haykırdım ve kalçalarımı ona doğru salladım.

Boğazından derin bir memnuniyet sesi yükseliyordu, zevk alan ben olduğum kadar zevk veren de o olmaktan memnun görünüyordu. Dişleri hassas etimde hafifçe gezinirken, parmağı da aynı derecede hafif bir şekilde bacaklarımın arasında gezindi. Onun için çoktan hazırdım; sanırım ona yakın olduğum için sürekli bir yarı uyarılma halindeydim. Sırtımı dikleştirdim ve ellerimi yüzümde ve saçlarımda gezdirdim.

"Aman Tanrım," diye mırıldandım, çünkü aşağıdaki parmağı yukarıdaki dilinin hareketiyle eşleşiyordu. Bu iki sıcak nokta vücudumdaki her tutarlı parçanın eriyip gitmesine neden oluyordu. Etrafta soracak biri olsaydı muhtemelen kendi ismimi bile bulamazdım.

Tekrar kıkırdayarak şeytani bir gülümsemeyle bana baktı. "Hayır, sadece ben," diye fısıldadı. Hâlâ utanabilecek bir yanımdı.

ama sonra diğerk göğsüne geçti ve başım geriye düştü, gözlerim kapandı.

"Tanrım... evet."

Kendisi de biraz inleyerek göğsümü bıraktı ve dilini boğazıma doğru kaydıldı. Parmağı da pozisyon değıştirdi ve olmasını istediğim yere girdi. Kulağıma doğru ilerlerken hızlı ve erotik bir nefes çekti. "Bunu söylemene bayılıyorum," diye fısıldadı boğuk bir sesle.

İnledim ve ağzını buldum, bir süredir dişlerimi fırçalamamış olmamı artık umursamıyordum bile. O da umursamadı ve benim onu öptüğüm kadar şiddetle beni öptü. İçimde hafifçe hareket eden parmağına bir başkası katıldı; saçlarını tutarak inledim. Başparmağı da harekete katılarak dış taraftaki hassas kısmın etrafında dönmeye başladı; tekrar haykırdım, ellerim omuzlarına gitti ve onu zorla üstüme çıkarmaya çalıştım.

Direndi, neredeyse aynı anda hem kıkırdadı hem de inledi. "Beni bu kadar çok istemeni seviyorum," diye mırıldandı, ağzı çeneme doğru hareket etti.

Vücudum onun eliyle mükemmel bir ritim içinde hareket ediyor, kıvranıyor ve inliyordum. Beni bu kadar kolay yalvaran, titreyen bir hormon yığınının dönüştürebilmesinden nefret ediyordum... ve bunu da seviyordum. "Evet, seni istiyorum... şimdi... lütfen."

Tenime öpücükler kondururken sırtıttığını hissedebiliyordum. Bunu istemem hoşuna gidiyordu. Vücudunu benimkine bastırırken, da beni ne kadar çok istediğini hissedebiliyordum. Elini benden çekerken inledim, ama sonra bacaklarımın arasına yerleşti, sert uzunluğu kışkırtıcı bir şekilde yakınımnda duruyordu ve şikayetim bir inlemeye dönüştü. Sonra... hiçbir şey yapmadı, beni öpmeye devam etmekten başka hiçbir şey yapmadı.

İşkenceydi. Saf, mutluluk verici bir işkence. Onun bu kadar yakınımnda olması vücudumu aşırı hızda harekete geçirdi. Neredeyse sırtını tırmalıyor, altında kıvranıyor, onu pozisyona getirmek için elimden gelen her şeyi yapıyordum. Ama yapamadım. Kendini bana karşı tutuyordu ama ulaşamayacağım bir yerdeydi. Bu beni deli ediyordu.

Ve benim tepkim onu çılgına çevirdi. Nefesi hızlı, dudakları ılgıncaydı. Parmakları bedenimi keşfederken inledi. Başını boynumun kıvrımına yaslariken adımı inledi. Bir saniye daha dayanamayan elim göğsünde, karnında, doğrudan istediğim şeye, ihtiyacım olan şeye götüren derin V'de gezindi. Elim onun etrafına dolandı, sert, hazır, parmaklarımın altında titreşiyordu. Başparmağımı onun ucunda gezdirirken hafif bir ıslaklık kapladı ve tekrar arşafıı kavradı, ama bu sefer iyi bir şekilde.

"Tanrım, sana ihtiyacım var," diye kulağıma nefes verdi. Sadece fiziksel bir rahatlamadan daha fazlasını kastettiğini hissetmeye başladım, ama kalçalarını ayarladı ve doğrudan içime daldı ve bu konuda daha fazla merak etmedim.

Derinlere gömölürken elimi bıraktı. İkimiz de aynı derecede tutkulu rahatlama iniltileri çıkardık. Sonra birlikte hareket etmeye başladık. Hızlı nefesler ve yumuşak zevk inlemeleri arasında dudaklarımız diğeriinkini aradı. Beni hızla eşiğ'e getirdi, ıgııklarım her itişte daha çılgınca oldu. Sonra, tam bitmek üzereyken kalçalarını sabitledi, hiç hareket etmedi. Bu, devam etmesini sağlamaya çalışarak kıcını kazmamı sağlayan acı verici bir işkenceydi.

Gergin bir sesle, "Bekle Kiera," diye fısıldadı. Yapabileceğimi sanmıyordum. Patlayacakmış gibi hissediyordum. İnlemek istedim, ağlamak istedim. Sonra tekrar hareket etti.

Tanrım, vücuduma yayılan ateş... Hiçbir şeyin bu kadar iyi hissettirebileceğini bilmezdim.

İki kez daha yaptı, durdu, sonra başladı; hatta son seferinde için yalvardım. Sonra bir daha durmadı. Sonra ben istesem bile yapabileceğini düşünmedim. Başını tekrar omzuma gömdüğünde, o kadar erotik bir şekilde inledi ki, anında etrafında kenetlendim, sonunda benden uzun zamandır sakladığı serbest bırakmaya sahip oldum. Muhteşemdi.

Etrafını sıktığımda haykırdı ve içime boşaldığını hissettim. Son birkaç hamleden sonra hareket etmeyi bıraktı, göğsümün üzerine uzanırken ağır ağır nefes alıyordu. İkimizin de hafif nemli olduğunu hissettiğimde biraz şaşırdım.

efordan. Seksin aslında bir egzersiz olabileceğini düşünmezsiniz, ama doğru yapılırsa...

Başımın döndüğünü hissederek gözlerimi kapattım ve kollarımı onun başının etrafına doladım. Nefeslerimiz dengelendiğinde ve vücutlarımız normale döndüğünde, hâlâ üzerimde duran ona baktım. Hiç hareket etmemişti. Hâlâ benim bir parçamdı.

Tekrar uykuya dalmadığını umarak omzunu dürttüm. "Hareket... edecek misin?"

Homurdandı ve gerindi, hâlâ çekilmiyordu. "Hayır, ben iyiyim."

Parmaklarımı tekrar saçlarının arasından geçirirken kıkırdadım. "Orada kalamazsın, biliyorsun." Korkunç bir şekilde kızardığımı hissettim ve odanın hâlâ karanlık olmasına anında sevindim.

Bana baktı, ay ışığı yaramaz gözlerinde parlıyordu. "Sadece bize zaman kazandırıyorum." Kalçalarını hafifçe oynatırken çarpık bir şekilde sırttı. Hâlâ yarı uyarılmış gibiydi ve bu hareket vücudumda bir ürperti yarattı. Kendini beğenmiş çekici yüzüne yeniden odaklanmadan önce gözlerim dalgalandı. Bir kaşını kaldırdı. "Bilirsin, ikinci raunda hazır olduğunda kullanmak için."

Gözlerimi devirerek, bir parçam bunu düşünse de, omuzlarını üzerimden ittim. İçtenlikle güldü, sonunda kendini kaldırdı ve yanıma sokuldu. "Sadece pratik olmaya çalışıyordum," diye mırıldandı, bedenime sokuldu ve omzumu öptü.

Huzur yüzüne yayılırken gözleri kapandı. İç çekerek alnından öptüm ve gülümsemesinin genişlemesini sağladım. Ona doğru kıvrılırken, o küçük boğuşmadan önceki yüzünü düşündüm. O anıyı unutmak için yaptığı şey oldukça muhteşemdi ama şimdi her şey bitmişti ve ben yine o anıyı düşünüyordum. Umarım o da artık bunu düşünmüyordur. Bu konuyu açmak istemiyordum ama iyi olduğundan emin olmak istiyordum.

"İyi misin?" Ellerimi göğsünde gezdirerek sordum.

Boğazından derin ve tatmin edici bir ses çıkardı. "Tamamen," diye mırıldandı, gülümsemesi büyüleyici bir şekilde çarpıktı. Omzuna bir şaplak attım ve bir gözünü açtı. Yüzümün ciddi olduğunu görünce gülümsemesi soldu. Parmağını çıkarıp nemli bir tutamı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Ben iyiyim, Kiera," dedi, sesi daha sakinleşmişti.

Başımı salladım, kolunu bana doladığında başımı omzuna gömdüm.

Sonraki birkaç gece boyunca onu yakından izledim, ancak söyleyebileceğim kadarıyla mışıl mışıl uyudu. Sadece hepimizin uyku sırasında yaptığı normal gece ayarlamaları, kabuslardan gelen huzursuz çırpınışlar değil. Her gece yanında kalmadım ama çoğu zaman yanında uyuyakalıyordum.

Rüya alemine dalarken onun bedenime dokunması benim için rahatlatıcıydı, ama sanırım onun için daha da rahatlatıcıydı. Geç saatlere kadar dışarıda kaldığı, Seattle bölgesindeki diğer kulüp ve barlarda çaldığı gecelerde benim daireme uğrardı. Soğuk bir yatağa girmekten hoşlanmadığını söylerdi. "Sabahın erken saatlerinde bir yatağa gireceksem, o yatağın senin sıcak, küçük, çıplak bedeninin tarafından ısıtılmasını isterim" demişti.

Aslında çıplak uyumazdım. Tabii o beni yatağa yatırmak için orada değilse. Pijama giymek, sürekli olarak beni vazgeçirmeye çalıştığı bir alışkanlıktı ve bana "Madem onları yırtıp atacağım, neden kıyafetlere ihtiyacın var?" diyordu. Ama yorumunun özü, benimle birlikte sıcak olmak istediğiydi, üşümek ve tek başına kalmak değil.

Ancak birkaç hafta boyunca yanıma sokulup onu yakından izledikten sonra, bazen onu rahatsız eden rüyalar hakkında endişelenmeyi bıraktım. Bunun yerine, yüksek öğrenime yeniden başlayacağım için endişelenmeye başladım. Bu yılki programım en zor olanıydı ve neredeyse uyanık olduğum her an ders çalışacağımı biliyordum. Her ne kadar okulun zorluğundan zevk alan tuhaf insanlardan biri olsam da, boş zamanımın büyük bir kısmının okulla geçmesini istemiyordum. Ama Kellan sabırlıydı ve oldukça iyi bir çalışma arkadaşıydı - beni seksle oyalamaya çalışmadığı zamanlarda - ve

Geceleri "çalıştığı" için günün büyük bölümünde boştu, bu yüzden onunla hala çok zaman geçirebileceğimi biliyordum.

Ama ona kız kardeşimle yaşarken kendimi daha iyi hissettiğimi ve erkek arkadaşım dışında başka insanlarla da takılmaya çalıştığımı söylediğimde ciddiymdim. Aslında Jenny sanatla ilgilenmeye karar vermişti ve Kate ile beni onunla birlikte bir kursa gitmeye ikna etmişti. Her pazartesi ve çarşamba sabahı gidiyorduk, genellikle sonrasında espresso içmek için duruyorduk.

Okulum yeniden başlamadan önceki Pazartesi son dersimdi. Eğer bu dersten not alıyor olsaydım, hayatımdaki ilk "F"yi almış olacaktım.

"Şey, Bayan Allen, çok güzel bir renk kullanımı..."

Kursu evinde veren nazik, yaşlı kadın eskiden yerel liselerden birinde sanat öğretmenliği yapıyordu. Sırtımı sıvazladı, dudaklarında sıkı bir gülümseme vardı ve ilkökul seviyesindeki tropik meyve kasem hakkında söyleyebileceği tek olumlu şey için bana iltifat etti. Üç haftadır üzerinde çalıştığım halde, altı yaşındaki bir çocuğun bir öğleden sonra çizip renklendirdiği bir şeye benziyordu. Sanatçı değildim.

Öğretmen Kate'in mükemmel orantılı elmalarını övmek için yanına gittiğinde, emekli öğretmenin Kellan okuldayken buralarda olup olmadığını merak ettim. Sonra da *onun* okuluna gidip gitmediğini merak ettim. Belki de onun dersine girmişti. Belki de onun öğretmeni idi ve kadın formu üzerine yaptığı çalışmalar için ona iltifat ediyordu. Birdenbire onun Kellan'a birden fazla şey "öğretmiş" olabileceğini düşünmeye başladım; dudaklarımda bir kaş çatma oluştu.

Hafif bir kahkaha düşünce zincirimi kırdı ve beni izleyen Jenny'ye baktım. "O kadar da kötü değil, Kiera."

Kaleminin ucuyla benim acınası gerçekçilik denememi işaret etti. "Bu biraz... Picasso'vari."

Kaşlarımı çattım ama sonra onunla birlikte güldüm. Picasso pek de aradığım şey değildi ama yine de sanat özneli. Birinin çözü diğerrinin Monet'si olabilir. Belki de bu işte bir geleceğim vardı. Jenny'nin çizimine bakarak tekrar düşündüm. Hayır, aramızda geleceği tek kişi Jenny'ydı. Meyve kaselerini yıllar önce bırakmış ve insan çizmeye başlamıştı. Sadece bir kalemle yarattıkları aklımı başımdan almıştı.

Grubu çizmişti... bizim grubumuzu. Griffin ve Matt gitarlarıyla sahnede şarkı söylüyor, Evan davulunun arkasında neşeyle gülümsüyor ve Kellan da mikrofonuyla şarkı söylüyordu. Kellan'ın şarkı söylerken yüzünde beliren şeytani gülümsemeyi bile yakalamayı başarmıştı. Nefes kesiciydi ve benim üzgün küçük üzüm salkımımı utandırdı.

İç çekerek çizimini işaret ettim. "Bu harika, Jenny. Gerçekten, bu işte ustasın."

Yüzü geniş bir gülümsemeye bürünerek tekrar resmine baktı. "Teşekkürler." Matt'in gitarındaki küçük bir kurşun kalem çizgisini silerek bana baktı. "İşim bittiğinde Pete'in bunu bara asmasını düşünüyordum." Omuz silkti. "Bilirsin, çocuklarına bir saygı duruşu olarak."

Kıkırdadı ve ben de başımı salladım. "Hayır, bu iyi bir fikir." Kellan'ın çenesine mükemmel bir gölge çizgisi çizerek erkeksi dik açığı daha da belirginleştirmesini izlerken başımı salladım. "Bence bu gerçekten hoşlarına gider Jenny." Üzerinde çalışmaya devam ederken başını salladı ve üzerinde çalıştığı başçıyı düşünerek biraz homurdandım. "Griffin için bir yere bir flaşör çizsen iyi olur."

Güldü. "Evet, kesinlikle." Soluk kaşlarını çatarak başını salladı. "O ve kız kardeşin arasında ne var? Birlikteler mi, değiller mi?"

Şekilsiz meyveme dönerken iç geçirdim ve omuz silktim. "Hiçbir fikrim yok. Birliktelermiş gibi davranmıyorlar ve eğer birlikteler ise kesinlikle özel değiller." Tekrar ona bakarak başımı salladım. "Ama ayda en az birkaç kez görüşüyorlar."

Jenny başını salladı, sarı saçları omuzlarına dökülüyordu. "Biliyorum. Ne zaman buluşmalar bundan bahsediyor." Bir omzunu silkti. "Bir keresinde ona ne olduklarını sordum ve dedi ki..."

Dudağını ısırarak cümlesini bitirmedi. Griffin'in kız kardeşim hakkında söylediklerini gerçekten duymak istediğimden emin olmadığım için kaşımı kaldırdım. "Ne dedi?" Temkinli bir şekilde sordum.

Bana doğrudan bakmaktan kaçınarak usulca iç çekti ve etrafına bakındı. Bunu iyiye işaret olarak kabul etmedim. Kimse onu duyacak kadar yakın olmasa da yine de bana doğru eğildi. "Ona... seks arkadaşım dedi." Dudakları yüzünü buruşturdu ve gözlerini devirdi.

Yanaklarım kıpkırmızı oldu ve çıkarabildiğim tek tutarlı ses iğrenme sesiydi. Yüz ifademi gören Jenny tekrar başını salladı ve iğrenç adamın karakalem çizimine geri döndü. "Evet, biliyorum," kalemiyle kâğıdın üzerindeki adamın resmine hafifçe vurdu, "o bir alet."

Kalemin silgisini bel kemerine göre ayarlarken bana muzipçe sırıttı. "Belki de onu kısırlaştırmalıyım?"

Bir kahkaha patlattım, tüm oda sessizce çalışan, eğitimdeki sanatçılar bana bakmak için döndüler. Yanaklarım daha da ısındı, başımı ellerimin arasına aldım ve kıkırdamaların beni ele geçirmesine izin verdim. Keşke Griffin'i evcilleştirmek bu kadar kolay olabilseydi.

Kellan ve ben akşam birlikte izinliydik, bu yüzden sanattan sonra onun evine gittim. Oraya giderken, birlikte bir gece geçirmemizin ne kadar nadir olduğunu düşündüm; ben onun hiçbir yerde oynamadığı bir akşam için izin istemedikçe, bu genellikle gerçekleşmiyordu. Yarın okul başlayacağı ve ben de bunun gerginliğini yağadığım için, Kellan'ın bu ayki konserleri ayarlarken Matt'ten bu geceyi açık tutmasını isteyip istemediğini merak etmeye başladım. İstemiş olması beni şaşırtmazdı.

Jenny beni onun evine bıraktı ve Kate'le birlikte el sallayarak vedalaştılar. Bir arabam vardı, Denny'nin eski püskü küçük Honda'sı, ama Anna onu hemen hemen ele geçirmişti. Arabayı kullanmadan önce hep sorardı, ama ben aslında biraz

Bu kadar çok kabul ettiği için rahatladım. Eski erkek arkadaşımın çok ona benziyordu. Ayrıca, düz viteslerde çok kötüydüm.

Oraya gittiğimde Kellan dışarıdaydı, ön kapısını salladığımda sıkıca kilitlenmişti. Arabası hâlâ garaj yolunda park halinde olduğundan, güneşli ve güzel öğleden sonrayı fırsat bilip koşuya çıktığını düşündüm. Çantamdan anahtarlarımı çıkarıp, onunkileri bulana kadar halkayı karıştırdım. Kısa bir süre önce anahtarlarımızı değiş tokuş etmiştik. Kellan buna "bir sonraki adım" demişti. Evine adım attığımda, boş giriş holünün serinliği yüzüme çarptı. Ağır çantamı bir rahatlama hissiyle yere bıraktım. Muhtemelen geceyi burada geçireceğimi bildiğimden, yarın için ihtiyacım olan her şeyi paketlemiştim; kıyafetler, kitaplar, kâğıtlar, kalemler ve kurşun kalemler.

Kitap çantasını kısık gözlerle inceleyerek yüzüncü kez zihinsel bir envanter çıkardım. Tam ihtiyacım olan Lit kitabını alıp almadığımı düşünürken Kellan'ın ön kapısı tekrar açıldı. Ona baktım, çantama döndüm, sonra başımı tekrar ona çevirdim. Koşarken sıcaklamıştı ve gömleği omzuna dökülmüştü. Kapıdan içeri adımını atıp tişörtünün kenarıyla yüzünü silerken zayıf ve sıkı vücudu parlıyordu. Egzersiz yaptığı için nefesi ağırlaşmıştı ve karın kasları öylesine çekici bir şekilde sıkılıp gevşiyordu ki bakmaktan kendimi alamadım.

Sonunda bana kıkırdayınca anladım. "Takıntılısın, biliyor musun?" güldü, gömleğiyle saçının kenarını kuruluyordu. Sürekli onun vücuduna bakmamı kastettiğini düşünerek anında kızardım ama kaşını kaldırıp çantamı işaret etti. "İyi olacaksın."

Rahatladım, utancımın kaybolduğunu hissettim. Gözlerimi devirerek başımı salladım. "Biliyorum. Açıkçası neden midemi bu kadar bulandırdığını bilmiyorum."

Sırıtarak döndü ve ön kapıyı kapattı. Gözlerim çıplak sırtından aşağı, üzerindeki bol eşofman altına kaydı ama tekrar arkasını döndüğünde yüzüne dikmeyi başardım. "Aklından nasıl çıkaracağını biliyorum."

Gözlerindeki şakacı bakışın tadını çıkararak, yanıma gelip kollarını belime doladığında başımı öne eğdim. "Öyle mi?" Parmaklarımı hafifçe nemli göğsüne koyarak sordum, teni dokunulduğunda nefis bir şekilde yumuşaktı.

Çarpık bir şekilde sırtarak bir kaşını kaldırdı ve vücuduma baktı. "Evet." Yüzündeki alaycı ifade karşısında kaşlarımı çatmıştım. Gülerek bedenimi serbest bıraktı ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Önce temizlenmeme izin ver."

Yukarı çıkmak için etrafımda dolanmasını izlerken başımı salladım, beni meşgul etmek için ne bulduğunu merak ederken dudaklarım hala bükülmüştü. Yüz ifadem karşısında hâlâ gülerken, merdivenleri ikişer ikişer çıkmadan önce popoma bir şaplak attı.

Ona gülümseyerek başımı salladım ve kendimi onun duşta olduğu düşüncesinden uzaklaştırmak için oturma odasına doğru yürüdüm. Suyun açıldığını duyduğumda bunu yapmak biraz zorlaştı. Televizyonun sesini açmak zorunda kaldım ve kendimi birdenbire deniz bitkilerine hayran olmaya zorladım.

Haliç ekosistemleriyle gerçekten ilgilenmeye başladığımda, hatta Kellan'ın büyük ekranına odaklanırken dizlerimin üzerine eğildiğimde, sonunda geri geldi. Parmağımın etrafında bir tutam saç döndürürken, ilk başta onu duymadım. Görmezden gelinmeye alışık olmadığından homurdandı ve boynumu öpmek için eğildi. Dudakları tenime değdiğinde irkildim, sonra gülümsedim ve gözlerimi kapattım. Daha iyi erişebilmesi için başımı eğdim.

"Dikkatimi böyle mi dağıtacaksın?" Alçak sesle sordum, tüm öğleden sonra boyunca beni bu şekilde oyalayabileceğini hissetmeye başlamıştım.

Göğsünün derinliklerinde kıkırdayarak belimden tuttu ve beni hızlı, eğlenceli bir hareketle kanepeden çekti. "Hayır." Gülümseyerek parmağıyla burnumun ucuna bir fiske vurdu. "Benim daha iyi bir fikrim var."

En sevdiğim koyu mavi gömleği giymiş, gözlerini inanılmaz derecede güzel gösteren rengiyle onu görünce dudaklarımı büzdüm. "Benimle... oynamakla ilgilenmiyor musun?" Gerçekten de planının bu olacağını düşünmüştüm.

Dudakları seks çığlıkları atan bir gülümsemeyle kıvrıldı ama başını salladı. "Oh, seninle oynamak niyetindeyim." Gülerek elimi tuttu ve beni mutfağa götürdü. Omzunun üzerinden ekledi, "Sadece düşündüğün Şekilde değil." Beni masasına oturttu, arkama doğru eğildi ve yanağımı tekrar öptü. "En azından henüz değil."

Ben ne halt ettiğimizi merak ederek başımı sallayıp kaşlarını çatarken, o mutfak çekmecelerini karıştırmaya başladı. Kendi kendine mırıldanarak, yüzünde sürekli küçük bir gülümseme, saçları harika bir Şekilde dağınık ve kenarları hafif nemli, sahip olduğu her ıvır zıvır çekmecesini açıp kapattı.

Tam ona ne aradığını soracakken, sonunda mutlu bir ses çıkardı ve tıka basa dolu bir çekmecenin en arkasına itilmiş bir Şeyi aldı. Yüzünde arpık bir gülümsemeyle masasına dönüp bana baktı ve ne bulduğunu göstermek için elini kaldırdı.

"İskambil oynamak mı?" Gülümseyerek başımı salladım. "Bütün ğleden sonra iskambil mi oynayacağız?"

Kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Pinochle? Altmış yaşında mıyız?" Sırıtışı geri dönerek kâğıt paketini açtı ve ceketini tezgâha fırlattı. Kartları karıştırarak masasında karşıma oturdu. "Hayır, poker oynuyoruz."

Başımı sallayarak, "Pokerde o kadar da iyi değilim," diye mırıldandım.

Gülümsemesi muhteşem bir Şekilde parladı. "Aslında bu mkemmел, çünkü strip poker oynuyoruz."

Her tarafım kızarmıştı, hemen ayağa kalktım. Daha çok gülerek elimi tuttu. "Hadi, eğlenceli olacak." Kaşlarını imalı bir Şekilde kaldırdı. "Söz veriyorum."

Yüzümün kıpkırmızı olduğunu bilerek yavaşça yerime oturdum. "Kellan... Bilmiyorum..."

Sandalyesinde arkasına yaslanarak yavaşça karşısındaki bedenime baktı. Yüzüme ulaştığında, "Hiç oynadın mı?" diye sordu. İçimi

çektim ve omuz silktim. "Hayır."

Sırıtarak başını salladı, kartları karıştırmaya devam ediyordu. "Güzel. O zaman bu senin için yeni bir deneyim olacak." Başını eğdi, dudağı mükemmel bir şekilde kıvrıldı. "Ve ben sana yeni deneyimler yaşatmayı seviyorum."

Bana dikkatle bakarken yanaklarımdaki kızarıklık vücuduma yayıldı. Birdenbire oynamayı hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istedim. Beni neyle oyaladığını bile hatırlayamıyordum ve sanırım asıl mesele de buydu.

Saçlarımı kulaklarımin arkasına sıkıştırarak başparmağımla geniş açık mutfak pencerelerini işaret ettim. "Peki ya... komşuların?"

Omuz silkti. "Peki ya onlar?"

Gözlerindeki sıcaklıktan uzaklaşarak yutkundum. "Bana bakmalarını istemiyorum..."

Boğuk bir kahkaha atarak ayağa kalktı ve pencerelerin üst kısmına yakın bir yerde kıvrılmış olan panjurları indirdi. Perdeler kapandığında tekrar yerine oturdu ve kaşlarını kaldırdı. "Daha iyi misin?"

Bunu gerçekten düşündüğüme inanamayarak başımı salladım. Bana gülümseyerek tekrar güldü. "Benim de bu işte pek iyi olmadığımı söylesem kendini daha iyi hisseder misin?" Daha fazla gülerek başını salladı. "Genelde ilk soyunan ben olurum."

Vücudunda gezinirken gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Oynadın mı?" Oldukça aptalca sordum. Ne de olsa konuştuğum kişi Kellan'dı, üçlü seksleri günlük bir olaymış gibi yaşayan adam. Tabii ki strip poker oynamıştı. Muhtemelen düşünmek istemediğim çok daha yoğun oyunlar oynamıştır.

Soruma sadece gülümsedi ve başını salladı, yüzü eğleniyordu. Sonra kartları dağıtmaya ve kuralları açıklamaya başladı. Onları dinlerken iç çektim, sonra bugün hafif katlar giydiğim için kendime zihinsel olarak teşekkür ettim.

Öğleden sonra boyunca ayakkabılarımı, çoraplarımı, kot pantolonumu ve kısa kollu tişörtlerimden biri hariç hepsini kaybettim. Kellan'ın durumu da daha iyi değildi; gömleğini ilk elde, kot pantolonunu ise çok kötü bir blöfte kaybetmişti. Neyse ki kızlar genellikle erkeklerden daha fazla kıyafet giyiyordu. Bu küçük oyuna başladığımız zamankinden daha rahatlamış bir halde, onun uzanıp kalan son çorabını çıkarmasını izlerken güldüm ve zafer kazanmış bir şekilde Queens çiftimi yere bıraktım.

Başını sallayarak mırıldandı: "Hayatımın Kraliçesi.... hayatımın hikâyesi tarafından ezildi."

Kıkırdayarak havayı öptüm ve sonra bize bir el daha dağıttım. Kartları masadan alıp elindeki beş kaygan kartı inceledi. Kellan geleneksel poker oynamak istemişti, şu sıralar televizyonda moda olan tarzda değil. Tıpkı arabası gibi, Kellan da klasikleri severdi. Sandalyesinde arkasına yaslanırken yüzü ifadesizdi. Yüzünü pek fark ettiğimden değil. Çıplak göğsü fazlasıyla çekiciydi. Buzdolabının yanında neredeyse çıplak olmaktan çok rahat görünüyordu.

Hala ondan çok daha fazla giyinik olduğum için onun rahatlığına ayak uydurmaya çalıştım ama kahvaltı masasında sadece iç çamaşırlarımla oturuyor olmak tuhaftı. Elimdeki kartları incelerken boğazımdaki kolyeyle oynadım. Fena değil, düşük bir çift, ama harika da değil; sıram geldiğinde üç tane almam ve en iyisini ummam gerekecekti. Kafamı kaldırdığımda Kellan'ın dudaklarında küçük bir gülümsemeyle beni izlediğini gördüm. Bir kaşını kaldırdı. "Gergin misin?"

Gözleri kolyeme kaydı ve anında kolyemle oynamayı bıraktım. Gerçi son gömleğimi çıkarma düşüncesi beni kart eksikliğimden çok daha fazla geriyordu. Elbette, eli kazanırsam Kellan'ın bir sonraki giysisi, giymeyi sevdiği o nefis siyah boxer'ları olacaktı. Ve bugün iki çift giymediğinden oldukça emindim.

Zahmetsizce gülümseyerek başımı salladım. "Hayır mı?" Vücuduna baktım ve kendi kaşımı kaldırdım. "Sen mi?"

Dudağını ısırarak başını salladı. "Hayır. Aslında daha fazla karta bile ihtiyacım yok. Peki ya senin?"

Hissettiğim kaş çatma duygusunu bastırdım. Gerçekten en iyi ele sahip değildim, sadece bir çift üçlüydüm. Eğer kendime daha fazla kart dağıtırsam Kellan bunu anlayacaktı. Ona bu zevki tattırmak istemiyordum, özellikle de dudakları kendini beğenmiş, baştan çıkarıcı bir gülümsemeye dönüşmeye başladığında. Çenemi kaldırarak kendime Kellan'ın bu oyunda berbat olduğunu ve muhtemelen elinde hiçbir şey olmadığını hatırlattım. Yumuşakça gülümseyerek başımı salladım. "Hayır, ben iyiyim."

Dilini alt dudağında gezdirdi, sonra dişlerini dudağının üzerinde gezdirdi. Çok sıcaktı ve ağızım bir an açık kaldı. "Evet, biliyorum," diye fısıldadı, elindeki kartları yere bırakarak. Körü körüne ben de benimkileri yere bıraktım.

Hâlâ ağızına bakıyordum, elindekinin ne olduğunu fark etmemiştim. Kıkırdadığında nihayet kızardım ve yere baktım. "Kahretsin." Başımı sallayarak elindeki düşük dörtlü çifte baktım. Beni blöf yaptığına inandırmıştı ve ne yazık ki ben de buna kanmıştım.

İç çekerek ona hüzünlü gözlerle baktım. "Gerçekten mi?"

Gülerek arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Anlaştık, Kiera." Gülümsemesi onu terk etmedi, pervasızca göğsüme baktı.

Tekrar iç çekerek belime yakın kumaşı çekiştirdim. Sanki beni daha önce görmemişti, sanki hâlâ sutyenim yoktu, ama Kellan'ın gözleri üzerimdeyken ama yanımda değilken, güpegündüz tesadüfen kıyafetlerimi çıkarmanın sinir bozucu bir yanı vardı. Nefesimi hızlandırdı.

"Beni buna nasıl ikna ettin?" Kumaşı üzerimden kaldırarak mırıldandım.

Düz, beyaz, pratik pamuklu sütyenim ortaya çıktığında Kellan'ın gözleri yanmaya başladı. Ellerimi kollarımda gezdirerek kendimi gizleme dürtüsüne direndim. Kellan'ın sanki gezegendeki en seksi iç çamaşırını giyiyormuşum, hafif kıvrımlarım şimdiye kadar gördüğü en şehvetli kıvrımlarmış gibi bakmasına yardımcı oldu. Sonunda yüzüme bakınca sırtışı şeytansı bir hal aldı. "Bu oyuna bayılıyorum."

Biraz gülerek gömleğimi ona fırlattım. Yüzünde aptal bir sırtışla tam içine çekerken kapı çaldı. Hemen geri almaya çalıştım ama tişörtle birlikte ayağa kalktı ve benden bir adım uzaklaştı. Tezgâhın üzerine koyarken yüzü aydınlandı. "Güzel, yemek geldi."

Kollarımı göğsümün üzerinde, bacaklarımı da birbirinin üzerinde kavuşturduğumda, ne kadar az şey giydiğimin hemen farkına vardım. Kellan elleri kalçalarında, dimdik dururken, sadece bir parça koyu renkli, bol kumaşın onu dünyadan sakladığı gerçeğinden habersiz görünüyordu.

"Ne yemeği? Sen neden bahsediyorsun?" Yanaklarımın ısındığını hissederek ciyak ciyak bağırdım.

Sırıtarak başını bana doğru eğdi. "Acıkmış olabileceğini düşündüm, bu yüzden son tuvalet molanda biraz pizza sipariş ettim."

Ben ona bakakalırken, o mutfaktan çıkmak için döndü. "Kellan!" Bana baktı ve ben de onun görkemli ama çoğunlukla çıplak vücuduna bir el uzattım.

Elleriyle önce göğsünü, sonra kalçalarını sıvazladı. "Ah...doğru." Gülümseyerek masanın yanındaki giysi yığınının doğru yürüdü. Kot pantolonunun içine girip yukarı çekmesini bekliyordum ama sadece bir cebe ulaşmak için karıştırdı. Birkaç saniye sonra cüzdanını çıkardı. "Sanırım onlara ödeme yapmalıyım, ha?"

Anlaşılmaz bir şeyler mırıldandım ve o da eğilip bana kısa bir öpücük verdi. Elim hala gösterdiği pürüzsüz, kaslı teni işaret ederken, ayakta durmayı bitirdi ve yemeğimizi almak için aceleyle dışarı çıktı... sadece boxer'ıyla.

Başımı sallayarak gömleğini ayaklarımdan yakaladım ve göğsümün üzerinde tuttum. Girişten görülebilecek gibi değildim ama Kellan'ı bu şekilde görürlerse, muhtemelen yarı giyinik olmadığını düşüneceklerdi. Bu durum yanaklarımı kızarttı ve başımı ellerimin arasına gömdüm. Kendinin bilincinde olmanın nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikri olmayan bir adamla birlikte olursam olacağı buydu. İyi göründüğünü biliyordu ve bunu başka kimlerin bildiğini de umursamıyordu. Bazı günler, böyle bir özgüven için her şeyimi verirdim. Evet, bu da üzerinde çalışmam gereken şeyler listemdeydi.

Kapıyı açtığını ve birini selamladığını duydum. Sonra kıkırdamalar duydum... kadın kıkırdamaları. İç çekerek başımı salladım. Tabii ki pizzacı bu gece, Kellan'ın kapıyı iç çamaşırlarıyla açmaya karar verdiği gece bir kız olacaktı. Onu kapının pervazına yaslanmış, her harika kası belirgin ve tanımlanmış, pizzacı kızın salyaları sucuklarımıza akarken hayal ettim. En azından göğsündeki ismim onun için de belirgin ve tanımlanmış olacaktı.

Üzgünüm kızım, ama şu anda sana yirmilik veren seksi adam bana ait. Bak, göğüs kaslarında öyle yazıyor. Gülümsedim ve gözlerimi kendime çevirdim.

Burada olduğu süre boyunca kıkırdamaları hiç durmadı ve ben beklerken sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi. Kapı nihayet kapandığında ve Kellan elinde pizza kutusuyla mutfığa geri döndüğünde gülümsemesi muhteşemdi. Onun yokluğunda tişörtünü giydiğimi görünce gülümsemesi biraz soldu. Diğer elinde daha küçük bir kutuyla beni işaret etti. "Uh-uh, bu hile yapmaktır. Ben ayrıldığımda ne kadar çıplaktıysan o kadar çıplak kalmalısın."

Gözlerimi devirdim ve gömleğini yere düşürdüm. "Teslimatçı kızla flört ederken bile mi?"

Büyük kutuyu tezgâhın üzerine koyarak dudaklarını bana doğru bükte. "Flört etmiyordum."

Ondan o kadar akıcı bir şekilde sızan özgüveni denemeye karar vererek ayağa kalktım. Gözleri vücudumda aşağı ve yukarı doğru gezinirken gülümsemesi kayboldu. "Sen değil miydin?" Önünde durmak için yaklaştığımda, arkama yaslandım.

ve her seksi iç çamaşırı modelinin kullandığı bir pozu taklit etti. Elindeki daha küçük kutuyu işaret , "O zaman bu ne?" diye sordum.

Omuz silkerek dudağını ısırıldı. "Fazladan ekmek çubukları vardı. İstersek onları alabileceğimizi söyledi."

Başımı salladım ve o da kıkırdadı. Kutuyu hızla yere bıraktı, kolları belime dolandı ve beni vücuduna doğru çekti. Dudakları boğazımdan kulağıma doğru ilerlerken kollarımı boynuna doladım. "Kadınların çekici bulduğu şeylere engel olamıyorum." Elleri iç çamaşırımın içine girip popomu avuçlarken, ağzı yumuşak ve tüy kadar hafif bir şekilde benimkinin üzerinde dans etti. "Ama *ben* sadece seni çekici buluyorum," diye mırıldandı.

Çok daha ağır nefes alarak ağzımı onunkine yapıştırdım. Şu anda o ekmekler için ona kucak dansı ve ben bunu umursamazdım. Tamam, umurumda olurdu ama boş verirdim. O birçok insanın ilgi odağı olabilirdi ama ben onun ilgi odağıydım.

Tam giysisinin son parçasını da çıkarmayı düşünürken benden uzaklaştı. Elimi tutarak beni kendisinden uzaklaştırdı ve sonra tekrar kendisine döndürdü. Gülerek, elim bir an için göğsüne değdi, sonra tekrar dönerek uzaklaştım. Onun kahkahası benimkine katıldı ve müzik olarak sadece neşemizin neşesiyle, mutfağında bir an dans ettik... iç çamaşırlarımızla.

Ondan sonra oyunumuza hiç geri dönmedik, sadece dips ve twirls arasında yağlı dilimleri kaptık. Yemek yerken ve gülerken Kellan ertesi sabahla ilgili kalan tüm endişelerimi tamamen silip süpürdü. Özbilinçle ilgili düşüncelerimi de tamamen yok etti. Turtamızdan birkaç dilim aldığımızda ve zor kazanılmış ekmek çubuklarından birkaçını bitirdiğimizde, Kellan için mütevazı bir şekilde örtülmüş kıcımlı sallıyordum. Benim hareketimi taklit etmeyi seçtiğinde neredeyse histerik bir halde, sonunda onun güveninin küçük bir zerresini hissetmekten keyif aldım.

Ve bunu hissetmemin nedeni oydu. Bakışları, dokunuşu, gülümsemesi, kahkahası, hiç kimse bana kendimi onun gibi... tapılası... hissettirmemişti. Kendimi

O mutfakta onunla dans ederken her şeyi yapabileceğimi ve yarın gerçekten iyi olacağımı hiç şüphesiz biliyordum.

Bölüm 4

Dedikodu

Ertesi sabah planladığımdan çok daha erken uyandım. Midemdeki küçük bir sinir kıpırtısı bana bugün utanç verici bir şey yapabileceğimi söylüyordu. Doğrulduğumda bu hissi geri ittim. Az önce uyandığım rüyanın aksine, bugün sınıfın önünde tökezemeyecektim. Hayır, hissedeceğim tek utanç bir rock yıldızıyla koridorda yürümek olacaktı. Kellan'ın sanki okula ilk kez giden bir anaokulu öğrencisiymişim gibi ilk dersime benimle birlikte yürüme ihtiyacı hissedeceğinden emindim ama sorun değildi. Yanımda olması tüm dikkatleri onun üzerine çekiyordu ve herkesin odak noktası olmayı umursamıyordu.

Boş yatak odasına bakarken rock yıldızının nerede olduğunu merak ettim. Ayağa kalkarak iç çamaşırlarımı giydim ve çekmecesinden tişörtlerinden birini aldım. Başıma geçirdiğimde harika kokuyordu ve kısa bir süre okula giderken giymeyi düşündüm. Bugünkü ilk dersim yüzyılın başındaki feminizme odaklanan İngiliz Edebiyatı'ydı ama o çoktan ölmüş, ileri görüşlü yazarlar Kellan Kyle'ın kıyafetlerinin cazibesini anlayabilir miydi?

Hazırlanmam gereken saatten saatler önce, çok erken kalkmış olduğumu bilerek, büyük olasılıkla erkek arkadaşımın bulunduğu alt kata yöneldim. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, onu mutfakta, mükemmel ve rahat bir şekilde, yıpranmış kot pantolon ve hafif bir gömlek giymiş olarak buldum. Kahve demlenirken tezgâha yaslanmıştı. Kahve kokusu onun harika kokusuyla karıştığında gülümsedim ve beni izlediği yere doğru yürüdüm.

Ben bir şey söyleyemeden, en sevdiğim kelimelerden birini söyledi. "Günaydın."

Kollarımı beline dolayarak göğsüne sokuldum. "Günaydın." Hala uygunsuz bir saat olduğu için selamlamamın ardından esnedim.

Kıkırdayarak sırtımı ovdu. "Benimle uyanmak zorunda değilsin. Okulun başlayana kadar uyuyabilirsin."

Çenemi göğsüne yaslayarak ona baktım; koyu mavi gözleri tamamen dinlenmiş, yoğun ve yüzeyin hemen altında körüklenmeyi bekleyen bir tutkuyla canlı görünüyordu. "Sen ayaktaysan, ben de ayakta olmak istiyorum." Kaşlarımı çatarak ekledim, "Gidecek hiçbir yerin yokken neden bu kadar erken kalkıyorsun?"

Hafifçe iç çekerek gözlerini benden kaçırdı. "Diyelim ki çocukluğum beni sabahın köründe uyanmaya alıştırdı." Bana dönerek omuz silkti. "Kendi kendime uyanmak, uyandırılmaya tercih edilirdi." Başını sallayarak usulca ekledi, "Sanırım alışkanlık yapıştı, şimdi erken kalkmayı bırakamıyorum."

Dudağımı ısırdım, ona bu kadar erken yaşta yapılanlardan nefret ediyordum, yıllar sonra bile, tacizciler ölüp gitmiş olsa bile bunun onu hala etkilemesinden nefret ediyordum. Gözlerine hatırladığı bir melankolinin sızdığını hissederek başımı salladım ve kendimi parlak bir şekilde gülümsemeye zorladım. "Sevdiğine sevindim. Seninle geçirdiğim sessiz sabahlar sahip olduğum en güzel anılardan bazıları."

Parmaklarını saçlarımda gezdirirken hüzünlü gülümsemesi huzurlu bir gülümsemeye dönüştü. "Ben de," diye fısıldadı. "Beni görmeye gelmeni hep dört gözle bekledim." Omuz silkti. "Kısa bir süreliğine bile olsa, yine de birlikte olduğumuzu hissettiriyordu."

Gülümsemesi solmaya başladı ve ben de uzanıp yüzünü avuçladım. "Öyleydik, Kellan. Birlikteydik... kısa bir süre için bile olsa."

Yüzüne dokunduğumda, birlikte geçirdiğimiz çalıntı anların anıları üzerimden geçti - onunla gülmek, sessiz sohbetler, ona sarılmak, onun tarafından sarılmak, ona kızmak, hiç hakkım olmadığı halde bir gece önce birlikte bir fahişeyi delicesine kıskanmak.

Ona aşık olmak... Çoğu burada, mutfağında, tezgâhın üzerindeki kahve cezvesinin demlenmesini beklerken başlamıştı.

Anıların içinde kaybolmuş, benimkileri inceleyen koyu mavi gözlerinin derinliğinde kaybolmuşken, telefon çaldığında neredeyse yerimden sıçrayacaktım. Kalbim saatte bir milyon mil hızla atarken Kellan bana gülümsedi ve kıkırdadı. Beni nazikçe geri itip rahatsız edici şeye doğru yürürken göğsüne bir şaplak attım. Kablolu kolu eline aldığı anda tiz ses kesildi.

"Alo?" Ben derin, sakinleştirici nefesler alırken Kellan arkasına yaslanarak bana gülümsedi. Sonra diğer hattan gelen sesi dinlerken gözleri pencereden dışarı kaydı. "Hey, Denny, uzun zamandır haber alamadım."

Erkek arkadaşımın eski erkek arkadaşımı selamlamasını dinlerken gözlerim büyüdü. Bu çok garipti. Hâlâ konuştuklarını biliyordum, ben de Denny ile hâlâ konuşuyordum, sadece ben odadayken nadiren oluyordu. Başımı eğerek, her şeye rağmen hâlâ aileden biri olarak gördüğünü bildiğim adamla özel bir konuşma yapmak için Kellan'ın yanından ayrılmayı düşündüm.

Bedenim tam arkamı dönmüşken Kellan'ın sesi beni durdurdu. "Evet... O burada... Bekle."

Hantal, yeşil telefonun ahizesini bana uzatan Kellan'a döndüm. Biraz omuz silkerek, "Burayı senin için aradı," diye fısıldadı.

Bunu söylerken yüzü ve sesi pürüzsüzdü, ama kaşlarında hafif bir kırışıklık gördüğümü sandım ve Denny'yle hâlâ konuşuyor olmam konusunda gerçekten ne hissettiğini merak ettim. Denny'yle ilişkimiz tamamen bittiğinden ve Denny Avustralya'daki evine döndüğünden beri aramızdaki binlerce kilometrelik mesafeden bahsetmiyorum bile, endişelenmesini gerektirecek bir şey olmadığını bilerek rahatlatıcı bir şekilde gülümsedim ve telefonu ondan aldım. Kellan tezgâha yerde kaldı ve beni yalnız bırakmaya çalışmadı. Nedenini anlayabiliyordum.

Ahizeyi kulağıma götürdüğümde midemdeki kelebekler yeniden alevlendi. Denny ile en son konuşmamızın üzerinden epey zaman geçmişti, aslında birkaç ay. Ayı geçen zaman onunla konuşmak için beni geriyordu.

Tekrar. Bu ve Kellan'ın benden bir adım ötemde durması. Denny'nin hâlâ ikimiz için de iyi bir arkadaş olduğunu hatırlayarak onu selamlarken rahatladım. "Günaydın, Denny."

Güldü, sesi beni anında Ohio'da birlikte geçirdiğimiz sayısız tembel öğleden sonraya geri götürdü. Kalbim biraz sıkıştı. Bitmiş ya da bitmemiş, onu hâlâ özliyordum. "Aslında burada akşam oldu. Uyandır mı seni?"

Evine döndüğünden beri aksanı daha da kalınlaşmıştı. Kulağa çok hoş geliyordu ve aramızdaki büyük zaman değişimini hatırlayarak gülümsedim ve yorumuna güldüm. "Hayır, Kellan ve ben uyandık."

Dudağımı ısırđım, ayrıca beni *buraya* çağırđığını ve uyanık olup olmadığımı sorduğunu hatırladım, bu da geceyi geçirdiğimi düşündüğü anlamına geliyordu, bu da muhtemelen mecazi anlamda Kellan ile yattığımı düşündüğü anlamına geliyordu. Ve eğer böyle düşündüyse haklı olabilirdi. Bunu düşünmesinden nefret ediyordum, tıpkı onun şu anki kız arkadaşıyla, bir süredir birlikte olduğı Abby adında tatlı bir kadınla, Kellan ve benim resmi olarak birlikte olduğumuzdan daha uzun süredir birlikte olduğunu düşünmekten hala nefret ettiğim gibi.

Yine de beni kendisinden çalan adamlar aynı kefeye koymama tepki vermedi. Kellan ise şeytanca gülümsedi. "Ah, güzel. Kaçırđım mı?" Denny endişeyle sordu.

Kaşlarımı çatarak başımı salladım. "Neyi özledin?" Kellan el hareketimi tekrarladı ve ben de omuz silktim.

Denny boşlukları benim için çabucak doldurdu. "Okula döndüğün ilk gün. Bugün mü, yoksa ben mi kaçırđım?"

Neden aradığını anladığımda ağzım açık kaldı. "Okuldaki ilk günümde bana iyi şanslar dilemek için mi aradın?" Bana hâlâ bu kadar tatlı davranabildiğı için gözlerim yaşardı. Ona yaptığım onca şeyden sonra bunu yapmamalıydı. Adımı lanetlemeli ve benden sonsuza dek intikam alacağına yemin etmeliydi. Ama bu Denny'ye göre değildi.

Boğazını temizlediğini duydum ve elini parçalı siyah saçlarında gezdirdiğini, güzel yüzünde aptalca bir gülümseme olduğunu hayal ettim. "Evet, böyle konularda ne kadar gergin olduğunu biliyorum." Durakladı ve benim boğazım kurudu, onun bağışlayıcılığı karşısında hayret ve şaşkınlık içinde kaldım. Kellan tepkime gözlerini kısıtı ama bir şey söylemedi. Sessizlikte Denny sordu, "Aramamalı mıydım, Kiera? Bu... garip mi?"

Tekrar tekrar yutkunarak başımı salladım. "Hayır, hayır, özür dilerim. Evet, elbette beni aramalısın. Ve hayır, kaçırmadın ve evet, biraz gerginim." Oluşan gerginlikten hoşlanmadığım için hepsini hızlıca söyledim.

Kellan kollarını göğsünde kavuşturup başını öne eğdi ama Denny güldü. "Oh, tamam, güzel. Sadece sana iyi dileklerde bulunmak ve bugün... seni düşündüğümü bilmeni istedim."

Ben gözyaşlarımı tekrar kırıştıtırırken o tekrar boğazını temizledi. Tanrım, o çok iyi bir insandı. Bazen onu incittiğim için aptal olduğumu düşünürdüm. Tamam, her zaman onu incittiğim için aptal olduğumu düşünürdüm.

"Teşekkür ederim Denny... hatırladığın için. Çok tatlısın." Kellan'a bakarken yüzümün kızardığını hissettim. Burnunu çekti ve hızla başka tarafa baktı. O eski suçluluk duygusunun üzerime çöktüğünü hissettim. Ve tam da bir daha asla suçlu hissetmek zorunda kalmayacağımı düşündüğüm anda.

Denny yumuşak bir sesle, "Sorun değil, Kiera. Kellan'ın," adını söyledikten sonra yutkundu, "muhtemelen bugün sana yardım etmek için çok şey yapıyor, bu yüzden muhtemelen benden duymana gerek yok, ama iyi şanslar."

Başka nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için sadece "Teşekkür ederim Denny" diye fısıldadım. Kellan hâlâ bana bakmadan bir adım uzaklaştı. Hemen kolunu tuttum. Durakladı ama hâlâ bana dönüp bakmıyordu.

Denny ahizeye doğru biraz güldü. "Kız kardeşine benim için üzgün olduğunu söyle. Orayı ilk ben aradım ve onu uyandırdığıma eminim."

Gülümseyerek, güldüm. Anna sabahları erken uyandırılmaktan hoşlanmazdı. "Evet, bunu yapacağımdan emin olabilirsiniz." Kellan'ın parmaklarımın altındaki kolu sertleşti ama olduğu yerde kaldı, evrendeki en önemli şeymiş gibi kahve cezvesine bakıyordu. Bunun onu rahatsız etmesinden nefret ediyordum ama etmemeliydi. Denny ve ben artık bir hiçtik ve o da bunu biliyordu.

Denny gülerek, "Abby ve ben iş için bir partideyiz, o yüzden gitmeliyim. Bütün gece telefonda kalırsam beni öldürür."

Hafifçe gülerek ona "Tamam. Abby'ye benden selam söyle ve iyi eğlenceler." Söyleyeceğini söyledikten sonra Kellan'a döndüm ve başımı ondan uzaklaştırdım. "Hatırladığın için çok teşekkür ederim Denny... Bunun benim için anlamı çok büyük." O cevap vermeden önce, "Her şey için çok üzgünüm Denny," diye ekledim.

Burnunu çekti ve bir an sessiz kaldı, sonra, "Evet, biliyorum Kiera. Okulda harika bir gün geçir. Seninle sonra konuşuruz, hoşça kal."

Gözlerimi bir saniyeliğine kapatıp nefes verdim, "Hoşça kal."

Telefonu kapattıktan sonra Kellan'a doğru dönerken gözlerimi kapalı tuttum. Gözlerimi açtığımda hâlâ dolu cezvede duran koyu kahveye bakıyordu. Yüzü boş olmasına rağmen, gözlerinden sayısız duygu geçiyordu. Uzun bir saniye daha durduktan sonra nihayet bana baktı.

Cesaret verici bir şekilde gülümseyerek alnındaki bir tutam saçı fırçaladım. "Hey, iyi misin?"

Başını salladı, gözlerini olmasa da yüzünü aydınlatan bir gülümseme belirdi. "Elbette, ben iyiyim. Denny sana şans dilemek için aradı, çok nazikti." Sesinde kıskançlık ya da alaycılıktan eser yoktu ama ben yine de duydum.

İçimi çekerek kollarımı boynuna doladım. "Bunun bir şey ifade etmediğini biliyorsun, değil mi? Seni sevdiğimi biliyorsun ve Denny benim için sadece

Artık bir arkadaşsın, değil mi?" Gülümsemesi duraksarken gözlerini aradım. "Değil mi?"

Tekrar tencereye doğru bakmaya başladı ve yanağını tutarak bana bakmasını sağladım. Gülümsemesi tamamen doğal bir şekilde geri döndü. "Evet, biliyorum Kiera." Daha yumuşak bir sesle ekledi, "Senin ve Denny'nin tam olarak ne olduğunuzu biliyorum."

Bununla ne demek istediğinden tam olarak emin olmasam da, bunu olduğu gibi kabul etmeye karar verdim. Eğilerek ona yumuşak bir öpücük verdim. "Güzel. Çünkü o benim için önemli olsa da sen daha önemlisin ve onunla konuşmamın seni incitmesini istemiyorum."

Bana bakarken gözleri büyüdü, sanki bunu söylediğimi duyunca gerçekten şaşırmış gibiydi. Hâlâ anlamamış olması kalbimi biraz acıttı; onu seçmiştim, onu seviyordum. Onu tekrar öperek fısıldadım: "Ne düşündüğünü biliyorum ve yanıyorsun. İkinci değilsin. Ona kaçabilirdim ama ben sana gittim. *Sensiz* yaşayamazdım. *Seni* seçtim. *Seni* seviyorum."

Yutkunarak benimkini arayan gözleri nemlendi. "Hâlâ... gerçek dışı geliyor... sanırım. Biri tarafından sevmeye alışık değilim. Uyanmayı bekleyip duruyorum."

Dudağımı ısırarak başımı salladım. "Buna alışsan iyi olur. Hiçbir yere gitmiyorum, Kellan."

Yavaş bir kahvaltıdan sonra Kellan okula hazırlanmama yardım etti. Tamam, Kellan yatağına uzandı ve ben giyinirken bana baktı. Ona duşta bana yardım edemeyeceğini söylemek zorunda kalmıştım. Yastıklarının üzerinde durmasını işaret ederek havlunun altından sütyenimi geçirmeye başladım. Kellan gözlerini devirerek bana başını salladı. "Seni çıplak gördüm, biliyor musun?"

Arkamı döndüğümde kızarak, "Biliyorum ama bana öyle bakman... farklı" diye mırıldandım.

Homurdandı ve ben de havlunun altına temiz bir iç çamaşırı giyerken omzumun üzerinden ona baktım.

Eğri büğrü sırtarak bir kaşını kaldırdı. "Bu sadece deri, Kiera." Ayağa kalktı ve yatağın kenarına, bana ulaşabileceği bir yere doğru kayarak dizimi kavradı. Eli bacağımdan yukarı doğru kaymaya başladı. "Ve bu örtbas edilemeyecek kadar güzel."

Vücuduma yaydığı ürperti hoşuma gitse de ne yazık ki bugün onunla aynı yatakta yatamayacağımı bildiğimden bir adım geri çekildim ve yine yastıklarını işaret ettim. "Sana bir dikiz şovu sunarak seni her zaman olduğundan daha fazla kızdırmama gerek yok."

Havluyu göğsümde sıkıca tutarken kot pantolonumu ustalıkla giydim, kıkırdamasını ve yatağına geri yaslanmasını izledim. "İyi," diye mırıldandı somurtkan bir şekilde. "Bir dahaki sefere vücuduma baktığında bunu hatırlayacağım."

Çantamdan bluzumu çıkarırken duraksadım ve onunla göz göze geldim. Aslında ona epeyce baktığımı bildiğim için içimi çektim ve havluyu yere bıraktım. Sade, krem rengi sütyenime bakarken gülümsemesi muhteşemdi ve ben onun ilgisinden utanarak ve biraz da tahrik olarak başka tarafa baktım.

Hızlıca beşe kadar sayarak, bu sürenin o gün için zihninde düzgün bir resim oluşturmaya yeteceğini düşündüm ve düğmeli gömleğimi üzerime geçirdim. Büyük kısmı hala nemli olan uzun saçlarımı arkadan çekerek, örtülü göğsüme bakmaya devam ederken yüz ifadesindeki sıcaklık karşısında gözlerimi deviriyordum. Erkekler.

Boğazımı temizlemem sonunda gözlerinin açılmasını sağladı. Benimle bakışlarını kilitleyerek şeytanca gülümsedi. "Artık tahrik oldum ve gidemezsin. Bugün burada benimle kalmak zorundasın."

Gülerek onu öpmek için yatağına doğru eğildim. Bunun yeşil ışık olduğunu düşünüyor gibiydi ve bedenimi kavrayarak beni üstüne çekti. Birbirimize karşı usulca hareket ederken ağzının içinde kıkırdarken, sabahki konuşmadan sonra ruh halinin düzelmiş olmasına minnettardım. Denny konusunda moralinin bozuk olması hiç hoşuma gitmiyordu, özellikle de böyle olması için hiçbir neden yokken.

Yine de anlıyordum. Denny birlikteyken onu birçok kez incitmiştim. Aslında ikisini de. Bir daha hiçbir erkeği incitmek istemedim.

Öpüşmemiz yoğunlaştıkça, Kellan'ın vücudu bana havasında olduğu konusunda gerçekten şaka yapmadığını söylemeye başladı. İsteksizce ağzından çekildim. "Keşke seninle kalabilseydim." Kaşlarımı çatarak somurttum. "Bugünü gerçekten iple çekmiyorum."

İç çekerek yanaklarımı avuçladı ve gözlerimi aradı. "Bir gün, dün gece sürekli iç çamaşırlarıyla dolaşan o kendine güvenen kadın gibi hissetmeni sağlayacağım." Elini tekrar saçlarımın arasından geçirerek ekledi. "Sen güzel, zeki bir kadınsın ve sana tapan bir erkek arkadaşın var. Korkacak hiçbir şeyin yok... asla."

Gülümseyerek kızardım ve gözlerimi . "Senin için söylemesi kolay, rock yıldızı."

Geri çekilerek ayağa kalktım ve tarağımı buldum. Saçlarımın arasında gezdirirken gülüşünü ve doğruluşunu izledim. "Gergin oluyorum."

Vuruşumun ortasında dururken ona alaycı bir gülümseme verdim. Evet, doğru. Kellan Kyle asla gergin olmazdı. İnsanların yanında değil. Ne vücudu ne de görünüşü konusunda. Neredeyse yaptığı her şeyde kendinden emindi.

Başını öne eğerek omuz silkti. "Hayır, bu doğru. Başlangıçta sahnede gergin olurdum."

Kaşlarımı çatarak saçlarımı çözmeyi bitirdim. "Dur tahmin edeyim, şimdi de kalabalığı çıplak mı hayal ediyorsun?"

Kıkırdayarak ayağa kalktı. "Hayır, bunu yapmayı bırakmak zorundaydım...

beni tahrik etti." Bana doğru gelirken göğsünü geriye itti, istemeden güldüm. "Sen imkansızsın."

Başımı sallayarak gözlerimi devirdim; o sadece sırttı ve omuz silkti. "Hepimizin zayıf yönleri var," diye mırıldandı şakacı bir şekilde, arkamdan sinsice yaklaşarak

ve bana sıkıca sarıldı. "Harika olacaksın ve istersen seni her gün götürebilirim." Kıkırdayarak ekledi, "Belki bir ya da iki derse girerim."

Ders sırasında yanımda sıkıldığı görüntüsüne güldüm. "Profesörün ders sırasında horlamandan hoşlanacağından şüpheliyim." Daha da kıkırdayarak boynumu öptü.

İç çekerek ıslak başımı omzuna yasladım ve gözlerimi kapatarak huzurlu kokusunun üzerime sinmesine izin verdim. Okula giderken onun tişörtünü giymemeye karar vermiştim ama belki de kokusunu kıyafetlerime yedirebilirdim. Onu kokusal olarak yanımda tutabilirdim. Tanrım, onun tarafından tüketilmemek hakkında ne diyordum? Elimde değildi. O...tüketiyordu.

İstediğimden çok daha kısa bir süre sonra sınıfa gitme vaktim gelmişti. Söz verdiği gibi, Kellan beni okula bıraktı. Koltuğunda arkasına yaslanırken gülümsemesi huzur vericiydi, bir elini kalçama atmış, diğer eliyle de direksiyonu rahatça tutuyordu. Uzun bir aradan sonra sevdiği bir aktiviteye geri dönen biri gibi görünüyordu. Beni gezdirmenin onun için bu kadar keyifli bir deneyim olması beni gülümsetti. Çoğu insanın birkaç hafta sonra bundan sıkılacağını düşünürdüm. Ama Kellan öyle değildi, gitmem gereken çeşitli yerler hakkında hiç şikâyet etmedi. Bu onun sevgisini gösterme yollarından sadece biriydi. Daha önce hiç erkek arkadaşım olmadığı için, bu konuda ne kadar iyi olduğuna sürekli şaşıırıyordum. Yine de Kellan denediği çoğu şeyde iyiydi... bilardo hariç... ve dün gece öğrendiğim gibi poker.

Siyah, ipeksi boxer'ı ve elinde pizzasıyla beni mutfağın etrafında döndürürkenki görüntüsüne gülümseyerek, sonunda durduğumuzu fark etmedim bile. Arabayı kapattığında gözümü kırıştırdım ve etrafıma bakındım.

Washington Üniversitesi. Seattle şehir merkezinin kalbinden Union Gölü'nün diğer tarafında yer alan bu kampüs, daha çok küçük bir şehir gibi devasa bir yerdi. Çevresindeki yerel işletmelerin birçoğu sadece her yıl bu okula girip çıkan üniversite öğrencilerinin akınıyla ayakta kalıyordu.

Burada geçirdiğim zamandan sonra bu bölgeyi oldukça iyi tanımaya başlamıştım. Her şeyin nerede olduğunu bilme konusunda o kadar da gergin değildim, her ne kadar etik dersim

Geçen yıl hiç girmek zorunda kalmadığım bir binadaydı, sinirlerimi bozan daha çok yabancılarla dolu bir odaya girmektir. İnsanların ilgi odağı olmaktan pek hoşlanmıyordum. Bu da Kellan'ın yanında yürümeyi hem bir lütuf hem de bir lanet haline getirdi.

Bu bir lütuftu, çünkü onun etrafımda olmasını seviyordum, ama esas olarak o yanımdayken insanlar ona bakmaya eğilimliydi. Onda öyle bir aura vardı. Yüzü, saçları, vücudu, çalımları... Onunla ilgili her şey dikkatinizi çekti. Ve kızlar için bu dikkat çekme genellikle uzun sürerdi.

Bu bir lanetti çünkü artık birlikte olduğumuz için o bir sevgi pınarıydı. Geçen yılki hafif el ele tutuşmalarımız şimdi birbirimizin beline dolanmıştı. Annemle babamın geçen hafta yaptığı, kızlarının çıktığı adam için bir müzik grubunda olmak uygun bir kariyer olmadığından, gerçek bir hayat kazanması gerektiğine dair bir yoruma gülerek eşlik ederken, gözler ondan bana kayıyordu. Tıpkı barda olduğu gibi, yürürken yargılandığımı, rock-tanrısına ait olmaya layık olup olmadığının değerlendirildiğini hissettim. Ve Kellan genel özgüven eksikliğim konusunda haklı olduğu için, onların gözünde yetersiz kaldığımı düşünmekten kendimi alamadım.

Çenemi kaldırarak bunu aklımdan çıkardım. Bir grup rastgele insanın Kellan'a layık olmadığımı düşünmesinin ne önemi vardı? Kellan düşünüyordu ve gerçekten, başka hangi fikre ihtiyacım vardı ki?

Onunla birlikte gülerken, neredeyse koridorda duran küçük bir sürünün içine doğru koşuyordum.

Kellan beni tam geri çekecekken, yaklaşık bir metre boyunda görünen bir adamla çarpıştım. Kellan'ın üzerinde duruyordu, Kellan'ın boyu 1.80'in en az birkaç santim üzerindeydi. Siyah saçlı çocuk Kellan'ı işaret ederken yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Hey, sen şu adam değil misin? Şu grubun solisti? D-Bag'ler mi?" Kellan'ın

yüzü temkinli bir ifadeden doğal bir gülümsemeye dönüştü ve Adamın kendisiyle kavga edeceğini düşünüp düşünmediğini merak etmekten kendimi alamadım. Bir zamanlar Kellan diğerlerini çok fazla umursamazdı.

insanların ilişkileri. "Kellan, evet.... ben bir D-Bag'im." Yorumunun ardından kendi grubunun ismiyle eğlenerek biraz güldü.

Ona başımı salladım ama adam ve aynı boydaki arkadaşlarından oluşan küçük grup, tesadüfen karşılaştıkları bu yarı ünlü adamla konuşmaya hevesli bir şekilde etrafta toplanmıştı. Heybetli hayran uzanarak Kellan'ın elini tuttu ve sıktı. "Bumbershoot'ta harikaydın dostum!" Ardından grup iltifatlara ve sorulara başladı.

Daha fazla kalırsak geç kalacağımndan korkana kadar konuşmaya devam ettiler. Kellan onların tüm sorularını yanıtladı ve övgü dolu sözlerine nazikçe teşekkür etti, sonra da ustalıkla kendini sohbetten sıyırdı ve grubun etrafında dönerken bize el sallayarak veda etti. Kendini başarılı bir şekilde gruptan ayırdığında Kellan en az üç farklı partiye davet edilmişti.

Sınıfıma yaklaşırken başımı sallayarak güldüm. Bana doğru bakarak omzumu omzuyla çarptı. "Ne?"

Başımı eğerek ona çarpık bir sırıtış attım. "Şu haline bak, sonunda erkek hayranların oldu."

Bana kapıyı açarken gülerek başını salladı. "Her zaman erkek hayranlarımız oldu, Kiera." Kaşlarını kaldırarak ekledi, "Sen sadece kadın olanlara takılmayı seçiyorsun."

Yanımdan geçerken vücuduna sürtünerek durdum ve yüzüne doğru eğildim. "Çünkü sana takmış durumdalar," diye fısıldadım ve ağzımın neredeyse onunkine değmesine izin verdim.

Dudağını ısırırken hafifçe inlediğini duydum. "Şu haline bak... baştan çıkarıcı bir kadın oluyorsun," diye fısıldadı.

Kızardım ve hemen ondan uzaklaştım.

Arkamdan kakhahasını duydum ama dönüp bakmadım. Elleri kalçalarımnda dururken yumuşak dudakları yanağımı selamladı. "İyi eğlenceler," diye fısıldadı kulağıma.

Kulak.

İçimi çekip tekrar ona doğru eğilmek istedim ama kadınların kıkırdaması bana onunla yatak odasında yalnız olmadığımı hatırlattı. Hayır, bir sınıfın önündeydim ve erkek arkadaşımın bir nevi uygunsuz davranıyordum. Oh neyse, en azından giriş konusunda beni germemeyi başarmıştı.

Özel anımızın izlenmesinden duyduğum utançtan yanaklarım kıpkırmızı kesilmişken, ona yumuşak bir öpücük kondurdum ve bunu yapacağımı söyledim. Sonra, el sallayıp odadan çıkarken erkeğimin arkasını izleyen kıkırdayan kadınlardan uzakta, ortadaki bir koltuğa doğru ilerledim.

Erken dönem feminist edebiyatta cinsiyetçiliğin etkisi üzerine heyecanlı bir tartışmadan sonra, okulla yeniden aramın düzeldiğini hissediyordum. Bunun olacağını biliyordum. Bir kez yerleştüğimde, işler her zaman yolunda giderdi. Sinirlerimi yıpratan sadece oraya varma süreciydi. Işıklıandırmadan sonra etik dersim vardı. Artık rahat olduğuma göre, bu dersi dört gözle bekliyordum ama içimden bir ses bu derste çok fazla vicdan muhasebesi yapacağımı söylüyordu. Etik ve benim yollarımız son zamanlarda kesişmişti ve ahlak çizgisinin doğru tarafında olduğumdan emin değildim. Hayır, hayır, fena halde çuvalladığımdan oldukça eminim. Kellan da ben de. Belki bu konuda bir makale yazabilirim? Muhtemelen katartık olurdu.

İşlevsel bir yapı olduğu kadar bir sanat eseri de olan tuğla ve harç binaya girerken, gözlerim bir süredir görmediğim ve tekrar görmekle pek de ilgilenmediğim birine takıldı. Ön kapının yanında durmuş, sıkı, kabarık bukleli, tanıdık bir kıvılcık saçlı kızın birkaç arkadaşıyla konuşmasını izliyordum. Üçünü de tanıdım -Candy ve onun iki geveze casus arkadaşını. Daha önce de Kellan hakkında beni rahatsız etmişlerdi. En çok Candy, çünkü onunla yatmayı keyifli bir eğlence olarak gören oydu.

Bu oyalanma artık ona kapalıydı ve başka bir yerde eğlenmek zorundaydı. Yüzümde küçük bir gülümsemeyle onların gülerken koridorda birkaç adım önümde ilerleyişlerini izledim. Hepsi benim de girmem gereken sınıfa girdiğinde iç geçirdim. Candy'yle daha önce de bir dersim olmuştu, aslında geçen bahar, Kellan'la sonunda olarak bir araya geldiğimizde. Sanırım onunla bir dersim daha vardı. Ve tabii ki,

her gün aldığım ders bu olurdu. Ve bir de etik dersi. Neşe. Eminim evren bu ironiye gülüyordur.

Başımı sallayıp gözlerimi devirerek, karnımda küçük bir kelebek telaşının ortasında odaya girdim. Oturanlar önce başlarını kaldırıp sonra aşağı bakınca hemen yatıştılar. Üç kişi hariç hepsi aşağı baktı. Ben onlara yakın olmayan bir bölüme doğru ilerlerken Candy ve arkadaşları bakmaya devam ettiler. Oturup elime bir defter alıp deli bir kadın gibi bir şeyler karalarken gözlerimi sırtımda hissettim.

Candy'nin yanıma oturmak için hareket ettiğini hissetmek için bekledim. Sonunda bir bedenın yaklaştığını hissettiğimde irkildim ve başımı kaldırıp baktım. Gerçi sadece bağınaz bir adamdı. Bana, *"İyi, pek konuşkan birine benzemiyor, yanına otursam belki duyabilirim"* der gibi bir bakış attı ve yanıma oturdu. Çizimime devam ettim, en azından Kellan'ın eski sevgilisi öğrenmemi aksatmayacağı için mutluydum.

Hayır, beni tamamen yalnız bıraktı... ders bitene kadar.

Öğretmenin etik ve ahlak arasındaki farkla ilgili açıklamasını zihninden geçirirken, ilk başta yaklaştığını fark etmedim. O ve arkadaşları etrafımı sarana kadar onu fark etmedim. Yanımda sınıftan çıkan üç kişiye bakarak usulca iç geçirdim ve Kellan'ın beni ön kapıda değil de arabasının yanında bekliyor olması için dua ettim.

Yanıma yaklaşan Candy başını bana doğru eğdi. "Söylentilere göre sen ve Kellan Kyle arasında bir şeyler varmış. Gerçek bir şey gibi."

Ona bakarken durup elimi uzatarak resmi bir şekilde tanışmayı düşündüm, çünkü daha önce hiç tanışmamıştık. Yine de yapmadım, sadece omuz silktim ve "Evet" diye mırıldandım.

Alay etti, etrafındaki klon benzeri arkadaşları kıkırdadı. "Yani onun bir fahişe olması seni rahatsız etmiyor."

Olduğum yerde durup ona ters ters baktım ve okulun ortasında bir kıza tokat atıp atamayacağımı ve başımın belaya girip girmeyeceğini merak ettim. Burası üniversiteydi, değil mi?

Her şey ifade özgürlüğüyle ilgili değil miydi? "O bir fahişe *değil*. Ona bir daha asla öyle deme." Ses tonumdaki sıcaklığı hissettim ve sesim hiç titremediği için kendimle biraz gurur duydum.

Ellerini kalçalarına koydu, arkadaşları da vokalist gibi arkasında durmaya başladı. "Huh, sanırım haklısın." Bir kaşını kaldırarak eğildi. "Fahişeler para alır. O bunu eğlence için yapıyor."

Onu yere sermemek için pantolonumu tutmam gerekti. Ciddi misin? Saldırıdan tutuklanmanın okul yılına başlamak için iyi bir yol olmadığına karar vererek koridorda hışımla ilerledim. O da tabii ki beni takip etti.

"Ne? Gerçekle başa çıkamıyor musun? Ben sadece onun hâlâ bulabildiği her kızla birlikte olduğunu bilmeni istedim." Kuru kuru güldü. "Seninle birlikte olmak onu mucizevi bir şekilde iyi bir çocuğa dönüştürmüş değil. Erkekler neyse odur ve Kellan bir seks bağımlısıdır."

Öfke gözyaşları gözlerimi yakarken, onunla yüzleşmek için döndüm. "Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Yaşadığı hiçbir şeyi bilmiyorsun." Ona doğru eğilerek kendi kaşımı kaldırdım. "Onunla yattığını biliyorum ama seks ile yakınlığı birbirine karıştırma." Beni sinirlendirmeye çalıştığını çok iyi bildiğim halde beni sinirlendirmesine izin verdiğim için sinirlenerek ön kapıları açtım. Neyse ki Kellan orada değildi.

Hemen arkamdan, "Hey, sana bir iyilik yapıyorum. Onun değiştiğini, birdenbire sadık, tek kadınlı bir adam olduğunu mu düşünüyorsun? Bir kaplan beneklerini değiştirmez!"

Merdivenlerden inerken inleyerek omzumun üzerinden, "Bir kaplanın benekleri bile yoktur. Benzetmelerinizi doğru yapın."

Prissily yanımda yürüdü. "Her neyse, demek istediğim Tina," başparmağını yanında yürüyen sarışına doğru salladı, "onu geçen hafta meydandaki bir gösteriden sonra gördü." Sırıtarak beni yerimde tutmak için dirseğimi çekti. "Gömleksizdi ve bir sürtükle sevişmek üzereydi."

Tina başıyla onayladı ve ekledi: "Hem de bir depoda... Ne kadar romantik."

İkisinin arasına bakarken vücudumdan buzların aktığını hissettim. Hafta boyunca Pete'in barında olmayan birkaç şovu vardı. O gösterilerden sonra eve çok geç dönüyordu, çünkü onların eşyalarını temizlemeye yardım etmesi gerekiyordu. Yapabilirdi... Başımı salladım. Hayır, her şeyden sonra olmazdı... Bana bunu yapmazdı. Kafamın içinde dırdırcı bir ses ekledi, *"Doğru, tıpkı senin Denny'ye yapmayacağın gibi?"*

Bu sesi duymazdan gelerek gözlerimi dedikoduculara diktim. "Gördüğünüzü sandığınız şeyi görmediniz. Ben ona güveniyorum." Bu sözlerle kolumu çektim ve uzaklaştım.

Hafif kahkahalar beni takip etti ve "Biliyorsun, kalbinin üzerinde senin adının olması vücudunun diğer kısımlarını ödünç vermediği anlamına gelmez!" dedi.

Ona dönüp baktığımda ağzım açık kaldı. Kellan'ın dövmesini çok fazla kişi bilmiyordu. Artık gösterilerde tişörtünü çıkarma konusunda çok daha isteksizdi, sanki dünyanın gizli sanatını görmesini istemiyormuş gibi. Onun böyle hissetmesi benim için çok önemliydi. Bu ikimizin arasında özel bir şeydi. Bu kız grubu bunu nereden biliyordu? Tina onu gerçekten yarı çıplak görmüş müydü? Buna inanmak istemiyordum ama zihnimde onu soyunmuş, arzudan nefes nefese kalmış ve ağzına bir fahişe yelpazesi takılmış olarak canlandırdım. Sonra deponun kapısını kapattığını ve Tina'ya her türlü yakışksız şeyi yaptığını hayal ettim.

Onlara ağzım açık bakarken midemin kalktığını hissettim. Bana sadece kıkırdadılar, Tina bana sahte, özür dileyen bir gülümseme verirken Candy omuz silkti. "Köpek köpektir, Kiera," dedi tatlı tatlı gülümseyerek.

Dudağımı ısırdım ve kendimi onlardan uzaklaşmaya, kaçmamaya zorladım. Yalan söylüyorlardı... öyle olmak zorundaydı.

Park yerine gittiğimde Kellan'ın parlak siyah Chevelle'sini fark ettim. Ben de onu gördüm ve neden daha

Okuldaki ilk günümde beni sınıfın dışında karşıladı. yaklaşık beş kızdan oluşan bir grup vardı. Onlarla konuşurken arabasına rahatça yaslanıyordu. O konuşurken on üç yaşındaki çocuklar gibi kıkırdıyorlardı. Aramızdaki mesafeden bile yüzündeki küçük, eğlenceli gülümsemeyi görebiliyordum. Candy ile görüşmemden sonra, kanım kaynadı.

Ellerim sürekli yumruk halinde, kasıla kasıla ona doğru yürüdüm. Kendimi sakinleştirmeye çalıştım ama bunun yerine her adımda daha da sinirleniyor gibiydim. O lanet dövmeyle nerede görmüşlerdi? Kendini nerede teşhir ediyordu? Aramızdaki şeyin onun asla sapmayacağı kadar muazzam olduğunu düşünerek saflık mı ediyordum? Hâlâ orospuluk mu yapıyordu?

Kadınlardan birinin söylediği bir şeye gülen Kellan başını çevirdi ve beni gördü. Yaklaştığımı görünce küçük gülümsemesi parladı, sonra yüzümdeki çatık kaşları fark edince soldu. Kıkırdayan kızlar hiç geri çekilmedi ve ona ulaşmak için aralarından dirsek atarak geçmek zorunda kaldım.

"Gidelim," diye ısırđım, hayranlarının etrafında bir saniye daha duracak havamda değildim.

Başını salladı, yolcu kapısını açarken kaşları çatılmıştı. Kapıyı arkamdan kapattıktan sonra, kendisine hayranlık duyan çevresine şöyle dediğini duydum: "Üzgünüm ama gitmem gerekiyor. Hepinizle tanışmak güzeldi." Arabanın kendi tarafına doğru yürürken hayal kırıklığına uğramış mızmızlanmalar ve inlemeler vardı. Gözlerimi devirdim.

Kellan arabayı çalıştırırken merakla beni izledi, motorun gürültüsü benim kötü ruh halime uyuyordu. Kaşlarını kaldırarak arabayı geri vitesle taktı. Bir gözü bendeiken, diğeri dikkatle kızları takip ediyordu, böylece uzaklaşmamızı izlerken onları ezmemiş olacaktı. "Seni bu kadar sinirlendiren şeyin ne olduğunu bana anlatmak ister misin?"

Çenemi sıkarak onun ardından bakan fahişelere dik dik baktım. Çoğu göz uzaklaştı, birkaçı da ters baktı. "Pek sayılmaz," diye mırıldandım nefesimin altında.

İç çekerek elini kalçama koydu. Bir anda o elin son zamanlarda başka nerelerde olduğunu merak ettim. "Yine de yapacak mısın?" Yüz ifademi ve ruh halimi eşit tutmaya çalışarak ona baktım. Yola dönmeden önce kaşlarını çattı. "Bir şeyleri konuşmamız gerektiğini söyleyen sendin... ve sen de bir şeyleri konuşmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

Homurdanarak ve bunu ona hiç söylememiş olmayı dileyerek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bu yıl Candy ile bir dersim daha var. Sonrasında mutlaka merhaba demeyi ihmal etmedi."

Sürdüğü yolu incelerken onu dikkatle izledim. Gözlerini kıstı ve başını eğdi; bu sevimli bir şaşkınlık ifadesiydi. "Candy...?"

İsmi hemen aklına gelmediği için gözlerimi devirmiştım. Küçük kara defteriniz yerel sarı sayfalar kadar kalın olduğunda, sanırım zihinsel olarak filtrelemek biraz zaman alıyordu.

Bir saniye sonra, ben iç çekerken, gözlerinde tanıma parladı ve bana baktı. "Ah, doğru... Candy." Dudaklarını bükerek omuz silkti. "Ne dedi?"

Ona ters ters bakarken ellerimi göğsümde birleştirdim. Eğer yapmasaydım, onu tokatlayacağımdan emindim. "Geçen hafta verdiğiniz bir konserden bahsetti. Pioneer Square'de çalmıştınız, değil mi?"

Başını kaldırdı, hafızasına mı erişiyordu, yoksa beyninin hızlı yalanlar uyduran yaratıcı kısmına mı erişiyordu? Yukarı ve sola bakmak bir anlama geliyordu, yukarı ve sağa bakmak ise diğer anlama geliyordu. Hangisinin hangisi olduğunu bir türlü hatırlayamıyordum. "Evet, evet yaptık." Başını bana doğru eğdi. "Orada mıydı? Merhaba demedi." Son kısmı hızlıca ekledi, sanki onu görmediğine dair bana güvence veriyordu.

Onu incelerken gözlerimi daha da kısmıştım. Dün gece başka bir sürü insanla da seks yapan bir adamla mı seks yapmıştım? Tanrım, bunu düşünmek bile beni hasta ediyordu. "Hayır, bir arkadaşı seni orada görmüş... arkada."

Bunu şüpheyle söyledim ve dikkatini tekrar araba sürmeye vermeden önce bana tuhaf tuhaf baktı. Omuz silkerek, "Huh, peki, tamam." dedi. Bana bakarak bir kaşını kaldırdı. "Neden arkadaşlarından birinin beni görmesi seni limon emmiş gibi gösteriyor?"

Sıkı bir şekilde kontrol ederek nefes verirken, onu tokatlama isteğime karşı koydum. "Çünkü seni ben olmayan biriyle bir şeyler yaparken gördüğünü söylüyor."

Bana bakarken gözleri büyüdü, sonra arabayı yolun kenarına çekti. O kadar hızlı hareket etti ki kapıyı tutmak zorunda kaldım. Araba hafifçe kaldırıma çıktıktan sonra arabayı park etti ve yüzünü bana çevirdi.

İfadesi ölümcül ciddiyetteydi, gözlerimi tuttu; korkularım yüzeye çıkarken benimkilerin sızladığını hissedebiliyordum. "Senin dışında kimseyle bir şey yapmıyorum. Söylediği her şey yalandı, Kiera."

Çenemi kaldırdım ama gözyaşlarımın yanağımdan aşağı yuvarlanana kadar şiştiğini hissedebiliyordum. "Dövmeyi biliyordu, Kellan."

Yanağıma avuçlayarak tenimdeki nemi fırçaladı. "O zaman başka bir yerde görmüştür ya da biri ona söylemiştir, çünkü ben kimseyle takılmam." Emniyet kemerini çözdü ve bana yaklaşarak başını benimkine yasladı. "Sadece seninle takılıyorum. Sadece seninle soyunuyorum. Seninle sadece seks yapıyorum, Kiera." Geri çekilerek gözlerimle buluştu. "Ben *seni* seçtim. *Seni* seviyorum. Başka kimseyle ilgilenmiyorum, tamam mı?"

Başımı salladım, yanaklarımdan daha fazla gözyaşı süzüldüğünü hissettim. Sözlerindeki gerçeği hissettim; sözler benim ona sık sık verdiğim teselli ve güvence sözlerine benziyordu. İşbirlikçi, kıskanç bir kaltağın ondan şüphe etmeme neden olmasından nefret ediyordum. O kadar iyi bir noktaya parmak basmasaydı şüphe etmezdim ama Kellan'ın kadınlar söz konusu olduğunda verdiği yanlış kararlarla dolu uzun ve kirli bir geçmişi vardı. Kendimi her zaman bu davranış döngüsünü durduracak kadar özel hissetmiyordum.

Beni şefkatle öpmek için eğildi ve kalbini yumuşak dokunuşuna dökerken kendimi rahatlamış hissettim. Gözyaşlarımın tuzunu aramızda tadarken, şüphelerimden kurtulmaya çalıştım. Çok şey atlatmıştık. Onun daha önce hiçbir kızın görmediğinden emin olduğum bir yanını, kırılganlığını görmüştüm. Kalbinin bende olduğundan emindim ve vücudunun hissedebileceği aptalca bir acı yüzünden kalbini kaybetme riskini almayacağı kesindi. O acıyı benimle tatmin edebilecekken olmazdı. Onu her gece yatağıma alabilecekken ve geçen gün benim için satın aldığı yepyeni yatağı da alabilecekken.

Öpüşmemiz ısındıkça, nefeslerimiz arttıkça bedenlerimiz yakınlaştıkça, ona ne olabileceğimi hatırlatmak istedim ve da bana tam olarak neye sahip olduğumuzu hatırlatmasını istedim - hiçbir hevesli hayranın kıramayacağı bir bağ. İşe gitmeden önce birkaç saatim ve boş bir dairem olduğunu bilerek dudaklarımı kulağına götürdüm. "Beni istediğini göster, Kellan. Beni eve götür."

Bir mikrosaniye sonra arabayı tekrar vitesine taktı ve yolda uçmaya başladı.

Bölüm 5

Bir Rüya

Kellan Kyle'in ruh halimi bu kadar çabuk değiştirebilmesi beni hiç şaşırtmamıştı. Bir an hata yaptığımdan ve ilişkimizin asla yürümeyeceğinden emin olurken, bir an sonra yüzümde sersem, tatmin olmuş bir gülümseme ve dünyadaki her şeyin doğru ve iyi olduğuna dair düşüncelerle onunla yataktan kalkıyordum.

İşe gitmek için hazırlanıp banyoya gitmeden önce onu son bir kez öperken de böyle hissediyordum. Saç maşamı çıkarıp kız kardeşimin güzellik ürünlerinin çoğaldığı küçük tezgâhta ona yer açtım. Yatak odamda Kellan'ın mırıldanmasını dinledim. Rahatlatıcı bir sesti ve aynaya baktığımda aptal gülümsemem genişledi.

Yeni seks yaptığım için yıpranmış saçlarıma bakarak başımı salladım ve dalgalarımın arasından bir fırça çektim. Kellan'ın kendine has bir tarzı vardı. Her şeyi mahvedebilir ya da her şeyi mükemmelleştirebilirdi. Candy buna engel olmaya çalışıyordu çünkü o benim olmamaya çalıştığım kıskançlık abidesiydi. Daha önce bir rock yıldızıyla birlikte olduğu için öğrencileriyle övündüğünü duymuştum. Bazen öyle olmamasını dilesem de, onun buralarda ünlü olmasına bayılıyordu. Bu şöhretten daha fazlasını istiyordu. Sırf adını onunla özdeşleştirmek için onunla çıkacağından emindim. Bazı insanların on beş dakikaya bu kadar takıntılı olması beni hasta ediyordu. Benim için, onun şöhreti sadece işleri karmaşıktırılıyordu. Kimse onun kim olduğunu bilmeseydi her şey çok daha basit olurdu.

Makyajımı tazeleyip saçlarımı işlevsel ama sevimli bir at kuyruğu haline getirdikten sonra odama döndüm. Kellan küçük yatak odamın büyük bir bölümünü kaplayan kraliçe yatakta rahatına bakıyordu. Yastıklarına yaslanmış, mutlu bir şekilde çoraplarını ovuşturuyordu.

ayaklarını birleştirdi. Yine tamamen giyinik bir halde, yüzünde küçük, eğlenceli bir sırıtışla aşk romanlarımdan birini okuyordu.

Bronz tenli, kaslı bir adamın çıplak göğsünde az giyimli bir kadını tuttuğı kapağı bakarak Kellan'a başımı salladım. "Ne yapıyorsun sen?"

Bana bakmadan gülümsemesi genişledi. "Pornonu okuyorum."

Yanımdan geçerken ayağına şaplak atarak, "Bu porno değıl... romantizm." diye alay ettim.

Kellan homurdanarak bana baktı. "Gerçekten mi?" Kitaba bakarak ondan bir bölüm okumaya başladı. *"Adamın ereksiyonu ona doğıru kaydığında kadın adamın ağızında nefes nefese kaldı. Adam, kadının arzusu onu kapladığında inledi. İki de birlikte olmaya çok hazır dı, suçluluk ve pişmanlık duymadan... nihayet. Kalçaları onu yerinde sallarken bacakları onun etrafına sarıldı. Kendisinin ucunun onun girişine doğıru bastır dığını hissettiğinde, 'İçime gömülmeni istiyorum, senin tarafından tüketilmek istiyorum' diye inlediğini duydu."*

Okuduğı bölümü hatırlayarak her tarafım kıpkırmızı oldu. Oldukça ateşli bir sahneydi ve genellikle beni biraz tahrik ederdi. Ve okuma şekli o kadar şehvetliydi ki... Bir bakıma haklı olduğı için utanarak kitabı elinden kaptım ve şifonyerin çekmecesine tıķıřtırdım. Bir sonraki okuyuşumda Kellan'ın boğucu sesini kafamın içinde duyacağımdan emindim. Bunu düşünmek bile içimi acıtıyordu.

Kellan bana sinsi bir gülümseme verdi. "Gördün mü... porno." Öne doğıru eğildi. "Hem de seksi porno." Kitabı sakladığım yeri işaret etti. "Şu sayfadaki şeyi denemek isterdim-"

Sözünü kestim, kolundan çekip ayağı kaldırıırken yanaklarım sıcacıktı. "Ayakkabılarını giy, gitme vakti geldi."

Kendini dengelerken bana güldü. "Evet, tamam... Belki bir dahaki sefere o zaman."

Kısa bir süre sonra Kellan'la birlikte Pete's'e girdiğimde beni neşeli Kate karşıladı. Jenny o gece izinli olduğu bu akşamki suç ortağım oydu. "Merhaba çocuklar!"

"Merhaba Kate." Zıplayan kadına gülümsedim ve çantamı yerine koyabilmek için kendimi erkek arkadaşımın kurtarmaya çalıştım. Tam parmak uçlarımız birbirinden ayrılırken Kellan belimi kavradı ve beni kalçalarına doğru çekti.

"Ben her zamankinden alacağım," diye kulağıma homurdandı.

Sesi tüylerimi diken diken ederken dudağımı . Ona pis bir bakış atmak için döndüm ve başımı salladım. "Nelerden hoşlandığını biliyorum, Kellan."

Şeytani bir şekilde sırttı, eli kotumun arka cebine doğru kaydı. "Evet... kesinlikle öyle."

Söylediklerimin ne kadar müstehcen olduğunu fark ederek onu uzaklaştırdım. Bazen çok kirli bir zihni oluyordu. Aslında çoğu zaman. Yüzümdeki renge güldü, sonra yanağımı öptü. "Çok tatlısın." Eğilerek fısıldadı, "Bunun beni ne kadar tahrik ettiğinden bahsetmiş miydin?"

Kendimi ondan kurtarıırken gülerek mırıldandım, "Ne değil ki Kellan?"

Gülümseyerek bir omzunu silkti ve masasına geri döndü. İçimi çektim, arka ceplerinin benden uzaklaşmasını izledim. Yanımdaki Kate de iç geçirdi. Dönüp ona baktım, hülyalı bir şekilde, "Tanrım, saçları harika. Her zaman yataktan yeni kalkmış gibi görünüyor." Göz göze geldiğimizde kaşlarını çatı. "Bunu nasıl yapıyor?"

Yüzümün pancar gibi kızarmamış olmasını umarak dudağımı ısırdım ve omuz silktim. Ona şu anda harika bir seks saçına sahip olduğunu çünkü daha yeni seks yaptığını söyleyemezdim. Bu, iş arkadaşına vermek için biraz fazla bir bilgiydi. Omuz silkerek başını salladı ve bana bir avuç dolusu

önlüğünün cebinden lolipoplar çıkardı. "İşte, Pete bunları müşterilere dağıtmak için yaptırdı."

Üzerinde açıkça "Pete's Bar" yazan kırmızı etiketi açarak bir tanesini ağzına attı. "Yine de dağıtmayı unutup duruyorum." Ağzındaki çubuğun etrafında gülümsedi. "Elma aromalı."

Gülümsedim ve teşekkür ettim, sonra eşyalarımı yerleştirmeye gittim. Yere geri döndüğümde bir tane de ben açtım ve ağzıma attım. Tanrım, elma aromasına bayılıyorum. Gerçek elmadan çok daha iyi.

Ben daha bara gidip birayı almadan Rita Kellan'ın birasını hazırlamıştı. Odanın öbür ucundan Kellan'a bakarak, suratı asık bir şekilde birayı bana uzattı. "Al... bu tatlı yanakların için."

Elinden kaptığım gibi, "Teşekkürler," diye mırıldandım ve gözlerimi devirerek oradan uzaklaştım. Erkeğimin zihinsel olarak tekrar tekrar soyunması çok sinir bozucuydu. Ve insanlar erkeklerin daha azgın olduğunu düşünür. Bundan şüphe etmeye başlamıştım.

Kellan'ın masasında yalnız olduğu yere yaklaşırken enayiye çıkarıp ona içkisini uzattım. "Al bakalım... her zamankinden."

Elimden birayı alırken bana gülümsedi. Sonra diğer elini uzatıp emicimi tutan elimi yakaladı. Parmaklarını benimkilerin üzerine kapatarak şekerlemeyi dudaklarına götürdü ve ağzını şekerlemenin etrafında kapattı. Göz temasını kesmeden lolipopumu bir süre emdi, sonra bıraktı. Korkunç derecede erotikti ve yakındaki bir masada onu izleyen kızlardan birkaç inilti duydum. Eğilip dilindeki elmanın tadına bakmak istiyordum ama bunun yerine haklarımı savunmaya karar verdim.

Omzunu geriye iterek kaşlarımı çattım. "Eww, Kellan. O benim."

Ağzının benim herhangi bir şeyimin üzerinde ya da yakınında olması beni gerçekten iğrendirmiyordu, ama bu işin prensibiydi. Davet edilmeden başka birinin enayiliğini ememezsin. Dudaklarının her yere gitmesine izin vereceğimi biliyormuş gibi gülümseyerek başını bana doğru eğdi. "Ne? Ağzımı senin üzerine koyabilirim-"

Ağzımı kapattım ve yan masada oturan kızlara hızlıca bir göz attım, konuşmasını duymak için koltuklarında hafifçe eğilmişlerdi. "Kellan!" Nefesimin altında tısladım.

Elimi dudaklarından çekerek yılmadan devam etti. "...ama senin enayiliğinin tadını çıkaramaz mıyım?"

Başımı ona doğru salladığımda ağzıma bir gülümseme yayıldığını hissettim. Bana hafifçe kaşlarını çatmış ve köpek yavrusu gibi bakıyordu. Ve eğer bu umutsuzca çekici değilse lanet olsun. Vazgeçerek emiciyi ağzına soktum. O gözler bunu hak etmişti. Çubuğun etrafında gülümsedi ve ben de sinirle iç çektim. "En azından önce sorabilirdin."

Dudakları topun kenarından baştan çıkarıcı bir şekilde kıvrılırken bir kaşını kaldırdı. "Senin... şekerini emmek için sormam gerektiğini düşünmemiştim."

İçtenlikle kaşlarımı çattım. "Şeker deme." Yaşadığım öğleden sonranın ardından bu kelimeyi bir daha duymak istemiyordum.

Yüz ifademi anladığında sırtışı yüzünden düştü. "Özür dilerim," diye fısıldadı.

Başımı sallayarak eğildim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım; elma düşündüğüm kadar muhteşemdi. "Sorun yok." Sol tarafımdaki kadın masasından gelen hoşnutsuz sesleri duymazdan gelerek onu usulca tekrar öptüm. "Bir dahaki sefere sor, enayi hırsız."

Ben uzaklaşırken sırtıyor ve tatlı ikramının tadını çıkarıyordu.

Çok geçmeden, okuldaki günümü Katee aktarırken, tabii ki Şeker-fiyasko hariç, kapılar pat diye açıldı. İrkilerek baktığımda Matt'in kapıdan içeri adım attığını gördüm. Hemen erkeklerin masasına dönerken yüzü ıslı ıslıdı. Kellan'ı görünce gülümsemesi daha da büyüdü ve hemen masaya fırladı.

Utangaç adamı bu kadar coşkulu görmeye alışık olmadığım için Kate'e dönüp baktım. O da omuz silkti. Tekrar açıldığını duyduğumuzda ikimiz de ön kapiya doğru döndük. Bu kez Griffin içeri girdi, Evan da hemen arkasındaydı. Her iki adam da Matt gibi ışıltı ışıltı parlıyordu.

İkisi de Kellan'a yaklaşan ve heyecanlı bir ifadeyle ona bir şeyler anlatan Matt'i takip etmeye başladılar. Kellan kaşlarını çatı ve kendisine doğru gelen diğer çocuklara baktı. Kaşlarımı çatarak neler olduğunu anlamaya çalıştım.

"N'aber, Kiera?" Kate bana Matt, Griffin ve Evan'ın Kellan'ın etrafında oturdukları yeri işaret ederek sordu, hepsi aynı anda onunla konuşurken ona doğru eğiliyorlardı. Kellan hepsine bakarken yüzünde şaşkın bir ifade vardı. İçlerinden biri yeterince durakladığında ara sıra sorular soruyordu.

"Hiçbir fikrim yok," diye mırıldandım, öğrenmek için ondan uzaklaştım.

Neredeyse kulak mesafesine geldiğimde Kellan'ın gözleri bana dikildi. Arkasına yaslanıp bir elini ağzına götürdüğünde durakladım. Gözleri endişeli bakıyordu, gerçekten endişeli. Ayaklarımı kurşun gibi hissettirdi, ona daha fazla yaklaşımdan korkmama neden oldu. Çocukların yüzündeki ifadeden bunun iyi bir haber olduğunu düşünmüştüm ama Kellan iyi bir haber duymuş gibi görünmüyordu. Sanki ona bildiği hayatın sona erdiğini söylemişler gibiydi.

Heyecanla hepsi omzunu sıvazladı. Onu gülümsetmeye çalışıyorlardı ama Kellan başını salladı ve onlara bir şeyler mırıldandı, bakışları hâlâ benimkilere kilitliydi. Sonunda hepsi bana bakmak için döndü. Her birinin gözleri benimkilerle buluştuğunda bir adım geri çekildim. Evan'ınki sempatikti; bu beni korkuttu. Matt'inki değerlendiriciydi; bu beni endişelendirdi. Griffin'inki sinirliydi; bu... gerçekten yeni bir şey değildi.

Kellan'ın öne doğru eğilmesi tüm dikkatleri tekrar ona çevirdi. Alçak sesle ve yoğun bir şekilde konuşmaya başladı ama dediğini anlayamadım. Çocuklar anında kafalarını sallıyor ve sinirli bir şekilde ellerini savuruyorlardı. Grubun daha önce kavga ettiğini hiç görmemiştim ve içimde bir şekilde benim için kavga ettiklerine dair korkunç bir his vardı.

Yakınlarda biri bana seslendi, bir şey sordu ama ona cevap vermek için hareket edemedim. Büyük bir şey oluyordu. Kellan'ın heyecanlanmadığı ama grubun geri kalanının heyecanlandığı bir şey. Beni de ilgilendiriyor gibi görünen bir şey. Yapbozun parçalarını bir araya getirmek için boşuna vücudumdan buz akıyordu.

Griffin aniden bağırdı, "Hadi ama, Kellan! Siktir!" diye bağırınca irkildim. Kellan sakinleştirici bir elini Griffin'e doğru kaldırdı ve başını sallayarak sessizce bir şeyler söyledi. Griffin de kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak başını salladı. Griffin kaşlarını çatarak Kellan'a bakarken, Matt hayal kırıklığına uğramış bir halde başını öne eğdi. Evan Kellan'ın omzuna vurdu ve ona bir şey söylemek için eğildi. Evan'ın eli bana doğru döndü ve Kellan'ın gözleri hareketi takip etti.

Kalbimin yaklaşık on kat daha hızlı çarptığını hissederek Kellan'ın iç çekişini ve elleriyle yüzünü ovuşturmasını izledim. Sandalyesinde geriye doğru yığıldı, sonunda başını salladı ve arkadaşlarına baktı. Başını sallayarak bir şeyler söyledi ve sonra yavaşça ayağa kalktı.

Gözleri benimkilerle buluştu ve tekrar iç çekti. Kendini affettirip bana doğru yürümeye başlamasını izlerken kalbim yerinden fırlayacakmış gibi hissediyordum. Masasındaki gerginliğin onu koridor boyunca bana doğru takip ettiğini hissettiğimde neredeyse kaçmak istiyordum. Belki de hepsi kafamın içindeydi ama bar ölüm sessizliğine bürünmüştü. Kellan ve benim bu barda olay çıkarma konusunda bir geçmişimiz vardı. Olacak olanın bu olup olmadığından emin değildim ama diğer müşteriler buluşmamızı hevesle beklerken böyle düşünüyor gibiydiler.

Başını eğen Kellan geçti. Nefesimi tuttum. "Seninle... konuşabilir ?" Başını kaldırdı, yüz ifadesi gergindi, "dışarıda."

Onunla dışarı çıkmaktan başka bir şey yapmak istemediğim için başımı salladım. Ayaklarımı hareket ettiremiyordum ama o elimi tuttu ve beni sürüklemeye başladı. Bu hareket vücudumdaki kasların istemsizce tepki vermesine neden oldu ve onu çift kapıdan çıkarken takip ettim.

Kapılar kapanmadan hemen önce bir fısıltı telaşı başladı. Sonra bardan gelen tüm sesler . Kellan elimi bıraktı ve sırtını

saçlarını karıştırıyordu. Etrafa bakarken, benim dışımda herhangi bir şeye odaklanmış gibi görünüyordu. Midemde korku çalkalanırken gözlerimin yaşardığını hissettim.

"Kellan?" Sesim titreyerek fısıldadım.

Ses tonumu duyunca nihayet bana baktı. İç çekerek yanağımı okşadı. "Sana bir şey söylemem gerekiyor ve nereden başlayacağımı bilmiyorum." Kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken dudağını ısırdı.

"Sadece söyle, çünkü beni gerçekten korkutmaya başlıyorsun."

Yutkundu ve yere baktı, eli koluma düştü. "Matt yaz boyunca grup için çok şey yaptı." Bana baktı ve omuz silkti. "Daha fazla konser ayarlamak, Evan'ın evinin ses yalıtımı üzerinde çalışabilmemiz için ekipman bulmak, Bumbershoot'ta bize yer bulmak..."

Başımı salladım. Bunların hiçbirisi benim için yeni değildi. Kalbim beklemedeydi, olan kısmı bekledim. Kellan yaklaşıp kolumu okşamaya başladı. "Girmeye çalıştığı bir grup bizi Bumbershoot'ta izledi. Etkilendiler ve..." İçini çekti, diğer eli parmaklarıma dolandı. "Turlarında onlara katılmamızı istiyorlar," diye fısıldadı.

Gözlerimi kırıştırdım ve ondan uzaklaştım, yüzü ay ışığında paramparça olmuştu. "Bir turneye katılmak için mi davet edildin? Gerçek bir grup turnesine mi?"

Başını sallayarak omuz silkti. "Oldukça makul büyüklükte bir grup, Matt'in söylediğine göre yaklaşık altı grup daha varmış. Biz... son dakika eklemesi olacağız, kadronun en altında, ama en azından içindeyiz."

Şaşırmış ve gururla dolmuş bir halde kollarımı ona doladım. "Aman Tanrım, Kellan! Bu inanılmaz!"

Ona sıkıca sarıldığımda iç çekti ve ona bakmak için geri çekildim. Bana bakmadı ve hissettiğim kısa süreli sevinç kayboldu. Yanağını kavrayarak başparmağımla tenini okşadım. "Bu konuda heyecanlı değilsin..." Kalbimin sıkıştığını hissederek anlamaya başladım. "Benim yüzümden, değil mi?"

Bakışlarıma karşılık verip omuz silkti. "Bu altı aylık bir tur, Kiera... kıyıdan kıyıya." Dudağımı ısırdım. Bunun bizim için ne anlama geldiğini düşünürken gözlerim dolmaya başladı. Uzun bir süreliğine ayrılacaktı.

Onun kadar melankolik hissetmek istememe rağmen gülümsemeye zorlayarak başımı salladım. "Sorun değil. Altı ay çok uzun bir süre değil. Ve ara vereceksin, değil mi? Seni hâlâ görebilecek miyim?"

Başını salladı ve yere baktı. "Gitmek zorunda değilim, Kiera." Tekrar bana bakarak başını salladı. "Çocuklara hayır diyebilirim."

Grubun ne için kavga ettiğini anladığımda ağzım açık kaldı. Barda onlara hayır demişti, çünkü beni bırakmak istemiyordu. Başımı eğerek yüzünü inceledim. "Bu senin hayalin Kellan ve bu senin için o olabilir. Bu senin anın, senin şansın olabilir. İstedığın bu değil mi?"

Omuz silkti, omzumun üzerinden bara doğru baktı. "Hayatımın şu anki halinden memnunum. Pete's'te çalmak," bana baktı, "seninle olmak."

Elimi tekrar saçlarının arasından geçirerek bedenlerimizi birbirine bastırdım. "Ama bunu sonsuza kadar yapamayacak kadar yetenekli olduğunu biliyorsun Kellan. Seni kendime saklamak istesem de, seni dünyadan saklayamayacağımı biliyorum." Yere baktı ve ben de gözleriyle buluşmak için eğildim. "Ve bu sadece senin rüyan değil, Kellan." Tekrar bara baktım ve o da bakışlarımı takip etti. "Bunun onlar için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun." Tekrar ona bakarak omuz silktim. "Benim yüzümden hayır diyemezsin."

"Biliyorum." İçini çekti. "Şu anda seninle bu konuyu konuşmamın tek nedeni onlar." Başını sallayarak ekledi: "Ama Kiera... bir yıl daha okulun var, benimle gelemezsin. Seni bırakmak istemiyorum..."

Başımı sallayarak sözünü kestim. "Benim yüzümden değil, Kellan." Gözlerimin yeniden yaşardığını hissederek sertçe yutkundum. Onu çok özleyecektim.

ama onu bundan uzak tutamazdım. O kişi olamazdım... yine. "Başka bir adamı hayalinden alıkoymayacağım," diye fısıldadım.

Beni sıkıca kendine çekti, sanki yok olacakmışım gibi sarıldı. Hıçkırına ağlamak istedim ama kollarımda titrediğini hissederken bunu yapamayacağımı biliyordum. Endişeyle kulağına fısıldadım, "Korkuyorsun Kellan... Neden? Sen hiç korkmazsın."

Başını iki yana salladı. "Bu doğru değil. Ben her zaman korkuyorum." Kaşlarını çatarak ona bakmak için geri çekildim ve yutkundum. "Hatırlıyorum, Kiera." Kaşlarımı daha da çatınca başını salladı. "Denny'nin seni terk ettiği zamanı hatırlıyorum... sana neler yaptığını." Gözleri benimkileri ararken fısıldadı, "Nasıl bir araya geldiğimizi hatırlıyorum."

Söyledikleri kafama dank ettikçe içim ısındı. Eğer giderse beni aldatacağını düşünüyordu. Onsuz o kadar yalnız ve zavallı olacaktım ki, bir sonraki uygun erkeğe ulaşacak ve Denny'ye yaptığımı aynısını yapacaktım. Korkusu yüzünden ondan nefret edemeyeceğimi bildiğim halde yine de öfke duyarak onu kendimden uzaklaştırdım. "Beni bırakmayacaksın çünkü Denny gittiğinde..."

"Yalnız kalmaktan hoşlanmadığını biliyorum," diye mırıldandı.

Öfkem karnıma yayılırken tükürdüm, "Sen gittin diye çıldırıp seni aldatmayacağım. Yapmam... Yapmam..." Kulağa çocukça gelmeyen bir şey söyleyerek kekeledim. "Neden sana bunu yapacağımı düşündün ki?"

"Çünkü ben de oradaydım... Denny de aynı şeyi düşündüğünde, senin onu asla aldatmayacağını düşündüğünde." İçini çekti ve beni tekrar kucaklamaya çalıştı ama ben onu kol mesafesinde tuttum.

Çenemi kaldırmaya çalıştım ama duygularım kabardıkça çenemin titrediğini hissettim. "Bu hiç adil değil. Ben büyüdüm, Kellan. Ve sen ve ben tamamen farklı bir durumdaydık. Bunu yüzüme vuramazsın."

Özür diler bir ifadeyle başını salladı. "Biliyorum, bunu biliyorum. Ve büyüdüğünü de biliyorum Kiera, ama yine de..." Gözlerini kapatarak uzaklara baktı.

Ağzım açık, ona sadece başımı sallayabildim. "Beni hep merak mı edeceksin?" diye fısıldadım. Dudaklarımı bükerek, gülümseyip tebrik edebileceğimiz, iyi dileklerde bulunabileceğimiz, kötü bir şey olmayacağını bildiğimiz türden bir ilişkimiz olmasını diledim. Ama böyle bir ilişkimiz yoktu. Bazen safça öyle değilmiş gibi davranmaya çalışsam da şüphe ve korku vardı aramızda.

Bana bakarak kaşlarını kaldırdı. "Tıpkı senin beni merak ettiğin gibi mi? Daha bugün seni aldattığımı düşündün. Ben gidince endişelenmeyecek misin? Yani, Griffin'le aylarca yollarda olsam... aklından geçmez mi?"

O serseriyle başının ne tür bir belaya girebileceğini düşünürken gözlerim kısıldı. "Şimdi olacak." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve o arkasını dönene kadar ona ters ters baktım. İçini çekti ve park yerine baktı. Ben de içimi çektim, içimde kalan öfke azalırken duruşum gevşedi. Benim de sık sık merak ettiğim bir şeyi merak ettiği için ona kızamazdım. "Sanırım birbirimize güvenmeye çalışmamız gerekecek."

Ciddiyetle sallayıp bakışlarını ayaklarımıza indirdiğinde, dışarıda, yalnız olduğumuz yere baktım. İkinci bir anlayış dalgası beni vurdu. Yanağını avuçlayarak bakışlarını tekrar kendime çektim. "Bunu bana burada, yıkılacağımı düşündüğün için mi söyledin?"

Başını sallayarak fısıldadı, "Denny'nin sana gideceğini söylediği o geceyi hatırlıyorum. Sen onun için ağlarken sana sarıldığımı hatırlıyorum. Uçağı ayrıldığında seni gördüm. Yıkılmıştın, sanki bir parçan onunla birlikte gitmişti. Seni böyle incitmek istemiyorum, Kiera."

Gözleri benimkilere bakarken hüznüydü... tamamen kurumuş gözlerime. Onu usulca öperek alnımı onunkine yasladım. "Daha fazla üzülmediğim için mi üzgünsün? Bu bir test miydi?"

İç çekerek başını salladı. "Seni test etmezdim, Kiera, ama en azından ağlayacağını, belki biraz yalvaracağını düşünmüştüm."

Tekrar arkasını dönmeye çalıştı ama ben onu önümde tuttum. "Yapacağım. İnan bana, gerçekten gittiğinde, hüngür hüngür ağlayan bir enkaz olacağım. Ama söylediklerimde ciddiydim Kellan. Ben büyüdüm. Denny beni ilk terk ettiğinden beri çok şey oldu. Biraz olgunlaştım." O zamanlar nasıl olduğumu hatırlayarak başımı salladım. "Yalnız kalmaktan çok korkuyordum." O beni izlerken omzumu silktilim. "Hâlâ hoşuma gitmiyor ama sanırım artık daha güvendedim. Geçmişte yaptığım hatalar beni biraz yaşlandırdı."

Küçük bir tebessüm etti. "Ah, yirmi iki yaşındaki bilge."

Benim gülümsemem de küçüktü ama az önceki gerginliğin bir kısmı buharlaşıp gitmişti. "Kellan, çok daha tecrübeli olabilirsin ama benimle aynı yaşta değilmişsin gibi davranma. Ehliyetini gördüm."

Eğri büğrü sırtarak bir kaşını kaldırdı. "Gerçek olan mı?"

Başımı ona doğru sallayarak iki yanağını da avuçladım. "Denny'yi daha çok sevdiğimi mi düşünüyorsun, çünkü bana gideceğini ilk söylediğinde bu beni çok rahatsız etti?"

Omuz silkerek gülümsemesi hüzne dönüştü. "Böyle düşündüğüm için beni suçlayabilir misin?"

Kollarımı ona dolayarak başımı omzuna yasladım. "Hayır, sanırım değil." Bir an sessiz kaldık, birbirimize sarıldıkça hafifçe sallanıyorduk. Bir süre daha bekledim, içime huzur ve biraz da hüznü doldu. "Onu seni sevdiğimden daha fazla sevmedim, Kellan." Geri çekilerek gözleriyle buluştum. "Ben seni daha çok seviyorum. Seni gitmene ve hayallerini yaşamana izin verecek kadar seviyorum." Başımı eğdim ve omuz silktilim. "Anlamıyor musun...? Ben seni daha çok seviyorum."

Yumuşak bir şekilde gülümsedi ve ben de alnındaki birkaç saç telini taradım. Parmaklarımın tersini yanağında gezdirerek fısıldadım: "Ve evet, seni hayal edebileceğinden çok daha fazla özleyeceğim ama bunu yapmak zorunda olduğumu biliyorum Kellan. Ve sen de bunu biliyorsun."

İnatla başını salladı. "Hayır, seninle birlikte olmam gerektiğini biliyorum. Geri kalan her şey sadece ayrıntı."

Gülümsedim ve onu öptüm. Dudaklarına karşı mırıldandım, "Bu sadece senin rüyan değil, unutma." İçimi çekerek barı ve kararının içerdiği diğer insanları işaret ettim. "Evan ve Griffin var ve Matt... Bunun için çok çalıştı."

Parmaklarıma baktı ve sonra iç çekti, "Biliyorum..."

Kollarımı boynuna dolayarak başımı ona doğru eğdim. "İşte bu yüzden bunu yapacaksın. Bu onların da hayali ve bunu onlardan alamazsın... benim için, bizim için."

Başını benimkine yaslayarak gözlerini kapattı. "Biliyorum." Uzun bir süre birbirimize yaslandıktan sonra Kellan geri çekildi. "Sanırım gidip Matt'e iyi haberi vermeliyim," dedi biraz somurtkan bir sesle.

Başımı salladım, dudağımı ısırdım ve sızlamaya başlayan gözyaşlarımla savaştım. Bunun bir gün olacağından hep şüphelenmişim ama bugün olması şart değildi. "Turne ne zaman başlıyor?"

Yere bakarak sessizce "Kasım ayının ilk kısmı" dedi.

Şimdi ben de yere bakıyordum. "Oh."

Kasım. Eylül ayının sonuydu... o kadar da uzak değildi, sadece bir ay kadar. Yaklaşan ayrılığımızı düşünerek bir süre daha sessiz kaldık, sonra Kellan elimi tuttu. Dudaklarıma hafif bir öpücük kondururken elimi sıktı ve başıyla barın kapısını işaret etti. Derin bir nefes aldım ve başımla onayladım. Bir parçam o kapılardan geri dönmek istemiyordu. Eşikten adımımı attığım anda bildiğim her şey değişecekmiş gibi hissediyordum. Bu elbette saçma bir duyguydu -her şey zaten değişmişti.

Kellan elimi tutarak beni kapıya doğru götürdü. Meraklı bar müşterileri içeri girdiğimizde bize baktılar, belki de kırmızı ve lekeli olup olmadığımı görmek için...

Belki Kellan'ın gözünün morarıp morarmadığını görmek için. İkimiz de aynı göründüğümüz için, öncekinden çok daha melankolik olsak da, kısa süre sonra kendi konuşmalarına geri döndüler.

Kellan iç geçirerek bizi masasına geri götürdü. Çocukların hepsi hâlâ oradaydı, onu bekliyorlardı, cevabını bekliyorlardı. Kellan grubun solisti olduğu için onsuz hiçbir şey yapamazlardı. Elbette onun yerine başka bir solist bulmaya çalışabilirlerdi ama Kellan'ın yeteneği olmadan hiçbir şey aynı olmazdı. D-bag'leri başlarındaki D-bag olmadan hayal bile edemezdim. Çocukların çoğunun da böyle hissettiğini biliyordum. Özellikle Evan, Kellan'ı bırakmaktansa onu asmayı tercih ederdi. Böylece oturdular ve hayallerinin gerçekleşip gerçekleşmeyeceğini söylemesini beklediler.

Kollarını göğsünde kavuşturan Griffin bana ters ters baktı. Kendimi masalarına doğru yürüyen Yoko gibi hissettim, erkeğimin elini tutuyordum. Matt saygıyla beni izliyordu ama yüzü hayal kırıklığıyla doluydu; bunu çok istiyordu. Evan da biraz kaybolmuş görünen tek kişiydi. Başarıyı istediğini biliyordum - hangi rock yıldızı büyük bir başarı elde etmek istemezdi ki - ama kalbi Seattle'a demir atmıştı. Jenny'ye. Kellan'ın benden koparıldığı gibi o da Jenny'den koparılacaktı. Üçlü grubun kenarına geldiğimde bana sempatik bir şekilde gülümsedi.

Kellan boğazını temizleyip bir elini saçlarının arasında gezdirince herkesin gözleri tekrar ona kaydı. Uzun ve kontrollü bir nefes vererek kendini toparlamak için bir an bekledi, sonra Matt'le göz göze geldi. Ona tek söylediği, "Ben varım," oldu.

Çocuklardan bir heyecan korusu yükselirken Matt masanın yanından fırladı. Bir kolunu Kellan'ın omzuna atarken, sarışının ince yüzü kulaktan kulağa gülümsüyordu. "Bu harika olacak, Kell. Göreceksin." Evan ve Griffin ayağa kalkıp Kellan'ın etrafını sararken o da coşkuyla başını salladı.

Bundan sonra şakacı itişmeler ve dirsek atmalar oldu. Evan, Kellan'ın kafasını tuttu ve gülerken saçlarını karıştırdı. Griffin, Kellan'la aramıza girerek omzuna vurduğu yumrukla bizi birbirimizden ayırdı. O sırada

Hepsi heyecanla yaklaşan maceralarından bahsederken, kendimi birkaç adım geri çekilip onları uzaktan izlerken buldum.

Kellan bir anlığına bana baktı ama dikkati hemen diğer çocuklardan birine yöneldi. İçimi çekerek döndüm ve onları zafer anlarıyla baş başa bıraktım. Nasıl olsa işe dönmem gerekiyordu.

Yeni oturmuş bir çiftin yanına doğru ilerlerken, arka köşedeki grubu dinledim. Kahkahaları gürültülü, sesleri neşeliydi. Birkaç müdavim bana neler olup bittiğini sordu, ben de asık suratla anlattım.

"Turneye çıkacaklar. Yeteneklerini tüm ülkeye yayacaklar ve bir plak şirketi bunu fark edip onlarla imzalayacak. Ondan sonra, her beş dakikada bir radyoda çalınacaklar, dünyanın her büyük şehrinde solo bir tura çıkacaklar ve durmadan insanlar tarafından kuşatılacaklar. Her talk show'a çıkacaklar, her ödül töreninde çalacaklar ve Kellan her derginin "En Seksi Erkekler" listesine girecek. Bundan sonra, hem hayranlarından hem de ünlülerden davetler alacak. Sonunda bir yıldız adayıyla birlikte olacak ve tüm magazin basınının diline düşecekler. Ve ben burada olacağım... sana içkini dolduracağım ve eskiden çıktığım rock yıldızını anacağım."

Tamam, müşterilere sadece ilk cümleyi söylemiş olabilirim ama konuşmanın geri kalanı kafamın içinde hiç bitmeyen bir döngüde . Kellan ve ben birbirimize güvenmeyi deneyebilirdik elbette ama bu sadece arkamdan iş çevirmeyeceği anlamına geliyordu. Benimle kalacağının hiçbir garantisi yoktu... yani, kelimenin tam anlamıyla, herkesle tanıştıktan sonra.

Tüm müşteriler bu habere heyecanlı bir tepki verdi, birkaçı tebrik etmek için erkeklerin masasına doğru yürüdü ya da kızların durumunda onlara minnettar bir şekilde sarıldı. Şaşırtıcı bir şekilde, bu gelişme karşısında benim kadar heyecanlanmamış görünen tek kişi Rita'ydı. Birinin dörtlü için ısmarladığı içkilerden bir tane daha almak için bara yaklaştığımda o da benim kadar somurttu.

Kolajen enjekte edilmiş dudakları, hazırlarken kaşlarını çatabildiği kadar çattı. "Gittiğine inanamıyorum," dedi.

bardaki gürültünün üzerine mırıldandı. Bana bakarak gözlerini kıstı. "Buna bir son vermeyecek misin? Ayağını yere vurmayacak mısın?"

Gülümseyen ve Sam'in elini sıkkan Kellan'a dönüp baktığımda, nihayet ülkenin bir ucundan diğer ucuna şarkı söyleme fikrinden mutlu görünüyordu, içimi çektim ve başımı salladım. "Hayır, o bunu hak ediyor. Onu bir hayalini gerçekleştirmekten alıkoymaya çalışmayacağım."

Rita barın öbür ucuna uzandı ve omzuma bir şaplak attı. Değiştirdiği Pete gömleğinin derin dekoltesini düzeltirken ben de ona ters ters baktım. "O zaman sen bir aptalsın." Kellan'ı ve çocukları işaret etti ve içimdeki tüm korkuları kabaca dile getirdi. "Bu küçük işten sonra ünlü olacak. O zaman ünlü, muhteşem olduğunu ve dünyadaki her kadınla yatabileceğini fark edecek. Ondan sonra sıradan biriyle kalacağını mı sanıyorsun?"

İçki tepsimi sertçe kaptım, içkilerin dörtte biri kenara sıçradı, çenemi ona doğru kaldırdım. Gerçekten hissettiğimden emin olmadığım bir güvenle başımı salladım. "Kellan'ı tanımıyorsun, benim gibi değil. O öyle biri değil. Şöhretle, güçle ya da kadınlarla ilgilenmez." Çenemi indirerek omuz silktim. "O benimle ilgileniyor."

Rita kollarını göğsünde kavuşturdu ve bana sıırttı. "Doğru. Ve seni aldatmaya cesaret edemez, çünkü o çok... ahlaklı bir adam."

Beni bir aşağı bir yukarı süzdü ve her tarafım kızardı. Sesinin tonundan onun ahlakını sorgularken neyi kastettiğini anlamıştım. Kellan'la yaşadığımız ilişki bilen hiç kimse tarafından açıkça itiraf edilmemişti ama Kellan'la herkesin gözü önünde yaşadığımız kavgalar ve ardından Kellan'ın -hâlâ bir gasp olduğunu iddia ettiğimiz- dayak yemesiyle çoğu insan parçaları birleştirmişti. Özellikle de Denny ülkeden kaçtıktan sonra.

Rita'yla olan hayatım hakkında daha fazla konuşmak istemediğimden, Kellan da bir zamanlar onunla ahlaksızlık yaptığından, "Onu tanımıyorsun," diye mırıldandım ve hışımla masalarına gittim.

Birkaç serbest içkiden sonra, çocuklar nihayet başka bir bardaki gösteri için ayrılmak zorunda kaldılar. Kellan, diğer adamlar alkışlar ve ısıklarla çıktıktan sonra oyalandı. Ayrılmadan önce Griffin kapıda durakladı ve şöyle haykırdı: "Hepinize teşekkür ederim, benim sadık kullarım. Merak etmeyin, ünlü olduğumda sizi asla unutmayacağım, sadece varlığınızı kabul etmeyi reddedeceğim!"

Barın çoğu buna güldü, belki de şaka yaptığını düşünüyorlardı. Griffin'in muhtemelen bunu içtenlikle söylediğini bildiğim için gözlerimi devirip başımı salladım. Ahmak. Bir gün Anna için bir müdahale düzenlemek zorunda kalacaktım. Çok daha iyisini yapabilirdi. Daha kötüsünü de yapamazdı.

Kellan da gözlerini devirip başını sallayarak yeni boşaltılmış bir masanın yanında durduğum yere doğru yürüdü. Bana çarpık bir sırıtışla Griffin'in kaybolduğu yeri işaret etti. "Sence onu ilk ne ele geçirir? Uyuşturucu mu, para mı, yoksa kadınlar mı?"

Gülümseyerek kollarımı beline doladım ve bir kaşımı kaldırdım. "Üçünün bir kombinasyonu olacağından oldukça eminim."

Kellan kıkırdadı ve kollarını belime doladı. Beni öpmek için eğildiğinde kendimi istemeden de olsa "Peki ya sen? Senin düşüşün ne olacak?"

Dudaklarımız birbirine değmeden önce durakladı. Kaşlarını çatmaya başladı, sonra gülümsedi. "Sence bir tane alır mıyım?"

Sorduğum için utanarak başımı salladım, sonra omuz silktim. "Bana öyle geliyor ki şöhret yolunda ilerliyorsun ve şöhret beraberinde bazı tehlikeleri de getiriyor." Bu konuşmayı yapmak için uygun bir zaman olmadığını bilerek iç geçirdim ve gözlerimi ona diktim. "Etrafın çok fazla ayartıcı şeyle çevrili olacak." Dudağımı ısırdım. "Ve ben 'Behind the Music'i izledim. Rock yıldızlarına neler teklif edildiğini biliyorum."

Gözlerini kıstı ama sonra güldü. "Bekle, 'Müziğin Ardında' mı? Gerçekten çoktan kariyerimin haritasını çıkardın, değil mi?" Gülümseyerek

Şeytani bir tavırla eğildi ve gözlerimin içine baktı. "Peki ne? İçki mi? Kumar mı? Çok fazla yat satın almak mı?"

Bu yorumu karşısında dudağımı büktüm ve göğsüne bir şaplak attım. "Hayır, senin için kadınlar." İçimi çekerek başımı salladım. "Her zaman kadınlar."

Yüzündeki gülümseme benimkine bakarken soldu. "Bana güvenmelisin, Kiera." Gülümsemesi biraz geri geldi ama hüznle doluydu. "Tıpkı benim sana güvenmek zorunda olduğum gibi." Yüzündeki ani ciddiyet bir anda yerini muzip bir sırıtışa bıraktı ve etrafımızdaki kalp ağrısı havası dağıldı. "Dışarıda seninle boy ölçüşecek bir şey bulamayacağımı biliyorum ama gerçekten, ben kendimi satıp şişeye vurduktan sonra bana olan ilgini kaybetmen oldukça olası. Belki daha iyisini yapabileceğine karar verirsin... Jonas Kardeşler'den biriyle çıkmaya falan başlarsın."

Konuşmamızdan dolayı midem biraz ağrısa da gülerek tekrar göğsüne vurdum. Onu öpmek için eğilirken mırıldandım, "Asla. Yıkanmış olsan da olmasan da sen benimsin."

Dudaklarıma kıkırdayarak, "Güzel, çünkü bunların hiçbiri olmayacak," diye mırıldandı. Geri çekilerek bir kaşını kaldırdı. "Bu sadece bir grup başka grupla altı aylık bir turne, çoğu küçük ve imzasız... tıpkı bizim gibi. Ve hepimiz kokuşmuş bir otobüste tıkış tıkış olduğumuzda, evde seninle olmayı dileyeceğim." Eğilerek başını benimkine yasladı. "Ve altı ay dolduğunda, beni tam olarak orada bulacaksın... seninle yatakta."

Gözlerim yaşarırken ona başımı salladım. "Umarım öyledir," diye fısıldadım.

"Biliyorum," diye fısıldadı, sesi en az benimki kadar hüzünlüydü. Sonra dudakları bana yapıştı ve ellerim saçlarına dolanarak onu kendime doğru çekti. Genelde toplum içinde yaptığımızdan çok daha agresif bir şekilde öpüşürken, izlendiğim hissinin içimden buharlaşmasına izin verdim ve sadece onun dokunuşuna odaklandım. O benimdi, ben de onun. Eğer izin vermezsek, bu hayatımızı değiştirecek bir olay olmak zorunda değildi. Çoğu insanın asla yapmayacağı inanılmaz bir şey yaparken kısa bir ayrılık olabilirdi.

yapma şansımız olacaktı. İkimiz de birbirimize sadık kalacaktık ve sonra tekrar bir araya gelecektik ve bunun için çok daha mutlu olacaktık.

Ondan sonra... şey, o engeli üzerime geldiğinde aşacaktım.

Bölüm 6

Zaman Uçup Gidiyor

Okula girdiğiniz andan itibaren size zamanın sabit olduğu söylenir. Asla değişmez. Hayatta her zaman güvenebileceğiniz sabit şeylerden biridir... tıpkı ölüm ve vergiler gibi. Bir dakika içinde her zaman altmış saniye olacaktır. Bir saatte her zaman altmış dakika olacaktır. Ve bir günde her zaman yirmi dört saat olacaktır. Zaman dalgalanmıyordu. Hayatınızın her anında aynı, sabit hızda ilerliyordu.

Ve bu bana okulda öğretilen en büyük saçmalıktı.

Gerçek şu ki, zaman dalgalanıyordu. Göz açıp kapayınca kadar saatleri, hatta günleri kaybetmek kolaydı. Diğer zamanlarda, sadece bir saati atlatmak bile bir mücadeleyleydi. Gelgitler kadar acımasızca ve bir o kadar da güçlü bir şekilde akıp gidiyordu. Sonsuza dek sürmesini istediğiniz anlar, çok kısa sürede silinip giden anlardı. Hızlanmasını istediğiniz anlar, salyangoz hızına kadar yavaşladı.

İşin gerçeği buydu. Ve hayatım... ileri sarılıyordu ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Kellan'ın kıtayı gezmeye gitmeyi gönülsüzce kabul etmesi daha dün gibi geliyordu ama birdenbire yola çıkmasına sadece birkaç gün kalmıştı. Pazartesi sabahıydı... Cumartesi ilk iş yola çıkacaktı. Son birkaç hafta ne kadar hızlı geçmiş olsa da, evrenin önümüzdeki altı ayı acımasızca uzatacağını biliyordum. Ayrılığımızın her saniyesini hissedeceğimi ve bunun berbat olacağını biliyordum... ama bunun olmasına izin vermeliydim. Benim için her şeyden vazgeçmesi için başka bir adamı bencilce suçlayamazdım. Bunu bir daha asla birine yapmazdım.... ne kadar acı verirse versin.

Dairemin kapısının alındığını duyunca düşüncelerimden sıyrıldım ve gülümsedim. Kellan da yaklaşan ayrılıkla ilgili zor zamanlar geçiriyordu. Sürekli üzgün görünerek bunu onun için daha da zorlaştırmak istemedim. Son birkaç hafta içinde sahte heyecan sanatını mükemmelleştirmiştım. Onun için heyecanlı olmadığım dan ve onunla sonsuz gurur duymadığım dan değil, sadece gitmesini istemiyordum. Eğer bir şekilde her şeye sahip olabilir ama benim yanımda kalabilirse, o zaman zoraki gülümsemem doğal gülümseme olacaktı.

Kız kardeşimle benim süslü bir yemek masası olarak adlandırdığımız, hatta ikinci el bir masa örtüsüyle süsleyecek kadar ileri gittiğimiz sallantılı bir mekanizma olan katlanır bir kart masasının yanından geçerken, üzerinde oturan hediyeye gülümsedim. Ön kapıyı açtığımda Kellan çerçeveye yaslanmıştı. Bana çarpık bir şekilde gülümsedi. Yüz hatlarını özümserken dudagımı ısırdım, sonra içeri girebilmesi için geri adım attım.

İçeri adım atarken, "Günaydın" diye mırıldandı.

Dudaklarını boynuma yapıştırarak beni etrafında döndürdü ve kalçalarımı kendine doğru çekti. Kapıyı hafifçe arkasından kapatırken sessizce kıkırdadım; kız kardeşim hâlâ uyuyordu. "Sana da günaydın."

İç çekerek kollarını belime doladı. "Seni her gün okula götürmeyi özleyeceğim," diye iç geçirdi. Başını sallayarak ekledi: "Ben döndüğümde neredeyse mezun olacaksın."

Kalbim kırılrsa da gülümsememi artırarak başımı ona doğru eğdim ve yanağını okşadım. "En azından tören için zamanında dönmüş olacaksın. Koridorda yürürken beni izleyebilirsin."

Yumuşak bir şekilde gülümseyerek beni biraz daha sıktı. "Seni koridorda yürürken izlemeyi çok isterim."

Kalbim biraz hızlı atmaya başlayınca birden hangi koridordan bahsettiğini merak ettim. Ne söyleyeceğimden emin olmadan ağzımı açtım ama Kellan omzunun üzerinden baktı ve parlak kırmızı hediye çantasını fark etti. Yüzündeki ifade gerçekten neşeliydi ve bana döndü. "Bu da ne?"

Onu bırakarak tekrar kıkırdadım. "Bu senin için. Bir çeşit veda hediyesi."

Kaşlarını çatarak bana başını salladı. "Paranın senin için kısıtlı olduğunu biliyorum. Bana bir şey almak zorunda değildin."

Kendimi onun sırtına yaslayarak omuzlarını masaya doğru ittim. "İyi bir anlaşma yaptım, bana çok pahalıya mal olmadı ve bu ikimiz için de bir çeşit hediye."

Yavaşça hediyeye doğru yürürken başını bana çevirdi ve şeytanca sırıttı. "Kelepçe mi? Kürklü olanlardan mı aldın? Çünkü onlar sana karşı gerçekten güzel hissettiriyor-"

Sırtına bir şaplak attım ve yanaklarıma yayılan kızarıklığı görmemesi için başını kendimden uzağa çevirdim. "Hayır!" Hediyesini alırken kıkırdadığını hissettim, ama aklım onu yatağıma kilitlenmiş olarak hayal etmekle meşguldü... çıplak. Sanırım onu yanımda tutmanın bir yolu da buydu. Gözlerimi devirerek içimi çektim. Ve tabii ki kelepçelerle yeterince deneyimi olduğu için bir stil tercihi vardı.

Hala biraz gülerek peçeteleri çantadan çıkardı. Asıl hediyeye geldiğinde onu çıkardı ve kafası karışmış bir şekilde bana baktı. "Bu da ne?"

Şimdi onun yanında durmak için hareket ederken güldüm. "Zamanın biraz gerisinde kaldığını biliyorum ama buna cep telefonu diyorlar. Tıpkı senin kablolu telefonun gibi çalışıyor... ama onunla dolaşabiliyorsun." Eğilerek fısıldadım, "Dışarıda bile kullanabilirsin."

Bana kuru bir bakış atarak başını salladı. "Ne olduğunu biliyorum... ne için?"

Gülümseyerek yakındaki bir sandalyenin üzerine asılı ceketimin cebinden eşdeğer bir tane çıkardım. "Sen yokken iletişimde kalabilmemiz için. Yani sen bana her zaman ulaşabilirsin, ben de sana ulaşabilirim." Omuz silktim.

Boğazım düğümlenmeye başladı. "Böylece birbirimizden çok uzakta olsak bile yakın kalmaya çalışabiliriz."

Birkaç kez yutkunurken gözlerinin benimkileri aramasını izledim, sanki boğazı da biraz kapanıyormuş gibiydi. Başını sallayarak eğildi ve beni öptü. "Bayıldım, teşekkür ederim."

Birkaç kez öpüşürken gözlerimi kapattım, teninin tenimde olduğu her saniyenin tadını çıkarıyordum. Benden geri çekilirken nefesi biraz daha ağırlaştı, gözleri hafifçe kapandı, bakışları ağızma odaklandı. Birkaç dakika içinde beni okula götürmek zorunda olmasaydı, beni kucaklayıp yatak odama götürecekmiş gibi bir izlenime kapıldım. Okulun önemli olduğunu ve son seneme odaklanmam gerektiğini bilsem de, bunu yapmasını istiyordum.

Gözleri benimkilere dikildi ve bana nefes kesici bir sırtıttı attı. "Sana mesaj atabilir miyim?"

Sorusuna göz kırptım ve yanaklarımın yeniden kızardığını hissettim. Cevap vermeyerek omzuna bir şaplak attım ve ceketimi kaptım. Tam kıkırdayarak yeni telefonunu deri ceketinin cebine koyarken, yatak odasının kapısının açıldığını duydum. Kellan sese doğru döndü, Anna'yı karşılamaya hazırdı ama kapıdan çıkan kişi kız kardeşim değildi. Ayrıca giyinik de değildi.

Serbestçe sallanan erkeklik organlarını kaşıyan Griffin esnedi ve gözlerini kısarak bize baktı. "Dostum, bu kadar erken ne yapıyorsun burada?"

Gözlerimi hemen çıplak adamdan başka tarafa çevirdim. Kellan sırtıttı ve başını salladı. "Saat on buçuk, Griffin."

Griffin'in homurdandığını duydum ama ona dönüp bakmadım. "Biliyorum dostum, boktan daha erken." Kellan bana baktı ve gözlerini devirdi. Griffin için on birden önceki her şey neredeyse şafak vaktiydi. Ben de gözlerimi devirmek istedim ama Griffin'in bize yaklaştığını duydum. Donup kaldım. Üstüne bir şeyler giymesi için ona bağışlamak istedim.

Griffin yine esneyerek, "Hey, Matt bir provayı daha kaçıırırsan seni gruptan atacağını söylememi istedi," dedi.

Kellan tekrar Griffin'e baktı ve bir kaşını kaldırdı. "Gerçekten mi?" Hafifçe gülerek başını salladı. "Ona orada olacağımı söyle." Tekrar bana bakan Kellan omuz silkti. "Sanırım son zamanlarda aklım başka yerlerdeydi."

Griffin'in elinin Kellan'ın omzunu geri itmek için uzandığını gördüm ama çıplak adama bakmayı reddettim. "O zaman kafanı pantolonunun içine ve oyuna geri dön. Sana ihtiyacımız var."

Kellan iç çekerek ona baktı. "Ben de varım Griff. Orada olacağım, tamam mı?"

"Sen daha iyisin."

Tam Griffin gitmek için dönecek gibi olurken Kellan'ın başını salladığını ve dudaklarının büküldüğünü gördüm. "Hey, Griff? Kız arkadaşımın evinde çırılçıplak dolaşmasan olur mu? Sakıncası yoksa sadece benim aletlerime bakmasını tercih ederim."

Gözlerim irileşti, istemeden Griffin'e baktım. Bana sırtarak, kendini tuttu. "Dostum, eğer başka bir adamın penisine bakıyorsa, bu ikinizin arasında." Kellan'a kaşlarını kaldırarak sarışın başını salladı. "Hulk'un nefes almaya ihtiyacı var."

Kellan gülmemek için mücadele ederek dudağını ısırды. Benim kendimi kontrol etme şansım yoktu ve elimi ağzıma götürmek zorunda kaldım. Griffin ikimize de ters ters baktıktan sonra Anna'nın odasına geri döndü. Kapı tekrar kapandığında Kellan bir kahkaha patlattı. Ben de ona katıldım, gözlerime dolan yaşlar Griffin'in delinmiş erkekliğinin görüntüsünü memnuniyetle gizliyordu.

Kıkırdamalar arasında gülmeyi başardım, "Hulk mu? Büyüdüğünde yeşile mi dönüyor?"

Kellan midelerini tutarak başını salladı. "Tanrım, umarım değildir. , önce buradan gidelim."

Kitap çantamı kaptığım gibi, Griffin'in Anna'yı uyandırmaya başladığını duyabileceğimiz yerden aceleyle kaçtık. Koridora çıktığımızda kahkahalarımız yavaş yavaş azaldı. Kıkırdamadan nefes alabildiğimde Kellan'a gülümsedim. "Denediğin için teşekkürler. Griffin'i tüm ihtişamıyla görmek... kesinlikle özlemeyeceğim şeylerden biri olacak."

Kolunu omuzlarıma atan Kellan başını salladı. Grup arkadaşının kışına gülmeye devam ederek, "Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim ama yeşil mutant benimle geliyor," dedi.

Ben de biraz gülererek ona bir kaşımı kaldırdım. "Senin takma adın var mı?"

Kellan bana çekici bir şekilde çarpık bir gülümseme verdi. "Kendime verdiğim bir şey yok, ama yatak odasında söylenenlere bakılırsa, muhtemelen 'Tanrım-evet-daha-sert-daha-hızlı-durmaya-cüret etme-evet-sik beni-şimdi-sen-çıldırıyorsun-şaşırtıcı Makine' gibi bir şey olurdu." Omuz silkti. "Ama bu biraz ağız dolusu."

Kaşlarımı çatarak karnına bir dirsek attım ve kolunu silkerek üzerimden çektim. Bazen o da Griffin kadar ahmak olabiliyordu... en azından neredeyse. Gülererek arkamdan geldi ve beni döndürdü. Ben itiraz edercesine ciyaklarken, beni omzunun üzerinden kaldırdı ve popoma bir şaplak attı. "Sadece şaka yapıyorum. Hadi, seni sınıfa götürelim." Ben ona karşı kıvranırken ekledi, "Belki sen öğrenirken ben de gidip şu kelepçelerden alırım... o zaman bana daha iyi bir lakap takabilirsin."

Bu konuda ciddi olup olmadığını merak ederek kollarında kaskatı kesildim; tek tepkisi gülmek oldu.

Beni yüksek öğrenim yerime bıraktıktan sonra, Kellan ben okuldayken ne yapıyorsa onu yapmaya gitti. Belki de beni küçük düşürmek için yeni yollar düşünmüştür. Umarım kelepçeler konusunda gerçekten şaka yapıyordu.

Geçtiğimiz haftalarda mezun olan diğer İngilizce öğrencilerinden bazıları tanımayla başlamıştım ve Eleştirel Uygulama dersimden önce birkaçıyla buluştum. Yoğun bir dersti ve hepimiz erkenden buluşup derse girmeden önce bir saat çalışma konusunda anlaşıştık. Aynı fikirde olan altı yedi kişiden oluşan bir grupta oturup edebiyat ve kültür üzerine çalışırken yorumlayıcı pratiklerin önemi üzerine düşünürken kendimi Kellan'ın çevresinden biri gibi değil, kendi umutları ve hayalleri olan, daha çok kendim gibi hissettim. Bu beni bütün, eksiksiz hissettirdi ve onun gidiş sürecini biraz daha az sınır bozucu hale getirdi. Biraz... Hâlâ o günün gelmesine hazır değildim.

Yaklaşık iki saatlik ders tam bir beyin yakıcıydı ve bittiğinde biraz daha kolay olan etik dersim için minnettardım. Etik dersi şeker getirse bile... hem de elma aromalı olanından değil. Dışlerimi sıkarak neredeyse her gün sınıfa girdiğimde yaptığım şeyi yaptım; onu ve arkadaşlarını görmezden geldim. O da beni görmezden gelmeye başladığından beri bunu yapmak oldukça kolaydı. Kellan'dan ayrılmam için beni kışkırtmaya yönelik başarısız girişiminden sonra bundan vazgeçmiş görünüyordu. Ya öyle ya da dedikodu yaymaktan daha ustaca bir plan yapmakla meşguldü. Yine de kadının vaktini harcayacak daha önemli şeyleri olduğuna inanmak hoşuma gidiyordu.

Hızla derse daldım ve birkaç sıra önümde arkadaşlarıyla oturan Candy'yi tamamen unuttum. Ders biter bitmez tüm eşyalarımı topladım ve vardiyamdaki yavaş zamanlarda bu gece yazacağım ödevin üzerinden geçtim. Öğretmen bize çeşitli web sitelerinin etik sorumlulukları üzerine bir ödev hazırlatıyordu. Ben de ödevimi, potansiyel hastalara doğru bilgi vermenin önemini gösteren popüler bir tıbbi tavsiye sitesi üzerine yapmayı düşünüyordum.

Kafamda tartışmamın ana hatlarını belirlerken, koridorda Kellan'la karşılaştım. Omuzlarımdan tutarak beni önünde tuttu. Düşünceler içinde kaybolmuş bir halde, gülümseyip ona sarılmadan önce bir an aptalca göz kırptım. "Hey, beni içeriden alacaksın."

Bariz yorumuma gülerek eliyle saçlarını karıştırdı. "Evet, dışarıda yağmur yağıyor. Arabamda beklemek yerine yüzmeye gideyim dedim." Üzerime sıçrayan su damlacıklarından irkildim ve o da biraz daha güldü.

Kolumu onun koluna dolayarak gülümsedim ve yanına yaslandım. "Geldiğine sevindim. Bir makale fikrimi sana danışabilirim... muhtemelen neden bahsettiğim hakkında hiçbir fikrin olmayacak olsa da." Kellan'ın bırakın internette araştırma yapmayı, bilgisayarın yanına bile nadiren yaklaştığını bildiğim için gülümsedim.

Yürümeye başladığımızda . "Vur bana."

Tam konuşmama başlamıştım ki öyle sert bir itiş kakışla sarsıldım ki Kellan'dan bir adım uzağa savruldum. Kaşlarımı çatarak koridoru yönettiğini sanan kaba kişiye baktım. Candy bana ters ters bakarken alev alev yanan kırmızı bukleler gözüme çarptı. İçimi çekerek gözlerimi devirdim ve Kellan'a yeniden yapıştım. Ama o bana izin vermedi. Gözlerini ona dikerek, "Bir saniye burada kal," diye mırıldandı ve sonra hoş bir şekilde kıvrılmış dudaklarıyla ona baktığı yere doğru yürüdü.

Sinirli ama bir o kadar da meraklı bir şekilde sorduğu yerde durup ona ve arkadaşlarına yaklaşmasını izledim. Tina ve Genevieve, o yanlarına yaklaştığında bayılmaya hazır görünüyorlardı. Bunun ona en çok yaklaştıkları an olduğunu düşündüm. Kellan ise birinin kafasını koparmaya hazır görünüyordu. Üçlüye ters ters baktıktan sonra sonunda gözlerini Candy'ye dikti. Adamın karanlık ifadesi Candy'nin üzerine yerleşince Candy bir adım geri çekildi.

Kolundan tutarak yüzüne doğru eğildi ve hararetle bir şeyler fısıldadı. Ne söylediğini bilmiyordum ama Candy'nin gözleri büyüdü. Başını sallayarak bir şeyler mırıldanmaya başladı ve Tina'yı işaret etti. Tina ellerini havaya kaldırdı ve Kellan'ın bakışları ona döndüğünde bir şeyler gevelemeye başladı. Candy'nin kolunu bırakan Kellan, üçüne de hızla başlarını sallayıp kaçışmalarını sağlayan bir şeyler söyledi.

Onlar ayrılırken Kellan döndü ve sanki tuhaf bir şey olmamış gibi gayet normal bir gülümsemeyle bana baktı. Bana doğru yürüdü ve elimi tuttu. Beni kapıya doğru çekmeye başladı, bunu yaparken de ısıklık çalıyordu. Ona kaşlarımı kaldırarak bir açıklama bekledim. Bir açıklama yapmayınca boğazımı temizledim. Bana bakıp omuz silkti. "Ne dedin?"

Yaklaştığımız kapıyı işaret ederek, sözünü ettiği sağanak yağmurdan ıslanmış pencereden Candy'nin kaçtığı yeri gösterdim. "Bütün bunlar da neydi?"

Çekici bir şekilde gülümseyerek omuz silkti. "Sadece hakkımda daha fazla yalan yaymalarının akıllıca olmayacağını söyledim ve seni rahat bırakmalarını önerdim."

Sırıtarak benim için kapıyı açtı ve içeri girebilmem için kenara çekildi. Gözlerimi ona dikerek sağanak yağmura doğru adım atmaya hazırlandım. Söylediği şeyden oldukça ürkmüş görünüyorlardı, bu yüzden aklımda kullanabileceği tehditlerin bir listesi vardı. Kellan'ın öfkesini daha önce birkaç kez görmüştüm ve istediği zaman korkutucu olabiliyordu. Okul yılının geri kalanında beni gerçekten yalnız bırakacaklarını düşündüm.

Gülümseyerek eğildim ve onu öptüm. "Dövmeni nasıl gördüklerinden bahsettiler mi?"

Kapıyı açık tutarken gözlerini devirerek başını salladı. "Tina beni buraya yakın bir parkta çalışırken gördü. Ateşim vardı, üstsüzdüm."

Dudağımı ısırarak vücuduna baktım. Evet, kesinlikle ateşliydi. Sanırım bu hikâyeyi açıklıyordu. Bir dakika boyunca yüzünü izledim, bakışlarımı sabit tutarken gözlerinde gördüğüm gerçeği ölçtüm. Orada hiçbir aldatma görmedim ve daha geniş gülümsedim. Dudağının kenarını kaldırarak dışarıyı işaret etti. "Dışarı çıkacak mısın, çünkü bu kapı ağırlaşıyor."

Gülerek onu hafifçe öptüm ve sonra hızlı bir nefes alarak kaçmaya hazırlandım. Merdivenlerin yarısına geldiğimde kendimi su basmış bir fare gibi hissettim. İnleyerek otoparka doğru koştum ve keşke şemsiye getirseydim diye düşündüm.

Arkamdan yaklaşan Kellan popoma bir şaplak attı. "Acele et, pokey, sırlıslık olacaksın." Gülerek parmaklarını tekrar saçlarında gezdirdi. Dağınıklık bana daha az hoş bir anı hatırlatacak şekilde geriye doğru kayıyordu

Kellan ile yağmurda. Anıyı bir kenara ittim ve benden uzaklaşan ve sertçe koşan bedenine odaklandım.

Çantamı düzeltip , "Haksızlık bu! Hiçbir şey taşıyorsun."

Sadece bana baktı ve kıkırdadı. Otoparka vardığımda çoktan arabasına binmiş, ayaklarını koltuğun benim tarafıma uzatmış ve sırtını sürücü tarafındaki kapıya yaslamış, gözleri kapalı, sanki beni beklerken uyuyakalmış gibiydi. Yağmurun altında dururken ayakkabılarına vurdum ama görmezden geldi ve yerimi almaya devam etti. Hâlâ sıırıslıkla olduğum için küfrederek bacaklarının üzerinden sürünerek üzerine uzandım. Bu onun dikkatini çekti.

Gözleri geniş bir gülümsemeyle açıldı. Kapıyı kapatmak için bedenimi döndürdüm, kitap çantamı çıkardım ve arka koltuğa attım. Kollarını bana doğru uzattı ve sıırıslıkla bedenimi kendi sıırıslıkla bedenine çekti. Koltuktan aşağı kayarak sırtını mindere yasladı. Bacaklarımı kalçalarım onunkilere değecek şekilde ayarladı.

"İşte, böylesi daha iyi," diye mırıldandı ve beni öpmek için başını kaldırdı.

Onunla ilgili daha ıslak anıların saldırısına uğrayarak geri çekildim. Bana bakarken gözleri şehvet doluydu, nefesi ağırlaşmıştı ve bu sadece buraya kadar koşmanın verdiği efordan kaynaklanmıyordu. Islak saçlarım yüzümden aşağı sarkıyor, uzun teller elbiselerine damlıyordu. Altımda onun kokusu temiz su kokusuyla karışıyor, her ikisi de içimde bir şeyleri harekete geçiriyordu.

Yanağını kavrayarak başparmağımla yağmurun yumuşattığı tenini okşadım. Gece mavisi gözlerine, saçlarında parlayan su zerreciklerine, dolgun, kısmen açık dudaklarına, güçlü çenesine bakarak iç geçirdim. "Çok çekicisin," diye fısıldadım, kelimelerim arka planda yağın yağmurla garip bir uyum içindeydi. "Hayatımda gördüğüm en seksi erkeksin."

Öğleden sonra olmasına rağmen burada onunla tamamen yalnız olduğumu hissederek onu öpmek için eğildim. Yumuşak dudakları benimkilerle birleşti, tadına baktı, aradı. Kısa bir süre sonra kaşlarını çattı ve başını salladı. "Her zaman öyle olmayabilirim." Omuz silkerek, bir eliyle benimkini sıkıp açarak

diğeri yüzünü gösterirken ekledi, "Bu bir gecede yok olabilir, biliyorsun. Yarın sokakta yürürken bir ayı tarafından parçalanabilirim." Bir kaşını kaldırdı. "O zaman beni hâlâ ister miydin?"

Yorumuna gülümseyerek başımı öne eğdim. "Elbette. Seni çekici kılan tek şey yüzün değil Kellan. Seni sevmemin nedeni görünüşün değil." Gülümsedi, elleri sırtımda gezinerek beni kendisine doğru itti. Dudaklarımız tekrar buluşmadan önce ona sert bir bakış attım. "Bir ayı mı? Gerçekten mi?"

Kıkırdayarak beni kendine doğru çekti. Kalçalarımız birbirine değip hafifçe sallanırken, ön cam hızla buğulandı. Arabanın yanından aceleyle geçen bedenleri hissediyordum ama yağmurun gürültüsü ve nemle renklenmiş camlar yüzünden etrafta sadece ikimiz varmışız gibi hissediyordum. Nefeslerimiz ve öpüşmemiz ısınırken Kellan mırıldandı: "Tanrım, şimdi hiç düşünmediğim bir şeyi yapmak zorunda kalacağım."

Yanağını öpmek için yukarı çıkarken kalçalarımı onunkilere gömdüm. "Ne?" Nefes aldım, dilimin ucu kulağının kenarında geziniyordu.

Hızlı bir nefes çekti, altımdaki kalçaları koltuktan kalktı. "Seni bu arabaya almak zorunda kalacağım," diye mırıldandı, sesi alçak ve boğuktu.

Birden altımda hareket etmeye başladı, bizi döndürmeye çalışıyordu, böylece o üstte olacaktı. Başarılı olamadan hemen doğruldum. Burada kendimi yalnız hissetsem de yalnız olmadığımızı biliyordum ve arabayı sallayarak ne yaptığımızın reklamını yapacak değildim. Nefes nefese dirseklerinin üzerine oturdu. Ellerini açarak kaşlarını çattı. "Neden durdun?"

Dudağımı ısırarak ve dikkatlice kalçalarından uzaklaşarak, rahatça oturabilmek için ayaklarını koltuktan ittim. Elimden geldiğince tehditkâr bir şekilde onu işaret ederek sertçe, "Çünkü gitmen gereken bir prova var ve eğer bir daha bunu ekersen Matt seni gruptan atacak," dedim.

Doğrulup kollarını bana doladı. "Bu *benim* grubum, beni dışarı atamazlar."

Boynumu öpmeye başladı ve ben ona doğru eğilmemeye çalıştım, arzuyla nefes nefese kalmamaya ve kıyafetlerini pençelememeye çalıştım. Onu geri iterek parmağımı göğsüne soktum. "Seninle okulumun otoparkında seks yapmayacağım."

Etrafına baktı, gözleri şakacıydı. "Kimse fark etmez." Bana dönüp kaşlarını kaldırdı. "Hiç arabada seks yaptın mı?"

Korkunç bir şekilde kızarak saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırdım. "Evet, Denny ve ben..."

Sözümü bitirmedim ve Kellan'ın şakacı sırtışı soldu. Beni bırakarak koltuğun kendi tarafına geçti ve başını salladı. "Ah, evet... Yolculuğunuz." İç çekerek elini cebine attı ve anahtarlarını çıkardı.

Yüzünü daha iyi görebilmek için başımı eğdim, üzgün olup olmadığını anlamak için, ama açıdan anlayamadım. "Hey, iyi misin?"

Araba kükreyerek hareket ederken gülümseyerek bana baktı. "Evet." Omuz silkti, sonra muzipçe sırttı. "Sadece sana başka bir ilk deneyim yaşatmayı umuyordum." Benden uzaklaşırken gülümsemesinin bozulmasını izledim. "Sanırım şansımı kaçırdım."

Elimi kalçasına koyarak, "Bana yaşatabileceğin başka ilkler de olacak Kellan," fısıldadım.

Arabayı geri vitese takarken bana dönüp baktı ve başını salladı. "Biliyorum, Kiera."

Zamanı geri sarabilmeyi ve eski sevgilimle yaşadığım samimi bir anı şu anki durumuma getirmemeyi dileyerek, Kellan'ın provasına giderken yolcu tarafındaki camdan dışarı baktım. Çocuklar genellikle günde bir kez yeni şeyler yaratmak ya da eski şeylerdeki pürüzleri gidermek için buluşurlardı. Hayatlarını bu şekilde kazandıkları için, hepsi şaşırtıcı bir şekilde kendilerini buna adanmışlardı. Son zamanlar hariç. Son zamanlarda Kellan benimle daha fazla vakit geçirmek için provaları ekiyordu. Matt buna çok sinirlenmişti. Teknik olarak Kellan haklı olsa ve grubu o kurduğu için onun grubu olsa da, grubu yöneten Matt'. Sıraya dizdi

konserler düzenledi, pazarlama üzerinde çalıştı, provaları ayarladı ve dikkati kolayca dağılan yirmili yaşlardaki bu dörtlüden profesyonellik talep etti. Grup Matt'in bebeğiydi.

U-District'i Seattle'ın kalbine bağlayan köprüden geçerken penceremden yükselen Space Needle'ı izledim. Güzeldi, ikonikti ve benim için yumuşak bir noktaya sahipti. Kellan onun içinde bana içini d km    . Daha önce hiç kimseye a madığı şekilde açılmıştı. Çocukken yaşadığı tacizi birilerine anlatmış olsaydı Kellan'ın hayatının çok farklı olabileceği düşüncesi beni inanılmaz derecede  zd . Onu alıp g t rebilirlerdi, sevgi dolu bir koruyucu aileye verebilirlerdi. Her şey bu k busa tercih edilebilirdi.

Ona dönerek elimi dizinin üzerine koydum. Bu temas karşısında gülümsedi ve gözlerini tekrar yola çevirmeden önce hızla bana baktı. Küçük, karanlık bir parçam Kellan'ın benden etkilenmesinin, benimle kalmasının, bana açık olmasının tek sebebinin ona verdiğim acıyı arzulayan berbat ruhu olup olmadığını merak etti. Belki de mazo ist bir çizgisi vardı. Eğer  yleyse, kesinlikle onu tekrar tekrar k r klemi tim. Beni geri kabul etmesi gerçekten bir mucizeydi.

   çekerek eğildim ve başımı omzuna koydum. O da başını benimkine yaslayarak gev edi ve elini çıkarıp kalçama koydu. Needle görüş alanımdan çıkarken -binlerce i adamı ve kadını barındıran yüksek gökdelenler peşinden geliyordu- sanayi bölgesine yakla tık. Burası Evan'ın çatı katının olduğu yerd . Kellan ve diğerleri gibi bir yerleşim bölgesinde yaşamadığı için oyun oynamak için mükemmel bir yerd . Sahip olduğu çok az sayıdaki komşusu, çocuklar ak am geç saatlere kadar  almadıkları sürece gürültüye ald rmıyor gibiydi.

 ki spor stadyumunun yanından geçerken Kellan, Evan'ın evine geldi. Kellan arabayı kapattı ve kapısını açtı. Ben arabadan inip onu aracın ön tarafında beklerken o da arka koltuktan gitarını aldı. Neyse ki önceki fırtına geçmişti ve sadece normal, hafif damlalar hala nemli olan bedenlerimize sıçradı. Kellan yanıma geldiğinde, saçları yağmurdan dolayı hala çekici bir şekilde geriye kaymı , gülümsedi ve ba ıyla çatı katına çıkan merdivenleri işaret etti.

Evan bir oto üstünde yaşıyordu. Tamirciler, çocukların vardiyaları sırasında pratik yapmalarına bayılırlardı. Hatta bazen sesin daha net gelmesi için çocuklardan kapıyı açık bırakmalarını isterlerdi. Ve eğer çocuklar öğleden sonra yeterince erken bir saatte bir araya geliyorlarsa, bazen bunu yaparlardı. Dükkân çalışanlarından biri bana bir keresinde duvarların arasından grubu dinlemenin işe gitmeyi bir rock konserine gitmek gibi hissettirdiğini söylemişti. Duyguyu anlıyordum; işimi sürekli bu şekilde hissettiriyorlardı.

Biz oradan geçerken garaj kapılarından biri açıktı. Bir adam, arabayı kapıdan çıkaran başka bir kişiye rehberlik ediyordu, böylece sürücü kazara tamircilerin arabaların altını kontrol ettiği yerdeki büyük deliğe geri dönmeyecekti. Araba serbest kaldığında adam gülümsedi ve Kellan'a el salladı.

", dostum? Matt seni evden atacak."

Kellan gözlerini devirdi ve başını salladı. "Evet, ben de öyle duydum."

Adam gülerken yağ lekeli bir kadın az önce kaldırımın yanına park ettiği arabadan indi. Kellan'a doğru yürüdü ve yumruğuyla omzuna vurdu. "Onları turnede öldür, Kell." Ben başımı kaldırıp üzerimize yağan yağmura bakarken o dramatik bir şekilde iç çekti. Belki de kadın erkeğimle içeride flört edebilirdi... daha kuru bir yerde. Siyah saçlarını sallayarak kaşlarını çattı. "Seni buralarda özleyeceğiz. Evan'ın yeri boşken aynı olmayacak."

Kellan da ona gülümsedi ve yüzünde gördüğüm sıcaklık karşısında zihinsel olarak kaşlarımı çattım. Kellan'ın kadın arkadaşları olduğunu biliyordum, Jenny de onlardan biriydi ama bu tamirci kızın erkek arkadaşım ile ne kadar samimi olduğunu hemen merak ettim. Elini daha sıkı sıktım, bilinçaltımda onun yanına doğru eğilerek, "Bundan şüpheliyim, Rox. Muhtemelen gittiğimizi bile anlamayacaksın." Kellan kaşlarını kaldırarak ona doğru eğildi. "Ayrıca, sonunda burası kitabın üzerinde çalışabileceğin kadar sessiz olacak."

Güldü, yüzü aydınlandı ve sadece arkadaş olmalarından değil, birbirleri hakkında bir şeyler biliyor olmalarından daha da nefret ettim. Birbirlerinin isimlerini bile kısaltıyorlardı. Bu aşinalık beni rahatsız etti ve kıskançlık duygusu beni benden almakla tehdit etti. Şimdiden kadını geri itmemek ve Kellan'ın önüne geçip hırlayarak sahiplenmemek için mücadele ediyordum. Aslında bunu asla yapmazdım... ama aklımdan geçiriyordum.

Sonunda içeriden biri bizimle sohbet eden iki teknisyene işlerinin başına dönmeleri için ıslık çaldı. Bunu isteksizce yaptılar ve Kellan el sallayarak veda etti. Rox, Roxie ya da Roxanne, tam adı her neyse, gözden kaybolmadan önce Kellan'a baktı. Yüzünde çok sık gördüğüm ilgili bir ifade vardı. Sanki önemsiz biriymişim gibi bana bakmamıştı bile. Onun geri çekilen haline dudak bükme, belki dilimi çıkarıp "neiner-neiner" demek istedim ama beş yaşındaki bir çocuğun davranışına tenezzül etmeyecektim. Henüz.

Onu isteyen bir başka kadını daha kenara iterek merdivenlerden Evan'ın evine kadar onu takip ettim. Kapıya geldiğimizde Kellan hemen içeri daldı, burada da kendi evinde olduğu gibi kendini evinde hissediyordu. Kapıdan içeri adımımızı attığımız anda Matt'in gözleri üzerimizdeydi.

"Tam zamanında!" Matt Kellan'a ters ters bakınca Rachel eğilip kulağına bir şeyler fısıldadı. Yüz hatları sakinleşti ve biraz gevşeyerek Rachel'in yanında durduğu yere doğru gülümsedi.

Utangaç, egzotik güzel Rachel'a el salladım, sonra onun arkasından Evan'ın kucağında, davul setinin arkasında oturan Jenny'ye el salladım. İkisi birlikte ritim tutuyor, Jenny kıkırdarken Evan onun boynuna sokuluyordu.

Kapıyı arkamızdan kapatan Kellan, Matt'in gözleriyle karGılaGınca yüzünü buruGturdu. "Özür dilerim... bazı işler çıktı."

Kellan bizi odaya götürdü. Evan'ın çatı katında olmak neredeyse Pete'inkinin daha küçük bir versiyonunda olmak gibiydi. Küçük bir mutfak, televizyona bakan bir kanepenin olduğu bir oturma odası ve uzak köşede buruşuk bir yatak, yanında bir şifonyer ve komodin vardı. Evin geri kalanı sahnedен ibaretti. Çocuklar gösteri aralarında ekipmanlarını burada tutarlardı. Pete'in evinde tuttıkları eşyalar hariç tabii. Kellan'ın gitarını saymazsak, o da gitarını oradan oraya taşımayı tercih ediyordu.

çocuklar her gün Pete' yerinde ikinci bir enstrüman seti . Barda, sahnede eşyalarına dokunmanın derhal mekandan atılmayla sonuçlandığı iyi biliniyordu.

Evan'ın evinde ses ekipmanları, Evan'ın tam davul seti, Griffin'in bas gitarı ve Matt'in gitarı vardı. Tüm enstrümanları takılı mikrofonların yanında onları bekliyordu, sadece birkaç spot ışığa ve birkaç fedaiye ihtiyaçları vardı ve buradan profesyonel bir gösteri yapabilirlerdi. Hatta enstrümanları ses geçirmez duvarlarla çevrelemeye çalışıyorlardı, böylece kendilerini kaydedip bir albüm yayımlayabileceklerdi. Duvarları inşa etmişlerdi ama monte etmemişlerdi; Evan'ın davullarının arkasındaki duvara işe yaramaz bir şekilde yaslanmışlardı. Matt'in projeyi bitirmeyi çok istediğini biliyordum ama Bumbershoot ve şimdi de turne projeyi beklemeye almıştı. Geri döndüklerinde bunun en önemli öncelikleri olacağından emindim.

Kellan gitar kutusunu mutfak tezgâhının üzerine koyup açmıştı. Astarın içine saklanmış ikimizin resmine bakıp gülümsedim. Arabası dışındaki en değerli eşyasını çıkarırken Griffin yanına geldi ve sırtına vurdu. "Evet, neler olduğunu biliyorum."

Yüzüme doğru döndüğünde Griffin'in gözleri doğrudan kalçalarım kilitlendi. Bana öyle bakması, zihninde... şu anda... seks yaptığımızı bilmesi korkunçtu. Ellerimle vücudumun olabildiğince büyük bir kısmını sakladım; gülümsemesi genişledi.

Sonunda Griffin'in bana zihinsel olarak saldırdığını fark eden Kellan kaşlarını çattı ve kafasının arkasına bir şaplak attı. "Kız arkadaşına göz süzme, Griffin."

Öfkeyle burnunu çeken Griffin omuz silkti. "Ne yani? Bir adam artık hayal kuramaz mı?" Kellan gözlerini devirdi ve uzaklaştı. Griffin bana döndü ve şeytani bir edayla başını işaret ederek, "Sonra," diye fısıldadı.

Duş almak istedim.

Hızla Griffin'e sırtımı dönerek Rachel ve Jenny'nin toplandığı yere doğru yürüdüm. Bir tür bando eşleri kulübü oluşturarak

kanepeye uzandım ve özel konserimizin ön sırasından adamlarımıza tezahürat yapmak için arkaya yaslandım. Griffin Matt'in gitarını alıp Slash gibi rock yapmaya başlarken Kellan'ın Matt ve Evan'la sohbet edişini izleyerek usulca iç geçirdim. Onlar gittiğinde bunu özleyecektim.

Rachel ve Jenny de benden hemen sonra iç çektiler. İkisine bakarak erkeklerini, aşklarını izlemelerini izledim. Jenny, grubun turneye çıkacağı duyurulduktan sonra onunla buluştuğumda gözyaşlarına boğulmuştu. Evan'ın gideceği için heyecanlıydı ama ondan ayrı kalmak istemiyordu, tıpkı benim Kellan'dan ayrı kalmak istemediğim gibi. Yine de Evan'ın yoldan çıkması konusunda hiç endişeli görünmüyordu. Onun sadakatine olan güveni ilham vericiydi. Keşke ben de bu güveni paylaşabilseydim. Bu benim Denny ile yaşadığım bir şeydi. Beni asla ama asla aldatmayacağına dair neredeyse kırılmaz bir inanç. Onu aldattıktan sonra bir şekilde kayıp giden bir rahatlıktı bu. Artık herkes herkese her şeyi yapabilirmiş gibi hissediyordum. Bu korkunç bir duyguydu.

Rachel bana baktı, derin bronzlaşmış teni biraz solgun görünüyordu "Cumartesi günü ayrılacaklarına inanamıyorum." Başını salladı ve omuz silkti. "Zaman nereye gitti?"

Daha önce de aynı şeyi düşündüğümü bilerek tekrar iç çektim. "Biliyorum..." Çocuklara dönüp baktım. Kellan gitarını göğsüne asmış Matt'e başıyla selam veriyor, Matt de havada gitar akorlarını taklit ediyordu. Evan ikisini izliyor, ara sıra başını sallıyordu. Griffin hayali kalabalığa selam vererek hepsine akort yapıyordu. Başımı sallayarak, "Onları Bumbershoot'ta çalarken izlediğimiz daha dün gibi geliyor," diye mırıldandım.

Jenny iç çekerek topuklarının üzerine oturdu. "Matt Cuma gecesi gösterilerinden sonra onun evinde bir veda partisi veriyor." Tekrar içini çekti, kederli bir şekilde. "Son performansları."

Ona bakarken yutkundum. Onun gözleri de benimkiler gibi cam gibiydi. İnsanların hayallerini yaşamalarına izin vermek çok zordu, özellikle de bu hayaller onları binlerce kilometre uzağa götürüyorsa. Başımı sallayarak eğildim ve Jenny'ye sarıldım. O da bana sarıldı, biraz burnunu çekti. Rachel'ın kolları

İkimiz de etrafımızı sardık ve bir anlık sol-kız-erkek arkadaş acıması yaşadık. Bu an önümüzden gelen yumuşak kıkırdamalarla kesildi.

Ayrıldığıımızda hepimiz Kellan'a baktık, o bize bakarken sırtıyordu. "Grup kucaklaşması... ve ben davet edilmedim mi?" diye sordu, kaşlarını imalı bir şekilde kaldırarak.

Jenny ve Rachel kıkırdadı ve ben de onun karnına bir şaplak attım. Biraz daha kıkırdayarak elimi tuttu ve beni kanepenin üzerinden vücuduna doğru çekti. Çığlık attım ama dudakları dudaklarıma değdi ve anında durdum. Etrafta herkesin olduğunu unutarak gözlerimi kapattım ve parmaklarımı onun kuruyan saçlarına doladım.

Kendimi o anın içinde kaybederek, dili dilime değdiğinde biraz inledim. Gergin kıkırdamalar kulağıma geldi ama bir şekilde umursamadım. Birinin "Hey?" diye bağırdığını duyduğumda kendime geldim. Oyun mu oynuyoruz... yoksa kızları mı beceriyoruz?"

Kellan ve ben ayrıldık ve her ikimiz de Griffin'e bakıp yaramazca sırttık. Pantolonunu tutan Griffin başını salladı. "Her iki şekilde de iyiyim, sadece hangi aleti çıkaracağımı bilmem gerekiyor."

Kellan kaşlarını çattı ve dimdik ayağa kalktı. Kıpırmızı kesildim ve başımı kanepeye yasladım. Jenny ve Rachel gülüştüler, Jenny'nin eli sempatik bir şekilde sırtımı sıvazlıyordu. Yukarıdan Griffin'in sertçe vurulduğunu duydum. Gülümseyerek başımı kaldırdım ve Griffin'in bir eliyle Kellan'a vururken diğer eliyle de koluna masaj yaptığını gördüm. Kellan mikrofonunun arkasındaki yerini alırken gülümsemesini bastırdı. Benimle bakışlarını kilitleyerek, Evan bir giriş konuşması yaparken bekledi.

Matt ve Evan şarkıya mükemmel bir şekilde başladılar, enstrümanları etrafımızdaki alanı dolduruyordu. Oda güç ve enerjiyle titreşiyordu ve ben buna bayılarak kıkırdadım. Kellan gülümsedi, onun da keyif aldığı şeyden benim de keyif almamı izliyordu. Griffin birkaç vuruş sonra katıldı, Kellan da en son katıldı. Tüm sesler birbirine karışıp mükemmel bir şekilde yükselirken Kellan şarkı söylemeye başladı.

Mükemmeldi. Kelimeleri ve cümleleri zahmetsizce uzatıyordu. Hızlı nefesler alıyordu. Sesi berrak, güçlü, mükemmeldi... İnanılmazdı. Tüm gün boyunca onu şarkı söylerken dinleyebilirdim. Eğer onun olduğu bir iPod'um olsaydı, sürekli tekrar ederdi. Şarkı, birlikte hazırladıkları yeni bir şarkıydı. Neredeyse hazırды ve Matt onu turneye dahil etmek istiyordu. İlk performansları Cuma gecesi olacaktı, en başından beri onları yalnız bırakmayan sıkı hayranlarına bir tür teşekkür olarak.

Matt provaları herkesin programına göre ayarlıyordu, bu yüzden bazen akşam geç saatlerde, ben çalışırken çalışıyorlardı. Ama her zaman vardiyamdan önce prova yaptıklarında gelmeye çalıştım. Yaratıcı süreci izlemeyi çok seviyordum. Kellan'ı mutfağında kahve içerken şarkı sözlerini yazarken izledim. Onu, Evan'ı ve Matt'i barda melodiyi karıştırırken izledim. Birinin kafasındaki bir fikrin, bir yol ayrımından geçip diğer taraftan daha güçlü bir şekilde çıkmanın güçlü bir şarkısına dönüşmesini izlemek benim için çok şaşırtıcıydı. Çok güzel bir parçaydı. Şarkının bir şekilde bizimle ilgili olduğunu düşünmek hoşuma gidiyordu.

Nakarata geldiklerinde Kellan kağıtlarını çattı ve cümlenin ortasında Şarkı söylemeyi bıraktı. Matt'e baktı ve sonunda diğer enstrümanlar da sustu, en son Griffin durdu. Matt kaşlarını çatıp başını sallayınca Kellan gitarını işaret etti. "Ne yapıyorsun sen? Bu köprü, nakarat değil."

Matt içini çekti ve elini havaya kaldırdı. "Dostum, ben de bunu söylüyordum. Son zamanlarda çok dalgınsın." Evan'ı işaret etti. "Provaları kaçırdığın ve bizi vokalsiz bıraktığın için Evan'la müziği değiştiriyoruz. İki bölümü değiştirdik ve kulağa milyonlarca kat daha iyi geliyor." Kaşlarını çatarak elini kalçasına götürdü ve dikenli başını salladı. "Etrafta daha fazla olsaydın bunu bilirdin."

Ellerini itaatkâr bir şekilde kaldıran Kellan geri çekildi. "İyi, lanet olsun, sadece sordum." Evan ve Matt'in arasına bakan Kellan iç çekti. Gözlerini Matt'e çevirmeden önce hızla bana baktı. "Özür dilerim, tamam, ama şu anda buradayım ve kendimi bu işe adadım, o yüzden... beni bilgilendir, tamam mı?"

Matt dudaklarını bzd ama başıyla onayladı. "Bilmem gereken başka değişiklikler var mı?" Kellan omuz silkerek sordu.

Matt başını sallamaya başladı, sonra yana eğdi. "Son nakarattan önce benim için bir solo ekledik." Hafifçe gülümsedi ve Kellan'a soluk bir kaşını kaldırdı.

Kellan başka tarafa baktı, dudaklarında da küçük bir glmsemi vardı. Biraz kıkırdayarak başını salladı. "Sanırım ben de böyle hoppa biri oldum." Gözlerini bana dikerek biraz daha geniş gülümsedi. "Yine de buna değer," diye mırıldandı bana, sonra daha yüksek sesle ocuklara, "Tamam, kaldığımız yere dönüyoruz."

Kellan'ın araya girmesine gerek kalmadan şarkıyı bitirdiler ve Matt yeni mini solosunun tadını çıkarırken Kellan eğlenerek başını salladı. şarkının sonunda Matt'e hak vermek zorundaydım, değişiklikler küçüktü ve bilmeyen biri muhtemelen fark etmezdi, ama genel olarak şarkı daha iyi geliyordu. Cuma gününü sallayacaklardı.

Adamların işi bittiğinde Jenny ve benim için vardiyalarımıza başlama zamanı gelmişti. Çocuklar bizi takip etti, işteki "zor" günlerinden sonra bir birayla rahatlamaya hevesliydiler. Birayı onlara uzatırken gözlerimi devirmek zorunda kaldım. Bazen yaşam tarzlarının ne kadar kolay olduğunu kıskanırdım - bütün gece içmek, parti yapmak ve müzik çalmak, geç saatlere kadar ayakta kalmak, yaltaklanan kadınlar tarafından kuşatılmak - ama bunu ne kadar ciddiye aldıklarını gördüm ve başarılarını sürdürmek için perde arkasında ne kadar sıkı çalıştıklarını biliyordum.

Gerçekten, onların işi de muhtemelen benimki kadar yorucuydu. En azından benimkinin belirli bir bitiş saati vardı, onlarınki yirmi dört yedi saat sürüyordu. Gecenin ilerleyen saatlerinde bira niversiteli kız masalarına yaklaşma cesaretini gösterdiğinde bu gerçek benim için bir kez daha teyit edildi. Hayranlarla dostça sohbet ettiler. Kellan sarışın olanın ilgisini kibarca savuşturdu ve kız n kapılara doğru başını sallayıp kaşlarını açıkça cinsel bir şekilde kaldırdığında başını salladı.

Kaşlarımı çatarak ekrana baktım ve "yanlışlıkla" tepsimi onun üzerine dökmek istedim. Hayır, işlerinin bazı yönleri hiç bitmiyordu... ne yazık ki.

Bölüm 7

Tarih Dersleri

Matt tarafından provaları kaçırdığı için azarlanan Kellan, daha fazla kaçırmamak için gayret gösterdi. Ne yazık ki, işler başka bir provaya gidemeyeceğim şekilde gelişti, bu yüzden son hafta Kellan'ı önceki tüm haftalardan daha az gördüm. Son zamanlarda birbirimizin etrafında dolanıyor, Kellan'ın yatağında birkaç saat yuvarlanmak için arkadaşlarımızı ve kaçırılması kolay yükümlülüklerimizi bir kenara bırakıyorduk. Bu bizim için gerçekten affedilmez bir durumdu, çünkü onun antrenmanları önemliydi ve benim atladığım birkaç ders de önemliydi. Ancak yaklaşan her gün ayrılığımızı ön plana çıkarırken birlikte geçireceğimiz zamana ihtiyacımız vardı.

Birdenbire yeniden odaklanmaya başlayan Kellan'ın bu sorumsuzluk döngüsünü kırması benim için biraz zor oldu. Yine de uyum sağladım, kendimi işe, okula ve arkadaşlarıma verdim. Kellan da yeni cep telefonunu deneyerek ayrı geçirdiğimiz zamanı ilginç hale getirdi. Ders sırasında birkaç kez sözümü keserek bana son derece uygunsuz yorumlar gönderdi. Çoğu yanaklarımı kıpkırmızı yapmıştı. Dürüst olmak gerekirse, teknoloji aracılığıyla bile çok baştan çıkarıcıydı.

Ama sonunda Cuma günü geldi çattı.

Yeni geniş yatağımda uyandığımda havada bir his vardı, bir veda hissi. Uyandığımda Kellan'ın kolları beni sarmıştı, yanağım göğsünde yatıyordu. Saçlarımı yumuşak, tekrarlayan bir şekilde okşuyordu, parmakları kulağımın arkasındaki telleri hafifçe sıkıştırıyordu, bu yüzden uyanık olduğunu biliyordum.

Gerinerek başımı kaldırdım ve ona baktım. En karanlık okyanuslardan bile daha derin ve güzel olan gece mavisi gözler bana bakıyordu.

Gülümseyerek parmağının tersini yanağımda gezdirdi. "Günaydın," diye fısıldadı.

Gülümseyerek dudaklarımı dudaklarına hafifçe değdirmek için eğildim. "Günaydın."

Başka bir şey söylemedik ve başımı tekrar tenine koyup en az bir saat daha ona sarıldım. O da bana benim ona sarıldığım kadar sıkıca sarıldı, ara sıra saçlarımı öptü. Şimdiye kadar yaşadığım en rahatlatıcı deneyimlerden biriydi ve bir parçamın bu sabahı sonsuza dek hatırlayacağını, onu çok özlediğim ve fiziksel olarak acı çektiğim daha sonraki bir günde çıkarmak için saklayacağını biliyordum.

Hızlı bir sonsuzluk mutluluğundan sonra, okula gitmek için hazırlanma vaktim gelmişti. İstemeye istemeye Kellan'dan ayrıldım ama o da benimle geldi, yüzünde muzip bir gülümseme vardı. O muzip sırıtiş beni banyoya, duşu kadar takip etti. Vücudunun yağsız kaslarından aşağı akan suyun akışıyla dikkatimi fazla dağıtmamaya çalışarak beni şımartmasına ve okşamasına izin verdim. Beni sabunla ve şefkatle köpürttü, her yerime dokundu ama anı cinselliğe dönüştürmekten kaçındı. O sadece beni yıkadı ve ben de onu yıkadım. Bu da rahatlatıcıydı.

İşimiz bittiğinde, su üzerimizde serinlemeye başladığında, havluya sarındı ve bize kahve yapmak için dışarı çıktı. Sırtının hemen üzerinde duran düşük bel pamuğa gülümsedim ve o yarı çıplak vücuda tekrar katılabilmek için çabucak giyindim.

Gün için kot pantolon ve birkaç kat tişört giymiştim, kız kardeşimle aynı anda kapımı açtım. Saat on biri çoktan geçmiş olmasına rağmen uykulu bir şekilde gözlerini kırpiştirarak, cılgınca çekici yatak başını kaşıdı. "Hey, abla, okula mı gidiyorsun?"

Kız kardeşimin herhangi bir nedenle mutfağa gitmeye karar vermediğini umarak başımı salladım, çünkü Kellan'ın üzerinde hâlâ sadece bir havlu etek vardı. "Evet, çok yakında. Kellan beni götürecektir, yani bugün arabayı alabilirsin."

Anna başını salladı ve esnedi. Çoğu gün arabası olduğu için bu onun için yeni bir şey değildi. Uyurken giydiği dar tişört bikinili kalçalarını yukarı kaldırarak şekilde gerinerek mutfağa doğru başını salladı. "İçeride mi? Bu gece ona iyi bir gösteri dilemeliyim."

Kellan'ın mırıldandığını duyunca kız kardeşimin görüşünü daha da engellemeye çalıştım. Erkek arkadaşını tüm ihtişamıyla görmem onun umurunda olmayabilirdi ama Kellan'ı onunkiyile süzmesine ihtiyacım yoktu. Bu benim işimdi. "Evet, kahve yapıyor." Gülümseyip bana doğru bir adım attığında omzunu tuttum. Az giyimli vücuduna bakarak bir kaşımı kaldırdım. "Dışarıda vals yapmadan önce üzerine bir şeyler giyer misin?"

Bir esnemeyi örterek başını salladı. "Umurunda değil, Kiera. Ben onun için bir kız kardeş gibiyim."

Karşımdaki seks delisinin imkânsız güzelliği karşısında iç çekerek başımı salladım. "Lütfen?"

Belki de onun kıvrımlarına özlemle bakarken yüzümdeki ifadeyi görünce sonunda başını salladı. "Pekâlâ."

O kendi odasına çekildikten sonra ben de kendi odama daldım ve Kellan'ın giysilerini aldım. Bohçayı göğsümde sıkıca tutarak kısa koridordan aceleyle mutfağa geçtim. Kellan ellerini arkasında birleştirmiş tezgâha yaslanmıştı, muhteşem göğsü tüm ihtişamıyla ortadaydı. Aptalca ona bakmak için bir an durakladım.

Saçları nemli, dağınıktı ve su damlaları ara sıra omzuna damlıyordu. Damlalardan biri köprücük kemiğinin kıvrımını takip ederek kalbinin üzerindeki adımın zarif yazısının üzerinden geçti. Oradan, hareketli su topu göğüs kaslarının üzerinden, kaburgalarının üzerinden yuvarlandı ve doğruca karnının alt kısmındaki derin V kesiğine indi. Sonunda kalçalarına asılı emici havluya çarpmadan önce bu çizgide epey bir mesafe kat etti. Yeryüzündeki en şanslı su damlasıydı.

"Kiera?"

Kellan'ın eğlenceli sesi gözlerimi tekrar onun eğlenen gözlerine çevirdi. Çarpık bir şekilde sırtarak bir kaşını kaldırdı. "Hoşuna giden bir şey mi gördün?"

Kızarak giysilerini ona doğru fırlattım. Ani hareket karşısında irkildi ama onları yakalamayı başardı. "Anna uyandı ve buraya gelmeye hazırlanıyor. Giyinebilir misin lütfen?"

Vücuduna tekrar göz gezdirirken son kısmı umutsuzca söyledim. Hafifçe kıkırdayarak kıyafetlerini tezgâhın üzerine koydu ve benim onu izlememi seyretti. Bir damla daha geniş sırtından aşağı inerken dudağımı ısırđım. "Emin misin?" diye sordu, hâlâ eğleniyordu.

İç çekerek Anna'nın odasına hızlıca bir göz attım. Neyse ki kapı hâlâ kapalıydı. "Evet."

Ona dönüp baktığımda omuz silkti ve havluyu belinden çözdü. Küçük mutfağının ortasında havlunun yere düşmesine izin verdi. Onu tamamen çıplak görünce gözlerim fal taşı gibi açıldı. Kellan'ın Griffin gibi erkekliğini aksesuarlarla yüceltmeye ihtiyacı yoktu. Doğal haliyle kesinlikle mükemmeldi. Kıpırmızı kesilerek bana hafifçe başını sallayışını ve yığının içinden yavaşça iç çamaşırını alışını izledim. Acele etmesi için ona bağırarak istiyordum ama aynı zamanda daha da yavaşlamasını istiyordum. Gülümseyerek, bu zihinsel enstantanenin onu özlediğimde de aklıma geleceğini biliyordum.

Üzerindeki son giysi parçası da çıkınca hüznle iç geçirdim ve kollarımı boynuna dolamak için yanına gittim. "Seni özleyeceğim," diye mırıldandım, başımı ona doğru sallayarak.

Gülümsedi ve kollarını belime doladı. "Ben de seni özleyeceğim."

Kız kardeşim odaya girdiğinde usulca öpüşüyorduk. "Kahretsin, havluyla mı gelmişti?"

Yerde yığılı kanıtları göstererek şakacı bir şekilde kaşlarını çatan kız kardeşime baktım. Sırtarak başımı onun göğsüne yasladım. "Evet, üzgünüm, dikiz şovunu kaçırdın."

Dramatik bir şekilde iç çekerek yanımdaki dolaba uzandı ve birkaç kahve fincanı aldı. "Ben her zaman yaparım," diye mırıldandı, birini bana, diğerini Kellan'a uzattı.

Kellan ve başını sallayarak benden ayrıldı, böylece demlenmesi yeni bitmiş cezveden herkese kahve doldurabildi. Anna'ya dolu bir kahve uzattığında Anna kibarca teşekkür etti. Küçük bir yudum aldıktan sonra ona kaşlarını kaldırdı. "Hey, gösterinde iyi şanslar Kellan. İşten biraz erken böylece sonunu yakalayabilirim."

Kellan başını salladı ve gülümseyerek bana krema olan bir fincan uzattı; ben onun ve kız kardeşimin dayanabildiği gibi sade kahveye dayanamıyordum. "Teşekkürler Anna. Bu seferkine gelebileceğine sevindim." Bana gülümseyerek kendisi için son bir fincan doldurdu. "İyi olmalı." Sanki bu onun veda gösterisi değil de başka bir gösteriymiş gibi rahatça omuz silkti.

Kupama aromalı krema dökerken gözlerimde oluşan batma hissini durdurmak için dudağımı ısırđım. Bu gerçek yüzünden şimdiden duygusallaşmak istemiyordum. Gözyaşları için daha sonra zamanım olacaktı, emindim. Anna iç çekti, sesi ruh halime uyuyordu. "Bunu hiçbir şey için kaçırmazdım, Kellan."

Destekleyici bir şekilde omzunu sıvazladıktan sonra, kahve fincanlarımızla birlikte son bir huzurlu sabah geçirebilmemiz için yanımdan ayrıldı. Ve bu her şeyden daha rahatlatıcıydı.

Beni okula bıraktıktan sonra Kellan kolunu omzuma attı ve beni sınıfa kadar geçirdi. Neredeyse her gün benimle yürüdüğü için buradaki insanlar nihayet onu koridorda yürürken görmeye alışmıştı ama kızlar hâlâ takdirle bakıyordu. Bugün derse girmemeyi düşünmüştüm, böylece dünya kadar vaktimiz olacaktı ama Kellan kesin bir dille hayır demişti. Okulun önemli olduğunu ve zaten çok şey kaçırdığımı söylemişti. Haklı olduğunu bildiğim için isteksizce kabul etmiştim.

Kellan beni şaşırtarak sınıfa kadar benimle yürüdü. Beni birkaç boş koltuğun olduğu bir sıraya götürdüğünde gözlerimi devirerek

onu. "Bu kısmı ben halledebilirim. Sen gidip... kestirebilirsin ya da başka bir şey yapabilirsin."

Sevimli bir şekilde kıkırdayarak başını salladı ve elimi tutarak benimle birlikte koridorda geriye doğru yürüdü. "Seni koltuğuna kadar geçirmeyeceğim." Gözlerini dikmiş ona bakan birkaç kızın yanından geçerek oturdu ve yanına oturmam için bana işaret etti. "Ben de sana katılıyorum," dedi, kollarını göğsünde kavuştururken ısıltıltı gülümsüyordu.

Ağzım açık ona bakakaldım. Daha önce de sınıfta oturmakla dalga geçmişti ama bunu gerçekten yapacağını hiç düşünmemiştim. Kellan aptal falan değildi ama pek akademik bir tip de sayılmazdı. Öğretmen sözleşmelerdeki ahlak maddelerini anlatıp dururken benimle burada oturmaktan çok sıkılırdı. Başımı sallayarak yanına oturdum. "Pekâlâ."

Kıkırdayarak bir kolunu omzuma attı. Ona bakarak bir kaşımı kaldırdım. "Uykuya dalmak yok." Biraz güldü ve başparmağıyla kolumu okşadı. Gülümseyerek ekledim, "Ve komik işler yapmak yok. Bu şeyleri gerçekten öğrenmem gerekiyor."

Kellan gözlerini devirdi ve kalbinin üzerine yemin etti. "Mükemmel bir öğrenci olacağım." Öne doğru dönerek, "Ve eğer olmazsam, beni daha sonra cezalandırabilirsin," diye mırıldandı. Sırtışı o kadar şeytani bir çekiciliğe sahipti ki gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. Ne yazık ki, odanın tam karşısındaki Candy'ye baktım.

Arkadaşlarıyla oturuyordu, kafasını sonuna kadar çevirmiş, sınıfında oturan rock yıldızına bakıyordu. Yüzündeki şaşkın ifade neredeyse benimkiyle eşleşiyordu. Yanına doğru eğilip başımı omzuna yasladığımda yüz ifadesi nötr bir hal aldı. Gözlerini devirdi ve "Her neyse" olduğunu açıkça söyleyebileceğim bir kelime mırıldanarak tekrar odanın önüne döndü.

Sırıttım ve erkek arkadaşımın ilk üniversite dersini almasını bekledim. Umarım hoşuna gitmiştir.

Beni şaşırtan bir şekilde, Kellan mükemmel bir öğrenciydi. Kendinden geçmiş bir şekilde dinledi, hatta biraz öne doğru eğildi. Bir tartışma sırasında

Hatta birkaç tane iyi düşünölmüş soru bile sordu. Bizden birkaç sıra aşğıda oturan bir çocukla tartışmaya girdiğinde gülömsedim. Tartışmanın Kellan'ın tarafı çok daha ikna ediciydi ve odadaki meşru öğrenci de tartışmanın sonunda Kellan'ın tarafını kabul etti. Profesör Kellan'ın görüşlerini övdü, sonra Kellan'ın kim olduğunu ve gerçekten öğrenci olup olmadığını anlamaya çalışır gibi başını öne eğdi. Sonunda anlamaya çalışmaktan vazgeçti ve o gün için sınıfı dağıttı.

Odadan çıkarken erkek arkadaşım la gurur duyuyordum. Başka bir hayatı olsaydı, muhtemelen burada çok başarılı olurdu.

Kellan kulaktan kulağı gülömsüyordu ve elini sıktım, bu kadar çok sevmesine bayılmışım. Her şey harika gidiyordu, ta ki kıkırdayan bir grup kızın yanından geçene kadar. Kendilerini cesur hissederek tam önümüze geçtiler ve çıkışımızı engellediler. Hâlâ bulutların üzerinde olan Kellan gruba gülömsedi. "Hanımlar?" diye sordu kibarca, başını eğerek.

Kendilerine hitap edildiğı için daha da çok kıkırdadılar. İçimi çekmek ve gözlerimi devirmek istedim. Onda olgun, eğitimli, aydın kadınları on beş yaşındaki okul kızlarına dönüştüren bir şey vardı. Bunun olduğunu çok sık görmüşüm.

Grubun en cesuru öne çıktı. "Sen Kellan'sın, değil mi? Grubunuzu çok seviyoruz."

Kibarca başını sallayan Kellan, önünde toplanan kadın grubunu incelerken yüzünden tuhaf bir ifade geçti. Bu muhtemelen kızların fark etmeyeceğı bir şeydi ama ben fark ettim. Neredeyse bir yüzle bir isim yerleştirmeye çalışıyor gibiydi. Zahmetsizce sırtarak, "Bizden hoşlandığınızı duyduğuma sevindim. Son gösterimiz bu gece Pete'in yerinde." Eğilerek onlara doğru bir kaşını kaldırdı. "Umarım gelebilirsiniz." Ses tonu o kadar müstehcendi ki ben de kendi kaşımı kaldırdım. Onlarla biraz flört etmesine alışmışım ama bazen bunu biraz fazla ileri götürüyordu.

Elbette onlar da bunu yedi. Kellan gözlerini grubun üzerinde gezdirirken gülömsedi. Arkadan birine bakmaya devam etti ve ben de merakla onu incelemeye başladım. Dudağını ısıyor ve ona samimi bir şekilde bakıyordu.

Etraftaki diğerk yaltaklanan hayranlarından bir adım önde olduğunu açıkça belli ediyordu. Bu bakışı daha önce ona yaklaşan, hatta bazen evine gelen kadınlarda da görmüştüm. Onunla daha önce aynı yatağı paylaşmış ve muhtemelen onunla tekrar aynı yatağı paylaşmaktan çekinmeyecek bir kadının bakışıydı.

Gözleri onunkilerin üzerinde gidip gelirken, sonunda yüzünde gördüğüm ifadeyi fark ettim. "*Seni tanıyorum... nasıl tanıyorum?*" gibi bir ifadeydi bu.

Tüm bu durumdan rahatsız olmuş bir şekilde, çaktırmadan ondan uzaklaşmaya başladım. Belki de ipucunu alarak, aval aval bakanların arasından sıyrıldı. "Hepinizle tanışmak güzeldi... Gösteride görüşürüz." Bunu en sonunda söylediği için biraz homurdandım. Şimdi hepsi muhtemelen bu geceki gösteride onlarla biraz zaman geçireceğini kastettiğini düşünüyordu. Ve ben seninle uyudum kızı muhtemelen büyük miktarda kişisel ilgi bekliyordu.

Dışarı çıktığımızda kaşlarımı çatmıştım. O fark etti. "Hey, sorun ne?"

Ona ters ters bakarak gözlerimi devirdim. "Umarım hepiniz gelebilirsiniz. Orada görüşürüz hanımlar," diye alay ettim, aslında öyle demek istememiştim.

Durdu ve bana baktı. "Sadece bazı hayranlarımla arkadaş olmaya çalışıyordum, Kiera. Bu senin düşündüğün anlama gelmiyor."

Ellerimi kalçalarımaya koyarak durdum. Hayranlarla aram iyiydi, gerçekten iyiydi ama arkadaki o kız beni çok etkilemişti. Bu kadar çok insanın onunla birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmesi çok garipti... *bu* şekilde. Ve her yerde karşıma çıkmaya devam ettiler. Bu kız, Candy, Rita ve şu tamirci kızıdan da oldukça emindim... ve bunlar sadece sık sık gördüğüm küçük çevredekilerdi. Listenin bundan çok daha uzun olduğunu biliyordum.

Binayı işaret ederek, "O kızla seks yaptın!" diye bağırdım.

Ses tonuma ve sözlerime gözlerini kırptırdı, sonra yüzü kızardı. "Ve?"

İnkâr etmeye bile çalışmadığı için gözümü kırptım. "Ve... ve..." Gerçek bir tartışmaya girmeden içimi çektim ve başımı öne eğdim. "Ve seninle sevişmenin nasıl bir his olduğunu bilen kızlarla karşılaşmaktan bıktım. "

İçini çekti ve bana doğru adım atarak yüzümü kavradı. Sesi ve yüzü daha yumuşaktı, başını salladı. "Benimle sevişmenin nasıl bir his olduğunu senden başka kimse bilemez." Kaşlarını kaldırarak başını benimkine yasladı. "Sen gelene kadar sevişmenin nasıl bir şey olduğunu bile bilmiyordum."

Geri çekilerek başını binaya doğru eğdi. "O kızla olan şey... sadece seksti. Arkasında hiçbir anlam ya da duygu olmayan akılsız, fiziksel bir eylem. Sadece zevkti... ve gerçekten hatırlamıyorum bile."

Çömeli gözlerimle buluştu. "Seninle geçirdiğim her anı hatırlıyorum. Birlikte olmadan önce bile seninle olmak rüyalarım giriyordu. Unutmak istediğimde bile unutamadım..." Başparmakları yanaklarımı okşarken gözyaşlarımın süzüldüğünü hissettim. "Sen... beni yaktın. Bu sevişmektir. Bu onların hiçbirinin senin üzerinde sahip olmadığı bir şey. Sen... unutulmazsın... ve ben seni seviyorum."

Burnumu çekerek birkaç kez yutkundum ve sonunda "Ben de seni seviyorum" diyebildim.

O zaman beni öptü ve sözlerindeki tutkuyu ve gerçeği hissettim. Ona sahip olmuşlardı ama benim ona sahip olduğum gibi değil. Bazı nedenlerden dolayı onun için farklıydım ve bunun için sonsuza dek minnettardım. Yine de evine giderken hâlâ onun tüm fetihlerini düşünüyordum. Biraz melankolik hissederek, kapısından içeri girdikten sonra kanepesine oturdum. O da biraz temkinli bir şekilde yanıma oturdu.

"Kiera? Hâlâ kızgın , değil mi?"

Ona bakarken başımı salladım. "Hayır, kızgın değilim, sadece..." İç çekerek dudağımı ısırdım. Gergin görünerek omuz silkti. "Sen nesen?"

Bu konuşmayı er ya da geç yapmak zorunda olduğumuzu bildiğimden dişlerimi sıktım ve nefes aldım. Nefes verirken sakince, "Merak ediyorum... kadınlar hakkında." dedim.

Uzaklara bakan Kellan, sanki bunun olacağını biliyormuş gibi içini çekti. "Kiera... neden kullandığımı biliyorsun..."

Yere bakarak konuşmasını sürdürdü. Yanağından tutarak bana bakmasını sağladım. "Biliyorum, Kellan. Nedenini biliyorum, sadece kaç tane olduğunu bilmiyorum."

Parmak uçlarımdan geri çekildi, kaşları birbirine yaklaştı. "Kaç tane? Neden...? Bu neden...?" Başını sallayarak tekrar omuz silkti. "Ne fark eder ki Kiera?"

Şimdi yere bakarken iç geçirdim ve omuz silktim. "Nedenini bilmiyorum Kellan. Sanırım sadece kaç tanesiyle... diğerleriyle...karşılaşabileceğimi bilmek istiyorum." Başımı kaldırıp ona baktım; kaşları hâlâ çatıktı. "Kaç tane olduğunu biliyor musun?"

Yutkundu, gözleri bana bakmaktan kaçınıyordu. "Kiera, ben gerçekten rahat değilim..." İçini çekti ve sonunda bana baktı. "Bunu yapmasak olmaz mı, lütfen? Bugün olmaz, yarın ayrılacağım zaman olmaz."

Tekrar iç çektim, keşke yine unutabilsem diye düşündüm. Ama zaten birçok kez boş vermiştim ve gerçekten de bu konu hakkında konuşmak için mükemmel bir zamandı. "Bu konuşmayı yapmalıyız Kellan. Bunu çoktan yapmalıydık, ama sen ve ben bir araya gelirken... farklı sorunlar yaşadık, bu yüzden bu konu hep arka planda kaldı. Ama bu önemli... konuda konuşmamız gerekiyor."

Nefes vererek başını salladı. "Neden? Bu çok eski bir hikaye. Ben artık o adam değilim, Kiera. Tekrar o adam olmayacağım. Bunu görmezden gelemeyiz miyiz?"

Yanağını okşayarak başımı salladım. "Bazı şeyleri görmezden gelip sağlam bir ilişkiye sahip olamayız. Ve... bu eski bir şey değil Kellan. Bugünkü kız bunun hâlâ geçerli olduğunu kanıtlıyor. Bu kızlarla tekrar tekrar karşılaşacağız ve ben

ihtiyacım var..." Aceleyle nefes verdim, "Sadece neyle karşı karşıya olduğumu bilmem gerekiyor, Kellan."

Başını eğerek mırıldandı, "Hiçbir şeye karşı değilsin." Ben bir şey söylemedim ve o da bana baktı, gözlerinde bu konuyu kapatacağıma dair bir umut vardı. Ben vazgeçmeyince, sessizce oturup onu beklemeye devam edince, kalbim boğazımda, iç çekti ve başını salladı. "Kaç tane olduğunu bilmiyorum Kiera... Üzgünüm."

Odada etrafına bakınırken eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Sanırım yaparsan..." Ellerine baktı. "Yaklaşık on yıldır haftada iki ya da üç farklı kızla seks yapıyorum," dedi bana bakarak, yüzünde suçluluk duygusu vardı, "ortalama olarak," tekrar ellerine baktı, "yani...."

Nefesimi tuttum, cevabı çoktan hesaplamıştım. Bana baktı ve hesabı yaptıktan sonra gözlerini kırıştırdı. "Kahretsin... bu bin beş yüzden fazla kız demek." Tekrar ellerine baktı ve "Bu doğru olamaz..." diye mırıldandı.

Öyle olduğunu bildiğim için iç çektim. Her seferinde farklı bir kızla haftada sadece iki kez seks yapsa bile, bu yılda yüzden fazla kız demekti. Çok genç yaşta başladığına ve neredeyse on yıldır bu tür davranışlar sergilediğine göre... bu neredeyse bin kız demekti. Ve bu düşük bir ortalama varsayımıydı. Bazı yıllar haftada iki ya da üçten çok daha yüksek olduğuna dair bir his vardı içimde. Bazen günde iki ya da üç kızla birlikte oluyordu.

Koltuğunda oturmuş bunu düşünürken biraz hasta görünüyordu. Belli ki daha önce hiç içmemişti. "Tanrım," diye mırıldandı. "Ben gerçekten bir fahişeyim."

Aslında onun için üzüldüğümü hissederek elimi dizine koydum. "Neden hepsini hatırlamadığını anlayabiliyorum," diye fısıldadım.

Bana baktı, dehşete düşmüştü. "Çok özür dilerim, Kiera. Fark etmemiştim..."

O başını salladı, ben de kendiminkini salladım. "Seni suçlu hissettirmeye çalışmıyordum Kellan, sadece... bunu açıkça konuşmalıyız, dürüstçe."

İç çekerek kanepeye yaslandı. Başını sallayarak parmaklarını bana doğru uzattı. "Ne bilmek istiyorsun?"

"Hepsinin adını hatırlamadığını biliyorum ama yüzlerini hatırlıyor musun? Tekrar karşılaştık hepsini tanıyabilir misin?" Bu öğleden sonrayı düşünerek ürperdim.

Düşünerek dudağını ısırıldı. "Belki son birkaç yıldaki kızlar, ama ondan önce... hayır, üzgünüm, yüzler birbirine karışıyor ve biliyorsun her zaman..." yere baktı, "isimlerini sormadım."

Elimi dizine koydum ve gerçekten cevaplanmasını istediğim, en alakalı görünen ve beni biraz korkutan soruyu sordum. "Hepsiyle birlikte güvende miydin?"

Kalbim göğsümde güm güm atıyordu. Doğru, cinsel yolla bulaşan hastalıklar ve diğer bulaşıcı hastalıklar endişe listemin üst sıralarında yer alıyordu ama beni en çok korkutan şey, dışarıdaki bir kadının onunla bir gecelik kaçamak yaptıktan sonra çocuğunu doğurmuş olması fikriydi. Bu her zaman olan bir şeydi. Çok akla yatkındı. Kapısını çalan kadının yanında gece mavisi gözlü bir çocukla gelmesi beni çok korkutuyordu.

Gözleri hemen benimkilere kaydı. "Evet," diye fısıldadı, sesi tamamen emin geliyordu.

İç çekerek kanepeye yaslandım. "Kellan, kendimi daha iyi hissetmem için yalan söylemek zorunda değilsin... sadece dürüst ol."

Eli yanağımı okşamak için uzandı. "Öyleyim. İlk ilişkimizde bile prezervatif kullandık. O günden sonra hep yanımda taşıdım. İstemedim..." içini çekti ve başını salladı, "Başka bir... benim... bir kızın başına gelmesini istemedim."

Ona boş gözlerle baktım, kendi doğumunun koşullarının onu, deyim yerindeyse, daha çocuk yaşta bile doğru yola getirmiş olmasına hayret ettim.

On iki. Hiç düşünmeden mırıldandım: "Hepsini hatırlamıyorsan... nasıl emin olabilirsin?"

Başını iki yana salladı. "Çünkü bu benim kuralımdı ve asla çiğnemedim. Bu iyi olduğum tek şeydi."

Kaşlarımı çatarak elini yüzümden uzaklaştırdım. "Sen benimle değildin. Bunu benimle hiç düşünmedin bile."

Ten tene olduğumuz anları düşündüğümde ses tonumda biraz sıcaklık vardı. Aşağı baktı, gözleri bir ileri bir geri gidip geliyordu. "Çünkü..." bana baktı, "o sendin." Anlamadığım için kaşlarımı çatmıştım. İçini çekti ve parmaklarını tekrar yanağıma götürdü. "Seni istedim... çok fazla... ve daha önce hiçbir kızı istemediğim bir şekilde." Alnını benimkine yasladı ve hafifçe nefes verdi. "Seni sevdim... ilk seferinde bile. Aramızda bir şey olsun istemedim. Ben istedim ki..."

Geri çekildi, başka tarafa baktı. Yanağından tutarak bana bakmasını sağladım. "Ne istedin?"

Tekrar suçlu görünerek omuz silkti. "Sana sahip olmak istedim. Senin içinde kendimden bir parça olsun istedim." Yüzünü buruşturdu. "Seni işaretlemek, benim yapmak istedim." İç çekerek başını salladı. "Çünkü gerçekten öyle olmadığını biliyordum... ama bu şekilde düşünmek beni... sana daha yakın hissettirdi."

Benim gözlerim yaşarken o gözlerini indirdi. "Özür dilerim... Bunu yapmamalıydım."

Yutkunarak ağzını kendiminkine yaklaştırdım. "Ben de seni seviyorum," diye mırıldandım dudaklarımızın arasından.

Başını tutarak, kanepeye uzanırken onu geri çektim. Ağzlarımız mükemmel bir uyum içinde hareket ederken o da rahatça üstüme yerleşti. Nefesler ağırlaştıkça öpüşmemiz yoğunlaştı ve bedenim onunkinin altında eridi, tekrar üzerimde hak iddia etmesine hazırdım. Ama parmaklarımı dağınık saçlarına dolayıp kafa derisini hafifçe kaşıdığımda benden uzaklaştı.

Bana bakarak başını salladı. "Yanlış anlama ama şu anda seks yapmasak olmaz mı? Sen işe gidene kadar sadece sarılabilir miyiz? Sadece bir süre sana yakın olmak istiyorum."

Parmaklarımı kaydırarak alnındaki saçları taradım ve gözlerine baktım. "Evet, tabii ki."

Hafifçe gülümsedi ve yanıma uzanmadan önce beni son bir kez öptü. Başını omzuma koydu, bacağına benimkinin üzerine sardı ve parmaklarımızı birbirine doladı. Parmak eklemlerimi öperek usulca iç çekti. "Seni seviyorum, Kiera," diye fısıldadı.

Alnından öptüm, yanağımı başına yasladım ve vücudunun benimkinin üzerine yayılmış hissini içime çektim. Daha önce yanılmışım, bu şimdiye kadarki en rahatlatıcı şeydi.

İşe gitme vaktim gelene kadar bu şekilde kaldık, birbirimize sarıldık ve sessizce birbirimizi rahatlattık. Bara girer girmez Kellan'a Sam'den bir shot uzattı. Heybetli yüzünde kocaman bir sırıtış olan iri fedai Kellan'ın omzuna vurdu. "Al dostum, bu senin gecen, iç bakalım!"

Kellan hemen geri çevirdi. "Teşekkürler Sam." Sırıttı ve boş bardağı ona geri uzatırken biraz güldü. "O kadar insan arasından senin bana alkol vereceğini hiç düşünmemiştim."

Kellan biraz daha güldü ve Sam gözlerini devirerek gülümsemesini azalttı. "Bu gece kapıma dayanmayacağına göre, buna izin vereceğim."

Kellan'a kaşlarımı çatarak baktım, benim yüzümden Sam'in kapısının önünde kendini yok ettirdiğini itiraf edişini hatırladım. O gece sarhoş bir salakla uğraşmak zorunda kalmıştım, neden atıldığına dair hiçbir fikrim yoktu. Şimdi o akşamlarla ilgili şaka yapabilmesi biraz şaşırtıcıydı ama Kellan böyleydi. Eğer bir şey varsa, kendini toparlama yeteneğini geliştirmişti. Yaşadığı hayattan dolayı bunu yapmak zorundaydı.

Sam başını salladı, sonra da gülerek Kellan'ın omzunu tekrar sıktı. "Seni özleyeceğiz, Kell." Kellan'dan uzaklaşırken Sam'in "Sarhoş salak" diye mırıldandığını duyduğumu sandım.

Son kısmı görmezden gelen Kellan, "Teşekkürler!" diye bağırdı.

Kellan'la birlikte masasına doğru yürümeye çalıştım ama attığımız her üçüncü adımda biri onu durduruyor, genellikle tebrikleriyle birlikte bir içki ikram ediyordu. Hepsini mutlulukla alıyor, geri atıyor ve ikram eden kişiye teşekkür ediyordu. Dördüncü kez durdurulduktan sonra onunla yürümekten vazgeçtim ve yanağından öperek işe gitmem gerektiğini söyledim. Birinden bir shot daha alırken başını salladı. Başımı sallayarak, bu geceki son performansını gerçekten sergileyebilmesi için yeterince yavaşlamasını umdum. Sarhoş salağı bir saat içinde eve götürmek zorunda kalırsam hayranları için büyük bir hayal kırıklığı olurdu.

Vardiyama resmen başladığımda, etrafı kadın ve erkeklerden oluşan coşkulu bir grup tarafından sarılmıştı. Yarın ayrılmadan önce herkes onunla biraz zaman geçirmek istiyor gibiydi. Bugün şefkatli anlar yaşadığımız için minnettardım ama özel zamanımızın bitmiş olması beni üzüyordu. Bundan sonra onu paylaşmak zorunda kalacaktım.

Vardiyam başladıktan yaklaşık bir saat sonra grubun geri kalanı geldi. Tüm grubun bir araya gelmesiyle mekânda bir coşku patlaması yaşandı; Bumbershoot'tan sonra aldıkları alkışın yaklaşık on katı kadar yüksekti. Buradaki herkes çocuklarıyla gurur duyuyor ve onlara iyi dileklerini iletmek istiyordu. Bar tıklım tıklım doluydu ve gösterinin resmi olarak başlamasına daha birkaç saat vardı.

Gürültüyü duyan Pete arka taraftan fırladı. Eğlencesinin kendisinden uzaklaşması karşısında umutsuzca iç çekti, sonra başını salladı ve ellerini havaya kaldırdı. Herkes dönüp ona bakarken ortalık sonunda sessizleşti. Kalabalığın arasından grup arkadaşlarının yanına doğru ilerleyen Kellan, Pete ile göz göze geldi.

Şarkıcıya gülümseyen Pete, "Kellan... çocuklar... küçük barım için harikalar yarattınız ve bunu asla unutmayacağım. Eğer dönerseniz ve döndüğünüzde, burada her zaman bir yeriniz olacak." Kellan gülümsedi, gözleri yere kaydı. Diğer D-bag'ler de birbirlerine bakarak gülümsediler. Duygusal olduğu her halinden belli olan Pete başını salladı. "Her neyse... herkese bir içki, müesseseden!"

Bar patladı ve gözlerim büyüdü. Burada çok fazla insan vardı. Pete grubuyla sohbet etmeye gittiğinde Jenny, Kate ve ben bedava biralarıyla kitleleri memnun etmek için çalışmaya başladık. Herkesi memnun etmek sonsuza kadar sürdü ama sonunda Rita ve günlük barmen Troy'un da yardımıyla bunu başardık. Mekânda memnuniyet dolu bir mırıltı yükselirken, bara yaslandım ve çoktan yorulmuş bir halde iç çektim.

Kate ve Jenny iki yanımda, benimle birlikte bara yaslandılar. Kate saçından bir tutamı gözlerinden uzaklaştırdı, bu onda gördüğüm ilk saç tutamıydı. "Bu çocukları özleyeceğim, ama vay canına, bu uzun bir gece olacak."

Rita arkamızda belirdi ve ikimize de birer kadeh doldurdu. "Bayanlar için bir tur!" Troy onun yanına doğru yürüdü ve Rita bir tane doldurmadan önce ona müstehzi bir gülümseme verdi. "Ve sanırım sana da." Gülümsememi ondan sakladım, Troy'un onun gülümsemesinin ima ettiği şekilde onunla asla ilgilenmeyeceğinden emin olduğumu söyleme zahmetine girmedim. Troy'un ilgisinin başka yerlerde olduğundan emindim... erkek arkadaşım gibi.

Bardakları tokuşturarak hepimiz hızlıca birer kadeh içtik. İçerken yaktı ama sonrasında ısıtıcı ve sakinleştiriciydi, bu geceki kaosu atlatmama yetecek kadar. Rita ve Troy bir sonraki turun başlamasına yardım etmek için uzaklaşırken Jenny iç geçirdi ve başını koluma koydu. "Evan'ı özleyeceğim... ve çocukları. Pete's eskisi gibi olmayacak."

Başımı salladım, başımı ona yasladım. "Biliyorum... Gerçekten de hiçbir şey gibi olmayacak."

Kate iç geçirdi ve ikimiz de ona baktık. "Evet, o çocuklarla ilgili gerçekten güzel anılarım var." Kıkırdayarak bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü. "Birkaç yaz önce doğum günümde beni kaçırmışlardı."

Jenny'ye sırtıttı. "Evan bana o aptal doğum günü şapkasını taktırmıştı, hatırladın mı?"

Jenny Kate'e sırtarak baktı ve başını salladı. "Evet, eğlenceliydi." Hüzünle çocuklara baktı. "Doğu Washington'da bir gösteri yaptıklarını hatırlıyorum. Bir grubumuz onlarla birlikte geçitten geçmeye karar vermişti. Griffin'in minibüsü bozulunca hepimiz yarı yolda kaldık. Bir dinlenme tesisinde kamp yapmak zorunda kaldık." Jenny gülmeye başladı, Kate ve ben de ona katıldık. "Matt o günden sonra bir daha asla dağların üzerinde bir gösteri ayarlamadı."

Jenny o gezinin anıları gözlerinin önünden geçerken gözlerini sildi. Keşke o mutlu anlarda burada olsaydım diye iç geçirdim. Kate uzandı ve Jenny'nin omzuna dokundu. "Su kaydırağı fiyaskosunu hatırlıyor musun?"

Jenny başıyla onayladı. "Evet, Griffin'in oraya geri dönmesine hâlâ izin yok."

İkisi de kahkahalarla gülmeye başladı ve ben kaşlarımı çatarak yaratığın ne yapmış olabileceğini merak ettim. Jenny yanaklarından yaşlar süzülerek, "Çatıdaki partiyi hatırlıyor musun? Yükseklik Matt'i korkutmuştu ve bütün geceyi çatının tam ortasında geçirmişti." Gözlerini silen Jenny gülerek, "Kellan gitmesi için onu omzuna almak zorunda kalmıştı," dedi.

Bunu hayal ederek onlarla birlikte güldüm, sonra iç çektim. O kadar çok anıyı kaçırmıştım ki. Kate durmadan kıkırdayarak ekledi: "Bir yılbaşı gecesi Kellan'la beni bastığın zamanı hatırlıyor musun?"

Anında gülmeyi bıraktım ve başımı Kate'e çevirdim. O da kim olduğumu hatırlayarak gülmeyi anında kesti. "Sen ve Kellan mı?" Sanki her şey yeni olmuş gibi kısık gözlerle ona bir aşağı bir yukarı baktım. "Ne?"

Ses tonum biraz sertti ve Jenny elini omzuma koydu. Kate yüzünü buruşturdu ve başını salladı. "Seks yapmadık... O kadar ileri gitmedik." Jenny'yi işaret etti. "O..." Dudağını ısıran Kate omuz silkti ve çok özür dilemiş gibi göründü.

Gözlerim daha da kısıldı, ellerimi kalçalarımaya koydum. "Neden bundan daha önce hiç bahsetmedin?"

Kate biraz irkildi. "Ne demem gerekiyordu? Hey, görüştüğün adamla neredeyse seks yapıyordum? Bu hiç hoş değil." Tekrar omuz silkti. "Ayrıca, bu uzun zaman önceydi ve biz gerçekten çok sarhoştuk. Onun bile..." Etrafına bilinçli bir şekilde baktıktan sonra tekrar omuz silkti. "İşimin başına dönmeliyim."

Yanaklarımın ısındığını hissederek hiçbir şey söylemedim ve o da hızla arkasını dönüp kaçtı. Tanrım! Rita'yı yapmıştı, Jenny'ye çıkma teklif etmişti ve şimdi de Kate'le ciddi ciddi öpüştüğünü öğreniyordum. Kellan'ın Pete's'te kimseyle bir geçmişi yok muydu!

Benim öfkelandiğimi gören Jenny önüme geçerek iki elini omuzlarıma koydu. "O artık farklı, Kiera." Kate'in kaybolduğu yere bakan Jenny başını salladı. "Ve ona boyun eğdiği için ondan nefret etme." Tekrar bana bakarak, kaşlarını işaret edercesine kaldırdı. "Ne kadar ikna edici olabileceğini biliyorsun."

Başka bir nedenden dolayı kızardım ve biraz bara yaslandım. "Biliyorum... Keşke dünyadaki herkesin aşık olduğum adamla bir tür cinsel geçmişi olmasaydı."

Jenny usulca gülerek göz göze gelmek için eğildi. "Çok fazla, Kiera, biliyorum, ama eminim herkes değildir." Başını sallayarak neşeyle gülümsedi. "Onunla bir geçmişim yok. Onu hiç öpmedim bile." Anında kaşlarını çatı ve gözleri birden derin düşüncelere daldı. "Hmmm..."

Başını salladığında ağızım açık kaldı, kaş çatma çizgileri daha da derinleşti. Omzuna bir şaplak attım. "Onu öptün, değil mi?"

Yüzünü buruşturarak bana baktı ve omuz silkti. "Bir keresinde beni vardiyadan eve bıraktıktan sonra olmuştu." Ağızım açık kaldı ve hiç de hanımefendiye yakışmayan bir ses çıkardım. Dudaklarını büktü ve başını salladı.

Başını. "Özür dilerim, unutmuşum. Burada çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonraydı. Üzgün ve yalnız görünüyordu ve beni götürmeyi teklif etti, ben de kabul ettim. Sonra arabamda konuşuyorduk ve eğilip beni öptü." Güzel, sarı saçlarını salladı. "Onu geri ittim ve istemediğimi söyledim." Gözlerini devirerek ekledi, "Sanırım bu onun beni bir randevu için sıkıştırmaya başlamasına neden oldu, ta ki ben sonunda pes edene kadar."

Bana bakarken omuz silkti, sanki önemli bir şey değilmiş gibi. Gözlerimi kapatarak başımı salladım ve hışımlla arka odaya gittim. Kellan'ın yakın ilişki içinde olduğu başka bir kadının olmadığı bir yere gitmem gerekiyordu. Ve şu anda bu, yalnız kalmam gerektiği anlamına geliyordu.

Bölüm 8

İlk Veda

Barın gürültüsünün ve kaosunun benden uzak olması beni biraz . Bu gerçekten arkadaşlarımın hatası değildi. Onlara kızmamalı ya da üzülmemeliydim. Kellan'a da. Bir şey arıyordu. Farkında olmadan, biriyle gerçek, sevgi dolu bir bağ kurmak istiyordu. Sadece bunu yanlış yapmıştı. Bir ilişkinin duygusal kısmını oluşturmada fiziksel yönüne atlamıştı. Seks sonrası duygularının uzun sürmemesine şaşmamalı. Çaresiz ve mutsuz bir şekilde bir insandan diğerine savrulmasına şaşmamalıydı.

Ayrıca, geçmişini geçmişiydi ve tıpkı bugün konuştuğumuz gibi, hepsi geride kalmıştı. Özlediği şeyi bulmuştu. Açıkça cinsel ilişkiye girdiği tek kişi bendim... ve olması gereken de buydu.

Düzenlenmesi gerekmeyen rafları düzenlerken hafifçe gülerek, kızların grup hakkında anlattıkları daha komik hikâyeleri hayal etmeye çalıştım. Onları bir dinlenme tesisinde bayat kahve içerken ve Griffin'in berbat arabasından şikâyet ederken hayal edebiliyordum.

Kellan'ın su parkındaki ıslak şortlu görüntüsüne gülümseyerek, Pete'in gömleklerini üçüncü kez yeniden katladım. Eninde sonunda oraya geri dönmem gerekecekti. Belki de fazladan tuzlukların hepsini doldurduktan sonra. Belli belirsiz, kapının açılıp kapanma sesini, barın artan ve azalan gürültüsünü duydum. Bir çalışanın chi'mle oynadığını, muhtemelen en yoğun gecemizde saklandığım için kafamı koparmak üzere olduğunu düşünerek iç geçirdim, arkamı döndüm ve bir şey arayışında korkunç derecede meşgul görünmeye çalıştım.

Ama sonra, tam arkamda, kişisel alanıma çok uzakta bir bedenin yaklaştığını hissettim. İçimi bir telaş kapladı ve başladım. Güçlü eller iki yanımdaki raflara dayanmış, sert bir vücut sırtıma bastırıyordu. Kalbim hızla atarken, bir ağız kulağımın dibinde geziniyordu.

"Arkanı dönme."

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, damarlarımda hızlandı ve kulaklarımda gümbürdedi. Aklımdan korkunç, hayatımı değiştirecek olayların bir listesi geçti. Saldırıya mı uğramıştım? Tecavüze mi uğramak üzereydim? Burada çığlık attığımı duyan olacak mıydı? Biri beni kurtarmaya koşacak mıydı? Kellan neredeydi?

Paniğe kapıldım ve korkudan aklımı kaçırdım, hemen arkamı döndüm. Ya da dönmeye çalıştım. Güçlü eller başımı dikleştirdi. Arkamdaki vücut beni raflara doğru bastırdı, adamın uyarılmışlığı belimden belli oluyordu. Tanrım, o zaman bu tecavüz mü olacaktı? Ses kulağımda homurdanırken titremeye başladım, "Arkanı dönme dedim."

Tam vücudumun hangi kısmıyla önce ona vuracağımı düşünürken, saldırganım gülmeye başladı. Eğlenen kıkırdamayı anında fark ettiğimde içimdeki buz ve korku çözüldü. Gözlerimi devirerek, sıcaklık korkunun önüne geçti, onunla yüzleşmek için döndüm.

"Kellan! kopardın!" Göğsüne bir tokat attım, sonra iyi bir önlem için tekrar yaptım.

Bir adım geri çekildi, sonra bedenimi kendine doğru çekti. Hâlâ kıkırdayarak başını salladı. "Bana itaatsizlik ediyorsun..." Şeytani bir şekilde sırtarak yüzünü benimkine yasladı ve beni raflara doğru itti. Nefesindeki alkol dalgasının kokusunu alabiliyordum. "Bu gece *seni* cezalandırmak zorunda kalabilirim," diye fısıldadı.

Çok erotikti, anında onu istedim, sonra bu kadar çabuk teslim olduğum için hain bedenimden nefret ettim. Yine de onun bariz zevki tam da ihtiyacım olan yere baskı yaparken düşünmek zordu. Bacağımı tutarak kalçasından biraz yukarı kaldırdı ve o muhteşem sertliği bana daha da bastırdı. Usulca inledim, gözlerimi kapattım ve kollarımı ona doladım.

"Yapma... Sana kızgınlım," diye mırıldandım.

Ağız boynuma yapıştığında boğazından alçak bir gümbürtü yükseldi. " fkelendiğinde beni azdırıyorsun," diye mırıldanarak dilinin ucunu boynumdan kulağıma doğru sürükledi. Nefesimi içime çektim, hazır vücudu bana sürtünürken başıam arkamdaki rafa düştü.

Oh, lanet olsun.

Parmakları Pete'in gömleğini ustalıkla çözdü, bir eli göğsümü avuçlamak için altına daldı. Sıcak dudakları kulak mememin etrafını sarmadan önce di leriyle hafifçe kulak mememi  eki tirdi. Bana doğru bastırırken alçak sesle ve baştan çıkarıcı bir şekilde inledi ve ben farkına bile varmadan neredeyse nefes nefese kalmıştım, sessizce beni alması için ona yalvarıyordum.

Di lerinin arasından tıslayarak, "Tanrım, seni istiyorum... sen de beni istiyor musun?" diye mırıldandı.

Beni okşamakla meşgul olmayan el kot pantolonumun içine girdi ve i   amaşırlımın içine daldı. Aceleyle nefes verdim, gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Hayır, Kellan, yapma." Parmakları bana ulaşmadan hemen önce elini tuttum. Tanrım, eğer bana gerçekten dokunursa... bir saniye sonra soyunmuş ve birbirimizin üzerinde olurduk. Ve tecrübelerime dayanarak bu odanın pek de güvenli olmadığını biliyordum.

Kaşlarını çatarak bana bakmak için geri çekildi. Ya da bana bakmaya çalıştı. Gözleri bir odaklandı bir odaklanmadı. "Beni neden durdurdun?" dedi, biraz geveleyerek ve yavaşça gözlerini kırpı tırarak.

   çekerek elini pantolonumdan çıkarmaya çalıştım; bir şekilde biraz daha aşağı indirmeyi başardı. "Sarho  musun sen?" Fısıldadım, diğer elimi aşağı indirip onunkini yukarı çekmeye çalıştım.

Hafifçe güldü, güçlü eli tüm  abalarımaya rağmen kıpırdamıyordu. Tanrım, umarım kimse bizi bu şekilde görmezdi. "Muhtemelen," diye kıkırdadı biraz, "ve ben o seksi şimdi istiyorum."

Başımı sallayarak ağzımı kesin bir çizgi haline getirdim. "Hayır, seninle arka odada seks yapmayacağım."

Kaşlarını çatarak dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı. Direndim ama dilini hafifçe tenime değdirerek benimle alay etti ve benim de ona izin vermekten başka çarem kalmadı. Elini tutuşum da bir parça gevşedi. "Neden olmasın?" diye mırıldandı. "Pete'e kapıyı tamir ettirdim... Eğer endişelendiğin buysa kilitli." Eli yarım santim daha aşağı kayd, ben de izin verdim. "Ayrıca, bu benim büyük gecem."

Tüm irademi toplayarak ağzından geri çekildim. "Neden Pete'e kapıyı tamir ettirdin?"

Omuz silkti ve tekrar dudaklarıma doğru yöneldi. "Burayı seviyorum. Bu oda benim için... mutlu anılar barındırıyor."

Ondan kaçarak bir kaşımı kaldırdım. "Mutlu musun? Birbirimize bağırmanız senin için mutlu bir anı mı?" Sonunda birbirimize patladığımız geceyi hatırlayınca içim cız etti. Hayatımda yaşadığım ve bir daha yaşamayı umduğum en kötü sözlü kavgaydı.

Tembelce sırttı, damarlarında dolaşan alkol yüz hatlarında belirgindi. "Kızgın olmanın beni azdırdığını söylediğimi hatırlıyor musun?" Parmağının ucu aşağıdaki bir kıvrımın üzerinde gezindi ve ben nefesimi tutarak elini biraz yukarı çektim. Daha geniş sırttı, sonra usulca nefes verdi. "Seni sevdiğimi bu odada söyledim." Sesi hüzünlüydü, başını salladı. "Bunu daha önce söylemeliydim."

Sarhoşluğundaki aşkı görünce gülümsedim ve ellerimden birini yanağını okşamak için kolundan ayırdım. "Evet, yapmalıydın." İçimi çekerek başımı salladım. "Ve ben de karşılık vermeliydim."

İfadesi bir an için ciddileşti ve başını benimkine doğru eğerek derin gözlerini kapattı. "Evet, evet yapmalıydın." Kıkırdayarak ekledi, "Yine de her zaman çok inatçıydın. Bana karşı bir şeyler hissettiğini kabul etmen bile çok uzun sürdü."

Ondan uzaklaşırken, eli hâlâ pantolonumun içindeyken kaşlarımı olabildiğince derinden çattım. Daha fazla kıkırdadı ve beni öpmek için eğildi. "Ne? Haklı olduğumu biliyorsun." Dili benimkine değdi ve inledim. Bana ne isterse yapmasına izin vermeyi düşündüm. Ne de olsa kapıyı tamir ettirmişti...

Belki başımın nerede olduğunu hissetti, belki de umursamayacak kadar sarhoştu, eli vücudumu avuçlamak için aşağı kaydı. İnledim, parmağımı kaldırıp bana dokunma ihtiyacıyla kıvranıyordum. Yine de yapmadı, sadece elini orada tuttu ve beni tutkuyla öptü. Nefesi daha da sertleşmişti ve parmaklarım geçici olarak onun uyarılmışlığına dokunmak için aşağıya uzandığında, onun da daha sert olduğunu hissedebiliyordum.

"Tamam, tamam, sadece beni al!" diye bağırmak istedim. Birden barda bıraktığımız kaosu hatırladım. Elimi ondan çekerek omzunu geriye ittim. "Oynamaya gitmelisin, Kellan." Gözlerimi kısarak, vücudumdaki zonklamayı görmezden gelerek hafifçe parlayan yüzüne baktım. "Bunu yapabilir misin ki?"

Gülerek başını salladı. "Sarhoşken yapabileceğim çok şey var." Tekrar güldü ve ben de daha önce iş arkadaşlarım tarafından bana yapılan ifşaatları hatırlayarak kaşlarımı çattım.

"Evet, yılbaşı gecesi sarhoşken Pete'in garsonlarıyla öpüştüğünü duydum."

Bana boş boş baktı, yüzünde aptalca, memnun bir gülümseme vardı, sonra kaşlarını çattı. "Ne dedin?"

Gözlerimi devirerek, hâlâ mahrem yerlerimde mutlu ve memnun duran elini çektim. "Kate, seni göt. Onunla neredeyse seks yaptığını bana hiç söylemedin... Jenny'yle de."

Gözlerini devirdi ve geveledi, "Jenny ile seksin yakınından bile geçmedim. Hayır dedi. Kate.... de sayılmaz."

Gözlerimi kısarak yüzüne doğru eğildim. Bana bakmak için görüşünü yeniden ayarlarken gözlerini kırptırdı. "Ne demek o sayılmaz?"

Yavaşça omuz silkti. "Neredeyse sayılmaz."

Homurdanarak elini kot pantolonumdan başarıyla çektim. Elini ona geri verdiğimde bana açıkça surat astı; hatta bana yavru köpek gözleri bile attı. Yorumuna itiraz etmeme rağmen gülümseyerek başımı salladım. "Seninle ne yapacağım ben?"

Gözleri pantolonuma kilitlendiğinde gülümsemesi şehvet dolu bir hal aldı. "Aklıma birkaç şey geliyor."

Kıkırdayarak onu fiziksel olarak geri çevirdim. Umarım... durumu... onu bara geri götürdüğümde müşteriler tarafından fazla belli olmazdı. Bu onun için biraz utanç verici olabilirdi. Ama muhtemelen olmazdı. Kellan çoğu insanın utanacağı şeylerden utanmazdı. Muhtemelen omuz silkip bir bira daha içerdi.

Ben onu ileri doğru iterken suratı asık bir şekilde iç çekti. Bir şeyin farkına vararak tekrar kıkırdadım. Kapıya vardığımızda bana dönüp baktı. Kaşlarını çatarak, "Bu kadar komik olan ne?" diye mırıldandı.

Yüzündeki küstah ifadeye gülümseyerek sııttım ve biraz daha güldüm. "Pekala... Kazanova... Belli ki sen geceni yaşıyorsun, tahmin et ben sonra ne yapacağım?"

Tekrar sııttı ve hâlâ hazır olan vücudunu benimkine bastırabilmek için bana doğru . Ne yazık ki ben de hâlâ hazırdım ve birbirimize bastırdığımızda gerçekten ama gerçekten harika hissettirdi. Gözlerimi kapatmaya başladım ama "Ben mi?" diye mırıldandığında gözlerimi açtım.

Onu geri iterek parmağımı kaldırıp uyardım. "Hayır..." Masumca gülümseyerek kapıyı açmak için arkasına uzandım. "Sonunda Chevelle'i tekrar sürebileceğim."

Kaşlarını çattı ve hemen itiraz etmeye başladı ama sarhoş kıcını kapıya doğru ittim. Partiye arabayla gitmesine asla izin veremezdim.

Tam koridora geri dönmüş, sevimli bir şekilde iyi olduğunu ve elbette araba kullanabileceğini söylerken, telefonu çalmaya başladı. Aslında ön cebindeki cep telefonu çalmaya başlamıştı ama Kellan üzerinde cep telefonu alışık olmadığı için neden ses çıkardığını bilmiyormuş gibi etrafına bakındı. Sesin kaynağını bulmak için vücudunu sıvazlamaya başladı. Gülerek ellerini durdurdum ve birini cep telefonu olan hafif çıkıntının üzerine koydum.

Yanından geçen insanlar ona tuhaf tuhaf bakarken kendi kendine kıkırdarak mırıldandı: "Tanrı'ya şükür, telefon çalışıyor. Sikim çalışıyor sandım."

Yanaklarım kıpkırmızı kesilmiş ve elim ağzıma yapışmışken Kellan cebinden telefonunu çıkarıp açtı. Selamlama mesajını duyunca, Kellan'ın bu durumda telefonla konuşup konuşmaması gerektiğini merak ettim. Ayrıca onu kimin aradığını da merak ettim... Çoğumuz zaten buradaydık ya da buraya geliyorduk.

"Hey, konuş benimle," diye neşeyle bağırdı, kalçasının üzerine oturarak. Başımı ona doğru sallayarak gözlerimi devirdim. Her kiminle konuşuyorsa Tanrı yardımcısı olsun. Kim olduğunu bir dakika sonra anladım. Yüzü tamamen şaşkınlıkla düşen Kellan yüksek sesle, "Dostum! Denny, dostum! Harika bir zamanlaman var. Bu gece benim son gösterim ve Kiera'yla ben de tam-"

Gözlerim büyüdü ve hemen telefonu ondan almaya çalıştım. Kellan'ın sarhoşken konuşabileceği onca insan arasında Denny en kötüsüydü. Yanlışlıkla konuşmaya başlayabileceği çok fazla hassas konu vardı.

Bana ters ters bakan Kellan elimden kurtulup bir adım geri çekildi. "Sakin ol Kiera, ona beni ektiğini söylemeyecektim." Ağzım açık kaldı; bunu doğrudan telefonda söylemişti ve kulağa gerçekten çok kötü geliyordu. Ne yaptığının farkına varan Kellan gözlerini kırıştırdı ve hızlıca, "Ah Denny, aslında beni ektiğinden falan değil, ekmedi, pek orada takılmaz, ne demek istediğimi anlıyorsan," kıkırdamak için durakladı, "ve sanırım sen biliyorsun, ha?"

Salak Denny'ye duyması gerekmeyen her şeyi söylemeden önce telefonu elinden almaya çalışırken Kellan'ın kaşlarını çatmasını izledim.

beni uzaklaştırdı. "Üzgünüm dostum, muhtemelen böyle şeyler duymak istemezsin." Denny konuşurken Kellan'dan bir duraklama geldi, sonra Kellan güldü. "Evet, en azından bizi sevişirken yakaladığını söylemedim... bu garip olurdu."

Gözlerimi kapattım ve başımı salladım. Aptal. Şaka olsun olmasın, Denny'nin Kellan'la beni birlikte hayal etmesine hiç gerek yoktu. Sessizliğı duydum ve gözümü açıp Kellan'a baktım; kaşlarını çatmıştı. "Denny? Hâlâ orada mısın?" Bir saniye sonra kaşları ilaçlı bir gülümsemeye dönüştü. "Hayır, tur yarın başlıyor, Seattle'daki son gecemiz için eğleniyoruz."

İç çekerek yüzümü buruşturdum. Kellan'ın Denny'ye birkaç aylığına gideceğini söylediğini fark etmemiştim. Denny'nin bu konuda ne düşündüğünü tahmin edebiliyordum. Denny muhtemelen doğrudan bir şey söylemeyecekti ama kafasının içinde beni terk ettiğı zamanla bazı karşılaştırmalar yaptığından emindim.

Kellan'ı arkadaşına aptalca bir şey söylemekten ve aralarındaki zayıf ilişkiyi mahvetmekten nasıl kurtaracağımı düşünerek tekrar telefona sarıldım. Kellan gevezelik ederken beni kol mesafesinden tuttu. "Evet, biliyorum. Altı ay, Denny. Bir otobüste, dostum! Gerçek bir tur otobüsünde, buna inanabiliyor musun?" Kellan durakladı, sonra başını eğdi. "Evet, ciddi çok heyecanlıyım... Neden?"

Kellan'ın kısa süreli şaşkınlığından yararlanarak telefonu elinden kaptım. Telefonu kulağıma götürdüğümde Denny gülüyordu. "Selam Denny, benim. Kusura bakma, o... kutlama yapıyordu."

Denny hâlâ kıkırdayarak mırıldandı, "Anlayabiliyorum. Hey, nasılsın?"

Kellan'ın yaklaşan ayrılışını sorduğunu biliyordum ama bunu sorduğunu bilmiyormuş gibi cevap verdim. "Gayet iyiyim. İşler yoğun, okul da çılğınca ama idare ediyorum."

Bir duraklama oldu ve Kellan'ı inceledim. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, huysuz bir genç kız gibi ayağını yere vuruyordu. Gülmemek için dudağımı ısırdım. Sessizliğın ardından Denny ciddiyetle, "Hayır Kiera, Kellan'ın gidişini kastetmiştim," dedi.

İç çekerek gözlerimi kapattım ve telefona konsantre oldum. "Evet, bunu kastettiğini biliyorum. Ben iyiyim... gerçekten." Gözlerimi açarak Kellan'a gülümsedim; o da bana gülümsedi, ayaklarının üzerinde biraz sallanıyordu. "Bu onun için büyük bir an. Bunu mahvetmeyeceğim..." Denny'ye söylemek istemediğim için dudağımı ısırdım.

İç çekerek boşlukları doldurduğunu duydum. "Ondan ayrılarak, sana geri dönmek için her şeyden vazgeçmesini sağlayarak... çok geç olsa bile."

Yutkunarak Kellan'a doğru döndüm. "Denny..."

Boğazını temizleyen Denny telefona doğru burnunu çekti. "Hey, özür dilerim. Oraya gitmek istememiştim. Gerçekten istemedim, Kiera." Sesi rahatsız edici geliyordu, tekrar boğazını temizledi. "Bak, ayıldığında tekrar ararım. Sadece turunda ona iyi şanslar dilemek istedim." Yumuşak bir şekilde güldü. "İhtiyacı olacağından değil."

Biraz gülümsedim ve uzak duvara yaslanmış, koridorun sonundaki çıkış tabelasına bakan Kellan'a dönüp baktım. "Evet... Ona sonra söylerim." Başımı eğerek salladım. "Aradığın için teşekkürler Denny. Bunun Kellan için çok şey ifade ettiğini biliyorum."

Kısa bir sessizlik, sonra, "Evet... iyi geceler,

Kiera." "İyi geceler, Denny."

Telefonu kapattım ve Kellan'a dönmeden önce bir süre elimde tuttum. Yine bana bakıyor, yavaşça gözlerini kırıştırıyordu. Yanına gidip telefonu ona uzattığımda, hâlâ ifadesiz bir şekilde telefonu aldı. Telefonu cebine sokarken sonunda yüzünü buruşturdu. "Acıktım... Benimle patates kızartması paylaşmak ister misin?"

Eski sevgilimle sohbet ettiğim için benimle sarhoş bir kavgaya tutuşmayacağına sevinerek uzun, rahatlamış bir nefes verdim ve başımı salladım. "Kulağa harika geliyor. Senin için bir şeyler hazırlatayım."

Başını salladı, parlak bir şekilde gülümsedi ve yanağıma hızlı bir öpücük kondurdu. Sonra kasıla kasıla koridorda ilerledi ve yol boyunca onunla konuşan her insanla dikkati dağıldı. Başımı yavaşça sallayarak gece bitmeden hastalanmaması için dua ettim.

Yaklaşık bir saat sonra sahneye çıktı. Çocuklar buradaki son resmi performansları için yerlerini alırken ses sağır ediciydi; şimdiye kadar duyduğumdan on kat daha yüksekti. Kellan'ın yüzünde çok sevimli bir ifade vardı. Neşe, memnuniyet ve heyecanın karışımı, biraz hüznün ve biraz da alkol karışımı bir ifadeydi bu. Ona bir tabak yemek yedirdikten sonra biraz ayılmıştı ama hâlâ acı hissetmediğinden emindim.

Gitarını vücudunun üzerinde sallandırıp mikrofonunu eline aldıktan sonra elini dışarıda toplanan büyük kalabalığa doğru kaldırdı; dışarıda hâlâ insanlar vardı, bar onları içeri alamayacak kadar doluydu. Diğer çocuklar enstrümanlarını ayarlarken Kellan'ın gözleri iyi dileklerini iletkenlerin üzerinde gezindi. İnançsız bir yüz ifadesiyle başını sallamaya başladığında mavi derinliklerinin biraz buğulandığına yemin edebilirim.

"Vay canına... Burada sizden çok var." Konuştuktan sonra muhteşem bir şekilde gülümsedi ve kalabalıktan tiz bir onay çılgılığı yükseldi. Ben sesle irkildim, Kellan daha da geniş sırttı.

Mikrofonu sehpadan indiren Kellan sahnenin kenarına doğru adım attı; düşmemesi için dua ettim. "Geldiğiniz için, bizi bu kadar uzun süre desteklediğiniz için hepimize teşekkür etmek istiyorum." Ani gürültünün dinmesini bekleyerek durakladı. İfadesindeki hüznün, tam önündeki hayranlardan bazılarıyla bakışlarını kilitlediğinde yerini aldı. İç çekerek başını salladı. "Bunu özleyeceğim..."

Gözlerini kaldırdı ve benimkileri buldu. Bana odaklanması bir saniye sürdü ama odaklandığında tüm yüzü aydınlandı. Kıkırdarak, "Şu anda çok sarhoşum" diye mırıldandı.

Kalabalık tekrar çılgılık atarak tezahürat yaptı ve ben gözlerimi devirdim. Tanrım, hâlâ çalabilmesini umuyordum, son gösterisinin berbat olmasını istemezdim. Bunun melankolisi

Son performansı aklıma gelmeye çalışsa da onu geri ittim. Daha sonra üzerinde durmak için zamanım olacaktı. Şimdilik, bu gerçekleşirken, tadını çıkarmak istedim. Ona gülümseyerek başımı salladım ve görevime geri döndüm. Tekrar güldüğünü duydum, sonra Evan giriş konuşmasına başladı.

Önce yeni şarkılarını çaldılar ve ben de Kellan'ın kapalı olduğuna dair herhangi bir belirti var mı diye dikkatle dinledim. Olmadı. Mükemmeldi, çalması bile doğrudu. Onu dinlerken artık düz bir çizgide yürüyemediğini asla ama asla anlayamazdınız. Kas hafızası... Gerçekten evrenin mucizelerinden biri.

Yeni şarkılarından sonra grup, en iyi hitleriyle barı salladı. Fırsat buldukça onları izledim. Kellan gülümsüyor ve flört ediyordu, o küçük sahnede evindeymiş gibi görünüyordu. Benim için Kellan'ı arkadaşlarıyla şarkı söylerken görmekten daha doğal bir şey yoktu, arkasındaki siyah duvar çeşitli tarzlarda gitarlarla süslenmişti. Gelecekte onun için potansiyel olarak neler olabileceği beni heyecanlandırırsa da, bunu da özleyecektim.

Setin yarısında Kellan benim şarkımı çaldı. Çalışmayı bıraktım, dinleyebilmek için ara verdim. Tekrar bir araya geldiğimiz gece söylediği şarkıydı. Ben onun kalbini kırdıktan sonra bizim hakkımızda yazdığı şarkıydı. Nefret etmişim... Sevmişim.

Hayranların arasından sıyrılarak ön sıraya sıkıştım. Biri kollarını bana doladı ve kız kardeşimi orada görünce gözümü kırptım. Hooters'daki vardiyasından sonra buraya uğramış ve kalabalığın arasına karışmıştı. Ona gülümsedim, sonra tüm dikkatimi erkek arkadaşıma yönelttim. İnsanların arasında ilerleyişimi izlemişti ve kalp acısına yazdığı melankolik kasidesini söylerken gözleri içimde delikler açıyordu. Hâlâ gözlerimi yaşartıyordu.

Başını bana doğru eğerek sahnenin kenarına kadar geldi. Hayranları ona bu kadar yaklaşınca çılgına döndü, elleri ona dokunmak için uzandı. Bir an için onları görmezden gelerek tam önümde diz çöktü. Dünyayı kapattı, hayranlarını susturdu ve ellerini

kot pantolon, gözlerini bana kilitledi ve kalbiyle şarkı söyledi. Şarkısını bitirdiğinde gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyordu.

Gülümseyerek, hâlâ dizlerinin üzerine çökmüş bir halde, parmağını bana doğru uzattı ve öne doğru eğildi. Bir gösterinin ortasında olduğunu unutarak gözyaşlarımı sildim ve onu öpmek için eğildim. Dudaklarımız birbirine değerken çıkan çığlıklar ve haykırıışlar bana artık arka odada yalnız olmadığımızı hatırlattı. Utancımdan hemen geri çekilmek istedim ama eli uzanıp başımı tuttu. Ağzımın içinde kıkırdayarak beni kendine doğru çekti ve öpüşmemizi derinleştirdi.

Her yerim kıpırmızı olmuş, etraftaki tüm gözleri üzerimde hissediyordum. Sonunda ayrıldığında, sırtışı şeytaniydi. Böyle şeylerin beni ne kadar rahatsız ettiğini biliyordu. Her kadının ağzı açık bana bakmasındansa fark edilmeden arka tarafa süzölmeyi tercih ederdim. Koluna vurarak ona en iyi "*Bunu sonra konuşuruz*" bakışımı attım. Gülererek ayağa kalktı.

Hayranlar bana doğru itişip kakışırken, bazıları sorular sorarken, diğerleri yerimi almaya ve dudaklarını bir şekilde ona yapıştırmak için eğilmeye çalışırken, kız kardeşimin ve şimdi her hareketimi inceleyen insan kalabalığının yanından kıpırdanarak geçtim. Mahcup olsam da, bana dokunduğu yerden dudaklarım mümkün olan en iyi şekilde yandı.

Grubun uzun seti nihayet sona erdiğinde, kalabalık alkışlar ve kedi sesleri arasında patladı. Kellan her şeyi içine çekerken sırttı, sahnede geçirdiğı birkaç saatin ardından biraz daha ayık görünüyordu. Evan çubuklarını birbirine vururken gülümsedi. Matt gitarının tellerini boynundan çözerken yere baktı ve Griffin çenesini yukarı kaldırıp krallığını, buna hakkı olduğunu düşünen birinin havasıyla inceledi.

Gitarının sapını kavrayan Kellan sessizlik için elini kaldırdı. Bar neredeyse anında sessizleşti, bir an için tek ses ön kapıların açılıp kapanması oldu. Sıcak bir şekilde gülümseyen Kellan, "Grup ve ben hepinize tekrar teşekkür etmek istiyoruz. Sizler isteyebileceğimiz en iyi hayranlarımızısınız ve her hafta sonu sizin için çalmayı özleyeceğiz..."

Durakladı, herkesin onun tarafından büyülenmiş görüntüsünü özümsemi, sonra sırtarak Matt'i işaret etti. "Şimdi hep birlikte Matt'in evine gidelim ve fena halde kafayı bulalım!"

Matt kaşlarını çatarak Kellan'a bakarken kalabalıktan kulakları patlatan bir onaylama sesi yükseldi. Grup sahneden inerken Griffin onun sırtını sıvazladı. Kellan gitarını kutusuna geri koydu ve omzuna astı; enstrümanını barda bırakmayan tek kişi oydu. Belki Matt ve Griffin de bu sefer enstrümanlarını alırlar diye düşündüm, çünkü geri dönmeyeceklerdi, en azından uzun bir süre için. Ama sonra yarın öğleden sonra çocuklar şehirden ayrıldıktan sonra kızlarla ne yapacağımızı hatırladım. Onların eşyalarını, Evan'ın davullarını, gitarlarını ve onlara ait olan tüm ses ekipmanlarını toplayacaktık. Onlar için dükkânı kapatıyorduk, böylece çocuklar bu gece bar kapandıktan sonra bunu yapmak zorunda kalmayacaklardı, böylece rahatlayıp Seattle'daki son gecelerinin tadını çıkarabileceklerdi.

Ben bunları düşünürken Kellan insanların arasından sıyrılıp bana ulaştı. Bu bir süreçti; her adımda durduruluyor ve okşanıyordu. Hatta daha önce okulda karşılaştığımız "seninle uyudum" diyen kızın yanından bile geçmek zorunda kaldı. O ve arkadaşları onun davetini kabul etmiş ve gösteriyi izlemeye gelmişlerdi. Bana bakarak hızla kızıdan uzaklaştı. Onun yüzündeki hayal kırıklığı karşısında yüzümdeki küçük sırıtışa engel olamadım.

Sonunda bana ulaştığında kolunu omuzlarıma doladı. Bana sarılırken kulağıma iç geçirerek, "Bunun buradaki son gösterimiz olduğuna inanmıyorum" diye mırıldandı. Geri çekilirken omuz silkti. "Burası benim evim."

Başımı sallayarak parmak eklemimi yanağında gezdirdim. "Geri geleceksin." Bunu kesin bir dille söyledim ve Kellan dudağının kenarını kaldırdı. Grubun geri dönüp dönmeyeceğini ya da ne zaman döneceğini gerçekten bilmiyorduk. Turne her türlü olasılığa yol açabilirdi ve bunların hepsi her hafta sonu aynı küçük barda çalmaktan daha büyüktü.

Bunu düşünmek istemediğim için gitarını işaret ettim. "Neden onu arabaya koyup Matt'le birlikte onun evine gitmiyorsun?" İçimi çekerek başımı salladım. "Eminim parti sonrası için sabırsızlanıyorsunuzdur." Kız kardeşimi fark ettim

Arkasından, Griffin'le birlikte kapıdan çıkarken ona kısaca el salladım.

Kellan gülümseyerek kolunu omzuma doladı ve belime kadar indirdi. "Hayır, dışarı çıkmadan önce burayı temizlemene yardım edeyim dedim... birlikte."

İçten içe duygulandım, kaşlarımı çattım. "Bu senin partin... Gitmek istemiyor musun?" Bardan çıkan insan kalabalığına ve arkalarında bıraktıkları dağınıklığa baktım. "Bir saat daha burada kalabilir miyim?"

Kellan kıkırdayarak tekrar görüş alanıma girdi. "Yardım etmek için kalırsam olmaz." Gülümseyerek başını salladı. "Ayrıca, gecemi seninle geçirmek istiyorum... çok az tanıdığım bir grup sarhoş insanla değil."

Sırıtarak onu öpmek için eğildim. "Tamam, güzel. Onu kaldırdıktan sonra buraya gel." Dudaklarıma karşı başını salladı ve biraz gülerек ekledim, "Ve bana anahtarlarını vermeyi unutma."

Geri çekilerek bana bir kaşını kaldırdı. "Sahne de ayıldım. Araba kullanabilecek durumdayım."

Kaşlarımı çatarak gözlerimi kısıtım. "Bu akşam Denny'ye 'aşağılarda' takılmadığımı söylediğimi hatırlıyor musun?"

Daha önce sarhoşken yaptığı o korkunç ve utanç verici konuşmayı hatırlayınca Kellan'ın gözleri büyüdü. Benden uzaklaşırken dudağını ısırды, onu tekrar tokatlayacağımdan endişe ediyormuş gibi görünerek, "Ah, doğru... evet, o anahtarları sana getireceğim," diye mırıldandı.

Bilerek gülümsedim ve başımı salladım. Evet, o küçük yorumdan sonra benim için yapabileceği en az şey onun vızılıtlı kışını sürmeme izin vermektir.

Kellan bana yardım etmek yerine uzun süredir orada olan bazı müdavimlerle sohbet etmeye başladı ama sorun değildi; hâlâ benimleydi ve ne zaman bana baksa gülümsüyordu. Bu, ona bir veda hediyesi vermek isteyen bir grup kadınla birlikte bir partide olmasına tercih .

çok samimi bir veda hediyesi. Ve muhtemelen "aşağıda" takılmaktan hiç çekinmezler.

Bütün müşteriler nihayet gittiğinde ve mekân, gündüz ekibinin bize çok fazla küfretmeyeceği kadar temiz olduğunda, Kellan ve ben nihayet onun arabasına doğru yola çıktık. Kate, Jenny ve hatta Rita, ben Matt ve Griffin'in evine doğru giderken bizi takip ettiler. Arabayı sürdüğüm süre boyunca somurtan Kellan bana şehrin dışına doğru gitmemi söyledi. Gariptir ki Matt ve Griffin banliyöde bir şehir evini paylaşıyorlardı. Griffin'le ilgili tuhaf bir düşünceydi bu. Doğrusu, onu hep bir genelevin üstünde yaşarken hayal etmiştim. Sanırım burada yasal olsalardı yaşardı.

Evin yaklaşık yarım mil uzağına park eden grubumuz kalabalık eve doğru yürüdü. Kate ve Jenny Rita'ya komik anılarını anlatıp onu güldürürken, ben sıkışık mahalleye baktım ve ev sahiplerinden birinin aralarındaki gürültücü rock yıldızlarını polise ihbar etmesinin daha ne kadar süreceğini merak ettim.

Yaklaştığımızda Kellan ön kapıyı açtı ve içeri girdi; onun için evden uzakta bir başka ev. Önce müzik setinin gürültüsü çarptı kulağıma, derin ve gümür gümür bir bas, ardından düzinelerce ve düzinelerce bedenin hışırtısı ve tıslaması doldu kulaklarıma. Rita kapıyı arkasından kapattığında ses daha da yükseldi. Kellan bana gülümsedi ve gitmemizi istediği yöne doğru başını salladı. Çantamı ve ceketimi zaten tıka basa dolu olan palto dolabına koymak için bir saniye ayırdıktan sonra elini tuttum.

Bizi doğrudan oturma odasındaki insan kalabalığına doğru yönlendirmeye başladı. Matt ve Griffin'in evi Kellan'inkinden çok daha büyüktü, oturma odası, ortasında dans etmek için geniş bir alan bırakan geniş açık bir tasarıma sahipti. Sarhoğ oldukları her hallerinden belli olan bir grup partici bunu yapmaya başlamıştı bile. Hatta iri yarı, bira göbekli bir adam, kıkırdayan bir grup kıza göbeğini sallayarak baştan çıkarıcı olması gereken bir tür salınım yapıyordu. Biz yanından geçerken Kellan ona kıkırdadı ve bize yer açmak için omzunu sıvazladı. Kızlar aralarındaki dans eden şakacıyı görmezden gelerek anında Kellan'a kilitlendiler.

Kellan'ın elini sımsıkı tutarak, sonunda dönen sürünün arasından geçip, bir grup insanın altı kişilik bir masada oturduğu yemek odasına ulaştık.

ayak uzunluğunda bir yemek masası. Masa çok daha iyi günler görmüştü, sert ahşap her yerinden sıyrılmış ve ezikti ama içki oyunları oynayan özensiz sarhoş insanlar bunu umursamıyor gibiydi. Kellan masada durdu ve yüzünde eğlenceli bir sırıtışla birkaç saniye boyunca kaosu izledi.

Şımarık bir sarışın neredeyse dolu olan birasını bitirmek zorunda kaldığı için suratını asarken Matt yanımıza geldi ve Kellan'ın omzuna vurdu. "Hey, . İnsanlar seni sorup duruyordu."

Matt'in sevimli bir şekilde kızarmış yüzüne gülümsedim. Gözleri hafifçe odaklanmamıştı. Veda partisinde kendini şımarttığını düşündüm. Arkasındaki Rachel çenesini onun omzuna koydu ve bana gülümsedi. Gözleri berrak ve parlaktı. Matt boyun eğiyorsa, o eğmiyordu. Gülümsedim ve ona el salladım, bu partide en azından bir kişinin ayık ve sorumlu davrandığı için anında minnettar oldum.

Matt bana gülümseyerek kaşlarını kaldırdı. "Hey, Kiera. Her şeyi aldık... Senin zehrin ne?"

Arkasından mutfağa bakarken, uzun tezgahların gezegendeki hemen hemen her bira ve likörle dolu olduğunu fark ettim. Pete'inkinden daha iyi stoklanmış görünüyorlardı. Diğer taraftan odaya girmiş olan ve tıpkı bardaki gibi içki dağıtan Rita'ya gülerek Matt'e bağımlı salladım. "Böyle iyiyim, gerçekten, teşekkürler."

Matt başını salladı ve bıraktı. Kellan arkasını döndü ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Uh-uh, bir içkiye ihtiyacın var."

Ona dudağımı bükerek bir kaşımı kaldırdım. "İçmem için bana akran baskısı mı yapacaksın?"

Gülümsedi ve gözlerini devirdi. Bana doğru eğilerek dudaklarını kulağıma yerleştirdi. Nefesi boynumda gezinip vücudumu ateşlerken bir an için nefes almayı bırakmak zorunda kaldım. "Bütün geceyi benim gittiğimi düşünerek geçirmeni istemiyorum."

Sözleri kısa süreli arzumu silip süpürdü ve ona bakmak için geri çekildim. Kaşlarını çatarak ekledi, "Son gecemizi bunu düşünerek geçirmeni istemiyorum... ve geçireceksin, değil mi?" İç çekerek isteksizce başımı salladım. Evet, yaklaşan ayrılığı hakkında düşündüğüm tek şey buydu. Buradaki pek çok dikkat dağıtıcı şey bile zihnimi bu yoldan uzun süre alıkoyamadı.

İç çekerek kollarını belime doladı ve alnımdan öptü. "Gevşemeni ve benimle biraz eğlenmeni istiyorum." Göz hizama kadar inerek kaşlarını kaldırdı. "Bunu yapabilir misin?"

Nefes vererek yüz hatlarını ezberlemek için bir an durdum. Kısa tartışmamızı Rachel'ın boynunu emerek geçiren Matt'e dönüp, Rachel onu durdurmaya çalışırken omzuna dokundum. Gözlerini kırpıştırarak bana baktığında, odanın içinde serbestçe dolaşan alkolü işaret ettim. "Ben tatlı bir şeyler alayım."

Matt neşelendi ve bana sarılmak için eğildi. Bu ondan görmeye alışık olduğumdan çok daha büyük bir şefkatti ve sırtını sıvazlarken kıkırdadım. "Seni bağlayacağım, Kiera!" diye bağırdı, sanki memnun etmesi gereken kraliyet sosyetesinden biriymişim gibi görevine atladı.

Kellan boynumu öperken arkadaşına güldü. "Teşekkür ederim," diye mırıldandı kulağıma.

Ona, sarhoş olup arabasına kusarsam bana teşekkür edeceğini söylemek üzereydim ama tam o anda oturma odasındaki müziğin üzerinden bir çığlık duyuldu. Kellan ve ben geniş odaya bakabilmek için geri çekildik. Anında gülmeye başladım. Evan Jenny'yi bulmuş ve minik kadını kucağına alıp omzuna atmıştı. Onu biraz itip kakıyor, o ciyاكلarken şakacı bir şekilde poposuna şaplak atıyordu.

Kate ona yardım etmeye çalışırken, Jenny gülüyor ve oyuncak ayısı erkek arkadaşına sarılıyordu. Beni fark edince elini kaldırdı. "Kiera, bana yardım et!"

Evan bize bakmak için döndü ve bu sırada Jenny'yi de döndürdü. Ayaklarını tekmeledi ama Evan onu sıkıca tuttu. Kellan'a gülümseyerek ve

bana hızlı bir selam verdi. Kellan da el salladı ve kıkırdadı. Bana gülümseyen Kellan'ın gözlerinde şakacı bir parıltı vardı.

Bir adım geri atarken benimkiler de genişledi. "Bunu aklından bile geçirme, Kyle." Şakacı sırtışı şeytani bir hal alırken parmağımı göğsüne koyarak yemek odasındaki sandalyeye geri geri gittim. Orada oturan kız sarhoş bir şekilde ayağa kalktı ve omuzlarımı tuttu.

"İşte, ben bitirdim... sen oyna." Beni zorla yere yatırdı ve bir anda oturdum.

Koltuğa oturur oturmaz Matt yanıma geldi ve bana içi turuncu-pembe renkli bir Çeyle dolu büyük bir bardak uzattı. "Al bakalım, Kiera. Tatlı bir Çey," diye güldü doğrulurken, "senin gibi."

Matt'e gülümsedim ve tam önüme bir çift zar konduğu sırada ona teşekkür ettim. Zarları bana uzatan esmer kıza kaşlarımı çatarak baktım ve başımı sallamaya başladım. Gerçekten de oynamaya niyetim yoktu. Gözlerini devirerek zarları avucuma koydu ve avucumun zarları düşürmesini sağladı.

Ben bir çifte bakarken tüm masa alaycı bir şekilde inledi. Hepsi bunun ne anlama geldiğini biliyor gibiydi... Benimse hiçbir fikrim yoktu. Kellan gülmeye başlayınca sinirlenerek ona baktım. Matt teselli edercesine omzumu sıvazlayıp, "Sana bir tane daha yaparım, Kiera," gibi bir şeyler mırıldanırken, Kellan bardağımı işaret etti.

"Yılan gözler, içkine vurman gerektiği anlamına gelir." Ona bakarken ağzım açık kaldı. Rita ona bir bira uzattı, eli biraz fazla rahat bir şekilde omzunda duruyordu. Kellan birasını bana doğru kaldırdı. "Dibine kadar bebeğim."

Sırıttım ve başımı salladım. "Gerçekten oynamıyordum..."

Tüm masa yuhalamaya ve homurdanmaya başladı; hatta biri bana bir şişe kapağı fırlattı. Ben içkimi yudumlarken Kellan güldü ve omuz silkti. Gevşememi ve biraz eğlenmemi istediğini biliyordum ve

Bunun için en iyi yol buydu, içkiyi aşağı doğru eğdim ve kendimi olabildiğince hızlı yutmaya zorladım.

Acayip yandı.

Matt'in bana yaptığı şey her neyse çok güçlüydü. Bardağın sonuna öksürüyordum ve gözlerim yanıyordu. Karnımda da hoş bir sıcaklık vardı ve başım biraz dönüyordu. Masa alkıştan yıkılırken Kellan'a sıırıttım. Tanrım, onay seviyesine bakılırsa, içki içmenin bir spor olduğunu ve benim de az önce galibiyet sayısını attığımı düşünebilirdiniz.

Matt bana şeftali gibi güzel bir içki daha uzatırken, biri Kellan'a, "Dostum, kız arkadaşın gerçekten emebiliyor... şanslı piç" dedi.

Kellan gülmeye başladı ama benim buz gibi bakışlarımla karşılaşınca hemen durdu. Yorumcunun ceketini yakalayan Kellan onu oturduğu yerden kaldırdı. "Benim sıram," dedi ona, yerine otururken. Zarlar ona doğru ilerlerken gülümsedim. Pislik. Umarım onun da yılan gözleri vardır.

Gece ilerledikçe bu oyundaki şansım artmadı. Yemin ederim ki ne zaman biri bir şey yapsa içmek zorunda kalan *ben* oluyordum. Bardağım dudaklarımdan uzun süre ayrılmadı ve masada oturdukça kafam daha da bulanıklaştı. İçki ise gittikçe daha yumuşak bir hal alıyordu. Bir noktada neredeyse şeker gibiydi.

Bu küçük fiyaskoyu başlatmama neden olan sağ esmer sürtük kıkırdadı ve bana beş içki verdi... sırf bu yüzden. Ben küfredip içkileri almaya başladığımda, sevimli bir şekilde başını kaldırıp Kellan'a baktı. "Üzgünüm Kellan, gerçekten kız arkadaşını sarhoş etmeye çalışmıyorum."

Ona bakıp "Evet, öylesin" diye mırıldanmak istedim ama henüz bana verilen içkilerimi bitirmemiştim.

Kellan yanımdaki sevimli kıza gülümsedi, ama kıskançlığım gerçekten alevlenmeye başlamadan önce, muhteşem mavi gözleri benimkilere döndü. Benim yavaş kafam bile o karanlık derinliklerdeki güzelliği takdir edebilirdi. Bakışlarını

"Hayır, devam et, onu sarhoş et." dedi. bir şekilde sırtarak ekledi, "Bu gece şanslı olma ihtimalim sadece sen yaparsan artacak."

Kızarmak ve utanmak istedim ama gerçekten de o ana kadar çok fazla alkol almıştım. Yudumlar arasında güldüm ve "Ne zamandan beri oranların için yardıma ihtiyacın var?" diye sordum. Şaşırtıcı bir şekilde bunu sadece biraz geveledim.

Masa kahkahalarla yuvarlanırken Kellan büyüleyici bir şekilde bana kaşlarını kaldırdı. Sahnede biraz ayılmıştı ama benimle ne zamandır bu oyunu oynadığına bakılırsa, o da en az benim kadar kafayı bulmuş olmalıydı. Çarpık bir şekilde gülümseyerek masada öne doğru eğildi. "Doğru..." diye mırıldandı sarhoşça.

Devasa masada benim tam köşemde oturuyordu ama ayaklarımız masanın altında birbirine değiyordu. Masa insanlarla doluydu, oda izleyenlerle tıka basa doluydu ama Kellan alev alev yanan gözlerini benimkilere kilitlediğinde ve bedenim buna karşılık olarak ateşle alevlendiğinde... yalnız da olabilirdik.

Dişlerini alt dudağında gezdirdi, bu hareket o kadar seksiydi ki kendi dudağımı ısırdım, sonra sesini genellikle sadece yalnızken, birbirlerinin çıplak kollarına sarılmışken duyduğum baştan çıkarıcı bir seviyeye düşürdü. "Ama belki de sana şu şeyi yaptırabilirim-"

Birden yalnız *olmadığımızı* ve birbirimizin çıplak kollarına sarılmış olduğumuzu hatırlayarak masadan kısmen kalktım ve onun önünü kestim. "Kellan Kyle! Kapa çeneni!"

Güldü ve sandalyesine geri oturdu. Odadaki birkaç kişi de onunla birlikte güldü ve sonunda yanaklarımın kızardığını hissettim. Omuz silkti ve başını salladı. "Sadece söylüyorum..." Gözlerimi ona dikip odadakileri daha da gülmekten kırıp geçirdiğimde başını eğdi ve bana açıkça sevgi dolu bir şekilde baktı. "Sen çok sevimli bir sarhoşsun, Kiera."

Ruh halim yeniden değişirken sırtarak ayağa kalkmayı bitirdim. Masanın üzerine eğilip içki içmeye tamamen ara verdiğimde merakla beni izledi

Herkes bize bakarken oyun oynuyorduk. İlk defa umurumda değildi. Kellan benim odak noktamdı ve beni öpmesini istiyordum... ona ulaşmak için masanın üzerinden sürünmem gerekse bile.

Kafamdaki görüntüye gülümseyerek parmağımı ona doğru uzattım. Dudağının kenarı tehlikeli derecede çekici bir şekilde kıvrıldı, hafifçe ayağa kalktı ve o da masanın üzerine eğildi. Dudaklarımız ortada buluştu, dili hafifçe bana değerken ağzım açıldı. Yarım yamalak zihnim birkaç kıkırdama ve ısıklık sesi duydu ama Kellan'ın yumuşak teni tüm konsantrasyonumu ele geçirdi. Neredeyse beni bu hasarlı, bira lekeli yüzeye yatırmasını istiyordum.

Onu masanın üzerinden çekerek tüm vücudunu benimkine yapıştırmayı düşünürken, kaosun içinden özel bir ses geldi. "Pekâlâ! Şişe çevirmece mi oynuyoruz?"

Kellan ve ben aynı anda birbirimizden ayrıldık ve dikkatimizi dağıtan sinir bozucuya ters ters baktık. Griffin masaya doğru ilerlerken içimi çektim. Burada olduğunu biliyordum... Ortaya çıkması gerçekten de an meselesiydi. Arkasından baktığımda kız kardeşimin duvara yaslanmış olduğunu fark ettim, yüzünde tanıdık, memnun bir ifade vardı. Nerede saklandıklarını hemen öğrenmek istemedim.

Griffin Kellan'ın yanında durup bir eliyle sırtını sıvazlarken, Kellan tamamen ayağa kalktı ve başını salladı. "Hayır, değiliz Griffin."

Griffin onu görmezden gelerek masaya uzandı. Boş bir bira şişesi buldu, yan yatırdı ve daire şeklinde döndürdü. Masadakiler oyunumuza eklenen bu yeni özelliğe anında gülmeye başladı.

Etrafımızdaki herkes kıkırdarken, yüzüm kızararak yerime oturdum. Sekizinci sınıftan beri şişe çevirmece oynamamıştım ve Griffin'le *asla* oynamak istemediğimden emindim. Yıpranmış beynim bile bu kadarını biliyordu. Yanımdaki esmer kız Kellan'a bakarken dudağını ısırdı; sıranın kendisine gelmesini umduğunu çok iyi biliyordum. Dileğinin gerçekleşmesine izin vermeye hiç niyetim yoktu. Parti adabına aykırı olsun ya da olmasın, bu gece Kellan'ı benden başka kimse öpmeyecekti.

Griffin kahverengi şişenin daha yavaş dönmeye başlamasını izlerken yüzünde hevesli bir ifade vardı. Oda beklentiyle sessizleşirken Kellan'a baktım; hâlâ koltuğunun önünde duruyordu, kollarını göğsünde kavuşturmuş, yüzünde bir sırıtışla Griffin'i izliyordu. Kellan'ın da benim onu öpmeme karşı çıktığı kadar beni öpecek birine karşı olup olmadığını merak ediyordum. Acaba şişe üzerimde dursa ne yapardı? Tanrım, şişe üzerimde dursa *ben* ne yapardım? Griffin basit bir retle işin peşini bırakmazdı. Beni avlamak zorunda kalsa bile, öpücüğünü almak için hiçbir şeyden vazgeçmezdi.

Tam tüm yavaş duyularımı bir araya getirip arka kapıya doğru kaçmak üzereyken, şişe dönmeyi bıraktı ve oda gülmeye başladı... histerik bir şekilde. Şişeye bakana kadar nedenini anlayamadım, sonra ben de histerik bir şekilde gülmeye başladım. Sonunda boynu mükemmel bir şekilde Kellan'a dönükken hareket etmeyi bırakmıştı.

Kellan şişeye bakarken dudaklarını mutsuzca büküyordu, sonra aniden başını kaldırıp hâlâ şişeye bakan Griffin'e baktı, belki de şişenin tekrar hareket edeceğini düşünüyordu. Griffin başını kaldırıp Kellan'a baktığında Kellan başını salladı ve "Hayır, hayır" dedi. Masadakiler daha da çok güldü ve ben de güldüm, karnımı tutarken gözlerim sulanmaya başladı.

Matt ve Evan, Griffin kaşlarını çatıp omuz silkerken, tüm bu yaygaranın nedenini görmek için yanlarına geldiler. "Kusura bakma dostum. Ev kuralları, şişeyi yattığı yerde oynarsın."

Kellan tekrar başını sallarken Evan ve Matt de odanın duvarlarında yankılanan kahkahalara katıldılar. "Griff, biz oyun oynamıyoruz-"

Kellan cümlesini bitiremedi. Griffin uzanıp Kellan'ın başını tuttu ve onu öpmek için kendine çekti... ama öpmek için değil. Kellan bir an debelendikten sonra kurtulmayı başardı. Griffin'i uyarmak için elini kaldırarak bir adım geri gitti. Masanın etrafındaki birkaç kişi gözlerinden akan kahkaha yaşlarını silmek zorunda kaldı, ben de dahil. Sanırım bu gece kimsenin Kellan'ı öpmeyeceği konusunda yanılmışım.

"Dostum! Bu ne lan!"

Kellan Griffin'e ters ters bakarken, Griffin bir adım geri çekildi ve şaşkın bir ifadeyle Kellan'a baktı. "Huh." Kellan'a bakarken başını eğerek omuz silkti. "Evet, tüm bu yaygaranın nedenini anlamıyorum... Ben daha iyisini yedim." Kellan kaşlarını çatarak kollarını yeniden göğsünün üzerinde kavuştururken eliyle bir işaret yaptı. "Belki dilinle şu şeyi yaparsan..."

Evan ve Matt o kadar çok gülüyorlardı ki eğildiler. Jenny ve Kate de kafalarını uzatıp odaya baktıklarında onlara katıldılar. Kız kardeşim duvara yaslanmış histerik bir haldeydi ve utangaç Rachel bile sessizce gülüyordu. İçkilerinden bir yudum almaya cesaret edebilen birkaç kişi ise umutsuzca içkilerini etrafa kusmamaya çalışıyordu. Bir adamın erkek arkadaşımı öpmesine ve sonra da ona kötü demesine gülmek istemiyordum ama bu çok komikti ve ben de çok sarhoştum. Ben de diğerleri kadar güldüm, belki de daha fazla, çünkü Griffin tarafından Frenched edilmekten daha kötü bir şey hayal edemiyordum.

Kellan bu yorumu nedeniyle Griffin'in göğsüne ters bir vuruş yaptı, sonra küçük bir kıkırdama çıkardı ve omzunu iterek ondan uzaklaştırdı. "Defol git buradan, Griffin."

Griffin kırılgan bir bakışla masadan uzaklaştı. "Her neyse dostum, bu sadece bir öneri. İster kabul et ister etme." Kız kardeşimin belini kavrayarak derin bir öpücük için onu kendine çekti. Onlar uzaklaşana kadar ürperdim. Griffin onun nefessiz kalmış yüzüne bakarak sırtıttı. "Yeteneklerimi, onları takdir eden insanlar için saklayacağım." Anna güldü ve Kellan gözlerini devirirken Griffin'in dudaklarını tekrar onunkilere yaklaştırdı.

Matt Griffin'in sırtını sıvazladı ve Anna ve Rachel'la birlikte odadan çıktılar. Matt karnını tutuyordu, o kadar çok gülüyordu ki. Kellan gözlerini kapadı ve yavaşça başını salladı. Gözlerini açtığı anda dönüp benim hâlâ kıkırdamakta olduğum yere baktı. İçinde bulunduğu durumdan hoşlanmama gülümsedi ve sonra başını bana doğru salladı.

Kellan, başına gelen talihsizliğe hâlâ gülmekte olan insanlarla dolu odaya göz gezdirdi. Kendi kendine kıkırdayarak masadan birasını aldı ve onunla artık unutulmuş olan oyunu işaret etti. "Söylemeye gerek yok... Benden bu kadar."

Bölüm 9

Unutulmayacak Bir Gece

Griffin'in ayrılmasıyla kalan kahkahalar dindiğinde zar oyunu yeniden başladı. Gözlerimi kırptırdım ve Kellan'ın boş koltuğuna burada olmak için fazla genç görünen taze yüzlü bir çocuğun oturduğunu gördüm. Meyveli içkimi neşeyle yudumlarken oturduğum yere doğru yürüyen Kellan bana elini uzattı.

"Benimle dans eder misin, güzel kız?" Kellan sorduktan sonra kaşlarını kaldırdı ve yemin ederim birinin iç çektiğini duydum... ya da belki de ben iç çektim. Puslu beynim artık tam olarak anlayamıyordu.

Başımı sallayarak elini tuttum ve beni yukarı çekmesine izin verdim. Pozisyonumu değiştirirken zaten vücudumda bulunan alkol başıma hücum etmiş gibiydi. Masada otururken kendimi oldukça sarhoş hissediyordum. Aniden ayağa kalktığımda kendimi uçmuş hissettim.

Kellan kollarını bana doladığında kıkırdadım ve biraz tökezledim. Biraz tökezleyerek, "İyi misin?" diye sordu.

Yüksek sesle tezahürat yapan masadan birkaç adım uzaklaşmama yardım ederken güldüm ve tekrar başımı salladım. Zavallı, taze yüzlü çocuk korkunç bir çifti yuvarlamıştı ve plastik bardağında kalan miktara bakarken hüngür hüngür ağlıyordu. Ona anında sempati duydum, çünkü o yuvarlama beni de mahvetmişti. Garip bir şekilde ona kocaman sarılmak ve her şeyin yoluna gireceğini söylemek istedim. Hatta ona doğru sarhoşça bir adım atmıştım ki Kellan kolumu diğer yöne çekti.

"Bu taraftan, tatlım."

Genci kendi kaderine terk ederek Kellan'a doğru döndüm. kollarımı beline doladım. Tökezleyerek, düzensiz adımlarla ikimiz de tıklım tıklım dolu oturma odasının ortasına ulaştık. İnsanlar Kellan'la karşılaştıklarında ona şans diliyorlardı ama Kellan onları onaylarken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyordu. Yabancılarla dolup taşan bu evde sanki yalnızdık.

Ağır bir ritim baştan çıkarıcı bir ritim tuttururken, Kellan'ın elleri sırtımdan yukarı, sonra kalçalarımın doğru kaydı. Aşırı hassas bedenim onun dokunduğu her yeri hissediyordu. Neredeyse üzerimden hafif bir elektrik akımı geçiriyor gibiydi; parmakları geçtikten sonra bile karıncalanma hissi devam ediyordu. Bacaklarından birini benimkinin arasına sokup bedenlerimizi birbirinin üzerine binmeye zorladığında nefesim kesildi. Karıncalanma tam bir yangına dönüşmüştü.

Kalçalarımız ritimle o kadar samimi bir şekilde hareket ediyordu ki utanmalıyım, utanmalıyım. Zihin değiştiren maddelerin harikalarından biri... alkol içeri girdiğinde çekingenlik gibi sinir bozucu küçük şeyler uçup gidiyordu. Kellan'ın elleri vücudumu okşamaya devam ederken, hatta avuç içi kırmızı Pete gömleğimin önünden geçerken, alnını benimkine yasladı. Dans etmekten çok gıcırıyor, birbirimize hafifçe nefes veriyorduk. Çıldırıcıydı ve dünyanın geri kalanı uçup gitmişti.

Eli pervasızca göğsümün üzerinde durduğunda, başparmağı tehlikeli derecede hassas noktanın üzerinde ileri geri hareket ettiğinde, inledim. Müziğin sesini duyunca bile gülümsedi. Kendimi uyuşmuş ve inanılmaz derecede tahrik olmuş hissederek uzandım ve parmaklarımı kalın saçlarına gömdüm, aramızdaki mesafeyi kapattım ve başını kendime doğru çektim.

Griffin'in şikâyet ettiği şey her neyse beni aşıyordu-Kellan diliyle harikaydı. Dudakları benimkilerle birleştiğinde, hafif nefeslerimiz neredeyse çılgınca pantolonlara dönüştü. Başparmağı ve parmağı arasında meme ucumu sıkı ve ben inledim... yüksek sesle. Nefes nefese tısladı, diğer eli pantolonumun içine kayarak pamukla kaplı arka tarafımın üzerinde durdu.

Elini diğer tarafta istedim. Vücudunun tamamını diğer tarafta istiyordum. Kulağına inleyebilmek için başını aşağı doğru sallayarak, "Seni istiyorum... şimdi" diye fısıldadım. Sanırım fısıldadım.

Kellan başını çekti ve bana baktı. Gözlerindeki sıcaklık muhteşemdi. O seninle seks yapmak istiyorum gözleri içimi pekmeze çeviriyordu, sıcak ve yapışkan... lezzetli. Kalçalarımızın hizalanma şeklini ayarlarken gözleri vücudumda gezindi. Tek kelime etmesine gerek yoktu; kot pantolonundaki sertleşen kütlenin da beni istediğini söylediğini hissedebiliyordum... hemen şimdi.

Dudaklarını yalayarak, Matt'in oturma odasının ortasında dans eden, sarhoş bir grup insanla çevrili olduğumuz yere baktı. Gözlerini tekrar benimkilere indirerek, parmaklarımı saçlarından kurtarmak için uzandı. Ellerimizi birbirine bağlayarak başını koridora doğru salladı.

Bedenime doğru eğilerek kulağıma homurdandı, "Benimle gel."

Tanrım, neredeyse yapıyordum.

İki elimle onun elini tutarak dudağımı ısırdım ve hevesle başımı salladım. Beni nereye götüreceği ya da oraya vardığımızda tam olarak ne yapacağımız hakkında hiçbir fikrim yoktu ama gerçekten umurumda da değildi. Sadece onunla birlikte, baş başa olmak istiyordum.

Kıkırdayarak, bizi insan kalabalığının arasından geçirirken sırtına bastırdım. Yanından geçerken çoğu omzunu alkışladı, bazı kızlar parmaklarını onun kolunda müstehcen bir şekilde gezdirecek kadar cesurdu. O kızlara ters ters baktım ama Kellan onları görmezden geldi ve bizi yalnız bırakma görevine odaklandı. Üç kadından biri pervasızca onun kıkına bakarken neredeyse bağıracaktım, "İstedığınız kadar bakın, becermek üzere olduğu kişi benim!"

Tanrıya şükür Kellan tam bunu söyleyecekken beni öne doğru itti. Biraz tökezledikten sonra unuttum. Ayaklarımı yeniden yere bastığımda bana gülümseyerek karşılık verdi ve sonunda bizi koridora çıkarmayı başardığında güldü. Bana doğru dönerek boştaki elini yanağıma götürdü. Başımı kendine doğru çekerek tekrar dudaklarımı buldu. Nefesinin tatlılığı bana çarptığında inledim. Normalde bira kokusunu pek sevmezdim ama Kellan her şeyi seksi yapabiliyordu.

Biz öpüşürken Kellan bizi koridorda geriye doğru yürüttü, ara sıra yeterince hızlı kenara çekilmeyen birkaç partiliye çarpıyorduk. Kapalı bir kapının yanında durdu. Kimin kapısı olduğunu ya da nereye çıktığını bilmiyordum ve dili benimkinin üzerinde gezinirken, yakında açtığı sürece umurumda değildi.

İlk denemesinde kolu kaçıran Kellan tekrar denemek zorunda kaldı. Nihayet üçüncü denemesinde kapıyı açabildi ve aceleyle içeri girdik. Gözü kapalı bir şekilde kapıyı kapattı ve ardından ışık düğmesini açtı. Kellan kapıyı kilitlerken, kısaca hangi odada olduğumuza baktım. Hava kadar hafif olan kafam Griffin'in odası olmadığını umuyordu. Neyse ki değildi... Banyoydu.

Kaşlarımı çatarak Kellan'a baktım. "Burası bir banyo."

Başını salladı, gözleri dudaklarıma kilitlenirken ağzını araladı. "Evet, biliyorum."

İtiraz etmek istedim ama ağzı tekrar geldi ve çıkardığım tek ses bir zevk iniltisiydi. Onu o kadar çok istiyordum ki her yerim ağrıyordu, ellerimi tekrar saçlarına attım ve vücudumu onunkine bastırdım. İçimizdeki tutku taşarken dudaklarımız çılgına dönmüştü.

Neredeyse arzuyla dolup taşarak homurdandım: "Beni her zaman çok iyi hissettiriyorsun... Ben de seni iyi hissettireceğim Kellan. Seni çok istiyorum."

Dudaklarım boynuna doğru kayarken neredeyse nefes nefese kalıyordu. Kellan gözlerini kapadı ve başını geriye doğru bıraktı. "Tanrım... Böyle olmana bayılıyorum."

Nefes nefese ona baktım. "Ne gibi... sarhoş gibi mi?" Gülmeye başladım ama teni beni çağırıyordu ve onun yerine dilimin ucunu boğazında gezdirdim.

Hızlı bir nefes aldı, sonra yutkundu. "Hayır," diye nefes aldı. "Kendinden emin... Sanki sonunda anlamışsın gibi."

Ona bakmak için geri çekildim ve o da bana bakmak için başını tekrar aşağı indirdi. "Neyi?" Fısıldadım, dudağının kenarını yalarken

ağrıyan vücudunu onun açıkça gergin olan vücuduna soktu.

Yeniden bana odaklanmadan önce gözleri bir an için dalgalandı. "Senin olduğumu... beni alabileceğini... her yerde, her zaman, her şekilde. Her parçama sahip olduğunu."

İçimde sıcaklık ve arzu birikti. "Eğer sana sahipsem, o zaman seni almak istiyorum... şimdi... burada. Seni boşaltmak istiyorum," diye mırıldandım, kendimi şaşırtarak.

Çarpık bir şekilde gülümsediğinde, onu tezgâha doğru ittim, kalçalarımı onunkilere sürtmeye başladım ve başını tekrar kendime doğru çektim. Onu o kadar çok istiyordum ki, küçük bir banyoda, gürültülü bir partinin ortasında öpüşüyor olmamız artık beni rahatsız etmiyordu bile. Ağzında inledim, dili benimkini okşarken ihtiyaçtan nefes nefese kalmıştım. Popomu kavrayıp beni tamamen hazır olan vücuduna daha sıkı çekerken nefesi de aynı derecede hızlıydı.

"Tanrım... evet. Sana ihtiyacım var, Kiera," diye nefes aldı ağzımın içine. "Sana ne kadar ihtiyacım olduğunu hissedebiliyor musun?" Yanıt olarak sadece inleyebildim, parmaklarım göğsünden aşağıya doğru inerek kotunu kapalı tutan tek düğmenin etrafına dolanmış kotu güçsüzce çekti.

İnsanlar kapıyı çalıp vurdular ama biz onları duymazdan geldik ve sonunda salondan gelen yüksek sesli müziğin altında uğuldayan zihnimin çıkaramadığı bir şeyler homurdanarak uzaklaştılar. Nefesler ve kalpler hızla çarparken, ağızlarımız birbirininkine saldırdı. Benim uyuşmuş parmaklarım başarısız bir şekilde onun kot pantolonunu çözmeye çalışırken, onunki kaburgalarımın yukarı kayarak tişörtümü de beraberinde sürükledi. Sarhoş parmaklarım asla çözemediği için düğmeden vazgeçerek, tişörtümü başımın üzerinden çıkarmasına yardım ettim.

Ritim kapıdan içeri girerken ellerim gömleğine doğru indi. Birkaç saniye içinde çıplak göğsü önümdeydi ve benzer sıcaklığın tadını çıkararak midelerimizi birbirine bastırdım. Elimi saçlarının arasından geçirerek dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırdım. Parmakları kolyemde gezindi, tenimde onun sembolik temsilini hissettim. Sonra bir sutyen kabının içine kayarak bir meme ucunu kısırdı. Haykırdım, sesim küçük odada yankılandı.

"Kellan? Orada mısın?"

Kapının arkasından gelen bir ses artan tutku iniltilerimizi böldü ama umursamayacak kadar sarhoştum. Sinirlenen kişiyi Kellan kadar ben de görmezden geldim. Ağzı benimkinden ayrıldı, sütyenimin kabını kenara çekerek bir meme ucunun etrafında kilitlendi, dili sert tepenin etrafında dönüyordu. İnleyerek başımı kendime doğru çektim ve o harika sertliği, erotik vaatlerle dolu o bağlantıyı hissetme ihtiyacıyla kalçalarımı onunkilere bastırdım.

"Dostum, Kellan, Kiera'yla içeride olduğunuzu biliyorum... İnsanlar ikinizi o tarafa giderken görmüş. Kapıyı aç."

Kellan küfrederek benden ayrıldı. Hemen ağzına atıldım ama beni biraz geriye itti ve hemen yanımdaki banyo kapısının kilidini açtı. Kapıyı kırarak açtı ve diğer taraftaki kişiye kaşlarını çatarak baktı. "Ne var Matt?"

Başımı Kellan'ın göğsüne yasladım ve kapıdaki aralıktan bize bakan Matt'e boş gözlerle baktım. Pek mutlu görünmüyordu. "Benim banyomda seks mi yapacaksınız?"

Kellan hiç vakit kaybetmeden, "Evet," diye cevap verdi ve kapıyı kapatmaya başladı. Puslu zihnim bunu komik buldu ve gülmeye başladım.

Matt eliyle kapıyı durdurdu. "Kell, sadece bir banyomuz var. İnsanların mutfak lavaboma işemesini istemiyorum."

Kellan sinirle iç çekerek kapıyı daha da açtı ve Matt'e ters ters baktı. Matt önce Kellan'ın çıplak göğsüne, sonra benim yarı çıplak göğsüme baktı, sonra da gözlerini Kellan'ın gözlerine dikti. Kellan başını salladı ve omuz silkti. Tek söylediği, "Yatak odası ya da banyo," oldu.

Matt kaşlarını çatı ve Kellan kaşlarını kaldırarak tekrarladı. "Yatak odası mı, banyo mu? Sen seç, Matt."

Matt içini çekerek gözlerini devirdi. "Tamam, ama çabuk ol."

Kellan sırtarak kapıyı çarpıp kapattı ve tekrar kilitledi. Zihnim karmakarışık olurken kıkırdadım. Diğer taraftan Matt'in geveleyerek, "Ve işin bittiğinde temizle, lanet olsun!" diye bağırdığını duydum.

Onu çoktan görmezden gelen Kellan ve ben birbirimize saldırmaya devam ettik. Gaza gelen bedenim onun dokunduğu her yere anında karşılık veriyordu. Parmakları sütyenimi açmak için dolaşırken yanıyordum. Ağzı beni içine alırken oldukça yüksek sesle "Evet" diye inledim. Ona doğru iterek pantolonunu tekrar çözmeye çalıştım. Hala yapamadığımda güldü.

"Sarhoşken soyunmayı hiç beceremiyorsun," diye mırıldandı, düğmesini gevşetip kot pantolonunu aşağı iterek.

Ona cevap vermeden, elim doğrudan boxer'ının içine kaydı. Her şeyden çok istediğim kalınlığı kavrayarak tabanını sıktım. İnledi ve beni duvara doğru itti. Hafifçe çarptığımda başım gümbürdedi. Tekrar "Evet" diye mırıldandığımı duydum ama sanki başka biri söylüyormuş gibi geldi. Kulağımın dibinde soluyarak, parmaklarıyla giysilerimin geri kalanını çıkarmaya çalıştı. Elimi onun sert uzunluğunda aşağı yukarı kaydırırken, kot pantolonumu yırttı ve sertçe kalçalarımın altına itti.

Benden uzaklaşarak elimi kendisinden ayırdı, böylece ayakkabılarımı çıkarıp pantolonumu ve iç çamaşırlarımı bacaklarımdan sıyrabildi. Onun önünde tamamen çıplak ve umursamayacak kadar sarhoş ve azgın bir halde parmaklarımı kendi vücudumda gezdirdim. Nefesinin altında küfrederek önce kendi ayakkabılarını, sonra da diğer kıyafetlerini çıkardı. Onu görünce dudaklarımı yalayarak, onu içimde istediğimi inledim. Bu ses odada yankılandı ve ben gülümsedim.

Bana şeytani bir şekilde sırtarak, kendi gözleri odaklanmamış bir şekilde başını salladı. "Henüz değil."

Duvara yaslanıp önümde durmasını izlerken kaşlarımı çattım ama ihtiyacım olan şey için çok uzaktaydı. Sonra önümde dizlerinin üzerine çöktü. Yavaş kafam ne yaptığını anlayamadı, özellikle de bacağıma tutup omzunun üzerinden yukarı çektiğinde. I

Ağzını tam ağrıyan göbeğime getirdiğinde, başının tam olarak nereye hizalandığını fark etti.

Haykırarak başımı tekrar duvara vurdum. İnanılmaz bir histi ve en hassas yerimi emdikçe, döndürdükçe ve okşadıkça, kendime güvendiğim bir günde utanç içinde başımı gömmeme neden olacak sesler çıkardım.

Tam adını haykırıp kalçalarımı ona doğru sallarken benden ayrıldı. Bir adım geri atarak ağzını tekrar benimkine yaklaştırdı ve dilini içeri soktu. Parmaklarımı saçlarına doladım ve onu vücuduma doğru çektim.

Ev ölüm sessizliğine bürünmüştü. Artık müziğin gümbürtüsünü bile *seçemiyordum* ama daha az umursayamazdım, ona ihtiyacım vardı. İnleyerek zonklayan kütlesini yakaladım ve onu ihtiyacım olan yere götürmeye çalıştım. İnatla elimi çekti... alay etti. "Seni içimde istiyorum... şimdi," diye yalvardım, nefes nefese.

Beni duvardan uzaklaştırırken, bir adım geri çekildi. Parmağı ıslak etimde gezinmek için aşağı indi ve ben haykırdım. "Tanrım, lütfen... al beni, Kellan."

Kendi kendine "Evet," diye mırıldanarak boynumdan aşağı, köprücük kemiğimden aşağı ve tekrar göğüslerime doğru öptü. Daha fazlası için çaresizce kalçalarına doğru döndüm. Sadece bu beklentiyle bile neredeyse orgazm olmaya hazırdım.

Geriye doğru yürürken bir şeye takıldı ve oturdu. Şaşkınlıkla etrafına bakındı, sonra kapalı tuvalete oturduğunu fark edince güldü. Bana bakarak gülümsedi ama ben artık gülümseyemiyordum. Tatmin etmesini istediğim bir ağrım vardı.

Kalçalarını kavrayarak kendimi onun üzerine bıraktım. İçime girdiğinde gülümsemeyi bıraktı. Gözlerini kapatarak dişlerinin arasından hızlı bir nefes çekti ve başını havlu yığınının doğru eğdi. "Tanrım, Kiera... evet."

Onu yakından izleyerek kalçalarımı salladım. Onu içimde hissetmek, sarhoş bedenimin şimdiye kadar deneyimlediği en tatmin edici şeydi. Kendinden geçerek dudağını ısırıldı. Onu nasıl etkilediğimi ve onun beni nasıl etkilediğini severek gülümsedim. Tekrar ona doğru sallandım, sırtımı dikleştirdim ve adını haykırdım. Gözlerini açtı ve bana baktı. "Çok güzelsin," diye mırıldandı, göğsümü, kalçalarımı okşayarak.

Sözleri karşısında dudağımı ısırıldı ve tekrar ona doğru sallandım. Bu his uyuşmuş çekirdeğimi ısıttı ve arzunun neredeyse acı verici bir seviyeye yükseldiğini hissettim. Başımı geriye atarak, giderek artan bir ritimle tekrar tekrar haykırdım. Kendimi durduramıyordum... Çok iyi hissettiriyordu. Çok yaklaşımtım.

"Kahretsin," diye mırıldandı, tekrar göğsümü emmek için oturdu.

Bu kelimenin ne kadar lezzetli olduğunu düşünerek inledim ama prensip gereği kaşlarımı çattım. "Küfür etme," diye mırıldandım, içimde daha da derinlere kayması için ona daha sert bastırdım. Hafifçe ayağa kalkarak vücut ağırlığımı kendimi ona çarpmak için kullandım. Sert, derin ve yoğundu.

Cesaretle kalçalarımı tutarak, sızlandı ve nefes nefese kaldı. "Özür dilerim... Siktir, özür dilerim... Lütfen durma." Kalçalarımı benim gittiğimden daha hızlı bir ritimle vücuduna çekti ve ben de ona uydum.

Kendimi vahşi ve alışılmadık bir şekilde dizginlenmemiş hissederek, vücudumu onunkine çarparak ona karşı sallandım. Birikimin yaklaştığını hissettiğimde o da benim kadar sert inliyordu. Yüzündeki ifadeden onun da orada olduğunu anladım ve benimle gelmesi için ona hararetle yalvardım.

Ağzını açtı, patlamaya başladığını hissettiğimde nefesi kesildi. Hemen ardından alçak sesle ve yoğun bir şekilde inledi ama sesi benim attığım çığlığın içinde kayboldu. Zirveye ulaştığımda başını kendime doğru çektim. Yemin ederim ki görüşüm gidip geliyordu ve bu boşa gittiğim için değildi. Vücudumun her zerresi zevkten karıncalanıyor, karnımdan başlayıp dışa doğru genişliyordu. "Evet, evet... Kellan... Tanrım... evet" korosuyla bu hissi yaşarken ayak parmaklarım bile kıvrıldı.

Birbirimize sımsıkı sarılarak nefes nefese kaldığımızda, koridordan garip bir alkış ve kahkaha sesi duyduğumu sandım ama umursamayacak kadar kendimden geçmişim. "Seni seviyorum," diye mırıldandım, başımı omzuna gömdüm.

Altımda keyifle iç çekerek başını boynumun kıvrımına yasladı. "Ben de seni seviyorum."

Bir dakika daha öyle kaldık, ta ki ben titremeye başlayana ve insanlar tekrar kapıyı çalmaya başlayana kadar. Tökezleyerek ve el yordamıyla odaya girerken giydiğimiz her şeyi giymeyi başardık. En azından ben öyle umuyordum. Griffin'in benim gözden kaçırmış olabileceğim bir şeyimi bulmasını hiç istemezdim.

Kellan banyonun kapısını açtığında ve biz içeri adım attığımızda bütün gözler bize çevrildi. Gözlerimi kırıştırdım, herkesin neden bana baktığını merak ederken başım dönüyordu. Sonra ısıklıklar başladı ve çevredeki insanlar Kellan'ın sırtını sıvazladılar. Yaklaşan seyahati için onu hâlâ tebrik ettiklerini düşünerek omuz silktim ve gülümsedim. İnsanlar benim tepkime daha da çok güldüler.

Gülümsemesini bastıran Kellan beni oturma odasına götürdü. Ortaya geldiğimizde Griffin bize yaklaştı. Doğal olarak ondan bir adım uzaklaştım ama genişçe sırtarak yanıma geldi ve bana bir şişe bira uzattı.

"Kiera, sanırım seni seviyorum," diye bağırdı. Utanarak birayı aldım ve sırf bir adım geri çekilsin diye içtim.

Griffin gülerek Kellan'ın göğsüne bir şaplak attı. "Sen en şanslı orospu çocuğusun." Diğer eliyle Kellan'a bir bira uzatan Griffin şakacı bir şekilde kaşlarını çattı. "Yani, senden daha önce nefret ediyordum ama şimdi sana gerçekten katlanamıyorum."

Kellan başını sallamaya ve Griffin'in omzunu itmeye başladı, sanki çıldıracağımdan endişeleniyormuş gibi sürekli bana bakıyordu. Bulanık zihnim nedenini anlayamayacak kadar bulanıktı. Griffin'in tuhaf yorumları karşısında başımı sallayarak biramı tekrar yudumladım. Alkol henüz dudaklarıma değmişti ki Griffin

"Bu çok ... yani, ölçeğin dışında . Bir porno yapmalısınız... Kesinlikle satın alırım!"

Etrafımızdaki insanlar onun yorumuna güldü ve ben az önce yuttuğum birayla boğulmaya başladım. Bekle? Griffin neden bahsediyordu? Seksi olan neydi? Bekle... porno mu dedi? Sarhoş yanaklarım bu düşünceyle kızardı.

Tam yorumlar, kalabalığın bakışları ve kahkahaları yavaş yavaş yerine oturmaya başlamıştı ki, Kellan Griffin'i iterek bizden uzaklaştırdı ve müzik setine doğru ilerledi. Müziğin sesini tekrar açarak yakındaki bir sehpanın üzerine atladı. Kellan orada şehir merkezindeki bir kulüpte dans ediyormuş gibi dans ederken, Griffin'in gizemini çözmeye çalışmayı bıraktım. Zaten onu ve kaba yorumlarını düşünmek istemiyordum.

Bir grup kız hemen etrafını sarmaya başlarken Kellan bana elini uzattı. Kıkırdarak Matt ve Griffin'in sağlam mobilyalarının üzerinde ona katıldım. Kellan ve ben gülerken dans ederken biralarımızı bitirdik. Kellan tüm eğlenceli marşları kalabalığa söyleyerek onları daha fazla eğlenmeye teşvik ediyordu ama daha tatlı şarkıları doğrudan bana söylüyor, vücutlarımızı hem güzel hem de erotik bir ritimle birlikte hareket ettiriyordu. Bana bakışı, benimle birlikte hareket edişi ve bana şarkı söyleyişiyle sonunda kendimi odadaki her güzel kızla eşit hissettim. Birkaç harika, bulanık beyinli saat boyunca, hepimiz erkeklerin ayrılacağı şafakla birlikte hızla yaklaşan acı dolu anları bir kenara bırakabildik ve gecenin geri kalanında dans ettik. Yani sabahın erken saatlerine kadar.

Ertesi gün halsiz bir şekilde uyandığımda başım sanki biri gonga vuruyormuş gibi hissediyordu. Ağzım da kuruydu. O kadar kuruydu ki acıyordu. Su istiyordum ama hareket etmeye korkuyordum. Çarpan başımın dönen bir mideye dönüşmesini istemiyordum.

Bir gözümü açarak çevreme bakma riskini göze aldım. Çarpmış olduğum vücut dışında hiçbir şey göremedim. Bir tişört görüş alanımın çoğunu doldurdu ve nasıl ve ne zaman uyuduğumu hatırlamaya çalışarak donakaldım. Dün geceye dair her şey o kadar bulanıktı ki *nerede* uyuduğumdan bile emin değildim.

Altımda yatan bedenim Kellan olduğunu umarak başımı kaldırmaya çalıştım. Gong sesinin şiddeti arttı, görüşüm gidip geldi. Sonunda, mükemmel dolgunluktaki bir çift dudağa odaklanabildim. Kellan'ın yüzünün tanıdıklığını fark edince rahatlayarak nefes verdim ve vücudumun geri kalanına odaklandım.

Ağrılı ve biraz da sızılı bir halde Kellan'ın üstünde yatıyordum, neredeyse tepeden tırnağa. İkimiz uzun, dar bir kanepeye sarılmıştık, Kellan kanepenin kenarından sadece birkaç santim uzaktaydı. Bu ne benim cafcıflı kanepemdi ne de Kellan'ın yumru kanepesiydi. Kollarım onun göğsüne dayandığında ağırlaşmıştı. Bacaklarım onunkilere dolandığında kurşun gibi hissediyordum. Kızsal bölgelerim bile fazla çalışmış gibi hissediyordu... yine de nedeninden emin değildim.

Önceki akşamki aşırı düşkünlüğün etkilerini önümüzdeki üç gün boyunca hissedeceğimden emindim. Hafifçe inleyerek, belime dolanan sıcak kolların sıkılaştığını hissettim. "Günaydın."

Yumuşak sözleri karşısında biraz irkilerek gözlerimi kapattım. Sadece bir tanesini aralayıp ona baktım. "Buradayım, bu kadar gürültücü olmana gerek yok," diye fısıldadım.

Vücudunu benimkinin altına doğru uzatırken kıkırdayarak gözlerini açtı ve bana baktı. Bir elini kaldırıp parmağını saçlarımda gezdirdikten sonra sessizce "Nasıl hissediyorsun?" diye fısıldadı.

Ürpererek eline doğru eğildim ve o da mecburen başımı tuttu. Hemen minnettar oldum, çünkü artık dayanacak gücüm kalmamıştı. "Sanki bir bando kafatasıma yerleşmiş gibi."

Sırıttı, yorgun görünüyordu ama benden çok daha iyi durumdaydı. Gözleri vücudumda gezindi. "Karnın nasıl?"

Mideme dikkatimi vererek ona isyan etme fırsatı vermek istemediğimden omuz silktim. "Sorun değil... şimdilik." Yüzümü buruşturarak ve tamamen kurumuş boğazımla yutkunmaya çalışarak ekledim, "Ben esas olarak susadım."

Kellan sanki bunu bekliyormuş gibi başını salladı. "Matt henüz uyanmadı ama eminim buzdolabından biraz su getirmene aldırılmaz." Biraz şeytanca sırttı, sonra ekledi, "Tabii banyodaki suyu tercih etmezsen."

Hâlâ Matt'lerde olduğumuzu duyunca gözlerim fal taşı gibi açıldı. Dün gece ikimiz de araba kullanacak durumda olmadığımız için bunun iyi bir şey olduğunu düşündüm. Kelimenin tam anlamıyla kaza yapana kadar dans etmiş olmalıydık. Yorgun olduğumu ve onunla oturduğumu hayal meyal hatırlıyordum. Oturmak yatmaya, o da uyumaya dönüşmüş olmalıydı.

Başımı elinden kaldırıp beni izlerken yüzündeki şeytani ifadeye baktım. Zonklayan başımı çok dikkatli bir şekilde sallayarak kaşlarımı çatmıştım. "Neden... gibi görünüyorsun?" Onun yorumu kulaklarımı tırmalarken düşüncelerim dağıldı. Banyo... Sıcak seks sesleriyle yankılanan küçük, kapalı bir yerin daha da belirsiz anıları beynimi doldurdu.

Başımı ve akşamdan kalmalığımı unutarak kucağında dik oturdum. Ağırılığım hassas bölgelerine doğru kayınca biraz homurdandı. Gözlerimi kocaman açarak, "Banyoda seks mi yaptık?" diye sordum.

İkimiz de söylediklerim karşısında irkildik ve Kellan'ın iyi olduğuna dair değerlendirmemi yeniden gözden geçirdim. Gözlerini bana dikerek kıkırdadı. Bunu söylediğimi başka kimsenin duymamış olmasını umarken yanaklarım kızardı. Kellan yavaş ve baştan çıkarıcı bir şekilde, "Ah... evet." diye mırıldandı.

Gözlerim büyüdü ve partideki kimsenin o anı bilmemesini umdum. Kellan bana gülümserken, memnun bir ifade anlık acısının üzerine kayarken, anılar yüzeye çıkmak için savaştı. İnsanların alkışladığı... ıslık çaldığı... tezahürat yaptığı... Griffin'in...

Başımı sallamaya başladığımda ellerim ağzıma gitti. "Aman Tanrım." Parmaklarımı yavaşça indirirken, damarlarımdaki dehşete kıyasla başım aniden iyi hissetti. "Hepsi bizi duydu mu?" diye fısıldadım.

Benim olmadığım bir yere bakan Kellan dudağını ısırdı. "Şey... gerçekten sessiz değildik ve *burası* oldukça küçük bir banyo... yani..."

Tekrar inleyerek başımı göğsüne yasladım. "Aman Tanrım," diye mırıldandım, mahcup olmuştum.

Kellan içimden kıkırdayarak sırtımı ovdu. "Bunun için endişelenme, Kiera. Herkes bana bunun seksi olduğunu söyledi."

Hızlı hareket ettiğim için pişmanlık duyarak ama ona ters ters bakma ihtiyacı duyarak başımı kaldırdım. "Herkes mi?"

Dudağını bükerek omuz silkti. "Sadece sen bayıldıktan sonra konuştuğum birkaç kişi."

Başımı tekrar göğsüne yaslayarak inledim. Tanrım, partideki herkes beni seks yaparken dinlemişti. Ve şimdi bunun hakkında konuştuğumuz için daha fazla hatırlıyordum. İyi bir seksti. Harika bir seksti. Gürültülü bir seksti! Pete'e geri dönmek şöyle dursun, bir daha asla insan içine çıkamazdım. "Aman Tanrım..."

Hala altımda hafifçe kıkırdayan Kellan başımı öptü. "Kendini bırakıyordun, Kiera... Hoşuma gitti." Ben utancımı toparlayıp acımı ağrıyan bedenimle karıştırırken Kellan fısıldadı, "İlk kez mi bir partinin ortasında tuvalete girdin?"

Başımı ona doğru eğerek bir kaşımı kaldırdım ve dudaklarımı büzdüm. "Evet, bu kesinlikle bir ilkti."

Tamamen gülümseyerek kollarını sırtıma doladı ve vücudumun geri kalanını kendine doğru çekti. "Güzel," diye yanıtladı cesaretle. Kaşlarımı çatinca omuz silkti ve ekledi: "Sana ilkleri yaşatmayı seviyorum, unuttun mu?"

Kendime engel olamayarak başımı salladım ve ona gülümsedim. Sonra başka bir şey hatırlayarak kaşlarımı çattım. "Griffin cidden porno yapmamız gerektiğini mi söyledi?" Kellan dudaklarını büktü ve başını salladı. Başımı tekrar göğsüne doğru eğerek inledim. "Oh, çünkü bizi duydu... beni duydu. Lanet olsun."

Kellan nadiren küfürli kelimeler kullanmama güldü ve sırtımı yatıştırıcı bir şekilde ovdu. "Yaşayacaksın, Kiera. Ve iyi tarafından bakarsak, muhtemelen asla unutamayacağın bir gece olacak." Bir an başımı kaldırıp ona baktım ve başımı tekrar göğsüne yaslamadan önce sırttım. Bu konuda kesinlikle haklıydı... Griffin'in bana seks kasetimi memnuniyetle satın alacağını söylediğini asla unutamayacağım. "Ve utanma... Ben utanmıyorum."

Başımı kaldırıp ona tekrar baktım ve o da mutlulukla başını salladı. "Çok ateşliydin ve oradaki her erkek o banyoda benim yerimde olmak istiyordu. Her erkek seni kışkırttığı için zerre kadar kötü hissetmiyorum," diyerek kalçalarımın tuttu ve beni kendine çekti, "sadece benim olduğun sürece."

Gülümseyerek başımı salladım. "Öyleyim."

Başını kaldırıp beni hafifçe öperken sırttı. "Güzel."

Onun yanına tekrar sokularak, şu ana konsantre olabilmek için sarhoş geceyi unutmaya çalıştım. Büyük bir veda partisinde kendimi içine soktuğum utanç verici durum yüzünden kendimi hırpalamak için sonsuza kadar vaktim vardı ama kalbimin sahibi olan, nefesimi çalan adamla sadece birkaç saatim kalmıştı.

İç çekerek başımı göğsüne yasladım ve onun gidişini düşünmemeye çalıştım. Henüz yapamadım, bu çok zordu. Bunun yerine vücudumun bana söylediklerine odaklandım, suya ve aspirine ihtiyacım vardı. O sırtımı ovup başımı öperken mırıldandım, "Su ister misin? Sana biraz getireyim mi?"

Tekrar altıma uzanarak derin bir nefes aldı. "Hayır, ama biraz kahve içebilirim... Seninle geleceğim."

Başımı salladım ve vücudumu hareket etmeye hazırladım. Kellan'ın üzerinde yatmak o kadar rahattı ki, bedenim isyan etti ve olduğu yerde kaldı. Birkaç dakika sonra hâlâ hareket etmediğimden Kellan kıkırdadı. "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye fısıldadı.

Gülümsedim, başım hâlâ göğsünde, neredeyse adımın yazılı olduğu dövmenin üzerinde duruyordu. Kollarıyla beni vücuduna yakın tutarak ayağa kalktı. Hissedebiliyordum

Giysilerinin altında kasları esniyordu ve o sert vücudu doğal haliyle, tamamen çıplak olarak hayal etmekten kendimi alıkoyamıyordum.

İkimizi de ayakta durmaya alıştıırken önce kıkırdadım, sonra başım yeni açıdan yüksek sesle şikayet edince inledim; yatmayı tercih etmişti. Dudağımı ısırarak ayaklarımın üzerinde biraz sallandım. Kellan'ın elleri şakaklarıma masaj yapmak için geldi ve ona minnetle gülümsedim; zonklayan kafatasıma karşı harika hissettiriyordu. Yüzü yorgundu ama yine de mükemmeldi. Bütün gece alkol almış bir adam gibi görünmüyordu. Kanepede uyumaktan dağılmış saçları ve çenesindeki hafif kirli sakallarıyla... nefis görünüyordu.

Mükemmelliğinden gözümü kaçırdım, o kadar da... nefis görünmediğimden emindim. Sıcak dudakları bir an alnımda durdu, sonra beni mutfağa çekti. Yerde yatan insanların etrafından dolaşmak zorunda kaldık. Görünüşe göre yatıya kalan sadece biz değildik. Mutfakta bile hâlâ partiye katılanlar vardı. Bir çift masada kâğıt oynuyordu, anlayabildiğim kadarıyla poker. Neyse ki striptiz pokeri değildi, çünkü adam ve kız hâlâ giyinikti.

Gözlerini kırıştırıp etraflarına bakınırlarken Kellan onlara başıyla onay verdi, sanki dışarıda havanın aydınlandığını ve partinin bittiğini yeni fark etmişlerdi. Gerçekten de masanın ucunda horlayan kişinin onlara bu konuda ipucu vereceğini düşünürdünüz.

Ben yorgun bağımlı onun sırtına yaslarırken, Kellan bir fincan kahve yapmaya koyuldu. Muhtemelen birkaç kez burada uyandığı için, Matt'in evinde her şeyin tam olarak nerede olduğunu biliyordu. Demlik nihayet süzölmeye bağladığında, Kellan dolaptan bana bir bardak getirip suyla doldurdu. İçime çektim, çok susamıştım.

Kellan bana gülümseyerek başımı öperken, ben yanlış boruya giden sıvının bir kısmından tükürüyordum. Ben ses çıkarmadan öksürmeye çalışırken, ki bu pek mümkün değil, Matt ayaklarını sürüyerek odaya girdi. Göğsünü kaşırken esneyerek ikimize başıyla selam verdi. Dün gece beni yarı çıplak gördüğünü hatırlayınca gözümü ondan kaçırdım, yüzüm muhtemelen pancar gibi kızarmıştı.

"Hey, çocuklar... Günaydın," diye mırıldandı. Dikkatle ona baktım. Matt dün gece epeyce uzaklaşmıştı, belki de hatırlamıyordu?

Önünde kollarında ben varken tezgâha yaslanan Kellan başını yukarı doğru salladı. "Günaydın, nasıl hissediyorsun?"

Matt bir elini dağınık saçlarında gezdirdi, sonra kendi şakaklarına masaj yaptı; onun da başının zonkladığını anladım. "Peachy," diye mırıldandı asık suratla, bir bardak almak için dolabı açtı.

Kellan beni sıkıca tutarken kıkırdadı ve başparmaklarını kemer tokamın kayışlarından geçirdi. Matt bardağına biraz soğuk su doldururken arkadaşına baktı; akan musluk başımın çığlık atmasına neden oldu ve başımı Kellan'ın omzuna , iyileşmenin acılı kısmını hızlı ileri sarabilmeyi diledim.

Matt H2O'sundan uzun bir yudum alarak, "Tanrım, sabahları bu kadar neşeli olman sinir bozucu," diye mırıldandı. Kellan sadece daha geniş gülümsedi ve beni kollarında biraz salladı. Matt duraklayınca, "Umarım yolda böyle olmazsın... bu beni gerçekten sinirlendirir," diye ekledi.

Kellan güldü ve ben kaşlarımı çattım. O kısmı henüz düşünmek istemiyordum. Matt, "Otobüs birkaç saat içinde kalkacak, o yüzden insanları kaldırmaya başlamalıyız... özellikle de Griffin'i." diye ekleyerek o anı daha da kötüleştirdi.

Kellan iç çekti ve başını salladı. Dudağımı ısırdım; bunu henüz düşünmek istemiyordum. Kadehini bitiren Matt kaşlarını çatarak bana baktı. "İyi misin, Kiera?" Yüzümü düzelterek ona küçük bir baş sallama hareketi yaptım. O da bana sıcak bir gülümsemeyle karşılık verdi, sonra dudakları büküldü. "Dün gece eğlendin mi?"

Masumca sordu ama bunu söylerken yüzü biraz kızardı ve gerçekten hatırladığını anladım. Başımı kuma gömmek ve bir daha asla çıkmamak istediğimden, ona sadece küçük bir gülümseme verdim ve ciyaklayarak, "Evet... gelmemize izin verdiğiniz için..." dedim.

Az önce ne söylediğimi fark ettiğimde sesim kesildi. Matt'in yüzü de muhtemelen benimki kadar kızarmıştı. Hızla, "Tamam, gelmemize izin verdiğiniz için teşekkürler," diye ekledim ama artık çok geçti... Çoktan utanç verici bir şekilde söylemişim. Matt hazırlanmam gerektiğiyle ilgili bir şeyler mırıldandı ve hızla odadan kaçtı.

Arkamdaki Kellan gülmemek için kendini zor tuttu ama poker oyuncuları dağılmaya başlayınca kendini tutmaktan vazgeçti. Etrafımda dönerek göğsüne defalarca vurdu. Bu onu sadece daha çok güldürdü. Gözlerini silerek başını bana doğru salladı. "Tanrım, Kiera, çok tatlısın."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve ondan uzaklaşmaya çalıştım, ama o beni sıkıca tuttu, bedenimi tekrar kendine çekti. Beni döndürerek kollarını belime doladı ve beni yerimde tuttu. Yüzümdeki utanç ifadesine bakarak iç geçirdi ve başını salladı. "Senin bu sevimli beceriksizliğini özleyeceğim." Tekrar iç çekti, bu sefer daha üzgündü. ", " diye fısıldadı.

Yüzüne bakarken dudağımı ısırdım, havada yaklaşan vedayı hissediyordum. Buna hazır değildim. Ona veda etmek istemiyordum. Kollarımı boynuna dolayarak onu kendime olabildiğince sıkı tuttum. Eğer bir yolu olsaydı onu sonsuza kadar yanımda tutardım ama olmadığını biliyordum. Onu bırakmak zorundaydım. Ne kadar acı verirse versin ona hayalini vermeliydim.

Sonunda partidekilerin geri kalanı uyandı ve hepsi Kellan ve Matt'e maceralarında iyi vakit geçirmelerini dileyerek dağıldı. Poker oyuncuları kapı aralığında güneşe göz kırparken, Evan ve Jenny kapıdan içeri girdiler. Kendimi kirli ve yorgun hissederken, taze yüzlü Jenny'ye el salladım. O ve Evan belli ki benim kadar sıkı kutlama yapmamışlardı.

Yüzümdeki yıpranmış ifadeyi görünce, Evan heyecanla Kellan'ın sırtını sıvazlarken o da bana sarılmak için kanepeye doğru yürüdü. "İyi misin, Kiera?" diye güldü.

İnleyerek başımı minderlere yasladım. "Evet." Ona bakarken kaşlarımı çattım. "Sen ve Evan'ın dün gece ayrıldığınızı hatırlamıyorum?"

Bizden birkaç adım ötede duran çocuklara bakarken yanakları biraz kızardı. "Evet, o sırada kafan biraz meşguldü." Kellan konuşmanın ortasında ona doğru baktı ve o da kıkırdadı.

Ellerimle yüzümü kapattım. Tanrım, bu utanç bütün gün sürecekti. Jenny biraz daha gülerek ellerimi indirdi ve bana sıcak bir gülümseme verdi. "İyi vakit geçirdiğine sevindim, Kiera." Başını sallayarak ekledi, "Evan ve ben bütün zamanını üzümlere geçirmenden korkuyorduk."

Gülümsedim ve Jenny'ninki kadar büyük bir kalbi olan dövme, tıraşlı, punk, rock yıldızı Evan'a baktım. Göz göze geldiğimizde bana sıcak bir şekilde başını salladı ve ben de süregelen rahatsızlığımın geçmesine izin verdim. Bu insanlar beni seviyordu, erkek arkadaşımı bıraktığım bir an için beni bilerek pişman etmezlerdi. Özellikle de bugünkü duygusal vedalaşmanın ışığında bu rahatlama çok gerekli olduğu için.

Matt duş alırken Rachel sessizce kanepede bize katıldı. Koridordan akan suyu özlemle dinledim, acaba ben de duş alabilir miyim diye düşündüm. Yeniden temiz hissetmek başımın zonklamasını durdurabilirdi. Sonra, tabii ki, Matt'in banyoda olduğunu duymak bana o banyoda olduğumu hatırlattı. Tam yüzüm kızarıırken, Kellan Evan'la olan konuşmasından dönüp bana sırtıttı, sanki başımın tam olarak nerede olduğunu biliyormuş gibiydi. Dudağımı ısırarak başka tarafa baktım.

"Kiera, Matt'in işi bittiğinde, seninle birlikte köpüklenmeye ne dersin?"

Kaşlarımı çatarak oturma odasına giren son grup üyesine baktım. Griffin bana umursamadığım bir şekilde gülümsüyordu, gözlerinin beni hayal ettiği senaryoda hayal ettiği belliydi. Bana bir öpücük kondurarak ekledi: "Kell'in adını inlettiğin gibi benim adıma da inletmeni istiyorum."

Tam adamın üzerine yürüyüp onu yumruklayacaktım ki yaklaşık dört farklı kişi ona vurdu. Arkasından uykulu uykulu yaklaşan kız kardeşim kafasına bir şaplak attı. Yanımdaki Jenny bir kanepede yastığını

yüzüne vurdu. Hatta Rachel televizyon kumandasını karnına fırlatarak olaya dahil oldu. Ama muhtemelen onu en çok korkutan Kellan oldu.

Birkaç adım atarak ona doğru ilerleyen Kellan, Griffin'in çene hizasındaki saçının kalın bir kısmını tuttu ve Griffin'in yüzünü kendi yüzüne doğru çekti. "Kes şunu Griffin, yoksa ben senin yerine keserim." Çivit mavisi gözleri karanlık ve soğuk olan Kellan, Griffin'in yüzünü aradı. Sesindeki ürpertiden Kellan'ın şaka yapmadığını anladım. Griffin'in benimle dalga geçmesinden, yorumlarıyla bana cinsel saldırıda bulunmasından bıkmıştı.

Odada gerilim arttıkça, Evan elini Kellan'ın omzuna koyarak onu sakinleştirmeye çalıştı. Anna Kellan'ı bir adım geriye itmeye bile çalıştı ama yüzü taş kesilmiş olan Kellan, Griffin'i kendisinden bir santim kadar uzakta tuttu. Griffin'in açık mavi gözleri bir an için korkmuş gibi baktı... sonra gülmeye başladı.

"Bir öpücük daha mı istiyorsun, kardeşim? Tek yapman gereken sormaktı."

Gözlerini deviren Kellan sonunda aptalı serbest bıraktı. Griffin iki büklüm olurken odadaki gerginlik hemen dağıldı. "Dostum, yüzünü görmeliydin! Bu harikaydı! Gerçekten bana vuracağını sandım." Griffin dik durup kolunu Anna'nın üzerine sarkıtırken Kellan homurdanarak uzaklaştı. Mutfığa doğru yürüyen Kellan'ın geri çekilen sırtını işaret eden Griffin gülerek, "Bir daha söyle, Kell!" dedi. Griffin onun sesiyle alay ederek, "Kes şunu, yoksa ben senin yerine keserim," diye hırladı.

Anna onun göğsüne bir şaplak attı ama biraz da güldü. İç geçiren Griffin başını salladı. "Ah, bu klasikti."

Bölüm

Bu Bir Veda Değil

Çocuklar temizlenip eşyalarını hazırladıktan sonra yola çıkma vakti gelmişti. Kellan çoktan bir çanta hazırlamış ve bagaja tıkmıştı, muhtemelen veda partisinin bir gecelik konaklamaya dönüşebileceğini düşünmüştü. Ben yapmamıştım ve hala ceketimin altında Pete'in üniformamı giyiyordum, Kellan'ın Chevelle'sine onun yanına kaydım.

Oraya gitmekten nefret ederdim. Erkeğini savaşa götüren bir asker eşinin hissettikleri gibiydi. Tamam, sözümü geri alıyorum, durumların hiçbir benzerliği yoktu. O kadınlar kocalarını bir daha asla göremeyeceklerini bilerek yaşıyorlardı. Kellan'ın yaptığı o kadar da haince değildi. Ama yine de aynı şeyi hissettiriyordu. Ve dürüst olmak gerekirse, onu bir daha asla görememe ihtimalim vardı. Savaşta öldürüleceği için değil, şöhret onu alıp götürebileceği için.

Büyük bir plak şirketi tarafından keşfedilebilir, dünyalar ona sunulabilir, sonra da eğlence endüstrisi çarkının bir dişlisi olmak üzere bilinmeyen bir yere gönderilebilirdi. O zaman bana ayıracak zamanı olmazdı. Ve eğer etrafı sürekli olarak yıldızlara yalvaranlarla çevriliyse... o zaman da beni istemeyebilir.

Griffin'in minibüsünün ve Evan'ın arabasının arka ışıklarını izlerken gözlerimi devirerek kendime Kellan'ın *kim* olduğunu değil, sadece *ne olduğunu* isteyen bir kadınla ilgilenmediğini hatırlattım. Buna sahipti... yıllarca... ve daha fazlasını istiyordu. Beni istiyordu. Bu onun anı olsa bile, gitmemize izin vermeyecekti. Buna inanmaya devam etmeliydim.

Elini bacağıma koyan Kellan bana baktı. "Böyle bir şey olmayacak."

Ne düşündüğümü nasıl bildiğini merak ederek ona bakarken gözlerimi kırdım. Gülümseyerek başını salladı ve beni işaret etti. "Kafanda yarattığın kötü senaryo her neyse, benim zengin ve ünlü bir pislik olup seni ortada bırakmam... Bu şekilde olmayacak."

Kaşlarımı çatarak başımı ona doğru eğdim. "Zihin okuyamadığını söylediğini sanıyordum."

Gülerek yola geri döndü. "Yapamam... Sadece nasıl düşündüğünü biliyorum, hepsi bu." Bana bakarak ekledi, "Benim için yeterli olmadığını düşünüyorsun. Önümdeki ateşli kuyruğu göreceğimi ve bir an bile tereddüt etmeden içine dalacağımı sanıyorsun. Aldatacağımı düşünüyorsun... çünkü kendime engel olamayacağım."

Kaşlarını çattı ve ben de iç çektim. Başımı sallayarak, "Ve şimdi seni dışarıdaki her yıldız adayı ile hayal ederek çok yalnız ve depresif olacağımı, teselliye başka bir adamın kollarında bulacağımı düşünüyorsun. Aldatacağımı düşünüyorsun... çünkü zaten öyle olduğunu varsayacağım."

Ben kaşlarımı çattım, o da iç geçirdi ve gözlerini tekrar yola dikti. "Ne kadar da iyi bir çiftiz," diye mırıldandı.

Başımı omzuna koyarak fısıldadım, "Yapmayacağım, Kellan. Senin hakkında böyle düşünsem bile, ki böyle düşüneceğimi söylemiyorum, ama... her halükarda düşünmeyeceğim... Ben seninim."

İç çekerek başını benimkinin üzerine koydu. "Ve yapmayacağım... çünkü ben sadece senin oldum."

Dudağımı ısırđım ve gözlerimi kapattım, umutsuzca ona inanmak istiyordum. Dakikalar sonra, görünüşe göre, oradaydık. Kellan arabayı Evan'ın yanındaki park yerine çekti ve kontağı kapattı. Evan yanımızdaki kapıyı açarken bir süre sessizce oturduk. Yüzünde geniş bir gülümsemeyle camımıza vurdu. Jenny de kendi tarafını açıp ona katıldı ve bize doğru el salladı. İkili Matt, Griffin, Rachel ve Anna'yla buluşurken, Kellan ve ben hâlâ onun arabasında oturuyor, gitmeden önceki son sessiz anın tadını çıkarıyorduk.

Arazide birkaç sıra arkamızda bir telaş vardı. Diğer gruplardan bazılarının üyeleri olduğunu tahmin ettiğim birkaç adam, üç uzun karavan benzeri otobüsün etrafında koşuşturuyordu. Üniformalı adamlar otobüs şoförlerinden birkaçıyla konuşuyordu. Etrafta bir sürü erkek vardı ve vedalaşırken kızlar onlara yaltaklanıyordu. Bu kadar çok insan için sadece birkaç otobüs olduğuna göre, Kellan'ın otobüslerin tıklım tıklım dolu olacağını söylerken haklı olduğunu düşündüm. Diğer grup üyelerini şimdi tanımıyor olabilirdi ama turun sonunda kesinlikle tanıyacaktı. En azından bu kadar insan varken kızlara pek yer kalmazdı. Yine de... sanırım hiçbir şey onları otobüslerin peşinden karavana binmekten, yol boyunca çeşitli limanlarda durmaktan alıkoyamazdı. Bu cesaret kırıcı bir düşünceydi ve hemen aklımın bir köşesine ittim.

Süpermarketin otoparkının en ucundaki insan kalabalığına dönüp baktığımda, Kellan anahtarları kontaktan çıkarıp bana uzattı. Onları alırken gözümü kırpıttım. "Benim için ona iyi bak, tamam mı?" Parmaklarım anahtarların üzerinde kıvrılırken derin gözleri anahtarları bırakmaya isteksiz görünüyordu.

Gözlerim büyüdü. "Arabayı bana mı veriyorsun?"

Hafifçe kaşlarını çatarak başını salladı. "Sadece onu ödünç almana izin veriyorum." Bir kaşını kaldırdı. "Onu geri isteyeceğim." Onun kaslı arabasıyla dolaşma düşüncesiyle biraz gülümsedim ve o kaşlarını çattı. "Yağını değiştirdiğinden ve premium doldurduğundan emin ol... ve kar yağarsa tepelerde sürme ve keyif sürüşü yok..." Bir an düşündükten sonra hemen ekledi, "Ve Anna'nın onu sürmesine izin verme." Gözlerini devirerek, "Denny'nin arabasına ne yaptığını gördüm," diye mırıldandı.

Gülümsedim, parmaklarım tuşların üzerinde sıkılaştı. Hayır, Anna'nın erkek arkadaşımın arabalarından birini daha kişisel, portatif dolabına dönüştürmesine izin veremezdim. "Vermem," diye fısıldadım. "Bebeğini mükemmel durumda tutacağım, Kellan."

Arabasını kişileştirdiğim için gülümsedi, sonra iç geçirdi. "Sen Anna ile arabayı kimin alacağı konusunda tartışırken onun garaj yolunda oturması utanç verici.

P.O.S. Honda." Parmaklarını saçlarımda gezdirerek başını salladı. "Ben yokken... nereye gitmen gerekiyorsa oraya gidebilmeni istiyorum."

Yutkunarak başımı salladım. Her nasılsa, Kellan'ın bebeğinin haklarını devretmesi, önümüzdeki altı ay boyunca evine bakmaktan daha kesin görünüyordu. Gözlerim acıyarak anahtarları cebime soktum. Kellan'ın gözleri bir saniye onları izledi ve sonunda kapısını açtı. İsteksizce ben de onu takip ettim.

Otobüsleri takip edecek olan birkaç kamyonu ağır ekipmanlar havada heyecanlı bir vızıltı vardı. Yirmili yaşlardaki gençler otobüsün altına çantalarını ve enstrümanlarını sıkıştırıyor, birbirlerini dürtüyor ve alay ediyor ya da kalabalıktaki birkaç kadını öpüyordu.

Matt ve Evan tanıdığım birkaç adamın yanına gittiler. Radyoda birkaç hit şarkısı olan daha büyük bir gruptaydılar. Onların şarkılarını çok severdim ve ne zaman bir şarkıları çalsa arabada eşlik ederdim. Genellikle oldukça yüksek sesle. Kellan turnenin başını onların çektiğini söylemişti ama onları görmek ve tanıdığım insanların onlarla konuştuğunu görmek tamamen gerçeküstüydü.

Arka koltuktan gitar çantasını alan Kellan onu omzuna astı. Bagajdan çantasını aldıktan sonra elimi tuttu ve beni aramızdaki ünlülere doğru çekmeye başladı. Yanlarına yaklaşmak istemediğim için donup kaldım.

Bana baktı, kaşları çatılmıştı. Başımı salladım ve "Kim olduklarını bilmiyor musun?" diye fısıldadım.

Kellan gülümsedi ve başını salladı. "Evet, bu tura çıkmamızın nedeni de onlar sayılır. Gidip onlara merhaba diyecek ve teşekkür edecektim." Onlarla konuşma fikrinden duyduğum dehşeti görünce başını eğdi. "Onların şarkılarını söylediğini duydum. Onlarla tanışmak istemiyor musun?"

Başımı daha da sert salladım. Hayır, insanlarla tanışırken aptal gibi görünme eğilimindeydim. Gerçekten hayran olduğum insanlarla tanışmak... hayal edilemeyecek kadar utanç verici olurdu. Kellan isteksizliğime gülerek kolumu biraz daha sert çekti. "Onlar sadece insan, Kiera. Hiç kimse olarak başladılar," biraz daha sert güldü, "tıpkı benim gibi." Şeytani bir tavırla kaşını kaldırarak bedenimi kendi tarafına çekti. "Ve sen benimle konuşmakta bir sorun görmüyorsun."

Kendime rağmen kıkırdadım ve isteksizce beni onlara götürmesine izin verdim. İki iyi niyetli rock yıldızının yanına vardığımızda utanç verici bir şekilde titriyordum. Kellan onlara hitap etmeden önce kulağıma fısıldadı, "Tıpkı bazı hayranlarımın yaptığı gibi titriyorsun... Biraz kıskandım. Seni titretmediğim için alınmamaya çalışacağım."

Adamlar bize bakmak için döndüklerinde bir kahkaha patlattım. İkisi de akıl hastasıymışım gibi kaşlarını çatınca yanaklarım kıpkırmızı oldu. Tanrım, tanıştırma konusunda berbatım.

Kellan hafifçe gülerek çantasını bıraktı ve elini uzattı; ben de diğer elini can simidi gibi tuttum. "Kellan Kyle, D-Bag, bizi davet ettiğiniz için size teşekkür etmek istiyorum."

İki adamdan daha sarışın olanı, grubun olağanüstü solisti Justin, Kellan'ın elini sıktı. "Evet dostum, seni ağırlamaktan onur duyuyoruz. Festivali salladınız."

Kellan gülümsedi. "Teşekkürler." Omzunun arkasına hafifçe saklandığım ve Justin'in köprücük kemikleri boyunca uzanan dövmeyle pervasızca baktığım yere bakan Kellan omzuma çarptı. "Bu benim kız arkadaşım, Kiera." Kellan'a baktım, keşke ona çenesini kapamasını söyleyebilseydim. Kıkırdarak ekledi, "Senin büyük bir hayranın... Sanırım benden daha çok."

Justin doğrudan bana baktı ve ben bir deliğe girmek istedim. Soluk gözleri vardı ve Kellan'ın titreyen kadın hayranlarıyla karşılaştığında takındığı o eğlenceli bakışa sahipti. Profesyonel bir gülümseme takınan Justin bana elini uzattı. Benimkinin nemli olduğundan emindim ve onunkini tutarak onu gerçekten iğrendirmek istemiyordum ama onu gücendirmek istemiyorsam başka seçeneğim . Bu yüzden isteksizce yaptım.

Kat kat saçlarından oluşan muhteşem başını yana yatıran Justin, "Bir hayranla tanışmak her zaman güzeldir. En sevdiğin şarkı hangisi?"

Onun teni benimkine dokunduğunda, tüm tutarlı düşünceler beynimi terk etti. Şarkılarının hiçbirinin adını düşünemiyordum. Bir tane bile yok. Kekeledim ve

kekeledim, yanaklarım neredeyse rahatsız edici bir seviyeye kadar ısındı ve sonunda "Hepsini seviyorum..." diye tükürdüm.

Kellan bana sessizce gülerken ben de rock yıldızının elini gereğinden uzun bir süre sıktığımı fark ettim. Elimi bırakıp Kellan'ın yanına sokuldum ve yine ortadan kaybolmayı diledim. Justin ve arkadaşı Kellan'a baktılar ve Justin onu omzundan alkışladı. "Pekâlâ, yola çıkmaya hazırız. Sonra görüşürüz."

Kellan başını salladı ve ikisi birlikte sıradaki ilk otobüse binmek üzere yürüdüler. Bu tam da düşündüğüm kadar utanç vericiydi... Ölmek istiyordum. Onlar gittikten sonra Kellan bir kaşını kaldırarak bana baktı. "Aklına tek bir şarkı bile gelmedi, değil mi?" İçimi çektim ve omuz silktim, Kellan da gözlerini devirdi. "Başka bir adamın seni bu kadar germesi konusunda ne hissettiğimden emin değilim." Kollarını belime dolayarak gülümsedi. "Seni terleten kişi ben olmak istiyorum."

Ellerimi pantolonuma sürterek gözlerimi açtım. "Aman Tanrım, terli miydim?"

Kellan göz göze gelmek için çömeldi, dudakları büzüşmüştü. Yüzündeki ifadeye gülerek sakinleştirici bir nefes verdim ve kollarımı boynuna doladım. "Ben senin en büyük hayranınım, Kellan Kyle." Eğilerek onu öptüm. "Ve bunu sakın unutma."

Beni yavaşça öperken, "Hayranlarımı memnun etmeyi amaçlıyorum," diye mırıldandı. Dilini ağzımın içine kaydırды ama ben prensip gereği omzuna vurdum. Kıkırdayarak bedenimi kendine çekti ve ben de tutkusunun içime sızmasına izin vererek eridim. Ellerim onun harika tüylü saçlarına dolanırken kendimi o anın içinde, onun bedeninde kaybettim. Tam öpüşmemiz yoğunlaşırken ve beni otobüse bastırıp tekrar sahiplenmesini ummaya başlamışken, Kellan'ın omzuna dokunuldu.

"Ah, dostum, gitme zamanı."

Birbirimizden ayrıldık ve Evan'a baktık. Jenny onun yanına yapışmıştı, ona sarılırken gözlerinde hafif yaşlar vardı. Arkasında Matt sessizce

Rachel'a veda ederken, ikisi de duyamadığım sözlerin arasında hafifçe öpüşüyorlardı. Griffin Anna'yı otobüse yaslamıştı.

Kellan başını sallarken Evan uzanıp Kellan'ın çantasını aldı ve bize birkaç dakika daha kazandırdı. Doğrulan Evan bana hızlı bir veda sarılması yaptı ve ardından Jenny ile birlikte üç numaralı otobüsün kapısına doğru yürüdüler. Onların acı dolu vedasını izleyemedim, çünkü benim de acı dolu vedam yaklaşıyordu, başımı Kellan'a doğru çevirdim. Yutkundum ve gözlerini tekrar benimkilere çevirdi. Yanaklarımı avuçlayarak yüzüme baktı ve beni ezberledi.

"Bu bir veda değil, tamam mı? Veda diye bir şey yoktur... Aramızda olmaz." Yoğun bir şekilde fısıldayarak, alnını benimkine yaslamak için alçalttı. Onun kokusu içimi kapladı ve tadını çıkararak içime çektim. Devam ettiğinde gözlerimden yaşlar süzölmeye başlamıştı bile. "Bu turne sadece bir gösteri için daha gidiyorum... gerçekten uzun bir gösteri. Ama bittiğinde, her zaman yaptığım gibi sıcak, davetkâr yatağına girmek için eve, sana geleceğim..."

Söyleyecek bir şey bulamayınca başımı salladım.

Tekrar yutkundum ve gözlerini kapattı. "Her gece seninle olacağım, Kiera. Her gece, nerede olursam olayım, seninle yatağına gireceğim. Yatağıımız çok daha büyük, kilometrelerce geniş olacak ama yine de içinde sadece sen ve ben olacağız... tamam mı?"

Tekrar başımı salladım ve fısıldadı, "Bu hiçbir şeyi değiştirmek zorunda değil... eğer izin ." Yutkunarak, " zaman izin vermeyelim, tamam mı?" dedi.

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzölürken, "Tamam..." diye mırıldandım.

Gözleri nemli bir şekilde benden ayrılarak tekrar yüzümü aradı. "İyi misin?"

Onun yokluğunun ağırlığını üzerimde hissederek hıçkırıklara boğuldum. Kendimden nefret ederek ama sözcüklerin oluşmasına engel olamayarak başımı onun elleri arasında salladım. "Hayır, hayır iyi değilim. Fikrimi değiştirdim. "Hayır, hayır iyi değilim.

gitmeni istiyorum. Bunu istemiyorum. Gitmeni istemiyorum. Burada benimle kalmanı istiyorum. Her şeyden vazgeçmeni ve burada benimle kalmanı istiyorum... lütfen."

Hıçkırmaya başladığımda gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyordu. Duygularımın bu şekilde ortaya çıkmasından nefret ediyordum. Onun hayallerinden vazgeçmesini gerçekten istemiyordum... Sadece gittiğini görmek istemiyordum. Onu çok seviyordum.

Şaşırtıcı bir şekilde, rahatlamış gibi görünen bir nefes verdi. Yumuşak bir şekilde gülümseyerek yanaklarımdaki gözyaşlarını sildi. "Güzel, bunu söylediğini duyduğuma sevindim. Bunun seni gerçekten etkilemediğini sanıyordum." Beni iki kez öptü, sonra geri çekildi ve bakışlarımı tuttu. Gözlerindeki bakışla hıçkırıkları hafifledi. "Ben de seni seviyorum, Kiera... hem de çok." Başını salladı, gözleri tekrar nemlendi ve ekledi, "Seni özleyeceğim... her saniye."

Başımı salladım ve patlamaya hazır duygularımı dizginlemeye çalışarak yutkundum. Her an histeri krizine girecekmişim gibi hissediyordum ve son anımızın böyle olmasını istemiyordum. Kederimi görmesi onun için yeniden onaylayıcı olsa bile, onu gözyaşlarına boğmak istemiyordum. Bu onun için iyi bir şeydi, heyecan verici bir şeydi. Döndüğünde burada olacağımı bilerek mutlu bir şekilde gitmesini istiyordum. Ve Jenny'nin bana hep söylediği gibi, geri döneceğine inanmalıydım.

Gözlerimi kapatarak bu anın tersini, altı ay eve döneceğini hayal etmeye çalıştım. Kucaklaşacaktık. Birbirimizi sevgi yağmuruna tutardık. Sonra onun yanına taşınma konusundaki isteksizliğimi bir kenara bıraktım ve birlikte eve giderdik. Sonra saatlerce sevişirdik. Sadece ikimiz, onun çarşaflarına sarılmış, tutkuyla inliyorduk. Bunu düşünmek bile beni biraz ateşledi. Sadece bu kışı atlatmamız gerekiyordu ve sonra baharda yeniden bir araya gelecektik... tıpkı geçen yıl olduğu gibi.

Kışı düşününce gözlerim açıldı. "Gitmiş olacaksın," diye fısıldadım.

Alnını büktü, belirsiz ifademe anlam verememişti. Başımı sallayarak açıkladım. "Bu bizim ilk Noelimiz olacak... birlikte... ve sen gitmiş olacaksın."

Hüzün beni tekrar uçurumun kenarına sürüklemekle tehdit ediyordu ama o gülümsedi. "Tatillerde çalışmayacağım. Biraz iznim var."

İçimi çektim. "Ama kim bilir nerede olacaksın. Benimle birkaç gün geçirmek için ülkenin öbür ucuna uçman mümkün değil."

Kaşlarını çatarak omuz silkti. "Neden olmasın? İnsanlar bunu her zaman yapıyor."

Omuz silktim, yılın en yoğun seyahat döneminde ondan bir değil iki kez uçağa atlamasını istemenin çok zahmetli olduğunu düşündüm. Başını bana doğru eğerek dudağını büktü. "Noel'de nerede olacaksın?"

Başımı sallayarak tekrar omuz silktim. "Ohio'daki ailemle, sanırım. Muhtemelen kış tatilimi orada geçireceğim."

Başını salladı, gülümsemesi genişledi. "O zaman seninle orada buluşuruz... Ohio'da." Başımı sallayarak ona bir kaşımı kaldırdım.

"Kellan..."

Hızlı bir öpücükle sözümü kesti. "Hayır, her zaman ailenle tanışmak, memleketini görmek istemişimdir." Geri çekilirken yüzü heyecanlıydı, kocaman gülümsedi. "Boş zaman bulduğumda sana geleceğim." Başını salladı, gözleri parlıyordu. "Noel'i senin ailenle geçireceğiz. Harika olacak, Kiera."

Onu ailemin kanepesinde oturmuş, yumurta likörünü yudumlarken hayal ederek iç geçirdim, başımı salladım ve dudağımı ısırdım. "Pekâlâ... Bu bir randevu."

İkimiz de kendimizi daha iyi hissediyorduk, birkaç uzun saniye boyunca tekrar öpüştük. Sözsüz olarak vedalaşırken grup üyeleri yanımızdan geçip gitti ama biz onları görmezden geldik. Griffin'in popomu tutup kulağıma "Evet, Kellan... Tanrım, evet" diye mırıldanmasını bile duymazdan gelmeyi başardım. Sonra yalnız kaldık ve otobüs şoförü Kellan'a binmesini yoksa onu burada bırakacağını söylüyordu.

İç çekerek ayrıldık... son kez. Bu şekilde düşünmek istemiyordum, ama işte oradaydı, son öpüşmemizdi.

sonsuzluk gibi hissettirdi. Bana başıyla selam verirken yutkundu ve bir adım geri çekildi. Ellerimiz birbirimizin kollarında gezindi ve ellerimiz ayrılırken parmak uçlarını tutmamak için tüm irademi kullandım.

İstemedim ama teni tenimi terk ettiğinde içimden bir hıçkırık çıktı. Birbirimizi tekrar görmek için planlar yapmış olsak da, sanki her şey geri dönülmez bir şekilde değişiyormuş gibi hissediyordum. Bir daha asla Kiera ve Kellan olamayacaktık... en azından eskisi gibi olamayacaktık. Yeni Kiera ve Kellan'ın daha iyi, daha güçlü ve birbirlerine daha çok güvenen kişiler olmasını umuyordum... ama sonumuzun ne ya da nerede olacağından emin değildim. Ve bilinmeyen korkunç bir şeydir.

Kellan sırtına astığı gitarını düzelttikten sonra otobüse bindi ve gözümün önünden kayboldu. Jenny, Rachel ve Anna gelip etrafımda toplandılar. Otobüsün yan taraflarında pencereler açıldı ve garip adamlar eğilip garip kızlara el salladı. Sonra bizim D-Bag'ler arka tarafta belirdi. Kellan dirseklerini camın üzerine dayadı ve elini küçük bir el sallamak için kaldırdı. Gözlerim yaşarmıştı, ben de el salladım.

Hepimiz burnumuzu çekerek, otobüsün gümbürdeyerek hareket etmesini umutsuzca izledik. Kollarımı Anna ve Jenny'ye dolayarak, Rachel da Jenny'ye yaslanarak, adamlarımız şöhretle olan savaşlarına doğru yola çıkarken hepimiz usulca ağladık. Üzüntümün içinde bile onlara şans diledim.

Otobüs uzaklaşırken, çeşitli çocuklar otobüsün içine geri döndüler, camlar arkalarından kapandı. Kellan hariç hepsi. O pencereden dışarı sarkmış, benden hızla uzaklaşırken benim unutulup gitmemi izliyordu. Bu o kadar mecaziydi ki, ilişkimizin dönüşmesinden korktuğum her şeyin fiziksel bir örneği idi, izlemeye devam edemedim. Fark edemeyeceği kadar uzaklaştığında gözlerimi kapattım. Ne yazık ki, bu da metaforik hissettirdi.

Tekrar açtığımda otobüsler gitmiş, gözden kaybolmuş, bilinmeyen yerlere gitmişlerdi. Otoparkta dolaşan rastgele kızlar, kendi araçlarına doğru yola çıkmadan önce küme halinde birbirleriyle konuşuyorlardı. Çoğu iyi görünüyordu, sanki erkek arkadaşlarının şöhret ve servet yolunda kaybolması önemli bir şey değilmiş gibi. Kalabalıktaki daha neşeli kızlara başımı sallayarak koşup onlara "Ne oluyor?"

bu kadar heyecanlı mısın? Onlar tanınan isimler olur olmaz senin de yerinin dolacağını bilmiyor musun?" Ama kafamı olumlu bir yerde tutmaya çalışıyordum, bu yüzden yapmadım.

Gözyaşlarımı içime çekerken birden evde olmak ve bir kutu Kleenex'i istedim. Ama arkadaşlarımın başka planları vardı. Jenny önüme geçip yanaklarımı avuçladı. Ben ona bakarken o benim sulu görüşümde bulanıklaştı. Altın rengi dalgalarını sallayarak, "Kellan bana, o gittikten sonra üzölmene izin vermemem konusunda talimat verdi... bu yüzden hayal ettiğın tüm kötü şeyleri hayal etmeyi bırak ve gülümse ki ona işimi yaptığımı söyleyebileyim" dedi.

Bunu söyledikten sonra sırtıttı ve ben gözümü kırptım. "Benimle nasıl başa çıkacağın konusunda sana talimatlar mı verdi?"

Jenny omuz silkti ve avuçlarını yüzümden indirip ellerimi tuttu. Anna güldü ve çenesini omzuma koydu. "Evet, benimle de konuştu... seni sık sık dışarı çıkarmamı, eğlenmeni ve çok fazla yuvarlanmamamı sağlamamı söyledi." Kız kardeşime dönüp baktığımda gözlerini devirerek kıkırdadı. "Sanki seni tanıyor gibi."

Sessiz Rachel elini koluma koydu ve ben de karma güzelliğe baktım. "Sana çok değer veriyor, Kiera. O yokken senin mutlu olmanı istiyor."

Gözlerimi kırpıştırarak başımı salladım. "Hepinizle konuştu mu?" Hepsi omuz silkip gülümsedi ve ben de başımı salladım. "Erkek arkadaşımın arkadaşlarımı benim bekçilerim olarak atadığına inanamıyorum... sanki o gittikten sonra Prozac içip köprü raylarında yürüyecekmişim gibi." Gülümseyerek biraz kakhaha attım. "Ahmak herif."

Hepsi benimle birlikte güldü ve ben de bir an için her bir kadının yüzüne baktım. Gülümserken bile her birinde bir hüün görebiliyordum ve burada acı çeken tek kişinin ben olmadığımı hatırlayarak yutkundum. Kolumu Rachel'a dolayarak, "Bunu tek kişinin ben olmadığımı biliyorum... Siz nasılsınız?" diye sordum.

Rachel omuz silkti, derin bronzlaşmış teni kızarmıştı. "Pekâlâ, sanırım. Matt beni sevdiğini ve başka kimseyle ilgilenmediğini söylüyor. Onun için her şey müzikle ilgili... bu yüzden sanırım iyi olacağız."

Ona kısa bir süre sarıldım ve onunla aynı fikirdeydim. Matt evde bekleyen bir kız varken onun peşinden gidecek bir tip değildi. Rachel'la çıkmaya başlamadan önce bile... o böyle biri değildi. Önümdeki Jenny hüznle içini çekti. "Onu şimdiden özledim ama Evan'ın benim için geri döneceğini biliyorum." Başını iki yana salladı. "O kadar uzun zamandır arkadaşız ki... Onun bir şey yapacağını düşünemiyorum..." dudağını ısırды ve Anna'ya baktı, "...aptalca."

Anna homurdandı ve hepimiz dönüp ona baktık. "Griffin ve ben üçünüz gibi aşk dolu bir çift değiliz, o yüzden benim için sorun yok." Gülümseyerek omuz silkti. "O yanımdayken bana ihtiyacım olanı veriyor, yanımda olmadığında ise..." gülümsemesi genişledi, "bunu yapabilecek pek çok kişi var."

Bize göz kırptı ve ben de gülüp başımı salladım. En azından Anna Griffin'e sırlıslıkla aşık değildi ve onun maskaralıkları yüzünden incinmeyecekti. Griffin yokken ona sadık ve bağlı kalmaya çalışmayacağından oldukça emindim. Kahretsin, buradayken bile ona sadık ve bağlı değildi! Ama kız da ona sadık değildi ve ikisi de bu durumdan memnun görünüyordu.

Jenny sırtıarak başını sallarken Rachel kaşlarını çattı. Matt'in kız arkadaşı olduğu için muhtemelen Griffin'i en çok o görüyordu, çünkü ikiz gibi kuzenler birbirlerinden hiç ayrılmıyorlardı ve eğer o da benim gibiyse muhtemelen Griffin'i iğrenç buluyordu. Anna iç çekti ve başını omzuma koydu. "Yine de çoklu orgazmları özleyeceğim." Kederli bir şekilde içini çekti. "Kimse beni o çocuk gibi okşayamaz."

Jenny kıkırdarken Rachel'ın kızarması derinleşti. Uzandım ve kız kardeşimin omzuna vurarak onu kendimden uzaklaştırdım. "Ewww, Anna, çok fazla bilgi... cidden."

Ben tiksintiyle başımı sallarken o güldü. Şimdi eve gidip duş almam gerekebilirdi. Şu anda sahip olduğum görsel bir yana, onun yorumunu duymak bile biraz kirli hissettirdi. Anna gırtlığını yırtarcasına kıkırdadı, parmağı

Kaşlarını imalı bir şekilde kaldırırken mükemmel, ipeksi bir saç tutamının etrafında dolanıyordu. Cebim titrediğinde hâlâ başımı ona sallıyordum.

Biraz irkilerek ceketimin içine uzandım ve telefonumu çıkardım. Ekranda hayal edilebilecek en görkemli kelimeler yanıp sönüyordu: *Kellan Kyle'dan gelen arama*. Teknolojinin mucizelerine kıkırdayarak bağlanma düğmesine bastım ve telefonu kulağıma götürdüm. "Alo?"

Boğuk bir ses beni karşıladı, arka planda bir sürü gürültü vardı; gürültülü çocuklar gülüşüyor ve konuşuyordu. "Hey, seni özlemek için çok mu erken?"

Jenny ve kızlar beni izlerken hafifçe gülerek başımı salladım. "Hayır, bunun için asla erken değildir. Ben de seni özledim, Kellan."

Jenny ve Rachel sırtırken Anna gözlerini devirdi. Kellan kulağımın dibinde güldü, bu ses beni anında mutlu olduğum yere götürdü. "Güzel... telefon seksi için çok mu erken?"

Doğrulurken yanaklarımın ısındığını hissettim. "Kellan!" Kulağıma daha da sert bir şekilde güldü ve Anna sırtımayı bırakıp kaşlarını kaldırdı. Ona sadece başımı sallayabildim, zihnim daha önce hiç yapmadığım için telefon seksinin tam olarak ne olduğunu merak etmekle meşguldü. Daha korkunç bir şey hayal edemiyordum, yine de... Kellan'ın kulağımda nefes nefese kalması, kendine dokunması, adımı inlemesi, beni düşünmesi... içimde bir heyecan yarattı.

Ama şu anda içinde bulunduğum şirkette bunu düşünmemin imkânı yoktu.

Söyleyecek bir şey ararken kekeledim ve o da eğlenerek kıkırdadı. "Sadece takılıyorum, Kiera. İyi olduğuna sevindim. Şimdiye kadar hüngür hüngür ağlamışsındır diye düşünmüştüm."

Anna, Jenny ve Rachel kendi sohbetlerine dalıp Kellan ve beni biraz yalnız bırakınca biraz rahatlayarak dudağımı büktüm. "Evet, acemileriniz işlerini iyi yapmışlar." Sesim biraz kuru çıkmıştı ve o yine güldü.

"Güzel, o zaman planımın birinci bölümü başarılı oldu."

Başımı eğerek göz kırptım. "Birinci bölüm mü? Bekle... Ne planı?"

Belli belirsiz, kızların kendi planlarını yapmaya başladıklarını duydum, özellikle de Pete'in evine gitmek, erkeklerin ekipmanlarını sökmek ve Jenny'de çatı katının anahtarları olduğu için Evan'ın evine taşımak için. Yine de benim asıl odak noktam Kellan'dı... ve onun gizemli planıydı.

Biraz kıkırdarak, "Ben yokken seni meşgul edecek küçük bir şey," diye mırıldandı.

Aklında ne olduğunu merak ederek gülümsedim. "Hmmm, anlıyorum." Jenny omzuma dokunarak oraya gideceklerini söylediğinde başımı salladım.

Ben arabalarımıza, yani çocukların yokluklarında kullanmamıza izin verdikleri arabalara doğru yürürken Kellan kulağıma iç çekti. "Bu telefon fikrini sevdim. İstedğim zaman seninle konuşabilmek çok güzel."

Evan'ın arabasının kapısını açıp Rachel'la birlikte içeri girerken Jenny'ye el salladım. Anna da Griffin'in minibüsünün kapısını açıp içeri girerken bana bir öpücük kondurdu. Kellan'ın yorumuna gülümseyerek Chevelle'in kapısını açtım ve içine oturdum. Onsuz içinde olmak garipti. Ama kulağımda onun sesi ve arabada kalan kokusuyla, sanki burada, yanımda oturuyormuş gibiydi. Ona cevap verirken gülümsedim. "Evet, gördün mü, kelepçelerden daha çok seveceğini biliyordum."

"Oh, hey şimdi... Ben öyle bir şey demedim." Ben dudağımı ısırırken o kıkırdadı. Cebimden anahtarları çıkarıp kontağı çevirdim, sağlam motor kükreyerek canlandı.

Kellan iç çekti. "Az önce bebeğimi mi başlattın?"

Güldüm, Jenny ve Anna araçlarını kendi duraklarından çıkarırken bekledim. "Onu eve bırakmak zorundayım, yani... evet."

"Araba kullanmamalı ve telefonla konuşmamalısın, bu yüzden gitmene izin vereceğim."

Kaşlarımı çattım ve bir an için ayrı geçirdiğimiz tüm zamanı telefonla konuşarak geçirebilmeyi diledim. Ama bunun hiç de pratik olmadığını biliyordum. "Tamam... Seni seviyorum."

İçini çekti, sesi mutlu ve memnun bir sestti. "Ben de seni seviyorum. Seni bu gece daha sonra ararım."

Başımı salladım, sonra beni göremediğini hatırladım. "Tamam... Hoşça kal."

"Güle güle." Bağlantıyı kesti ve arka plandaki şamatalı kahkahalar kayboldu. İçimi çektim, sonra gülümsedim. En azından o yokken ondan sık sık haber alabilecektim. Ve belki bir gün kendimi yeterince cesur hissedersen, şu telefon seksi olayını deneyebilirdik. Uzaktan sevişirken sesinin nasıl çıkacağını delicesine merak ediyordum... ve ben de her zaman numara yapabiliyordum.

Telefonu ceketime geri koyarken iç geçirdim, cebim Kellan'la olan bağlantımın içinde olmasıyla daha sıcaktı, gülümsedim ve parmaklarımı direksiyona doladım. Arabanın gücü bana ona sahip olan adamın gücünü hatırlatıyordu. Şık ve seksi, güçlü ve sert, Kellan'a mükemmel bir şekilde uyuyordu ve içinde ne zaman bir yere gitsem onu düşüneneğimi biliyordum.

Düşündüğümde çok daha iyi bir ruh haliyle, erkek arkadaşımın tüm izlerini silmek için Pete'in Barına doğru yola çıktım. Bu düşünce iyi ruh halimi bir nebze olsun düşürmeyi başardı.

Kellan'ın geleneksel yerine park edip arabasını kapattım. Orada bir saniye otururken onun seksi yarım gülümsemesini hayal ettim. Sonra camıma vuruldu ve o ana geri döndüm. Anna bana gülümsedi ve arabadan inmem için elini salladı. Onun kalıcı kokusunu içime çekerek, dönen duygularımı kontrol altına almam gerektiğini bilerek, ağır kapısını ittim.

Jenny ve Rachel Evan'ın arabasından inerken Anna kolunu omzuma attı, yolda anlattıkları bir hikâyeye gülüyorlardı. Arkadaşıma ve aileme gülümseyerek yeniden canlandım. Neredeyse kendi dörtlü grubumuz olan D-Bag-ettes, çift kapıdan içeri girdik. Neredeyse

Kellan ve çocukların kapıdan içeri girdiklerinde aldıkları tepkiyi beklerken, ögle yemeğindeki kalabalıktan bir kişi bile bize bakmayınca biraz hayal kırıklığına uğradım.

Troy, bardaki normal gündüz saatlerine geri dönmüştü, bize el salladı. Yüzü kederliydi, sanki o da Kellan'ı özlemiş gibiydi. Neredeyse yanına gidip ona sarılmak, ikimizin de karşılıklı olarak aşık olduğu adam hakkında onunla konuşmak istiyordum ama Kellan'ın kalbinin bende olduğunu ve zavallı Troy'un asla olamayacağını düşünürsek... bunun kaba olabileceğini düşündüm. En iyisi adamı kederiyle baş başa bırakmaktı.

Grubumuz karanlık sahneye doğru ilerlerken Jenny barın kuruluşundan beri burada olan yaşlı garsonlara el salladı ya da öyle görünüyordu. Söktüğümüz ekipmanın arkasındaki gitarlarla kaplı siyah duvar bugün biraz asık suratlı görünüyordu ya da belki de bu sadece benim ruh halimdi. Kullanıla kullanıla yıpranmış meşenin üzerine çıkarak Kellan'ın mikrofonuna doğru yürüdüm. Elimi mikrofonun gövdesinde gezdirirken Kellan'ın parmaklarının da aynı şeyi yaptığını hayal ettim.

Bizi büyük ölçüde görmezden gelen kalabalığa doğru dönerek, onun burada dururken neler hissettiğini hayal etmeye çalıştım. Şimdi boş olan dans pistine bakarken, normalde çocuklar çalarken olduğu gibi pistin insanlarla dolu olduğunu hayal etmeye çalıştım. Düşüncesi bile midemi bulandırıyor. Bunu nasıl yapabildiğini anlamıyordum. Ve şimdi daha da büyük mekânlarda çalacaktı... Aklım almıyordu.

Standın tepesindeki mikrofonu kavrarken, ses ekipmanı benim için çok uzun ayarlanmıştı, zihinsel olarak rock yıldızı erkek arkadaşımın fotoğrafını çektim.

"Yıkmadan önce bir şeyler söylemek ister misin?" Jenny'ye baktım. Elinde Evan'ın davul çubuklarından bazılarını çevirirken beni izliyordu. Evan'ın davulunun arkasına geçip otururken gülümseyerek Kellan'ın mikrofonunu işaret etti. "Onlarkilerden birini çalabiliriz." Biraz güldü. "Onların cover grubu olabiliriz."

Ben bu fikir karşısında irkildim ama Anna bunun harika bir plan olduğunu düşündü ve hemen Griffin'in bas gitarını omzuna astı. Rachel usulca kıkırdarak Matt'in gitarını standından aldı ve omzuna doladı. Sonra hepsi beklentiyle bana baktı, sanki bu sahte grubun lideri benmişim gibi.

Başımı salladım ama Jenny sopalarıyla ritim tutmaya başladı. Sonra hepsi çalmaya başladı. Gülmekle o kadar meşguldüm ki utanamadım. Bir cover grubunun bile başarılı olmak için nasıl yapılacağını bilmesi gereken bir şey vardı - nasıl çalınacağını bilmeleri gerekiyordu ve hiçbirimiz bilmiyorduk. Jenny çeşitli davullara rastgele vuruşlar yaparken, Anna fişe takılı olmayan enstrümanında aklına gelen akoru çalıyordu. Rachel kendi enstrümanını ukulele çalar gibi tıngırdatıyordu. İçtenlikle güldüm.

Yemek birkaç müşteri bize baktı, ama hiçbir şeyin gücü olmadığından ve Jenny seti olabildiğince yumuşak bir şekilde vurduğundan, gerçekten o kadar gürültü yapmıyorduk. Hepsi yemeklerine ve sohbetlerine geri döndü. Hala bir rock yıldızı olmanın nasıl bir his olduğunu merak ediyordum, gözlerimi kapattım ve Kellan'ın şarkılarından birini söylemeye başladım. Şarkı söylemek biraz zorlamaydı. Mırıldanıyordum, sesim etrafımdaki kaosun içinde neredeyse kayboluyordu.

Grup arkadaşlarımla kıkırdamalarını duyunca gözlerimi açtım. Hepsi bana gülümsüyor, ödünç aldıkları enstrümanlarla daha sert rock yapıyorlardı. Sırtarak, burada olduğum sürece cesaretimi toplayarak mikrofonu sehpadan indirdim ve sesimi yükselttim... biraz.

Kellan'ın binlerce kez yaptığını gördüğüm hareketleri taklit ederek, onun yerindeymişim gibi davranmaya başladım. Gözlerim kalabalığın olması gereken boş alana kaydı ve onları orada benim için tezahürat yaparken hayal ettim. Hatta Kellan'ı da onların arasında, çarpık bir şekilde sırtırken ve bana başını sallarken hayal ettim. Dikkatimi onun zihnindeki görüntüsüne odakladım, benim için sık sık olduğu gibi onun için de seksi olmaya çalıştım.

Kellan'ın hayalimdeki versiyonu daha geniş gülümsedi ve dudaklarını ısırdı. Arkamdan ıslıkla teşvik sesleri duydum ve kafamdaki Kellan imajı yok oldu. Bir D-Bag klasiğini çalıyormuş gibi yaparak bana başını sallayan Anna'ya bakıp kıkırdadım. Yanaklarım kızarıırken bakışlarımı Rachel'a çevirdim, sanki yaz kampında bir skeç yapıyormuşuz gibi neşeyle tıngırdatıyordu. Arkamdaki Jenny dağınık bir solo versiyonunu çalmaya başladı ve ben de cümlelerin ortasında yaptığımız müzikal karmaşaya kıkırdadım.

Şarkı bittiğinde küçük bir selam verdim, kızlar da bana katıldı. Barın öbür ucundan küçük bir alkış sesi duydum. Kafamı kaldırdığımda Troy'un alkışladığını ve bize baktığını gördüm. Güldüm, utancımдан yerin dibine girdim, ama içimi kaplayan gurur beni tamamen ele geçirmekten alıkoydu. Bunu başarmıştım. Sahnede şarkı söylemiştim. Kabul, fişe takılı değildim ve Troy dışında kimse beni dinlemiyordu ama yine de bunu yapılacaklar listemden çıkarabileceğimi hissediyordum.

Kellan çok gurur duyardı. Ona söylemek için sabırsızlanıyordum.

Bölüm

Gitti Ama Unutulmadı

Reçel seansımızdan sonra kızlarla birlikte nihayet her şeyi Griffin'in minibüsüne sıkıştırdık. Hepimiz önümüzdeki boş sahneye baktığımızda iç geçirdim. Sahipleri gittikçe uzaklaştığı için artık karanlık ve yalnızdı. Şu anda nerede olduklarından bile emin değildim. Matt hepimize bir turne programı vermişti ve ilk gösterileri bu gece Doğu Washington'un en doğusundaki Spokane'deydi. Şimdiye kadar muhtemelen dağ geçitlerine yaklaşmışlardır diye düşündüm. Denny ve benim buraya gelirken kat ettiğimiz geçitlerin aynısı. Beni bir aşkın diğerinin yerini aldığı yere getiren aynı dağlar, şimdi o aşkı elimden alıyordu.

İlginç, hayat nasıl da dönüp dolaşıp aynı yere geliyor.

Yanımdaki Jenny benimkine benzer bir melankoliyle iç çekti. Aniden doğruldu, döndü ve ön kapıdan dışarı fırladı. Hepimiz onun ani gidişini merakla izledik. Birkaç dakika sonra kolunun altında büyük bir poster çerçevesi tutarak geri döndüğünde yüzü gülüyordu.

O bana doğru yürürken gülümsedim. "Bunu getirdiğimi neredeyse unutuyordum." Posterini hepimizin görebileceği şekilde çevirerek, sınıfta yaptığı bitmiş sanat çalışmasını, yani grubun çizimini gösterdi. Kellan'ı mükemmel bir şekilde canlandırmasına bakarken neredeyse gözlerim yaşaracaktı. Sahneye doğru başını sallayarak gülümsedi. "O sahneyi onlardan bir parça olmadan terk etmek yanlış, değil mi?"

Hevesle başımı salladım ve asabilmemiz için duvarda asılı dekoratif gitarlardan bazılarını yeniden düzenlemesine yardım ettim. Onu ortaladıktan sonra bir adım attık

geri döndü ve el işine hayran kaldı. Kara kalem çizimini çarpıcı bir siyah beyaz taslağa dönüştürmüştü. Bu inanılmazdı. Gerçekten de bu konuda yetenekliydi.

Neredeyse erkek arkadaşımın gerçekçi görüntüsüne bir öpücük kondurmak istercesine kolumu Jenny'nin omuzlarına doladım. "Bu mükemmel, Jenny." Biraz gülerek ekledim, "Sanırım bu bardan çıkan tek ünlü kişiler çocuklar olmayabilir."

Kızardı ve yere bakarak güldü. "Fena değil, sanırım." Hayretle ona bakan Anna ve Rachel, her ikisinin de iyiden de öte olduğunu söylediler.

Birkaç saatliğine ayrılmadan önce, Jenny ve benim bu gece çalışmamız gerektiğinden, çok fazla zaman geçirmediğimiz personelle vedalaştık - barın yarı sahibi Sal, uzun süredir garsonluk yapan Hun ve Sweetie ve son olarak Troy. Arka duvara Jenny'nin eklenmesiyle daha parlak görünüyordu ve en azından onu biraz daha iyi hissettirdiğimiz için gülümsedim.

Kendi arabalarımıza binerek Evan'ın evine doğru yola çıktık. Kellan'ın arabasıyla yanaştığımda tamirci kız otoparkta yürüyordu. Gözleri anında Chevelle'e kaydı. Araçtan indiğimde büyük bir hayal kırıklığına uğramış görünüyordu, eski... her neyse. Bana el salladı, sonra da dükkana girdi. Belki de kitabını yazmaya gidiyordu: Groupie Sevgisi 101.

İç çekerek gözlerimi devirdim. Griffin'in minibüsünden aletleri aldıktan sonra Jenny ve Rachel'ı çatı katına kadar takip ettim, Anna da arkamızdan geliyordu. Tamirci kıza fazla yüklendiğimi biliyordum, özellikle de Kellan'la birlikte olup olmadığından bile emin olmadığım için. Birlikte olmuş olsa bile, bu onun geçmişinde kalmıştı ve artık bir önemi olmamalıydı. İyi bir nedenim olmadan kıskançlık yapıyordum... ve eğer Kellan ve ben bir çift olarak çalışacaksak bunu yapmayı bırakmalıyım.

İçeri girdiğimizde Evan'ın evi tuhaf bir şekilde bomboştu. Seyahat enstrümanlarını da yanlarına alan gruptan geriye sadece Evan'ın davul seti kalmıştı. Turnedeki tüm gruplar, her grup kendi davulunu getirmek yerine bazı davulları paylaşmaya karar vermişti, bu yüzden Evan iki setini de burada bırakmıştı.

Seattle'da. Başkalarının ekipmanlarını çalmaya alışkın olan Evan, bunu sorun etmiyor gibiydi. Kellan'ın gitarını otobüse taşıdığını düşünerek gülümsedim. Herkesin gitarını çalmaya asla razı olmazdı.

Griffin'in basını yere bırakırken arkasına bantlanmış küçük bir not gördüm. Normalde Griffin'e ait hiçbir şeye dokunmazdım, enstrümanını ellemek bile şüpheli bir durumdu ama notun üzerinde benim adım yazıyordu. Merakıma yenik düşerek, sıkıca tuttuğum kâğıt parçasını yırttım. Kâğıdı açtığımda, kaba başıdan korkunç bir yorum bekleyerek içim burkuldu. Yine de keşfettiğim şey beni hoş bir şekilde şaşırttı.

Griffin'in herhangi bir şeyine dokunmaktan nefret ettiğini biliyorum, bu yüzden senin için biraz daha katlanılabilir hale getirebileceğimi düşündüm. Bunu yaptığın için teşekkür ederim. Seni seviyorum, Kellan.

Aptal gibi sırtarak notu cebime soktum. Hem Griffin'le ilgili olarak beni bu kadar iyi tanımasından, hem de bu mesajı bırakmayı planlayacak kadar önceden beni düşünmüş olmasından dolayı içime bir sıcaklık doldu. Onu oraya gösteriden önce koymuş olmalıydı. Dudağımı ısırarak, bunun da planının bir parçası olup olmadığını merak ettim. Orada burada saklanmış, keşfetmemi bekleyen başka neler bulabileceğimi merak ettim.

Tüm enstrümanları ve ekipmanları minibüse sadece birkaç seferde getirdik. Jenny, Evan'ın ikinci davul setini ilkinin yanına yerleştirdikten sonra iç çekti ve başını omzuma yaslamak için yanıma geldi. Elimi normalde neşeli olan sarışının başının üzerine koyarak onu rahatlatmaya çalıştım. Kellan ve çocuklar bizi ne kadar özlemiş olsalar da, geride kalmak ayrılmaktan çok daha zordu. Hepimizin bir süre duygusal yükümüzü eleyeceğimizi ve her on dakikada bir yeni bir ruh hali bulacağımızı biliyordum. Jenny kafasını kaldırarak bunu benim için doğruladı.

"Komşulara ödeme yapmayı unutmamalıyız."

Ona boş boş baktım, ne demek istediği hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Kira falan mı? Şaşkın ifademi fark edince başını salladı. "Biliyorsun, Matt ve Griffin'in komşuları." Hâlâ kafam karışık, ben de kendiminkini salladım. Jenny başını eğdi. "Kellan sana ne yaptığını söylemedi mi?"

Kaşlarını çatarak ne yaptığını merak ettim. "Hayır..."

Asık suratıma biraz gülerek pencereden Matt ve Griffin'in banliyö ütopyasını işaret etti. "Parti biraz gürültülü geçerse polis çağırmamaları için tüm komşulara para ödedi."

Ağzım açık kaldı. "Bütün... neyi ödedi?"

Jenny omuz silkti. "Partinin geç başlayacağını bildiği için sanırım sabahın erken saatlerine kadar süreceğini düşündü. Çoğu banliyö sakini bunu kabul etmez, o yüzden onlara para vererek bir geceliğine de olsa partiye katılmalarını teşvik etti." Tekrar omuz silkti. "Eğer yaparlarsa, miktarı iki katına çıkaracağını söyledi. O ödemeyi teslim etmemiz gerekiyor."

Bunun ona ne kadara mal olduğunu düşünerek başımı salladım. Ve tüm bunlar grubun şehirdeki son gecesinde herkese iyi vakit geçirtebilmek içindi. Başımı sallayarak pencereden dışarı baktım. "Bu ona bir servete mal olmuş olmalı." Tekrar Jenny'ye baktım. "Bu yasal mı ki?"

Jenny omuz silkti. "Bilmiyorum, ama ona halledeceğimi söyledim. Buralarda bir yerde biraz para bırakmış."

Jenny sus payı parasıyla doldurulmuş zarfı aramaya başladığında kaşlarını çattım ve ellerimi kalçalarıma koydum. "Neden bana sormadı?" diye mırıldandım.

Kanepede ayaklarını uzatmış dinlenen Anna beni duydu. "Muhtemelen yüzüne o bakışı takınacağını ve parasını sokağa atmasına itiraz edeceğini bildiği içindir."

Bunu söyledikten sonra sırtı ve ben de ona kaşlarını çattım. Haklısın, itiraz ettim. Ama yine de... Ben onun kız arkadaşıydım, Jenny değil. İnsanların kapılarının altından para sızdırmak benim işim olmalıydı. Kahkahalar dikkatimi başka yöne çevirdi. Jenny ve Rachel odanın mutfak olarak ayrılmış köşesindeydiler ve kıkırdayarak bir kutu kahve telvesine bakıyorlardı.

Merakla onlara doğru yürüdüm. Jenny başını salladı ve kutunun içinden kalın bir zarf çıkardı. "Kellan ve kahvesi," diye mırıldandı.

Kızardım, Kellan, kahve ve asla unutamayacağım bir espresso standı anılarım kafamda erotik bir şekilde karıştı. Yüzümü fark etmeyen Jenny zarfı açtı ve parayı hızlıca saydı. Paranın sonuna geldiğinde bir kağıt parçası çıkardı. Dışında adımları görünce başını kaldırdı ve bana uzattı.

"Al, bu senin için."

Elime aldığımda gülümsedim. Okurken daha da çok gülümsedim.

Sakin kızma. Jenny'den bunu yapmasını istedim çünkü bu kadar çok para harcadığım için bana kızacağını biliyordum. Yine de yapmak zorundaydım. Sana unutulmaz bir akşam yaşatmalıydım, tercihen hepimizin tutuklanmasıyla bitmeyen bir akşam... gerçi seni kelepçeli görmek...

Her neyse, lütfen kızma. Bunu senin için yaptım. Dün gece iyi bir geceyi hak ettin. Her şeyi hak ediyorsun. Seni seviyorum, seni özliyorum. Kellan.

Kâğıdın üzerindeki el yazısına aptalca bakarken, omzumun üzerinden okuyan kişiyi fark etmedim. Beni öne doğru ittiğinde fark ettim. "Kahretsin, çok tatlı biri. Ondan bunu gerçekten beklemezdim."

Notu katlayıp Anna'ya baktım. Kıkırdadı ve bana sarıldı. Başımı öperek ekledi: "Sen çok şanslı bir kızsın kardeşim. Umarım bunu biliyorsundur."

Gülümseyerek çenemi biraz kaldırdım. "Seviyorum."

Omuzlarımı sıkarak Anna biraz daha sert güldü. "Ve ben de şanslıyım. Gezegendeki en ateşli kayınbiradere sahip olacağım!"

Onu şakacı bir şekilde kendimden uzaklaştırdım. "Biz değiliz... o ..."

Kolunu Jenny'ye dolayan Anna yılmadan devam etti. "Yeğenlerimin neye benzeyeceğini hayal edemiyor musun?" Anna iç çekerken Jenny güldü. "O masmavi gözler, o çene, o dudaklar..."

"O saç," diye ekledi Rachel sessizce.

Kızardım ve kız kardeşimin koluna bir şaplak attım. Bu küçük, utanç verici konuşmayı başlatan oydu ve aile olarak ona bağırıp çağırmaya hakkım, hayır... görevim... vardı; bunun etik dersimde işlendiğinden oldukça emindim.

Benden uzaklaşan Anna, Rachel'a doğru eğildi. "Ve biliyorsun ki onlardan bir sürü olacak, çünkü ebeveynleri ellerini birbirlerinden uzak tutamıyor." Ben ellerimle yüzümü kapatıp başımı sallarken, Anna tekrar iç çekti. "Daha büyük bir ev tutmam gerekecek, böylece tüm güzel küçük bebekler beni ziyaret edebilecek."

Ellerimi kaldırarak gözlerimi devirdim. Anna omuz silkti. "Sadece söylüyorum." Enstrümanlarla işimiz bittiği için çatı katından ayrılmak üzere döndüğümde, kız kardeşimin kızlara mırıldandığını duydum: "Babamızın bir rock yıldızının kızını hamile bıraktığını öğrendiğinde yüzünün alacağı ifadeyi görmek için sabırsızlanıyorum... Bu epik olacak."

Ben odadan çıkarken hepsi gülüyordu, bir gün Kellan'ın çocuğunu taşıyacağım düşüncesi bile bedenimi ısıtıyordu. Çok hoş bir düşünceydi. Kellan'ın çocuk sahibi olma konusunda ne hissettiğini merak ediyordum... Hmmm, belki de evlenme konusunda ne hissettiğini merak etmeliydim. Her şeyin bir sırası var.

Chevelle'sinin kapısını açarken gülümsedim. Denny ile evlenmeyi hiç düşünmemiştim. Belki çok genç olduğumuz için, belki de kariyerini oturtana kadar bunu asla kabul etmeyeceğini bildiğim için. Onunlayken, bu sadece bir gün ulaşacağımız uzak bir hedef gibi görünüyordu ve o günün gereğinden daha hızlı gelmesini sağlama ihtiyacı hissetmemiştim. Ama Kellan'la... parmağında bir yüzük olduğu düşüncesiyle bile kalbim daha hızlı atıyordu. *Onun* karısı olma onuru bir yana, parmağındaki yüzük dışarıdaki diğer tüm kızlara bir geri çekilme sembolü olacaktı.

Kontak anahtarına uzanırken durakladım. Bu düşünce hoşuma gitmemiştir. Sırf "piyasadan çekilsin" diye evlenmek istemiyordum. Onunla evlenmek istiyordum çünkü o benim dünyamdı. Öyleydi de... ama onun karısı olmamda bir art niyet vardı ve bu yüzden kendimi sevmiyordum. Sanırım henüz hazır değildim. Önce onun üzerinde hak iddia etme isteğimi yenmeliydim. İlişkimizde o kadar rahat olmalıydım ki, dışarıdaki hiç kimsenin önemi kalmamalıydı.

Ona güvenmeyi öğrenmek zorundaydım.

İkimiz de birbirimize güvenmeyi öğrenmeliydik... ve bu tur tam da ihtiyacımız olan şeydi, gerçekten. İkimizin de yoldan çıkması için bir fırsat sağladı. Yapmayacağımı biliyordum ve Kellan'ın yapmaması için dua ettim, ama her iki durumda da, bundan sonra emin olacaktık.

Anna'nın işe gitmesi gerektiği için eve döndü ama Jenny, Rachel ve ben Kellan'ın görevini onun yerine tamamladık. Kıkırdayarak, içinde teşekkür notları olan zarfları insanların kapılarının aralıklarına doldurduk. Hiçbirimiz parayı bizzat teslim etmek için kapıları çalmak istemedik, çünkü bunun yasallığından gerçekten emin değildik. Ödeme paralarını bırakırken kendimizi biraz casus gibi hissettik ve bunun yapılacaklar listemden çıkarabileceğim bir başka şey olduğunu düşünmeye başladım. Bu hızla gidersem, Kellan yokken her şeyi tamamlamış olacaktım. Sevdiğim biriyle yaşlanmak kısmı hariç... Bunun için ona ihtiyacım olacaktı.

Neyse ki Matt ve Griffin'in evi bir yeşil kuşağa bakıyordu, bu yüzden sadece iki taraftaki ve caddenin karşısındaki komşular için endişelenmemiz gerekiyordu. Kısa sürede işimiz bitti. Gittiğimiz son kapı yaşlı ve tatlı bir kadının eviydi. Jenny zarfı kapının kapalı aralığında tutmaya çalışıyordu ki kapı aniden açıldı.

Buruşuk kadın bize sıcak bir şekilde gülümsedi ve zarfı almak için elini uzattı. "Ah, güzel, söz verdiğim gibi bingo param."

Jenny ve ben birbirimize baktık ve sonra Jenny bir tomar mühürlü parayı uzattı. Bunu alan kambur kadın kendini tam boyuna kaldırmaya ve tepemizden bakmaya çalıştı. Rachel hemen eğildi,

Zaten birkaç metreden ötesini göremediğinden emin olduğum kadından saklanmaya çalışıyordum.

"Şu yakışıklı çocuk seninle mi?"

Başımı sallayarak, "Hayır, " diye mırıldandım. Biraz üzgün bir ifadeyle, "Bir süreliğine şehirden ayrılması gerekti," diye ekledim.

Büyükanne teselli edercesine kolumu okşadı. "Bu çok kötü." Fısıldamak için eğildi, "Göze çok hoş görünürdü." Kadın arkasına yaslanırken kıkırdadım. Evet, Kellan'a bakmak çok kolaydı... zahmetsizdi. Sarkık omuzlarını silkerek, "Poposu da çok güzeldi," diye ekledi.

Jenny homurdandı, sonra kız gibi elini ağzına kapattı. Rachel omzumun üzerinden başını kaldırdı ve cesur yaşlı kadına kıkırdadı.

Komşunun boğumlu eli, bugün sabahın erken saatlerine kadar devam eden coşkulu partinin yapıldığı yeri işaret . "Ne kutlama yaptınız ama." Gözleri , anımsıyordu. "Gençliğimde ben de birkaç tane bahşiş bırakmıştım." Başını sallayarak sırttı. "O zamanlar yasadışıydı, bu yüzden hepimiz yeraltında, gizli yerlerde buluşurduk." Zarfı kaldırdı. "Polisleri uzak tutmak için de insanlara para ödemek zorundaydık."

Ona başımı sallayarak daha geniş gülümsedim. Tahmin ettiğimden çok daha yaşlıydı. Umarım ben de doksanlı yaşlarımda onun kadar kendime çeki düzen vermişimdir. Hepimizin yorgun yüzüne bakarak kırılan gözlerini kıstı. "Hepiniz aşırı yorgunluktan muzdarip gibi görünüyorsunuz. Neden içeri gelmiyorsunuz... Mükemmel bir tedavim var."

Jenny ve ben birbirimize baktık ve omuz silktik. Baş ağrım sabahtan beri çok azalmıştı ama hâlâ ağrıyor ve zonkluyordu, özellikle de başımı çok hızlı hareket ettirdiğimde. Ayrıca, henüz bir şey yemeye cesaret edememiştim. Midem sadece hafifçe bulanıyordu... Onu uçurumun kenarına itmek istemiyordum. Belki eski flapper kesin bir çözüm biliyordu. Bize hep büyüklerimizi dinlememiz söylenir, değil mi? Akşamdan kalma tavsiyeleri de buna dahildir.

Böylece üçümüz öğleden sonranın büyük bir bölümünü şaşırtıcı derecede ilginç yaşlı bir kadınla gerçekten berbat bir fincan çay içerek geçirdik. Döndüğünde Kellan'a ondan bahsetmem gerekecekti. Ondan çok hoşlanacaktır. Yine de muhtemelen onun kışından hoşlandığından bahsetmezdim.

Kalan ödemelerimizi teslim ettikten sonra işe gitmek için hazırlanmak üzere eve gittim. Anna çoktan gitmişti ve evim boştu. Elimi Kellan'ın en sevdiği sandalyenin arkasında gezdirirken, istemeden onun evinden taşındığımda bana verdiği sandalyede, şimdi nerede olduğunu merak ettim. Muhtemelen kuş uçmaz kervan geçmez bir yerde, cep telefonunun kapsama alanı dışındadır.

İçimi çekerek bunu aklımdan çıkardım ve güzel, sıcak bir duş almaya gittim. Uzun bir parti gecesinden sonra, hayatımda hiç bu kadar kirli hissetmemiştim. Vücudum temizlenip tazelandikten sonra yaşlı kadının mucizevi tedavisi devreye girdi ve duştan çıktığımda inanılmaz bir şekilde kendimi yüzde yüz daha iyi hissettim. Daha iyi... ve açlıktan ölüyordum.

Hızlıca iş kıyafetlerimi giydikten ve dalgalı saçlarımı gelişigüzel bir at kuyruğu haline getirdikten sonra kendime kraliçelere layık bir yemek hazırladım. Tamam, bir kase spagetti yedim ama o kadar açtım ki sanki dünyadaki en iyi yemekmiş gibi hissettim.

Kendimi tok ve mutlu, daha çok kendim gibi hissederek cep telefonumu ceketimden çıkardım ve bir süre ona baktım. Başparmağımı ekranın üzerinde gezdirerek Kellan'ı aramayı düşündüm. Belki büyük bir kasabaya yeterince yakındı ve şu anda bir baz istasyonunu çekebilirdi. Bir kez daha düşündüm de, bugünlerde dünyadaki hemen hemen her otoyolda baz istasyonları bulunuyordu. Belki de ıssız bir yerde olduğu konusunda yanılmıştım. İssızlığın ortası diye bir şey artık dünyamızda pek yoktu. Modern teknolojiyle, nereye giderseniz gidin neredeyse her zaman bulunabiliyordunuz.

Ama onunla daha bu sabah konuşmuştum ve bu gece arayacağını söylemişti. "O kız" olmak istemiyordum. Her saat başı kontrol eden takıntılı kız arkadaşı. Hayatımı onunla olduğu kadar onsuz da tam ve eksiksiz yaşamayı öğrenmek istiyordum. Denny ile yaptığım hata buydu. Mutluluğumun uzun süre onun etrafında dönmesine izin vermek.

Denny Tucson'a gittiğinde, içimde bir boşluk bırakmıştı, Kellan'ın doldurduğu bir boşluk. Aynı şeyi tekrarlamak istemiyordum. Giden kişi o olduğuna göre, Kellan'ın yerini kimsenin doldurmasını istemiyordum. Bu yüzden onun yokluğunun acısını sağlıklı bir şeyle, tamamen kendime ait bir şeyle doldurmalıyım. Henüz ne yapacağımdan emin değildim ama yapabileceğimden emindim. Denny'yi o şekilde kaybetmek, ona yaptıklarımı yapmak... bu beni biraz büyümeye zorlamıştı.

Suçluluk ve pişmanlık duygusu içimi kaplarken, bir süredir aramadığım, aslında daha sık aramam gereken bir numarayı çevirdim. Çalan telefonu kulağıma götürerek dudağımı ısırdım ve diğer hattın açılmasını bekledim. Üçüncü çalışta açıldı.

"Alo? "Tanıdık bir ses mutlu bir şekilde, açıkça kahkahanın ortasında dedi.

"Merhaba... benim." Garip selamlamam karşısında gözlerimi devirdim. Gerçekten, her şeyden sonra, aramızdaki şeyler artık garip olmamalıydı.

"Oh, hey, Kiera."

Denny'nin aksanı ismimin etrafında dolanıyordu ve gülümsedim, anılar aklıma geldi. Arka planda bir kadın sesinin ona bir soru sorduğunu duydum. Hemen kafamda saat dilimi hesabı yaptım ve ürperdim. Burada Cumartesi öğleden sonraydı, yani Avustralya'da Pazar sabahıydı. Muhtemelen kız arkadaşı Abby ile rahat bir brunch yapıyordu.

Bildiğim kadarıyla onurlu bir adam olan Denny, kızın sorusunu dürüstçe yanıtladı. "Ben Kiera. Bir dakikaya Abb, sonra sana yakmadan nasıl krep yapılacağını göstereceğim." Arka planda açıkça duydum, "Bu benim hatam değildi! Tamamen dikkatimi dağıttın."

Denny ona kıkırdadı ve ben de aradığım için kendimi aptal gibi hissettim. Onun kendi hayatı vardı, benim ona karışmama gerçekten ihtiyacı yoktu. Ona daha sonra arayacağımı söylemem gerektiğini düşünürken sesi tekrar telefona kaydı. "Ne oldu? Her şey yolunda mı?"

İçimi çektim ve onun başka bir kadınla birlikte olduğu görüntüsünü aklımdan uzaklaştırdım. O mutluydu. Onun için dilediğim tek şey buydu. "Evet, hayır, her şey yolunda Denny. Ben sadece, biz..." Tekrar iç çektim, duygularımı kelimelere nasıl dökeceğimi tam olarak bilmiyordum. İngilizce benim ana dalım olduğu için bu konuda gerçekten çalışmam gerekecekti. "Sadece... eskisi kadar çok konuşamıyoruz ve son konuştuğumuzda bazı şeyler... garipti. İyi olduğundan emin olmak istedim."

Dudağımı ısırđım, bu konuyu açtığım için nefret ediyordum. Kellan sarhoşken onunla seks hayatımız hakkında konuşmuştu, bu Kellan'ın kavga gecesinden beri asla yapmamaya özen gösterdiği bir şeydi, Denny'nin kolunu kırdığı, neredeyse kafatasımı kırdığı geceden beri.

Denny içini çekti. "Evet... Bu sabah Kellan'dan bir telefon aldım bile, Kiera. İkinizin de benim için endişelenmenize gerek yok. Yumurta kabuklarının üzerinde yürümenize gerek yok. Bana çocuk eldivenleriyle davranmanıza gerek yok. Anlıyorum. Birliktesiniz. Bunun ne gerektirdiğini biliyorum. Benim için sorun yok, Kiera. Seni terk ettim. Senden ayrıldım... ama asla yalnız kalmanı istemedim, bab..."

Kendini kısa tuttu ve gözlerim büyüdü. Kız arkadaşının önünde bana neredeyse bebeğim diyecekti. Tekrar iç çektiğini duyduğumda gözlerimi kapattım. "Biliyorum," diye fısıldadım. "Ama yine de... seni incitmek istemiyoruz. Sen... ikimiz için de bir arkadaşsın. Yakın bir arkadaş mı?" Ses tonum bir ifade yerine soru gibi çıkmıştı.

Denny kıkırdadı. "Sizler benim de yakın arkadaşlarımsınız, tamam mı? O yüzden bu tuhaf kısmı geçelim..."

"Ama...?"

"Kiera, canının yanıp yanmadığını bilmek ister misin?" diye fısıldadı, aksanında duygu yoğunluğu vardı. "Evet, bazen yapıyorum. Yani, evet, sevgilimin beni aldatması berbat bir şey..." Cümlesini uzun bir nefes vererek bitirdiğinde başımı öne eğdim. "Hayır, aldattığın için değil Kiera. Mesele aşık olman. Eğer birkaç kez yoldan çıksaydın... bunu görmezden gelebilirdim... muhtemelen bunu görmezden gelebilirdim. Ama yapmadın... Aşık oldun. Evet, bu canımı acıtıyor, tamam mı?"

Onu hiç aramamam gerektiğini düşünerek burnumu çektim. "zr dilerim..."

Uzun bir sessizlik anından sonra sessizce, "Biliyorum Kiera. Bunu söyleyip durmana gerek yok. Yapamazsın... aşık olmaktan kendini alamazsın. Bu kontrol edebileceğin bir tepki değil. Bunu anlıyorum, gerçekten. O yüzden lütfen... Özür dilemeyi bırak, daha fazla duymak istemiyorum."

Yutkundum ve fısıldadım, "Tamam." Kafamın içinde bir tane daha ekledim, *zgnm*. Muhtemelen onunla hep öyle olacaktım.

Koyu kahverengi gözlerini bana dikmiş baktığını, bir elini de parçalı, siyah saçlarında gezdirdiğini hayal ettim. Bir süre daha sessiz kaldıktan sonra nihayet tekrar konuştu. "Kellan bu kadar uzun süre yokken ne yapacaksın?" Sanki bunu yanlış anlamamı istemiyormuş gibi, "Yani, kendini meşgul etmek için ne yapacaksın?" diye ekledi.

Mizahi olmayan bir şekilde biraz kıkırdadım. "Hayır, yani onu aldatacak mıyım?" Hiçbir şey söylemedi ve ben de içimi çektim. "Hayır, bir daha asla birini böyle incitmem. Olmak istediğim kişi bu değil." Yumuşak bir şekilde nefes vererek, "Bir zamanlar tanıdığım en iyi insan olan bir erkek arkadaşım vardı. Onurlu, sevgi dolu, tatlı... duygusal. Bir gün olmak istediğim kişi o."

şimdi kıkırdadı. "Gitmesine izin verdiğin için aptalmışsın gibi görünüyor."

Başımı sallayarak sııttım. "Evet, bunun hiçbir zaman söz konusu olduğunu sanmıyorum."

Denny içtenlikle güldü ve ben de bu sestten keyif aldım, zihnimde onun her zamanki şapşal sırtışı ve derin gözlerindeki sıcaklık canlandı. O neşeli an geçtikten sonra sordu: "Peki ya Kellan? Sence o... onurlu olacak mı?"

Kellan'ın beni aldatıp aldatmayacağını sorduğu için gözümü kırptım. Sanki o da ilişkimizin sağlamlığını sorguluyordu. "Evet, sanırım yle..."

Dudağımı ısırđım, Denny'ye kesin ve yankılanan bir "Evet, elbette, saçmalama" diyemediğim için nefret ediyordum. Yine de Denny'ye karşı bu tür bir kabadayılık anlamsızdı. İkimiz de Kellan'ın geçmişini biliyorduk ve ikimiz de Kellan'la nasıl bir araya geldiğimizi biliyorduk. Kellan ahlak dışı durumlarda da biriyle birlikte olabiliyordu. İlişkimiz bunun kanıtıydı.

Denny iç çekti. Sempatik bir sestti. "İyi olacağına eminim, Kiera." İkimiz de söyledikleri üzerinde düşünürken bir dakika durakladı. Yumuşak bir sesle ekledi, "Olmaması için aptal olması gerekir."

Gölümsedim ve garip bir şekilde rahatlamış ve biraz da üzgün hissederek iç çektim. Kötü bir ilişkiyi daha iyi bir ilişki için terk etmiş değildim. İyi bir ilişkiyi farklı ve yine iyi bir ilişki için terk etmiştim. Denny'yi istismarcı, duygusal olarak kopuk bir pislik olarak resmedebilseydim işler daha kolay olurdu. Ama öyle değildi. Mükemmel bir erkek arkadaşa çok yakındı. Gerçekten de, kendini işine kaptırma alışkanlığı onun tek gerçek hatasıydı. Ve dışarıda duyduğum korku hikayelerine kıyasla bu oldukça önemsizdi.

Başımı sallayarak mırıldandım, "Abby çok şanslı, Denny. Sen... gerçekten harika bir adamsın."

Bir kez güldü. "Evet, sana bunu anlatmaya çalıştım..."

Ben de bir kez güldüm. "Biliyorum... Seni özledim." Cevap vermedi ve ben de hemen ekledim, "Brunch'ına dönmene izin vermeliyim. Yapacak yemeklerin var gibi görünüyor." Onu, arkadaşlığını, tatlılığını, sadakatini özlemiştim... ama ona böyle şeyler söylememeliydim. Kellan kalbimin tamamına sahipti. Yanıltıcı olmak istemedim.

Denny kıkırdamaya başladı ve sesine yeniden neşe geldiğini duyabiliyordum. "Evet, Abby pek çok şey olabilir ama aşçılık bunlardan biri değil. Bir insanın krepleri nasıl berbat ettiğini bile bilmiyorum... onlar bir çeşit... beceriksizler." Ben de düzgün bir krep yapamadığımı bildiğim için gülümsedim. Sanırım Abby ile en azından bir ortak noktamız vardı. Aslında iki tane. İkimiz de Denny'ye derinden değer veriyorduk, ama artık farklı şekillerde.

"Güle güle, Denny."

"Güle güle, Kiera. Her şey yoluna girecek, söz veriyorum."

Buna cevap vermeye başladım ama telefonu kapattı. "Umarım öyledir," dedim yine de, etrafta beni duyan tek şey toz tavşanlarıydı.

Bir süre sonra Pete's'e girdiğimde boş sahneye bakmaktan kendimi alamadım. Jenny'nin güzel çizimi siyah duvarda göze çarpıyordu ve çocuklarımızın ölümsüzleştirildiğini görmek acımı hafifletmeye yardımcı oldu. Ama dörtlünün soğuk içkilerini yudumlarken yürümeyi tercih ederdim. Pete's'te çalışmanın en sevdiğim yanlarından biri de buydu; gruba eşlik etmek. Griffin bile, garip, açıklanamaz bir şekilde.

Sessiz bir geceydi. Hayranlar grubun gittiğini bildiği için sadece bir avuç insan geldi. Pete Jenny'nin eve erken gitmesine izin verdi ama ben Kate ile geç saate kadar kaldım, zamanımı verimli bir şekilde değerlendirmek istiyordum.

Tam gece yarısı, Kate bana bir not uzattı. Bunu yaparken yüzünde şeytani bir sırıtış vardı. Kaşlarımı birbirine vurdum, neyin peşinde olduğunu merak ediyordum. Kıkırdayarak, kabarık at kuyruğunu omuzlarının üzerinde sallayarak, bana uzattığı katlanmış kâğıt parçasını işaret etti. "Kellan bu gece tam gece yarısı bunu sana vermem için bana söz verdirdi."

İç çekerken topaz gözleri parladı. "Teklif ettiğinde çok tatlıydı. İç çekiyorum... Yeniden bir erkek arkadaşına ihtiyacım var." Dudaklarını büktü ve yorumunun ardından süzülerek uzaklaştı, beni Kellan'ın onunla ne zaman konuştuğunu merak ederken bıraktı. Kellan'ın herkesle ne zaman konuştuğunu. Gitmeden önce çok meşgul olduğu kesindi.

Notasını ellerimde tutarken kalbim biraz daha sert atmaya başladı. Bara yaslandım. Rita suratı asık bir şekilde boş sahneye, yarısı boş bara bakıyor, beni görmezden geliyordu. Dudağımı ısırarak notu açtım. Herhangi bir şekilde mühürlenmemişti, bu yüzden Kate'in çoktan okuduğundan emindim ama kâğıdın üzerindeki el yazısına bakınca umursamadım. Bana bir sürpriz daha yaptığı için çok mutluydum.

Hey, eğer aptalın tekiysem ve seni henüz aramadıysam, bunun seni özlemediğimden değil... özlediğimden olduğunu söylemek isterim. Büyük ihtimalle gecikmem

Griffin'le ilgili bir şey... Eminim o ahmak yolda sürekli rahatsız edici olacaktır. En azından bir süre seni zihinsel olarak soymayacak... Bu benim işim. Ve eğer sana hiç söylemediysem... Bunu sürekli yapıyorum. Sen yanımdan geçerken, o ince kalçaların parmak uçlarımda çıplak olduğunu hayal ediyorum. Bana biramı uzatmak için eğildiğinde, o sıkı göğüslerini, ağzıma almak için yalvaran sert meme uçlarını hayal ediyorum.

Yüzüm kıpkırmızı kesildi, okumayı bıraktım ve odanın diğer ucundaki Kate'e baktım. Aman Tanrım, bunu okumuş muydu? Elimde notla ona baktığımı fark edince gülmeye başladı. O zaman okuduğunu anladım. En azından Kellan bunu ona vermişti, Rita'ya değil... Eğer öyle olsaydı muhtemelen asla alamazdım. Yüzüm daha da ısındı, gerisini başka bir yerde, özel bir yerde okumayı düşündüm. Ama merakıma yenildim ve kâğıdı elimden geldiğince saklayarak Kellan'ın erotik aşk mektubuna devam ettim.

Neden sürekli tahrik olduğumu merak ediyorsun ve sanırım sana söylüyorum. Vücudun beni ateşliyor. Parmak uçların tenimi okşuyor, beni ateşliyor. Nefesin üzerimde dolaşıyor, beni ateşliyor. Seninle ilgili her şey şehvetli ve senin hiçbir fikrin yok. Bana o dumanlı gözlerle baktığında, benim seni soyduğum gibi sen de beni soyduğunda, tüm kanım aşağı akıyor ve seni istiyorum... çok kötü. Eminim ki şu anda nerede olursam olayım, içimde bir sızı var, sert, neredeyse acı veren bir sızı... çünkü seni düşünüyorum.

İçimde acı verici bir sızı oluşmaya başlayınca okumayı tekrar bırakmak zorunda kaldım. Tanrım, eğer sadece onun sözlerini okumak bile bana bunu yaptıysa, bunları gerçekten söylediğini duymak muhtemelen beni mahvedecekti. Duruşumu ayarlayarak odaya göz gezdirdim ve sonra skandal notuma geri döndüm.

Senin içine girene kadar günüm tamamlanmış sayılmaz. Kendimi bütün hissetmemin tek yolu vücudunun benimkine sarılması. Ama hissettiklerimin sadece seks ve sana verdiğim fiziksel bir tepki olduğunu düşünme. Değil... Çok daha fazlası. Beni öyle bir açtın ki, kanıyorum, savunmasızım. Seninle olmak, seninle sevişmek, sadece sana karşı hissettiklerimi pekiştiriyor. Biliyorum, ağzı bozuk, aşk hastası aptallardan biri haline geldim, ama her şeyin özü, yeterince anlamlı olmayan üç kelimedenden ibaret... Seni seviyorum.

Gözlerimi kapattım, bir şekilde duyduğunu umarak kendi tekrarladığım aşk ilanımı sessizce etrafa gönderdim. Gözlerimi yeniden açıp son satırını okudum.

Her neyse, seni henüz arama fırsatı bulamadığım için üzgün olduğumu bilmeni istedim... ve eğer bu gece seni aradıysam... o zaman, bu mektubun tamamını dikkate alma. Kellan.

Son cümlesine güldüm ve başımı salladım. Kafamı kaldırdığımda Kate'in hâlâ beni izlediğini fark ettim, başını eğmiş, dudaklarında hüzünlü bir gülümseme vardı. Kate boş zamanlarında çok fazla aşk romanı okurdu. Kellan'ın romantik olma versiyonunu dinlemeyi sevdiğinden emindim. Ateşli ve seksi ama aynı zamanda romantik... tıpkı onun gibi.

Uzun ve kekeleyen bir nefes vererek notu önlüğümün içine soktum ve bir elma lolipopu çıkardım. Bunların müşteriler için olması gerekiyordu ama aniden ağızda emmek için bir şeye ihtiyacım oldu.

Üç saat sonra, yorgun argın yatağıma girdiğimde telefonum çaldı ve gün boyunca karşıma çıkan adam sonunda benimle tekrar konuştu. Sesi enerjik ve uyanık geliyordu, kulağıma mırıldandı, "Hey, güzelim. Seni uyandırdım mı yoksa öylece yatıyor musun?"

Kulaktan kulağa sırtarak yorganın altına uzandım. "Büyük, soğuk yatağıma sürünerek girdim."

Kellan iç çekti, sesi boğuk ve şehvetliydi. "Ah... Tanrım, kulağı hoş geliyor. Keşke orada seninle olsaydım."

İç çekerek, elimi bedeninin olması gereken yere koydum. "Öylesin, unuttun mu? Yatağımız seni hissetmem için çok büyük, hepsi bu."

Eğlenerek güldü. "Evet, bu doğru. Daha yakın olsaydım bacağımanı seninkine sarar ve başımı boynuna gömerdim..." İç çekti. "Senin kokunu özledim..."

Onun mükemmel kemik yapısını karşımda hayal ederek dudağımı ısırdım. "Ben de tam olarak aynı şeyi söyleyecektim."

Yine güldü. "Hey, notlarımı aldın mı?"

Yine aptal gibi sırtarak sırt üstü yuvarlandım. "Evet, yaptım." Güldüm. "Bütün bunları yapmak için ne zaman vakit buldun?"

"Sen okuldayken ben ne yapıyorum sanıyorsun?" Güldü.

Başımı sallayarak, o görmese de omuz silktim. "Benim tahminim uyku olurdu."

Kellan içini çekti, sesi sevgi doluydu. "Bu hafta değil... Yapacak çok daha önemli işlerim vardı."

Benim iç çekişim onunkiyle eşleşti. "Hepsini çok sevdim... Neredeyse hâlâ buradaymışsın gibi hissettim."

"Güzel, amaç da buydu zaten. Kate sana onunkini verdi mi?" Bunu söyleme şekli tuhaftı, sanki baştan çıkarıcı mektubuna nasıl yanıt vereceğimden emin değildi.

Yazdığı ateşli şeyleri hatırlayarak karanlık yatak odamda yüzüm kızardı. Adamım, kendini kâğıt üzerinde ifade etmekte çok iyiydi. "Evet, yazdı," diye fısıldadım, yalnızken bile utanmıştım.

"Ve... hoşuna gitti mi?" diye fısıldadı, sesi yine boğuktu.

"Evet," diyebildim sadece.

"Güzel... çünkü her kelimesinde ciddiydim. Bana yaptıkların, beni etkileme şeklin... Özel biri olduğunu düşünmediğini biliyorum, hatta bazen benim için yeterince çekici olmadığını ama öylesin. Bedenim senin için yanıyor... Bunu inkâr edemem... Asla edemem."

"Benim için de aynı şey geçerli Kellan... hepsi. Beni nasıl etkilediğin, seni ne kadar sevdiğim... hepsi."

İçini çekti, sesi tamamen tatmin olmuş gibiydi. "Güzel... Aynı şeyleri hissetmemiz hoşuma gidiyor. Bu bana her şeyin yoluna gireceğini düşündürüyor."

Bir kez daha, Denny'ye neredeyse söyleyeceğim sözlerin *kafamda* dönüp durduğunu duydum - *umarım öyledir*. Yine de bunları Kellan'a söylemedim. Bunun yerine konuşmayı onun nerede olduğu ve bugün neler yaptığı konusuna kaydardım. Şehre girdiklerinde aramak zorunda kaldığı radyo röportajlarından bahsedince, beni arayacak zamanı neden biraz daha iyi anlamaya başladım. Meşgul olduğunu biliyordum. Hazır olduğunda onunla konuşacağımı biliyordum.

Bana kendi gününü anlatmayı bitirdiğinde, ben de ona kendi günümü anlattım. Ona kızlarla yaptığımız jam session'dan bahsettiğimde umduğum kadar gururlu ve şaşkındı. Matt'in komşusundan da tahmin ettiğim kadar etkilenmişti. Hatta şehre döndüğünde onu tekrar görmek istedi.

Denny ile yaptığım telefon görüşmesini görmezden geldim. Sakladığımdan falan değil ama Kellan'ın güvensizliğini artırabilecek bir şeyi neden gündeme getireyim ki? İlişkimiz hakkında iyi hissetmesini istiyordum. Ve artık Denny'den korkmasını gerektirecek bir şey yoktu. O aşk geçmişte kalmıştı ve bazen onu anımsamak, içinde bulunduğum zamanlardan kalan duyguların bir kısmını canlandırırsa da, bu sadece o anki duygularıyla ilgili bir şey olmaktan çok, güzel bir anının tadını çıkarmaya benziyordu. Yine de bunu Kellan'a tatmin edici bir şekilde ifade edebileceğimi sanmıyordum, bu yüzden kendi haline bıraktım. Ayrıca, bugün Denny'yi aramaktan da bahsetmedi. Kellan ve benim artık bazı şeyler hakkında konuşmamıza gerek yoktu.

Bölüm

Uzaktan Aşk

Sabah gözlerimi isteksizce açtım. Kellan ve çocuklar şehri terk ettiğinden beri normalden daha az uyuyordum. Beni her gece geç saatlere kadar ayakta tutan şeylerin bir listesi var gibiydi; iş yerindeki vardiyaları kapatmak, okul için çalışmak, Anna'nın Griffin'den aldığı mesajlar hakkında konuşmak istemesi, Kellan'ın yatmadan önce beni araması, sesiyle beni yatırması...

Gözlerimi yakan uyku hafifçe sulanmalarına neden olurken, Kellan'ın sahnede ya da yolda kendi geç gecelerinin etkilerini hissedip hissetmediğini merak ettim. Sonra da her zamanki erken kalkma alışkanlığına sadık kalıp kalmadığını merak ettim. Formuna sadık kalması muhtemelen tur arkadaşlarının hoşuna gitmiyordu. En azından benim takdir ettiğim kadar değil. Artık kaç sabah üst üste kahvemi kendim yapmak zorunda kalmıştım... Kaç tane olduğunu bile hatırlayamıyordum.

İç çekerek, yanımdaki yatağın boş kalan yarısını hissetmek için ayak parmaklarımla geriye uzandım. Garip bir şekilde boş değildi. Hemen başımı çevirdim. Yüzüstü yatmış, başı bana dönük olan Kellan tam orada yatıyordu. Ona bakmak için dirseğimi kaldırdığımda yüzüme kocaman bir sırıtış yayıldı.

Elbette, nasıl unutabilirdim ki, zamanı *geçmişti*... evine dönmüştü. Zamanın nasıl geçtiğini hatırlayamıyordum, ne kadar bulanık geçtiğini düşünürsek bu biraz garipti ama bir şekilde geçtiğini biliyordum. Altı ay geçmişti ve Kellan evdeydi... yatağındaydı. Etrafıma baktığımda düşüncelerim doğrulanmıştı. Benim odamda değildik, onun odasındaydık. Ramones posterı hâlâ yerli yerinde duruyordu, Bumbershoot posterı de hemen yanında.

Tuhaf, gerçekten zamanın uzayacağını düşünmüştüm.

Zaman sıçramasının nasıl gerçekleştiğini pek umursamadan eğildim ve parmak eklemimin arkasını yanağında gezdirdim. Başını biraz oynattı ama gözleri uykuda kapalı kaldı. Keyifle iç çekerek, parmağımı boynundan aşağıya ve kürek kemiğinin üzerinden geçirdim. Gecenin bir vakti, ben biraz yatak örtüsü düşkünü olmuştum ve Kellan'a sadece çarşaf kalmıştı. Bazen huzursuz bir uykucu olabiliyordu ve kumaşı öyle bir bükmişti ki, sadece bir köşesi çıplak sırtının üzerinde duruyordu.

Parmak eklemim kaburgalarının üzerinde gezindi, yan tarafındaki uzun yara izi pürüzsüz, bozulmamış cildindeki tek izdi. Yara izini takip ederken dudağımı ısırdım, Kellan hakkında sadece bir avuç insanın bildiği kişisel bir detayın tadını çıkarıyordum.

İç çeker gibi bir sesle nefes verdi ama ona bakınca hâlâ kendinde değilmiş gibi görünüyordu. Tur çok yorucu geçmiş olmalıydı. Ondan önce uyanmak benim için alışılmadık bir şeydi. O uyanmadan ona dokunabilmem neredeyse duyulmamış bir şeydi. Derin bir kâbus görmediği sürece, hafif bir okşama bile genellikle gözlerinin açılmasına neden olurdu. Uykusu çok hafifti.

Merakla elimi çevirip avucumu beline dayadım. Hâlâ tepki yoktu. Kendi bedenim artık tamamen uyanıktı, elimi aşağı doğru kaydırmaya başladım. Elim, tenini bahar havasından ayıran ince çarşafın altından kayarken, parmaklarımı kalça kemiğini hissetmek için aşağı doğru açtım.

Dudağımı o kadar sert ısırdım ki kendimi delebileceğimi sandım, elimin topuğunu kalçasının yan tarafına doğru ittim. Bu harekette delicesine erotik bir şey vardı ve kalçasına ulaştığımda biraz daha ağır nefes alıyordum. Bu küçük hareketin bana yaptıklarını severek, elimi tekrar kalçasına götürdüm. Bu kez çarşafı kenara çektim, böylece oradaki teni görebildim; bu beni daha da tahrik etti.

Tekrar ona baktım ama o hâlâ kayıtsızca uyuyordu. Kaşlarımı çattım, aynı fikirde olmadığımız için sinirlenmişim. Ben sinirlenmeye başlamıştım, o ise başını koluna dayamış, kendinden geçmiş bir halde uyuyordu.

Dizleri vücuduna hafif bir açı yapıyordu, bu yüzden kalçasının altında küçük, baştan çıkarıcı bir boşluk vardı. Bir iniltiyi bastırarak parmaklarımı o boşluğa soktum. Belki onu başka bir şekilde uyandırabilirdim? Vücudunu okşadığım için uyuyor olabilirdi, ama vücudunun o kısmına dokunmak kesinlikle bir tepki verirdi.

Tam parmaklarım kalça kemiğini sararken, kısık ve boğuk bir sesin "Dikkat et... Beni çok mutlu etmek üzeresin" dediğini duydum.

Gülümseyerek ona tekrar baktım. koyu mavi gözleri bana bakıyordu. Bir dudağı şeytani bir gülümsemeyle kıvrıldı ve mırıldandı: "Bir şeye mi ihtiyacın vardı?"

Bedenimi onunkine bastırarak başımı salladım. "Evet, sanırım öyle."

Gülümsemesi genişledi, derin bir nefes aldı ve sırt üstü döndü. Üzerindeki az miktardaki örtü bükülme sürecine dayanamadı ve dönüşün ortasında düştü. Diğer kolunu başının arkasına koyarak çenesini yukarı kaldırdı ve gözlerini kapattı. "Peki o zaman, devam et."

İşte o zaman gözlerim gerçekten açıldı.

O sırada gerçekten uyanık olduğumu biliyordum çünkü yatağım tamamen boştu. Yatağım acı verecek kadar boştu ve Kellan'ın bir buçuk ay önce gidişinden bu yana geçen her uzun saniyeyi hatırlayabiliyordum. Gerçekte zaman dilimlerini geçiştirmek diye bir şey yoktu. Her an beyinde kataloglanmıştı, bu yüzden her an biliniyordu. Birdenbire altı ayın geçtiğini hatırlamaz olmadınız. Ne yazık ki.

Yatağında doğrulduğumda, gördüğüm erotik rüyaya lanet ettim. Kellan kendini bana teşhir ederken uyanmak hiç adil değildi. Gizlice bakma fırsatım bile olmadı.

İç çekerek yorganı üstümden attım. Gördüğüm rüya beni Kellan'ın ilgisini gerektiren bir ruh haline sokmuştu. Sinirlenerek okula gitmek için hazırlanmaya karar verdim. En azından biraz eğitim vücudumdaki ateşi söndürmeye yardımcı olacaktı.

Duşa girdiğimde suyu buz gibi soğuk hale getirdim. Rũyanın sıcaklığını tamamen yok etmedi ama titremek ve sarsılmak yardımcı oldu. İşim bittiğinde, kan dolaşımımı yeniden harekete geçirmek için hoplayıp zıplamak zorunda kaldım.

Dişlerim takırdarken, saçlarımı tararken aynadaki nota bakıp gũlũmsedim. Onu Kellan gittikten sonraki sabah bulmuştum. Uykulu ve biraz da çaresiz bir halde, aynalı ecza dolabımın içinde, deodorantımın arkasında beni beklerken bulmuştum. Kellan'ın dũzgũn karalamasıyla, *'Unutma çok gũzelsin ve ben seni dũřũniyorum'* yazıyordu. Ben aynaya yapıştırdıktan sonra kız kardeşim de yanına bir yapışkan not eklemişti. Onunkinde *"Seni kıskanıyorum ve senden nefret ediyorum... ama sen çok gũzelsin"* yazıyordu.

İkisine de başımı salladım. Kellan'ın ayrılmak için bu kadar dũřũnmũ olması beni hũlũ şaşırtıyordu. Evimin her yerinde başka notlar da bulmuştum. Bir tanesi kahve cezvesindeydi ve mũkemmel bir kahve yapmak için kaç kaşık kullanmam gerektiğini sũylũyordu. Bir tanesi arabasında, yavaş sũrmem gerektiğini hatırlatıyordu. İş yerindeki dolabımın arkasına sıkıştırılmış bir tanesi onu hũlũ zleyip zlemediğimi soruyordu. Evindeki ise istersem yatağını kullanabileceğimi sũyledi. Hatta eğlenmem gerektiğini ve istersem ona fotoğraflarını gũnderebileceđimi ima etti.

İlk birkaç hafta içinde çoğunu bulduktan sonra, bu kadar olduğunu dũřũnmũřtũm ama zaman geçtikçe, hiç bitmeyen bir Paskalya yumurtası avı gibi, daha da dikkatli bir şekilde saklanmış olanları bulmaya devam ettim. Bazen boş vaktim olduğunda onları arıyordum. En değerli varlığımı bũyle bulmuştum.

Kellan onu iyi saklamıştı, belki de birkaç ay boyunca bulmamı istememişti. Ben de tamamen şans eseri bulmuştum. Kellan gecelerini benim evimde geçirmeye başladığında, bazı eşyalarını saklayabilmesi için ona şifonyerimde bir ekmece vermiştim. Ve sırf onu sevdiğim için en ũsttekini de ona vermiştim. Zeki bir adamın evimde bir notu nereye saklayacağını merak ederek gũmleklerini ve kot pantolonunu karıştırdım. Pantolonunun tũm ceplerini kontrol ettikten sonra, onun altındaki ekmeceme girdim. İ çamaşırını ekmeceme mũstehcen bir şey bırakmasını beklerken, çekmecenin bozulmamış olduğunu gũrũnce şaşırdım. Ama sonra çekmeceyi kapatırken garip bir ses duydum, sanki kũđit tahtaya sũrtũnũyormũř gibi.

Çekmeceyi çıkarıp ters çevirdim ve sürprizi dibine bantlanmış halde buldum. Beş dakika boyunca ona baktım, zar zor nefes alıyordum. Kellan oraya bir not bırakmamıştı. Bir fotoğraf çekmişti. Siyah beyazdı ve sanatsal açıdan güzeldi ama nefesimi daraltan şey bu değildi. Fotoğrafını çekmeyi seçtiği şeydi.

Bu onun vücuduydu... Duştan yeni çıkmıştı.

Görüntüyü nasıl yakaladığından emin değildim ama çene çizgisinden başlayıp mahrem yerlerinden sadece birkaç santimetre önce kesiliyordu. Aradaki her şey boncuk boncuk nem damlalarıyla kaplıydı, bu nem nehirleri iyi tanımlanmış fiziğinin kıvrımları ve çizgileri boyunca akıyordu. Hayatımda gördüğüm en erotik şeydi ve ona her baktığımda kızarıyordum. Gün boyunca çok kızardım.

Çantamda yanımda taşıyor, gittiğim her yere götürüyordum. Belirli aralıklarla çıkarıp arkasındaki yazıyı okuyordum. Kırmızı mürekkeple *'Bana bakmaktan hoşlandığını biliyorum ve seni neşe veren hiçbir şeyden mahrum etmek istemem'* yazıyordu. Genellikle daha sonra bununla kendimi körüklerdim.

Kellan'la ne zaman telefonda konuşsak, o gün bulduğum şeyden bahsederdim. O da bana güler, uzaktayken bile beni eğlendirebilmenin keyfini çıkarırdı. Bunu yapmasının nedenlerinden yalnızca birinin bu olduğundan şüpheleniyordum. Birincisi bir oyun, ikincisi de onu düşünmemi sağlamanın bir yoluydu. Sanki onu düşünmeyi hiç bırakmayacakmışım gibi. Ona çıplak resmini bulduğumu söylediğim gece boğazından derin bir ses çıkarmış, sonra da "Hangisi?" diye sormuştu.

Ona cevap bile verememiştim ve o da bir dakika boyunca gülmüştü. Etrafta daha fazla çıplak resim olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama öğrenmeye kararlıyım.

Tekrar iç çekerek Kellan'ı düşüncelerimden uzaklaştırmak için başımı salladım. Bugün onu özlemekten başka şeyler düşünmem gerekiyordu. Onun nasıl olduğundan ve ne başka şeyler düşünmem gerekiyordu. Beni her aradığında neden telefonda kıkırdayan bir kız olduğunu merak etmeyi bırakmalıyım.

arka planda. Hayır, bunlar daha sonraya kalabilirdi. Bugün, kış tatilinden önceki son dersime odaklanmam gerekiyordu. Kış tatilinden önceki son finalime.

Ve sonra... sonra Kellan'ı, bir hafta sonra Noel için ailemin evinde bulduğumuzda nihayet onu tekrar göreceğimi düşünebiliyordum. Bu konuda fazla heyecanlanmamaya çalışıyordum ama artık çok geçti, çoktan heyecanlanmışım. Ailem o kadar da heyecanlı değildi. Onları Kellan'ın kutlamalarımıza katılabileceğine ikna etmek biraz zaman almıştı. Ondan nefret ettikleri falan yoktu, sadece onu henüz tanımıyorlardı. Tek bildikleri ne yaptığıydı ve babam için bu yeterliydi. Doğrudan söylemese de, sanırım babam STD taşıyan, uyuşturucu , ağzı bozuk bir holiganın gelmesini bekliyordu. Her zaman biraz aşırı korumacı olmuştur.

Üzerime rahat bir kot pantolon ve sahip olduğum en sıcak tutan kazağı geçirdikten sonra kalın bir ceket giydim ve çantamı aldım. Sonra Kellan'ın ikinci bebeğine doğru yola çıktım. Ona Babe-ette demeye başlamışım. Kellan neredeyse benim kadar onun da iyiliğini istiyordu. Kaslı arabayı çalıştırırken, sesin beni onun gülümsemesine götürmesine izin verdim. Onu tekrar görmek için sabırsızlanıyordum.

Okula vardığımda hemen bir koltuk buldum ve notlarımı çıkardım. Biraz boş zamanım vardı, bu yüzden etik finalimden önce hızlı bir çalışma seansı için hazırlandım. Grup tartışmalarında tanıdığım bazı insanlara el salladım. Kellan bunu o kadar kusursuz ve doğal gösterdikten sonra sınıfta konuşmaya başlamışım. Şaşırtıcı bir şekilde insanlar beni dinledi. Daha da şaşırtıcı olanı, birçok kişi benimle aynı fikirdeydi. Bu bir bakıma heyecan vericiydi ve kendimi giderek daha fazla konuşurken buluyordum. Sonuç olarak, eskiden her sabah erkek arkadaşımı süzen ve beni spekülatif bir şekilde süzen kızlar şimdi bana sıcak gülümsemelerle selam veriyorlardı. Hatta bazıları Kellan'ı bile sordu. Şu anda sağımda oturan Cheyenne gibi.

Şımarık ve sarışın, erkeklerin fark edeceği türden bir kızdı. Ama ne kadar çekici olursa olsun ondan hoşlanmanızı sağlayan bir konuşma tarzı vardı. Sınıftaki neredeyse her kız onun arkadaşıydı ama o hep benim yanıma oturmaya çalışırdı. Etrafımda olmanın sınav notlarını yükselttiğini söylerdi.

"Hey, Kiera. Sence bu işte başarılı olacak mısın?" Cheyenne'in sesinde, onu daha da sevimli kılan hafif bir güneyli tınısı vardı.

Kellan'ın sık sık gülümsediğini gördüğüm kendinden emin bir şekilde gülümseyerek omuz silktim. "Elbette, sorun değil." Sonra yüzümü buruşturdum. "Umarım."

Kendi notlarını çıkarırken gülümsedi. "Kıçımı tekmeleyeceğinden eminim." Kâğıtlarımdaki tavuk çiziklerine bakarak sordu: "Kellan'dan haber aldın mı? O nasıl?" diye sordu.

İçimi çektim, özlediğim o masmavi gözleri, o inanılmaz seksi saç dağınıklığını çok fazla düşünmemeye çalıştım. "Evet, dün gece aradı. İyi gidiyorlarmış, doğu kıyısına doğru ilerliyorlarmış. Sanırım Pennsylvania'da bir yerde."

Başını sallarken gözleri büyüdü. "Pennsylvania mı? Hep oraya gitmek, tarihi görmek istemişimdir." Koltuğunda arkasına yaslanırken gözleri biraz hayalperestleşti. "Şanslı çocuk, dünyayı görecek."

Kalemimi defterime vurarak başımı salladım. "Evet...evet öyle." Hafifçe kıkırdarak ekledim, "En azından bu ülkede."

Cheyenne ve ben sınavda neler olup olmayacağını gözden geçirirken etrafımızdaki öğrenciler içeri süzüldü. Candy ve arkadaşları içeri girdiler ve benden mümkün olduğunca uzakta oturdular. Kellan'ın onlara ne söylediğinden hâlâ emin değildim ama o söyledikten sonra geri çekildiği kesindi. Kellan'ın bazen sinirlendiğini biliyordum; bir ya da iki kez ben de sinirlenmişim. Belki Candy daha önce hiç terslenmemişti.

Ben bunu tartışırken Candy koltuğunda iki büklüm oldu. Beni görünce önce ters ters baktı, sonra gözlerini devirdi. Tina'ya dönerek hepsini güldüren bir şey söyledi, sonra Tina dönüp bana baktı. Yüzüm kızardı, söyleyebileceği hakaretlerin bir listesini çıkardım. Sanırım düşündüğüm kadar geri adım atmamıştı. Belki de Kellan gideli yeterince uzun zaman olmuştu ve kendine güveni yeniden artmıştı. Neyse, fark etmezdi. Candy beni sevebilir ya da benden nefret edebilirdi, bu Kellan'la olan ilişkiyi değiştirmezdi.

Bakışları fark eden Cheyenne yorum yaptı. "Candy'nin sana kötü gözlerle baktığı kesin. Sen ona ne ki?" Eğilerek gülümsedi. "Birinin sevmemesi için fazla tatlısın."

Cheyenne'e sıcak bir şekilde gülümsedim ve beni geçen yıl görmesi gerektiğini düşündüm. O zamanlar hiç de tatlı değildim, sürekli Denny'ye ihanet ediyor, Kellan'ın kalbini defalarca kırıyordum. Anılardan uzaklaşmak için başımı sallayarak omuz silktilim. "Rock yıldızıyla çıkan kişi olmak istiyordu." Candy' bakarak daha da geniş gülümsedim. "Ama rock yıldızı benimle çıkmak istiyordu." Bu sabahki rüyamın gerçek olmasını dileyerek iç çektim.

Cheyenne güldü ve Candy'nin kendini aşması gerektiğiyle ilgili bir şeyler mırıldandı. İri yarı bir adam önümüzdeki koridorda yürüdü. Tam önümdeki koltuğa oturdu ve her şeyin biraz gıcırdamasına neden oldu. Rahat etmek için yer değiştirirken, koltuğun altında bir şey fark ettim. Koltuğun kenarına garip bir şekilde sıkıştırılmış, neredeyse görünmeyen bir kağıt parçasıydı.

Sırıtarak, Kellan'ın onu bulmam için son bir imkânsız not olarak oraya itip itmediğini merak ettim. Bir hevesle uzandım ve kâğıdı çektim. Sıkıştığı yerden çıkarmak bir saniyemi aldı. Cheyenne merakla beni izledi. Sonunda elime aldığımda, eliyle işaret etti. "Bu da ne?"

Başımı sallayarak tekrar iç geçirdim. "Muhtemelen hiçbir şey." Muhtemelen sadece benim aşırı aktif hayal gücüm.

Kağıdı açtığımda kahkahayı bastım. Sessizleşmeye başlayan odada olay çıkarmamak için elimi ağzıma götürmek zorunda kaldım. Kellan'dan gelmişti. Küçücük kâğıda, *'Beni çıplak düşünmeyi bırak ve ders çalış, yapılacak en etik şey bu,'* yazmıştı.

Hâlâ kıkırdayarak başımı salladım. Onun hakkında erotik rüyalar gördüğümü nereden biliyordu? Elimini ağzımdan çekerek parmağımı yarattığı kelimelerin üzerinde gezdirdim. İç çekerek onun da benim hakkımda erotik rüyalar görüp görmediğini merak ettim. Öyle olmasını umuyordum.

Yanımdaki Cheyenne kıkırdadı. "Bu Kellan'dan mı? Oldukça komik biri." Başını salladı. "Muhteşem ve komik, Candy'nin senden nefret etmesine şaşmamalı."

Onun yorumuna gülerek gözlerim diğer sandalyeleri taradı. Bu koltuğu seçeceğimi nereden biliyordu? Bu notu bulduğum için gerçekten çok şanslıydım. Diğer koltukların bazılarından çıkan küçük kâğıt köşelerini görmeye başlayınca tekrar düşündüm. Şanslı değildim... Kellan her yere notlar sıkıştırmıştı. Tanrım, bu sonsuza kadar sürmüş olmalı. Bunu ne zaman yapmıştı? Ve hepsi ne diyordu? Profesör derse yeni başladığı için onları toplamaya henüz başlayamazdım. Öğrenmek için ders bitene kadar beklemem gerekecekti. Final sınavı boyunca yüzümde kocaman bir gülümseme vardı... Eminim sınava giren en mutlu kişi bendim.

Cheyenne dersten sonra bana el sallayarak veda etti ve puanlarım için şans diledi. Ona gülümseyerek, eşyalarımı toplamak için sonsuza kadar bekleyecekmişim gibi davrandım. Oda büyük ölçüde boşaldığında not arama görevime başladım. Biraz zamanımı aldı ama sonunda Kellan'ın sakladığı her notu buldum. Tüm sandalyeler temizlendiğinde, elimde yaklaşık yüz küçük mesaj vardı. Hepsini odamın mahremiyetinde düşünmek için hemen eve gittim. Bazıları ateşli, bazıları tatlıydı ama hepsi de sevindirici bir sürprizdi. Onu unutmayacağımdan emin olmak için o kadar çok şey yapmıştı ki, sanki unutacağımdan hâlâ korkuyordu. Kolyeyi boğazımda tutarak başımı salladım. Gözlerim yaşlarla doldu. Sanki unutabilirmişim gibi.

Üzerinde sadece '*Seni seviyorum*' yazan bir notu cebime koyarak işe gitmek üzere hazırlanmaya başladım. Bugün tüm üniversite öğrencileri için okulun son günü olduğundan, oldukça yoğun geçmesini bekliyorduk. Özellikle de yeni grubumuz kendi etrafında bir hayran kitlesi toplamaya başladığından beri.

Kellan'ın sahnesinde başka birinin olmasından pek hoşnut değildim ama grubun iyi olduğunu kabul etmek zorundaydım. Evan ve Kellan şehir dışına çıkmadan önce onları Pete'e kaydetmişlerdi. Seattle müzik sahnesi herkesin birbirini tanıdığı küçük bir sosyal çevreden oluşuyordu ve Kellan bu grubun bar için en uygun grup olduğunu düşünmüştü.

Erkekler derken kızları kastettiğimi açıklığa kavuşturmalıyım. Evet, Kellan bir kız grubuyla anlaşmıştı. Beni yanlış anlamayın, gezegendeki diğer erkek gruplar gibi rock yapıyorlardı ama onları ilk kez gördüğümde sııttım. Kellan'ın kızlardan oluşan bir grubu seçtiğini hissediyordum. Başka bir erkek, karamsar sanatçıya yaltaklanmamı istemezdi.

Bir saat sonra eşyalarımı arka odaya koyarken, şevkli en iyi arkadaşım tarafından saldırıya uğradım. Kollarını bana dolayan Jenny yanağıma bir öpücük kondurdu. "Hey, Kiera. Son dersin nasıldı?"

Şu anda yatağımın üzerine yayılmış düzinelerce aşk notunu düşünerek aptal bir salak gibi sııttım. "Harika..." Biraz hülyalı bir şekilde nefes verdim. Jenny bana deliymişim gibi baktı. Sanırım benim aşk dolu iç çekişim de final sınavına girmeye verdiğim güçlü bir tepkiydi. Biraz gülerек omuz silkdim. "Ne diyebilirim ki, okulu seviyorum."

Eğri büğrü gülümseyerek altın rengi saçlarını salladı. "Çok tuhafsn."

Şakacı bir şekilde koluna vurduktan sonra ikimiz de vardiyalarımıza başlamak üzere dışarı çıktık. Koridorda, tuvaletten çıkan biri tarafından durdurulduk. "Oh, hey, Kiera, Jenny."

Kapılara doğru bakarken içimi çektim. Bu gece çalan kız grubunun bir üyesi bana gülümsüyordu. Kendilerine Poetic Bliss diyorlardı ve bana doğru gelen kız grubun solistiydi. Adı Rain'di ama doğum belgesinde böyle yazmadığından oldukça emindim. Oldukça emindim, çünkü diğer grup üyelerinin isimleri Blessing, Meadow, Sunshine ve... Tuesday idi.

Son söylediğimi yüzüm kızarmadan söylemekte gerçekten zorlandım. Gruba katıldıktan sonra hepsinin isimlerini değiştirdiğinden ya da bir grup benzersiz isimli kızın tesadüfen birbirleriyle karşılaştığından emin . Ben daha çok isim değişikliğine meyilliydim. Emin olduğum tek şey, Rain'in erkek arkadaşımı buradaki çoğu kadının tanıdığı tanıdığıydı. Samimi yollardan. Bu yüzden benimle her konuştuğunda iç çekmek istiyordum. Eski bir erkek fahişeyle çıkmanın kesin bir dezavantajı vardı.

Bana doğru yürürken onu Kellan'la sarmaş dolaş hayal etmemeye çalıştım. Yine de bunu düşünmemek biraz zordu. Cesur, enerjik ve sürekli hareket halinde olan insanlardan biriydi. Onu kapalı kapılar ardında bir tür... vahşi... olarak hayal etmeye devam ettim. Yatakta aşırı derecede iyi olmadığımı bildiğimden, hemen yetersiz kaldığımı hissettim. Ama aşk ve şehvet farklı şeylerdi ve tüm eğlenceli maskaralıkları Kellan'ın ona aşık olmasına neden olmamıştı, bu yüzden bir şeyleri doğru yapıyor olmalıydım. Ayrıca... Kellan seks hayatımızdan hiç şikâyet etmezdi.

Yağmur geldi ve bana hızlıca sarıldı. "Hey, Kellan'a bu işi benim için ayarladığı için tekrar teşekkür ederim. Burası harika, bayıldım!" Minyon kadın benden üç ya da dört santim kısaydı ama kalın botlarının üzerine giydiği altı inçlik topuklarla bunu telafi ediyordu. Kısa, dağınık bir şekilde kırılmış simsiyah saçları ve gri ve pembenin dramatik tonlarıyla vurgulanmış koyu renk gözleriyle sert bir rockçı piliç gibi görünüyordu. Sıkı, dekolteli gömleği ve neredeyse hiç görünmeyen pilili mini eteği görünümü tamamlıyordu. Bir de boynundaki çivili yaka.

"Evet, ona söylerim," diye mırıldandım, keşke zamanda geriye gidip çok daha genç bir Kellan'a hayır demenin tekliflere tamamen kabul edilebilir bir yanıt olduğunu, seksin aşkla aynı şey olmadığını söyleyebilseydim. Ama eminim ki genç Kellan beni dinlemezdi. Bunu kendi başına çözmesi gerekirdi.

Notasını hissetmek için elimi cebime attım ve ekledim: "Size iyi geceler. Sesiniz gerçekten çok iyi geliyor."

Kara başını bana doğru eğdi ve ayak parmaklarının üzerinde biraz zıpladı. "Teşekkürler! Bu gece oynayacağım için çok heyecanlıydım. Buraya gelmek için sabırsızlanıyordum." Çoğunlukla boş olan koridorda etrafına bakındı. "Yakışıklı çocuklar ne zaman geliyor?"

Gülümsemekten kendimi alamadım. Onlar da genellikle çalmadan saatler önce gelirlerdi. Omuz silkerek ona sadece "İşler bir saat kadar sonra başlıyor" dedim.

Kıkırdayarak başını salladı. "Ben biraz bilardo oynayacağım o zaman. Sonra görüşürüz!" Bununla birlikte, döndü ve koridorda sekerek ilerledi, elbisesinin kıvrımları

Eteği, çıplak bacaklarını herkesin içinde göstermeye cesaret edemeyeceğim kadar çok gösteriyordu.

Jenny kolunu benimkine doladı. "kes şunu." Kaşlarını

çatarak ona baktım. "Neyi durduracaksın?"

"Kendini kıyaslıyorsun." Başıyla koridorun yukarısında, neşeli kızın kaybolduğu yeri işaret etti. "Onu ve Rita'yı Kellan'la seks yapmak hakkında konuşurken duyduğunu biliyorum. O anları anlatırlarken yüzünü gördüm." Kaşlarını çattı. "Şey, sen kaçıp gitmeden önce... ve bunun için seni suçlamıyorum."

Hiç duymak istemediğim bir konuşmanın içine girdiğimi hatırlayarak irkildim... asla. Görünüşe göre Rita ve Kellan'ın ilişkisi bir gece kapanıştan sonra tam burada, barda gerçekleşmişti. "Bar" dediysem, kelimenin tam anlamıyla... Adam onu soda sebilinin hemen yanına götürmüştü. Rain, arabasını nasıl titrettiklerini ve devrilmesinden nasıl korktuğunu anlatırken ben konuşmayı yarıda kesmiştim. Ne zaman onun bebeğini bir yere götürsem aklıma bunun gelmesi beni heyecanlandırmıyordu.

Koridorda yürümeye başlarken içimi çektim. "Önemli değil. Bu onun geçmişi," diye zayıfça gülümsedim, "ve ben onun geleceğiyim." Umarım.

Jenny parlak bir şekilde gülümseyerek sırtımı sıvazladı. "İşte ruh bu. Şimdi bir dahaki sefere bunu söylerken köpeğin ölmüş gibi görünmeden söyle."

Onun yorumuna güldüm, gerçekten daha iyi hissediyordum. Yine de vardiyam boyunca, özellikle de Poetic Bliss sahneye çıktığında Kellan'ın aşk notunu elimden bırakmadım.

O gece eve döndüğümde odamda Kellan'ın sevgisinin tüm kanıtlarına baktım -notlar, şarkı sözleri, resimler- dolabımdan bir bavul aldım ve toplanmaya başladım. Pazartesi günü kız kardeşimle birlikte tatil için eve dönmek üzere yola çıkacaktım. Gelecek hafta bu saatlerde Kellan ve ben yeniden bir araya gelmiş olacaktık. Sadece bu düşünce bile beni harekete geçirdi. Uyuyamıyordum, bir şeyler yapmam gerekiyordu ve toparlanmak da dikkatimi dağıtmak için iyi bir fırsat gibi görünüyordu.

Poetic Bliss'in şarkılarından birini kendi kendime mırıldanarak en kalın kazaklarımı çıkardım. Beni rüküş bir ev kadını gibi gösteren çirkin yeşil kazağımı da çıkarmaya özen gösterdim. Annemle babam onu bana geçen yıl vermişti ve giymezsem annemin onu soracağını biliyordum. Kellan'ı partiye davet ettiğim için onların mümkün olan en iyi ruh halinde olmalarını istiyordum.

Çantamın kenarına birkaç çorap tıktırırken telefonumdan gelen sesle irkildim. Arayanın kim olduğunu görünce daha da neşelendim. "Hey, sen," diye iç geçirdim, "bütün gün seni özledim."

Kellan kulağıma güldü, sesi omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi. "Ben de seni özledim. Bugün kayda değer bir şey oldu mu?"

Not kelimesinin altını çizdi ve ben de kıkırdayarak elimdeki yığının üzerine oturdum. "Ah, evet, aslında. Okuldaki temizlik personeli son zamanlarda tembellik yapıyor. Hademelerin gözden kaçırdığı en az yüz tane kâğıt buldum."

"Hmmm... sadece yüz mü? Sanırım bazılarını sınıf arkadaşların yakalamış." Tekrar güldü. "Umarım sapıkça olanları yakalamışlardır."

Kızardım, sapıkça derken neyi kastettiğini merak ettim. Dudağımı ısırarak gülümsedim ve bir elimi saçlarımın arasından geçirdim. "Şu anda toparlanıyorum... Gelecek hafta seni görmek için sabırsızlanıyorum." Pencereden dışarı, doğuya, benden kilometrelerce uzakta olduğu yere baktım. "Evinde ihtiyacın olan bir şey var mı? Getirebilir miyim?"

"Ben de seni görmek için sabırsızlanıyorum. Hatta gitmeden önce senin için bu iç çamaşırını aldım, döndüğümde giymek üzere sakladım... Onu da getirebilir misin?"

Daha da kızarak dik oturdum. Şaka yapıp yapmadığı konusunda hiçbir fikrim yoktu. "Uh, ben...um..."

Ben cevap vermek için kekelerken kulağıma kıkırdadı. Baştan çıkarıcı bir şeyler giyme ve o yatak odası gözlerinin üzerimde gezinme düşüncesi bile içimi ürpertiyordu. "Şaka yapıyorum, Kiera. Benim için seksi giyinmene gerek yok... zaten öylesin."

Gülümseyerek üzerimdeki sade atlete ve salon pantolonuna baktım. Evet, bu bendim... olabildiğince seksi. İçimi çektim ve o da bunu duydu. "İyi misin?"

Bir şey söylemek istemediğim için, "Yağmur teşekkür ediyor... tekrar." diye ağzımdan kaçırdım.

"Oh." Sesi şaşırmış gibiydi. Muhtemelen ağzımdan çok daha farklı bir şey çıkmasını bekliyordu. "Ona önemli bir şey olmadığını söyle. Grubu harika, bu fırsatı hak ediyorlar."

"Evet," diye mırıldandım, "Ve o bir fırsatı kaçırarak biri değil." Dudağımı ısırdım ve bunu gerçekten yüksek sesle söylediğim için nefret ederek yüzümü buruşturdum. Kıskanç ve küçük görünmekten nefret ediyordum.

Kellan elbette ses tonumu duydu ve doğru şekilde deşifre etti. Sesi biraz gerginleşmişti, sessizce, "Sana söyledi, değil mi?" dedi.

Aceleyle nefes verdim, bu konuda konuşmak istemiyordum ama konserveyi açtığımı ve Kellan'ın tüm kurtçuklar içine geri dönene kadar peşini bırakmayacağını biliyordum. "Hayır, onu ve Rita'yı notlarını karşılaştırırken duydum." Rita'nın adını biraz sert bir şekilde söyledim ve ağzımı . Tanrım, bugün içimdeki harpy ortaya çıkıyordu.

Kellan iç çekti. "Ah... Rita'yı zaten biliyor muydun?" diye fısıldadı, sesi gerçekten çekingendi.

"Evet." Sözcük kısa ve kesik kesik çıktı ve kendimi rahatlamaya zorladım. Geçmiş... gelecek. Bu mantrayı hatırlamam gerekiyordu.

Kellan bir an sessiz kaldı ve neredeyse bu konuyu açtığım için özür dileyecektim. Benden önce o konuştu. "Özür dilerim, Kiera. Onlar hakkında bir şeyler duymayı hiç istemedim. Dedikoduları durdurabilseydim, durduracağımı biliyorsun."

İçimi çektim ve ayaklarımı uzatarak yatağıma uzandım. "Özür dilemene gerek yok, Kellan. Köprünün altından çok sular aktı, gerçekten." Elimi sallayarak

konuyu değiştirmeye çalıştım. "Peki ya sen, sen neler yapıyorsun?"

Bir an sessiz kaldı, sonra mırıldandı, "Sadece gösteriler ve seyahat. Henüz eve gelme fırsatı bulamadığım için çok zgünüm. Gösteriler arasında yolda olduğumuzdan, sana geri dönmek için yeterli zaman olmadı."

Nefes verdim, sesi kulaklarıma hüzünlü geliyordu. "Biliyorum. Seni... özledim." Gözlerimi kapattım.

Kıkırdadı, sesi boğuktu. "Ben de seni özlüyorum. Seninle ilgili en çılgın rüyaları görüyorum. Uyandığımda nasıl ereksiyon olduğuma inanamazsın."

Kulağımın dibinde kıkırdamasını dinlerken gözlerim fal taşı gibi açıldı. Vücudum onun sözleriyle ısındı. Onun rüyalarına verdiği tepkiyi ve benim rüyalarımaya verdiği tepkiyi hayal ettim. İkimizin de tatminsiz uyanıyor olması içimi ısıttı. "Ben de," diye fısıldadım, yüzüm vücudumdan daha fazla ısınıyordu. Biraz daha güldü ve ben de elimi gözlerime götürdüm. "Yani, sert değilim ama..." Bazen ağzımdan çıkan kelimelerden nefret ederek inledim.

Alçak, baştan çıkarıcı bir hırıltıyla mırıldandı, "Evet, ne demek istediğini anlıyorum. Keşke orada olsaydım, o şekilde uyandığında sana dokunabilseydim. Keşke beni ne kadar özlediğini hissedebilseydim."

Dudağımı ısırdım, parmaklarım ağzımın üzerinde gezindi. Fısıltıyı zorlukla aşarak, "Keşke sen de olsaydın..." dedim.

Bir iniltiyle nefesini verdi. "Tanrım, sesin... şu anda sertleştim, Kiera. Keşke bana dokunabilsen."

Nefesim hızlanınca "İstiyorum" diye mırıldandığımı duydum. Ona dokunmak istediğimi mi yoksa bu konuşmanın gidebileceğini düşündüğüm yere devam etmek istediğimi mi kastettiğim konusunda hiçbir fikrim yoktu.

Bir saniye durakladı. Tekrar konuştuğunda, sesinde beni eriten ve yapış yapış yapan bir sıcaklık vardı; beni kıvrandırdı. "Oh, Kiera... Seni çok istiyorum... Ne yapmamı istiyorsun?"

Gözlerimi kapatarak dudağımı ısırđım. Aman Tanrım, bunu yapamazdım. Kendimi aptal gibi hissederek fısıldadım, "Dokun ona, benmişim gibi davran." Tanrım, bir deliğē girip bir daha çıkmamak istiyordum.

Kellan'ın kıkırdamasını bekliyordum ama kıkırdamadı, onun yerine etrafta bir hışırtı duydum ve yemin ederim bir fermuarın açıldığını gördüm. Oh, kahretsin...

Tıslayarak nefes aldı ve bir solukla bıraktı. "Oh, çok sertleştım... çok iyi hissettiriyor. Şimdi ne olacak?"

Bunun olduğuna inanamayarak yutkundum. "Okşa onu." Bunu gerçekten söylemedim, değil mi?

Kulağımda inledi, nefesi hızlanmıştı. "Kiera... Tanrım... çok iyi hissettiriyor... Keşke senin içindeyken olduğum gibi ıslak olsaydım."

Parmak eklemimi ısırarak inledim. Tanrım, o gerçekten...? Kız kardeşimin uyuyor olmasına delicesine sevinerek fısıldadım, "Elinde bir şey var mı...?"

Gergin bir sesle, nefesi kesilerek, "Evet... bekle." dedi. Belirgin bir vıcık vıcık ses duydum ve Kellan'ın elinde ne tür bir kayganlaştırıcı olduğunu merak ettim... ve neden. Yine de tekrar konuştuğunda, daha az umursayamazdım. "Oh...Tanrım...evet, sıcak...senin gibi. Etrafımı sarınca çok iyi hissediyorsun..."

Şimdi kendime acıyordum, biraz inledim. O rol yapıyordu, belki ben de yapmalıydım? "Bana dokunmak ister misin, Kellan?"

"Tanrım, evet, lütfen. O sıcak, ıslak teni hissetmeye ihtiyacım var... Senin içinde olmaya ihtiyacım var..."

Vay canına. Elimi karnımda gezdirdim ama kendimi daha ileri gitmeye zorlayamadım. Yalnızken bile çok utanıyordum. Gerçi Kellan bunu bilmiyordu. "İyi hissediyor musun?" diye inledi.

"Evet," diye fısıldadım. Her yerim karıncalanıyor ve hoşuma gidiyordu, yani bu bir yalan değildi.

Nefesi hızlandı. "Tanrım, daha sert... daha hızlı..."

"Evet, tekrar fısıldadım. "Yap, daha hızlı yap..." Durmadan bacaklarımı hareket ettirmek zorunda kaldım, çok ağrıyordu ama yine de bu işi sonuna kadar götürmekte tereddüt ettim.

Ancak Kellan hiç tereddüt etmiyordu. "Oh, Tanrım, evet... durma... bu çok iyi hissettiriyor, lütfen durma..." Tekrar inledim, parmak eklemimi o kadar sert ısırdım ki derisini kırabileceğimi düşündüm. Derin derin inledi, nefesi kesildi. "Gelmek istiyorum... Kiera... benimle gel..."

Elimi tekrar saçlarımın arasından geçirdim. Aman Tanrım... Gerçekten de

öyleydi... "Tamam," diye fısıldadım, sesim boğuk çıkıyordu. "Daha sert,

Kellan, daha fazlasına ihtiyacım var. İçimdesin," diye mırıldandım, elim tekrar karnıma doğru kaydı.

Bu onu harekete geçirdi. "Evet... Tanrım, Kiera, çok seksisin, çok iyi hissediyorsun. Ben senin içindeyim... şu anda... beni hissedebiliyor musun? Ne kadar derin olduğumu hissedebiliyor musun?"

Öncekinden daha yüksek sesle inledim ve elim iç çamaşırlarımın kenarına gitti. "Tanrım, Kellan, mükemmelsin... çok mükemmelsin." Çekingenliğimin bir kısmı beni terk etmeye başladığında sesim daha da güçlendi. Onu istiyordum. Bunu yapmak istiyordum. Bunu bitirmek istiyordum... birlikte. "Evet, evet, al beni..."

"Aman Tanrım, Kiera, neredeyse geldim... benimle gel..."

"Evet, Kellan, yap... benim için gel..." Bunu söylediğime inanamayarak sonunda bir parmağımı iç çamaşırlarımın içine soktum.

İşte tam o sırada duyduğum bir şey sıcak anımın üzerine soğuk su serpti. Kellan'ın nefesi kesildi ve telefon boğuklaştı. Olduğundan daha sessiz ama yine de duyulacak kadar yüksek sesle, "Denver omleti alacağım... teşekkürler," dediğini duydum.

Yatağında doğruldum ve az önce içeri girmişiz gibi ellerimle kendimi kapattım. O benimle tekrar konuşmadan önce, "Kellan Kyle! Restoranda mısın?"

"Buraya tam olarak bir restoran diyemem... yağlı kaşık belki." Nefesi hâlâ biraz hızlıydı ama eskisinden çok daha sakindi.

Gözlerimi kapattım ve elimi yüzümde gezdirdim. "Lütfen bana uygunsuz teşhirden tutuklanmak üzere olmadığını söyle."

Biraz güldü. "Hayır, gülmüyorum."

Elimi dizime attım, afalladım. "Bütün bunları uydurdun mu? Bunu bana neden yaptın?" Dizlerimi göğsüme çektim, kendimi tuhaf hissediyordum. Daha önce sahte bir cinsel eylemde bulunduğunda bana bunun ilk kez olmadığını söylemişti ama lanet olsun...

Kellan iç çekti. "Bunu kabul etmeni hiç beklemiyordum ve kabul ettiğinde de o anı yaşamayı engelleyecek değildim." Fısıltıyla ekledi, "Şu anda gelemesem bile... gelmeni istiyorum."

Dudağımı ısırdım, kendimi biraz kötü hissettim. Ben de numara yapıyordum. "Bu olaydaki rolümü abartıyor olabilirim... ama bunu düşünüyordum."

Kellan güldü. "O zaman buna alıştırma turu diyelim. Bir dahaki sefere... Ben özel bir yerde olacağım ve sen de gerçekten kendine dokunacaksın. Anlaştık mı?"

Yüzüm kızardı, utancımın depreştiğini hissettim. "Evet," diye mırıldandım.

Arka planda belli belirsiz tanıdık gelen bir ses duydum. Dimdik oturarak fısıldadım, "Aman Tanrım, lütfen bana yalnız oturduğunu söyle."

Kellan durakladı. Bana cevap verip vermeme konusunda tartıştığını duyar gibiydim. "Şey, hayır... çocuklar burada... ve Justin. Selam söylüyor bu arada."

"Aman Tanrım!" Diye haykırdım ve utanç içinde telefonu kapattım. Sadece o küçük anın sahtesini yapmakla kalmamış, aynı zamanda bunu arkadaşlarının ve bir daha asla gözlerine bakamayacağımı bildiğim bir ünlünün önünde yapmıştı. Tanrım... erkekler...

Bölüm

Tatil için Ev

Bir hafta sonra, ailemin evindeydim, Noel ağaçlarına bakıyor ve kafamda dakikaları sayıyordum. Hafta başında doğduğum şehre geldiğimden beri Kellan'ın da bana katılmasını umuyordum. Elbette, babamı evde uyumasına izin vermeye ikna etmek için biraz hızlı konuşmam gerekecekti, ama yakındaki bir motelde kalmak zorunda kalsa bile, en azından benimle birlikte olacaktı, kim bilir nerede değil.

Ama çocuklar neredeyse sonuna kadar meşgul tutuluyordu. Daha dün gece, Noel arifesinden önceki gece, New York'ta bir konser vermişti. Bugüne kadarki en büyük konserleriydi ve Kellan sabahın dördünde beni aradığında heyecandan yerinde duramıyordu. Artık zaman dilimlerimiz birbirine daha yakın olduğu için beni ben uyuduktan sonra arıyordu. Yine de aldırımyordum, anlattığı hikâyelere bir tür cevap mırıldanıyordum.

Kız kardeşim dışarı çıktı ve annemin plastik kaplı kanepesinde bana katıldı. Oturduğunda biraz gıcırdadı. Kolunu omuzlarımdan geçirerek bana bir fincan baharatlı kahve uzattı. Yanıp sönen Noel ışıklarının beyaz seramiğe yansımaları izlerken gülümseyerek aldım. Tarçın kokusu yükseliyor, bana birçok şeyi hatırlatıyordu: annemle birlikte yemek yapmayı, büyükannemin hiç durmadan yaktığı mumları ve tabii ki Kellan'ı. İçinde kahve olan her şey bana Kellan'ı hatırlatırdı.

Fincanlarımızı tokuştururken Anna ısıltıltı gülümsedi. "Mutlu Noeller,

Kiera." Bir yudum alırken başımı ona doğru eğdim. "Mutlu Noeller,

Anna."

Dışarıya, yağmaya başlayan hafif kara bakan Anna titredti. "Sonunda Kellan'ı tekrar göreceğin için heyecanlı mısın? Ne kadar oldu... neredeyse

iki ay mı?"

İçimi çektim ve koltuğa yaslandım. "Evet." Aslında düşündüğümde daha çabuk geçmişti. Kellan'ın küçük çöpçü avı, telefon görüşmeleri ve periyodik mesajlarıyla birlikte zamanın geçmesini kolaylaştırmıştı. Eğer bir şey varsa, Kellan iletişimde kalmak konusunda iyiydi. Bunun yardımı oldu. Onun da beni özlediğini anlamamı sağlıyordu.

Anna iç geçirdi ve benimle birlikte arkasına yaslandı. "Evet, o çocukları özlüyorum." Bunu söyledikten sonra kaşlarını çattı ve ben de onun yanına yaslandım. Birkaç telefon görüşmesi ve Griffin'in aletlerinin birkaç fotoğrafı dışında Anna sözde erkek arkadaşından pek bir şey öğrenememişti. Noel'de onu görmeye bile gelmeyecekti, ki buna biraz sevinmişim. O ve Matt Kaliforniya'daki ailelerini ziyaret ederken, Evan da Jenny'yi görmek için eve dönüyordu. Rachel, Matt'i görmek için Los Angeles'a uçuyordu ama Anna, Griffin'le buluşmak için uçmaya hiç ilgi göstermemişti. Ayrıca Griffin'in ondan bunu istemediğinden de emindim.

"Eminim Griffin seni özlüyordur, Anna. Özlemese sana hâlâ mesaj atmazdı." Bunun cesaret verici olduğunu umuyordum ama gerçekten de aralarındaki ilişki beni hâlâ şaşırtıyordu.

Anna gözlerini devirdi ve alay ederek ayaklarını annemizin temiz tutmaya özen gösterdiği kanepeye uzattı. "Her neyse... Onu gördüğüm zaman göreceğim." Sesi biraz gergindi ve neredeyse buğulu gözlerle baktığını düşündüm... ama tam olarak anlayamadım.

Başını sallayarak bana baktı. "Kellan ne zaman ?"

Ebeveynlerimizden birinin dinleyip dinlemediğini görmek için oturma odasındaki kemerli kapıdan mutfığa baktım. Annem hindiye kesiyor, elektrikli kesme bıçağının sesi havayı dolduruyordu. Ara sıra zeytinlerden uzak durması için babama çıkıştığını duyabiliyordum. Gülümseyerek, kendi işlerine daldıklarını ve beni duyamadıklarını düşündüm. Kellan'ın gelişinden daha fazla bahsetmek istemiyordum.

"Bilmiyorum." Diğer elimdeki telefonu kaldırdım. "Emin olduğunda arayacak." Sanki bir işaretmiş gibi, cep telefonu avucumun içinde vızıldadı. Anna gülmeye başlarken ben de alete göz kırptım.

Kellan'a ve zamanlamasına başımı sallayarak ekranımdaki mesajı okudum. *'Bu gece seni görmek için sabırsızlanıyorum. Saat dokuz gibi burada olurum. Ailenin evinde buluşalım mı?'*

Bunun gerçekten olacağına kıkırdayarak, korkunç derecede kullanışsız bir cevap yazdım. *"Hayır, taksi seni buraya bıraksın..."*

Ona dünyadaki en sevdiğim parkın adresini mesaj attım. Doğrudan buraya gelmesi yerine تنها bir yerde buluşmanın romantik ve saçma olduğunu biliyordum ama uzun zamandır ortalarda yoktu ve onu ailemle tanıştırmadan önce sevgi yağmuruna tutmak istiyordum. Ayrıca, sevdiğim tüm yerleri görmek istediğini söylemişti.

'Tamam, bu bir randevu. Seni seviyorum.'

Ben de onu sevdiğime dair bir mesaj attım, sonra telefonu göğsüme dayayıp keyifle iç çektim. Tanrım, onu çok özlemiştim. Anna bir kaşını kaldırarak bana baktı. "Huh," diye mırıldandı.

Okul kızı gibi görünmemek için duruşumu ayarlayarak başımı salladım. "Ha, ne?"

Gülümsedi, sonra başımı öptü. "Yok bir şey... Sadece kötü bir hastalığın var, Kiera." Kaşlarını hafifçe çattı. "Umarım... Umarım istediğini elde edersin."

Ona ne demek istediğini sormaya başladım ama o ayağa kalktı ve odadan çıktı. Belki de Griffin hakkında karmaşık duygular beslemeye başlamıştı ve bu şüphelerini Kellan'la olan ilişkiye aktarıyordu. Eğer bir şey bilseydi... Bana hemen söyleyeceğinden emindim. Kardeş şifresi falan.

O günün geri kalanı o kadar yavaş geçti ki sanki birkaç ay daha gibi hissettim. Kellan ve ben tekrar birlikteydik, sadece

Bir geceliğine ve yarın tekrar ayrılmak zorunda kalması, isteyebileceğim en iyi Noel hediyesiydi. Dünyadaki tüm maddi nesnelerden daha iyiydi.

Noel arifesi yemeğimiz için herkes en güzel kıyafetlerini giymişti. Sadece dördümüzdük, ama yemeği her zaman Kraliçe'ye hizmet ediyormuşuz gibi süslerdik; annem güzel porselenleri bile getirmişti. Babam en sevdiği kazak yeleşini giymiş, çok akademik ve düzgün görünüyordu, sanki deri kaplı bir sandalyede oturup Thoreau'yu tartışırken piposunu tütürüyor olmalıydı. Annem incilerini taktı, elbisesi düzgünce buğulanmış ve ütülenmişti. Ben eski dolabımı karıştırdım ve sade siyah bir elbise buldum. Anna, neredeyse içinden döküleceği şık, vücuda oturan kırmızı elbisesiyle hepimizi geride bıraktı.

Yemekler Martha Stewart'ın bile gurur duyacağı kadar çekici bir şekilde hazırlanırken annem duvardaki saate bakarak, "Kellan'ı bekleyelim mi canım?" dedi.

Babam dudaklarını büktü, tembel, uyuşturucu içen bir rockçının Noel geleneklerini bozmak üzere olmasından hiç hoşlanmamıştı. Ona Kellan'ın öyle biri olmadığını bir kez daha söyleme zahmetine girmedim. Bunun yerine, gözümün önünde duran yedi saatini görünce iç çektim. "Hayır, daha birkaç saat var. Buraya geldiğinde ona biraz ayıracağım."

Annem başıyla onayladı ve kümes hayvanı dilimlerini servis etmeye başladı. Babam kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Biliyor musun, nerede kalacağını hiç tam olarak konuşmadık, Kiera... seninle olmayacak."

İç çekerek yere baktım. "Biliyorum baba... Evde erkek yok." Tanrım, sanırsın hâlâ on beş yaşımdayım.

Anna kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Saçmalama baba. Tam olarak nerede kalması gerekiyor?" Parmağıyla pencereden dışarı, uzaktaki Atina şehrinin ana bölümünü işaret etti. "Noel arifesinde handa hiç oda yoktu, hatırladın mı?"

"Anna," diye uyardı annem, kız kardeşimin benzetmesini onaylamayan yüz ifadesiyle.

Anna içini çekti ve omuz silkti. "Sadece söylüyorum, her şey dolu olacak. Gidecek bir yeri yoksa onu öylece kovamazsın... bu pek neşeli olmaz." Anna'nın onu savunması hoşuma gittiği için gülümsedim. Anna bazen ailemizi benden daha kolay etkileyebildiği için sessiz kalarak babamın önce kaşlarını çatmasını, sonra da düşünmesini izledim.

Dudağını ovuşturarak bir süre düşündü. Sonunda gözlerini bana doğru kaldırdı. "Arka taraftaki çadırda kalabilir. Yemekten sonra kurarım."

"Çadır mı? Baba!" Sonunda haykırdım. "Dışarıda kar yağıyor... Donarak ölecek." Kollarımı kavuşturarak ekledim: "Geçen yıl Denny'nin benimle kalmasına izin verecektin... benim odamda."

Babam büyük bir yenilgiyi kabullenmiş gibi derin bir iç çekti. Bu benimle gerçekten tartışamazdı. Ailem geçen yıl Denny ile Avustralya'ya gitmeye karar verdiğimi düşündüklerinde beni kendi evlerine çekmek için aceleci davranmıştı. İşler o şekilde yürümemişti ama yine de teklif yapılmıştı. Kiminle olursam olayım bu teklife saygı duymalıydılar.

Babam başını sallayarak mırıldandı, "O farklıydı. Denny'yi tanırdık... ve iyi bir adamdı. Bazı kötü kararlar verdi, yapmaması gerekirken sizi yalnız bıraktı ama... bence iyi bir adamdı."

Annem sessizce tabağını doldururken iç çektim. "Evet, Denny iyi bir adam... Kellan da öyle." İkisine de bakarak omuz silktim. "Sadece ona bir şans vermelisin." Babam tekrar iç çekti ve ben de ekledim, "Lütfen... Onu gerçekten seviyorum."

Annem durakladı, bir elini omzuma koydu ve babama baktı. Anneme baktı, tekrar iç geçirdi ve mırıldandı, "Tamam, evde kalabilir..." beni işaret etti, "ama senin odana çıkmayacak... asla ve kanepede uyuyacak!"

Gözlerimi devirdim ama şansımı zorlamadım. Babamın onun binada kalmasını kabul etmesi bile büyük bir zaferdi. Anna ağzına bir çatal dolusu dolma atarken bana gülümsedi. Kaşlarını kaldırdı

Ne düşündüğünü çok iyi biliyordum: *"Merak etme, ben seni korurum."*

Yavaş bir akşam yemeğinden ve cevizli turtadan sonra nihayet Kellan'la en sevdiğim parkta buluşma vakti gelmişti. Bu anın ne kadar romantik olacağını düşündükçe başım dönüyordu. Randevum için çabucak üzerime kalın giysilerimi geçirdikten sonra, babam somurtkan bir şekilde arabasının anahtarlarını bana verdi ve tüm bu süre boyunca Kellan'ın gerçekten bir centilmen olsaydı benimle burada buluşması gerektiğinden yakındı. Yüzüncü kez iç geçirerek, parkta buluşmanın benim fikrim olduğunu, ona Ohio Üniversitesi'nden küçük bir parça göstermek istediğimi açıkladım.

Gururlu bir Alma Mater olarak, bu babamı biraz neşelendirdi. Yine de anahtarları alırken beni dikkatle izledi ve tüm gece boyunca dönüşümü dinleyeceği çok açıktı. İçimi çektim, buluşmamızın özel kısmı kısa sürecekti. Babamın Volvo'suna binerek yola koyuldum.

Yollar oldukça açıktı, bu yüzden yağın karın içinden geçerken çok fazla zorlanmadım. Birkaç dakika içinde buluşma yerimizdeydim. Etrafa baktığımda park alanı boştu ama bu çok da şaşırtıcı değildi. Noel arifesinde geç bir saatti. Çoğu insan yataklarına gömülmüş, büyük sabahı bekliyordu, halka açık bir yerde romantik bir buluşma yaşamıyorlardı. Heyecanın içimde dolaşmaya başladığını hissederek parkta ilerlemeye başladım.

Yeni yağın kar, yeri zaten kaplamış olan birkaç santime yumuşak bir katman ekliyordu. Kellan'ın olacağını bildiğim noktaya koşmak istedim ama direndim. Parkın etrafına bakarak, yaklaşık bir saat önce ona mesaj attığım yol tarifinin bu noktayı bulması için yeterince iyi olduğunu umdum. Karlı çimenlerin üzerinde yürürken, botlarım bembeyaz zeminde çtırtıdayarak yol alırken, küçük bir ördek havuzunun önündeki banka geldim. Burada okula devam ederken bu parkta sayısız saat geçirmiş olsam da, burası bana garip bir şekilde Kellan'ın ve benim evimdeki parkı hatırlattı. Tuhaf, Seattle'ı zaten "evim" olarak görüyordum. Doğduğum yer olan burası artık ziyaret ettiğim bir yerdi.

Ferforje bankın üzerindeki karları fırçalayıp otururken solgun, mehtaplı geceye baktım. Karda yeni izler yoktu. Zemin bozulmamıştı... güzel ve mükemmeldi. Yanıma astığım çantamdan cep telefonumu çıkarıp saate baktım. Dokuz buçuk. Yerel havaalanı o kadar da uzakta değildi. Uçuşunun programa uygun olduğunu varsayarsak, havaalanından buraya gelmesi için fazlasıyla yeterli bir süreydi. Eğimli beyaz tepelere göz gezdirirken izlerimin sadece buraya kadar geldiğini gördüm. Kellan henüz buralarda değildi.

Sabırla beklemeye çalıştım ama onu o kadar uzun zamandır görmemiştim ki sinirliydim. Ayaklarım karla yalıtılmış beton yolda bir aşağı bir yukarı zıplarken içimden gergin bir enerji fışkırıyordu. Hafif taneler hala düşüyor, saçlarımda ve kirpiklerimde toplanıyor, birlikte eriyor ve kalın ceketimin üzerinde boncuk boncuk yuvarlanıyordu. Oturdukça soğuğu daha çok hissediyordum. Biraz burnumu çekerek, birden romantik konumuma lanet ettim. Keşke onu ailemin evine bıraksaydım. O şekilde kaybolma ihtimali daha az olurdu. Ayrıca, parklar gecenin bir yarısı beklemek için pek de uygun yerler değildi... Noel Arifesi gecesi bile olsa.

Bu düşünce, bu parkta benden başka ne ya da kim olabileceğini merak etmeme neden oldu. Telefonum elimde titrediğinde irkildim. Telefona eşlik eden küçük zil sesi gecenin durgunluğunda korkunç derecede yüksek görünüyordu ve içimden küfrettim. Yere baktığımda ağzımdan çıkan ılık bir hava pufu ekranı bulandırdı. Kaşlarımı çatarak buğuyu sildim... sonra da gülümsedim.

Kellan Kyle'dan yeni mesaj.

Telefonumdan gelen bu sözler en sevdiklerimden bazılarıydı. Hemen ardından, *Kellan Kyle'dan gelen arama*. Şimdi görüntüle simgesine basarak, adamımın kendisi için ne söyleyeceğini görmek için bekledim; şimdi neredeyse kırk beş dakika gecikmişti. Kalbim hemen düştü.

"Üzgünüm... Gelemeyeceğim.

Dudağımı ısırarak, hayal kırıklığının durmasını diledim. Yine de çok zordu. Şu anda doğu kıyısını vuran fırtınalar gibi içime çöküyordu.

Boş boş, acaba bu yüzden mi gelemedi diye düşündüm. Belki de karda mahsur kalmıştır.

Parmaklarım ağırlaşarak cevap yazdım, *'Gerçekten mi? Ama bugün Noel...'*

Umarım mızızlandığımı düşünmemiştir. Programının zor olduğunu biliyordum. Beni görmeye çalıştığını biliyordum. Gözümden inatçı bir damla yaşı silerek, farklı bir nedenle tekrar burnumu çektim. Onu ailemle tanıştırmayı, tatili onunla geçirmeyi, sadece... onu görmeyi çok istemiştim.

Cevabı ben ceketimin kolunun arkasıyla burnumu silerken geldi. *"Evet, biliyorum. Denedim... Gerçekten üzgünüm. Kaba ve çocukça değil, cesaretlendirici ve sempatik bir şeyler düşünmeye çalışırken, telefonum tekrar çaldı ve cıvıladı. "İyi misin? Ağlamıyorsun, değil mi?"*

Burnumu çekip burnumu tekrar silerken, bu kadar çabuk hüngür hüngür ağlayan bir karmaşaya dönüşeceğimi düşündüğü için kaşlarımı çattım. Doğru, midem bulanıyordu ve gözyaşlarım yanaklarımdan özgürce süzülüyordu ama bunu bilmesini istemiyordum. *"Hayır... Ben iyiyim. Denediğini biliyorum. Ben iyiyim... gerçekten."*

Onu bir daha ne zaman göreceğime dair hiçbir fikrim olmadığını düşünürken inatçı bir hıçkırık kaçtı içimden. Hemen ardından telefonumun sesi geldi. Mesajını okumak için parmaklarımı gözlerimin altında kaydırmak zorunda kaldım.

"Yalan söylüyorsun."

Yüzümden utanç verici bir şekilde daha fazla gözyaşı akarken burnumu çekerek başımı ekrana doğru salladım. "Ben..." Beni duyamayan ya da anlayamayan küçük bir makine parçasına cevap verirken sesim biraz huysuz çıkıyordu.

Tam başparmaklarım ona ne kadar iyi olduğumu tekrarlayan bir mesaj yazmak için aşağı inerken, telefonum cıvıladı. Gözlerimi kırıştırarak mesajını açtım.

"Ben de."

Sanki dudakları büyümüş ve benimle konuşuyormuş gibi telefonuma baktım. O ukala yorumu yüksek sesle , değil mi? Bilinçaltımda da mı mesaj attım? Seyahatten, tatilden ve ailemden dolayı biraz yorgundum. Giden kutumu karıştırarak tüm mesajlarımı iki kez kontrol ettim.

"Bunu nereden biliyorsun, Kellan?" Gönderdiğimi hatırlamadığım bir mesajı ararken mırıldandım.

Dünkü mesajlara göz atarken telefonum çaldı. Başımı sallayarak gelen kutusuna geri döndüm. *"Bunu biliyorum çünkü her şeyi biliyorum.* Gözlerim daha da büyüdü. Ben bu mesajı okurken başka bir mesaj gelmişti ve hemen onu açtım. *"Ben de yalan söyledim... arkanı dön.*

Kalbim boğazımda, telefonumun bana emrettiği şeyi yaptım. Bir rüyadan uyanmak ya da belki de bir rüyanın içine düşmek gibiydi. Tepenin dibindeki meşe ağacının gölgesinden uzaklaşarak, aslında benden sadece birkaç adım ötede, Kellan ay ışığına doğru adım attı. Bunu yaparken elindeki telefonu deri ceketinin içine soktu. O görüş alanıma girdiğinde banktan kalktım.

Tanrım, ama çok güzeldi.

Gözlerime taze yaşlar dolduğunda ağzım açık kaldı; bu kez mutluluk gözyaşları. Kalın, dağınık hafifçe toplanan kar, bana bakarken dudakları şeytani bir gülümsemeye kıvrıldı.

"Kellan," diye nefes aldım.

Sonra , kafam daha hareketi algılayamadan ona doğru koşuyordum. Kıkırdayarak, yüzü şakacı bir sırıtışa dönüşerek bana doğru yürümeye başladı. Yürümek benim için yeterli değildi. Ona doğru uçtum. Haftalardır kollarını üzerimde hissetmemiştim. Haftalardır kulağımda onun başka bir şey yoktu. Şimdi çok daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Sonunda ayağım kayınca kollarına atıldım ve ona doğru kaydım. Kollarım boynuna dolandığında Kellan güldü. Kollarımın sıcaklığı

Yeniden bir araya gelmek vücudumdaki tüm buzları eritti. Hiç bu kadar huzurlu . Beni bir metre kadar kaldırdı ve bir daire çizdi. Beni yere bıraktığında gülüyordum, önceki umutsuzluğum gitmişti.

Tam dudakları dudaklarıma doğru yaklaştırmaya başlamıştı ki omzunu geri ittim. Umutsuzluğum gitmiş olabilir ama bu hiç de hoş bir şaka değildi. "Şaka mı yapıyordun? Tam bir pisliksin."

Ağaçların arasından süzülen mavi ışıpta gözleri daha da mavi olan adam kıkırdarak bir kaşını kaldırdı. "Hıyarın teki olduğumu sanıyordum?"

Başımı sallayarak yanaklarından tuttum ve yüzünü kendime doğru çektim. Götlüğünün anlamını daha sonra tartışabilirdik. Şu anda kelimelerden daha fazlasına ihtiyacım vardı. Dudaklarımız birleşirken Kellan'ın kolları belime dolandı. Aynı anda hem soğuk hem de sıcak olan ağızlarımız birbirininkini usulca hissetti. Nefeslerimiz aramızda buharlaşırken, "Geç kaldığım için özür dilerim," diye mırıldandı.

Ellerim saçlarını sıkmak için yukarı kaydı, tepedeki uzun teller erimiş karla nemlenmişti. "Burada olduğun için çok mutluyum."

Yumuşak ama yoğun öpüşmemiz ayrıldı ve Kellan başını benimkine yasladı. Gözleri yüzümde geziniyor, beni inceliyor, belki de son birkaç haftada nasıl değiştiğimi görüyordu. "Seni çok özledim... çok."

Sırıtarak dudaklarımı tekrar onunkilere bastırdım. "Ben de seni özledim."

Hafifçe yağan karın içinde, yeterince buz tuttuğunda öğrencilerin bazen üzerinde kaydığı donmuş ördek havuzundan birkaç metre uzakta öpüştük. Parmaklarım uyuşana kadar öpüştük, artık parmaklarımın etrafına dolanan kalın saç tellerini hissedemiyordum. Yine de bu beni durdurmadı. Dudaklarına ihtiyacım vardı. Vücudunu bedenime bastırmasına ihtiyacım vardı. Donup kalsam da, burada yaşayan bir sanat eserine dönüşsem de umurumda değildi... yeter ki o benimle olsun.

Yine de ağzına doğru gittiğimde beni geri itti. "Gitmeliyiz, donmuşsun."

Gözleri vücudumda geziniyordu ve ben üşümekten başka bir şey hissetmiyordum. "Ben iyiyim," diye kekeledim, vücudum aslında zihnimin sandığından daha soğuktu.

Sırıttı, ağzından bir nem bulutu kaçtı. "Dişlerin takırdıyor."

Eğildim, donmuş parmak uçlarımla başını bana doğru çekmeye çalıştım. "Umurumda değil..."

Kıkırdamaya devam ederek elleriyle belimi kavradı ve beni döndürdü. Kalçalarımı vücuduna doğru çekip kollarını göğsüme dolayarak beni ısıttı ve kulağıma mırıldandı: "Umursuyorum." Gözlerimi kapattım ve kucağına geri yaslandım; bunu çok özlemiştim. Nefesi boynumun kenarını ısıtırken ekledi, "Ayrıca, seninle burada sevişmem..."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı ve bir adım öne çıktım. Elini tutarak onu en sevdiğim göletten uzaklaştırmaya başladım. "Haklısın... Hava oldukça soğuyor."

Yere baktı ve başını salladı. Eğlenen gülümsemesi genişlerken saçlarında eriyen küçük kar damlaları yere düştü. Tekrar bana baktığında, bir damla yanağına düştü ve boynuna doğru kaydı... şanslı damla.

Onu yanıma çekerken sırtışı muzip bir hal aldı ve bana şöyle dedi: "Numaramın biraz kaba olduğunu biliyorum ama çok önemli bir şeyi kanıtladı."

Yanında yürümek için döndüm, kolumu onunkinin içinden geçirdim ve ona baktım. "Değişmediğin gerçeğinin yanı sıra... hala bir pislik misin?"

Kıkırdadı ve başını salladı. "Evet, onun dışında." Yüzümde küçük bir gülümsemeyle ona bakarken gözleri benimkileri aradı ve başını salladı. "Beni gerçekten özlemişsin," diye fısıldadı, gözleri bu bilgi karşısında neredeyse... şaşırmış gibiydi.

Bizi olduğumuz yerde durdurdum ve ona baktım. Bakışlarımı tuttu, sonra yutkundu. Başımı sallayarak yanağını okşadım. "Tabii ki seni özledim. Seni her gün, her saat... neredeyse her saniye özledim."

Çok hızlı gülümsedi ve sonra konuyu açtığı için utanmış gibi başka tarafa baktı. "Evet, gördüm." Başını salladı, hâlâ bana . "Ben sadece... daha önce hiç kimse beni özlememişti..."

Sesini zar zor duydum ama arkasındaki duyguyu net bir şekilde hissettim. Elimi çenesine götürerek bakışlarını tekrar kendime çevirmeye zorladım. "Gittiğinde seni özliyorum. Sen yokken nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Seni o kadar sık düşünüyorum ki, takıntı derecesine varıyor." Başımı eğdim ve donmuş parmaklarımı çenesinde gezdirdim. "Seni... çok seviyorum."

Yutkundu ve gülümsedi, çenesi titriyordu. Bana cevap veremedi, sadece başını salladı.

Çantasını meşe ağacının yanına bıraktığı yerden aldıktan sonra babamın arabasına doğru yol aldık. Kaloriferin sesini sonuna kadar açarak yavaşça ailemin yanına döndük. Başını koltuğa yaslayan Kellan, elimi tutarken dudaklarında huzurlu bir gülümseme vardı. Benim yüzümde de ona verdiği bir gülümseme vardı. Sonunda biri tarafından sevilmenin nasıl bir şey olduğunu hissediyordu. Önemsenmenin. Özlenmenin. Hepimizin hafife aldığı basit şeyler... ve o her anın tadını çıkarıyordu, çünkü bunlara hiç sahip olmamıştı.

Garaj yoluna park ettiğimizde beklediğimden daha geç olmuştu. Büyüdüğüm iki katlı mütevazı evi incelerken, annemle babamın uyuduğu pencerelere baktım. Işıkların hepsi kapalıydı, bu iyiye işaretti. Babam muhtemelen bütün gece uyumayıp, kötü etki bırakan erkek arkadaşımı dönmemi beklemek istemişti ama annem buna bir son vermiş olmalıydı. Ya da Anna. Onlardan korkmuyordu ve eğer durum gerektiriyorsa babama nasıl bir pislik olduğunu söyleyebilirdi. Sanki o çocuk, kendisi yetişkinmiş gibi babamı odasına götürüp orada kalmasını sağladıysa bunu ona hiç yakıştıramazdım.

Anna...onu sevmelisin.

Arabayı durdurup Kellan'a doğru dönerken kıkırdadım. Başını kaldırıp önce eve, sonra da bana baktı. "Odamı görmek ister misin?" Kızardım, kendimi yeniden on altı yaşında hissettim... oysa daha önce hiç ama hiç bir erkeği gizlice odama sokmamıştım.

Kellan başını eğdi ve gülümsedi. "Çok isterim."

Bagajdan çantasını aldı, sonra boş gibi görünen eve sessizce girdik. Ama öyle olmadığını biliyordum ve Kellan'ı sessiz olması için uyardım. Gülümsedi, bir kahkaha attı ve başını salladı. Ailemin evine yaptığı ilk ziyarette evi soyuyormuşuz gibi gizlice dolaşmamızı komik bulabilirdi ama kazara babamı uyandırırsak nedenini anlayabilirdi. Eğer bunu yaparsak, Kellan sabaha kadar sorguya çekilirdi.

Neyse ki annemle babam erken yatıp erken kalkan insanlardı. Durup sesleri dinlerken, babamın oduncu horultularının üst kattan yankılandığını net bir şekilde duydum. Onu okuma koltuğunda uyurken hayal ettim, elinde kitap, benim eve dönmemi beklerken uykuya dalmıştı. Zavallı adam. Görev başında uyuyakaldığı için muhtemelen kendini tekmeleyecektir. Anna'nın, uyuduğunu ve erkek arkadaşıyla yeniden bir araya gelmemin güvenli olduğunu bana bildirmek için bir işaret olarak, sonunda sızdığında gizlice içeri girip ışığı kapatıp kapatmadığını merak ederek gülümsedim.

Kanepeyi işaret ederek Kellan'a, orada uyuyacağı için çantasını oraya bırakabileceğini fısıldadım. Kaşlarını kaldırarak bana baktı, belli ki benden bu kadar uzakta uyumaktan hiç memnun değildi. Gülümseyerek, annemin onun için hazırladığı yastık ve yorgani düzeltmeden önce ona hızlı bir öpücük verdim. Kellan plastikle sarılmış düzeneğe başını salladı ve ayakkabılarını çıkardı. Ceketini çıkarıp ailemin uyumasını beklediği yatağa girmeye hazır görünüyordu.

Tam oturmaya başlamıştı ki onu ayağa kaldırdım. "Aslında orada uyumuyorsun, aptal," diye fısıldadım kulağına.

Üst kata bakarken bana şeytanca sırıttı. "Emin misin? Başını belaya sokmak istemem, değil mi?"

Başımı salladım ve onun sahte yatağından uzaklaştım. "Evet... benimlesin." Daha fazla sırıttı, yanaklarımı avuçlamak için bana doğru koştu ve beni yoğun bir öpücük için kendine çekti.

Topuklarım merdivenlere çarptığında tökezledim. Neredeyse düşüyordum ama Kellan beni tuttu ve dik durmamı sağladı. Ben ona tutunurken o kıkırdadı. "Sessiz ol," diye fısıldadı.

Başımı salladım, biraz kıkırdadım, sonra tekrar dudaklarını buldum. Bir şekilde kimseyi uyandırmadan merdivenleri çıkmayı başardık... ya da herkesi. Nadiren ayrılan dudaklarımızın arasında nefeslerimiz hızlıydı. Ağzının her kıvrımını, dilinin sıcaklığını hissediyordum. Haftalardır onu öpmeyi hayal ediyordum ama gerçeğine hiç ama hiç benzemiyordu. Sanırım Kellan'ın gençliğinde bu kadar kışkırtıcı olmasının bir iyi yanı da buydu... Yaptığı işte iyiydi. Hayır, bu işte inanılmazdı. Yatak odamın kapısını açtığımda vücudumun yanmayan tek bir santimi bile kalmamıştı.

Merdivenlerden çıkarken ceketimi çoktan çıkarmış olan Kellan, ceketimi körlemesine odanın içine fırlattı. Kapıyı sessizce kapattım ve bir anlığına onu odaya sıkıştırdım. Vücudum onunkine doğru sıkıştığında hızlı bir nefes çekti. "Seni özledim," diye fısıldadı.

Bir tür cevap inledim, yeniden canlanan parmaklarım kalın saçlarına dolandı. Elleri sırtımdan aşağı, popomun üzerinde gezindi. Hafifçe çömelerek kalçalarımın tuttu ve kapıdan bir adım atarken beni yukarı kaldırdı.

Ağzlarımız hiç ayrılmadan beni yatağıma götürdü. İçime gergin ve heyecanlı bir enerji doldu. Babama hiç bu kadar doğrudan karşı gelmemiştim. Kellan'ın burada benimle olduğunu, beni bir kadın yapmak üzere olduğunu bilse küplere binerdi, çünkü babamın gözünde muhtemelen hâlâ bakireydim.

Kellan bacaklarını yatağıma çarptığında eğildi ve beni yatağa yatırdı. Başını bana doğru tutarak, yatağı yukarı kaldırdım, böylece

Bana katıl. Elleri ve dizleri üzerinde sürünerek, ortaya gelene kadar beni takip etti. Sonra sessizce memnun bir iniltiyle uzandı. İkimizin de nefesi kesildi ve birbirimizden ayrıldık.

Kellan kaşlarını çatarak yatağıma baktı. Ağırılığının çoğu ellerinde olacak şekilde kendini yukarı kaldırarak yatağa bastırdı. Gıcırdadı... yüksek sesle. Dudağıımı ısırdım. Yatağımın böyle bir şey yaptığını hiç fark etmemiştim. Elbette, babam yan odada uyurken yatağımda hiç bir erkek olmamıştı. Kellan tekrar yaparken kaşlarını çatı. Ses geceyi böldü... Bu açık bir sestir. "Hey, *bizi dinleyin, seks yapıyoruz!*" diye bağıırıyordu.

Kellan bana bakarak bir kaşını kaldırdı. "Baban sana dünyanın en gıcırtilı yatağıını bilerek mi aldı?"

Yüzümü buruşturarak iç çektim. "Evet, muhtemelen." Lanet olası aşırı korumacı baba. Bizi dikkatli bir gözle durduramadığı yerde, modası geçmiş teknolojiyle durdurmayı başarmıştı.

Kellan'ın kalçalarının altında kıpırdandım, keşke daha fazlasını yapabilseydim, ama bu hafif hareket bile keskin bir ses çıkardı. Şimdi zihnim daha berrak olduğuna göre, yatağa sürünerek girmemiz bile gürültülü olmuştu. Babamı çoktan uyandırmış olmaktan korkarak hemen hareket etmeyi bıraktım.

Kellan başını salladı, dudağı lezzetli bir gülümsemeyle kıvrıldı; içimi sızlattı. "Eğer bunun yeterince caydırıcı olacağını düşünüyorsa, baban belli ki beni çok iyi tanımıyor."

Benden sıyrıldı, yatak itiraz edencesine gıcırdıyordu, yatağın arkasında durdu. Bir parmağıyla kalkmamı işaret etti. Merakla kalktım. Ayağa kalktıktan sonra battaniyelerimin hepsini aldı ve yatağın diğer tarafında yere serdi. Sonra, rahat edebilmemiz için birkaç yastık koydu. Geri çekilip gülümsedi ve kollarını açtı. "Aşk yuvarız sizi bekliyor."

Bir kaşımı kaldırdım ve eğlenerek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Kellan dudağıını ısırđı ve bana doğru yürüdü. Elimi tutarak beni

Gıcırdayan yatağımın diğer tarafına. Bizim için belirlediği yere doğru attığımız her adımda kalbim hızlanıyordu.

Battaniyelerin önünde durduğumuzda beni bedenine çekerek, "Kiera?" diye mırıldandı. Boynuma, kulağımın hemen altına hafif bir öpücük kondurmak için eğildi. Ona cevap veremedim, titremeye başladım. Cevabımı beklemedi. İlk öpücüğün altına tüy kadar hafif bir öpücük yerleştirerek, "Sen...?" diye sordu. Boynumun daha aşağısını öpmek için durakladı. Başımı eğdim ve gözlerimi kapadım, sersemlemiş gibi hissediyordum, sanki başım dönüyordu. Yaka kemiğimin hemen yanındaki elektrikli noktaya son bir öpücük kondurdu, sonra burnunu boynumdan kulağıma doğru gezdirdi. Oraya varınca sorusunu tamamladı. "...Benimle sevişir misin?"

Sanırım gerçekten erimiş olabilirim.

Onu sertçe öptüm, nefesim nefes nefese moduna geri döndü. Hızlıca ama sessizce aramızdaki kat kat giysileri çıkardık. İkimiz de çıplak olduğumuzda, tenimdeki parmakları içimi yakarken, papatyalarla kaplı yorganımın üzerine uzandık. Ağır, kuştüyü yorganı üstümüze çekerek birbirimize karıştık.

Benimkine karşı sıcak olan teni, doğal bir şekilde sarmaş dolaş olduğumuzda vücudumu saten gibi hissettirdi. Dudakları o ipeksi ten üzerinde sıcak, ıslak izler bıraktı ve kendimi şehvetli, baştan çıkarıcı, tapınılır hissettim. Parmaklarım onun en hassas, en özel bölgesinde gezinirken kulağıma yumuşak bir inilti bıraktı. Arzu, aşkla ve zorunlu ayrılığımızdan arta kalan yalnızlıkla karışarak içime işledi.

Mümkün olduğunca sessiz kalmaya dikkat ederek kalçalarını çektim ve beni alması için onu zorladım. Benimle bakışlarını kilitledi, ayrılmış dudaklarından hızlı hızlı nefes alıyordu. Uzanıp bir tanesini emdim ve gözleri dalgalanarak kapandı. Ayrıldığıımızda, kalçalarımı onunkilerin altında kıvrarak başımı salladım. Bunu istiyordum.

Karanlık odamda karanlık olan gözleri yüz hatlarımın üzerinde gezinirken eli vücudumdan aşağıya, dizime doğru ilerledi. Bacağıımı hafifçe yukarı ve kalçasının etrafına çekerek üzerime yerleşti. Kalbim bunun beklentisiyle hızla çarpıyordu. Alnını benimkine yaslayarak bir süre hafifçe nefes aldı.

an, bana doğru bastırıyor ama henüz içeri girmiyor. Kokusu bu kadar yakinken beni boğuyor, ona, bize, buna daha da hazır olmamı sağlıyordu.

Nefesi sıcak ama tatlıydı, erotik bir nefes verdi. "Hiçbir şey... bununla kıyaslanamaz..."

Parmaklarım yanağında gezindi. Ne demek istediğini merak ettim ama gözlerini kapatıp içime bastırdı ve konuşma başarısız oldu. Omzunu kavradım, tekrar tekrar yutkunurken kendi gözlerimi kapattım, bunun görkemli yoğunluğuyla ağlamamı engellemek için her şeyi yaptım. Başını omzuma bırakırken kendi iniltisini ısırdığını duydum.

Kısıtlamalarla kıvranarak, hızlı nefesler alarak birlikte hareket etmeye başladık. O kadar yoğundu ki -haftalarca süren bekleyiş, telefonla dalga geçme anları, bütün gün hissettiğim beklenti- bedenim duvara mümkün olduğuna inandığımdan daha hızlı çarptı. Yükselen baskıya karşı savaştım, onunla birlikte hissetmek istiyordum. Yanağımı tuttu, hızı yavaş ve sabit kaldı. Kendime karşı savaşıırken ona bakmamı sağlayarak başını salladı. "Bırakma... bırakma..."

Benimkini salladım ve o da kulağıma eğildi. "Benim için endişelenme... Bırak bunu sana vereyim..."

Biraz daha sert itti ve ben de kontrolümü kaybettim. Öfori içimde patladı ve sırtımı kamburlaştırdım, salıvermenin vokal kısmını kontrol etmek için mücadele ederken nefes nefese kaldım. Vücudum kontrol altına alınmış patlamadan dolayı titriyordu ve parmaklarımı Kellan'ın omzuna gömdüm. Gözlerim geri yuvarlanırken, daha önce hiç bu kadar mükemmel bir şey hissetmediğimi düşündüm.

Kendimden geçerken bir elimi yüzümde gezdirdim. Beni dikkatle izleyen, hâlâ vücudumda yumuşak bir şekilde kayan Kellan'ın yüzü aşk ve şehvetin bir resmiydi. Büyülenmiş gibiydi, az önce bana verdiği tatmini yaşamamı hayretle izliyordu. Dudakları hafifçe dudaklarıma yapıştı. Kendimi şekerleme gibi hissettim.

"Tanrım, Kiera... Tanrım... Bu..."

Biraz daha derine indi ve ben de gözlerimi kapadım. Şaşırtıcı bir şekilde, ateş yeniden ortaya çıkmaya başladı. Ağzını buldum, o anı onunla tekrar yaşayıp yaşayamayacağımı merak ediyordum, ama bu sefer birlikte. Dudaklarımız çıkardığımız yumuşak iniltileri içeriyordu, vücudunu onu tatmin edecek bir hızda hareket ettirmesi için onu cesaretlendirdim. Doğru noktaya ulaştığında inledi ve ben de ona eskisinden daha fazla ihtiyaç duyarak usulca inledim.

Ağzı açık kaldı, başını eğmeye başladı. Elim yanağına geldi ve bana bakmasını sağladı. Gözlerini kapatırken elimi sıkıca kavradı. Yüz hatlarını kaplamaya başlayan coşkuyu izledim. Tam kalçaları durakladığında, neredeyse acı çekmiş gibi görünerek kasıldı. Boğazından yumuşak ama derin bir ses çıkınca hemen geçti. Sesini bastırmak için dudağını ısırdı ama yontulmuş yüzündeki saf zevk ifadesiyle karışan bu ses beni tekrar uçuşumun kenarına itti.

Onun mutluluğunun her saniyesini izleyebilmek için gözlerimi açık tutarken, kendi mutluluğumun tekrar üzerime aktığını hissettim. İlk seferki kadar yoğun değildi, daha huzurlu, daha mükemmeldi. Vücudu benimkinin üzerine çöktüğünde, sonunda gözlerimi kapattım ve paylaşılan coşku anının beni alıp götürmesine izin verdim.

Bölüm

Mutlu Noeller

Ertesi sabah muhteşem bir ağrıyla uyandım. Sıkı kaslarımı esnetirken, sert zeminde uyumaktan dolayı kalçam biraz ağrıyordu. Kolum kısmen üzerinde yattığım için çoğunlukla uyuşmuştu. Daha kadınsı bölgelerim de, dün geceki güçlü yeniden bağlanma tarafından haftalarca görmezden gelindiği için yenilenen sıkıcı gerginliği hissediyordu. Ama bunların hiçbiri beni gerçekten rahatsız etmiyordu, çünkü sıcak bir kol karnımın üzerine düşmüştü.

Başımı çevirdim ve Kellan'ın boynunun sıcaklığına sarıldım, onun yanında uyanma hissini özlüyordum. Kolu belime dolandı ve daha da çok özlediğim kelimeler kulağıma değdi. "Günaydın."

Derin bir nefes aldı ve kaslarını gerdi. Her ne kadar erkeklik organları muhtemelen ağrımasa da onun da en az benim kadar ağrıdığını hayal etmek zorundaydım. Bu sadece kadınlar için bir yan etkiydi... Yine de güzeldi. Bir hatırlatma.

Boynunu öpmek için eğildim. "Sana da günaydın." Gözlerimi sonuna kadar açarak dirseğimin üzerinde doğruldum. Yanımda yarı uyuklayan adama gülümseyerek, "Mutlu Noeller Kellan," diye fısıldadım.

Gözlerini açtı ve yüzüme doğru uzandı. "Mutlu Noeller, Kiera." Eli saçlarımın arasından geçip boynuma dolandı. Beni dudaklarına doğru çekmeye başladığında yatak odamın kapısı açıldı. Birden nerede olduğumu hatırlayarak donup kaldım.

"Kiera? Neredesin?"

Kız kardeşimin yumuşak sesini duyunca başımı kaldırdım. Gösterişli saçları başının tepesinde sevimli bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Anna

saklandığım yeri görünce güldü. Pembe ve yeşil kamuflajlı pijamalarını giymiş, gıcırdayan yatağıma uzanırken kıkırdadı. Yüzünü ellerinin arasına alıp topuklarını birbirine vurarak yatağın kenarından yerdeki aşk yuvamıza baktı.

Kendimi tekrar Kellan'ın kollarına bıraktığımda ikimize gülümseyerek, "Sana Mutlu Noeller dileycek ve benimle aşağıya inmek isteyip istemediğini soracaktım ama hediyeni çoktan açtığını açıkça görebiliyorum," dedi. Eğlenceli bir sırıtışla kendisine bakan Kellan'a gülümsedi. "Hey, Kellan, sonunda gelebilmene sevindim."

Kıkırdadı ve beni sıkıca kavradı. "Hey, Anna. Teşekkürler."

Battaniyeleri Kellan'ın göğsüne kadar çekerek dövmesini ve muhteşem göğüs kaslarını gizledim, çünkü Anna'nın bu sabah içine girdiği görüntüden hoşlandığı belliydi, kız kardeşime bakarak iç geçirdim. "Saat kaç?"

Anna mükemmel zümrüt gözlerini bana çevirdi. "Kahvaltı vakti... Annem yumurta yapıyor."

Dik oturup çarşafı göğsüme çektim; bu sırada çarşaf Kellan'ın üzerinden biraz düştü. "Kahvaltı... Babam kalktı mı?"

Anna topuklarını birbirine vurarak şeytanca gülümsedi. "Evet." Kellan'ı işaret etti. "Ve babam onun kanepede olmadığını fark etmeden önce buradan çıksa iyi olur."

Hemen harekete geçerek Kellan'ı battaniyenin dışına ittim. Kıvrandı ve benimle mücadele etti, belli ki olduğu yerde kalmak istiyordu. "Kiera, sakın ol."

Başımı sallayarak onu daha sert ittim. "Hayır, Anna haklı, buraya çıkarsan seni öldürecek."

Kellan dudaklarını bükerek bana baktı ve bir kaşını kaldırdı. "Gerçekten ne yapacak? Seni cezalandıracak mı?"

Omzunu iterek başımı salladım. "Evet, seni hadım ettikten hemen sonra."

Kellan iç çekerek ayağa kalktı... kendini gizleme zahmetine bile girmedi. Kız kardeşim onun çıplaklığına sırtı ve ben de elimi onun gözlerine kapattım. Gözlerimi Kellan'a dikerek, Anna'nın parmaklarımı uzaklaştırmasını engellerken, onun kıyafetlerini tekrar giymesini izledim. Bana sırtarak, "İyi, koridora gizlice gireyim de banyoda olduğumu sansın," diye mırıldandı.

Başımı salladım. "Hayır, pencereden gizlice çıkmalısın. Yürüyüşe falan çıktığınızı düşünmesini sağlayın."

Kot pantolonunun fermuarını çeken Kellan'ın ağzı açık kaldı. Çoğunlukla giyinik olduğu için, elimi gözlerinin üzerinde tutmak için Anna'yla kavga etmeyi bıraktım; Kellan'ın ne kadar örtülü olduğunu fark ettiğinde kaşlarını çattı, sonra hala ne kadar *örtüsüz* gülümsedi. Gömleğini elinde tutarak başparmağıyla pencereyi işaret etti. "İkinci kattayız, Kiera."

Etrafıma bir çarşaf sararak başımı salladım. "Lütfen, az önce banyoda olduğuna inanmayacak." Pencereden dışarıyı işaret ettim. "Buradan bir blok ötede hâlâ açık olması gereken bir dükkân var. Biraz süt alabilirsin... annem bunun için sana bayılır."

Başını salladı, elleri kalçasındaydı. "Ayakkabılarım ve ceketim alt katta, oturma odasında mı?"

Anna kafasını kaldırarak aydınlandı. "Hayır, değil. Uyandığımda onları dışarı koymuştum."

Şaşırmış bir şekilde ona baktım. Anna kıkırdarken omuz silkti. "İlk kez bir çocuğu saklamak zorunda kalmıyorum, Kiera." Bana göz kırptı ve ben de bu maceracı kıza başımı salladım.

Kellan inleyerek tişörtünü giydi. Kaşlarını çatarak, "Kahretsin, on beş yaşımdan beri bir kadının penceresinden gizlice çıkmadım," diye mırıldandı.

Ona gözlerimi devirdim ama Anna kıkırdadı. "Kellan, sanırım seninle bir gün ciddi ciddi hikâyelerimizi değiş tokuş etmemiz gerekiyor." Anna'ya baktı

arpık bir sırıtışla ona göz kırptı. Bu maceracı ifte gözlerimi devirdim. Ayağa kalkarak onu pencereye doğru ittim.

İçini çekti ve açtı. Önündeki kış manzarasına, tırmanmak zorunda kalacağı donmuş kafeslere bakarak acınası bir ifadeyle bana döndü. "Sen bir yetişkinsin, Kiera. Muhtemelen bunu sandığından daha çabuk atlatacaktır."

Dudağıımı ısırdım. Babamın benimle aynı binada kalmasına bile izin vermesinin ne kadar zor olduğunu Kellan'a söylememiştim. "Seni bir adırdı uyutacaktı Kellan... arka bahçede." Ona kaşımı kaldırdım, yüz ifadem tamamen ciddi idi.

şaka yapmadığımı anlayana kadar gülmeye başladı. İ geçirerek gözlerini devirdi. "İyi," yanağımdan öpmek için eğildi, "ama bana borçlusun, hem de çok borçlusun."

Kıçımı imdiklerken kıkırdadım. Anna da kıkırdadı. Kaşının üstünden iki parmağıyla bizi selamlayarak pencereden dışarı eğildi. Düşmemesini umarak onu izlerken nefesimi tuttum. Çatının kenarına geldiğinde, "Dikkatli ol," diye fısıldadım.

Başını kaldırıp bana baktı, uzun kollu tişörtünün içinde titrerken ağzından bir nefes hava ıktı. Ben pencereden dışarı bakarken Anna yanıma geldi ve Kellan ikimize sırtttı. Dudağını şeytanca bükerek, "Dün gece buna değdiği için şanslısın..." diye mırıldandı.

Ben kızardım ve Anna gırtlaktan bir kahkaha attı. Kellan aşağı inmeye başladığında sessizce adını söyledim. Başını bana baktığında, pembe yanaklarına hafif kar taneleri düşüyordu, gülümsedim ve "Biraz da eggnog al" dedim.

Gözlerini kapadı ve başını sallayarak yatak odamdan uzaklaşmaya devam etti. Yüzündeki ifadeye gülerken sessizce pencereyi kapattım. arşafli dürümümünden hızla sıyrıldıktan sonra üzerime yeni uyandığım pijamalarımı geçirdim. Anna tüm örtüleri yatağıma geri sermeme yardım etti. Kenarında oturmuş, Kellan'ın somurtkan yüz ifadesine gülüyorduk,

kapım açıldığında. Saçlarımı at kuyruğu şeklinde düzeltirken, babam kafasını içeri uzattığında gülümsedim.

Ona sıcak bir şekilde bakarken, açık kahverengi gözlerinin odamda davetsiz misafir aramadığını izledim. Kafasındaki seyrelmiş saçları griye boyanmıştı ve bana, boş odama ve sonra da kız kardeşime kaşlarını çatarak bakmasını izlerken, renk değişiminden ikimizin de sorumlu olduğundan emindim.

"Mutlu Noeller baba," dedim parlak bir sesle ve zıplayarak ona sarıldım.

Odamda bir çocuktan eser kalmadığını görünce rahatladı ve bana sarıldı. "Mutlu Noeller, tatlım." Benden ayrılırken gülümsemesini engellemek için elinden geleni yaptı. "Şu Kellan denen adam burada kalmamaya mı karar verdi? Gördüğüm kadarıyla aşağıda değil."

Elimden geldiğince kaşlarımı çattım ve gıcırdayan yatağında oturan Anna'ya dönüp baktım. "O değil mi? Dün gece yattığımda orada mıydı?" Sesimi olabildiğince eşit tutarak babama baktım. Neyse ki ya da ne yazık ki, geçen yıl beni hiç olmak istemediğim kadar iyi bir yalancı yapmıştı.

Babam kaşlarını çattı ama Anna ayağa kalktı ve kapıda bize katıldı. "Bu sabah ona rastladım. Markete gidip annem için biraz süt alacağını söyledi, çünkü neredeyse bitmek üzereydi." Başını babama doğru eğdi. "Ne kadar değil mi baba?"

Babam dudaklarını büktü ama Anna'ya karşı bir itirazı yoktu. Omuz silkerek, "Evet, sanırım..." diye mırıldandı.

Birbirimize gülümseyerek Anna ve ben, hiçbir şeyden haberi olmayan babamızı aşağıya indirdik. Aşağıya indiğimizde ona gizlice teşekkür ettim. Kulağıma fısıldadı, "Dün gece sizi duydum... Bana teşekkür etmenize gerek yok, buna ihtiyacınız vardı."

Mutfağa girdiğimizde pancar gibi kızardım.

Annem oradaydı, pazen pijamalarının üzerine giydiği firfırlı bornozuyla uyumlu sarı, köpüklü bir karmaşıa haline getirmek için bir kase yumurtayı çırpıyordu. Yağlı, çıtırdayan domuz pastırması kokusunun üzerinde tarçınlı ruloların inkar edilemez aroması vardı. Ağzımı sulandırıyordu. Annem kahvaltıyla uğraşırken yanına geldim ve başımı omzuna yasladım. Rahatlatıcı kokular ve sesler beni anında ailemle geçirdiğim her Noel sabahına geri götürdü.

Annemin saçları benim ve Anna'nınkilerle aynı renkteydi, ama iyi genlere sahip olduğu için değil ve henüz beyazlamaya başlamamıştı. Hayır, onun gizli silahı sloganı *-İyi savaşı-* olan bir üründen geliyordu. Banyosundaki saç boyası kutusunu gördüğümde hep kıkırdardım. Slogan Denny'nin bulacağı bir şey gibiydi. Garip bir şekilde, Abby'yle geçirdiği Noel gününün tadını çıkarıp çıkarmadığını merak ederek bir an durakladım.

Belimi sıkannem omzunun üzerinden masada oturan ve gazete okuyan babama bakarken Anna hediyesini açacağımız için ne kadar heyecanlı olduğunu anlatıyordu; ailemizin her üyesi için aynı şeyi almıştı. Babam dalgın dalgın Anna'ya başını sallarken, annem bana baktı. Anna'ya hediye ettiği yeşil gözleri benimkilerle buluştuğunda parlıyordu.

"Dün gece iyi bir gece geçirdin mi?" Gerçekte ne olduğunu bilip bilmediğini merak ederek biraz kızardım. Babamdan önce uyanmıştı...

Atkuyruğumun ucuyla oynayarak umursamaz bir omuz silkme denemesi yaptım. "Evet, Kellan'ı tekrar görmek güzeldi. Onu özlemiştim."

Annem gülümseyerek yemek pişirmeye geri döndü. Bilmiş bir gülümsemeyle başını salladı. "Hı-hı." Dudağımı ısırarak ve Tanrı'ya bizi de duymamış olması için dua ederek gitmek üzere döndüm.

Ben tamamen arkamı dönmeden annem bana baktı. Biraz kaşlarını çatarak başını salladı. "Eminim o iyi bir çocuktur Kiera ve eminim sen de ona sırlıslıkla aşırıdır ama... evde olmaz, tamam mı?"

On üç yaşımdayken annemin bana kuşları ve arıları anlattığı anın görüntüsünü engellemek için kısa bir süre gözlerimi kapattım. Cevap veremedi sadece başımı salladım ve hızla kız kardeşimin yanına yürüdüm.

Anna gülümsedi ve kolunu bana doladı. Konuşma konusunu değiştirerek, iş yerine sık sık gelen sevimli bir çocuktan bahsetmeye başladı. Ona kaşlarımı çatmak istedim ama yapmadım. Anna ve Griffin kesinlikle ayrıcalıklı değillerdi ve istedikleri kişiyle çıkabilirlerdi, ama gerçekten, sık sık Hooters'a uğrayan bir adam hakkında merak etmem gerekiyordu. Elbette, bir striptiz kulübü falan ama bekâr erkekler sadece ve sadece tek bir nedenden dolayı uğrarlardı... ve bu da sıcak kanatlar için değildi. Ve Anna böyle bir sosisliden daha iyisini hak ediyordu.

Başımı sallayarak gözlerimi kendime çevirdim. Anna'nın zaten bir boynuzlu köpekle ilişkisi vardı. En azından o köpeği tanıyordum ve oldukça zararsızdı. Yani, ürkütücü bir sapık değildi ve şiddet yanlısı da değildi. Anna'nın birlikte olabileceği potansiyel tecavüzcülerle kıyaslandığında, Griffin, tüm iğrenç ve iğrenç davranışlarına rağmen, aslında tercih edilebilirdi. Tanrım, az önce Griffin'i mi savundum?

Düşüncelere dalmışken kapının çalınmasıyla dikkatim dağıldı. Anna bana küçük bir gülümseme verdikten sonra ayağa kalktı. "Ben bakarım."

Babam onu işaret etti, kaşları yeniden çatılmıştı. "Otur. Ben ."

Dudağımı ısırdım ve babamın Kellan'a iyi davranmasını umarak iç çektim. Noel'di ve her ne kadar onu gizli bir hikâye olarak göndermiş olsak da, iyi davranmış ve aileye biraz süt almak için markete gitmişti... ve umarım biraz da eggnog.

Anna ve ben babamın peşinden ön kapıya doğru ilerledik. Üzerindeki düğmeli pijama üstünü ayarlayarak ve olabildiğince dik durmaya çalışarak kapıyı açmaya hazırlandı. Bu gösteriye gülümsemek zorunda kaldım; babam Denny'nin boyuna daha yakındı ve Kellan yine de onun üzerinde yükselecekti. Kellan'ın gözünü boyuyla korkutmaya çalışacaksa, bu işe yaramayacaktı.

Babam kapıyı yavaşça açarken, annem de hoş geldin partisine katılmak için hepimizin arkasından geldi. Kapı içeriye doğru tamamen açılırken Kellan'ın arkasındaki kış harikalar diyarı mükemmel bir fon oluşturdu. Siyah deri ceketi siyah gömleğiyle uyumluydu ve manzarayla olan uyumu onu gözden kaçırmayı imkânsız kılıyordu. Film yıldızı yakışıklılığının da bir zararı yoktu.

Arkamdan sessizce annemin "Aman..." diye mırıldandığını duydum.

Anna kıkırdayınca yüzüm kızardı. Annem Kellan'ın fotoğraflarını görmüştü elbette, eve birkaçtan fazla bakım paketi göndermişim ama onu şahsen görmek bambaşkaydı. Babam, belli ki karısının erkek arkadaşına verdiği tepkiyi duymamıştı, Kellan'ı bir aşağı bir yukarı süzdü. Zahmetsiz bir gülümseme takınan Kellan, şu anda plastik market poşetini tutmayan elini uzattı. "Bay Allen, sonunda sizinle tanışmak çok güzel. Ben Kellan Kyle."

Babam muhteşem çocuğun elini tutmadan önce bir an kokladı. Kellan'ın bana layık olup olmadığını sessizce değerlendirirken elimi uzun süre sıktı. Tecrübelerime dayanarak Kellan'ın bugün babamın testini geçemeyeceğini biliyordum. Babamın Denny'nin adını alaycı bir ifadeyle söylememesi için üç ay boyunca neredeyse her gün birlikte olmamız gerekmişti. Denny beni alıp götürene kadar babam onu gerçekten sevmişti.

Kellan'ın takdimine babamın yanıtı "Hı-hı," oldu.

Annem sinirli bir şekilde iç çekti ve etrafımızdan dolaştı. Belki de kocasının Noel sabahı olabileceği kadar misafirperver davranmadığını düşünerek kapıya doğru yürüdü. Elini babamın omzuna koyarak Kellan'a seslendi. "Ben de memnun oldum, Kellan." Evin sıcaklığını işaret ederek, "Lütfen içeri gel, dışarısı buz gibi," diye ekledi.

Babamı içeri girebilmesi için kenara çekilmeye zorlarken Kellan ona gülümsedi. Bir an için dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle bana hızlıca bakan Kellan, "Biliyorum," diye mırıldandı.

Gülmeye başlamadan önce gözlerimi kaçırdım. Geri dönüp baktığımda Kellan çantayı anneme uzatıyordu; babam ellerini kalçalarına dayamıştı, belli ki

Başka bir erkeğin evine girip küçük kızını kaçırmaya çalışmasından heyecan duyuyordu. Babama uzun zaman önce süpürüldüğümü söylemeye zahmet etmedim.

"Bayan Allen, sütünüzün azaldığını fark ettim ve size biraz daha getirdim." Annem poşeti alırken gülümsedi ve Kellan tekrar bana bakarak, "Belki isteyen olur diye biraz da egnog aldım," diye ekledi. Anneme dönerken bana sırtıttı.

Saçındaki bir kar tanesi eriyerek yanağına düştü ve teninden aşağı yuvarlandı. Evdeki her kadın onun ilerleyişini izledi. Kendine ilk gelen annem gülümsedi ve çantayı ondan aldı. "Teşekkür ederim, Kellan. Çok düşüncelisin."

Kellan omuz silkerek yere baktı, dudaklarında yumuşak bir gülümseme vardı. "Birkaç gün kalmama izin verdiğin için en azından bunu yapabilirdim."

Babam ellerini belinden indirdi ve başını çevirerek bana baktı. "Birkaç gün mü?"

Kellan'ın kalmasını istediğimde bundan bahsetmeyi unutmuştum. Açıkçası, ona ne kadar süre sahip olabileceğimden emin değildim. Birlikte geçireceğimiz onca zamanı düşündükçe içim kıpır kıpır olurken, babama kaşlarımı çatarak baktım. "Baba!"

İçini çekti ve başını salladı ama daha fazla şikâyet etmedi. Daha sonra daha fazlasını duyacağımdan emindim ama şu an için Kellan'ın yanında bir şey söylemeyecek kadar nazik davranıyordu. Annem babamla aramızdaki hesaplaşmayı kaşlarını kaldırarak izledi, sonra Kellan'ı ceketini çıkarıp kendini evinde gibi hissetmesi için cesaretlendirdi. Ceketini onun için askıya astım ve elini tutarken biraz zıpladım. Onu tekrar yanımda görmek çok güzeldi. Bir sonraki ayrılığın canımı acıtacağını biliyordum... ama olduğunda bununla başa çıkacaktım.

Kellan kahve, tarçın ve pastırma karışımının kokusunu alınca gülümsedi. Ailemin yanında son derece rahat görünerek masada babamın karşısına oturdu. Ben Kellan'a bir fincan kahve hazırlarken, babam ona her an delirecekmiş, kitle imha silahı çıkaracakmış gibi bakıyordu. Kellan

Sadece gülümseyerek Cincinnati Reds taraftarı mı yoksa Cleveland Indians taraftarı mı olduğunu sordu. Babam parladı, sonra kendini durdurdu. Omuz silerek Reds'in iyi olduğunu söyledi.

Annem ve ben birbirimize bakıp gözlerimizi deviriyorduk. Babam tuttuğu beyzbol takımı ne zaman yayına girse televizyona yapışırdı. Evde babamdan bir şey istemek için Reds kazanana kadar beklemek, kaybediyorsa bile sormaya zahmet etmemek gerektiği çok iyi bilinirdi.

Kellan oyunun ayrıntılarına girmeye başladığında masaya döndüm. Derin sesini mest olmuş bir şekilde dinledim. çok daha fazlasını biliyordu. Kellan bana hiç atletik bir tip gibi gelmemişti. O Denny'ydi. O hep televizyonda maç özetlerini izlerdi. Denny ve babam birkaç harika oyunla birbirlerine bağlanmışlardı. Ama Kellan kendi payına düşen konuşmayı sürdürecektik kadar biliyordu ve annemle ben yemek tabaklarını bırakana kadar babamı oyaladı.

Kendime kocaman bir bardak eggnog doldurarak Kellan'ın yanına oturdum. Bardağıma baktı ve kendi kendine gülümsedi. Masanın altından kalçasını sıktım ve sadece benim için aldığı ikram için ona teşekkür ettim. Bir süre birbirimize bakarken, eğilip onu öpme isteğime şiddetle karşı koymak zorunda kaldım. Babam boğazını temizledi.

Anna Kellan'a bir tabak pastırma uzatırken Kellan ona baktı. Kellan biraz alırken babam servis kaşığıyla onu işaret etti. "Kiera bize bir müzik grubunda olduğunu söyledi?"

Babam kelimeyi yabancı bir kelimeymiş gibi, nasıl telaffuz edeceğinden emin değilmiş gibi söyledi. Yüzünde de aynı derecede şaşkın bir ifade vardı. Babama göre müzik grupları gençken yapılan bir şeydi. Babama göre gerçek erkekler üniversiteye gider, diploma alır ve basmakalıp iş gücüne katılırdı. Babam Kellan'ın hayat tercihlerini hiç anlamıyordu. Masanın karşısından ona bakarken kaşlarımı çattım. Kellan'ın geçmişini bilseydi, müziğin ona nasıl yardımcı olduğunu bilseydi daha iyi anlayabilirdi ama bu benim anlatacağım bir hikâye değildi. Kellan'ın da açıkça anlattığı bir hikâye değildi.

Pastırma tabağını bana uzatırken, Kellan bana sıcak bir gülümseme verdi.

"Evet, efendim.

Şu anda turnedeyiz. Bir sonraki konserimiz yılbaşı gecesı Washington'da."

Bu haber üzerine omuzlarım biraz çöktü. Kesin bir ayrılış tarihine sahip olmak berbat bir şeydi. Yine de babam biraz neşelendi. Tabağındaki yumurtaları silkeleyerek, "Demek bu turne için çok uzaklarda olacaksın?" dedi.

Babasına gözlerini deviren Anna'dan ekmek tabağını alan Kellan sessizce, "Evet..." dedi. Bir rulo aldı ve kalanını bana uzattı. Parmaklarımız tabağın altında birbirine değdi ve Kellan başparmağımı kendi parmağıyla okşadı. Gözlerindeki ifade bir özü haykırıyordu; yakında gideceğini, uzun süre ayrı kalacağımızı, tekrar ayrılacağımızı söylüyordu. Yutkunarak ona cesaret verici bir şekilde başımı salladım.

Pastırma tabağına yumulan babam gülümsedi. "Başarılı olman çok güzel." Kellan onu onayladı ve masanın etrafında dolaşırken yumurtaları aldı. Babam çatalını yemekle doldururken, "Peki siz kendinize ne diyorsunuz?" diye sordu.

Babamın bundan hoşlanmayacağını bildiğim için içim burkuldu. Anna gülerken Kellan yere baktı, etkilemeye çalıştığı adama bunu söylemesi gerekip gerekmediğinden emin gibiydi. Belki de yalan söylemenin şu anda bir işe yaramayacağını anlayan Kellan çatalını aldı ve "D-Bags" diye mırıldandı.

Babam az önce yutmaya çalıştığı yemeğin üzerine tükürdü. Biraz öksürerek tabağına doğru eğildi. "Affedersiniz?"

Boğazını temizleyen Kellan ona baktı. "Grubun adı... D-Bags." Omuz silkti. "Sadece... komik olması gerekiyordu." Babası eğlenmediği belli olan gözlerini kısarken Kellan mırıldandı, "Eğer ana akım olursak değiştirebiliriz."

Anna iki adamın arasına baktı ve güldü. Yüksek at kuyruğu yüzünün etrafında dönerek başını salladı ve Kellan'a "Yapmasan iyi edersin. Dangalak olmanıza bayılıyorum."

Annemin nefesi kesilirken Kellan eğlencesini gizlemek için dudağını ısırdı. "Anna!"

Alaycı bir şekilde Kellan'ın omzunu iten Anna tekrar güldü ve yemeğine daldı. Babam kız kardeşime kaşlarını çattı ama grubun adı hakkında başka bir şey söylemedi. Hepimiz huzur içinde yemeğimizi yerken masada bir an sessizlik oldu. Annemin yemekleri inanılmazdı ve ağzıma yapışkan bir parça tarçınlı rulo atarken neredeyse mırıldanıyordum. Kellan gözlerinde hafif şeytani bir bakışla yememi izledi. Masanın altından bacağına vurarak onu uslu durması için elimden geldiğince sessizce uyardım.

Bana şakacı bir şekilde sırtarak ekmeğin bir parçasını ağzına attığında gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım. Birdenbire derisinden tarçın ve şeker yaladığımı hayal ettim ve bu kesinlikle Noel sabahı ailemin masasında düşünmemem gereken bir düşünceydi. Kellan kıkırdarken babamla göz göze geldik. Çatık kaşlarıyla bizi izliyordu. Gözleri bir an için yanımdan geçip oturma odasına daldı ve ben nefesimi tutup bir şey anlamamasını umdum.

Yine de söylediği şey, üzerimden soğuk bir sinir dalgasının geçmesine neden oldu ve birdenbire dün gece hakkında soru sormasını tercih ederdim. "Kellan... Rock yıldızları hakkında söylenenler doğru mu?"

Kellan rulosunu bitirdi ve masanın etrafına baktı. Kaşlarını çatarak başını salladı. "Ne demek istiyorsun?"

Ben gerilirken babam pastırmasından bir ısırık almak için durakladı. Bu konuşmayı götürebileceği pek çok farklı yol vardı ve hepsi de kötüydü. "Hani şu grupları takip eden, onları tanımaya çalışan kadınlar var ya..."

Anna çatalını bırakıp babasına bakarken annem neşeyle, "Biraz daha yumurta isteyen var mı?" diye bağırdı.

Kellan onun sorusunu duymazdan gelerek gözlerini babasınıninkilere kilitledi. "Bazı kadınlar , evet, ama muhtemelen düşündüğünden çok daha azdır. -"

Babam pastırma dilimini havada sallayarak onun sözünü kesti. "Ama doğru, seni baştan çıkarmaya çalışan kadınlar var, değil mi? Seni kızımından uzaklaştırmak için?"

Hayatımızın bu kadar açık bir şekilde konuşulmasından nefret ederek kızardım. "Baba!"

Babam beni görmezden geldi ve dikkatle Kellan'a odaklandı. Kellan tereddütsüz bir şekilde onun gözlerine bakarken, birden babamın bir rock yıldızıyla çıkmamdan duyduğu gerçek korkuyu gördüm. Bu işi anlamsız bulması ya da uyuşturucu veya alkol bağımlılığı potansiyelinin endişe verici olması değildi. Babam Kellan'ın bana sadık kalabileceğini düşünmüyordu. Bu benim kendi korkularımın bana yansımasıydı. Her nasılsa, bu onları daha da mümkün kılıyordu.

Yanımda, Kellan fısıldadı, "Evet."

Gözlerimi kırıştırdım ve ona baktım, bu kadar dürüstçe cevap vermesini beklemiyordum. Teklifler aldığını bilmek de canımı *yakıyordu*. Onları reddediyor olsa bile, gerçekten orada olduklarını bilmek yine de acı veriyordu. Gözlerim sulanmaya başladı ve Kellan bilerek bana bakmaktan kaçındı.

Babam sandalyesinde öne doğru eğildi ve ben de gözlerimin sakinleşmesi için yalvararak ona baktım. Ailemin önünde ağlamak istemiyordum. Ben Kellan'a güvenmezsem onlar da bana asla güvenmezdi. Anna bunların hiçbirinin babamı ilgilendirmediklerini söylerken, babam elindeki son pastırmayı Kellan'a doğrulttu. "O zaman sen yokken bu ilişkiye ara versen Kiera için daha iyi olmaz mı sence... böylece senin hayranların tarafından incitilmez."

Kellan başını salladı. "Ben asla... Ben..." Kendini toparlamak için bir anlığına gözlerini kapattı. Gözlerimin dolmaya başladığını hissettiğim anda Kellan kendi gözlerini açtı ve bana baktı. "Kızınızı seviyorum ve ona zarar verecek hiçbir şey yapmam."

O sırada annem ayağa kalktı ve babamın tabağını aldı. "Tabii ki yapmazsın canım. Martin sadece götlük yapıyor."

Babam anneme kaşlarını çattı ve ben de gözümü kırıştıtararak ona baktım. Annem asla küfretmezdi, en hafifinden bile. Babam itiraz edecek gibi olduğunda, annem ona bir *bakış* attı, bir bakış. Çok şey anlatan sivri bir bakıştı bu. Sadece bir saniyelik bir bağlantı içinde tam bir cümleydi. Annem bağırabilirdi de: - *Yeterince konuştun ve bir daha ağzını açarsan önümüzdeki altı ay boyunca bu evde cehennem azabı çekersin! Bugün Noel sabahı ve küçük kızım burada bizi ziyaret ederken, büyük ihtimalle önümüzdeki kışa kadar tek kez ağlayacakken, onu sıırıslıklam aşık olduğu adamdan şüpheye düşürmene izin vermeyeceğim!*

Babam akıllıca bir şey söylemedi.

Masanın üzerine gergin bir sessizlik çöktüğünde annem etrafına bakındı. "Hediyeleri açalım mı o zaman?"

Kellan ayağa kalkarken yüzüne yumuşak bir gülümseme yerleştirdi. "Kulağa harika geliyor, Bayan Allen."

Annem elleri tabaklarla doluyken ona gülümsedi. "Caroline, canım."

Kellan başıyla onu onayladı. "Caroline, kahvaltı için teşekkür ederim. İnanılmazdı." Eliyle evin etrafını işaret etti. "Banyo var mı...?"

"Oh, tabii." Annem boştaki serçe parmağıyla üst katı işaret etti.

Kellan gülümseyerek odadan çıkarken etrafına bakındı. Mutlu ve tedirgin görünmüyordu ama köşeyi dönüp üst kata çıkarken parmaklarının burnunun kenarına gittiğini gördüm. Konuşmanın onu rahatsız ettiğini bilecek kadar onu tanıyordum. Bir dakikasını alıyordu.

Kellan duyma mesafesinden çıkınca gözlerim tekrar babama kaydı. "Baba! Bu da neydi böyle?"

Anna kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona ters ters baktı. Babam ikimizin arasına baktı. İlk kez yüzü neredeyse mahcup bir ifadeye bürünmüştü. "Çizgiyi aşıtıysam özür dilerim, Kiera." Öne doğru eğildi ve eliyle

parmağımı üst katta akan suyun sesini duyabileceğim bir yere koydum. "Ama bunlar, onunla bir ilişki içinde olacaksan kendine sorman gereken sorular. O da aynı fikirde mi? Seni gerçekten seviyor mu? Kadın üstüne kadın reddedebilir mi? Eğer ilişkinizi bir sonraki seviyeye taşırsanız, evlilik yatağınızı kirletir mi?"

Kızardım ve yere baktım, bir şey söyleyemeyecek kadar telaşlıydım. Anna benim sessizliğimde konuştu. "O iyi bir adam baba. Onu tanımıyorsun bile."

Ellerini serbest bırakan annem avuçlarını omuzlarıma koydu. "Bu daha özel bir şekilde halledilebilirdi, Martin."

Babam ona baktı. "Ben sadece kızımıza göz kulak oluyorum."

Sonra ona baktım. "*Ben* kendime bakabilirim, baba." Hızla omzumun üzerinden bakarak eğildim ve fısıldadım, "Senin yaşadığın tüm şüpheleri ben de yaşadım, tamam mı? Bunun hakkında düşündüm. Bunun için endişeleniyorum." Başımı salladım. "Ama onu seviyorum. Onu kınamadan *önce* başarısız olması için ona bir şans vermem gerekmez mi?"

Sandalyesine geri otururken babamın gözleri büyüdü. Bana usulca gülümserken bir eliyle çenesini ovuşturdu. Yüzüne yayılan babalık gururuyla başını salladı. "Sen her zaman kendi iyiliğin için fazla zekiydın."

Arkamdaki anneme yaslandım ve başımı salladım. "Pek sayılmaz... ama daha akıllı olmaya çalışıyorum." Dudağımı ısırdım, büyük başarısızlıklarım ile ilgili çok fazla gerçeğin ağzımdan kaçmasına izin vermek istemiyordum. Ailem hâlâ Denny'yle ayrılmanızın gerçek nedenini bilmiyordu. Onun bir iş için ülkeyi terk ettiğini sanıyorlardı ve ben de böyle düşünmelerine izin vermekten memnundum. "Ben ona aşığım baba. Duraklamak... benim için bir seçenek değil."

Kapı aralığından bir koklama sesi duydum ve Kellan'ın orada durduğunu, başını eğmiş dinlediğini görmek için arkama baktım. Başını kaldırdı ve göz göze geldik, yüzünde içten, huzurlu bir gülümseme vardı. Babam iç çekti, belki de sonunda küçük kızını gerçekten kaybettiğini anlamıştı. Ayağa kalktım ve Kellan'a doğru yürüdüm. Üzerine su sıçramış gibi hafif nemli yanaklarını avuçlayarak eşsiz gözlerini aradım. "Senin olmamak artık bir seçenek değil," diye fısıldadım.

Başını salladı ve beni öpmek için eğildi. İzin verdim, babamın canı cehenneme.

Yirmi dakika sonra, bu konuşmanın yapıldığını bile anlamazdınız. Kellan bu konuyu geçiştirdi ve babam bu konuyu açtığı için biraz üzölmüş bile görünüyordu. Hatta Kellan'a asık suratlı, onaylamayan bakışlarını bile kesti. Ona karşı aniden sıcak bir tavır takınmadı ama acımasız ve aşırı korumacı bir baba olmaktan vazgeçti.

Anna ağacın yanına adım attığımız anda o anı unutmuştu. Dürüst olmak gerekirse, onun için Noel'in en zor kısmı önce kahvaltı etmektir. Bunu ancak son birkaç yıldır, tatillerin hediye kısmı aile kısmının önüne geçmeye başladığında yapmaya başlamıştık. Ama sıra bir şeyleri açmaya geldiğinde o hala sersem bir kızdı.

Hediyeleri dağıtmaya başladığında Kellan kanepede yanıma oturdu. Herkese benzer şekilde paketlenmiş, düz bir kare uzattı ve hep birlikte açmamızı istedi. Kellan, Anna'nın hediyesini açan hepimize bakarak güldü. Ne olduğunu görünce ben de güldüm. Artık hepimiz gelecek yılın Hooters takviminin gururlu sahipleriydik. Kapaktaki turuncu ve beyaz giysili üç cadaloza bakarken gözlerimi kırptım.

Çenemi düşürerek ona baktım. "Kapağı aldın mı?"

Anna alkışladı ve kıkırdadı, heyecandan ayaklarını yere vurdu. "Evet! Mağazalarda görmediğinizi umuyordum, size sürpriz yapmak istedim."

Ayağa kalktım ve ona sarıldım, annem, babam ve Kellan da beni takip etti. Bana söylediklerinden Nisan takvimini onun yaptığını biliyordum ama kapak daha da büyük bir olaydı. Tekrar oturup onun sayfasını çevirdim. Tanrım, çok güzeldi. Hemen kapattım. Kellan elindekini bir kenara bırakıp elimi tuttu ve bana doğru eğildi. Kızın resmine bakmamış olmasına gülümseyerek yanağından öptüm.

Standart hediyeler odanın içinde dolaştı; giysiler, kitaplar, müzik, filmler ve oyunlar. Hepimiz gülüp eğlenirken havadaki neşe hissediliyordu.

birbirlerinin arkadaşlığından keyif alıyorlardı. Kellan tüm olanları sessizce izledi, gözleri yumuşak ve spekülâtifti. Ağacın altındaki yığının sonuna yaklaştığında, Anna ona ailemden gelen bir hediye uzattı. Hediyeye gözlerini kırıştırarak baktı, şaşırmıştı, sanki onlardan bir şey almayı beklemiyordu. Açıkçası ben de oldukça şaşırmıştım.

Babam yeni, teknolojik bir aletle oynamaya dalmıştı ama annem Kellan'ın hediyeyi evirip çevirmesini izliyordu. Ona nazikçe dirsek attım. "Aç şunu."

Önce bana, sonra da anneme baktı. "Yapmak zorunda değildin..." Omuz silkti ve annem gülümsedi.

"Biliyorum."

Kellan yutkunarak hediyein paketini açtı. Basit, beyaz bir kutunun içinde küçük bir hatıra defteri vardı. Kellan sayfaları çevirmeye başlarken gülümsedi. Omzunun üzerinden bakarken gözümü kırptım. İkimiz hakkında, birlikte yaşadığımız hayat hakkında bir kitaptı. Sadece benim fotoğraflarım vardı, bazıları oldukça gençken çekilmişti. Seattle'ın resimleri vardı - onun evi, bar, Space Needle. Ve sonra ikimizin resimleri vardı.

Bu fotoğrafların çoğu samimiydi, sanki fotoğrafımızın çekildiğinin farkında değilmişiz gibi. İş yerinde bana bakarken çekilmiş bir fotoğrafı vardı. Sırtımı ona dönmüş, bir müşteriye yardım ediyordum ve gizlice beni izlerken yüzündeki ifade neredeyse saygılıydı. Birbirimize gülümsediğimiz, özel bir anımızda güldüğümüz başka fotoğraflar da vardı. Birkaç tanesinde usulca birbirimizi öpüyorduk. Ve en son fotoğrafta ikimiz birbirimize sarılmış, benim çirkin, turuncu kanepemde uyurken çekilmiştik. Uyurken bile Kellan'ın yüzünde yumuşak bir gülümseme vardı.

Anna kıkırdadı ve ben de ona ve anneme baktım. Kellan inanamayarak başını sallarken annem sessizce, "Anna bunu senin için bir araya getirmeme yardım etti, Kellan. Böylece yola çıkarken yanında evinden bir parça götürebilirsin."

Kellan ona baktı, gözleri biraz parlıyordu. "Çok teşekkür ... çok."

Annesi ona başıyla onay verdi. Biraz burnunu çektikten sonra neşelendi ve çantasını karıştırmak için koltuğun arkasına uzandı. "Benim de hediyelerim var."

Gülümsedim ve başımı ona doğru eğdim. Sırtarak hediyeleri Anna'ya dağıttı; bir tanesi annem ve babam için, bir tanesi de benim içindi. Ben de sırtarak Noel ağacının arkasında onun için sakladığım yeri işaret ettim. "Seninkini unutma."

Bana sırttı, hediyeı aldđ ve tekrar yanıma oturdu. Ailem hediyelerini açarken, kahkahalar ve teşekkürler odanın içinde dolaşırken, Kellan ve ben birbirimize baktık. "Birlikte mi?" diye fısıldadı hediyeı ellerinin arasına alarak.

Başımı salladım ve aynı anda birbirimizin hediyelerini yırtmaya başladık. Benimkini açmaktan çok onu izledim, sonra onun da aynı şeyi yaptığını görünce güldüm. Başımı sallayarak durdum ve gönülsüzce açtığı hediyeı işaret ettim. "Önce sen."

Kaşlarını çattı, sonra güldü. Birkaç dakika sonra onun için satın aldığım şeyi elinde tutuyordu. Onun için alışveriş yapmak zordu; gerçekten hiçbir şeye ihtiyacı yoktu ya da hiçbir şey istemiyordu. Ama önemsedığı birkaç şey vardı ve ben de hediye bakmaya başladığımda bunların üzerine oynamıştım. Birincisi, yazmayı severdi. Şifonyerinin çekmecelerine tıktırdığı spiralli defterlere sürekli şarkı sözleri karalıyordu. Bu yüzden ona yazması için çok güzel günlükler almıştım, belki de sakladığı şarkı sözleri için. Ayrıca müzik yazımına daha fazla dahil olmaya çalışıyordu, bu yüzden günlüklerden biri sadece müzik sayfalarıydı.

İkincisi, Kellan klasikleri severdi. Otobüste bir sürü gürültücü çocukla mahsur kalınca, biraz dinlenmek isteyebileceğini düşündüm. Bir Discman'i çok iyi bir fiyata almıştım ve evde ara sıra söylediğı klasik rock şarkılarını CD'lere yüklemiştim. Teknolojinin modası geçmişti, MP3 çalarlar artık çok revaçtaydı ama Kellan'ın arabasında hâlâ bir kasetçalar olduğunu düşünürsek, onu bu alanda en fazla bu kadar zorlayabileceğimi düşündüm.

Üçüncüsü, Kellan seksten hoşlanıyordu. Ona beni ailemin önünde utandıracak bir şey vermek istemediğimden, eve döndüğünde onu bekleyen orta derecede seksi kıyafetin fotoğrafını çekmişim. Buraya gelmeden hemen önce, şaka yollu bana bir şeyler alacağını söyledikten sonra almışım. Bazı nedenlerden dolayı, stil seviyelerimizin tamamen farklı olacağını biliyordum ve eğer böyle bir şey giyeceksem... onu seçen ben olmak istiyordum.

Dergilerden birinin arasına sıkıştırılmış resmi bulunca kaşlarını kaldırarak bana baktı. Resmin en üst köşesindeki kelepçeleri gösterdiğimde sırtışı kızıştı. Kızardım, onları kullanmak için çok ama çok sarhoş olmam gerektiğini biliyordum ama yüzündeki ifade buna değerdı.

Bir hevesle aldığım kutuya koyduğum son şey. Bir Hot Wheels arabasıydı. Ve herhangi bir Hot Wheels arabası değil, klasik bir kas arabasıydı. Chevelle olup olmadığından emin değildim ama yakındı ve parlak siyahtı. Kellan'ın arabası onun gerçekten önemsedığı son şeydi ve bu oyuncağı ona bebeğiyle ilgilendiğimi göstermenin bir yolu olarak almışım.

Kellan bunu fark ettiğinde eline aldı ve bana baktı. Ağzı açık kaldı ve tamamen afallamış görünüyordu. Gözlerinin tekrar yaşarmaya başlamasını izlerken kaşlarımı çatmışım. Başını salladı ve "Nereden bildin?" olduğuna yemin edebileceğim bir şeyler mırıldandı.

Ona ne dediğini sormak için ağzımı açtım ama beni yakaladı ve sıkıca sarıldı. "Teşekkür ederim Kiera... Bunu, tüm bunları ne kadar sevdiğimi bilemezsin." Bana bakmak için geri çekildi, kalbi gözlerindeydi. "Ben de seni ne kadar çok seviyorum."

Yutkundum ve başımı salladım. Oyuncağını avuçlayarak elimdeki kutuyu işaret etti. "Sıra sende."

Aceleyle nefes vererek parmaklarımın ucundaki kutuya odaklandım. Dudağımı ısırarak, kısmen açılmış hediyenin paketini açmayı bitirirken bana ne almış olabileceğini merak ettim. Kutunun şeklini gördüğümde kalbim güm güm atmaya başladı. Bu bir yüzük kutusuydu. Duraksadım, açıp açmamakta kararsızdım. Evlenme mi teklif ediyordu? Öyle olsaydı ne derdim? Dürüst olmak gerekirse, bir parçam heyecanlandı

ama babam iyi bir noktaya değindi. Kellan ve benim bu yola girmeyi düşünmeden önce hâlâ halletmemiz gereken sorunlar vardı. Yani, daha tekrar birlikte yaşayabileceğimiz bir noktaya bile gelmemiştik. Bu adım çok büyük görünüyordu.

Beni dikkatle izlediğini bilerek ve ondan herhangi bir şekilde şüphe ettiğimi düşünmesini istemeyerek kutuyu çıkardım ve kapağını açtım. İçinde iki gümüş bant vardı, biri açıkça erkeğe, diğeri kadına aitti; kadıninki zarif bir şekilde küçük elmaslarla kaplanmıştı. Kafam karışmıştı, kaşlarımı çattım ve ona baktım. Bana bakarak gülümsedi.

Aşağı uzanarak adamın yüzüğünü aldı. "Bunlar söz yüzükleri," diye fısıldadı. Kadıninkini alarak sağ elimi kaldırdı. Parmağıma takarak usulca, "Sen bir tane takıyorsun," dedi ve adaminkini sağ elinin yüzük parmağına geçirdi, "ben de bir tane takıyorum." Keyifle gülümseyerek başını salladı. "Ve aramıza kimsenin girmeyeceğine söz veriyoruz. Biz... birbirimize aیتiz, sadece birbirimize."

Şaşkınlık ve sıcaklıkla ona bakarken yanağımdan bir damla yaş süzüldü. "Bayıldım," diye fısıldadım, onu öpmek için eğildim.

O kanepede uzun bir süre şefkatle öpüştük. Muhtemelen daha da uzun süre öpüşecektik, ama bir hediye kâğıdı parçası yüzüme çarptı. Kaşlarımı çatarak kız kardeşime baktım. Sırıttı, kıkırdayarak çok pahalı bir parfüm kutusunu kaldırdı... en sevdiği türden. "Teşekkürler Kellan, bayıldım."

Ona başıyla onay verdi ve yanıma sokulurken hafifçe güldü. Diğer koltuktan babam boğazını temizledi ve Kellan'ın onlar için aldığı şeyi işaret etti. "Evet, teşekkür ederim... Kellan."

Annem elindeki uçak biletine benzeyen şeye sarılırken sıırıttı. Ben nereye gittiklerini anlamaya çalışarak yüzümü buruştururken, Kellan kulağıma eğildi. "Onlara Seattle'a bilet aldım, böylece Haziran'da mezuniyetini görebilecekler."

Ona dönüp baktığımda ağzım açık kaldı. Sırıttı ve yüzümdeki ifadeye güldü. "Kellan... bunu yapmak zorunda değildin..."

Omuz silkti. "Biliyorum, ama ailen tüm çabalarının karşılığını görmeli ve biletler pahalı, bu yüzden..." Tekrar omuz silkti.

Başarılı bir Noel sabahının rahatlığı odaya yayılırken Kellan'ın bedenine yaslandım. Ellerimizi birbirine bağlayarak yüzüklerin nerede sıralandığını izledim ve gülümsedim. Birbirimize olan bağlılığımızın fiziksel temsili karşısında iç geçirirken, Kellan'ın diğer elindeki oyuncak arabayı parmaklamaya devam ettiğini fark ettim.

Geri çekilerek ona baktım. "Sana o oyuncağı verdiğimde bir şey söyledin. Neydi o?"

Kellan kendi kendine gülümseyerek ellerimize baktı. Başını sallayarak, "Önemli değil," diye mırıldandı.

Çenesinden öptüm. " de söyle."

Önce bana, sonra da sevdiğim ailemle dolu odaya baktı. Anna anneme sarılmış, muhtemelen aileme küçük bir servete mal olan kaşmir takım için ona teşekkür ediyordu. Babam Anna'nın takvimine göz atıyor ve ona çok... güzel görüldüğünü söylüyordu.

Odadaki duyguyu özümseyen Kellan başını salladı. "Bu çok güzel... çok huzurlu. Bir çeşit cennet gibi." Sesi alçaktı, neredeyse duyulmuyordu, "Bağışmaların başlamasını bekliyorum." diye fısıldadı. Bana baktı ve sonra tekrar ellerimize baktı. "Bunun bir parçası olmama izin vermen benim için çok şey ifade ediyor." Tekrar bana baktı, yüzü memnundu. "Sanırım bu benim yeni favori Noel sabahım olabilir."

Gülümsedim ve onu kaburgalarından dürttüm. "Bir kafesten aşağı tırmanmak zorunda kalmana rağmen mi?" Babamın beni duymamasına dikkat ederek fısıldadım. "Hatta... sorgulanırken bile mi?" Daha ciddi bir şekilde söyledim.

Bana gülümsedi ve başını salladı. "Evet... hala en iyisi."

Muhtemelen çocukluğunda çok fazla parlak noktası olmadığını bildiğimden, bu noktaya kadar en sevdiği anının ne olduğunu merak ettim. Sorduğumda başını çevirdi, hatırladıkça gözleri uzaklara bakıyordu. "Beş yaşındaydım. Noel arifesiydi. Babam bir şeye kızmıştı... ne olduğunu hatırlamıyorum, beni duvara fırlattı ve kolunu kırdı."

Kellan'ın memnun gülümsemesi arttıkça gözlerim büyüdü. Bu iyi bir anı mıydı?

Yüzüme tepki vermeden bana doladığı koluna baktı ve birbirine kenetlenmiş parmaklarımızı gömleğinin altındaki bir kemiğin üzerinde gezdirdi. "Burası kırılmış." Dehşet içinde, Denny'nin kolunu kırdığı yerin aynısı olduğunu fark ettim.

Kellan omuz silkti, yüzü hâlâ sakindi. "Beni acil servise götürdüler, annem tüm bu süre boyunca bir partiye geç kalacaklarından şikayet etti. Bunu söylediğini neden hatırladığımı bilmiyorum..." Noel ağacına doğru bakan Kellan başını iki yana salladı. "Her neyse, beni içeri aldılar, sonra da gittiler. Noel gecesine kadar onları bir daha görmedim."

Kanepede arkasına yaslanan Kellan, hikâyesi gittikçe daha korkunç bir hal aldıkça daha geniş gülümsedi. "Orada bir hemşire vardı ve sanırım benim için üzüldü ya da öyle bir şey, çünkü Noel sabahı yapayalnızdım." Elindeki oyuncak arabaya baktı ve onu daha yakından incelemek için kaldırdı. "Bana üç Hot Wheels seti verdi. Bir itfaiye aracı, bir polis arabası ve... bir kas arabası." Gözlerimle buluştuğunda sıırttı. "Tıpkı bunun gibi."

Başını sallayarak biraz güldü. "Bütün gün o arabalarla oynadım..." Oyuncağı kolumda gezdirirken mırıldandı, "Ama bu benim favorimdi. Evden ayrılırken Los Angeles'a götürmeyi hatırlamış olmayı dilediğim tek şeydi. Ama unuttum ve ailem... onu attı."

Benimle tekrar göz göze geldi. "O Noel geçirdiğim en güzel Noel'di, çünkü evde değildim. O oyuncak şimdiye kadar aldığım en iyi hediye idi, hatta gitarımdan bile daha iyiydi sanırım, çünkü gitar aslında bir oyundu

beni ailemden uzak tutmak için..." Arabayı tekrar kaldırdı. "Bu... saftı."

Yutkundu, gözlerimi aradı. "O araba gibi bir şeyi bir daha asla göremeyeceğimi sanıyordum... Bana bunu alacağını nereden bildin?"

Başımı salladım, gözyaşlarım gözlerimin kenarlarını yakıyordu. "Sadece... sana benziyordu."

Kellan gözlerimin sulanmasını ve dolmasını izlerken kaşlarını çatı. "Hey, bunu sana benim için üzülmeni sağlamak için söylemedim." Yanağımı okşadı. "Ben iyiyim, Kiera." Parmak uçlarının altında başımı salladım ama yine de bir damla gözyaşı aktı. Başparmağıyla kenara iterek bana gülümsedi. "Sadece bunun benim için ne anlama geldiğini bilmeni istedim. Seninle ve ailenle bu deneyimi yaşamama izin verdiğin için teşekkür etmek istedim. Bu senin anlayabileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor."

Başımı salladım. "Hayır, sanırım anladım."

Onu hafifçe öptüm ama dudağım titriyordu. Düşüncelerimi değiştirmesem onun için hıçkırmaya başlayacağımı bildiğimden başımı salladım ve derin bir nefes aldım. "Biraz eggnog içebilirim. Ya sen?"

Kellan huzurla gülümsedi ve başını salladı. "Hayır, hiçbir şeye ihtiyacım yok."

Başımı salladım, başını öptüm ve aceleyle oradan çıktım. Benim acımama ihtiyacı ya da isteği yoktu. Geçmişle uzun zaman önce yüzleşmişti.

Parmaklarımı gözlerimin altına sürerken mutfakta annemle karşılaştım. Bir fincan kahve daha yaparken gülümsedi. "Kellan eğleniyor gibi mi görünüyor?"

Evet, fark edebileceğinden çok daha fazla. Başımı salladım ve Kellan'ın her zaman takındığı o zahmetsiz gülümsemeyi takındım. "Evet, babamın gelmesine izin verdiğin için çok teşekkür ederim. Sen olduğunu biliyorum ve ben gerçekten..." Yutkundum, anlattığı hikâyenin duygusu hâlâ içimdeydi, "Gerçekten minnettarım."

Annem kaşlarını çattı ve sonra bana sarılmak için yanıma geldi. "Hey, sorun yok. Ağlayıp sızlanmana gerek yok."

Kendi kendime iç geçirdim ve ona tekrar sarıldım. "Biliyorum." Onu bıraktıktan sonra başımı omzuna yasladım. Kolumu okşadı ve parmağımdaki yüzüğe baktı. Bir an kaşlarını çattı ve sonra oturma odasına, Kellan'a baktı.

Onunla birlikte geriye baktığımda, Anna'nın da kanepede ona katıldığını ve onunla birlikte ajandasını karıştırdığını görebiliyordum. Dikkatle bir şeye , Kellan biraz gülüyor ve başını sallıyordu. Bu doğal güzellikteki çifti izlerken iç geçirdim. Sonra başparmağımla yüzüğümü ovuşturdum ve gülümsedim. Beni seçmişti.

"Bu Kellan'dan mı?" diye sordu annem sessizce.

Ona baktım ve başımı salladım. "Evet, ikimize de söz yüzüğü aldı. Güzel, değil mi?"

Başını eğerek dudağını ısırdı. "Tatlım, babanın konuyu açış şekline katılmıyor olabilirim ama Kellan konusunda onunla tamamen aynı fikirde değilim." Başını salladı ve Kellan ile Anna'nın eğlenceli bir ambalaj kâğıdı kavgasına girişmelerini izledi. "O çok... çekici, Kiera, hatta resimlerinden bile daha çekici." Bana dönerek kaşlarını çattı. "Bu tür şeyler kadınlar tarafından fark edilir ve çekici erkekler her zaman... tek bir ilişkide iyi değildir. Ve ayrılmasa bile, göreceği tüm ilgiyi kaldırabilmesi için özel bir insan olması gerekir. O kadın olabileceğinize emin misiniz? Onunla çıkmak istediğinden emin misin?"

Tekrar Kellan'a ve kardeşime baktı ve birdenbire aslında söylediği şeyin, güzel, kışkırtıcı, spontane, rahat kız kardeşim Anna'nın onun için daha iyi bir eş olduğu olduğunu hissettim. Kaşlarımı çatarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Evet, eminim. Benim hakkımda ne düşündüğünüzü biliyorum ama Kellan daha fazlasını görüyor, beni seviyor."

Annem bir adım geri çekildi ve gözlerini bana dikti. "Neden bahsediyorsun, Kiera?"

Kasıldım, duyduğum sürekli göndermeler hakkında konuşmak istemiyordum, Anna ve benim aramdaki büyük farklılıklar hakkında konuşmak istemiyordum, tüm çocukluğum boyunca bana işaret edilen farklılıklar. Cevap vermediğimde annem omzumu sıktı. Sorusunu tekrarladığında içimi çektim ve mırıldandım: "Biliyorsun... Anna güzel olan ve ben... ben akıllı olanım."

Annem iç çekti ve beni sıkıca kavradı. "Oh, Kiera, tatlım. Umarım sana böyle hissettirmemişizdir, niyetimiz asla bu değildi." Geri çekilerek gözlerimin içine baktı. "Biz öyle düşünmüyoruz. İnsanlara her zaman iki güzel kızımızdan bahsediyoruz ve onlar da bizimle aynı fikirde. Sen de en az kardeşin kadar çekicisin, Kiera. Sanırım bunu görmeyen tek kişi sensin."

Oturma odasına dönen annem başını salladı. "Ama Anna... görünüşüne güveniyor. Kendini bu şekilde tanımlıyor. Bazen sahip olduğu tek şeyin görünüşü olacağından endişeleniyorum ve görünüşü kaybolduğunda..."

Gülümseyerek bana baktı ve saçlarımı düzeltti. "Ama sen güzel ve akıllısın ve hayat sana ne sunarsa sunsun iyi olacaksın." Alnıma bir öpücük kondurmak için eğildi. "Baban da ben de dönüşmekte olduğun kadınla gurur duyuyoruz." İç çekerek başını salladı. "Sen bizim bebeğimize... Seni incinmiş görmek istemiyoruz, hepsi bu."

Kellan'a dönüp bakarak gülümsedim. Anna onun yüzüne hayranlıkla bakıyordu. Ona gülümsedi ve sonra bana baktı. Başını hafifçe eğerek bana her şeyin yoluna gireceğini söyler gibi başını salladı. Annem başımı öpüp oturma odasına geri dönerken Kellan'ın ceketinin çaldığını duydum. Belki de çocuklar bize Mutlu Noeller diliyordu diye düşünerek yanına gittim ve cebinden çıkardım. Tanımadığım bir numaradan gelen bir mesajdı; adında sadece 'özel' yazıyordu. Tam okuma tuşuna basacaktım ki telefon elimden çekildi.

Şaşıracak yanımda duran Kellan'a baktım. Gülümseyerek ekrana baktı, bir tuşa bastı ve sonra telefonu cebine soktu. İçimi buzlar kapladı; yalnızken yapacağı gibi mesaja bakmamıştı bile. Merakım artarken ona cep telefonu vermenin bir dezavantajı aklıma geldi.

Yüzümdeki ifadeyi görmezden gelerek Anna'yı işaret etti. "Oyun oynamak ister misin? Anna Monopoly'de beni yenebileceğini düşünüyor." Biraz güldü ve başını salladı. Kaşlarımı çattım. Hayır, oyun oynamak istemiyordum, az önce ona kimin mesaj attığını öğrenmek istiyordum.

"Elbette," diye mırıldandım. Beni götürmeye başladığında, ailemin inanmak istediğimden daha akıllı olup olmadığını merak etmeye başladım. Kendimi durduramadan, "O mesaj kimden gelmişti?" diye sordum.

Kellan zahmetsizce bana gülümsedi ve başını salladı. "Sadece Griffin'den." Eğildi ve güldü. "İnan bana, son zamanlarda bana gönderdiği şeyler yüzünden bunu görmek istemezsin."

Kaşlarımı çattım ama başımı salladım. Bu tamamen akla yatkın bir hikâyeydi ve bize daha yeni söz yüzükleri vermişti. Sözünü yerine getirmiyor bunu yapmazdı... değil mi?

Bölüm

Beklenmedik

Kellan benimle beş koca gün daha geçirdi. Birlikte geçirdiğimiz zaman beş ay gibi geldi. O buradayken ona memleketimin sunduğu her şeyi gösterdim. Eski okulumu, mahalledeki tüm çocukların oynadığı sokağı, lise son sınıfta her gün öğle yemeği için uğradığım kafeyi. Kellan ona Disneyland'i gezdiriyormuşum gibi davranıyor, nasıl büyüdüğümü görmekle gerçekten ilgileniyordu.

Nedense Denny ile birlikte gittiğimiz, ilişkimiz için önemli olan tüm yerlerden uzak duruyordum. İlk buluşmamızı gerçekleştirdiğimiz restoran, neredeyse her sabah derslerden önce uğradığımız özel bir espresso dükkânı, tembel pazar sabahları gittiğimiz kitapçı.

Kellan'a belirtmekten kaçınsam da, bu şehirde o kadar çok Denny vardı ki, zaman zaman neredeyse bunaltıcı oluyordu. Yetişkinliğe burada birlikte adım atmıştık. Bir bakıma burada birlikte büyümüştük. Hatırlatıcıların arasında dolaşırken Denny aklıma geldi ama onu geri ittim.

Uzun zamandır görüşmediğim arkadaşım ile daha sonra konuşabilirdim. Erkek arkadaşım, kısa süre önce bana kalbini gümüş bir bant içinde veren adam, benim öncelikli odak noktamdı. Özellikle de beş günü dolduğunda bir daha ne zaman görebileceğimden emin olmadığım için.

Ve o beş gün dolduğunda, zaman artık beş ay gibi gelmiyordu. Birden beş saniye gibi gelmeye başladı. Onu havaalanından geçirebildiğim kadar geçirirken, ayrılığımızın ağırlığını kalbimde hissettim. Annem ilişkimiz konusunda bir açıdan haklıydı, çok zordu. O

Ayrılmak, bilinmeyen yerlere, bilinmeyen insanlarla yola çıkmak yorucuydu. Bu yükün ağırlığını taşıyabilmek için özel bir insan olmak gerekiyordu. Ben o kişi olmak istiyordum, bunu umutsuzca istiyordum. Ama ben her zaman tutarlılığı sevmişimdir ve Kellan'ın hayatı artık tahmin edilebilir değildi. Artık akışkandı, hava durumu gibi sürekli değişen bir yol çiziyordu. Bu midemi düğümledi.

Çantasını omzuna asan Kellan, ayrılma vakti geldiğinde bana doğru döndü. Gözlerinde kalp, alnını benimkine yasladı. "Vedalaşmak yok," diye fısıldadı.

Başımı salladım, gözlerim inatla yanarken dudağımı ısırdım. "Seni özleyeceğim." Bana karşı başını salladı ve usulca iç geçirdi. "Ben seni daha çok özleyeceğim."

Biraz sııttım ve başımı salladım. "Hayır, işler o şekilde yürümüyor. Her zaman terk edilen kişi için eden kişiden daha zordur... bu bir gerçek."

Geri çekilerek yanağımı okşadı. "Seni terk etmiyorum. Seni asla terk etmeyeceğim."

Elimi onun elinin üzerine koyarak yutkundum. "Biliyorum," diye fısıldadım, az önce söylediklerinin gerçek olmasını umarak.

Uzun saniyeler boyunca gözlerimi aradı, sonra eğilip beni öptü. Bu şimdiye kadar paylaştığımız en yumuşak, en tatlı, en hassas fiziksel eylemdi. Hiç bitmesini istemedim. Birdenbire o öpüşme yarışmalarından birine katılmamızı diledim, hani şu en uzun süre birbirine kilitlenen çiftin büyük bir ödül kazandığı yarışmalardan, sırf bu an günlerce devam etsin diye.

Ama olan bu değildi ve sonunda o an sona erdi. Yavaşça, isteksizce benden ayrıldı. Dudağını ısırarak iç çekti ve yanaklarımdaki gözyaşlarını sildi; ağladığımı fark etmemiştim bile. Beni sımsıcak bir kucağa alarak kulağıma fısıldadı: "Seni seviyorum, sadece seni... Söz veriyorum."

Ayrıldığıımızda gülümsedim, parmak uçlarıımın altında yüzünü hissetmek için uzandım. "Ben de söz veriyorum," diye fısıldadım.

Bana nefes kesici bir gülümseme verdi ve geri adım attı. Elimi tutup arkasından öptü. Sonra gitmek zorunda kaldı ve ben de ona izin vermek zorunda kaldım. Benden uzaklaşmasını izlerken kalbimin sıkıştığını hissettim. Ama sonra gözlerim vücudundan aşağıya kayd ve Matt'in komşusunun sözleri aklımdan geçti. Gülümsedim ve başımı salladım. O cesur yağılı kadın haklıydı... gerçekten de güzel bir poposu vardı.

Anna ve ben yılbaşı gecesini Ohio'da geçirdik, o eski arkadaşlarıyla dışarı çıktı, ben evde ailemle kaldım. Bir yandan onlarla masa oyunu oynarken bir yandan da Kellan'ın bir yerlerde sahneye çıkıp şarkı söylemesini düşündüm. Onu şarkı söylerken dinlemeyeli uzun zaman olmuştu... Bunu ben de özlemiştim.

Yeni yılın ilk günü Anna ve ben uçağı binmiş eve dönüyorduk. Annem ve babam bizi kapıda uğurladılar. Annem kızlarına sarılıp hıçkır hıçkır ağlarken, babam bize istediğimiz zaman, istediğimiz kadar kalabileceğimizi söyledi. Hatta Kellan'ın da iyi bir adam olduğu ve ev kurallarına uyduğu için bir ara tekrar gelebileceğini söyledi.

Babama Kellan'la ilk gece onun kurallarını çiğnediğimizi söylemedim. O gecedan sonra her gece gizlice aşağı inip Kellan'la plastik kaplı kanepede kucaklaştığımızdan da bahsetmedim. Ve teknik olarak bu kuralları çiğnemek sayılmazdı, çünkü babamın tek şartı Kellan'ın odama gelemeyeceğiydi. Ona gitmemle ilgili hiçbir şey söylememişti.

Anneme de bundan bahsetmedim, çünkü Kellan ve ben o kanepede bir ya da iki kez pes etmişdik ve o özellikle bunun kendi evinde olmamasını istemişti. Yine de elimde değildi. Bazen Kellan bana dokunduğunda sağduyum pencereden uçup gidiyordu. Tamam, çoğı zaman öyle oluyordu.

Uçağımız batı kıyısına indiğinde kalbim biraz burkuldu. En azından Ohio'ya döndüğümde Kellan'ın doğu kıyısındaki turuna devam ettiği yere daha yakındım. Artık evime dönmüştüm ve ülke hiç bu kadar büyük görünmemişti. Her şeyin uçsuz bucaksızlığına lanet ettim.

O gece Pete's'e adım attığımda, kış tatilimin işsiz kısmı sona erdiğinden, neredeyse anında saldırıya uğradım. Sevimli, şımarık bir sarışın kollarını bana doladı. "Kiera! Dönmüşsün!" Geri çekilen Jenny bana gülümsedi. "Seni çok özledik."

Ona sarılırken güldüm, onun karşılmasıyla içim ısındı. "Ben de sizi özledim çocuklar." Ayrıldığıımızda boynundaki ışıltı gözüme çarptı. Ortasında bir pırlanta yüzen altın bir kalp olan kolyeyi teninde parmaklarken gülümsedim. "Bu gerçekten çok güzel. Evan'dan mı?"

Jenny onu aldı ve kıkırdadı. "Evet." Her zaman giysilerimin altına sıkıştırdığım gümüş gitarı işaret etti. "Şimdi eşleştik sayılır, değil mi?"

Gülümsedim ve başımı salladım, gömleğimin altındaki gitarın şeklini hafifçe izledim. Jenny farkında olmadan ona gösterdiğim yüzüğe parmağıyla işaret etti. Yüzünde bilmiş bir gülümsemeyle, "Kellan'dan mı?" diye sordu.

Öyle olduğunu zaten bildiğini görünce, ona baktım ve başımı salladım. İncelemek için elimi çekerken iç geçirdi. Başını sallayarak, "Evet, Evan bana bunlardan bahsetti. Kellan bunları seçerken o da oradaydı." Mavi gözleri parlayarak bana baktı. "Kellan da bir tane takıyor, değil mi?"

Tekrar başımı salladım, parmağımın etrafındaki zarif bandı parmakladım. "Evet, onunki sade gümüş. Sade, ona yakışıyor... Gerçekten çok hoş."

Sesim biraz hayalperestleşti ve Jenny gülümseyerek elimi bıraktı. "Bu çocuk beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor," diye mırıldandı. "Açıkçası tek bir kişiye bu kadar bağlı olabileceğini düşünmemiştim." Omuz silkti ve bana tekrar sarıldı. "Sevdiği kişinin sen olduğuna sevindim." Uzaklaşmaya başlarken başını salladı ve gözlerini devirdi. "Onun birlikte olduğu kızlardan bazılarıyla sürekli takılmak zorunda , sanırım kendimi vururdum." O

sırıttı ve güldü, sonra ne söylediğini fark etmiş gibi göründü ve yürümeyi bıraktı. "Oh, konuyu açmak istememiştım... bilirsiniz... o sadece... bazıları vardı ki..."

İçini çekti ve omuz silkti, gerçekten utanmış görünüyordu. Kendimi gülmeye ve omuzlarımı silkmeye zorladım. "Biliyorum. Onun ne olduğunu biliyorum. Sorun değil Jenny. Bunun için endişelenme."

Biraz rahatladı ve işe koşturmadan önce bir özür diledi. Derin bir nefes aldım ve bıraktım. Geçmişteki kaçamakları büyük bir sır değildi. Neredeyse haftalık toplantılar düzenleyip notlarını karşılaştıran bir grup varmış gibi görünüyordu. *Oh, bunu seninle de yaptı! İkimiz için de ne kadar harika!*

Kendi kendime sıırıttım, Rita'yı kulübün başkanı, Candy'yi de başkan yardımcısı olarak hayal ettim. Rain sayman olabilirdi... tamirci kız sekreter olabilirdi. Gözlerimi devirerek işe hazırlanmak için arka odaya yöneldim. O hayali kulübün hayali pozisyonlarını doldurmak çok kolay olmuştu.

Ne olduğunu anlamadan eski rutinime geri dönmüştüm. Okul yeniden başlamıştı ve yeni dönem için yepyeni derslerim vardı. Hâlâ İngilizce ana dalında lisans eğitimime devam ettiğim için derslerim edebiyat ve ev ödevi ağırlıklıydı. Eleştirel Uygulamalar dersim kadar zorlayıcı olacağından emin olduğum bir derse kaydoldum - Açıklayıcı Yazma Çalışmaları. Rehberlik danışmanımın tavsiyesi üzerine Yazma Öğretimi Teorisi ve Uygulaması dersine de yazıldım. Başkasına bir şeyler öğretmeyi öğrenmenin aynı zamanda kendiniz için de bir şeyler öğrenmenin iyi bir yolu olduğunu söyledi. Her ne kadar sınıfın önünde durup ders verme düşüncesi altıma işeme isteği uyandırır da aynı fikirdeydim. Ama mecbur kalırsam bunu yapabilirdim. Kellan hayatındaki zorlukların üstesinden gelebildiyse, ben de çok daha önemsiz dertlerimin üstesinden gelebilirdim.

İyi tarafından bakacak olursak, artık Cuma öğleden sonraları izinliydim. Doğru, çoğunlukla ders çalışacaktım ama iyi taraf iyi taraftır. Bu ve etik dersim bitmişti. Ve artık etik yok demek Candy yok demektir. Ve görünüşe göre o da

İngilizce'ye odaklanmıyordu; yeni derslerimin hiçbirinde görünmedi.

Cheyenne yaptı ama. Dışa dönük kadın şiir dersime geldiğinde kolunu bana doladı. Rock yıldızı erkek arkadaşımın nasıl olduğunu kısaca sorduktan sonra tatil tatilini anlatmaya devam etti. Heyecanla dinledim, Kellan dışında bir hayatım ve bağlantılarım olduğu için mutluydum. Bir kereliğine de olsa, sahip olduğum tek şey ona odaklanmak değildi. Annemin Anna konusunda korktuğu gibi, mutluluğum için tek bir şeye bel bağlamak istemiyordum. Bu, Kellan'ın bana en büyük mutluluğu vermediği anlamına gelmiyordu, veriyordu ama güç aldığım başka mutluluk kaynakları da vardı.

Okuldaki bu yeni dönemin hem en iyisi hem de en zoru olabileceğini düşünerek, Cheyenne ve ben soğuk bir Şubat öğleden sonrası şiir dersinden sonra çok ihtiyacımız olan kahveyi içmek için dışarı çıkmaya karar verdik. Profesör, farklı yorumların eserin anlamını nasıl tamamen değiştirebileceğini tartışıyordu. Süslü dili anlamakta biraz zorlandım ama Cheyenne aslında bu konuda çok sezgiseldi.

Son görevimizle ilgili açıklamalarını mest olmuş bir şekilde dinledim. Sonunda parçayı anladığımı hissetmeye başlamıştım. İşte tam da bu sırada birinin üzerine yürüdüm. Daha önce hiç böyle bir şey başıma gelmemişti, birine çarpmıştım ve yüzüm kırmızının beş tonuna dönmüştü. Cheyenne sakarlığıma kıkırdarken, ben de neredeyse ezip geçtiğim yabancından çabucak özür diledim.

Bir adım geri atarak kendini dengeledi ve ikimiz de aynı anda birbirimizin gözlerine kilitlendik, her ikimiz de kekeleyerek özür diledik. "Üzgünüm-"

Sıcak, koyu kahverengi gözlere bakarken cümlemi tamamlayamadım. Bir daha asla bakamayacağımdan emin olduğum kahverengi gözlere. Yüzümdeki tüm kanın çekildiğini hissederek, "Denny?" diye fısıldadım.

Derin bir nefes aldı, bir saniye tuttuktan sonra aceleyle bıraktı. Yumuşak bir gülümsemeyle sessizce, "Merhaba Kiera," dedi.

Aksanının ismimin etrafında kıvrıldığını bizzat duymak mideme bir ağrı sapladı. Ona baktım, bir anlık sessizlikle şok oldum. Denny Harris. Onu en son bir yıl önce gördüğüm zamanki haliyle aynıydı. Aynıydı ama farklıydı da. Koyu renk saçları eskisinden biraz daha uzundu ve onu daha yaşlı gösterecek şekilde yüzüne doğru taranmıştı. Çenesindeki kıllar da daha kalındı. Sakala yakın bir şey değildi ama eskiden bıraktığından gürdü. Bu da onu yaşlandırıyordu. Aslında, daha pahalı olduğu belli olan kıyafetlerinden biraz daha uzun boylu durmasına kadar her şeyi daha yaşlı görünüyordu. Sanki Seattle'dan bir çocuk olarak ayrılmış ve bir erkek olarak geri dönmüş gibiydi.

"İyi görünüyorsun," diye fısıldadım sonunda, boğazım acıyla kurumuştı.

Kararsızca gülümsedi, gözleri bir an için bedenimde gezindi. "Sen de öyle."

Birbirimize bakarken bir gerilim oluştu. Bu Cheyenne'i rahatsız etmiş olmalıydı; beni de öyle hissettirdiğini biliyorum. Sadece eski sevgilimle sokakta karşılaşmayı hiç beklemiyordum.

Elini omzuma koyarak, "Gitmeliyim... Sonra görüşürüz, Kiera," diye mırıldandı.

Gözlerimi Denny'den ayırmadan ona başımı salladım. Soğuk kaldırımda insanlar etrafımızda koşuşturuyordu ama ben onları görmezden geldim. Odaklanabildiğim tek şey Denny'nin karşımdaki imkânsızlığıydı. Uzun bir süre sonra Denny ne diyeceğini bilemiyormuş gibi etrafına bakınmaya başlayınca, "Seattle'a... geri mi döndün?" diye mırıldandım.

Bana bakıp gülümsedi ve içimden aptallığın akıp gittiğini hissettim. Elbette geri dönmüştü... Gözlerimi dikmiş ona bakıyordum. Başımı sallayarak, "Yani neden döndün?" diye ekledim. Sesimin kaba ve telaşlı çıktığını bilerek gözlerimi kapattım ve tekrar konuşmadan önce derin bir nefes aldım. Gözlerimi yeniden açarak sakince "Yani... seni görmek güzel" dedim.

Elini saçlarında gezdirdi ve cevap vermeden önce dudağını ısırdı. "Ben de seni gördüğüme sevindim."

Başımı sallayarak ona bakarken tek bir düşünce geçiyordu. Aslında ikinci düşünce, ona zaten kabaca sorduğum ilk düşüncenin hemen arkasındaydı. Bunun o kadar da kaba olmadığını düşünerek sormama izin verdim. "Neden bana geleceğini söylemedin?" Ne de olsa on dört saatlik uçuşlar pek de anlık şeyler değildi ve Denny'yle ara sıra konuşurduk ama Kellan'ın gittiği Kasım ayından beri konuşmuyorduk.

Denny sokağa baktı, sonra Cheyenne'le birlikte gittiğimiz kafeye doğru ilerledi. Eliyle işaret etti. "İçeri girmek ister misin? Sıcak bir yerde konuşalım." Titredi ve ben de gülümsedim, artık daha sıcak iklimlere alışkın olduğumu biliyordum, özellikle de yılın bu zamanlarında.

Başımla onayladıktan sonra sessizce dükkâna doğru yürüdük. Yanında yürürken küçük bir parçam onun elini tutmak istiyordu. Onca zaman ayrı kaldıktan sonra böyle hissetmek tuhaftı, ama yine de içimde bir yerlerdeydi. Yine de yapmadım. Kellan'a karşı dürüst olacağıma dair bir söz vermiştim, parmağımın üzerinde bir söz. Sözümden dönecek değildim.

Denny kapıda durakladı ve bir beyefendi gibi kapıyı benim için açık tuttu. Gülümsedim ve teşekkür ettim, o da gözlerini kaçırdı, bronzlaşmış yüzünü hafifçe kızarmıştı. Görünüşe bakılırsa süregelen bir cazibeye kapılan tek kişi ben değildim. Ama Denny'nin de bu konuda bir şey yapmayacağını biliyordum. Biriyle birlikteyken sadıktı ve şu anda Abby'yle birlikteydi. İçkilerimizi sipariş etmek için ilerlerken, Abby'nin de onunla birlikte şehirde olup olmadığını merak ettim.

Ben latte sipariş ettim, Denny de çay. Her şeyin tanıdık gelmesine gülümsedim. Sessiz bir masada otururken, ikimiz de dumanı tüten fincanlarımızı sessizce yudumladık. İlk bozan ben oldum. "Ee, arabayı geri istiyor musun?"

Hem bu soruyu sorduğum için hem de Anna'nın aracını o kadar kirletmiş olduğunu ve muhtemelen geri istemeyeceğini düşündüğüm için içim burkuldu. Denny gülümsedi ve başını salladı. "Hayır, şirket bana kiralık bir araba verdi. Sende kalabilir." Başını eğdi ve kupasına dönmeden önce sıcak bir şekilde gülümsedi.

Boğazımı temizledim ve saçlarımın bir kısmını kulaklarımın arkasına sıkıştırdım. "Şirket mi? İş için mi buradasınız?"

Denny bana bakmadan başını salladı. "Evet, genişliyorlar, ABD'de, Seattle'da şubeler açıyorlar." Omuz silktilti. "Bölgeyi bildiğim ve burada pek çok tanıdığım olduğu için bu görevi bana verdiler." Tekrar bana baktı. "Buradaki ofisi ben yöneteceğim."

Ağzım açık kalırken dudaklarında hayalet gibi bir gülümseme belirdi. Çok gençti, otuzuna daha birkaç yıl vardı ve sorumlu mu olacaktı? Zeki olduğunu hep biliyordum ama... vay canına. "Aman Tanrım, Denny, bu... inanılmaz. Tebrik ederim."

Gülümsemesi genişledi. "Teşekkür ederim."

Hâlâ şaşkınlıkla başımı sallayarak mırıldandım: "Abby seninle duyuyor olmalı. O burada mı?" Sanki aniden masalardan birinin yanında belirecekmiş gibi etrafıma bakındım.

Denny usulca iç çekti ve ben de ona döndüm. Üzüntüyle fincanına bakarak başını salladı. "Hayır... O hâlâ Avustralya'da."

Yüzündeki kaybı fark ederek elimi koluna koydum. Olmasını istemediğim halde, o kısa bağlantıda bir şeyler hissettim. Sıcak ve tanıdık bir şey, bana sarılmayı, rahatlatılmayı, seilmeyi hatırlatan bir şey. Gözlerini benimkilere diktiğinde parmaklarımı indirdim, onun gözleri de benim hissettiğim aynı anıyı yansıtıyordu. Fısıltıyla ona "İkinizin yürümediği için üzgünüm" dedim.

Kaşlarını çattı ve başını salladı. "Hayır, biz hâlâ birlikteyiz. O sadece... henüz barışamadı." Kaşlarını çattı ve tekrar kapılara baktı. "Aynı şirket için çalışıyoruz ve şu anki görevinden ayrılmasına izin vermiyorlar. Buraya uçmadan önce müşteriyle işini bitirmesi gerekiyor. Bu uzun bir iş... Buraya gelebilmesi aylar sürebilir."

O da bana baktı. "Neden ayrıldığımızı düşündün ki?"

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemediğim için donup kaldım. Esasen, bir kız ile hayalindeki iş arasında seçim yapmak zorunda kaldığımı düşünmüştüm. Bir kez daha işi seçtiğini . Yüzümü incelerken ağzı biraz düştü. "Çünkü Tucson'daki işi kabul ettim, değil mi?"

Omuz silktilim, hâlâ söylemek istemiyordum. İçini çekti ve elimi tutmak için masanın diğer tarafına uzandı. "Bunun için üzgün olduğumu biliyorsun, Kiera. Sanırım... Sanırım sana karşı pişmanlık duyduğum tek şey bu." Birleşen tenlerimizden başımı kaldırıp onunla göz göze geldim. Biraz gülümsedi. "Şey, bu ve..." Başımı salladı ve ben de bunu hatırlamak istemediğim için ürperdim. İç çekerek başımı salladı. "Ama Tucson... Seni aramalıyım. Onu almadan önce seninle konuşmalıydım."

Ağlamaya başlamak istemediğim için dudağımı ısırdım. Denny için yeterince ağlamıştım ve

I. Yüzüme bakarken başparmağı boş boş benimkini okşadı, derin gözleri içtenlikle özür diler gibi bakıyordu. Benimle yaptığı tek hatadan çok daha fazlası için ondan özür dilemem gerektiğini bilerek güven verici bir şekilde gülümsedim. "Artık her şey yolunda Denny. Artık bu konuda kendini kötü hissetmene gerek yok."

Başını salladı ama daha az üzgün görünmüyordu. Gözlerine bakarken, onu burada, benim şehrimde, neredeyse kapımın önünde görmenin tuhaflığına bir kez daha hayret ettim. Başımı sallayarak tekrar sordum: "Neden bana geleceğini söylemedin?"

Denny gözlerini kaçırdı, cevap vermedi. Kalın saç çizgisinin altında çenesinin gerildiğini görünce söylemek istemediği şeyi tahmin ettim. "Beni görmemeyi umuyordun. Şehrin, yollarımızın hiç kesişmeyeceği kadar büyük olmasını umuyordun." Bana döndü ve iç çekti. Başımı salladım. "Haklıyım, değil mi?"

Omuz silkerek ellerimize baktı. Sorularımın bir yerinde onları birbirine bağlamıştım ve şimdi masanın karşısında birbirimize sarılmıştık. Ben çekmedim. O da çekmedi. Bunun yerine başını salladı ve fısıldadı, "Seninle telefonda konuşmak bir şey, ama ben... Seni görmeyi kaldırabilir miyim bilmiyordum." Bana baktı, gözleri parlıyordu. "Sen çok..." İçini çekti, gözleri yüzümde gezindi ve düşüncesini bitirmedi.

Yutkunarak tekrar ellerimize baktı. "Ben sadece gizlice geri dönebileceğimi ve böylece uzun mesafeli arkadaşlık ilişkimizin devam edeceğini umuyordum. Bu karışıklığı önlemek istedim."

Tekrar iç çekti ve sonunda elini bıraktım. Üstünü okşayarak tekrar ona doğru ittim. "Herhangi bir karışıklık yok, Denny." Bana baktı ve ben de ona gülümsedim. "Abby ile birliktesin ve onunla mutlusun, değil mi?" Denny usulca gülümseyerek başını salladı. Ben de hissettiğim hafif acıyı görmezden gelerek başımı salladım. "Ben de Kellan'la mutluyum."

Yüzü hafifçe, o kadar hızlı bir şekilde irkildi ki, bakmasaydım fark etmeyecektim. Kendimi suçluluk duygusuna kaptırmadan gülümsedim ve başımı salladım. "Eğer ikimiz de mutluysak, yüz yüze bir arkadaşlıktan korkmak için bir neden yok." Başımı eğerek iç çektim, gözlerim dolmuştu. "Ve ben bu arkadaşlığı çok özledim... çok."

Gözleri daha da parlayarak elini benimkine geri koydu. "Benim de var, Kiera."

Elini geri çekerek hafifçe güldü ve saçlarının arasında gezdirdi. Ben de biraz güldüm, içimdeki duygu serbest kaldı. Bu garipliğin ilişkimizi kalıcı olarak değiştirmesine izin vermeyecek kadar uzun süredir arkadaştık. Eğer bir süre daha burada kalacaksa, bunu aşmanın bir yolunu bulacaktık.

Gülümseyerek kahvemi elime aldım ve uzun bir yudum aldım. O da öyle yaptı, gözleri parmağımdaki yüzüğe kaydı. Yüzüğü görünce tepki vermedi, bu yüzden ne anlama geldiğini anladığından emin değildim. Pek çok insan sağ ellerine yüzük takardı. Bu her zaman sembolik değildi. Ona ne anlama geldiğini söylemeye de niyetim yoktu. Muhtemelen Kellan'ın bize birbirimize sadık kalmamız için fiziksel bir hatırlatma yapmasını hastalıklı derecede komik bulacaktı. Hediyeye Denny'nin gözlerinden bakınca, aramızdaki şefkatli alışveriş biraz... üzücü görünüyordu.

Aklıma kaşlarımı çatmama neden olan bir düşünce geldi. Kellan binlerce kilometre uzaktayken, Denny'nin Seattle'da olduğunu Kellan'a söylememin hiçbir yolu yoktu. Çıldırırdı. Her şeyi bırakıp buraya dönecekti. Denny'yle arkadaştı, onu kardeşi gibi görüyordu ama aramızda çok fazla mesafe vardı.

çok fazla belirsizlik vardı... yüzüklerimiz bunun kanıtıydı. Ve Denny bu dünyada Kellan'ı gerçekten aldattığım tek kişiydi.

Aslında olan bu değildi; teknik olarak Kellan'ı değil Denny'yi aldatıyordum. Ama Kellan'la sevişmişim, ona onun olduğumu söylemişim... sonra da Denny'yle son bir kez yatmışım. Kellan bunu biliyordu... Bu onu yiyip bitiriyordu. Denny, Kellan'ın bana asla güvenmeyeceği tek kişiydi. Asılsız bir korku yüzünden hayallerinden vazgeçmesini göze alamazdım. Ve onu bir daha asla böyle incitemezdim. Asla. Kellan beni aldatırsa ve ben ondan nefret etsem bile. Başka bir erkeğe dokunmadan önce ondan ayrılırdım. Bir daha fahişe olmayacaktım. Sadece sonuçlarıyla yaşayamazdım.

Ayrıca, böyle bir şey olmayacaktı. Denny ve ben ilişkimizde o noktayı geçmiştik ve Kellan'ın endişelenmesini gerektirecek bir şey yoktu. Ama onu asla ikna edemezdim. Bölgesini işaretleyen bir hayvan gibi beni sahiplenerek izleyecek ve diğer erkekleri uyaracaktı. Kellan paylaşmazdı... Bana o kadarını zaten söylemişti.

Belki de yüz ifademi fark eden Denny sessizce, "Her şey mi?" diye sordu.

Başımı sallayarak yüzümü düzelttim. "Evet, sadece düşünüyordum..." Dudağımı ısırdım, korkularımı Denny'ye itiraf etsem mi etmesem mi diye düşündüm. Yine muhtemelen bunu hastalık derecesinde komik bulacaktı. Başka bir şekilde ifade etmeye karar vererek omuz silktim ve "Abby burada benimle olmanı sorun etmiyor mu?" diye sordum.

Denny hemen başını salladı ve elindeki bardağı ağzından indirdi. "Burada seninle birlikte değilim."

Kızardım ve yere baktım, ağzından bu kadar sert ve gerçek sözler çıkmasını beklemiyordum. Çiçeklere ve şiirlere alışkındım. Onun kalbi olduğuma dair özlü yorumlara alışkındım. İç çekti. "Yanlış söyledim. Demek istediğim... Ben buraya iş için geldim." Tekrar ona baktım ve omuz silkti. "Abby seninle aramızda neler geçtiğini biliyor. Sana asla geri dönmeyeceğimi biliyor, Kiera."

Gözlerimi tuttu, soğukkanlı ve dürüst ifadesinden geri adım atmadı. Dudaklarımın titrediğini hissettim, çünkü içimden o kadar çok duygu akıyordu ki, hiçbirini ayıramıyordum. Tam da benim düşündüğüm şeyi açık açık söylüyordu. Büyük bir şok değildi ama yine de... bunu bu kadar açık bir şekilde duymak... Evet, canımı yaktı.

Kaşlarını çatarak başını salladı. "Üzgünüm, kulağa... soğuk geliyor." Sonunda gözlerini benden kaçırıp elinde soğumakta olan fincana baktı. "Bazen gerçekler soğuktur." Başını kaldırıp bana baktı ve tekrar konuştuğunda aksanı duygularla daha da kalınlaşmıştı. "Yine de arkadaşlığını istiyorum. Benim için hâlâ önemlisin."

Başımı salladım ve inatçı bir gözyaşını gözümden uzaklaştırdım. "Bana karşı dürüst olman sorun değil, Denny." İçimi çektim ve biraz güldüm. "Ben de burada oturmuş aynı şeyi düşünüyordum zaten." Başını eğdi, kara kaşları çatıldı ve ben yine güldüm. "Kellan'ın endişelenmesine gerek yok çünkü sen ve ben bir daha asla... o yola girmeyeceğiz."

Denny güldü ve başını salladı. Kupasını kaldırıp bana uzattı. "Bir daha asla birlikte yatmamaya mı?" diye alay etti, gözlerinde bir parıltı vardı.

En sevdiğim şapşal sırtışımanın geri döndüğünü görünce gülümsedim ve onun kupasını benimkiyle tokuşturdum. "Bir daha asla seks yapmamaya." Bana bir kaşını kaldırdı ve ben de hemen ekledim, "Birbirimizle yani."

Ben kahvemi hızla yudumlarken o içtenlikle gülerek çayını yudumladı. Tanrım, tam bir aptaldım. Hâlâ kıkırdıyordu, tekrar koltuğuna yaslandı. Kalan gerginliğin başladığına gülümsedim. Kellan'la bir daha asla sadece arkadaş olabileceğimi sanmıyordum - zaten arkadaşken de sadece arkadaş olmayı başaramamıştık - ama Denny... oradaki rahatlık birbirimize karşı bu role bürünmemizi kolaylaştırıyordu.

Denny kendi kendine sırtırken, yine Kellan'ı düşünerek dudağımı endişelendirdim. İçimi bırakıp boğazımı temizledim. Denny başını kaldırıp bana baktı. "Kulağa tuhaf gelecek ama yakın zamanda Kellan'la konuşacak olursan ona burada olduğunu söylemez misin?"

Denny içini çekti, omuzları çöktü. "Kiera..."

İtirazını keserek başımı salladım. "Lütfen mi? Sadece... bundan bahsetmeyelim mi?"

Denny iç geçirerek masanın üzerine eğildi. "Kiera, sana onunla ilişkini nasıl yürüteceğini söylemek istemiyorum ama... ona yalan söylemeye başlarsan asla uzun süre dayanamazsın."

Ben de eğilerek başımı salladım. "Ve yalan söylemeyeceğim... Sadece şu anda ona söylemek istemiyorum."

Denny ifademdeki farkı anlamamış gibi bana kuru bir bakış attı. Dürüst olmak gerekirse, doğruluk sınırını zorladığımı biliyordum ama Kellan, Denny'nin o yokken bana bu kadar yakın olmasına iyi tepki vermezdi. Bu, ilk kez bir araya gelmemize çok benziyordu.

Elimi Denny'ninkinin üzerine koyarak tekrar başımı salladım. "Bunun önemli olduğunu biliyorum ve ona söyleyeceğim." İçimi çektim, durakladım. "Sadece onu korkutmadan nasıl söyleyeceğimi bulmam gerekiyor."

Denny bir an bana baktı, sonra yüzü şefkatle yumuşadı. "Tamam, ona söylemeyeceğim... ama yalan da söylemeyeceğim. Eğer bana sorarsa, ona söylerim." Hemen başımı sallamaya başladım ve Denny kaşlarını kaldırdı. "Ona her şeyi anlatacağım, Kiera... bu konuşmayı bile."

Yutkundum, sonra başımı salladım. "Sorun değil... iş o noktaya gelmeyecek. Önce ona söyleyeceğim."

İçini çekti ve pencereden dışarı bakarken başını salladı. "Öyle olsa iyi olur... Sinirini benden çıkarmasına ihtiyacım yok."

Sesi kesilirken dudağını ısırıldı. Ürperdim. Denny, Kellan'ı kanlı bir posa haline getirene kadar dövdüğü gece ona tam olarak böyle yapmıştı. Elini iki elimin arasında tutarak, "Teşekkür ederim Denny," diye fısıldadım.

Bana dönerek başını salladı. Konuyu değiştirerek yeni işine geçtim. Anında parladı ve sonra tıpkı yıllar önce olduğu gibi oldu,

Bana gerçekten heyecan duyduğu bir Şeyden bahsediyordu. Yılın ilk yarısından beri yaklaşık bir aydır Őehirdeydi ve kiralayacak bir yer bulana kadar dđrt yıldıızlı bir otelde yaşıyordu.

"Neden Kellan'da kalmıyorsun?" Düşünmeye fırsat bulamadan sordum.

Bana tuhaf tuhaf baktı, sonra başını salladı. "Hayır, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

Başımı sallayarak ürperdim. Hayır, muhtemelen olmazdı. Hayaletler benim için oradaydı, Denny içinse korkunç bir durum hiçbir uyarı olmadan yüzünde patlamıştı... Hayaletlerle başa çıkmak daha da zor olacaktı. Kellan'ın evine bir daha adım atmak istemezse onu suçlayamam. Bunu sormam bile aptalcaydı. Sanırım Denny'nin sık sık yaptığı gibi pratik olmaya çalışıyordum ve Kellan'ın evi Şu anda tamamen boştu. Boştu, sabırla sahibinin dönmesini bekliyordu, tıpkı benim gibi.

Katıldığı kampanyalardan bazılarını, hatta bir kadın hijyen ürünü için yaptığı kampanyayı bile zorlukla anlattıktan sonra, nihayet arkasındaki saatin kaç olduğunu fark ettim.

"Kahretsin, geç kalacağım." Denny benim baktığım saate ve yüzünü buruşturdu. Sevimli bir ifadeydi ve neden gerçekten gitmem gerektiğini hatırlamadan önce güldüm. Ayağa kalkarak ceketimi ve kitap çantamı topladım. "Fark ettiğimden daha uzun süredir konuşuyormuşuz. İşe geç kalacağım."

Denny başını salladı, ayağa kalktı ve ceketini de topladı.

Kendiminkini giyerken duraksadım ve başımı kapıya doğru eğdim. "Benimle gelmek ister misin?" Omuz silkerek ekledim, "Sana yemek getirebilirim... tıpkı eski günlerdeki gibi."

Yere baktı, usulca gülümsedi. "Tıpkı eski günlerdeki gibi." Tekrar yukarı baktığında omuz silkti, Şapşal sırtışı geri döndü. "Elbette... Neden olmasın?"

Denny beni şirket arabasıyla Pete'in evine kadar takip etti, şık, siyah ve pahalı bir şeydi. İyi iş çıkarması beni gülümsetti; başaracağını hep biliyordum. Denny'den her zaman emin olduğum bir şeydi bu; denediği her işte başarılı olurdu. Ve bu yaşta sorumluluk sahibi olmak... Görünüşe göre şimdiden bir yerlere gelmişti.

Kellan'ın gayri resmi olarak ayrılmış park yerine girerken Denny'nin yanıma yanaşmasını izledim. Kellan'ın Chevelle'ine bakarken kaşlarını çatıyor, belki de Honda'sının nerede olduğunu merak ediyordu. Muhtemelen bir noktada Anna'nın neredeyse aracıma el koyacağından bahsetmem gerekecekti. Umarım bu haber onu çok rahatsız etmemiştir.

Ama spor arabasının yanında durup beni beklerken hiçbir şeyden bahsetmedi. Onu burada görmek çok tuhaftı, sanki bir solucan deliğinden düşmüş ve zamanda geriye itilmiş gibiydim. Her şey farklıydı ama her şey aynıydı da. Yanına yaklaştığımda bana doğru döndü ve kapıya doğru yürümeye başladık. Bana elini uzatmadığı için bir anlık bir kayıp hissettim. Bunu yapmasını istediğimden ya da ona ihtiyaç duyduğumdan değil, daha çok bunu yapmasını beklediğimden.

Biriyle uzun süre birlikte olduğunuzda, davranışlarını tahmin etmeyi öğreniyorsunuz ve geçmişte birlikte yürürken Denny her zaman gülümser ve bana elini uzatırdı. Bunu yapmaması biraz sarsıcıydı ve artık geçmişi yeniden yaşıyormuşum gibi hissetmiyordum.

Denny benimle birlikte kapıdan içeri girdiğinde doğaçlama planımdaki kusuru fark ettim; herkes bize tekrar birlikte bakarken çeneleri düştü. Rita, Kate, tüm müdavimler... Jenny bile şaşırmış görünüyordu. Pek çoğu Denny/Kellan üçgenini bilmiyordu ama Denny'nin eski sevgilim, Kellan'ın da şimdiki sevgilim olduğunu biliyorlardı.

Kellan uzaklardayken Denny'nin rahatlıkla şehre dönmüş olması başlı başına bir dedikodu girdabına neden olmak için yeterliydi. Birdenbire birlikte takılmaya başlamamız ise, yüzlerindeki ifadeye bakılırsa, birkaç kişinin standartlarına göre daha da tuhaftı. Muhtemelen birkaç arkadaşım da "Kellan'a söyleme" konuşması yapmam gerekecekti. Sadece şimdilik. Önce biraz zamana ihtiyacım vardı, Kellan'ın aşırı tepki vermesini önlemek için bir plan yapmalıydım.

Denny yanımda dururken biraz eğilerek, "Sadece bana mı öyle geliyor yoksa herkes bize mi bakıyor?" diye mırıldandı.

İçimi çektim ve gözlerimi devirerek ona baktım. "Sadece sen değilsin... Sanırım haberler için durgun bir hafta oldu." Güldüm. "Şu anda şehirdeki en sıcak haber biziz."

Bana sırtıttı. "Oh iyi, ben de bunun garip olacağından endişeleniyordum."

Biraz daha güldüm ve ona istediği yere oturmasını işaret ettim. Şaşırtıcı bir şekilde, ya da belki de genellikle oraya oturduğu için bilinçsiz bir alışkanlıktı, grubun masasını seçti.

Eşyalarımı bırakmak için arka tarafa gitmeden önce bir süre onu izledim. Jenny önüme çıktığında neredeyse günün ikinci çarpışmasını yaşıyordum. Tam zamanında yanımdan geçerken kalbimin küt küt attığını hissettim. İnsanlarla karşılaşmaktan gerçekten nefret ederdim.

Jenny Denny'ye bakarken kaşlarını çattı. Bana doğru eğildi. Denny'nin onu odanın öbür ucundan duyabileceğinden korkuyormuş gibi sessizce konuşarak, "Ne yapıyorsun Kiera?" diye fısıldadı.

Yüzüne baktım, içimde bir kızgınlık alevi titremeye başlamıştı. Herkes benim bir erkekle sadece arkadaş olmaktan aciz olduğumu mu düşünüyordu? "Şey, birkaç dakika geciktiğim için vardiyama başlayabileceğimi düşündüm."

Arkaya doğru devam etmeye çalıştım ama Jenny kolumu tuttu. "Hayır, onunla, onunla ne yapıyorsun?"

Denny'ye baktım. Dirseklerini masanın üzerine dayamış, barın içinde olmayı özümseyerek etrafına bakınıyordu. Belki de burayı özlemişti? Arkadaşının şehre döndüğünü gören Sam, Denny'nin yanına doğru gitmeye başladı. Jenny'ye döndüğümde onun gürültülü selamını duydum. "Şehre geri dönen eski bir arkadaşına rastladım. Akşam yemeği ısmarlamak için onu buraya davet ettim,

çünkü onu görmeyi özledim." Parmaklarını kolumdan dikkatlice ayırarak, "Bu neden sorun olsun ki?" diye ekledim.

Nedenini biliyordum... Jenny de biliyordu. Başını sallayarak mırıldandı, "O sadece bir arkadaş değil, Kiera, o senin eski sevgilin, senin ve Kellan'ın eski sevgilisi..."

İçini çekti ve ben de yorumumu engellemek için dudağımı ısırdım. Evet, Kellan'la ona ne yaptığımızı tam olarak biliyordum. Açıkça söylemesine gerek yoktu. Söz yüzüğüme bakarak söylemek üzere olduğu şeyi değiştirdi. "Kellan burada olduğunu biliyor mu? Kellan yokken onu görecektir misin?"

Başımı eğdim, gerçekten de az önce tekrar iki erkekle birlikte olmaya başlayıp başlamayacağımı sorup sormadığını merak ediyordum. Başımı gereğinden biraz daha sert sallayarak, "Hayır!" diye bağırdım. Tepkim karşısında biraz irkildi ve nefes vererek kendimi rahatlattım. Kolumu onun koluna doladım ve arka tarafa doğru yürümeye başladım.

Yürürken bana karşı rahatladı ve daha kontrollü bir sesle ona "Evet, şehre döndüğünde muhtemelen onunla birkaç kez takılacağım" dedim. Bana kaşlarını kaldırdı ve ben de hemen ekledim, "Hayır, onunla 'görüşmüyorum'." Parmağımdaki yüzüğe baktım ve gülümsedim. "Ben Kellan'ınım... ve bu değişmeyecek, ama Denny bir arkadaş ve onun burada olduğunu görmezden gelemem."

Koridora çıktık ve Jenny düşünceli bir ifadeyle başını salladı. Başımı sallayarak, "Sonu bu kadar kötü biten bir yola geri dönmeyeceğim." diye ekledim. İçimi çektim ve başımı öne eğdim. "Dersimi aldım Jenny. Artık o kişi değilim."

Arka odanın önünde durduğumuzda sırtımı sıvazladı. "Biliyorum, Kiera. Sanırım sadece iyi bir şeyi mahvettiğini görmek istemedim." Gözlerime bakmak için eğildi. "Ve sen ve Kellan iyi bir şeysiniz."

Gülümsedim ve başımı salladım. Bana hızlıca sarılıp gitmeye hazırlanırken dirseğinden tuttum. "Evan'la konuşurken Denny'nin burada olduğundan bahsetmesen olur mu?"

Omuzları çökmüş bir halde bana Denny'nin daha önce attığı bakışın aynısını attı. "Kiera..."

Başımı salladım. "Kellan anlamayacak. Hiçbir şey inanmayacak. Turu bırakacak ve eve gelecek. Ben okulu bitirene ya da Denny gidene kadar, hangisi önce olursa, yanımda kalacak." Başımı yavaşça salladım. "*Her şeyi bir* kenara atacak, Jenny. Hayallerini... ve Evan'inkileri."

Jenny bakışlarımı tutarak iç çekti. "Ona söyleyecek misin?"

Başımı salladım. "Evet... nasıl yapacağımı öğrenir

öğrenmez."

Gözlerini kapatarak başını salladı. Gözlerini açtığı anda teslim olmuş görünüyordu... ve sinirlenmişti. "Yalan söylemekten nefret ediyorum Kiera, özellikle de Evan'a."

Dirseğini bırakarak yere baktım. Ben de yalan söylemekten nefret ederdim ama bazen insanları korumak için biraz geçiştirmek zorunda kalırdınız. Denny'nin de dediği gibi, bazen gerçekler soğuktur. Mecbur değilseniz neden birine bunun acısını çektiresiniz ki? "Biliyorum Jenny." Tekrar ona baktım. "Eğer yardım edebilirsen, bundan bahsetme yeter."

Dudağını büktü, sonra başını salladı. Başını hafifçe sallayarak uzaklaştı. Teşekkür etmek için seslendim ama bana dönüp bakmadı. İçimi çektim, bu küçük aldatmacadan şimdiden nefret ediyordum. Yine de şu an için gerekliydi.

Bölüm

Şüphe

Bara geri döndüğümde Denny hâlâ Sam'le sohbet ediyordu ama şimdi Kate ve birkaç müdavim de ona katılmıştı. Oturmuş konuşurlarken hepsi gülüyordu ve ben de bir anlığına gülümseyip onun tekrar burada olduğu gerçeğini içime çektim. Onun şapşal sırtışını izlemek, kahkahalarını duymak, birlikte olduğumuz zamanlardaki tüm güzel duyguları geri getirdi. Geçen yıl onu ne kadar özlediğimi fark etmemi sağladı. Tekrar gitmesinin benim için zor olacağını biliyordum. İlk seferinde de oldukça zor olmuştu.

Kate onun omuzlarını sıkıp sarılırken, hâlâ ayakta durup onu izlediğim yere doğru baktı. Aptalca sırtışı sıcak bir gülümsemeye dönüştü ve bana hafifçe başını salladı. Yüzüm bir milyon derece kızarıırken, anılarımı anlatmayı bıraktım ve ona bir içki getirmek için bara doğru yöneldim.

Rita ona bir bira doldururken spekülatif bir şekilde bana baktı. Benim duyabileceğim kadar yüksek bir sesle mırıldandı: "Kedi uzaktayken..."

Gözlerimi devirdim ve çenemi sıktım. Rita'yı terslemenin bir yararı olmazdı. Herkesin herkesle takıldığını düşünme eğilimindeydi. Hemen hemen her şeyde iğrenç bir davranış görürdü. Hatta bir keresinde bana Küçük Deniz Kızı'nın neredeyse pornografik olduğunu söylemişti. Nedenini hâlâ bilmiyorum.

Onu duymamış gibi davranarak ve ayrıca derin kesimli v yakasının altından sutyeninin üst kısmını açıkça göremiyormuş gibi yaparak Denny'nin içkisini aldım ve grubun masasına, daha doğrusu eskiden grubun masası olan masaya doğru yöneldim.

Yanından geçerken n kapı gıcırdayarak açıldı ve ben de gönülsüzce baktım. Genelde bara gelmeyen birini görünce durdum. Rachel hemen benimle göz göze geldi. Bronz teni parlıyor gibiydi ve badem gözleri ışıldıyordu. Kolunun altına sıkıştırdığı dizüstü bilgisayarını kaldırdı, uzun siyah saçları neredeyse onu gizliyordu, geniş gülümsemesi daha da genişledi. "Selam, Kiera. Bu gece burada olmana sevindim. Sana ve Jenny'ye bir şey göstermek istedim."

Oda arkadaşının içeri girdiğini gören Jenny merakla bize doğru yürüdü. "alıştırabildin mi?" diye sordu, parmağıyla Rachel'ın saından çıkardığı makineyi göstererek.

Başını sallayarak Denny'nin masasına doğru yürümeye başladı. Erkek arkadaşı genellikle Denny'nin oturduğu koltukta oturduğu için bu doğaldı sanırım. Ne konuştuklarını merak ederek, Rachel'ın Denny'nin karşısındaki dizüstü bilgisayarı kurmasını kaşlarını çatarak izledim.

Sam ve müdavimler Denny'den ayrılıp kendi akşamlarına dönerken, Denny masasına yeni gelen kişiye başını eğdi. "Merhaba," dedi kibarca, Rachel'ın kim olduğunu bilmeden.

Sinirli bir şekilde saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. Onunla zar zor göz teması kurarak bilgisayarı açtı. "Merhaba," diye ciyaktı. "Umarım masanızı bir saniyeliğine ödünç almamın sakıncası yoktur."

Denny onun utangalığına güldü ve sanki Rachel ona beni hatırlatıyormuş gibi kk, bilmiş bir gülümsemeyle bana baktı. "Hiç de değil."

Gözlerimi indirerek elimi Rachel ve Denny arasında gezdirdim. "Denny, Rachel... Rachel Denny." İkiisi de kısa bir temas kurdu ve Rachel başını hafıfe salladı. Denny'nin haklı olduğunu düşünüp gülmek isteyerek, "Rachel Jenny'nin oda arkadaşı ve Matt'in kız arkadaşı," diye ekledim. Denny'ye dönüp kaşlarını çattım. "Denny... benim eski sevgilim." Omuz silktim.

Rachel'ın gözleri Denny'ninkilere kaydı. "Eski sevgilisi sen misin? Eski sevgilim mi?"

Hemen yüzü kızardı ve bilgisayarına baktı. Denny'nin de yüzü kızardı ve başka tarafa baktı. Dudağımı ısırđım... Sanırım Matt ya da Jenny, Kellan'la Denny'nin arkasından ilişki yaşadığımızı Rachel'a anlatmışlardı. Harika. Sanırım onunla da "Matt'e söyleme ki o da Kellan'a söylemesin" konuşmasını yapmam gerekecekti.

Her şeyden çok ellerimle bir şeyler yapmak istediğim için Denny'ye birasını uzattım. Hemen bir yudum aldı. Bunu yapmamız gerektiği için ve kendimi kötü hissettiğim için ona bir elma lolipopu verdim. Lolipopu alırken dudaklarını büktü ve gülerek başını salladı. Ona ne verdiğimi düşünene kadar nedenini merak ettim... bir enayi. Ve tam da muhtemelen kendini dev bir enayi gibi hissederken.

Biraz iç çekerek ona ne yemek istediğini sormayı düşündüm ama Rachel benden önce tekrar konuştu. İnternete girip bir cümle yazdı. "Matt bunu ayarlamamı istedi, ben de çocuklar yokken yapabileceğimi düşündüm." Başını salladı, gülümsemesi geri geldi. "Daha bir saat önce yayına girdik ve insanlar bana göndermem için bir şeyler yolladılar bile."

Yazdığı sayfa yüklendiğinde çenem düştü. Bu bir D-Bag web sitesiydi. O farklı sayfalar arasında gezinirken ben başımı salladım. Her şey orada var gibiydi - çocukların fotoğrafları, tüm şarkılarının çalma listesi, turne programları, her üyenin kısa bir biyografisi, hayranlardan gelen geri bildirimler.

Kellan'ın biyografisine tıkladığında kaşlarımı çattım. Açıklamasının altında sahnede çekilmiş bir fotoğrafı vardı... tişörtlüz. Eski bir fotoğraftı ve dövmesinden hiçbir iz göremiyordum, sadece yağsız, tonlanmış, kazınmış kaslar vardı. İnanılmaz derecede seksi bir fotoğraftı. Fotoğrafı kim çektiyse, kameraya doğru dönerken bir elini saçlarının arasından geçirmiş. Baş eğikti ama gözleri yukarıdaydı ve doğrudan fotoğrafçıya bakıyordu. Memnuniyet vaat eden gözlerle dudaklarında yumuşak, baştan çıkarıcı bir gülümseme oynayıyordu. Bu anı yakalayan kişinin daha sonra çok özel bir performans sergileyeceğinden oldukça emindim.

Bunların Rachel'ın kişisel resimleri olup olmadığını merak ederek kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Neden yarı çıplak olan tek kişi Kellan?" Fotoğraflara bakarken

Hepsi de normal giyimli olan diğer çocukların fotoğraflarını görünce kaşlarımı biraz daha çattım.

Rachel bana baktı, yanakları kızarmıştı. "Bu resimleri bana Matt verdi. Yıllardır hayranlarından topluyormuş." Kellan'ın vücudunu işaret etti, sonra ana sayfaya geri tıkladı, sonunda onun çoğunlukla çıplak görüntüsünün de duvar kağıdının büyük bir kısmına sorunsuz bir şekilde karıştığını fark ettim. Bakışlarını ekrandan tekrar bana çevirirken başını sallayarak sessizce, "Matt bana sahip oldukları şeylerle çalışmamı söyledi... en iyi özelliklerini ortaya çıkarmamı." dedi.

Bakışlarımdan uzaklaşarak mırıldandı, "Kellan'ın vücudu... en iyi özelliklerinden biri, bunu ben bile kabul ediyorum."

İç çekerek başımı salladım ve gözlerimi devirdim. Denny ayağa kalktı ve ekrana bakmak için yürüdü. Biraz kıkırdayarak başını salladı. "Haklı." Bana bakarak bir kaşını kaldırdı. "Pazarlama açısından sağlam bir strateji... seks sattırır."

Satılan "seks "in erkek arkadaşımın etrafında dönmesinden ve bunu savunanın eski sevgilim olmasından nefret ederek Rachel'a pat diye, "İnsanların sana bir şeyler gönderdiğini söylemiştin? Ne gibi şeyler?"

Rachel dik oturdu ve ellerini çırpı. "Sana bu bölümü göstereceğim için çok heyecanlıyım." Kıkırdayarak, belki de onu kızdırmayacağım için sevinerek, "Videolar" başlıklı bölüme yöneldi. Yüzümü buruşturdum, kafam karışmıştı. Grup hiç video çekmemişti. En azından benim gördüğüm kadarıyla.

Birkaç tanesini geçtikten sonra sahnedeki çocukların küçük bir resminde karar kıldı. Videoyu oynatmaya başladığında biraz güldüm. Kesinlikle profesyonelce hazırlanmış bir video değildi, daha çok bir hayranın cep telefonunda oluşturduğu bir şeye benziyordu. Hafif sallantılı ve yakınlardaki çığlık sesleriyle neredeyse bastırılmış olan video, yakın zamanda gerçekleşen bir gösteriden alınmış gibi görünüyordu. Rachel görüntülerin birkaç hafta öncesine ait olduğunu söyleyerek bunu doğruladı.

Jenny kıkırdadı ve eğildi, gözleri arkadaki adamın davuluna odaklanmıştı. Rachel, Matt'in gitarını o kadar hızlı çalmasını izlerken mutlu bir şekilde içini çekti ki, parmaklarının hareket ettiğini zar zor fark edebiliyordunuz. Benim gözlerim ise Kellan'a takılmıştı. Onu sahnede izleyeli bir ömür geçmiş gibiydi. Aslında sadece üç ay olmuştu, bize ayrılan ayrılığın yarısıydı, ama bana çok çok daha uzun gelmişti.

Kalçama yaslanarak tekrar iç çektim ama bu kez memnun bir şekilde. Bu film nerede çekilmiş olursa olsun, Kellan varlığıyla sahneye hükmediyordu. Tıpkı burada, nispeten daha küçük sahnemizde yaptığı gibi, tamamen rahat, evindeymiş gibi görünüyordu. Bu benim için hâlâ mucizeviydi.

Ne yaptığımı düşünmeden Denny'nin yanına doğru eğildim. Doğruldu ve benden yarım adım uzaklaştı. Özür dilerim diye mırıldandım ama bana bakmıyordu, gözleri Kellan'a dikilmişti. Beni kaybettiği adamın seçtiği meslekte başarılı olmasını izlerken neler hissettiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

Bunu kafamdan atıp sahnede kasıla kasıla yürüyen Kellan'a döndüm, şarkı sözlerini söylerken bir yandan da kalabalıkla etkileşime giriyordu - onlara uzanıyor ya da şakacı bir şekilde elini kulağına götürüyordu. Hatta birkaç kişiye göz kırptığına yemin edebilirim. Midemdeki sancıları görmezden gelmeye çalıştım.

Şarkı bittiğinde kalabalıkla birlikte alkışlamak istedim. Hepsi çok başarılıydı, başaramayacaklarından endişe ettiğimden değil - çocuklar her zaman harikaydı - ama sürekli seyahat etmenin ve bununla birlikte gelebilecek yorgunluğun yeteneklerini hiç engellemediğini görmek güzeldi.

Tam Rachel'a daha kaç video olduğunu ve yemek molamda bilgisayarını ödünç alıp alamayacağımı sormaya başlamıştım ki, cep telefonu kamerası Kellan'a odaklandı. Konuşmayı bıraktım, çok yakın ama bir o kadar da uzak olan görüntüsüne baktım. Kalabalığa gülümseyerek hepsine teşekkür etti, eğildi ve sonra bir öpücük kondurdu. Sahneden inmek için döndü ve görüntüleri kaydeden hayranı onun ilerleyişini takip etti. Görünüşe göre hayran Kellan'ı izlemek için en çekici kişi olarak bulmuştu.

Kellan perde arkası bir alana çıkıyor olması gereken bir köşeyi dönmeye başladığında, köşeden önce bir kadın fırladı.

Ekranda o şekilde görünmesi beni korkuttu ama Kellan onun görünmesine hiç tepki vermedi. Sanki orada olacağını biliyordu. Sadece ona gülümsedi, sırtışı nefes kesiciydi. Vücudumdaki tüm kanın çekildiğini hissederken, Kellan'ın şakacı bir şekilde onun iki dirseğini tutmasını izledim. Başını salladı, yüzünde hâlâ sevinçten başka bir şey yoktu, hareketli bir şekilde ona bir şeyler söyledi.

Heykelsi kadın ona gülümsedi ve başını salladı, yüzü de aynı derecede neşeliydi. Grup takipçisi bir hayranın nasıl görünmesini bekliyorsam öyle değildi. Koyu siyah saçlarını gevşekçe topuz yapmış, para kokan kıyafetler giymiş, üst sınıf, iyi toparlanmış biriydi. Kremi, moka rengi bir teni, onun altında mükemmel bir kemik yapısı ve inkar edilemeyecek kadar dolgun ve yumuşak dudakları vardı. Muhteşemdi. Manken güzeli. Ünlü muhteşemliği. Halle Berry güzelliği. Gözlerimi kısarak bir an için acaba Halle Berry olabilir mi diye düşündüm. Bu benim şansım olmaz mıydı? Eğer çoktan ünlü bir aktrisle takılmış olsaydı.

Tam yüzünü çevirdiğinde ve bunun aktris olmadığını anlamama yetecek kadarını gördüğümde, Kellan onun kulağına eğildi. Ona bir şey söylemek için mi eğiliyordu yoksa dişlemek için mi eğiliyordu hiçbir fikrim yoktu. Video kapandığı için daha sonra ne olduğunu da anlayamadım. Ekran tekrar grubun küçük resmine döndüğünde gözlerimi kııptım. Gerçekten de gördüğümü sandığım şeyi mi görmüştüm? Buna inanmak istemiyordum ama şüpheli görünüyordu. Sonra Noel'de okumama izin vermediği o tuhaf mesaj vardı. Griffin'den geldiğini söylemişti. Öyle miydi?

Midemde kaynayan öfkeyle bilgisayarı işaret ettim. "Şu son kısmı tekrar oynatır mısın lütfen?" Sesim kısa ve gergin bir şekilde sordum.

Rachel saçlarını tekrar tekrar kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Kiera, özür dilerim. Bu daha yeni ... Size göstereceğim için çok heyecanlıyım, henüz tamamını izlememişim."

İstmeden de olsa ona ters ters bakarak, "Bir daha çal Rachel," diye çıkıştım. Ne gördüğümü gerçekten bilmediğim için kendimi sakinleştirerek, "Lütfen," diye ekledim.

Denny'nin elini omzuma koyduğunu hissettim ama ona bakamadım. Kına yakmayacağından emindim ama o kadar şaşırmadığından da aynı derecede emin değildim. Belki de Kellan'la tek eşli bir ilişki kurmayı hayal ediyordum. Belki de bu mümkün değildi. Gözlerimi sımsıkı kapatarak başımı salladım. Hayır, onunla konuşmadan bir sonuca varamazdım. Önce başarısız olmasına izin vermeden onu mahkûm edemezdim. Babamı ikna ettiğim şey bu değil miydi?

Başka bir elin bana dokunduğunu hissederek gözlerimi Jenny'ye açtım. Dudağını ısırarak başını salladı. "Eminim son derece mantıklı bir açıklaması vardır, Kiera. Bunun hiçbir şey olmadığına eminim... gerçekten."

Ona başımı sallarken gözlerimin dolduğunu hissettim. Elbette, hiçbir şey olmayabilirdi, gerçekten bilmiyorduk. Ama her birinin bunu merak etmesi için yeterli bir şeydi. Ve bu da midemi bulandırmaya başladı.

Ben klibi tekrar izlerken Jenny heyecanla Kate'e Evan'ın performansını anlatarak işine geri döndü. Denny yanımda kaldı, hiçbir şey söylemedi ama uzaklaşmak için de bir hareket yapmadı. Kellan'ın tekrar güzelliğe doğru eğilmesini izlerken başımı salladım. Onu görmek midemi bulandırıyor. Gerçekten kendimi durdurmalıydım. Gerçekten izlememeliydim. Ama Rachel'in omzunun üzerinden ekrana bakarken olduğum yerde donup kalmıştım.

Rachel tekrar oynadıktan sonra, belki de aklımdan çıkarmak için web sitesinin farklı bir alanına geçmeye çalıştı, ama kıskançlık krizimin içinde öylece kaymasına izin veremeyecek kadar derindim. Olabildiğince sabırlıydım ve son bir yılda çok büyümüşüm ama hâlâ büyümem gereken çok yer vardı. Fareyi ondan aldım ve videoya tekrar tıkladım.

İç çekerek ayağa kalktı ve Denny ile benim aramda ilerledi. "Ben... size biraz zaman vereyim," diye mırıldanarak masadan uzaklaştı.

Klibi tekrar tekrar izlerken tırnaklarımı ısırtıyor ve tüm bunların ne anlama geldiğini merak ediyordum. Tanımadığım birinin yanında çok rahat görünüyordu. Tüm telefon konuşmalarında bahsettiğini hiç duymadığıma emin olduğum bir kişi. Tam da Kellan'ın o anı geri sararken

yaklaşık yirminci kez ona doğru eğildiğinde, dizüstü bilgisayar yüzüme kapandı.

Gözlerimi kırıştıtararak Denny'ye baktım. Hâlâ arkamda duruyordu ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. "Destekleyecek hiçbir kanıt olmayan bir şey için endişelenerek ülser olacaksın." Kaşlarını kaldırdı. "Güven bana... Biliyorum."

Yüzüm kızardı ve başımı çevirmeye başladım ama Denny hemen ekledi: "Ayrıca bana yemek sözü verdin ve açlıktan ölüyorum." Ona bakarak biraz gülümsemeyi başardım. Keyfimin yerine geldiğini görünce başını salladı. "Bana şu dünyaca ünlü burgerlerinizden getirebilir misiniz?"

Dudağımı ısırarak kapalı dizüstü bilgisayara baktım. Tekrar izlemek istiyordum ama Denny haklıydı, Kellan'ın yanlış bir şey yaptığına dair elimde hiçbir kanıt yoktu. Muhtemelen bağlamından kopardığım kısa bir anı izlerken kendimi kızdırmaktan başka bir şey yapamıyordum... umarım. Beklemem ve Kellan'a daha sonra sormam gerekecekti ve bunu ona, onunla yatıp yatmadığını açıkça sormadığımı belli etmeyecek bir şekilde yapmalıydım. Konuyu kurnazca açmam gerekecekti... ve kurnazlık benim güçlü yanımdı değildi.

Videoyu şimdilik bırakarak ayağa kalktım ve elimi omzuna koydum. "Elbette." İçimi çektim. "Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm."

Denny masanın üzerindeki bilgisayara baktı. "Sorun değil, Kiera... Anlıyorum," diye fısıldadı.

O andan sonra videoyu bıraktığımı söylemek isterdim. Bunu söylemek isterdim ama bu doğru olmazdı. Dizüstü bilgisayarı Rachel'dan aldım ve ona yarın geri vereceğimi söyledim. Denny yemeğini yerken bana başını salladı, ama anlıyormuş gibi bana sempatik bir gülümseme de verdi. Yarın beni arayacağını ve nasıl olduğumu soracağını söyledi. Her şeyden sonra bile hala benim bakıcım olmasına hayret ettim. Benden bir yıl boyunca fiziksel olarak ayrı kaldıktan sonra bile. Ona hızlıca sarıldım, barın etrafında fısıltıların dönmesine neden olan bir sarılma, ona Abby'ye benden selam söylemesini söyledim. Yüzündeki gülümseme bütün gece gördüğüm en büyük gülümsemeydi ve telefonunu cebinden çıkardığını fark ettim.

otoparka doğru giderken cebindeydi. Onu hemen o anda arayacağını düşündüm.

Vardiyamdan sonra eve gittim ve grubun web sitesinde bulunan tüm klipleri izledim. Kellan'ı tekrar iş başında görmekten keyif alırken, o kadını da iki kez daha gördüm. Arka plandan anlayabildiğim kadarıyla, kadının görüldüğü üç video da üç farklı yerde çekilmişti, sanki gerçekten de onlar şehir şehir dolaşırken onları takip ediyormuş gibiydi.

Kanımı yaktı ve o gece uyuyamadım. Elimde cep telefonumla videoları tekrar tekrar izledim ve kendimi arayıp cevap istemekten zor alıkoydum. Kız kardeşim sabaha karşı odama daldı ve benimle birlikte yatağa çöktü. Denny gibi o da dizüstü bilgisayarı kapatıp sinirli bir homurtu çıkardı.

İçimi çektim, yastıklara yaslandım, elim telefonuma sıkıca sarılmıştı. "Ne yapıyorsun ayakta?" Mırıldandım.

Bilgisayarı kucağımdan kaldırarak başını oraya koydu ve bana ters ters baktı. "Duvarların arasından öfkenizi duyar gibiyim. Neler oluyor?"

Başımı salladım. "Hiçbir şey." Bir şey olmamalıydı... Söz vermişti.

Yüzümü görünce doğrulup oturdu. "Hayır değil... Ne oldu?" Bilgisayara doğru , eline aldı ve açtı. "Burada bir şey mi var?" sordu, ipeksi saçları omzunun üzerinden düşerken.

Dudağımı ısırdım ve başımı salladım, sonra başımı salladım. "Sadece grubun bazı hayran görüntülerinde ortaya çıkan bir kız." Anna bütün gece baktığım sayfaya giderken içimi çektim. "Ben sadece... bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

Anna çatık kaşlarla bana baktığında içimi çektim ve ona hangi videonun oynatılacağını gösterdim. Sessizce videoyu izledi, sonra bana baktı ve başını salladı. "Bilmiyorum, Kiera." Elimdeki telefona bakarak omuz silkti. "Neden arayıp sormuyorsun?"

Telefonuma bakarken içimden hüzünlü bir ses çıktı. "Keşke yapabilseydim... ama *o* kız olmak istemiyorum." Doğrulup kollarımı bacaklarımin etrafında kenetledim. "Ayrıca, ne diyebilirim ki? Bir videoda bir kıza dokunduğunu gördüm... açıklamak ister misin?"

Yere bakarak başımı salladım ve Denny'nin sözlerini hatırladım. "Aldattığına elimde hiçbir kanıt yok, sadece tanımadığım bir kızla kısa bir anlık... yakınlaşma... var. Bu onu sorularla köşeye sıkıştırmak için yeterli değil." Tekrar ona baktım ve hüzünle gülümsedim. "Sevgilisinin şöhretini kaldıramayan kıskanç bir kız olmak istemiyorum. Bizim gibi çiftler böyle ayrılır."

Kendi kendine iç çekerek uzanıp saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Evet, sanırım." Yüzü bu çılgın saat için fazlasıyla çekici bir şekilde parlayarak, "Griffin'e sorabilir miyim? Eminim o kızın kim olduğunu biliyordur." Bunu söyledikten hemen sonra kaşlarını çattı, sanki Griffin onu tanıyorsa, o zaman onu yakından tanıyordu.

Dudağımı ısırarak başımı salladım. "Hayır, tüm cevaplar ondan gelmeli. Onu gözetlemek için arkadaşlarını kullanan kız da ben olamam." Gözlerimi kapatarak bilgisayarı ikimizden de uzaklaştırdım. "Hayır... Bu işin peşini bırakmalıyım. Ona güvenmeliyim." Gözlerimi açtım ve omuz silktim. "Birbirimize güvenmeye başlarsak ancak bu şekilde yürüeyebiliriz... zaten muhtemelen hiçbir şey olmaz."

Benimle aynı fikirde olarak başını salladı. "Evet, eminim. Seni aldatmak gibi aptalca bir şey yapmayacak kadar çılgın bir aşık."

Başımı salladım, usulca gülümsedim. Anna bana sarılırken aklıma bir fikir geldi ve bir hevesle Anna'ya bunu sordum. "Hey, Griffin'in cep telefonu numarası ne?"

Bana bakarken gözleri daha da büyüdü, mükemmel zümrüt rengi bunu bilmek istememe biraz şaşırmıştı; Griffin ve ben pek konuşmazdık. Genelde onunla konuşmaktan kaçınırdım. Sadece o tuhaf mesajı aklımdan çıkaramıyordum, hele de bu yeni bilgi karşımdayken.

"Ben sadece... İhtiyacım var... Kellan bunu aldı..." İçimi çektim. "Numarası ne?"

Anında sıraladı ve ben de iç çekip gözlerimi kapadım. Kellan'ın telefonundaki numara beynime kazınmıştı... ve Anna'nın az önce bana verdiği numara o numara değildi. Mesaj Griffin'den gelmemiştir. Kellan yalan söylemişti.

Sonunda yorgunluktan bayıldığımda bir rüya gördüm. Aslında kabus. İçinde, eşleşen söz yüzükleri takan kadınlarla karşılaşır duruyordum. Sonra evinin her yerinde başka kızlara yazılmış notlar bulup durdum. Sanırım rüyamda Halle Berry'ye benzeyen birine ulusal televizyonda evlenme teklif ettiğini bile gördüm. Denny'nin rüyamdaki versiyonu oradaydı, acımı biliyormuş gibi bana sempatik ve destekleyici bakışlar atıyordu. Bu beni sadece daha kötü hissettirdi. Uyandığımda hiç uyumamış gibi hissediyordum.

Kendime kızmıştım, abarttığımı biliyordum. Bir artı bir her zaman ikiye eşit değildi.

Kendimi duş almaya ve güne hazırlanmaya zorladığımda, dersimin öğleden sonra olmasına hemen şükrettim; sabahki dersim olsaydı hemen uyurdum. Saçlarımı nemli ve ıslak bırakarak, Anna'nın bir kase mısır gevreğini hüpürdeterek yerken çizgi film izlediğini duyabildiğim oturma odasına doğru yürüdüm.

Tüm şüphelerimi beynimden atarak yanına oturdum ve ıslak başımı omzuna . Kaşıkların arasında bana baktı, sonra da umursamaz bir tavırla, "Eve geldiğinde Kellan'la kanepede ciddi ciddi öpüştüğünüzü hatırlıyor musun?" dedi.

Doğrudum ve iri gözlerle ona baktım. "Evet..." Nasıl unutabilirim, çok utanmıştım.

Henüz seks yapmadığımız zamanlardı, ama kesinlikle sınırları zorluyorduk. O gömleksizdi, kot pantolonunun düğmeleri açıktı. Üzerimde hafif bir atlet vardı ama onu karnıma kadar sıyırmıştı. O geceye geri döndüğümde dudaklarının karnımdaki anısı bana saldırdı.

Elleri kalçalarımıdaydı, hafif şortumun kumaşını sanki yırtmak istiyormuş gibi çekiyordu. Ağzını tekrar kendime çekerken parmaklarım saçlarına dolanıyordu. Zayıf vücudu her santimetrekareme bastırırken çıkardığım iniltiler. İkimiz de bu anı ne kadar ileri götüreceğimizi düşünürken nefeslerimiz hızlanmıştı. İki aydan uzun bir süredir birlikte yavaş yavaş ilerliyorduk ama yine de mükemmel olmasını istediğimiz için kendimizi tutuyorduk. Ve Kellan'la geri çekilmek zordu.

Kalçalarını ritmik bir şekilde benimkilere bastırırken vücudu da öyleydi. Bir an için kontrolümü kaybettiğimi ve elini tuttuğumu hatırlıyorum. Bana tekrar dokunmasına ihtiyacım vardı. Parmaklarını kalçamda gezdirmiş, ona duyduğum acıyı hissetmesini, ona ihtiyacım olduğunu bilmesini istemiştim. İlişkimizden beri bana ilk kez dokunmuştu.

Direktifimi anlayan eli hızla giysilerimin altına daldı. Başparmağı ıslak etimin üzerinde daireler çizdiğinde, ikimiz de hızlı nefesler alıp inlemiştik. Başını omzuma doğru eğdiğini ve boğuk bir sesle bunu hissetmeyi özlediğini söylediğini hâlâ net bir şekilde hatırlıyorum... beni özlediğini.

Kullanacağı doğru baskı miktarını ve izleyeceği mükemmel yolu bildiğinden, beni birkaç saniye içinde serbest bırakmanın eşiğine getirmişti. Ben de onu memnun etmek isteyerek elimi açık kot pantolonunun içine soktum.

Ve tabii ki o sırada kız kardeşim beklenmedik bir şekilde eve gelmişti. Suçüstü yakalanmaya en çok yaklaştığım andı. Aynı zamanda Kellan ve benim halka açık bir odada işleri bu kadar ileri götürdüğümüz son zamandı.

Korkunç bir şekilde kızararak gözlerimi televizyona çevirdim. Anna şekerli yeşil halkalardan bir ısırık daha alarak kahkahalarla güldü. "Tanrım, bu oldukça ateşliydi. Yine de orgazmını mahvettiğim için kendimi çok kötü hissettim." Ona ters ters baktım ve o yine güldü. "Hatırladın mı? Eğer bitirmek istersen birkaç dakikalığına odama gidebileceğimi söylemiştim."

Tekrar güldüğünde daha da çok kızardım. Sonunda onun evde olduğunu fark ettiğimde, Kellan'ı benden ayırmak ve yeniden giydirmek için çabaladım. Kıkırdadı, hiç rahatsız olmamıştı ve Anna'nın tuhaf teklifini kabul etmek istemişti. Onu benimle yürüyüşe çıkmaya zorladım. Vücudumun alt kısmındaki ateşi söndürmek için her şeyi yapardım.

Başımı ellerimin arasına alıp salladım. "Neden bu konuyu açıyorsun?" Ona tekrar ters ters baktım. "Beni küçük düşürmek için mi?"

Dudaklarını büktü, sonra başını eğdi. "Hayır." Kaşığını kâsesine bırakarak, o samimi anın yaşandığı çirkin kanepeye . "Kellan'ın ne dediğini hatırlıyor musun?"

Kaşlarımı çatarak utanç dışında bir şey hatırlamaya çalıştım. Hatırlamadığımı gören Anna gülümsedi. "Bunun için endişelenme Kiera, dedi. Yaşlanıp saçlarımız ağardığında bu ana dönüp bakacak ve güleceksin. Torunlarımıza anlatacağız... ve onları tamamen iğrendireceğiz."

Sonunda bunu söylediğini hatırlayarak yere baktım. Anna çenemi tutarak ona bakmamı sağladı. Bunu yaptığında gözlerim buğulandı. "Bunu sana Kellan'ın seninle uzun vadeli düşündüğünü hatırlatmak için söyledim. Sen sadece görüştüğü bir kız değilsin. Sen o kızsın. Sen onun için osun. Sana baktığında bunu gözlerinde görüyorum." İçini çekti, hüznle. "Sana tamamen, delicesine, derinden aşık ve seninle bir ömür geçirmek istiyor... o yüzden stres yapmayı bırak."

Yavaşça nefes verirken üzerimden bir yük kalktığını hissettim. O haklıydı. Korkudan korkuyordum... her şey yolundaydı. Ona başımı sallayarak Kellan'ı aramayı düşündüm, sadece onu sevdiğimi söylemek için, o sırada ön kapı çalındı.

Anna saçımı karıştırıp çizgi filmine geri dönerken ben de kimin geldiğine bakmak için ayağa kalktım.

Kapıyı açıp arkasında Denny'nin sıcak gülümsemesini görmek beni en az dün onunla karşılaşmak kadar şaşırttı. Takılmak bir şeydi

Dün gece kısa bir süreliğine de olsa başka bir şeydi. Sanırım o da arkadaşlığımızı benim kadar özlemişti.

"Selam, Kiera. Arayacaktım ama buralarda olduğum için uğrayayım dedim. İyi misin?" Koyu renk gözleri yüzümü ararken başını eğdi.

Anna'yla konuştuktan sonra kendimi daha iyi hissederek başımı salladım ve biraz güldüm. "Evet, ben iyiyim. Dün gece aşırı tepki verdim." Elimi rahatsız edici dizüstü bilgisayarın yatak odamda durduğu yere doğru salladım; bugün kesinlikle iade edecektim. "Bir hiç uğruna çıldırdım."

Başını sallayıp gülümsedi ve ben de elimi koluna koydum. "Arkadaş olduğun için teşekkür ederim. Bu durumda senin kadar... destekleyici olabilecek çok fazla erkek düşünemiyorum."

Kolundaki elime baktı ve sonra omuz silkti. "Sen ve ben çok şey yaşadık Kiera ve bunların çoğu iyiydi." Gözleri tekrar benimkilere kaydı. "Seni acı içinde görmek istemiyorum. Sana karşı bir... kan davam yok." Neredeyse duymadığım bir fısıltıyla ekledi, "Sen hala benim en iyi arkadaşımsın ve senin için her şeyi yaparım, Kiera."

Yutkundum, az önce söylediği cümleden hem nefret ediyor hem de hoşlanıyordum. Yapmamam gerektiğini bildiğim halde uzandım ve ona olabildiğince dostça ve platonik bir şekilde sarıldım. O da bana aynı şekilde platonik bir şekilde sarıldı ve bedenlerimiz arasında büyük bir boşluk oluştu. "Sen benim de en iyi arkadaşımsın, Denny. Bazen öyle görünmediğini biliyorum... ama öylesin."

Tam belki de sorunumuz başından beri buydu, sevgiliden çok arkadaşlık diye düşünürken, kanepeden açıklayıcı bir ses geldi.

Denny ve ben birbirimizi bıraktık ve Anna'ya bakmak için döndük. Kapımızın önünde duran Denny'ye bakarken ağzı bir karış açıldı. Olan onca şeyden sonra ona Denny'nin kasabaya döndüğünü söylemeyi unutmuştum. Sanki sihirli bir şekilde odaya girmiş gibi ona bakıyordu.

Kenara çekildim ve içeri girmesini işaret ettim, bu sırada o, "Denny? Ne oluyor be? Üç yıl önce mi uyandım ben?" Union Gölü manzaralı pencereye baktı. "Tanrım, Ohio'daki evimize dönmedik, değil mi?" Kaşları mükemmel derecede sevimli bir surat ifadesiyle çatıldı. "Çünkü annem ve babamla tekrar yaşamaya devam edemem, Kiera."

Ben gözlerimi devirirken Denny ona kıkırdadı. "Hayır Anna, uykunda zaman yolculuğu yapmadın. Denny iş için şehre döndü."

Gözlerini ona dikmiş, hem şüpheyile hem de biraz mutsuzca bakıyordu. Denny artık Anna'nın en sevdiği kişi değildi, Kellan'ı eşek sudan gelinceye kadar dövdüğünden ve kavunumu çingırdattığından beri. Beni tekmelediği için onu affedeceğini hiç sanmıyorum. Aslında bu onun hatası değildi, aptalca bir şekilde vücudumu kalkan olarak kullanan bendim ve Denny'nin de aklı başında değildi. Ama Anna onun değer verdiği insanları incittiği gerçeğini bir türlü unutamıyordu... bunu biz istemiş olsak bile.

"Hey, Denny... uzun zamandır görüşmedik." Sanki "görüşmeyeli" kısmını tercih ediyormuş gibi çok hafif bir gerginlikle söyledi.

Denny gözlerini kaçırdı, suçluluk duygusu yüzünü kaplamıştı. Anna'nın onun hakkında ne hissettiğini biliyordu. Onu bir kenara çekip açıkça söylemişti. Kardeşim lafı dolandıran biri değildi. Eğer seninle bir sorunu olsaydı, bunu bilirdin. "Merhaba, Anna."

Gerilimin artmasından hoşlanmadığım için Denny'ye döndüm. "Senin işte falan olman gerekmiyor mu?" Üzerindeki düğmeli gömleğe ve uyumlu pantolonuna baktım. Bir GQ fotoğraf çekiminden yeni çıkmış gibi görünüyordu.

"Öğle tatilindeyim." Ellerini nedensizce pantolonunun içine sokarak kapıya doğru başını salladı. "Bana katılmak ister misin?"

Dersten önce öğle yemeğini araya sıkıştırarak kadar zamanım olduğunu görünce başımı salladım ve masadan çantamı aldım. Anna bana kaşlarını çattı ama Denny'nin önünde hiçbir şey söylemedi. Zihnimde kendime, ondan bu konuda konuşmamasını istemeyi hatırlattım.

Griffin'e bu konuda bir şey söylemeyecektim. Ne kadar sık iletişim kurduklarından emin değildim ama o D-Bag'in Kellan'a Denny hakkında atıp tutmasına ihtiyacım yoktu. Doğru zaman geldiğinde ve onu incitmeyecek bir şekilde Kellan'a söyleyecektim. Griffin'in bu kadar nazik olmayacağından emindim.

Griffin'i düşünmek bana Kellan'ın ondan geldiğini söylediği tuhaf mesajı hatırlattı ama Denny beni şirket arabasına götürürken bu düşüncüyü bir kenara ittim. Kellan yalan söylemiş olabilirdi, belki de söylememişti. Belki Griffin, Anna'nın bilmediği yeni bir numara almıştı ya da Matt'in telefonundan iğrenç resimler gönderiyordu. Bu akla yatkın görünüyordu.

Tam bu garip mesajla ilgili kendimi daha iyi hissetmeye başlamıştım ki Denny bizi şık, iki kapılı spor arabasının önünde durdurdu. Reklamlarda hep 360 derece dönerken gösterdikleri arabalardan birine benziyordu, sanki gerçek insanlar o şekilde sürüyormuş .

Denny yolcu tarafını açtığında kısık bir ısıklık çaldım. "Honda'nı neden geri istemediğini şimdi anlıyorum," diye mırıldandım, krem rengi deri koltuklara kayarak oturdum.

Denny onun tarafına geçerken usulca güldü. "Evet, fena değil." Arabayı çalıştırdı, motoru devirdi. Bana çarpık bir sırıtışla omuz silkti. "Yetkili olmanın bazı avantajları var."

Bizi hız treninin dik yokuşları boyunca sürerken yüzündeki ifadeye güldüm, onun da gelişiyor olmasından mutluydum. En azından hayatımdaki erkeklere bir daha asla toparlanamayacakları kadar zarar vermemiştim.

Denny'nin daha önce buraya geldiğinde sevdiği bir kafeye doğru yola çıktığımızda çantam çaldı. Elimi çantama attım ve Denny'yle gittiğim için beni azarlamak üzere olan Anna olup olmadığını merak ederek çantamı aldım. Ekranı baktım ve bir an için tereddüt ettim. Cevap verdiğimde Denny merakla bana baktı.

"Alo?"

"Hey, ... Bil bakalım bugün nerede uyandım?"

Kellan'ın boğucu sesi kulağıma ulaştığında gülümsedim. "Hiçbir fikrim yok." Gerçekten de bilmiyordum, yıllar önce tam olarak nerede olduğunun izini kaybetmiştim.

Kellan kıkırdadı ve ben de gözlerini tekrar yola dikmiş olan Denny'ye baktım. Geçen yılki ürkütücü bir şekilde benzeyen bir duruma geri dönmüş olmak bana garip bir suçluluk duygusu veriyordu. Yine de Denny ve ben uygunsuz bir şey yapmadığımız için farklıydı.

"Kansas... Kansas'ta ne var biliyor musun?"

Koltuğumda geriye yaslandım ve başımı salladım. "Hayır."

"Hiçbir şey," dedi kuru bir sesle. "Kilometrelerce hiçbir şey." Cevabına güldüm ve o da iç çekti. "Tanrım, gülüşünü özlemişim. Telefonda aynı değil, biliyorsun."

Gözlerimi kapatarak bir tutam saç parmağımın etrafında döndürdüm ve onun saç olduğunu hayal ettim. "Biliyorum... Ben de seni özledim." Denny'nin yanımda kıkırdadığını duydum ama gözlerimi kapalı tuttum, suçluluk duygum biraz daha artarken dudağımı ısırdım.

Tam Kellan'a Denny'nin döndüğünü nasıl söyleyeceğimi düşünürken Kellan, "Ee, son zamanlarda neler yapıyorsun?" diye sordu.

Gözlerimi açtım ve biri ona söylemiş olabilir mi diye düşünerek gerildim. "Uh... sadece iş ve okul. Geçen ay yeni bir döneme başladığımı söylemiş miydin? Artık bir şiir dersim var."

Gözlerimi devirdim, ona söylemek için en önemsiz gerçeği seçmiş olmaktan nefret ediyordum. Yine de verdiği tepkiye bakılırsa, ona piyango kazandığımı söylediğimi düşünebilirdiniz. "Gerçekten mi? Şiiri severim... Şarkı sözü yazmaya çok benzer. Daha az küfürlü ama."

Tekrar kıkırdadı ve ben de rahatladım. Denny'yi bilseydi muhtemelen şaka yapmazdı. Denny'ye bir göz attım, titizlikle onun

Belki araba kullanıyordu, belki rahatsızdı, belki de sadece beni yalnız bırakıyordu, emin değildim. Ben onu izlerken Kellan ekledi, "Ee, bugün ne yapıyorsun?"

Kızardım, yalan söylemek istemiyordum ama ona söylemeye de hazır değildim. "Gerçekten hiçbir şey..."

Yumuşak bir şekilde iç çekti. "Şey, önümde sonsuz bir sürüş var... lütfen bana hayatının bundan daha ilginç olduğunu söyle. Birimizin anlatacak iyi bir hikâyeye ihtiyacı var."

Gülümsedim, şu anki hayatının çoğu insanın deneyimleyebileceğinden çok daha ilginç olduğunu biliyordum, bitmek bilmeyen araba sürmeyi içerse bile. Dudağımı ısırarak Denny'yi tekrar inceledim. "Şey... Bir arkadaşımla öğle yemeği yemeye gidiyorum."

Denny bana baktı, kara kaşlarını kaldırdı ve hafifçe kaşlarını çattı. Bu konuyu Kellan'a açmamı istediğini biliyordum ama henüz yapamazdım, telefonda olmazdı. Bu konuşmanın yüz yüze yapılması gerektiğini hissediyordum.

Kellan parlak bir sesle, "Güzel, dışarı çıkıp bir hayat kurman iyi bir şey," dedi.

Dosdoğru önüme baktım ve dudaklarımı büktüm. "Tabii ki hala bir hayatım var. Dünyamın senin etrafında döndüğünü mü sanıyorsun?"

Bunu açıkça alaycı bir şekilde söyledim ama Kellan cevap vermeden önce bir an durakladı. "Hayır, hayır hiç de öyle düşünmüyorum." Sesi sessizdi, içe dönüktü ve yine bir şey bilip bilmediğini merak ettim. Belki de ona telefonda söylemeliydim...

"İyi misin?" Sessizce sordum.

Derin bir nefes aldı ve cevap vermeden önce çok uzun bir süre düşündü. "Evet, ben iyiyim." Sesinde söylemediği o kadar çok şey vardı ki. Kellan bu konuda iyi olsa da bana yalan söylediğini biliyordum.

"Kellan... bana söylemek istediğin bir şey var mı?" Kalbim çarpmaya başladı, midemdeki buz o kadar acı veriyordu ki neredeyse iki oluyordum. Bu

Kadının yüzü gözümün önüne geldi, kulağına fısıldamak için eğildiğinde yüzünde beliren ifade. Gizemli mesaj numarası beynimde hiç bitmeyen bir döngüde çınladı...

Burnunu çekti ve uzun bir an daha geçirdi. "Bir şey yok, Kiera... sadece yolun stresi. Eminim Griffin'le otobüste yaşamının nasıl bir şey olduğunu tahmin edebiliyorsundur." Kıkırdadı, sesi yeniden aydınlık ve mutluydu ama ben tek kelimesine bile inanmadım.

Şimdi bana endişeli bakışlar atan Denny'ye bakarken dudağımı ısırdım. Kellan benden uzak duruyordu, bunu söyleyebilirim. Ne olduğunu ya da neden olduğunu bilmiyordum ama şu anda ona Denny'yi açamazdım. Açamazdım işte. "Tamam, peki... eğer bir şeyler oluyorsa, bana söyleyebileceğini biliyorsun... değil mi?"

Yumuşak bir şekilde iç çekti. "Evet, biliyorum..." Sesi kesildi, sonra aydınlandı. "Ama gerçekten, seni deli gibi özlediğim gerçeği dışında hiçbir şey yok."

Dudaklarıma hüzünlü bir gülümseme dokundu. "Evet, ben de." Kafenin park alanına girdiğimizde içimi çektim. "Hey, ben restorandayım... Gitmem gerek. Seni sonra ararım?"

"Evet, tamam." Esprili bir kıkırdamayla ekledi, "Burada, hiçbir yere gitmeyen yolda, Griffin'in Hulk'a bu kadar sık nefes aldirmek zorunda kalmamasını diliyor olacağım."

Güldüm, gülmenin verdiği rahatlama karnımdaki düğümü hafifletti. "Seni seviyorum, Kellan."

"Ben de seni seviyorum, Kiera." Bunu hemen, hiçbir tereddüt ya da aldatma izi olmadan söyledi. Başka bir şey olsa bile, bunu söylerken en azından içtenlikle söylemişti.

Denny arabayı kapatırken telefonu kapattım. Bana doğru dönerek başını salladı. "Ona burada olduğumu söylemedin." Bu bir ifadeydi, soru değil.

İçimi çektim, avucumdaki soğuk mekanizmayı parmakladım. "Henüz değil, henüz doğru hissetmedim." Ona baktım. "Yakında hissedeceğim. Söz veriyorum."

Başını tekrar salladı ama daha fazla yorum yapmadı. Tam kapısını açtığı sırada cep telefonu çaldı. Bana baktı, dudaklarında küçük bir gülümseme vardı. "Ne kadar popüleriz değil mi?" Yorumuna gülümsedim ve ekranı kontrol edişini izledim. Yüzündeki küçük gülümseme bir milyon kat daha büyüdü. Hemen başını kaldırıp bana baktı. "Ben Abby, buna bakmam gerek."

"Selam bebeğim." diye cevap verdiğinde başımı salladım. Kapısını iterek açtı ve park yerine doğru adım attı. Kapısını kapatmadan önce, "Hayır, beni Kiera ile öğle yemeğine çıkarken yakaladın..." dediğini duydum.

Kapıyı kapattı ve bundan başka bir şey duymadım ama benimle birlikte olduğunu ona bu kadar açık bir şekilde itiraf etmesi beni biraz şaşırttı. Sanırım Kellan ve benim yaşadığımız güven sorunlarını onlar yaşamıyordu. Sanırım ilişkiniz birine ihanet ederek başladığında elde ettiğiniz şey bu oluyor - hiç bitmeyen bir şüphe kuyusu. Eğer birine bunu yapabildiysek, bize de yapılabilirdi.

Denny'ye uzaktaki kız arkadaşıyla hasret gidermesi için özel bir an vererek, parmaklarımı çoğunlukla kuru olan saçlarımda gezdirdim ve telefonuma baktım. Sihirli bir şekilde bir açıklama gelmesini istiyordum ama gelmedi. İç çekerek bir mesaj yazdım ve gönder tuşuna bastım.

Cevap beklerken camdan Denny'yi izledim. Arabanın kaputuna yaslanmış, Abby'yle aralarında geçen konuşmaya gülüyordu. Gerçekten mutlu görünüyordu, onunla konuşurken gözleri adeta parlıyordu. Uzun zaman önce benimle konuştuğunda da böyle görünüp görünmediğini merak ettim. Acaba Abby'yi terk etmeden önce onunla şefkatle sevişmiş miydi? Yaptığından oldukça emindim... ve muhtemelen bir partide tuvalette sarhoş olup seks yapmaktan çok daha romantikti.

Denny'nin elini sıcak ve tanıdık bir şekilde saçlarında gezdirmesini izlerken, telefonum vızıldadı. Ekrana basarak mesajı okudum

Kellan'dan. *'Ben de seni seviyorum... her şeyden çok. Seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum... yakında, umarım.*

Duygularımı tekrarladım, sonra Denny'nin yanına gitmek için kapımı açtım, çünkü konuşması bitmek üzereydi. Huzur içinde iç geçirerek kafenin kapısına doğru başını salladı. "Kusura bakmayın, işe gitmek için hazırlanıyordu ve onu kaçırmak istemedim." Yere bakarak yürürken bir kayaya tekme attı. "Onunla mümkün olduğunca sık konuşmaya çalışıyorum..."

Göz ucuyla bana baktı ve içimi bir suçluluk duygusu kapladı. Sürekli iletişim halinde olmasının sebebi bendim. Kellan'la olan aldatma çılgınlığım o yokken başlamıştı. Bu deneyim onu şimdiki kız arkadaşına karşı daha da dikkatli yapmıştı. Sanırım tüm bu karmaşadan iyi bir şey çıkmıştı.

Yorum yapmadan, içeri girerken sadece başımı salladım. Otururken yüzümdeki hafif gülümsemeyi korumaya çalıştım. "Ee, Abby... nasıl biri?"

Bir menü almadan önce bana boş boş baktı. "Bu konu hakkında gerçekten konuşmak istemiyorsun, değil mi?"

Dalgın dalgın sayfaları karıştırmasını izlerken başımı salladım. "Evet, aslında biliyorum." Bana baktığında omuz silktim. "Biz arkadaşız, unutma ve bu hayatlarımızı paylaşmak anlamına geliyor. Belli ki o da önemli bir parça." Tek omzumla omuz silktim. "Onunla konuşurken yüzünü gördüm..."

İç çekerek omzumun üzerinden baktı. Yüzünde anımsatıcı bir gülümsemeyle omuz silkti. "O... o harika biri. Sıcak ve tatlı... sevgi dolu."

Masaya baktı, yanakları hafifçe kızarmıştı. Aynı hafif utancı ben de hissettim ama görmezden gelmek için elimden geleni yaptım. Bizim için önemli olan insanlar hakkında konuşabilmeliydik. Parmakları menü sayfalarında gezinirken usulca nefes verdi. "Eve döndüğümde gerçekten... yıkılmıştım. Bana yardım etti, yeniden gülümsememi sağladı."

Sıcak kahverengi gözleri bana baktı ve ben karnımı sıkarak gözlerimin yaşarmamasını diledim. Bunu ben yapmıştım. Onu kırmıştım. Yumuşakça gülümseyerek başını salladı. "Sanırım onu seviyorum, Kiera... onu gerçekten seviyorum. Sanırım aradığım kişi o," diye fısıldadı.

Sonra gözlerim yaşardı ve bu tepkiyi durdurmam mümkün değildi. Parmaklarımı gözlerimin altında gezdirirken başımı salladım. "Güzel, sevindim Denny."

Mutluydum... ve aynı zamanda yıkıcı derecede üzgündüm. Bir zamanlar sevdiğiniz birinin bir başkasını sevmesini ve onu sizi sevdiğinden daha çok sevmesini izlemek zordu. Ama gerçekten de Kellan'la Denny'ye yaptığım şey tam olarak buydu.

Denny'nin eli masanın üzerinden koluma uzandı. "Bu seni incittiyse özür dilerim. Sadece sana karşı dürüst olmak istedim." Dürüst kelimesini vurguladı.

Hayatımda dürüst olmadığım pek çok şeyi düşünürken Denny başını eğdi ve sordu: "Peki ya sen ve Kellan? Siz gerçekten iyi misiniz?" Kolumdaki elini sıktı. "Mutlu musun, Kiera?"

Başımı iki yana sallayarak, Kellan'la aramızdaki şeyleri zamanından önce dert ettiğimi bilerek, geldiğinde zahmetsizce gülümsedim. "Evet, öyleyim." Kellan'la paylaştığımız tüm güzel zamanları hatırlayarak başımı salladım. "Yani, onunla birlikte olmanın zorlukları var... ama... biz iyiyiz."

Dalgınca parmağımdaki yüzüğü okşadım ve Denny'nin gözleri ona kilitlendi. Gözlerimle tekrar buluştuğunda karanlık derinlikler daha da parladı, o da zahmetsizce gülümsedi. "Güzel, sevindim Kiera... Gerçekten sevindim."

Bölüm

Boise

Bir ay sonra, Denny geri dönmüş olsa bile hayatımda pek bir şey değişmemişti. Okula gittim, işe gittim. Cheyenne'le kahve içiyordum, o da bana şiiri anlamlı kılmaya çalışıyordu. Kellan'la günde üç ya da dört kez konuştum, eğer seyahatte olduğu bir günse daha fazla, Sevgililer Günü'nde beni aradığında saatlerce konuştum. Denny çoğu gece akşam yemeği için bara geliyordu ve ayrı geçirdiğimiz bir yılı konuşarak geçiriyorduk.

Hatta Cumartesi sabahları Jenny ve Kate ile daha ileri düzeyde bir sanat kursuna katılmayı bile kabul ettim... her ne kadar berbat olsam ve eğitmen yaptığı her yorumda benimle dalga geçse de. Onunla altı haftalık kursu tekrarlamamak için bir not aldım. Onun yeteneği benim becerilerimin çok ötesindeydi.

Ancak iyi şeyler aynı kaldığı gibi, şüpheli şeyler de aynı kaldı. Bilgisayarlardan uzak durdum, erkek arkadaşımı Google'da aratmaya çok hevesliydim, bulabileceklerimden çok korkuyordum. Ve kesinlikle onun Halle 2 ile olan görüntülerini daha fazla görmek istemiyordum. Tekrar görmeye dayanamıyordum.

Ama konuştuğumuzda bunu hiç sormadım. Ve ona Denny'nin Seattle'a döndüğünden hiç bahsetmedim. Denediğimde ağzım kilitlendi. Kellan'ın beni aldatması fikri bile beni o kadar korkutuyordu ki... Ona da aynı korkuyu yaşatmak istemiyordum. Hele de bu korkuyu hak etmediği halde. Denny ve ben sadece arkadaşık, gerçekten, sadece arkadaş.

Bu yüzden Kellan'la aramda sürekli bir şüphe vardı ve ben de buna izin verdim, bildiklerimi itiraf etmeye hazır değildim, onun bildiklerini duymaktan çok korkuyordum...

Rüzgarlı bir Perşembe öğleden sonrasında dersten eve döndüğümde, birkaç saat dinlenebildiğim için minnettar bir şekilde kanepede kız kardeşimin yanına çöktüm. Bu gece çalışmak zorunda değildim ve pazartesiye kadar da dersim . Yarın akşam işe gidene kadar bir kanepe patatesi olabilirdim.

Anna içini çekti, televizyonda kanallar arasında gezinirken sinirli bir şekilde ayağını yere vuruyordu. Onun huzursuzluğunu görmezden gelmeye çalıştım. Tatilden beri gittikçe daha da tedirginleşiyordu. Griffin'in onu görmek istememesine söylediğinden daha fazla kızdığından şüpheleniyordum. Onu söylediğinden daha fazla özlediğinden şüpheleniyordum. Romantik bir randevuları olmadığından, veda partisi gecesinden beri Griffin'le birlikte olmamıştı. Ve Anna, lanet olası bir nedenden ötürü, onunla birlikte olmaktan hoşlanıyordu.

Kumandayı yere atarak başını üzerinde oturduğumuz turuncu canavarın üzerine yasladı. "Tanrım, çok sıkıldım." Başını kaldırıp heyecanla öne doğru eğildi. "Hadi Boise'e gidelim."

Ona göz kırptım. "Ne?"

Başını sallayarak daha da öne eğildi, dar kazağı benim asla sahip olamayacağım dekoltesini gösteriyordu. "Boise'e gidelim. Çocuklar bu gece orada bir konser verecekler ve turnenin sonuna kadar bize en yakın olacakları yer orası. O yüzden konserlerine gidelim!"

Bana köpek yavrusu gözleriyle baktı ve alt dudağını dışarı çıkardı. Başımı salladım. "Idaho mu? Bu gece mi? Saat neredeyse beş oldu... O kadar uzağa gidecek vaktimiz yok, Anna."

Dizlerinin üzerine oturdu, şimdi gerçekten heyecanlıydı. "O zaman bir uçağa atlarız. Uçakla sadece bir saat kadar sürer."

Kaşımı kaldırdım. "Bir konseri izlemek için öylece 'uçağa atlayıp' gidemeyiz, Anna."

O da bana kaşlarını kaldırarak karşılık verdi. "İstedığımız her şeyi yapabiliriz, Kiera. Hadi, biraz yaşa."

İçimi çektim ama o çoktan beni koltuktan kaldırmaya başlamıştı. "Çok odaklanmışsın, çok yapılandırılmışsın. Arada bir kendini serbest bırakmalısın. Ayrıca, Kellan'ı görmek istemiyor musun?"

Dudağımı ısırarak bir iç çekişi daha bastırdım. Onu görmeyi her şeyden çok istiyordum ama... yapmamız gereken konuşmalar vardı, henüz hazır olup olmadığını bilmediğim konuşmalar. Yine de onu özliyordum... ve bir süredir yalnızlığımı uzak tutmaya yardımcı olacak eğlenceli notlar bulamamıştım...

Belki de bu fikre ikna olmaya başladığımı gören Anna beni odama sürükledi ve benim için bir çanta hazırlamaya başladı. Kellan'a aldığım dantelli Noel hediyesini bulduğunda irkildim ve onu çantama soktuğunda daha da irkildim. Sanki tur otobüsünde giyecekmişim gibi. Çantanın fermuarını kapatırken yatağa oturup, "Onu kontrol ettiğimi düşünmesini istemiyorum," diye mırıldandım.

Durakladı. Anna video hakkında hâlâ sorularım olduğunu biliyordu. "Sonunda ona kız hakkında soru sorabildin mi?" Başımı salladım, o da dudaklarını büktü, sonra omuz silkti. "Zaten seni becermekle o kadar meşgul olacak ki umursamayacak bile."

Alay ettim ve ona bir yastık fırlattım, o da güldü. Sonra yüzü ciddileşti. "Griffin'i görmek istiyorum, Kiera. Sanırım ben... Sanırım onu özleyorum." Sanki bu fikir ona tuhaf geliyormuş gibi dudak büktü. Bana da biraz tuhaf gelmişti ama zaten tüm ilişkileri de öyleydi.

Boyun eğdim, sinirli bir iç çekişi abarttım. "Peki, uçuş ne zaman?"

Anna ciyakladı ve odasına koşmadan önce ellerini çırpı. "Buna pişman olmayacaksın, Kiera! Çok iyi vakit geçireceğiz!"

Haklı olduğunu umarak çantamı aldım.

Washington'dan Idaho'nun dibine gitmek yaklaşık sekiz saat sürerken, oraya uçuşun bir saatten az olduğu ortaya çıktı. Akşamın erken saatlerinde uçağa bindik ve Boise'e indiğimizde boş vaktimiz vardı.

Bilet için zor kazandığım bahşış parasını vermekten nefret etmişim ama havaalanından çıkıp Kellan'ın soluduğunu bildiğim havayı kokladığımda her kuruşuna değdiğini hissettim.

Çocukları şaşırtmak istediğimiz için onları yolda aramadık. Gerçekten, kimseyi aramamıştık. Bu şimdiye kadar yaptığım en düşüncesizce şeydi, eğer bir espresso standında anlık seks yapmayı düşüncesizce saymazsanız. O geceyi düşündüğümde aklıma farklı sıfatlar geliyordu.

Ama geldiğimi bilmediği halde Kellan'ı görmek için acele etmek heyecan vericiydi ve bir taksiye bindiğimizde kalbim hızla çarpıyordu. Çocukların nerede oynadığını teyit etmek için Rachel'ı aradığımda, Rachel ve Jenny'yi planlarımıza dahil edecek kadar uzun süre duraklamadığımız için anında kendimi kötü hissettim. Muhtemelen onlar da erkek arkadaşlarını görmek istiyorlardı. Ama gerçekten de, havaalanı güvenliğinin bu kadar sıkı olduğu bir dönemde, sadece ikimiz uçağa zar zor yetişmiştik. Anna'nın çantasına koyduğu ilginç "oyuncak" koleksiyonu da yardımcı olmamıştı.

Mekânı bulup yerleştığımızda gösterinin başlama saati gelmişti. İçeri nasıl gireceğimiz konusunda hiçbir fikrim yoktu, çünkü mekânı aradığımızda bize sadece gösterinin biletlerinin tükendiği ve bir süredir de tükenmekte olduğu söylenmişti. Turnenin iyi gitmesi beni heyecanlandırırsa da, bu durum her şeyi daha da zorlaştırıyordu. Daha önce onu izlemek için hiç bilete ihtiyacım olmamıştı. Sadece işe gitmeye ve onun orada, sadece benim için şarkı söylemesine alışmıştım. Ya da bazen öyle görünüyordu.

Birkaç karaborsacı bulabileceğimizi umarak, eski bir tiyatroya benzeyen bir yerde taksiden indik. Çok büyüktü ve insanlar dışarıda sigara içiyor ya da telefonlarıyla sohbet ediyorlardı. Girişteki ışıklı kutular turnenin posterlerini sergiliyordu ve favori grubumuzun adı bu gece sahne alacak gruplar listesinin son sırasındaydı.

Ancak D-Bags, ana gösterinin hemen altında yer alıyordu. Küçük, nispeten tanınmayan bir grubun alabileceği en üst sıraya yakındı. Tabelaya bakıp başımı sallarken, kalbim onun adına gururla kabardı. O bir

gerçekten . Gözlerimin önünde bir rock yıldızı oluyordu. Aklımı başımdan aldı.

Tam bir grup dolambaçlı insana doğru yönelmiştim ki, gece çantamı kavrarken kendimi aptal gibi hissediyordum, Anna kolumdan tuttu ve beni ara sokağa doğru sürükledi. Şaşkınlıkla ciyakladım, sonra bizi götürdüğü karanlık alana baktım. Soyulmak istemediğim için kolunu geri çektim.

"Nereye gidiyoruz?"

Başını bana doğru eğerek, saçlarını mükemmel bir şekilde gevşek bir at kuyruğu yapmış, Karındeşen Jack'in saklandığından emin olduğum sokağa doğru başını salladı. "Arka giriş muhtemelen şurada. İçeri giriyoruz."

Ona kuru bir bakış attım. "Bizi öylece arka tarafa almayacaklar, Anna. Herkes gibi biz de bilet almak zorunda kalacağız."

Bana gözlerini devirerek, evden çıkmadan önce giydiği gülünç derecede dar tişörtünü düzeltti. "Kiera, hayatımda hiç konser bileti almadım ve şimdi de almayacağım." Kellan'la aralarındaki o baştan çıkarıcı tarzda gülümseyerek sırttı ve tekrar ara sokağa doğru yöneldi. Omzuna zarifçe asılmış olan çantası, benimkine benzeyen spor çantasından çok büyük bir cüzdanı andırıyordu.

Bundan sağ çıkacağımızı umarak hızlı bir nefes verdim ve ona yetişmek için acele ettim. Eğer öleceksek, birlikte ölmemizi istiyordum.

Karanlık sokakta kendinden emin adımlarla yürüyen Anna durumdan gayet memnun görünüyordu. Onun cesaretine sahip olmayı dileyerek, en azından öyleymişim gibi davranmaya çalıştım. Onun da beklediği gibi, Sam'in uzun süredir kayıp olan kardeşi olabilecek bir adam tarafından kapatılmış bir kapıya rastladık. Kaslı ve sert tavırlı olan bu adam biz yaklaşırken gözlerini bize dikti.

"Yürümeye devam et," diye mırıldandı duyabileceğimiz kadar yaklaştığımızda.

Anna başını eğdi ve bir parmağını gömleğinin derin v yakasında gezdirdi. "Ama biz seninle konuşmak istiyoruz."

Önce ona, sonra bana kaşlarını çattı. "Son partinizden daha yeni kurtuldum. Sizin rock yıldızlarını düzmeye çalışmaktan başka yapacak daha iyi bir işiniz yok mu?"

Hem yaptığımız şey bu olmadığı için, hem de dışarıda tam olarak söylediği şeyi yapmaya çalışan sürekli bir grup kız olduğu için sözlerine sinirlendim. Çenemi dik tutarak meydan okurcasına şöyle dedim: "Biz sadece erkek arkadaşlarımızı görmek istiyoruz ve onlar da gruplardan birinde yer alıyor. Geçmemize izin vererseniz çok memnun oluruz."

Bana sırtıttı. "Vay canına, *bunu* daha önce hiç duymamıştım." Gözlerini devirerek ekledi, "Siz kızlar ne zaman *gerçek* kız arkadaşların gösteriye giriş kartı aldığını öğreneceksiniz. Buraya beni görmeye gelmiyorlar." Sırtarak ekledi, "Gerçek kız arkadaşlar pek ortalıkta değil... ne demek istediğimi anlıyorsanız."

Beni ve kız kardeşimi aşağı yukarı süzdü, açıkça bizi soyuyordu ve ima ettiği şey karşısında gözlerim kısıldı - fahişeler kız arkadaşlardan çok daha üstündü. Midemdeki ateşi görmezden gelmeye çalışarak başımı salladım. "*Erkek arkadaşlarımız* burada olduğumuzu bilmiyor... Bu bir sürpriz."

Dudağının bir kenarıyla gülümsedi, şişkin pazuları göğsünün önünden kıpırdamıyordu. "Evet, gösteriden sonra seni burada gördüklerinde bu kesinlikle bir sürpriz olacak."

Hayal kırıklığıyla ağızım açık kaldı ama Anna beni susturmak için bir bakış attı. Adama doğru yaklaşarak bir parmağını kolunda gezdirdi. Dudağını olabildiğince yavaş ve baştan çıkarıcı bir şekilde yalayarak gırtlaktan mırıldandı, "Bunu aşmanın bir yolu olmalı..." adamın kolunu sıktı, sonra elinin adamın yan tarafında gezinmesine izin verdi, "...yolumuzdaki etkileyici vücut."

Anna'ya sırtarak bakan adamın gözleri onun göğsüne gitti ve orada kaldı. Anna omuzlarını hafifçe dikleştirerek ona görebileceği en iyi görüntüyü verdi. Ellerinden birini açarak küstahça uzandı ve Anna'nın göğüslerinden birini avuçladı. Kendini beğenmiş suratını tokatlamak istedim ama Anna arkasından bir uyarı parmağı tutarak yapmamamı söyledi.

Anna sütyen giymediği için adam göğüs uçlarını okşadı. Bu beni iğrendirdi ama Anna adama sadece saına iltifat ediyormuş gibi gülümsedi. Anna'nın kıpırdamamasına glmseyan adam elini indirdi ve tişörtünü işaret etti. "Göster bana, seni içeri alayım."

Tkrdm ve bir protesto mırıldandım ama Anna sadece omuz silkti ve tişörtünü ona doğru kaldırdı. Sonunda kumaşı tekrar yerine indirdiğinde, fedainin memnun olduğunu söyleyebilirdim. Yüzündeki şaşkın glmsemi yeterince büyük bir ipucu değilse bile, kot pantolonundaki şişkinlik açıktı.

Dudaklarımı büktüm ve başka tarafa baktım. "Köpek," diye mırıldandım. Sam'in asla böyle bir saçmalık yapmayacağından emindim.

Kız kardeşime odaklanarak, parmaklarını adamın yanağında gezdirmesini izledim. "Tatmin oldum," diye mırıldandı, dudağını ısırđı ve adamın uyarılmışlığının kanıtlarına baktı.

"Kesinlikle," diye homurdandı. "Oraya hangi adamı indirirsen indir, çok şanslı bir piç olacak."

Anna sırtıttı ve o kapıdan uzaklaşırken gülümsedi. Gözlerimi devirerek onu takip etmeye başladım ama pislik yolumu kesti. "Hayır, zgnm tatlım." Göğsüme bakarak başını salladı. "Giriş ücretini demedin."

Çantamı bırakarak hemen kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve zaten örtülü olan vücudumu kapattım. "Sana teşhircilik *yapmayacağım!*"

Omuz silkti, rahatsız olmamıştı. "O zaman oraya geri dnmeyeceksin."

Ağzım açık kaldı ve göğsüne bir şaplak attım. Gözlerini bana dikti ve anında durdum, karşımdakinin Pete's'in fedaisi olmadığını hatırladım. Çenemi kaldırarak tükürdüm, "Sen bir domuzsun."

Sırıtarak bana göz kırptı. "Evet ve ben birkaç dövme görene kadar oraya dnmeyeceksin."

Bir avucunu kapıya dayamış bekleyen Anna'ya bakarken ağzımdan bıkkın bir ses çıktı. Omuz silkti ve eliyle soyunma hareketi yaptı. Geri çekildim, bunu yapmak istemiyordum... ama Kellan'ı görmek istiyordum.

Yanaklarım acıyacak kadar alev alev yanarken öfkeyle başımı salladım. "Git Kellan Kyle'ı getir! O D-Bags'in solisti. Kız arkadaşı olduğuma dair bana kefil olacak... ve sen de beni içeri almak zorunda kalacaksın!"

Adam sıkılarak esnedi. "Dinle, tatlım. Müzisyenlerle bir anlaşmamız var. Ben onları rahatsız etmiyorum, onlar da bana bir ya da iki hayran bırakıyor. Harika gidiyor ve senin için bunu tehlikeye atmayacağım." Tekrar gülümsedi, tüylerimi diken diken eden bir şekilde. "Şimdi soyun... ya da evine git."

Gözlerimin yaşardığını hissederek kız kardeşime ters ters baktım. "Bunun için seni öldüreceğim, Anna." O cevap vermeden önce adama doğru döndüm ve "Sütyen üzerinde kalacak!" diye hırladım.

Gözlerini devirip omuz silkti ve ben de benimkileri kapattım. Kaybolmayı dileyerek vücudumdaki tüm hislere karşı savaştım ve gömleğimi önümdeki iğrenç adama kaldırdım. Mırıldanırken kıkırdadığını duydum, "Ah, ortasında küçük şirin bir çiçek olan beyaz pamuk. Ne tatlı şeysin sen öyle?"

Tam parmakları dokunmak için uzandığında, elini tokatlayarak uzaklaştırdım ve kıyafetlerimi indirerek üzerimde sıkıca tuttum. Bunu yaptığımdan memnun görünerek Anna'nın durduğu kapıya doğru işaret etti. Ona ters ters bakarak çantamı aldım ve sertçe yanından geçtim.

Ona sürtünürken kolumu tutarak bana doğru eğildi. "Masum olanları seviyorum... Çuvalın içinde en vahşi olan onlar." Kapalı kapıya doğru başını salladı. "Şu Kellan denen adamla işin bittiğinde, gerçek bir erkekle birlikte olmak istersen ben buralarda olacağım." Hâlâ uyarılmış olan vücudunu bacağıma bastırdı ve ben de ona tokat atmamak için kendimi zor tuttum.

Geri çekilerek doğruldum ve "Hayır, teşekkürler" diye mırıldandım. Sonra Anna'nın sırtını ittim ki kapıyı açsın ve bizi o lanet yerden çıkarsın.

sokak. "Öldün sen Anna," diye mırıldandım tekrar, fedainin kıkırdaması tiyatronun içindeki sesler tarafından bastırılırken, sonunda ağır çelik kapıyı açtı.

Anna tüm bu olanlardan oldukça keyif almıştı. Koridorda yürürken kolunu omuzlarıma attı ve gülererek, "Aman Tanrım, o adamı yere sereceksin sandım!" dedi. Dudağımı ısırarak ona ters ters baktım. O sadece daha çok güldü ve beni sıkıca kavradı. Başını benimkine yaslayarak neşeyle haykırdı, "Ah, rahatla Kiera, bir şey olmadı ve şimdi Kellan'a bir adım daha yaklaştın."

Ben onu iterken bana göz kırptı. "Seni bir cadaloza dönüştürecekim kardeşim," diye kıkırdadı. Ona gözlerimi devirdim ama biraz gülümsedim. Kellan ona anlatacak güzel bir hikâyem olmasını istemişti. Sanırım artık vardı.

Koridorlarda ve açık alanlarda amaçsızca yürürken sahnedeki grubun müziği etrafımızda süzülüyordu. Etrafta tonlarca insan vardı, bazıları mekanda çalışıyor gibi görünüyordu, kulaklıklar ve panolarla dolaşıyorlardı, bazıları daha çok güvenlik gibi görünüyordu, teknik olarak burada olmamamız gerektiğinden bilerek kaçındık. Bazıları yerel bir radyo istasyonundan gibi görünüyordu ve bazıları açıkça grup üyeleri idi. Ama çoğunluk kadın gibiydi, tıpkı bizim gibi. Uyum sağlamamıza yardımcı oldu ama gördüğüm kız-erkek oranı beni heyecanlandırmadı.

Çocuklarımızın sıralamada nerede olduğunu ya da sıra onlara gelene kadar nerede takılacaklarını bilmeden aramaya devam ettik. Anna, Justin ve grubunu gördüğünde çılgına döndü - Anna da onların müziğini en az benim kadar seviyordu. Ona doğru gitmeye başladı ama ben kolundan tuttum. "Yapma, Anna!"

Bana ters ters baktı. "Onun kim olduğunu bilmiyor musun?"

Gözlerimi devirdim ve başımı salladım. "Evet, çocuklar gittiğinde tanışmıştık."

Anna kolunu bana dolayarak beni ileri doğru sürükledi. "Mükemmel, o zaman sana Kellan'ın nerede olduğunu söyler."

Yanaklarımda neredeyse acı verecek bir sıcaklık hissettim. Tanışmamız pek de pürüzsüz olmamıştı... ve... Kellan'ın küçük, erotik performansı için restorandaydı. Tanrım, bundan sonra onun gözlerinin içine bakamazdım!

"Beni hatırlamayacak, Anna." Tanrım, evet, muhtemelen şimdi beni hatırlar...

Justin'e yaklaştığımızda Anna kulağıma kıkırdadı, yanındaki birkaç kızla konuşurken gülümsemesi genişti. "Seni kim unutabilir ki, Kiera?"

Ona gözlerimi devirip daha fazla itiraz etmek istedim ama Justin başını çevirmiş ve bizi fark etmişti. Parmağıyla beni işaret ederken açık mavi gözleri genişledi; solgun derinliklerinde tanıma kıvılcımını görebiliyordum. Beni hatırlıyordu, bu da muhtemelen telefon seksine kulak misafiri olduğunu da hatırladığı anlamına geliyordu. Lanet olsun. Şu anda senden gerçekten nefret ediyorum, Kellan Kyle.

Sarışın başını eğerek çarpık bir şekilde sırttı ve kısa bir kahkaha attı. "Hey, sen... Kellan'ın kızı değil misin?"

Dudağımı ısırarak ona doğru yürüdüm. Dizlerim titriyordu ama kendimi "Evet, kız kardeşimle birlikte onu görmeye geldik... ona sürpriz yapmak için." demeye zorladım. Justin'in gözlerinin içine bakamadan göğsüne kazınmış mürekkebe baktım; okuyamıyordum ama çizgiler utancımı hafifletiyordu.

Anna benim beceriksizliğim karşısında kontrolü ele aldı. Elini uzattı ve görgü kurallarının izin verdiği ölçüde ona yaklaşarak mırıldandı: "Anna Allen, büyük hayranınım. 'Kick Me When I'm Down' dünyadaki en sevdiğim şarkı olmalı."

Ona baktım ve kaşlarımı çattım. Elbette bir şarkı adını hatırlayacaktı. Justin hatırladığına ve sutyen giymediğine memnun olmuş görünüyordu. Gözleri sadece hızlıca göğüslerinin üzerinde gezindi, fedainin yaptığı gibi bariz bir şekilde bakmadı, ama elini sıkarken yine de onu kontrol etti. "Memnun oldum, Anna."

Onu izlerken gözleri biraz yanıyordu ve kız kardeşimin onunla gerçekten bir şansı olabileceğini düşündüm. Aslında şaşırtıcı değil, kız kardeşim

hemen hemen herkes. Genellikle kestirdiği her çocuğu elde ederdi. Kellan hariç. Ona hiç sahip olamamıştı.

Ama Anna Justin'le pek ilgilenmiyor gibiydi. Onun yerine elini devasa sahne arkası alanında gezdirdi. "D-Bag'leri arıyoruz. Kellan ve Griffin'i gördünüz mü?"

Justin dudaklarını büktü. Anna'nın onunla takılmak istememesi onu hayal kırıklığına uğratmış gibiydi. "Griffin mi?" Dudaklarını daha da büktüğünde Justin'in Hulk'la da tanışmış olabileceğini düşündüm. Başparmağıyla işaret ederek omuz silkti. "Son gördüğümde arka tarafta birkaç kızla içiyorlardı."

Onun sözlerini duyunca midemde bir düğüm oluştu. Kızlarla içki içmek mi? Yine de düğümün büyümesini engellemeye çalıştım. Kızlarla içki içmek, kızlarla yatmak anlamına gelmiyordu. En azından Kellan'ın durumunda.

Anna neşelendi ve ona teşekkür etti. İkimiz de vedalaştık ve Anna gözlerinin önünden ayrılırken Justin biraz üzgün görünüyordu. Başka bir koridorun köşesini dönmeden önce arkama baktım ve yanlışlıkla Justin'le göz göze geldik. Birdenbire eğlenmiş gibi göründü. Kıkırdadı ve bir arkadaşına doğru eğilerek tekrar beni işaret etti. Arkadaşı da aynı şekilde kıkırdayarak bana baktı. Kellan'ın masalarında otuz bir çekiyormuş gibi yapmasından bahsettiklerini bildiğim için yumruklarımı sıktım ve bir grup insanın arasından kendini iten Anna'nın peşinden koştum. Bir ünlünün beni bu şekilde hatırlamasını istemezdim. Aslında, hatırlamamasını tercih ederdim.

İnsanlarla dolu büyük bir odaya girdiğimizde kendimi Pete'in barına geri dönmüş gibi hissettim. Bardan daha küçüktü ama alkol akıyordu, kızlar kıkırdıyordu ve sahneden gelen müzik bazı hoparlörlerden geçerek odayı gürültüyle dolduruyordu. Birden kendimi bir tepsi ve bir çanta dolusu lolipop gibi hissettim.

İnsan kümelerinin etrafına bakındım ama D-Bag'imi hiçbir yerde göremedim. Sandalyeler ve kanepeler, boş bardak yığınlarının bulunduğu küçük masalarla birlikte, görünüşe göre rastgele etrafa savrulmuştu. Gösterinin ne kadar zaman önce başladığından emin değildim ama bu parti çoktan başlamış gibi görünüyordu.

Kızlar tanımadığım erkeklerin peşinden koşuyordu; onların diğer grup üyelerinden bazıları olduğunu düşündüm. Bir kızın eğilip bir erkeğin kulak memesini çekiştirmesini izlerken, bu erkeklerden herhangi birinin evde bekleyen kızları olup olmadığını merak ettim. Bunu düşünmek bile midemi bulandırıyor. Anna elimi tutarak bizi kalabalığın arasından geçirdi ve her adımda midem sıkışmaya başladı.

Belki de buraya gelmek kötü bir fikirdi. Kellan'ı başka bir kızla iş üstünde yakalasaydım... Sanırım kalbim o anda ve orada patlardı. Buna dayanabileceğimi sanmıyorum. Denny'nin o anımızı görmesine her zaman üzölmüş olsam da, çektiğı acıyı yeni yeni takdir ediyordum. Çılgına dönmesine şaşmamalı. Erkeklerin açık saçık kızlarla açıkça flört etmesini izlerken çoktan yapmak istemiştım ve henüz Kellan'ı bile bulamamıştım.

Birkaç dakika sonra onu buldum. Sırtını bana dönmüş, neyse ki kızların sarkmadığı bir şekilde ayakta duruyor ve önündeki bir şeye kıkırdıyordu. Yanımdaki kadınlar onun kıcını çimdikleme taklidi yapıp kıkırdadılar. Etraftaki diğer kadınlar sarhoş kollarını ona dolamaya ve onu öpmeye hazır görünüyorlardı. Onları görmezden gelerek, çok özlediğim dağınık kumral saçlarına odaklandım. Sonunda Griffin olduğunu anladığım yanındaki adama gülerek bir şeyler fısıldamak için eğildiğinde, gözlerim güçlü çene hattına, gülümsemesiyle kelimeler söyleyen dolgun dudaklara takıldı.

İnanılmaz derecede çekiciydi, bu neredeyse haksızlıktı. Ama o bu ve kalbim ona duyduğum sevgiyle kabarıyordu, ayrılmak zorunda kaldığımızdan beri giderek büyüyen bir sevgiydi bu.

Sonra onun ve Griffin'in dikkatini neyin çektiğini fark ettim.

Anna, aralarından geçemediğı kızların yanından bizi atlatırken, Kellan ve Griffin'in izleyip güldükleri şeyi tam olarak görebildim. Birinin arkaya kurduğu derme çatma barın üzerine sarışın, dolgun bir hatun yayılmıştı. Pratik olmayacak kadar küçük bir şort ve sadece sütyen giymiş olan kızın üzerine içki dökölürken, aynı derecede saçık olan diğer kadınlar da sıvıyı emiyordu. Bir kız

Hatta sarışının ağzına biraz döktü, sonra hemen almak için daldı.

Rock yıldızının ilgisini çekmek için yaptıkları bariz hileden tiksinererek bir saniye onları izledim, sonra başımı çevirip Kellan'a baktım. Hâlâ onları izliyor, elindeki bira şişesini çevirirken alt dudağını çiğniyordu. Gözlerimi kısarak kot pantolonuna baktım. Bunun yanlış olduğunu biliyordum, bir erkek güzel kızların açık cinsel davranışlarından tahrik olmaktan kendini alamazdı, ama bundan tahrik olup olmadığını bilmek zorundaydım. Herhangi bir belirti görmedim... henüz.

Anna sonunda bizi Kellan ve Griffin'in fark edeceği kadar yakına çektiğinde hâlâ kot pantolonuna bakıyordum. Kalçalarının görüntüsü yan açıdan ön açığa geçtiğinde kalbim on kat daha hızlı atmaya başladı ve yüzüne baktım. Beni onun mahrem yerlerine bakarken yakaladığı için utandım ve kızardım.

Yine de utanmış görünmüyordu, vücuduna bakmamdan asla utanmazdı. Hayır, onun yerine tamamen afallamış görünüyordu. Ağzı bir karış açık, sanki var olmamı dilemiş gibi bana bakıyordu. Yanındaki Griffin de Anna'ya bakarken aynı derecede şok olmuş görünüyordu.

Griffin şaşırtıcı bir şekilde önce kendine geldi. "İşte bu!" diye haykırdı ve Kellan'ı iterek kıkırdayan Anna'yı kucakladı. Dili saniyeler içinde boğazının derinliklerine inmişti. Bundan bir an sonra, Anna'nın bacakları Griffin'in beline dolandı ve Griffin onunla birlikte odadan çıkarken, yeterince hızlı hareket edemeyen herkesi bir kenara itti.

Ne kadar çabuk işe koyulduklarına göz kırptım, sonra Kellan'a döndüm. Yavaşça toparlanarak başını salladı ve şaşkın ifadesinin yerini bir gülümseme aldı. "Burada mısınız?" dedi bana doğru bir adım atarak.

Dudaklarımda bir gülümsemeyle başımı salladım. Yanlılıkla öpüşen kızlara bir göz attım ve Kellan da benim bakışımı takip etti. Kaşlarını çatarak bana baktı ve omuz silkti. Biraz mahcup bir ifadeyle elimi tuttu ve beni çekti. "Bunun için üzgünüm." Diğer elini de

Elini tekrar saçlarımın arasından geçirdi, gözleri sevgiyle yüzümde gezindi. "Bazı kızlar fark edilmek için her şeyi yapar," diye fısıldadı.

Çivit mavisî gözleri beni içine çekerken karnımdaki ateşin azaldığını hissederek başımı salladım. Onun dikkatini çekmeyi başardıklarını belirtmedim. Ben gelene kadar kesinlikle dikkatini vermişti. Ama erkekler erkekti... Böyle bir şeye bakmamalarını bekleyemezsiniz. Denny bile izlerdi.

Bana sıcak bir şekilde gülümseyerek yanağımı okşadı, yanağımın sıcaklığı vücuduma kadar yayıldı. "Burada olduğuna inanamıyorum." Bulunduğu yere bir göz attı. "Buraya nasıl döndün?"

Moralim bozuk bir şekilde iç çektim. "Ne yapmak zorunda kaldığına inanamazsın." Bir kaşımı kaldırdım. "Anna'ya hoşça kal dediğinden emin ol... çünkü eve döndüğümüzde onu öldüreceğim."

Bana kıkırdadı, gülümsemesi muhteşemdi. "Ah, bu hikâyeyi dinlemek için sabırsızlanıyorum."

Dudağımı ısırarak bedenine yaklaştım. "Belki biraz bekleyebilir mi?" Fısıldadım, gözlerim ağzına kilitlendi.

Neye ihtiyacım olduğunu anlayınca dudakları anında dudaklarıma yapıştı. İnlemek ve onu kendime çekmek istedim. Mart ayının ilk yarısıydı. Aralık ayındaki son öpüşmemizin üzerinden iki aydan fazla zaman geçmişti... ve ben bunu çok özlemiştim. Kolları beni sardı, yanağımı kavrayan eli boynumu sarmak için geri çekildi. Kollarım göğsüne doğru kayd, biri saçlarına dolanmaya devam etti. Dili benimkine doğru kayd, beni tattı, benimle alay etti. Birbirimize karıştığımızda dünyanın karmaşası kayboldu ve birkaç uzun saniye boyunca bu tıklım tıklım odada sadece ikimiz vardık.

Ama sonra Kellan'ın omzuna dokunuldu ve isteksizce benden uzaklaştı. Kaşlarını çatarak, onun dikkatini çekmek için birkaç dakika bekleyemeyecek olan kişiye baktım. Tezgâhtaki dolgun sarışının biraz daha agresif bir şeyler deneyebileceğini düşünerek, tamamen

onu orada görmeyi bekliyordum. Ama Halle 2'nin gözleri benimkilerle buluştuğunda, Tanrı'ya sarışın olmasını diledim.

Aktrisin benzeri bana baktı, sonra Kellan'a odaklandı. "Kellan, senin için hazırım."

Ağzım Kellan'ın beni burada ilk fark ettiği zamanki kadar açık kaldı. Gerçekten de benim önümde ona teklifte mi bulunmuştu? Kimdi bu piliç?

Kellan'ın kekeleyip durmasını ve mantıklı bir yalan uydurmak için çırpınmasını beklerken, sadece başını sallayıp, "Tamam, bir dakikaya ihtiyacım var," demesi beni biraz şaşırttı.

Heykelsi kadın beni bir aşağı bir yukarı süzdü, başını hafifçe salladı ve sonra ona gülümsedi. Elini adamın omzuna koyarak, odadaki müzik ve kahkahaların arasından duyabileceği şekilde eğildi. "Hazır olduğunuzda üst kattaki konferans odasında."

Kellan başını salladı, hâlâ ona sıcak bir şekilde gülümsüyordu. O ahmağın suratına bir yumruk atmak istedim. Bana sırttı, sonra döndü ve uzaklaştı. Orada öylece durdum, kollarım Kellan'dan ayrılıp yanlarımda gevşekçe asılı kaldı. Bu gerçekten de öylece olmadı, değil mi? Kendimi uyandırmaya çalışarak tırnaklarımı avuç içlerime geçirdim. Rüya görüyor olmalıydım. Bu sadece onunla ilgili başka bir kâbustu... hepsi bu.

Ama ben uyanmadım ve Kellan dönüp bana baktı. Yakalandığı için hiç de üzgün görünmüyordu. Tabii ki onun sapığı olduğunu bildiğimi bilmiyordu. Videoları izlediğimi, onu etrafta dolaşırken gördüğümü, onu tanıdığını bildiğimi bilmiyordu. Yüzümdeki boş ifadeyi izlerken dudağını ısırды ve sonunda gergin görünmeye başladı.

"Sana bir şey söylemem gerek... Konuşabilir miyiz?"

Bu nefret dolu sözler karşısında kısa bir süre gözlerimi kapattım, sonra başımı salladım ve ondan uzaklaştım. Anna ve Griffin'in kaybolduğu koridora doğru amaçsızca yürüdüm, nereye gittiğimi gerçekten bilmiyordum, sadece

Burada yeterince mahremiyet olduğunu ve böylece onu fazla dikkat çekmeden öldürebileceğimi umuyordum.

Kalabalığın azaldığı bir noktaya geldiğimizde Kellan dirseğimi tutarak durmamı sağladı. Geri çekilmek istedim. Yürümeye devam etmek istedim. Yürümeye devam edersem, başka birine aşık olduğumu... ve onunla bir konferans salonunda seks yapmak üzere olduğumu söylediğini duymak zorunda kalmayacaktım. Tanrım, ne kadar adice.

Kollarında kaskatı kesildiğimde kaşlarını çatarak, "Hey, sen... bana kızgın mısın?" diye sordu.

Sinirlenerek çenemi dışarı çıkardım ve çantamı yere fırlattım. "Hayır, neden kızayım ki?" Başını salladı ve cevap vermek üzereydi ama aptalca onun yerine ben cevap verdim. "Haftalardır seni takip eden seksi ünlü benzerin için beni terk etmek üzeresin. Onunla bir ofis masasının üzerinde seks yapmak üzeresin. Sadece beni bin parçaya ayırmak üzeresin, hem de sırf seni görmek için bir ahmağa göğsümü açtıktan hemen sonra!"

Ağır ağır nefes almaya başladığımda gözlerini kırptırdı ve bana bakakaldı. Gerçekten de bunların hiçbirini söylemek istememiştim. Kendini asmasına izin vermeyi planlıyordum. "Bekle, sence...?" Durdu ve başını öne eğdi. "Beni görmeye gelmek için *ne* yaptın?"

Sinirlenerek göğsünü ittim ve hışım ile uzaklaşmaya başladım... bir yerlere. İç çekerek omuzlarımdan tuttu ve beni döndürdü. Beni bir duvara yaslayarak gözlerini dikti. "Seni terk etmiyorum. Onunla seks yapmayacağım. Ve seni ezmeyeceğim."

Sakinleşmem için bana bir dakika verdi. Düzenli nefes almaya başladığımda yüzüne baktım. "O zaman neler oluyor?"

Omuzlarımı bırakarak başını salladı. "Şey, sen o çılgın sonuca varmadan önce sana söyleyeceğim şey..." dudağını ısırdı, altından yüzü parlıyordu, "...anlaştık." Başını yukarı doğru salladı. "Bu Lana. Plak şirketinden bir temsilci. Bir süredir

Turneyi takip ediyor, grupları inceliyor... ve bizi kendi plak şirketine almak istiyor." Başını sallayarak biraz güldü. "Bir albümümüz olacak Kiera, gerçek, profesyonel bir albüm... Buna inanabiliyor musun?"

Gözlerim sulanırken ağzım tekrar açık kaldı. Zihnim bu yola hiç girmemişti. Otomatik olarak en kötüsünü düşünmüştüm. Omuzlarını iterek kendimden uzaklaştırdım. "Neden bana izlendiğini söylemedin, ahmak herif!"

Göğsüne şaplak atmaya başladığımda kaşlarını çatarak benden uzaklaştı. "Çünkü gerçekten fazla bir şey beklemiyordum. Bizi seçeceğini düşünmemiştim... ve..." Sesi kesildi ve ben de ona vurmayı bıraktım. İç çekerek ellerimi tuttu ve kirpiklerinin altından bana baktı. "Bizimle ilgilenmiyorsa seni hayal kırıklığına uğratmak istemedim. Sonuna kadar gideceğimi düşündüğünü biliyorum... Seni hayal kırıklığına uğratmak istemedim..."

Yere baktı ve o anda kendimi aptal gibi hissettim. Kollarımı ona dolayarak sıkıca sarıldım. "Tanrım, Kellan, beni asla hayal kırıklığına uğratmayacaksın... asla." Geri çekilerek yanaklarını avuçladım, gözlerim yaşlarla dolmuştu. "Seninle, yaptığın her şeyle gurur duyuyorum ve her şey burada sona erse bile, beni hayal kırıklığına uğratmayacaksın."

Rahatlamış gibi görünerek nefes verdi. Burnunu çekerek koridorda etrafına bakındı. "Şey, henüz çocuklara bile söylemedim... Uğursuzluk getirmek istemedim, bu yüzden onları bulup yasal şeyleri imzalamaları için yukarı çıkarmamız gerekiyor." Kaşlarını kaldırarak bana . "Konferans odasındaki masada olacak olan bu... seks değil." Kalçalarından tutup beni kendine çekti. "Ama eğer istersen, herkes gittikten sonra... Sana asla hayır demem."

Kıkırdadı ve ben de yüzünü tutup onu sertçe öptüm. Bu teklifini edebilirdim. Onunla yatmıyor gibi görüldüğü için çok rahatlamıştım. Ve yaptığı şey için onunla gurur duyuyordum.

Benden ayrılarak uzandı ve unuttuğum çantamı aldı. "Hadi, sahne sırası bize gelmeden önce bunu halletmeliyiz." Elini bana doğru uzatarak küçük bir çocuk gibi gülümsedi. "Bizi kadroya aldılar; artık Justin'in grubunun hemen altında çalışıyoruz. Çok havalı, değil mi?"

Yanına doğru eğilerek kıkırdadım ve başımı salladım. "Bu harika, Kellan."

D-Bags'i aramak için koridorlarda dolaşırken pek çok konuda kendimi daha iyi hissediyordum, onu gördüğüm tüm videoları düşündüm. Bu yüzden buralardaydı, grubu inceliyordu. Ve bu yüzden arkadaşça görünüyorlardı. Ona kur yapıyordu... bir bakıma. Lana mı? Yeterince saygın bir isim gibi görünüyordu, isimlerin gerçekten bir anlamı olduğundan değil, ama yine de...

Ben bu yeni bilgiyi değerlendirirken Kellan bana gülümsedi. "Hey, haftalardır beni takip ettiğini söylerken ne demek istedin? Bunu nereden biliyorsun?"

Dudağımı ısırarak yüzüne küçük bakışlar attım. "Rachel bu web sitesini kurdu ve hayranlarınız gösterilerinizin videolarını yayınladı. Seni izliyordum..." Sesim kesildi ve garip bir şekilde sapığın *ben olduğumu* hissettim, tam tersi değil.

"Sonunda onu çalıştırmayı başardı, ha? Bu Matt'i mutlu etmeli." Elimi bırakan Kellan kolunu omzuma doladı. "Demek beni kontrol ediyordun?"

Yüzüne baktım, arkadaşlarını ararken gözleri eğleniyordu. "Hayır..." Koyu mavi gözleri daha da eğlenerek benimkilere kaydı. İçimi çektim. "Belki... biraz."

Başını eğerek beni daha sıkı sıktı. "Peki ben iyi miydim?"

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyordum, çünkü onun plak temsilcisiyle oynadığını düşünüyordum, bir an ne diyeceğimi bilemedim. Neyse ki Griffin ve Anna bir köşede belirdiler. Onları görünce gülümsedim, ki Griffin'i görmek garip bir tepkiydi. Anna saçını ve kıyafetlerini düzeltirken yüzünde şaşkın ve memnun bir ifade vardı. Çoktan bir tur atmışlardır diye düşündüm... belki de iki.

Griffin'in omzuna vuran Kellan ona neler olduğunu anlattı. Griffin doğal olarak sevinçten havalara uçtu ve kuzenini almaya gitti,

Görünüşe göre Evan'la birlikte sessiz bir alanda müziğin bir bölümünü çalışıyorlardı. Etrafta görünen çok sayıda hevesli kadınla flört etmek yerine, çalmadan önce pratik yapmalarını düşünerek gülümsedim. Rachel haklıydı, Matt için her şey müzikle ilgiliydi. Bir bakıma Evan da öyle.

Kellan omuz silkti ve bizi bir güvenlik görevlisi tarafından engellenen bir asansöre götürdü. Görünüşe göre sahne arkası izni sizi üst kata çıkarmıyordu. Anna kıkırdayıp kolumu tutarken, Kellan ona birkaç kelime söyledikten sonra üçümüz güvenlik görevlisinin yanından el sallayarak geçtik. Asansör kapıları arkamızdan kapanırken Kellan'a onaylayan bir bakış attı, sanki Kellan'ın ben ve kız kardeşimle üçlü yapmak üzere olduğunu düşünmüş gibiydi. Ew.

Anna çantasına uzanıp nedenini bilmek bir vantuz alırken, Kellan çantamı bıraktı ve kollarını bana doladı. Kız kardeşimin izlediğini düşünerek beni biraz fazla tutkulu bir şekilde öperken, "Bunu sana daha önce söylemediğim için üzgünüm... ama burada olmana sevindim" diye mırıldandı.

İçimi çektim ve parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Ben de burada olduğum için mutluyum." Dudakları ağızımı keşfederken son birkaç haftanın tüm stresi üzerimden akıp gitti. Asansör durup kapılar açıldığında biraz daha mahremiyetimiz olmasını diliyordum. Anna dışarı çıkmadan önce elindeki lolipolla bize gülümsedi.

Kellan yine çantamı ve elimi tuttu. "Ee," diye neşeyle sordu çıkarken, "bana söylemeyi ertelediğin bir şey var mı?"

Bunu söylerken güldü, bu yüzden aslında hiçbir şey bilmediğinden emindim. Anna bana sert bir bakış atarken kaşlarını çatı. Belli ki ona söylememi istiyordu. Ve söyleyecektim... söylemeliydim. Denny'nin onun yokluğunda yeniden ortaya çıktığını bilmeliydi. Ama tıpkı benim alt kattaki kadın sürüsüyle uğraşmak zorunda kalmam gibi, Kellan'ın da bana güvenmesi gerekecekti.

Derin bir nefes alarak tam ona söylemek üzereydim ki telefonu kalçasında zil çaldı. Hafifçe kaşlarını çatarak arka cebine uzandı. Numaraya bakmadan susturdu, sonra tekrar cebine koydu. Bakıyordum

Hiçbir şey olmamış gibi koridorda yürümeye devam etti. Kellan'ın kafasında tanıdığım tüm insanları sayarken, onu kimin aradığını merak ettim. Lana yaklaştığımız odada bekliyordu ve çocuklar da yukarı çıkıyorlardı. Bu sefer Griffin değildi. Elbette, geçen sefer gerçekten Griffin olmadığından neredeyse emindim.

Bana bakmaktan kasıtlı olarak kaçınmasını izlerken ikimiz hakkında hissettiğim anlık iyi duyguların hepsi kayboldu. Hâlâ bir şeyler saklıyordu ve ne ya da kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Gözlerimden yaşlar akarken ağzımı kapattım ve Denny'nin şehirde olmasıyla ilgili hiçbir şey söylemedim.

Bölüm

Bırak Gitsin

Hepimiz büyük, meşe bir masanın etrafında otururken ellerime bakıyordum. Plak şirketinin çekici temsilcisi Lana, gruba bir sürü ince yazı içeren kâğıtlar veriyordu. Çocuklar sessizce kâğıtları okurken Lana da onları basit terimlerle açıklıyordu. Onu duymazdan geldim, onun yerine yerden yükselen müziğe odaklandım. Henüz gösterinin yarısına bile gelmemişlerdi, yani Kellan ve arkadaşlarının bu fırsat kapısını açmak için fazlasıyla zamanları vardı.

Lana konuşmasını bitirdiğinde Kellan başını kaldırıp ona baktı, sonra Matt ve Evan'a döndü. "Siz ne düşünüyorsunuz?" diye sordu sessizce.

Bu anlaşmayı ilk kez duyduklarından, ikisi de ciddi ifadelerle ona baktılar. Matt'in sarı, dikenli kafası ile Evan'ın küt kesimli kahverengi kafası birbirlerine bakmak için döndüler. Sonra ikisi de gülümseyerek Kellan'a döndüler. Matt başıyla onayladı. "Evet, biz varız."

Lana çocuklara nereyi imzalayacaklarını gösterirken Kellan grup arkadaşlarına gülümsedi. Sözleşmelerden anlayabildiğim kadarıyla oldukça adil görünüyorlardı; çocuklar kazıklanmıyordu. Ürettikleri ve yayınladıkları şarkılar üzerinde hâlâ kontrol sahibi olacaklardı, yani Kellan hâlâ kendi şarkılarını yazabilecekti. İlk albümden elde edecekleri kâr hafif olacaktı ama toplam üç albüm için sözleşme yapmışlardı ve başarılı olurlarsa daha fazlası için de opsiyonları vardı. Ve başarılı olacaklarından emindim. Şimdiye kadar müziklerini beğenmeyen biriyle karşılaşmamıştım.

Kellan sallayıp arkadaşlarına gülümserken, diğer taraftan hoşnutsuz bir ses duydum. Kellan'ın konuşmasından sonra kendimi biraz melankolik hissediyordum.

Koridorda garip bir telefon anı yaşarken Griffin'e baktım, kaşlarını çatmış bir kâğıt parçasına bakıyordu.

"Dostum, Kell, bunu okudun mu? Bu saçmalığa inanamıyorum!"

Matt kıkırdadı ve mırıldandı, "Senin gerçekten okuyabildiğine inanmıyorum..."

Griffin ona ters ters baktı ama kâğıt yığınınından bir nota benzeyen bir şeyi kaldırıp Kellan'a uzattı. Kellan bana hızlı ve gergin bir bakış attı. "Evet... Okudum."

Merakım sağduyumun önüne geçince Griffin'e "Neyi okuyacaksın?" diye sordum.

Griffin kâğıdı bana doğru tuttu, sanki ondan birkaç adım ötede oturduğum için küçük yazı tipini okumam gerekiyormuş gibi. "Bu, etrafta dolaşan tüm kızlarla seks yapmamamız gerektiğini söylüyor, çünkü piliçler sırf hamile kalmak için bizi becermeye çalışacak! Bu yüzden çocuğu büyötmeleri için onlara para ödemek zorundayız! On sekiz yıl boyunca!"

Yüzünde tam bir şok ifadesiyle bana baktı, sanki bu düşünce daha önce hiç aklına gelmemiş gibiydi. Bunu komik bulabilirdim ama zaten huysuz bir ruh halindeyken gözlerimi Kellan'a diktim. "Sana hayranlarla yatmakla ilgili bir broşür mü verdiler?"

Omuz silkti ve kâğıtlarını inceledi. "Bu sadece bir uyarı..."

Lana açıklık getirmek için konuştu. "Bu, yükselen ünlülerimize verdiğimiz standart bir önlem. Pek çok farklı türden insanın hedefi olacaklar ve biz de onlara kendilerini manipöle edilmekten en iyi nasıl koruyabilecekleri konusunda yol gösteriyoruz."

Bana tatlı tatlı gülümsedi. "Bu şirketin mal varlığını koruma yöntemi. Bugünlerde çok yaygın bir uygulama." Biraz gülerək omuz silkti. "Sporcular bu konuda bir seminere katılmak zorunda." Eğilip bavulunu karıştırırken mırıldandı: "Ama hiç dinlemiyorlar ki..."

Griffin homurdandı ve kalemini yere attı. "Hayranlarıma çakamayacaksam rock yıldızı olmanın ne anlamı var ki?"

Gözlerimi devirirken kendimi "Bunun müzikle ilgili olması gerektiğini sanıyordum." diye mırıldanırken buldum.

Ne yazık ki Griffin suratsız yorumumu duydu ve ona cevap vermeyi seçti. "Hayır, hayır amcıktan olduğuna eminim."

Kızarak arkama yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Ahmak. Kellan uzandı ve kalçamı okşadı. Nedense elini tokatlayarak uzaklaştırmak istedim. Griffin'in yorumu beni biraz fazla etkilemişti. Kız kardeşimin Griffin'in kafasına bir şaplak attığını duydum ve dönüp baktığımda Griffin'in ona kaşlarını çatarak baktığını ve acıyan yerini ovduğunu gördüm.

"Ne?" diye mırıldandı. Matt onun enayi akrabasına gülerken o da gözlerini devirip başını salladı.

"Dostum, seks yapmaman gerektiğini söylemiyor. Her zaman korunman gerektiğini söylüyor." Matt gözlerini devirdi. "İstersen onlarla yine de yatabilirsin, sadece toparla." Sırıtarak başını salladı. "Ve lütfen yap. Dünyanın ihtiyacı olan son şey bir başka sen."

Griffin bakışlarını Matt'e çevirdi. "Siktir git, dostum." Biraz bozguna uğramıŸ görünen Griffin tekrar Kellan'a baktı. "Bu doğru mu? Kızlar bunu gerçekten yapar mı?"

Bacağımı sıkan Kellan omuz silkti. "Biraz."

Kalemini tekrar eline alan Griffin kâğıtları imzalamaya başladı. "Bu çok boktan."

Kellan elindeki kâğıtları bitirip Lana'ya uzattı. Lana kâğıtları çantasına yerleştirirken ona gülümsedi. Dostça bir gülümsemeydi, sanki ondan profesyonel olduğu kadar kişisel olarak da hoşlanıyor gibiydi. Onunla arkadaş olması beni pek heyecanlandırmamıştı ama gerçekten şaşırmamıştım da

Ya da. Kellan her zaman farkında olmasa da gittiği her yerde arkadaş edinirdi. Bazen dünyada tamamen yalnız olduğunu düşündüğünü sanıyorum ama öyle değildi. Ben olmasam bile onu önemseyen geniş bir çevresi vardı.

Yanağımı öptükten sonra dudaklarını kulağıma doğru götürdü. Gözlerimi kapattığımda, "Hâlâ kırk beş dakikalık boş zamanım var... Daha özel bir yere gitmek ister misin?" diye fısıldadığını duydum.

İçimi bir arzu dalgası kaplarken sadece başımı sallayabildim. Hâlâ şüphelerim ve güvensizliklerim olabilirdi, hâlâ Lana'yla ya da bir hayranıyla biraz fazla samimi olup olmadığını sorgulayabilirdim ve hâlâ telefonunu cebinden çıkarıp gizli mesajlarını okumak isteyebilirdim... ama nihayetinde onu seviyordum, onu özlemiştim ve onunla yalnız kalmak istiyordum.

Kellan ayağa kalktı ve çocuklara gitmeden önce onlarla görüşeceğini söyledi. Matt ve Evan bana bakıp gülümsediler, sonra da başlarını salladılar. Griffin sözleşmesine baktı, kafası fena halde karışmış görünüyordu. Anna onun omzuna doğru eğildi, göğüsleri koluna bastırıyordu. Bakışlarını kaydırarak göğüs dekoltesine dikti. O zaman kafası o kadar da karışık görünmüyordu. O zaman sözleşmeyi pek de umursamıyor gibiydi.

Hala cesurca çantamı tutan Kellan bizi gizli bir çıkıştan binadan dışarı çıkardı. Binanın arkasına park etmiş otobüslerinin hemen yanından çıktık. Bir otobüsün kapısını iterek açan Kellan bana gülümsedi ve başıyla işaret etti. "Hadi, sana şimdi nerede yaşadığımı göstereyim."

Elini tutarken biraz kıkırdadım. Daha önce hiç tur otobüsüne binmemiştim. Büyük pencerelerin altında aynalı pelüş sandalyeler ve aralarına sıkıştırılmış küçük masalar vardı. Bana bir trenin içini hatırlattı ve ilk tren yolculuğumu yıllar önce Kellan'la yaptığımı hatırlayarak gülümsedim.

Kellan çantamı boş masalardan birine attıktan sonra bizi perdeli bir alana götürdü. Otobüsün bu kısmında dışarıya açılan pencere yoktu ve ağır perde yerine oturduğunda, bize ulaşan tek ışık zemine gömülü küçük ampullerden geliyordu.

Kellan bana doğru dönerek kollarını belime doladı. Burası sessizdi, ağır kumaş kapılar tarafından emilmeyen tek ses nefes alış verişlerimizdi. Başını benimkine yaslayan Kellan usulca, "Yatak odama hoş geldin," dedi.

Dudakları dudaklarıma yaklaştıkça nefesim hızlandı. "Yatak odan mı?" Fısıldadım, sesim biraz boğuk çıkıyordu. Onunla birlikte olma beklentisi bedenimi jöle gibi hissettiriyordu.

Dudakları çeneme sürtünmek için ağzımdan uzaklaştı. Nefesi tenimde gezinirken gözlerim dalgalandı. "Benim ve diğerlerinin..." Boynumdan aşağı yumuşak öpücükler bırakırken ellerinden biri kışkımdan aşağı kaydı. Daha ağır nefes alarak başımı eğdim, böylece aşağıya kadar keşfedebilecekti.

Mırıldanarak, sesi benimki kadar boğuk, seyahat ettiği evi anlatmaya devam etti. "Hepimiz sardalye gibi bu bölmelere tıkıldık." Boğazımın dibine kadar geldi ve dilini hafifçe boğazımın ortasında gezdirdi. Nefesim kesildi, ellerim sırtında başımı geriye attım.

Tepeye ulaştığında derin ve tatmin edici bir ses çıkardı, popomu avuçlamayan boştaki eli yanağımı tuttu. "Evdeki yatağın kadar geniş değil ama iki kişiye yetecek kadar yer var..."

Yüzünü benimkine yasladı, dudakları o kadar yakındı ki neredeyse birbirimize değecektik. O dudaklardan başka bir şeye odaklanmak zordu ama kendimi onun neden bahsettiğine bakmaya zorladım. Bu kapalı alanın duvarlarını ranzalar kaplıyordu. Her yığında dört yatak vardı ve her duvarda iki yığın bulunuyordu. Her yatağı kapatan bir perde vardı... sanırım mahremiyet için. Son derece küçük ve klostrofobik görünüyorlardı.

Kellan'ın yanağımdaki eli beni serbest bırakırken, yaslandığımız yığının en altındakini işaret etti. "O benim," diye fısıldadı. "Evimden uzaktaki evim, bir sürü horlayan, kokan adam varken uyumaya çalıştığım yer." Biraz kıkırdadı, sonra içini çekti ve

elini tekrar yüzüme götürdü. Bana bakmak için geri çekildi, yüzü muhteşemdi, yerdeki yumuşak ışıkla vurgulanmıştı, karanlık gözleri benimkileri aradı. "Seni hayal ettiğim yerde... Seni özlediğim yerde..."

Beni içine almasını izlerken gözleri biraz sulandı, bu da benimkileri biraz sulandırdı. "Ben de seni özledim, Kellan."

Sonra kendimi daha fazla tutamadım ve elim saçlarına dolanarak dudaklarını kendime çektim. Zorlamam karşısında inledi, sonra benim onu öptüğüm kadar sert bir şekilde beni öptü. Birbirimize yeniden bağlandığımızda sessiz alan hızlı nefesler ve gürültülü inlemelerle doldu. Beni ranzanın çerçevesine doğru iten Kellan, bacağıma kalçasına dolamak için aşağı uzandı. Vücudu benimkiyle aynı hizaya geldiğinde tırnaklarımı sırtına geçirdim. Kahretsin, belki de beni tam burada, yataklara bastırarak almasına izin vermeliydim.

Ağzının benimkinin üzerinde olduğu her saniye ihtiyaçla dolup taşarak uzandım ve gömleğini yukarı ittim. Yarısına kadar bana yardım etti ve gömleğini omzunun üzerinden bir yere fırlattı. Parmaklarımı göğsüne kazınmış adımın girdaplarının üzerinde gezdirdim ve erotik bir nefesle tısladı, seni seviyorum, seni özlüyorum ya da belki de seni istiyorum gibi bir şeyler fısıldadı... Emin olamayacak kadar sersemlemiştim.

Kalçalarını benimkilere doğru iterken, acısının sertliğini benimkilerin yumuşaklığıyla öğütürken, kollarımı başının etrafına doladım ve onu kendime çektim. Tanrım, onu özlemiştim. Parmakları gömleğime doğru ilerlerken dudakları boynuma yapıştı. Gömleğimi yeterince açtığında sütyenimi kenara çekti ve sıcak ağzını hassas bir meme ucunun üzerine kapattı. Aşırı hassas bir meme ucu. Görünüşe göre okşamasını özlemiş bir meme ucu, çünkü sadece ağzının üzerinde olması bile beni orgazmın eşğine getirmişti.

Yalnız olduğumuzu bildiğimden, dili beni uçurumun kenarına itmekle tehdit ederken uzun bir çığlık attım. Vücudumun o muhteşem an için gerildiğini hissettiğinde tenime karşı inledi. Kalçalarını geri çekerek tek eliyle kot pantolonumun düğmelerini hızla açtı. Parmakları beni kesinlikle mutluluğa sürükleyecek noktaya doğru ilerlerken "Evet" diye haykırdım. Erotik notları ve buharlı telefon görüşmeleri ne kadar güzel olsa da, bana fiziksel olarak dokunmasıyla kıyaslanabilecek hiçbir şey yoktu.

Omuzlarını kavırıyor ve tüm gücümle nefes alıp veriyordum, parmağının bana doğru kaymasını bekliyordum... sadece bir kez... o sırada odaya giren bir ışık beni neredeyse kör ediyordu.

Kellan elini anında kot pantolonumdan çekti ve göğsümü serbest bırakarak kumaşı tekrar yerine oturtmama yardım etti. Buz üzerime yıkandı ve neredeyse serbest bırakılmamı engelledi. Normal bir insan gibi nefes almak için mücadele ettim. Kellan'ın nefesi de hızlıydı, önüme geçti ve soyunma kısmında benden çok daha ileride olmasına rağmen beni görüş alanından çıkardı.

İkimiz de tuvaletlerin olduğunu varsaydığım diğer taraftan uyku alanına giren kişiye bakarken, kot pantolonumu hızla yeniden bağladım. Kellan'ın çıplak omuzlarına tutunarak dağınık görünümlü bir rock'çıya baktım. Bana sorarsanız, Kellan'ın seksi dağınıklığının kötü bir taklidi olan çılgın, her yere giden saçları vardı. Ağır göz kalemi, bileklerine kadar uzanan kordonlu bilezikleri ve koyu renk boyalı her parmağındaki kafatası yüzükleriyle, basmakalıp bir müzisyenden başka bir şeyle karıştırılmak istemediği açıktı. Bunu daha net ifade edebilmek için alnına yapıştırılmış *"Ben bir asiyim ve beni asla anlamayacaksınız"* yazısına ihtiyacı vardı.

Adamın neredeyse orgazm olduğumu duymamış olmasını umarak ve *tüm bunları* duymamış olmasının mümkün olmadığını bilerek kıpkırmızı kesildim. Adam bizi hâlâ kör eden perdeyi açık tutarken şaşırmış gibi yaptı. "Hey, özür dilerim Kellan... bölmek istememiştim." Sırıttı ve odaya girerken bana gülümsedi. "Hey, tatlı şey, naber?"

Başımı Kellan'ın omzuna gömdüm ve ortadan kaybolmayı diledim. Şimdi Kellan'ın iki tur arkadaşının yanında olmaktan utanç duyuyordum. Harika.

Kellan adamın omzunu iterek, içinde bir an geçirmeye çalıştığımız özel alandan çıkmasını sağlamaya çalıştı. "Evet, olur böyle şeyler, endişelenme."

Adam Kellan'ın gücü karşısında teslim oldu ve perdeli alanın diğer tarafına doğru yürürken kıkırdadı. "Evet, evet, ben gidiyorum." Diğer tarafı açarak Kellan'a sıırıttı. "Lanet olsun dostum, nasıl

Her zaman en ateşli birlikte olmayı başarıyorsun." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Ve bir gecede iki tane, kardeşim... Keşke benim de böyle bir dayanıklılığım olsaydı."

Kellan'a bakarken yüzümdeki tüm kanın çekildiğini hissettim. O da daha solgun görünüyordu. Hayal meyal rockçının şöyle dediğini duydum, "Hey, tatlım, ben müsaitim, eğer bir dahaki sefere beni becermek istersen? Onun saniyelerini almanın sakıncası yok... yine."

Cevap veremeyecek kadar sersemlemiştim. Herhangi bir şey yapamayacak kadar sersemlemiştim. O adam birkaç cümleyle en büyük korkularımın hepsini doğrulamıştı. Kellan beni aldatıyordu... defalarca. Sallanan koltuktan gelen kıkırdamaları duyduğumda ellerimi Kellan'ın vücudundan çektim. Artık ona dokunmak istemiyordum. Kellan'ın gözlerini kapatmasını, yutkunmasını ve sonra tekrar açmasını izledim. Ağır çekimde, bana doğru döndü.

Düşünmeden yaptım. Yaptığımı fark etmeden yaptım. Elim kendiliğinden uzandı ve yanağına bir tokat attı. Parmağımdaki söz yüzüğü derisine saplandı, çenesini kesti ve derisine küçük bir damla kan düştü.

"Seni orospu çocuğu!" Hırladım, dar alanda ondan uzaklaşabildiğim kadar uzaklaştım.

Yüzünü buruşturdu ve çenesini ovuşturdu. "Tanrım, Kiera. Bana bağırıp çağırmaya başlamadan önce açıklayabilir miyim?"

Gözleri benimkilere kaydı, öfkeliydi ama bu benim hissettiğim öfke ve ihanetin yanında hiçbir şeydi. "En ateşli hatunu tavlamayı" açıklayabilir misin? 'Bir gecede iki kişiyi' açıklayabilir misin? Onun 'saniyelerini almasını... yine' açıklayabilir misin?"

Kellan iç geçirerek elini yüzünde gezdirdi. Bana tekrar baktığında daha az kızgın görünüyordu. Ben kızmamıştım. "Evet, Kiera. Açıklayabilirim."

Parmağımı yontulmuş göğsüne sokarak onu bir adım geriye ittim. "Beni aldatıyor musun?"

Elimi tutarak ikimizi birbirine bağlamaya çalıştı. "Hayır, yapmayacağım." Gözlerime bakmak için eğildi ama o kadar öfkeliydim ki ona bakamadım. "Hey, değilim, Kiera. Bunu sana daha önce de söyledim... muhtemelen birkaç kez."

Nefesimi tutarak sakın bir şekilde soru sormaya çalıştım. Kontrol etmeye çalıştıkça sesim titriyordu. "O zaman neden bahsediyordu?"

Kellan diğer elimi tuttu ve yumruk haline getirdiğim elimi gevşetmeye çalıştı. Belki de ona tekrar vuracaksam bunun açık bir avuçla olmayacağını anlamıştı. Tuhaf, Kellan'dan önce kendimi hiç şiddet yanlısı biri olarak görmemiştim. Sanırım o içimdeki bu duyguyu ortaya çıkardı.

Ellerimi sakınleştirmek bir işe yaramayınca Kellan yanaklarımı tuttu. Beni ona bakmaya zorlaması gözlerimin dolmasına neden oldu. Gözyaşlarımı burnumla geri çektim. Ağlamak istemiyordum.

Kaşları çatıldı, yüzümü inceledi. "Yalan söylüyor, Kiera. Bunu seni kızdırmak için söyledi. Senin kim olduğunu biliyor, hepsi biliyor. O fotoğraf defterini sürekli karıştırıyorum..." Yumuşakça gülümsedi ve başını salladı. "Hepsi senin güzel olduğunu düşünüyor..."

Ellerine vurup uzaklaştırdım. "Neden yalan söylesin ki?" "O" diye vurguladım, sırf Kellan'ın bana yalan söylediğine inanmaya çok daha meyilli olduğumu bilsin diye... şu anda.

Kellan iç çekerek başını salladı ve ellerini bir süre benden uzak tuttu. "Çünkü turneye katılan son grup bizdik ve ikinci sıraya atıldık. Çünkü Lana onun grubuyla değil bizim grubumuzla ilgileniyordu." Omuz silkti. "Çünkü o bana karşı kin besleyen çocuksu, olgunlaşmamış bir pislik Kiera ve benden şüphe etmen bu gece kavga etmemize neden olduysa..." Tekrar iç çekti ve ellerini havaya kaldırdı. "Çünkü istediği şey tam da buydu... Grubumuzun onunkinden daha iyi olmasının intikamını almak için kullandığı aptalca yöntem."

Yüzündeki bıkkın ifadeyi görünce biraz yumuşadım. Kulağa mantıklı geliyordu ama Kellan'ın yalanlarının çoğu mantıklı geliyordu. Biliyorum.

Denny'nin arkasından iş çevirdiğimiz zamanlarda, Kellan'ın yalan söylediğini genellikle çok iyi anlardım ve Kellan bu konuda iyiydi.

"Sana neden inanayım ki?" Fısıldadım.

Ellerini tekrar havaya kaldırdı. "Ben yanlış bir şey yapmadım! Neden bana inanmıyorsunuz?"

Tam o sırada, sanki kader bizimle daha da uğraşıyormuş gibi, Kellan'ın telefonu cebinde cızırdadı; az önce bir mesaj almıştı. Gözlerini kapattı, görünüşe göre benimle aynı kadere lanet ediyordu. Gözlerini tekrar açtığında bana boş boş baktı.

Gözlerimi kısıtım. "Buna ihtiyacın var mı?" Başını

iki yana salladı. "Hayır."

Çenemi sıkıp ellerimi yumruk yaparak, "Nereden biliyorsun? Önemli olabilir mi?"

Başını sallamadan önce yavaşça nefes verdi. "Sen önemlisin... bu bekleyebilir."

Gözlerim yine yaşardı. "Ne bekleyebilir ki?" Fısıldadım, son sözünün rahatlatıcı olup olmadığından emin değildim.

Bana doğru bir adım attı ve belli belirsiz yanağımı avuçladı. "Hiçbir şey yapmıyorum bebeğim. Seni seviyorum. Sana sadık kalıyorum." Yüzüğünü kaldırdı, başparmağı metali okşuyordu. "Söz verdim... Söz veriyorum."

Alnını benimkine dayadı. "Birlikte fazla zamanımız yok. Lütfen, bırak gitsin..."

"Neyi bırakayım?" Fısıldadım.

İç çekti, sonra dudakları benimkilere indi. "Seni seviyorum, Kiera... lütfen bana inan."

İtiraz etmek istedim, ne sakladığını bana söylemesi, ona inanmamı sağlayacak bir şey söylemesi için ona bağışlamak istedim ama ağız usulca tenimde gezinirken kelimeler aklımdan uçup gitti.

Belki zayıf davranıyordum... belki de bilmeye hazır değildim. Nedeni her ne olursa olsun, yine de... Gitmesine izin verdim.

Birkaç sakinleşme anından sonra Kellan uzanıp gömleğini geri giydi ve yan yana uzandık. Duvara gömülü bir bölme vardı ve yanında tuttuğu birkaç eşyaya baktım - onun için aldığım dergiler, Discman'i, annem ve kız kardeşimin onun için yaptığı fotoğraf kitabı ve küçük oyuncak araba. Yutkunarak, ona inanmak isteyerek, küçük, metal kas arabasını parmakladım.

Kellan iç çekti ve omzumu öptü. "Seni seviyorum..." diye fısıldadı.

Arabaya tutunarak, aramızdaki bağı, bana nasıl açıldığını, benden önce hiç kimsenin, grup arkadaşlarının bile giremediği hayatına beni nasıl soktuğunu hatırlayarak ona baktım. "Ben de seni seviyorum..."

Gülümsedi, parmakları boynumdaki zinciri takip etmeden önce bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. Kolyeyi gömleğimden çıkararak başparmağıyla gümüş gitarın kenarını okşadı; ortasındaki elmas, etrafımızı saran soluk ışıktaki bile parlıyordu.

Kaşlarını çatarak parmaklarını izlerken dudaklarındaki yumuşak gülümseme soldu. "Kiera... Sana bir şey söylemeliyim..."

Midemde anında oluşan buzdan nefret ederek, benden bir şeyler sakladığını bildiğimden nefret ederek, anında benim de ondan bir şeyler sakladığımı hatırladım. Suçluluk duygusu içimi yakan düğümü hafifletirken, "Ben de sana bir şey söylemeliyim..." diye fısıldadım.

Gözleri benimkilere dikildi ve kısıldı. "Bana ne söyleyeceksin?"

Yutkunararak, mükemmel yüzüne bakarak, kalbini kırmanın bir yolunu bulmaya çalıştım. Rakibinin şehre döndüğü haberine kötü tepki vereceğini biliyordum. Gerçi Denny artık gerçekten bir rakip değildi ama Kellan hiçbir zaman onunla kıyaslandığını hissetmemişti. Kellan, Denny'yle daha iyi olacağımı düşünüyor gibiydi. Denny'nin hayatıma geri döndüğünü öğrenirse, özellikle de o uzaktayken... bu bizim sonumuz olabilirdi.

Gözlerimi dolduran korku dolu gözyaşlarıyla Kellan'ın açıkça konuşmak istemediği tuhaf, gizemli mesajlarını, bir rockçı pisliğin kafama kolayca yerleştirdiği yakıcı şüpheyi, Lana'ya karşı dostça tavrının beni kıskançlıktan yeşerten videolarını, şimdi bana söylemesi gereken her neyse karnımda beliren korkuyu düşündüm... .

Belki de çoktan bitmiştik ve ben henüz fark etmemiştim?

"Şey..."

Söyleyecek bir şeyler bulmaya çalışırken otobüsün kapısı ve dışarıdan tanıdık bir ses bize doğru geldi. "Kell? Sen ve Kiera içeride misiniz?"

Evan'ın neşeli sesini duymak beni daha basit bir zamana, Kellan'la erkek arkadaşımın arkasından gizli bir ilişki yaşadığımız günlere geri götürdü. Vay canına, hayatımdaki o korkunç anın "eski güzel günler" haline geleceği günü göreceğimi hiç düşünmemiştim.

Kellan içini çekti, sonra eğildi ve "Evet, buradayız" diye bağırdı.

Evan otobüsün bizim bölümüne doğru yürüdü ve boğazını temizlediğini duydum. "Sen... giyinik misin?"

Ben kızarıırken Kellan biraz kıkırdadı. "Evet... Ne ?" "On

dakika içinde çıkıyoruz, o yüzden hazırlanmalıyız."

Kellan gözlerini kırptırdı ve dirseklerinin üzerinde doğrulup oturdu. "Şimdiden mi? Kahretsin..." Ayağa kalktı, sonra bana baktı. "Özür dilerim... sıra bizde."

Yutkunarak başımı salladım. "Biliyorum." Elini bana uzattı, tutup tutmayacağımdan pek emin görünmüyordu. Yavaşça nefes vererek ayağa kalktım ve elini tuttum. Sorunlarımız ne olursa olsun, onu hâlâ seviyordum... kalbim ve ruhumla.

Rahatlamış bir şekilde iç çekerek elimin arkasını, söz yüzüğümün tam üstünü öptü. Ürpererek yüzüne baktım; çenesinde hâlâ yüzüğümün battığı yerde bir çizik vardı. Onu incittiğim için kendimi suçlu hissederek eğildim ve çenesini öptüm. Gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda parlıyordu ve sessiz özrümü anlamış gibi başını salladı.

"Hadi... Gösterimizi izlemek ister misin?"

Sonunda tamamen gülümseyerek hevesle başımı salladım ve elini iki elimin arasına aldım. "Evet, kesinlikle." Ruh halimi bir anda değiştirebilecek bir şey varsa o da Kellan'ın performansını izlemektir. Ve ben de bunu özlemiştim.

Evan'la dışarıda buluştuk ve Evan kolunu bana doladı. Gülümsedim, ona yaslandım ve içten içe ona Kellan hakkında benim bilmediğim bir şey bilip bilmediğini sormak istedim. Yine de ona sormadım. Birincisi, muhtemelen bana söylemezdi, çünkü Kellan onun arkadaşı ve bir nevi patronuydu; Evan elinden gelse o gemiyi sallamak istemezdi. Ayrıca... Kellan bizi Evan'dan saklamıştı. Bizi öğrendiğinde çok şaşırmıştı. Kellan'a her ne oluyorsa, tüm çocukların benim kadar habersiz olduğundan emindim. Kellan'ın hazır olduğunda bana söyleyeceğine güvenmek zorundaydım ve umarım bu çok fazla acı vermezdi.

Bizi süper gizli rock yıldızı girişinden geçirerek aceleyle sahnenin arkasına doğru ilerledik. Justin geçerken bana el salladı; D-Bags çaldıktan sonra onun grubu geceyi bitiriyordu. Çekingen bir şekilde el sallarken yüzüm kızardı. Artık onun yanında kendimi rahat hissedebileceğimi sanmıyorum.

Neyse ki Kellan'ı ispiyonlayan rockçıyı görmedik. Görseydik sanırım onu yumruklardım.

Sahnenin hemen yanındaki bekleme alanına geldiğimizde, el sallayan ve kalabalığı selamlayan gruba baktım. Kellan elimi bırakıp gitarını tutarken içimi bir gerginlik kapladı. Onun için endişelenmeye başlamıştım; kalabalığın görebildiğim küçük kısmı bana çok büyük görünüyordu ve sunucu Kellan'ın grubunu tanıtırken çıkan gürültü kulakları patlatacak cinstendi - Pete'inkinden yüz kat daha yüksekti. Ama Kellan olabildiğince sakın görünüyordu, bir ayağını basamağa koymuş bana gülümseyerek bekliyordu.

Tam kalabalık azalırken bana başıyla selam verdi, sonra dönüp sahneye fırladı. Ona başımı salladım. Durumlar tersine dönseydi, o merdivende donup kalırdım, hareket edemezdim. Diğer çocuklar da onu takip etti ve ben de büyülenmiş bir şekilde izledim. Evan ve Matt el sallarken Kellan ve Griffin ön taraftaki birkaç şanslı hayrana uzandı.

Kalabalığın gürültüsü daha da artmıştı ve yemin ederim Kellan'ın dokunduğu birkaç kız ağlıyordu. Çok... gerçeküstüydü. Ülke çapındaki tüm radyolarda durmaksızın çalınan bir hit şarkı olmasa bile, bu kızlar Kellan'ın kim olduğunu, grubunun kim olduğunu biliyorlardı. Çocuklar büyük bir başarı elde etmek için her şeye sahipti... Justin'in albümünü çıkaran plak şirketiyle sözleşme bile yapmışlardı.

Ben bunun bizim için ne anlama geldiğini düşünürken, her şey üst üste yığılmışken, kız kardeşim kollarını belime doladı. "Çok heyecanlı değil mi, Kiera!"

Griffin'le ilişkisinin bu kadar basit olmasını bir an için kıskanarak hayat dolu güzele baktım. İkisi de birbirleri için ne olduklarını ve ne olmadıklarını tam olarak biliyorlardı. Aldatma yoktu, yalan yoktu, kıskançlık yoktu, hiçbir şey yoktu. Birbirlerine ihtiyaç duydukları şeyi, ihtiyaç duydukları anda veriyor, işleri bittiğinde de yollarına devam ediyorlardı. Bir bakıma, bu bir kazan-kazan durumuydu. Yine de... kulağa biraz boş geliyordu.

Kollarına yaslanarak başımı salladım. Evan'ın sete başlamasını izlerken midem adrenalinle dolup taşıyordu. Sonra Matt devreye girdi, Kellan da hemen arkasındaydı ve birden kendimi Evan'ın evindeymişiz gibi hissettim.

Çatı katında çocukların provasını izliyorduk. Bu kez çok daha büyük bir izleyici kitlesi vardı.

Kellan'ın sesi salonu doldururken kocaman gülümsedim. Bu işte çok iyiydi. Ona nefes almak kadar zahmetsiz geliyordu. Onu sarhoşken de gördüm, depresyundayken de gördüm, nezleyken de gördüm, hatta bir keresinde mide gribiyle savaşıırken bile görmüştüm. O gece biraz yeşil görünüyordu, ama sesi... sesi her zaman muhteşemdi.

Sahne duruşu da öyleydi. Kellan onu aydınlattı. Otobüsteki rockçının asla anlayamayacağı şeylerden biriydi. Rolünüze uygun giyinip bunun sizi rolünüze uygun göstermesini umamazsınız; ya o kıvılcıma sahip olursunuz ya da olmazsınız. Ve Kellan'da o kıvılcım vardı. Bence, çekicilik ölçeğinde sadece şöyle böyle olsaydı bile, yine de tüm gözleri üzerine çekerti. O sadece... özeldi.

Geceyi pek çok başka grupta paylaştıkları için Pete's'te çaldıklarından daha kısa sürdü ama bittiğinde kalabalık memnun görünüyordu. Kellan'ın biz ayrıyken benim için yazdığı melankolik şarkıyı çalmamış olması beni biraz mutlu etti. Bilmiyorum, Pete's'te çalmış olsa bile, tüm ülkedeki insanların benim şarkıma eşlik etmesini istemiyordum.

Bunun yerine grup en büyük hitlerini, benim sevdiğim ve evdeki hayranlarının sevdiği tüm şarkıları çaldı. Gece planlandığı gibi gitmemiş olsa da, bunu görmek için kız kardeşimle birlikte düşüncesizce uçtuğum için hala mutluydum. Bunu sonsuza kadar hatırlayacağımı biliyordum.

Kellan son bir kez başını salladı, sonra eğilip ağlayan kızı yanağından öptü. Bunu yapmasına biraz şaşırarak gözlerimi kırptım ama kız bayılacakmış gibi arkadaşlarının yanına yığılınca gülümsemek zorunda kaldım. Anna sevimli bir şekilde homurdanırken ben tüm bunların tuhaflığı karşısında başımı salladım.

Sahneden her seferinde iki basamak atlayarak inen Kellan beni kollarının arasına aldı. Belli ki saf adrenalinle çalışıyordu, beni bir çemberin içinde döndürdü,

Ben ıgılık attıkça gülüyordu. Beni tutarken kolları sıkıca kalçalarımaya dolanmıştı ve arkasına yaslanarak bana baktı. "Ne düşünüyorsun?"

İçimi çekerek parmaklarımı tekrar saçlarının arasından geçirdim ve başımı onunkine yasladım. "Bence mükemmeldi, Kellan."

Beni yere bırakırken, bana sıcak bir şekilde gülümsedi. Sahneye çıkan son grup yanımızdan geçip gitti ve Kellan dönerek mikrofonlarına bağlananları izledi. Bana dönerek gülümsedi ve bir kaşını kaldırdı. "Kalıp en sevdiğin grubu izlemek ister misin?"

Kızarak, Kellan'a dönmeden önce bir an için sahnedeki Justin'e baktım. "İkinci favorim," dedim başımı sallayarak. Kellan güldü ve ben de kollarımı boynuna dolayarak başımı omzuna yasladım. "Sadece seninle olmak istiyorum... her neresi olursa olsun..." diye kulağına fısıldadım.

Salarımaya sokularak başını salladı ve bana sıkıca sarıldı. "Tamam," diye mırıldandı, ses sahnedeki grup tarafından bastırılmadan önce.

D-Bağ'lerin geri kalanı dağılırken, Evan ve Matt heyecanla yeni imzaladıkları anlaşma hakkında konuşurken, Griffin ellerini Anna'nın vücudunda gezdirirken, Kellan ve ben olduğumuz yerde kaldık, birbirimize sarıldık, etrafımızdaki müzikle hafifçe sallandık. Huzurluydu ve o tanidik memnuniyeti tekrar hissettim. Eğer yapabilseydim, tüm gece boyunca ona bu şekilde sarılırdım. Ona sonsuza kadar böyle sarılırdım.

Ama bu gece sonsuza kadar bizim için kartlarda yoktu ve ben farkına bile varmadan gösteri bitmiş ve yol görevlileri seti yıkmak için harekete geçmişti. Kellan beni yoldan çekerek, bir grup hayranın etrafta takıldığı ve çocuklarla takılmak için beklediği sahne arkası alanına götürdü.

Ben bir köşede sandalyede beklerken, Kellan bir profesyonel gibi kalıp imza dağıttı. Hiçbiri benimle ilgilenmedi ve ben de Kellan'ın ilgi odağı olmasına izin vermekle yetindim.

Bir süre sonra kulüpten biri nihayet içeri girdi ve odayı boşalttı. Adam bana doğru yaklaştı, yüzünde heybetli bir ifade vardı. "Sen

Bayan... Herkes dışarı."

Dirseğimi tuttu ve ben de içgüdüsel olarak geri çektim. Bundan hoşlanmamıştı. "Kalamazsın, hayranlar gitmeli."

Gözlerimi kısıtım. "Ben hayran değilim."

Sanki bunu her gece duyuyormuş gibi gözlerini devirdi. Tam bir başka fedaiyi daha erkekleri takip eden bir sürtük olmadığımı nasıl ikna edeceğimi düşünürken Kellan araya girdi. "Üzgünüm, o benimle."

Fedai omuz silkti ve gitmeme izin verdi. Kellan ellerimizi birbirine bağladı ve bizi gizli çıkışa doğru götürdü. Yürürken yüzünde şeytani bir gülümseme vardı. "Bu küçük olay bana şunu hatırlattı... kulise girmek için tam olarak ne yaptın?"

İçimi çektim, elimi yüzümde gezdirdim. "Bilmek istemezsin."

Kıkırdadı ve koridorda geriye doğru yürümek için döndü. "Şimdi kesinlikle bilmek istiyorum." Beklentiyle bana bir kaşını kaldırdı.

Yüzündeki şehvetli ifadeye karşı koyamayarak mırıldandım: "Kapıdaki adama çakmışım."

Kellan olduğu yerde durdu ve ben de ona doğru koştum. "Ne yaptın?" dedi sertçe.

Kaşlarımı çatarak başımı salladım ve bir adım geri çekildim. "Anna ve ben ona göğüslerimizi gösterene kadar geçmemize izin vermedi. Ben sütyenimi çıkarmadım ama... Anna çıkarmadı."

Kellan çenesini sıktı, ifadesi sertleşti. Yüzü bana o sapığın beni okşamasına engel olduğu geceyi, kaburgalarındaki yara izini aldığı geceyi hatırlattı. "Neye benziyordu?" Gözleri sanki adamı arıyormuş gibi arkamdaki koridoru taradı.

Elimi kaldırarak bakışlarını bana odakladım. "Hey, sorun yok." Yüzümü buruşturdum ve ekledim: "Çok utanç verici ve küçük düşürücüydü ama bana zarar falan vermedi. Bana dokunmadı bile." Anna'yı biraz ovduğundan bahsetmedim. Ayrıca bana "yapmayı" teklif ettiğinden de bahsetmedim. O gece aldığım iki istenmeyen davetten ilki... Birdenbire popüler olmamış mıydım?

Kellan başını sallayarak nefes verdi. "Bunu neden yaptın ki? Beni arayabilirdin... Seni içeri alırdım?"

İçimi çektim, yanağını okşadım. "Sana sürpriz yapmak istedim."

Gözlerini kısmıştı. "Lana'yla yattığımı sandın. Beni şaşırtmak mı istedin... yoksa yakalamak mı?"

Dudağımı ısırdım ve başımı salladım. "Bilmiyorum," diye fısıldadım.

Kellan başını sallayarak arkasını döndü ve çıkış kapısını zorla iterek açtı. Tekrar iç çekerek yavaşça onu takip ettim.

Bölüm

Tamam.

Oraya gittiğimde otoparkta bir telaş vardı. Çocuklar minibüsleri ve otobüsleri yüklüyor, grup üyeleri etrafta dolaşıp konser hakkında konuşuyordu. Hatta bazı başıboş hayranlar bile etrafta dolanıyordu. Kız kardeşimi ve Griffin'i hiçbir yerde göremedim ama Evan, Kellan'ı otobüse yarı yolda durdurmuş ve bir süre konuşurlarken ona gitarını uzatıyordu.

Kellan'a yetiştiğimde artık sinirli görünmüyordu. Bana gülümsedi ve elimi tuttu. Evan onun omzuna vurdu ve Matt'in peşinden otobüse atladı.

Diğer çocuklar otobüslere binmeye başladığında Kellan'a baktım. "Gidiyor musun?"

Bana baktı ve omuz silkti. "Evet." Kocaman bir fincan kahve içen parlak gözlü bir otobüs şoförünü işaret etti. "Şoförleri dönüşümlü olarak çalıştırıyorlar, böylece her zaman gitmeye hazır biri oluyor. Otobüslerde uyuyabildiğimiz için yakınlarda başka bir gösteri olmadığı sürece tek bir yerde kalmıyoruz." Başını bana doğru eğdi. "Bir sonraki gösterimiz Reno'da." Duraksayan Kellan bana bir kaşını kaldırdı. "Sen de gelebilir misin? Oradan eve uçabilir misin?"

Gitarını omzuna atarak kollarını belime doladı. Ben de kollarımı onunkilere doladım ve onunla uzun bir otobüs yolculuğu yapma düşüncesiyle gülümsedim. Sonra tüm bunların lojistiğini ve spor çantamda delik açan gidiş-dönüş biletini düşünerek kaşlarımı çattım. "Eve zaten bir biletim var ve buradan..."

Omuz silktim, kız kardeşim kadar düşüncesiz olamamaktan nefret ediyordum. Bilinmeyen bir yere gitmek için otobüse atlarken iki kere düşünmezdi.

Kellan dudaklarını büzerek d    nd . "Peki ya sana Reno'dan buraya bir bilet ayarlarsam?" Yaramazca sırtarak bana doğru eğildi. "O zaman biletini hâlâ kullanabilirsin."

E ildim ve çenesinden   pt m, ona gerçekten g venmedi imi itiraf ettiğim için çok kızmamı  olmasına sevindim. "Paranı benim için harcamanı istemiyorum, Kellan."

Arkasına yaslandı ve omuz silkti. "Başka kime harcayaca ım ki?" Başını sallayarak ekledi, "Ayrıca, bu benim için olacaktı." Beni kendine çekerek başını benimkine yasladı. "Seninle biraz daha zaman geçirmek istiyorum."

Keyifle i  geçirerek kabul ettim. "Tamam, ama sadece Anna da giderse. Onu burada yalnız bırakmak istemiyorum."

Kellan sırtıttı ve beni otobüse doğru götürmeye başladı. "Eminim biz konuşurken Griffin'e ba lanmıştı." Bunun muhtemelen doğru olduğunu bildiğim için içim burkuldu... her anlamda.

Otobüse geri d nd   m zde, iyi vakit geçiren birinin sesleri bize doğru geliyordu. Anında kızardım; Kellan sadece sırtıttı ve başını salladı. Titreyen bir şeyin sesi net onay seslerine karı ırken, Anna'nın paketledi i tüm oyuncakları hatırlayarak deh etle gözlerimi kapattım.

Beni daha önce çantamı attığı boş koltu a götüren Kellan, gitarını yere bıraktı ve perdeli alana doğru başını salladı. "Eğer onları dinlemek istemiyorsan gidip Discman'imi getirebilirim?"

Kolunu tuttum, Anna adına utandım, her ne kadar onları basmı  olsaydı muhtemelen umursamayacak olsa da. "Hayır!"

Kellan kıkırdayarak masanın benimle aynı tarafına oturdu ve elimi tuttu. "Sorun yok, muhtemelen arka yatak odasındadırlar."

Ona baktım ve ka larımlı çattım. "Arka tarafta bir yatak odası mı var?" Daha önce beni o tarafa yönlendirmiş gibi görünmüyor muydu?

Kellan başını eğerken dudaklarını büktü. "Evet... Griffin orayı ele gibi, yüzden orada takılmak istemeyeceğini düşündüm."

Griffin'in yattığı yerlerin yakınında biraz samimi bir şeyler yapma düşüncesiyle dudaklarımı büktüm. "Evet, hayır teşekkürler."

Şoför otobüse atladı ve rock yıldızlarını saymaya başladı. Hepimizin duyduklarını o da duyunca kaşlarını çatan göbekli adam içini çekti ve "Pekâlâ, hangisi arkada? Tekrar aramak zorunda kalmak istemiyorum..."

Bir grup çocuk dikkatlerini otobüsün arkasından şoföre çevirdi. İçlerinden biri gülerek, "Arkada sadece Griffin var," diye cevap verdi.

Otobüs şoförü gözlerini devirdi ve başını salladı. "Neden şaşırmadım ki?" İç çekerek şoför koltuğuna yöneldi; pelüştü, bir otobüsten çok şık bir uzay aracını yönetmek için uygundu. Otobüsü çalıştırdığında motorun gürültüsü kız kardeşimin daha fazlası için attığı çığlıkları bastırmaya yardımcı oldu ama yeterli değildi.

Onu dinleyen tüm oğlanlardan nefret ederek, gözleri sanki ağır kumaşın içini görebilme yeteneğini geliştirmiş gibi bakarken, Kellan'a doğru döndüm. Bakmıyordu ama başı eğikti ve kendi kendine gülümsüyordu. Otobüsteki diğer azgın erkeklerin muhtemelen hayal ettiği şeyi hayal etmediğini umarak, "Bana kızgın mısın?" diye mırıldandım.

Bana baktığında küçük gülümsemesi soldu ve başını salladı. Parmağını kaldırıp bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırırken sessizce "Hayır, değilim" dedi. İç çekerek gözlerimi aradı. "Anlıyorum, Kiera. Neden şüphelerin olduğunu anlıyorum, neden sorguladığını anlıyorum..." Bir an için gözlerini kapatarak aramızda duran ellerimize baktı. "Keşke..."

Sözünü bitirmeden tekrar bana baktı. "Sorun değil, anlıyorum ve kızgın değilim."

Yavaşça nefes verdim ve başımı salladım. Sonra kolunu bana doladı ve ben de onun yanına sokuldum. Başımı öptü ve pencereden dışarı baktık, şehirde yolumuza devam ederken sokak lambalarının bulanık bir şekilde geçişini izledik.

Tam aracın hafifçe sallanmasıyla uykuya dalmaya başlamıştım ki, otobüste bir tezahürat korosu patlak verdi. İrkilerek uyandım, Griffin'in eğildiğini görmek için tam zamanında başımı Kellan'ın omzundan kaldırdım. Görünüşe göre Anna'yla işi bitmişti ve sonunda saklandıkları yerden çıkmışlardı. Arkadan çıkarken, en yakın koltuktaki bir adama beşlik çaktı.

İğrenç bir şekilde, Kellan ve benim üzerime yürüyen aynı dangalaklı. Adam Griffin'in arkasından alay etti ama Anna dışarı çıkınca hemen durdu. Sonra çenesi neredeyse yere çarpacaktı. Bu beni nedense gülümsetti... Muhtemelen o pisliğin kız kardeşimle asla bir şansı olmayacağını bildiğim için. Griffin'e olan tutkusunu anlamıyor olabilirdim ama onun da standartları vardı.

Ve Anna her erkeğin istediği biriydi, Kellan'ın dişi eşdeğeri. Güzel kız yanlarından geçerken neredeyse herkesin çenesi düştü. Bir aşk sahnesinin çekiminden yeni çıkmış bir film yıldızı gibi görünüyordu, saçları onu daha da çekici kılacak şekilde dağınıktı ve makyajı hâlâ kusursuz görünüyordu. bir boğuşmadan sonra nasıl bu kadar harika görüldüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ben olsaydım, harika görünmezdim.

Anna kendisini izleyen kalabalığa baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi, hatta çocuklardan birinin saçını okşamak için uzandı; yanından geçip giderken gülümsemesi biraz aptalcaydı. Ve hepsi onun kıcına bakmak için eğildi. Gözlerimi devirmeme neden oldu ama bu tür şeylere alışkındım. Anna da... Bu onu korkutmadı bile.

Griffin'in nereye gittiğini takip etti ve ne yazık ki o da bize doğru gidiyordu. Memnun bir iç çekişle karşımızdaki banka oturdu ve çantamı kabaca koltuktan masanın üzerine fırlattı. Anna da onun yanına oturdu, onun gülümsemesi de aynı derecede tatmin ediciydi. En azından birbirlerini memnun etmişlerdi. Umarım bu Anna'yı bir süreliğine tatmin etmeye yeterdi.

Griffin önce bana, sonra Kellan'a gülümsedi. "Yatak odası bedava, eğer istersen?"

Kellan "Böyle iyiyiz, teşekkürler" dediğinde başımı sallamaya başlamıştım bile. Bu seyirciye kız kardeşimin az önce yaptığı gibi bir performans sergilememin imkânı yoktu... en azından ayıkken.

Kellan bazı çocukların "odalarına" çekilmesini izledi ve bana döndü. "Biraz uyumak ister misin? Yorgun görünüyorsun."

Griffin kıkırdadı, Kellan'ın masum sorusunda açıkça müstehcen kelimeler duymuştu. Sonra Anna'ya uzandı ve onun sütyensiz göğüslerini avuçladı. Anna'ya, "Bunlara doyamıyorum," diye mırıldandığında ve gömleğinin üzerinden bir tanesini öpmek için eğildiğinde, irkildim ve Kellan'a baktım.

"Evet...lütfen."

Parmaklarını Griffin'in saçlarının arasından geçiren Anna başını arkaya yasladı ve gözlerini kapatarak onun ilgisinin tadını çıkardı. Kellan ve ben ayağa kalktığımızda, boğuk bir sesle, "Sabah görüşürüz, abla," dedi. Tek gözünü açarak ekledi, "İyi eğlenceler."

Griffin'i göğsünden vurma isteğime direnerek ona sııttım. Onlardan kaçarken duraksadım ve ona, "Yarın erkenden Boise'e uçacağız, sonra da eve döneceğiz," dedim.

Gözlerini kapattı, eve nasıl döndüğümüzü ya da dönüp dönmediğimizi hiç umursamadan başını salladı. Uzaklaşırken iç çektim, keşke ben de bu kadar rahat olabilseydim.

Hâlâ uyanık olan birkaç kişi Kellan ve benim perdenin arkasına çekilmemizi ısıklarla karşıladı, hatta biri omzuna vurarak alkışladı. Başımı sallayarak, bir şey olmayacağı için hayal kırıklığına uğramadıklarını umdum. Hayır, kız kardeşimi izleyen yüzlerini gördükten sonra biraz hayal kırıklığına uğradıklarını umdum.

Kellan en alttaki ranzaya girmeme yardım ederken bazı ranzalar doluydu ve içindekiler çoktan horlamaya başlamıştı. Binerken biraz güldüm. Bana yaz kampını hatırlattı. Gerçekten sıkı bir yaz kampını.

Kellan'a olabildiğince yer açmak için yan yattım ve duvara olabildiğince yaslandım. O da yüzünü bana dönerek yan yattı ve bacaklarını benimkilere doladı. Ayaklarımızın yanına ince bir battaniye çekerek elimizden geldiğince birbirimize sarıldık. Yastığın üzerinde burunlarımız birbirine değecek kadar yakın yatarken birbirimize gülümsedik.

Elini saçlarımın arasından geçirmek için geriye uzatırken bana yumuşak bir öpücük verdi. O anın samimiyeti içimde dalgalanırken kalbim biraz daha hızlandı. Neredeyse karanlıkta dudaklarını buldum ve onu bir süre sadece öpmek istedim.

Hafif ve durgun dudaklarımız sanki hiç ayrılmamışız gibi birlikte hareket etti. Bir an için geri çekilen Kellan, "Bunu özledim... Seni özledim" diye fısıldadı.

Arkama yaslandım ve yumuşak ışıkta yüzünü inceledim. "Ben de seni çok özledim... çok."

Tam kalbim yerinden çıkacak gibi olurken, o bana bakarken, üstümüzden bir ses, "Daha az konuşma... daha çok sevişme" dedi.

Odada bir kıkırdama duyuldu ve göründüğümüz kadar yalnız olmadığımızı hatırlayarak kızardım. Kellan yumruğıyla yatağının tavanına vurdu. "Kapa çeneni, Mark."

Başımı Kellan'ın göğsüne gömdüm ve o da kıkırdayarak sırtımı okşadı. Kulağıma fısıldadı, "Daha önce başladığım şeyi bitirebilirim... eğer istersen _."

Eli kalçama doğru kayarak arka cebime sürtündü ve bir parçam anında bitirmesini istedi. Yine de asla yeterince sessiz olamayacağımı biliyordum, hepimiz birbirimize bu kadar yakinken değil ve bu turnedeki *her* grup üyesinin yanında utanmaya gerçekten ihtiyacım yoktu.

Dudağımlı ısırarak iç çektim ve isteksizce başımı salladım. Kellan gülümsedi, eli yüzümü okşamak için geri geldi. "Başka zaman o zaman?"

Başımı salladım ve başını kendime doğru çektim, böylece en azından biraz öpüşebildik.

Uyandığımda nerede olduğumu hatırlayamıyordum. Uyanık olup olmadığımdan bile emin değildim. Kellan'ın kolları beni sardığında, başım göğsüne yaslandığında, hâlâ rüya görüyormuşum gibi hissediyordum. Bu saçma bir düşünce değildi; Kellan'ı sık sık rüyamda görürdüm. Elimi göğüs kaslarında gezdirirken ne zaman uyanacağımı merak ediyordum. Muhtemelen iyi kısma geldiğimde, her zaman olduğu gibi.

İç çekerek göğsünü ve bir kez olsun bu rüyanın bitmesine izin vermesini diledim. Keyifle nefes verirken kolları beni daha da sıktı. "Günaydın," diye saçlarıma doğru nefes aldı.

Sırtımdan aşağı bir ürperti yayıldı ve gülümsedim. Ona bakarak, "Rüya mı görüyorum, yoksa gerçekten seninle mi uyanıyorum?" diye fısıldadım.

Beni daha iyi görebilmek için kendini ayarlayarak bana gülümsedi. "Benimle uyanmayı mı hayal ediyorsun?"

Başımı salladım, ince battaniyenin altındaki bedenine bakmak için kendimi yukarı kaldırdım. Hafifçe kaşlarımı çattım. "Rüyalarım da genellikle çıplak , bu yüzden uyanık olmalıyım."

Sessizce gülerek beni tekrar göğsüne çekti. "Rüyalarım da genellikle çıplaksın," diye mırıldandı boynumu öperken.

İçimden bir heyecan geçti, ama etrafımızda horlama, öksürme ve ara sıra çıkan... uygunsuz sesler bu heyecanı durdurdu. Kellan kaşlarını çattı. "Üzgünüm, kokan bir otobüs dolusu erkek... pek romantik değil."

İçimi çektim ve yüzünü okşadım. "Hiç yoktan iyidir." Yastıkların üzerine yerleşip birbirimize bakarken eli benimkinin üzerinde kenetlendi. Dünkü iniş çıkışları hatırlayarak başparmağımı onunkinin üzerinde gezdirdim. "Hey, dün gece bana bir şey söylemek istediğinden bahsetmiştin... Neydi o?" Fısıldadım, duymaya hazır olup olmadığımdan emin değildim.

Kellan önce yere, sonra tekrar yukarı baktı. "I..." Önümden geçip telefonunu koyduğu yere baktı. "I..." Hafifçe kaşlarını çatarak bir süre yüzümü inceledi, sonra gülümseyerek omuz silkti. "İmza atmanın kötü yanını sana söylemedim."

Gözlerimi kırptım, konuşmanın bu şekilde ilerlemesini beklemiyordum ve aynı zamanda konuyu yumuşak bir şekilde değiştirdiğine dair korkunç bir his vardı içimde. "Ne?" Fısıldadım, midemde kurşun oluşuyordu.

Yere bakarak başını salladı. "Turne Mayıs'ta biter bitmez, albüm kaydı için bizi Los Angeles'ta istiyorlar." Tekrar bana baktı, yüzü özür diler gibiydi. "Bu arada, ben ve çocuklar her boş anımızı şarkılarımızı gözden geçirerek, en iyilerini seçerek... onları mükemmelleştirerek geçireceğiz." Omuz silkti. "Oraya gittiğimizde hazır olmalıyız..."

İçimi çektim, kalbim biraz kırıldı. "Aslında bana bir süre benimle vakit geçiremeyeceğini söylüyorsun... değil mi?"

Yutkundu ve başını salladı. "Üzgünüm... bunu yapmamız gerekiyor, bu yüzden umduğum gibi ziyaret edemeyeceğim. Özür dilerim."

Şimdi yutkundum. "Sorun değil... Anlıyorum." Birlikte kaçırdığımız ve kaçıracağımız tüm anları düşünürken yere baktım... Bir çift olarak ilk Sevgililer Günümüz çoktan geçmişti, bana gönderdiği çiçekler çoktan solmuştu. Yıldönümümüz hızla yaklaşıyordu, birkaç hafta içinde, Mart'ın ortasında. Kellan'ın doğum günü Nisan'daydı, benimki Mayıs'ta. Benim mezuniyetim...

Gözlerim sulanarak onunkilere dikildi. "Haziran'da dönebilir misin?"

Başını salladı, yanağımı okşadı. "Mezuniyetini kaçırmayacağım... ne olursa olsun. Bir kayıt seansını terk etmek zorunda kalmam umurumda değil... Bunu kaçırmayacağım, Kiera."

En azından üç ay sonra onu göreceğimi bilerek gülümsedim ve iç çektim. Ve ondan sonra... Sanırım albümü tanıtmak için tekrar turneye çıkacaklardı. İçimi bir parça hüznün kaplarken, bana sarıldı

yaklaştı ve sırtımı ovdu. O kadar sessizdi ki neredeyse onu duymuyordum, "Bana söylemek istediğin bir şey var mıydı?" diye fısıldadı.

Söylemek istemediğim için kaskatı kesildim. Denny'nin tekrar hayatıma girdiğini bilse asla Los Angeles'a gitmezdi. Denny'nin sık sık öğle yemeği yediğim arkadaşım olduğunu fark ederse çılgına dönerdi. Ama aslında Kellan'a bundan bahsetmek istemiyordum... çünkü bana söylemek istediği şey hakkında yalan söylediğini tüm benliğimle biliyordum. Eve gelmemesiyle ilgili kısmın doğru olduğundan ve muhtemelen bahsetmek istediği bir şey olduğundan emindim, ama dün gece aklımdan bunun geçmediğinden de emindim. Onu arayan kişiyle bir ilgisi olmadığından emindim.

Dudağımı ısırđım, ona ne söyleyeceğimden emin değildim. Ona bakmak için kendimi destekleyerek başımı salladım. "Seni seviyorum Kellan ve benim için endişelenmene gerek yok ama henüz sana söyleyebileceğimi sanmıyorum."

Kaşlarını çatarak dirseklerinin üzerine oturdu. "Ne? Neden olmasın?"

Suçluluk duygusu üzerime çökünce başımı salladım. "Sadece bana inanman gerekecek."

Ağzı biraz açıldı ve hızlıca telefonuna baktı. Ağzı kapandı ve anladığını biliyordum. Bana gerçekten hiçbir şey anlatmadığının farkında olduğumu biliyordu. Dün gece bana kısaca anlatmak istediği şey ile bu sabah anlattığı şey tamamen farklı şeylerdi. Açılmasını, bana gerçeği söylemesini beklerken gözlerim yaşardı. Gözleri daha parlaktı, sadece bana bakıyordu.

Yutkunarak başını salladı. "Tamam," diye fısıldadı ve bu kalbimi kırdı.

Kellan ve ben çok sarıldık ve çok öpüştük ama ondan sonra pek konuşmadık. Aramızda bir boşluk olduğunu hissediyordum ve onu orada bir kama ile bırakmaktan nefret ediyordum, ayrı kalırsak daha da derinleşeceğinden korkuyordum. Ama o bana açılmıyordu, ben de ona açılmıyordum. İkimizden birinin pes etmesi dışında bir yol yoktu ve ikimizin de bunu yapmayacağını biliyordum... sahip olduğumuz kısa sürede değil.

Dün gece ben uyuduktan bir süre sonra Kellan, Anna ve benim için bir uçuş ayarlamıştı. Otobüs nihayet varış noktasına ulaştığında, Kellan öğleden sonra hepimizi alması için bir araba ayarladı, böylece birlikte mümkün olduğunca fazla zaman geçirebilecektik. Şaşırtıcı bir şekilde, gitme vakti geldiğinde Griffin bizi uğurlamak için havaalanına geldi. Bunu iyiye işaret olarak kabul etmek istedim ama gerçekten de Griffin sadece bir süreliğine uzaklaşmak istemiş olabilirdi.

Bırakma alanında vedalaşırken Kellan'ın yüzünü aradım, sessizce benimle konuşması için yalvarıyordum ve konuşacağından da bir o kadar korkuyordum. Yüzümü kavrayarak her iki yanağımı öptü, sonra başını benimkine yasladı. "Uçuş için kızma," diye mırıldandı.

Arkasındaki kalkış panosuna bakarken ona somurtkan bir ifade verdim. Bize doğrudan Seattle'a dönüş bileti ayırtmıştı, bu da Boise'den aldığım gidiş-dönüş biletimi neredeyse değersiz kılıyordu. Yüz ifademi görünce gülümsedi. "Bu gece çalışman gerekiyor. Aktarmayla uğraşmak zorunda kalmak istemezsin."

Haklı olduğunu bilerek iç çektim. Başımı sallayarak onu öptüm. "Biliyorum... teşekkür ederim."

Beni tekrar öperken, "Her kuruşuna değer" diye mırıldandı.

Anna ve Griffin'in yanımızda birbirlerini taciz etmelerini görmezden gelerek ondan uzaklaştım ve başımı öne eğdim. "Kellan...?"

Kaşlarını kaldırdı, biraz gergin ve çok isteksiz görünüyordu. "Öyle mi?"

Neredeyse elimi uzatıp telefonunu isteyecektim. İstedim. Özellikle de bu sabah kahvaltı ederken cıvıladığında. Her zaman yaptığı gibi görmezden geldi ve bu beni her zaman olduğu gibi çıldırttı. Ama onun telefonunu karıştırmak, olmak istediğim kız arkadaş değildi. Ondan bana inanmasını istemiştım, ben de aynısını yapmalıyım.

Başımı sallarken yavaşça nefes verdim ve "Seni özleyeceğim" diye fısıldadım.

Gülümsedi, rahatlamış görünüyordu. "Ben de seni özleyeceğim. Seni bu gece arayacağım, tamam mı?"

Başımı salladım ve kapıya yönelmeden önce ona son bir öpücük verdim. Kız kardeşimi de yanımda sürükleyerek koridorda yürürken Kellan bana el salladı. Çocuklar gözden kaybolurken Anna kıkırdadı ve yanıma doğru eğildi. "Gördün mü Kiera, sana bunun harika olacağını söylemiştim!"

İçimden istediğim sinirli iç çekişi bastırdım. Birçok şey olmuştu, bazıları iyi, bazıları kötü, ama hiçbirisi patlama olarak adlandırabileceğim türden değildi. Belki konser kısmı... O çok eğlenceliydi. Ve Kellan'a sarılmak, onu öpmek, onunla birlikte uykuya dalmak, kokusunu tekrar duymak... bunlar da eğlenceliydi.

Ona gülümseyerek başımı salladım. "Evet, haklıydın. Çok eğlenceliydi, Anna."

Neredeyse tüm yol boyunca kıkırdadı.

Anna'yla Boise'e yaptığımız maceradan sonra biraz melankoliktim, Kellan'ın ne kadar süre yok olacağını düşünüyordum, benden ne sakladığını merak ediyordum, ondan sakladığım şeyi ona nasıl söyleyeceğimi düşünüyordum.

Hiçbir nedeni olmamasına rağmen hâlâ dikkatli olan Denny bunu fark etti.

Yeşil birasını yudumluyordu, bugünün İrlanda bayramı olan St. Patrick Günü, Denny vardiyam boyunca beni izledi, sıcak gözlerindeki endişe açıktı. Kellan'ın yanından ayrılalı iki hafta olmuştu, iki hafta boyunca ondan ne yaptığina dair net bir cevap alamamıştım. Kellan da ne yaptığımı bir daha sormamıştı. Eğer ben ona kapımı açacaksam, onun da bana kapısını açması gerektiğini anlamıştı. Ve bunu yapmak istemiyor gibi görünüyordu.

Zaten temiz olan bir masayı temizlerken iç geçirdim ve Denny'nin yaklaştığını hissettim. Son derece şık iş kıyafetleri içinde ona bakıyordum,

D- Bag'in sahnesinde Poetic Bliss'in performans sergilediği yere doğru bakmasını izledim. "Garip, değil mi? Orada başka birinin çalması?"

Gülümsedim ve sahneye baktım, Tuesday'in gitarıyla solo çalışını izliyordum. Tuesday... saçma bir isim. "Evet, kesinlikle... tuhaf."

"İyi misin, Kiera? Yolculuğundan beri keyifsiz görünüyorsun. Boise'de bir şey mi oldu?" Denny bana baktı ve kaşlarını kaldırarak bakışlarımı tuttu.

Dudağımı ısırdım ve masaya baktım. Başka kimse bana ruh halimi . Başka kimse fark etmemişti bile, Jenny bile. Tabii ki bu hazırlıksız geziyi kaçırmıştı ve tüm bu olanlar yüzünden biraz suratı asıktı. Jenny her konuda çok yumuşak başlı olduğu için bu beni biraz şaşırtmıştı ama o da Evan'ı benim Kellan'ı özlediğim kadar özlemişti, bu yüzden biraz sinirli olmasını anlayabiliyordum... her fırsatta onu davet etmediğim için özür dilememe rağmen.

"Bilmiyorum," diye itiraf ettim. "Belki..."

Başımı kaldırıp ona, çatık kaşlarına ve yüz hatlarındaki dürüst endişeye baktım. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?" diye sordu yumuşak bir sesle, müziğin sesini biraz aşarak.

Şu anda bu konuyu konuşabileceğim başka kimse olmadığını bildiğimden başımı salladım. "Vardiyamdan sonra gelmek ister misin?"

Denny usulca gülümsedi ve başını salladı. "Elbette. Seninle orada buluşuruz. Eminim her şey yoluna girecek, Kiera." Dönüp uzaklaşmadan önce omzumu okşadı.

Ona hayranlıkla gülümsedim ve Sam'le sohbet etmek için dönüp uzak duvara yaslanmasını izledim. Bunu daha önce de düşünmüştüm ve muhtemelen yine düşüneceğim, Abby çok şanslı bir kadın.

Eve geldiğimde Anna şaşırtıcı bir şekilde çoktan yatmıştı, bu yüzden çay için biraz su koyarken sessizdim. Genelde bu tür şeyleri sevmezdim, ama eğer

İçine iyi dozda bal ve bolca süt koyunca o kadar da kötü değildi. Ama Denny benim kahveyi sevdiğim gibi severdi, ben de onun için yaptım.

Yaklaşık on dakika sonra, küçük bir tıkırtı eski sevgilimin gelişini işaret etti. Zamanlamasına gülümseyerek kapının kilidini açtım ve onu içeri aldım. Bana kısa ve dostça bir sarılma yaptı, ben de ona karşılık verdim. Çayı kokladıktan sonra yüzünde şapşal bir sırıtışla küçük mutfağa doğru yürüdü. "Sadece canım çekti." Fincanın üzerine eğildi ve Earl Grey'i içine çekti. "Ve benim de en sevdiğim." Şaşırmış gibi yaptı. "Nereden bildin?"

Başımı ona doğru salladım, aksanının cümlelere şekil verişinin, heceleri değiştirmesinin, sıradan bir kelimeyi ilginç hale getirmesinin tadını çıkarıyordum. "Tam bir ahmaksın," diye mırıldandım, biraz da gülerек.

Doğruldu ve yarısı süt olmayan bardağı aldı. "İşte bu yüzden beni seviyorsun," dedi ve içmeye başladı. Ne söylediğini fark edince durdu ve başını hafifçe salladı. "Sanırım sevmek daha doğru olurdu."

Denny'nin yüzü bu kelime üzerine biraz sertleşti ve ben de yaslanıp iç geçirdim. Tamamen iyi ve olanları atlatmış gibi görünebilirdi ama öyle değildi, yüzde yüz değildi. Onu suçlamıyordum. Şahsen ben onun mutfağında olduğuna bile inanamıyordum.

Benden daha fazla özür dilememi istemediğini bildiğim için omuz silktim ve "Hayır, aşk hala doğru" dedim. İçkisini yudumlarken bana hem meraklı hem de temkinli bir bakış attı. Açıklık getirerek, "Sen benim en iyi arkadaşımısın, hatırladın mı? Ve en iyi arkadaşlar birbirini sever."

İçkiyi yere bırakıp bana çarpık bir şekilde gülümsedi. "Evet, sanırım." Kaşlarını hafifçe çatarak başını salladı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Ee dostum, senin neyin var?"

El değmemiş fincanımın tezgahta soğumasını izlerken acımı ve gururumu yuttum. "Seni aldattığımı nereden biliyordun?" Fısıldadım, suçluluk duygusu bir duvar gibi üzerime çökerken kalbim yerinden fırlayacak gibiydi. Bu soruyu ona hiç sormak istememiştim ama birdenbire güncelleşmişti.

Ona bakamıyordum ama sessizliğindeki ifadesini duyabiliyordum. Düşünceli gözlerini kolayca hayal edebiliyordum, biraz acıyla doluydu ama aynı zamanda endişeliydi. Sonunda aksanı odayı doldurdu, bazen canı yandığında olduğu gibi daha kalındı. "Kellan'ın seni aldattığını mı düşünüyorsun?"

Ona baktım, sadece biraz şaşırmıştım. Sorumdan bir sonuç çıkarmak o kadar da zor olmamıştı... ve Denny çok zekiydi. "Bilmiyorum... belki? Sen nereden biliyorsun? Bunu düşünmene neden olacak ne yaptım?"

Tekrar yutkundum, ona söylediğim şeyden, onu konuşturduğum şeyden nefret ediyordum. Yutkunarak fincanına baktı. "Buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum, Kiera." Başını kaldırdı, koyu renk gözleri biraz daha kararmıştı. "Gerçeklerden çok bir duyguydu. Sen... mesafeliydin, ketumdun, sanki bir şey saklıyordun, bana söylemek istediğin ama söyleyemediğin bir şey."

gözlerim sulandı, benzerlikleri yakaladım. Denny içini çekti.
"O
Seni aldatıyor, değil mi?"

Cevap veremedim, yanağıma bir damla yaş düşerken omuz silkmekle yetindim. Denny gözyaşının düşüşünü izledi ama olduğu yerde kaldı. "Üzgünüm, Kiera. Şaşırmadım ama üzgünüm."

Gözlerimi kırptırdım ve . "Beni aldatacağını mı düşündün?"

Kollarını kavuşturan Denny bir elini saçlarında gezdirdi. Rahatsız görünerek iç çekti. "Bak, onu sevdiğini biliyorum ama onu uzun zamandır tanıyorum ve o..." Bir an tavana baktı ve gözlerini kapattı. Gözlerini yeniden açıp gözlerimle tekrar buluştu. "Kellan'dan hoşlanıyorum, gerçekten, ama o tek bir kişiyle ilişki kurmaya uygun değil. Bu hiçbir zaman onun tarzı olmadı, Kiera. Bunun şimdi olmasına üzüldüm ama açıkçası daha önce olmamasına daha çok şaşırdım."

Ona bakarken çenem düştü. Sanki kalbimde bir delik açmış gibi hissettim. Bu korkuları sessizce yaşamak bir şeydi, bir başkası için başka bir şeydi.

Kellan'ın arkadaşlarını doğrulamak için. Denny'nin Kellan'dan nefret etmemi sağlamak için iyi bir nedeni olsa da, bu tür bir akıl oyunu oynamak onun tarzı değildi. Eğer inanmasaydı bunu söylemezdi. Elbette Denny Kellan'ı benim kadar iyi tanııyordu. Denny, Kellan'ın geçmişinin sadece küçük bir bölümünü biliyordu.

Bana doğru yürüyerek elimi tuttu. "Bunu sana söylemek zorunda kaldığım için üzgünüm, gerçekten üzgünüm ama kiminle birlikte olduğunu anlamalısın. Ve Kellan...nasıl sadık olunacağını bilmiyor, Kiera. Sadece bilmiyor."

Daha fazla gözyaşı birikti, onları hızla uzaklaştırdım. "Onu benim tanıdığım kadar tanııyorsun Denny. Neler yaşadığını, ne kadar acı çektiğini, ne kadar işkence gördüğünü bilmiyorsunuz. Çocukken sadece dayak yediğini sanıyorsun ama durum bundan çok daha kötü..."

Kellan'ın sırlarını daha fazla dökmek istemediğim için ağzımı kapattım, bunlar benim sırlarım değildi. Denny kaşlarını çatarak bana baktı ve kaşlarını çattı. "Kötü bir çocukluk geçirmiş olmak... insanlarla dalga geçmeyi telafi etmez. Acımasız bir geçmişten gelip yine de iyi bir insan olabilirsiniz. Bu size insanları incitmek için bedava bir geçiş hakkı vermez."

İçimi çektim ve yere baktım. "Biliyorum... Sadece Kellan'ın hikâyesinde senin bildiğinden daha fazlası olduğunu söylüyorum."

"Ne gibi?" diye fısıldadı.

Ona baktım ama başımı salladım. "Bunu söylemek bana düşmez, özür

dilerim." Denny başını salladı, ne kadar yakın olduğunu fark ettiği için

gözleri biraz üzgün görünüyordu.

Kellan ve ben gerçekten öyleydik. "O zaman belki de yanılıyorumdur." Nefes vererek başını salladı. "Ama eğer seni aldattığını düşünüyorsan, Kiera... o zaman muhtemelen aldatıyordur."

Yanağımdan bir damla gözyaşı daha süzüldüğünü hissettim ve Denny onu sildi. "Özür dilerim," diye fısıldadı. Başımı salladım ve ekledi, "Kellan'a kasabaya döndüğümü söyledin mi?"

İçimi çekerek başımı salladım ve kart masasına baktım. Parlak kırmızı güllerle dolu bir vazo alanı süslüyordu, bir haftalık buket hala tüm ihtişamıyla duruyordu. Kellan'ın bana yıldönümü hediyesiydi. Gülleri Pete'e teslim etmişti ama ben kendimi iyi hissetmediğim için eve erken gitmişim. Ertesi geceye kadar onları alamamıştım. Birlikte geçirdiğimiz bir yılın kutlamasında birbirimizi özlemiştik ve bu bana korkunç derecede sembolik gelmişti.

Denny göz göze gelmek için eğildi. "Neden ona söylemedin? Sakın bana bunun onun duygularını incitmemek için olduğunu söyleme. Bu bir parçası olabilir, ama ona söylememenin gerçek nedeni ne?"

Denny'ye baktım, keşke bu acı verici konuşmayı bırakıp gidebilseydim. Bunu yapamayacağımı bildiğim için omuz silktim ve fısıldadım, "Benden bir şey saklıyor ve eğer benden bir şey saklayacaksa... o zaman ben de ondan bir şey saklamak istiyorum."

Bunu itiraf ettiğimde bir hıçkırık kaçtı ve Denny sonunda kollarını bana doladı. Korku ve hayal kırıklığı gözyaşlarım beni ele geçirirken ona sıkıca sarıldım. Hissettiklerimi Denny'ye itiraf ettiğim için kendimden nefret ediyordum ve kısa bir süre için tamamen dağıldım. Denny sadece bana sarıldı, sırtımı okşarken yorum yapmadı. Sadece yeni ilişkisinin bu kadar karmaşık olmadığı için kadere şükrettiğini hayal edebiliyordum.

Tekrar nefes alabildiğimde Denny beni bıraktı ve çayımızı tazeledi. Kanepeye oturup ona endişelendiğim her şeyi anlattım - hayranlar, muhtemelen tüm büyük moda dergilerine poz verebilecek egzotik plak temsilcisi, Kellan'ın benden sakladığı tuhaf mesajlar ve telefon görüşmeleri, Kellan'ın bir şeyler sakladığımı bildiği gerçeği... ve o da boş verdi, çünkü sakladığı şey hakkında konuşmak istemiyordu.

Denny dinledi, Kellan'ın davranışları hakkında yorum yapmadı. Ayrıca bana sahte umutlar vererek korkularımdan vazgeçirmeye de çalışmadı. gerçekleri duyduktan sonra bir kez bile bana bir şey olmadığını, her şeyin yoluna gireceğini ya da aşırı tepki verdiğimi söylemedi. Sadece dinledi ve başını salladı ve birden insanların neden birbirlerine asılsız güvence verdiklerini anladım. Korkularınızı açıkladığınız kişiden "Muhtemelen bir şey yoktur" cümlesini duymamak, bu korkuları

destekleyecek yeterli kanıtınız olmasa bile, korkularınız tamamen haklı görünüyor.

İşim bittiğinde ve söyleyecek başka bir şeyim kalmadığında, Denny kanepedeki bir dikişi karıştırdı, belki de ne söyleyeceğini merak ediyordu. Onu izledim, içimde bir boşluk ve yorgunluk hissediyordum. Sonra bir şey fark etti ve çirkin, turuncu kanepeye doğru eğildi. İki elini birden kullanarak kumaştaki bir delikten bir şey çıkardı, artık zar zor fark ettiğim bir delikti bu.

Bir kâğıt parçası çıkardığında kalbim inatla tekledi. Bu Kellan'dan gelen son bir aşk notuydu, ilk gittiğinde benim için bıraktığı oyundan bir kalıntıydı, şimdi bir ömür önceymiş gibi geliyordu.

Gözlerim sulanırken Denny mektubu açtı. Bana uzatmadan önce bir süre okudu. Yumuşak bir sesle, "Sanırım bu senin içindi," dedi.

Ellerim titreyerek gazeteye uzandım. Okuyabilmek için gözlerime dolan suyu kırıştırarak nefesimi tuttum.

Bunu ben gittikten çok sonra bulacağın umuduyla sakladım. Umarım bunu aylar sonra, ben hala dışarıdayken, yoldayken, senden uzaktayken bulursun. Ayı geçen zamanın bize ne yaptığını hayal bile edemiyorum. Umarım daha yakınızdır. Her zamankinden daha çok aşık olduğumuzu umuyorum. Geri döndüğümde yanıma taşınacağını umuyorum. Dürüst olmak gerekirse, geri döndüğümde bir gün benimle evlenmeyi kabul edeceğini umuyorum. Çünkü istediğim, hayalini kurduğum şey bu. Sen, benimsin, hayatımın geri kalanı için. Umarım sen de aynı şeyi hissediyorsundur... çünkü sensiz ne yapardım bilmiyorum. Seni çok seviyorum. Ama eğer bir sebepten dolayı yakın değilsek, aramıza bir şey girdiyse, lütfen, sana yalvarıyorum... benden vazgeçme. Kal. Benimle kal. Bunu benimle çöz. Sadece beni bırakma. Lütfen.

Seni seviyorum, her zaman, Kellan

Bölüm

Aman Tanrım

Denny gittikten sonra, parmaklarımın arasında tuttuğum o notla yatağa girdim. Kellan'ın bunu sonbaharda, aramızdaki şeyler değişmeden önce yazdığını biliyordum ama yine de beni rahatlatmıştı. O zamanlar bile, o yoldayken bir şeylerin bizi uzaklaştırabileceğini biliyordu. Biliyordu ve onu terk etmemem için bana önceden yalvarmıştı. Ben de istemedim. Onu istedim. Kâğıt üzerinde çizdiği hayatı istiyordum. Ben de ona güvenmek istiyordum.

Ertesi sabah erkenden telefonum yatağımın yanında çaldı. Hâlâ mektubu yavaş cevap veren parmaklarımın arasında tutarken, gürültülü aleti el yordamıyla buldum ve sesli mesaja geçmeden hemen önce cevaplama düğmesine basmayı başardım.

Sıcak bir ses kulağıma doldu. "Mutlu Yıllar."

Gülümsedim ve sesime eşlik eden koyu mavi gözleri hayal ederek sırt üstü yuvarlandım. "Her aradığında bana bunu söylemek zorunda değilsin Kellan."

İçini çekti, yumuşak sesi neredeyse yatağın sıkışmasından çıkan gıcırtının gölgesinde kalıyordu. "Biliyorum ama yine de kaçırdığım için, sana gelemediğim kendimi çok kötü hissediyorum. Birlikte bir yıl geçirmek büyük bir olay ve seni gerçekten görmek istedim... ama sürekli bir şeyler çıktı..."

Dudağımı ısırdım. Daha önce de yeni albüm için bazı şeylerin ortaya çıktığını söylemişti. Tam kurtulacağını düşündüğü anda plak şirketi imzalaması gereken yeni bir formla ya da sözleşmede yapılacak bir değişiklikle karşısına çıkıyordu. Ayrıca kaydedilmesine izin vermeden önce her şarkıyı resmen onaylamak istiyorlardı. Kellan, bir plak şirketinin

Müziği üzerinde son sözü şirket söylüyordu ama albüm yapmak pahalıydı ve stüdyo parasının karşılığını en iyi şekilde aldığından emin olmak zorundaydı. Mali açıdan bu mantıklıydı ama aynı zamanda kayda hazırlanma sürecini çok daha karmaşık hale getiriyordu. Özellikle de grup Mayıs ayında Los Angeles'a gelmeden önce tüm şarkıların onaylanmasını istedikleri için. Bu da Kellan ve arkadaşlarına çok fazla zaman tanımadı.

Bunların hepsini anlıyordum... ama yıldönümümü gerçekten erkek arkadaşım ile geçirmek istiyordum, bir şişe Nyquil ile değil. "İyi bir nedenin vardı Kellan, anlıyorum. Ayrıca, zaten çok hastaydım ve sen bana çiçek göndermiştin."

Onları diğer odada düşünerek gülümsedim ama Kellan yine iç çekti. "Evet, çiçekler zamanında gelmedi. Bunun için gerçekten üzgünüm. Cumartesi gecesi seni Pete'in yerinde bulacağımdan emindim."

Şimdi içimi çektim. "değil Kellan, önemli bir değil."

"Benim için öyle, Kiera. Bu şekilde sonuçlandığı için gerçekten üzgünüm. Bunu edeceğim... bir gün... söz veriyorum."

Yanıma doğru kayarak başımı kolumun üzerine koydum. Kellan'la aramızda bir anlık sessizlik geçti. Aramızdaki fiziksel ve duygusal tüm engelleri düşündükçe gerginlikle dolmaya başlayan bir an. Kâğıdı tutan elimi sıkarak fısıldadım, "Dün gece mektubunu buldum, kanepedekini."

Sessizlik, ardından o da pozisyonunu ayarlarken bir yatak gıcırtısı. "Oh...ve?"

Sesindeki belirsizliği duydum, sanki benimle evlenmek istediğini açıkça itiraf ederek çok ileri gitmiş olabileceğini düşünüyordu. Belki de bunu bizim için istemediğimi düşündü. Belki de hâlâ bir gün Denny'yle evlenmeyi umduğunu düşünüyordu, çünkü bu bizim gayri resmi planımızdı. "Bizim için gerçekten böyle bir gelecek görüyor musun?"

"Evet, , Kiera... her zaman. Yapıyor musun?"

"Evet." Dün gece Denny'ye itiraf ettiğim korkularımı, Denny'nin sessizliğiyle içimde peki tirdiği korkularımı hatırlayınca, bir düşünce cevabımın önüne geçmeye başladı. Aklım bana, "*EĞer seni aldattığını d   n yorsan, Kiera, muhtemelen aldatıyordur,*" diye bağırırken, hemen ekledim, "Belki... bir gün."

Kellan benim ılık gibi görünen cevabımı sindirirken, hattaki garip sessizlik daha da büyüdü. Midemde oluşan gerginlikten nefret ederek, "Seni  zl yorum," diye fısıldadım.

Cevabı aceleyle geldi. "Ben de seni özledim. Birbirimizi birkaç hafta önce gördüğümüzü biliyorum, ama bu yeterli değildi, neredeyse yeterli değildi... Seni gerçekten  zl yorum."

Sesindeki melankoliyi duyunca kaşlarını çattım ve dudağımı ısırđım. "Kellan? Sen... iyi misin?"

Cevabını beklerken kalbim daha hızlı atmaya başladı. Sadece birkaç saniye duraklamı  olsa da bana sonsuzluk gibi gelmişti. "Evet... sadece yorgunum. Bunun ne kadar yorucu olacağını hiç fark etmemi tim. Her zaman yolda, her zaman evden uzakta, her zaman... insanlarla uğraşmak zorunda. Senin için erken olduğunu ve muhtemelen uyumak istediğini biliyorum ama biraz hatta kalabilir misin? Kendimi... Sadece bir süre nefes alı ını dinlemek istiyorum."

Ona duyduğum sempati içime doldu, keşke kollarımı ona dolayabilseydim, onu sıkıca sarabilseydim...  pebilseydim. "Burada seninle olmaktan başka gidecek yerim yok, Kellan."

Keyifle nefes verirken hı ırtı sesleri duydum. "Güzel, seni seviyorum Kiera. Sana sarılmayalı, seninle sevi meyeli çok uzun zaman olmuş gibi geliyor."

Biraz kızardım, sonra uzun zaman geçtiğini hatırladım... Tam olarak Noel arifesi. " ok uzun zaman oldu, Kellan." Benim son seferimin Kellan'ın da son seferi olmasını umarak ve dua ederek yutkundum. Sessizliğin içinde bir yatak gıcırtısı daha duydum. "Neredesin sen?" Belki de kendi odasından değil de bir otel odasından arıyordur diye buz gibi bir sesle sordum.

Memnuniyet dolu şehvetli bir ses çıkardı. "Otobüste, arka yatak odasında. Bütün erkekler gitmişti, ben de Griffin'in yatağını kaptım." Biraz güldü. "O küçük ranzada bir dakika daha geçiremezdim."

Onu Griffin'in... Griffin tarzı şeyler yaptığı bir yerde hayal edince yüzümü buruşturdum. Sonra onu uykulu bir şekilde yatağa yayılmış olarak hayal ederek gülümsedim. İçimi bir arzu kapladı ve fısıldadım, "Yani... yalnız mısın? Tamamen yalnız mısın?"

"Evet... Neden?"

Mektubunu yatağıma bırakarak ellerimle gözlerimi kapattım. Tanrım, ondan telefonda benimle yakınlaşmasını isteyemezdim, yapamazdım. Ama gittikçe birbirimizden uzaklaşıyorduk... Bunu hissediyordum. Belki de şu anda tam da ihtiyacımız olan şey bir anlık bir yeniden bağlanmaydı.

Utancımдан ateşler içinde yanarak, "İstiyorum... Yapar mısın...?" diye ciyakladım.

Boğazım kurumuş ve konuşmam imkansız hale gelmişken Kellan sessizce, "Ne var Kiera?" diye sordu.

Gözlerimi sımsıkı kapalı tutarak sırt üstü yattım ve Anna'ymışım gibi davrandım. Griffin'den telefonda seks yapmasını istemekte hiçbir sakınca görmeyecekti. Tanrım, keşke böyle bir şey düşünmemiş olsaydım. Kendi kendime iç çekerek, kelimeleri zorladım. "Birbirimizden uzaklaştığımızı hissediyorum Kellan ve sadece sana daha yakın hissetmek istiyorum. I-"

Kellan sözümü kesti. "Özür dilerim, Kiera. Bu benim hatamış gibi hissediyorum. Ben sadece... Ben... Ben... Konuşmalıyız... Tanrım, bu çok zor..."

Gözlerim yaşarak başımı salladım. Hayır, şu anda kalbimi kırmasını istemiyordum. Beni daha iyi hissettirmesini istiyordum. Bana tamamen uyumlu, tamamen aşık ve tamamen birbirimize adanmış olduğumuzu hissettirmesini istiyordum. Sadece bir an için bile , yeniden tapıldığımı hissetmek istiyordum.

"Hayır, yapma Kellan. Şu anda konuşmak istemiyorum. Sadece beni iyi hissettirmeni istiyorum..."

Sonu sessizliğe büründü, sonra, "Kiera, benden... seninle sevişmemi mi istiyorsun?"

Sözleri doğrudan bedenime girerken biraz inledim. Onun da bazen yaptığı gibi seksi bir oyalama aracı olarak kullandığımı biliyordum. Sorunlarımızı geçiştirdiğimi biliyordum ve şu anda zorlarsam, gerçekten zorlarsam, muhtemelen bana karşı dürüst olmasını sağlayabileceğimi de biliyordum. Ama günahlarını duymaya hazır değildim. Çok uzun zaman olmuştu ve onu çok özlemiştim. Sadece rol yapabilseydik.

"Evet," diye fısıldadım, sesim boğuk çıkıyordu. "Bana hissettir, Kellan... Beni karın gibi hissettir..."

"Oh, Tanrım, Kiera... Seni çok istiyorum..."

Elimi vücudumda, onun dokunmaktan hoşlandığı yerlerde gezdirdim. Nefesim hızlanınca, "Ne yapacağımı bilmiyorum Kellan," diye fısıldadım.

Kulağıma doğru inledi, bu ses içimde sarsıcı bir sızıya yol açtı. Gözlerimi sımsıkı kapalı tutarken, elimin onun eli olduğunu kolayca hayal edebildiğimi fark ettim. Özellikle de kulağımda beni yönlendiren sesiyle. "Gömleğini çıkar, bebeğim. Dilimi o güzel göğüslerinin üzerinde gezdirmeliyim..."

Yarım saat sonra nihayet vücudumun arzuladığı patlamayı yaşamama izin verdi. Beni diken üstünde tutuyor, tam olarak nereye gideceğimi, neye dokunacağımı söyleyerek beni kışkırtıyordu. Ve *her* zaman bunu yaptığını söylerdi, böylece kendimi aptal ya da bilinçli hissetmezdim. Gerçi beş dakika sonra bunu umursamayı bıraktım. Gerçekten, kendine dokunmaya başladığında bunu umursamayı bıraktım. Ve boşalırken çıkardığı ses... Tanrım, hala kulaklarımda çınılıyordu.

Nefes nefese telefona bakarken, benimle konuştuğunu fark etmem bir dakika sürdü. "Hey, hala orada mısın?"

Biraz kıkırdadı ve ben utancımın geri başladığını hissettim. Yine de onu ittim. "Evet, özür dilerim." Ben de biraz güldüm. "Orada biraz dikkatim dağıldı."

Kulağıma mırıldandı, nefis bir sestti. "Evet, biliyorum. Tanrım, bu inanılmazdı Kiera... İnanılmazdın."

Kendimi gerçekten özel bir şey yapmış gibi hissetmediğimden mırıldandım, "Bunun iyi olduğuna emin misin? Bu benim için kesinlikle bir ilkti..."

İçini çekti ve güldü. "Uzun zamandır tek başıma bu kadar sert boşalmadığımı düşünürsek... evet, bu mükemmeldi. Ve benim için de bir ilkti."

Bu beni o kadar korkuttu ki yatakta doğruldum. "Daha önce hiç telefon seksi yapmadın mı?"

Bunu ona bu kadar açık bir şekilde sorduğum için kızardım ama cevabıma sadece kıkırdadı. "Hayır... Neden bu kadar şaşırmış görünüyorsun?"

Dudağıma emdim, vücudumu tahrik etmek için kullandığı ateşli kelimeleri hatırladım, beni iyi hissettiren her şeyi yapmaya teşvik ettiğini hatırladım. O zamanlar, ağzından çıkan her şey o kadar doğal gelmişti ki, bunu yapmak için profesyonel olarak para aldığına inanabilirdim. Muhtemelen yapabilirdi. Sanırım aşırı seksi bir insan olmanın iyi yanları da vardı.

"Çünkü sen inanılmazdın..."

"İnanılmaz, gerçekten-?" Söylemek üzere olduğu şeyi yarıda kesti ve onun yerine küfretti.

Kaşlarımı çatmıştım. "Kellan? Her şey yolunda mı?"

Aceleyle hareket ediyormuş gibi bir sesle mırıldandı, "Evet, sadece... çocuklar geri geldi. Gitmem gerek... temizlenmeliyim. Kusura bakmayın."

Muhtemelen şu anda nasıl göründüğünü hayal ederek yanaklarıma bir sıcaklık seli hücum etti. Battaniyeleri çıplak bedenime sardım, bu pozisyonda üzerime yürüneceğı düşüncesinden bile utandım. "Oh, tamam, seni seviyorum."

Kıkırdayarak beni de sevdiğini söyledi ve telefonu kapattı. Telefonu komodinin üzerine bıraktım ve yorganımın altına uzandım, onun adımı inlediğini hatırlıyordum. Şimdilik kendimi tamamen mutlu ve rahatlamış hissediyordum ve bunun uzun sürmesini umuyordum.

Şaşırtıcı bir şekilde bir süre devam etti. Günlerim boyunca kendimi bulutların üzerinde hissediyordum. Cheyenne bunu fark etti ve bana şiir dersinde parmaklarımla arasında döndürdüğüm gülle bir ilgisi olup olmadığını sordu. Gülümsedim ve neşeli kadına başımı salladım. Kellan'ın bunu nasıl başardığı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama telefondaki harareti anımızdan beri her gün tanımadığım insanlar bana yaklaşıp tek bir kırmızı gül uzatıyordu. Bu bazen okulda, bazen de işte oluyordu. Bir keresinde de Starbucks'ta. Sanki Kellan beni bir daha özlemeyeceğinden emin olmak istiyordu.

Telefon görüşmemizden sonraki Çarşamba günüydü ve evde zaten on dört tane vazo vardı. Bu hızla devam ederse, daha fazla vazo almak zorunda kalacaktım. Ve muhtemelen taşınmak zorunda kalacaktım. Kız kardeşim son zamanlarda tam bir ayı gibi davranıyor ve Kellan'ın yaptığı her romantik jسته gözlerini deviriyordu. Hatta çiçeklerin daireyi kokuttuğunu bile söyledi. Gerçekten mi? Bu nasıl mümkün olabilir?

Griffin'in her şeyden yoksun olmasına oldukça sinirlenmiş görüldüğü için bu konuda böbürlenmemeye çalıştım, ama ruh halinin yakında düzelmesini umuyordum. Belki düzelmezse Denny'yle birlikte olurdum.

Sonunda yaşayacak bir yer bulmuştu ve bu... etkileyiciydi. Queen Anne tepesinde gözlerden uzak bir yerleşim bölgesinde bir evdi. Oradaki yerler oldukça güzeldi ve Denny'nin muhteşem bir şehir manzarası vardı. Bana etrafı gösterdiğinde çenem düştü.

Bugün dersten sonra gidip mobilya seçmesine yardım edecektim. Konu dekorasyona geldiğinde oldukça iyi bir gözü vardı, çünkü bu iş bir nevi el ele gidiyordu.

ve sanırım iyi olduğumdan emin olmak için beni de davet etti.

Kollarında ağladığım geceden, Kellan'ın aşk mektubunu bulduğu geceden beri ruh halimin düzeldiğine dair hiçbir şey söylememişti ama Denny beni bir şahin gibi izliyor, tekrar yıkılmamı bekliyordu. Onun önünde pes ettiğim, korkularımı ona itiraf ettiğim için kendimi kötü hissettim, bu yüzden sanırım onun yanında neşemi abarttım ve muhtemelen samimiyetsiz göründüm. Sonuç olarak, beni çok aradı ve çok dışarı davet etti.

Sorun etmedim. Denny ile vakit geçirmekten hoşlanıyordum... Her zaman hoşlanmışımdır.

Kış dönemi sona ererken, bugün şiir dersimin son günüydü. Cheyenne'e sarıldım ve bana yardım ettiği için ona teşekkür ettim. Onun yardımı olmadan o süslü dilin içinden çıkamayacağımdan emindim.

"Sorun değil, Kiera. Belki son çeyrekte yine bir araya gelip kahve içerek ders çalışabiliriz?"

Bahar dönemimin de en az bu sonuncusu kadar zorlu geçeceğini bilerek uzun bir iç çekişle nefesimi verdim. "Evet, kesinlikle." Gürültücü sarışına el sallayarak veda ederken bana sıcak bir gülümseme verdi. Aşırı sıcak bir gülümsemeydi ve kaşlarımı çatmama neden oldu. Gülümseme bana biraz fazla sevecen gelmişti.

Sınıfta edindiğim diğer arkadaşlara veda ederken Cheyenne'in benden hoşlanmamış olmasını umuyordum. Erkeklerle mi yoksa kızlarla mı ilgi emin değildim, bu tür şeyler genellikle samimi sohbetlerde gündeme gelmezdi. Gerçi Kellan hakkında konuşurken sık sık yıllar önce lisedeyken yaşadığı bir eski sevgilisinden bahsederdi. Onun bir erkek olduğundan oldukça emindim. Her halükarda, hayatımdaki başka bir insanı daha incitmek istemiyordum.

Ama yine de, belki de çok fazla şey okuyordum. Cheyenne sınıftaki hemen hemen herkesle arkadaştı. Ve ben de herkesin arzuladığı bir güzel değildim. Hayır, o Kellan'dı... ben değil.

Kendime gülerek Denny'nin beni alacağı park alanına doğru yola çıktım. Bugün birlikte alışveriş yapacağımızı bildiğimden, Kellan'ın "bebeğini" güvenli bir şekilde daireme park etmiş ve kız kardeşime arabayı test sürüşüne çıkarmaması için kesin talimatlar vermiştim. Suratı asık ve yorgun görünüyordu, sadece omuz silkti ve "Her neyse" diye mırıldandı.

Ben geldiğimde arabasından inen Denny başını bana doğru eğdi. "Bu kadar komik olan ne?"

Başka birinin bana aşık olması fikrine hâlâ kıkırdadığımı fark ederek başımı salladım. "Sadece kendimi çok fazla düşündüğümü fark ettim."

Denny dudaklarını bükerek başını salladı ve gözlerini devirdi. Bu çok sevimli bir ifadeydi ve ben de sııttım. "Doğru, özgüvenin sadece... iğrenç." Bana o büyüleyici, şapşal sırıtışını verdi. "Alçakgönüllülüğün üzerinde gerçekten çalışmalısın."

Arabasının kapısını açarken gülerek omzuna bir şaplak attım. Krem rengi, lüks koltuklarına kayarak, içlerine yerleştirilmiş ısıtıcının verdiği ısınma hissini sabırsızlıkla beklerken, Denny'ye baktım. Arabayı çalıştırırken elimdeki çiçeğe baktı. "Kellan'dan mı?"

Çiçeği ön konsola koyarken bana kara bir kaş kaldırdı. "Evet," dedim, biraz hülyalı bir şekilde.

"Her şey... yolunda mı?"

Sorusundaki endişeyi duyunca ona dönüp baktım, koyu renk gözleri artık yola odaklanmıştı. "Sanırım. Henüz konuşmadık ama birbirimize bir adım daha yaklaştığımızı hissediyorum."

Denny bana bakmadan, "Ama henüz konuşmadınız, yani değişen bir şey yok," dedi.

İçimi çektim, pencereden dışarı bakmak için döndüm. "Hayır, hayır sanırım olmadı. Yine de bu konuda konuşmak istemiyorum Denny."

Biraz iç çekti, sonra usulca, "Tamam, Kiera. Bu senin ilişkin, benim değil."

Tekrar ona bakarak başımı öne eğdim. "Seninkilerden bahsetmişken... Abby'nin geleceğinden haber var mı?"

Bana dönüp bakarken gözle görülür bir şekilde parladı. "Evet, görevi yakında sona eriyor. Nisan sonuna kadar buraya gelebileceğini düşünüyor."

Denny'nin gözleri sadece benimle ilgili olarak görmeye alışık olduğum bir sıcaklıkla doldu. Bunu başka bir kadınla bağlantılı olarak görmek biraz canımı yaktı ama garip bir şekilde kendimi iyi hissetmemi de sağladı. Denny hayatımın bir parçasıydı ve onu seviyordum. Onun mutlu olmasını istiyordum ve kadın da onu bu hale getiriyor gibiydi. Elimi dizine koyarak ona yumuşak bir gülümseme verdim. "Sevindim Denny, eminim onu özlemiştir."

Bir an onunla telefonda hararetli konuşmalar yapıp yapmadığını merak ettim, sonra muhtemelen yapmadığını düşündüm. Bu Denny'nin tarzı değildi. Ama yine de benim de tarzım değildi... ve ben yapmıştım. Eğer Abby de Kellan gibiyse, Denny'yi her türlü yeni şeye açabilirdi. Bazı açılardan Denny ve ben birbirimize çok benziyorduk. İkimizin bizden farklı insanlarla birlikte olması muhtemelen iyi bir şeydi. Zıt kutuplar birbirini çeker.

Denny önce dizindeki elime, sonra da bana baktı. Bana hızlı bir gülümseme verdi ama bacağını yavaşça çekti. Anladım ve hemen elimi çektim. Bazı şeyler çok tanıdık geliyordu. Bazı çizgiler artık aşılmamalıydı. Birbirimize çok benzediğimiz için ikimiz de bunu anlıyorduk.

Şehir merkezindeki tüm mobilya mağazalarını dolaşarak sonunda mükemmel oturma odası ve yemek odası takımını seçtik. Hatta bir yatak odası takımını bile seçtik. Ve evet, eski erkek arkadaşınızla bir yatak seçmek, onun şu anki kız arkadaşıyla kullanacağını bilerek... garip.

Satıcı bizi birlikte bir yatağa oturttuğunda ikimizin de yüzünde rahatsız edici ifadeler vardı. Ama sonra, yatağımıza uzandığımızda

Geri dönüp içinde bulunduğumuz garip durumu düşünürken, ikimiz de aynı anda birbirimize baktık ve gülmeye başladık. O kadar tuhaftı ki, komiklik sınırlarını .

Denny'yle birlikte plastik kaplı yatağın üzerinde gülerken, Kellan'ın nerede olduğumu ve ne yaptığımı bilseydi ne diyeceğini merak etmekten kendimi alamıyordum. Eğer bizi görseydi, aramızdaki ilişkinin sadece arkadaşlıktan ibaret olduğunu anlasaydı, bunu sorun etmeyebilirdi. Ama bunu ona telefonda söylemem... açıklamanın yanında görsel bir şey olmadan, kulağa kötü geliyordu, özellikle de Denny birkaç aydır burada olduğu için. Burada ne kadar uzun süre kalırsa, açıklaması da o kadar zor oluyordu.

Nispeten sağlam bir kraliçe yatakta karar kıldıktan sonra, ona uygun mobilyaları seçtik. Her şey çok güzeldi ve Abby'nin karar verdiği kızak yatağa bayılacağından emindim. Elini yatağın arkasında gezdiren Denny bana Abby'nin kışın ortasında kızakla gezintiye çıkmak gibi romantik bir fikri olduğunu söyledi. Bir çift güzel at sizi tertemiz kar yığınlarının arasından çekerken, saçlarınıza düşen hafif kar taneleri eşliğinde ağır battaniyelerin altında sarmaş dolaş olmak bana da oldukça şaşırtıcı geliyordu. Umarım o da bu yatağı gördüğünde bunu düşünmüştür... ve bu düşünceye sahip olmak da tuhaftı.

Nihayet daireme döndüğümde saat geç olmaya başlamıştı. Denny yeni eşyalarının teslim edilmesi için gerekli hazırlıkları yaptıktan sonra beni kutlama yemeğine götürmüştü. Konuşma konusu hep Abby ve ona yeni evlerini göstereceği için ne kadar heyecanlı olduğu üzerineydi.

Mutlu olduğu için kibarca gülümsedim, ama evinin "onların" olarak adlandırılması içimde küçük bir sızı . Yine de bu beni bir zamanlar düşündüğüm rahatsız etmemişti. Muhtemelen Kellan bazen onun evinden "bizim evimiz" diye bahsettiği içindi ve bu her zaman yüzümde bir gülümseme yaratırdı. Onunla hiç tanışmamış olsam bile Abby'nin de aynı güzel duygulara sahip olmasını istiyordum.

Ama o gece saat on civarında kapımdan içeri girdiğimde, kız kardeşimi oturma odasında volta atarken görünce oldukça şaşırdım. Birincisi, genellikle volta atacak kadar üzülmezdi ve ikincisi, işte olması gerektiğinden emindim.

Çantamı masaya koyarken onu işaret ederek neden Hooters'ta olmadığını sormaya başladım. Sorunun ilk kelimesini söylememe bile izin vermedi. Bana doğru döndü, elleri kalçalarında, tükürdü, "İşte buradasın. Nerelerdeydin? Seni uzun zamandır arıyordum."

Çantama bakarken telefonumun şarjının bitmiş olduğunu fark ettim. Umarım Kellan aramaya çalışmamıştır. "Denny ile dışarıdaydım. Neden?"

Ona tekrar baktığımda bana ters ters bakıyordu. "Neden onunla takılıyorsun anlamıyorum." Onu savunmaya başladığımda başını salladı ve ellerini kaldırarak sözümü kesti. "Bak, sen ve Denny gerçekten umurumda değilsiniz." Bana doğru adım atarak kollarımı tuttu. Gözlerini kocaman açarak, "Geç kaldım Kiera," dedi.

Kaşlarımı çatarak başımı salladım. "Tamam, Honda burada... İşe gitmek için istediğin zaman çıkabilirdin?" Kafam karışmış bir halde başımı sallamaya devam ettim. Kellan Chevelle'i benim için bıraktığından beri Anna ve ben araba yüzünden kavga etmemiştik. Ve dürüst olmak gerekirse, eğer gerçekten gitmesi gerekiyorsa o da buradaydı.

Başını geriye atarak bana bıkkın bir inilti verdi. "Tanrım, Kiera, bu kadar geç olmaz!" Gözleri irileşirken başını tekrar . Sesi titreyerek yavaşça tekrarladı, "Ben *a-t-e*'yim."

Karnına baktı ve benim gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım, hamilesin!"

Beni susturarak tamamen boş olan dairemize baktı. Toz tavşanlarının duymasını istemiyormuş gibi, "Bilmiyorum... ama çıldırıyorum" diye mırıldandı.

Şok içinde ağzım bir karış açık, kafamda uçuşan tüm soruları ona sordum. "Ne kadar geç? En son ne zaman regl oldun? Kaç aylıksın? En son birlikte olduğun erkek kimdi?" Bir an durakladıktan sonra kaşlarımı kaldırdım. "Babasının kim olduğunu biliyor musun?"

Bana ters ters bakarak kollarımı indirdi ve beni tokatlamaya başladı. "Evet! Babasının kim olduğunu biliyorum... kaltak."

Vuruşlarını engellemeye çalışarak bir adım geri çekildim. "Özür dilerim. Tanrım, Anna." Başarıyla menzilinden çıktıktan sonra ellerimi havaya kaldırdım. "Bunu söylediğim için beni öldürme ama her zaman tek bir erkeğe bağlı kalmıyorsun."

Dudağı titredi ve mükemmel yeşil gözleri yaşlarla doldu. Başını ellerinin arasına alarak ağlamaya başladı. Kendimi kötü hissederek hemen kollarımı ona doladım ve kendime çektim. Hıçkırıklar arasında, "Biliyorum... ama ben... son zamanlarda sadece biriyle birlikte oldum... ve... Tanrım, Kiera..." dedi.

Tekrar bana baktı, yüzü kederliydi. "Bu Griffin'in..."

Şimdi yüzüm ıssızdı. "Aman Tanrım, bunu söyleyeceğinden korkuyordum..." Bu dünyada asla ürememesi gereken bir kişi varsa o da Griffin'di. Ama o doğurdu ve şimdi kız kardeşim muhtemelen onun tohumunu taşıyordu.

Kollarından tutarak çantamı aldım ve onu kapıya doğru çektim. "Hadi, sana bir test yapmamız lazım."

Şaşırtıcı bir şekilde koluma sarıldı. Ona dönüp baktığımda başını sallıyordu, yüzü gerçekten dehşete düşmüş görünüyordu. "Yapamam..."

Elimi olabildiğince sakinleştirici bir şekilde kolunda gezdirerek fısıldadım, "Bilmelisin Anna. Her iki şekilde de bilmelisin."

Hâlâ ürkmüş görünüyordu ama benimle tartışmadı, ben de onu nazikçe öne doğru çektim. Kendimi herhangi bir ani hareket ya da keskin seste kaçacak vahşi bir kısraklı alıştırmaya çalışıyormuş gibi hissederek, sonunda korkmuş Anna'yı Kellan'ın arabasına bindirdim.

Ama kontağı çevirdiğimde kapıyı açtı ve kaçtı. Pencereden ona dudaklarımı bükerek baktım ve başımı salladım. "Arabaya geri dön, Anna."

Kapıyı çarparak kapattı ve başını salladı. "Sen yap, ben yukarıda bekleyeceğim." Önündeki gerçeklerle yüzleşme konusundaki isteksizliğine iç geçirerek başını salladım ve arabayı otoparktan çıkardım. Umarım döndüğümde hâlâ evde olurdu. Anna sorumluluktan en iyi şekilde kaçabilirdi. Çubuk maviye dönerse ne yapacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Eczaneden her tür testten birer tane ve hamileliği erken tespit eden testten de iki tane aldım. Griffin'den hamile kaldıysa, Boise'de olmuş olmalıydı ve bu sadece birkaç hafta önceydi. Test sonucunun pozitif çıkması için bana çok erken gelmişti ama bu konuda uzman değildim. Bunu EPT'ye bırakıyorum.

Keşke kız kardeşim bunları almak için burada olsaydı, keşke kasadaki kişi bu gece yirmili yaşlarında bir erkek değil de bir kız olsaydı diye düşünerek hamilelik testleriyle dolu sepetimi yere bıraktım ve "Bunlar kız kardeşim için..." diye mırıldandım.

Adam bana sırtıttı ama hiçbir şey söylemedi. Yalan söylediğimi düşündüğünden emindim. Üzerimde zaten kalın bir ceket olmasına rağmen garip bir şekilde örtünmek istedim. Bilmiyorum ama hamilelik testi satın almak prezervatif satın almak gibiydi. Tepenizde yanıp sönen bir neon tabela vardı ve "*Seks yapıyorum!*" diye bağıırıyordu. Sanırım testler de "*Seks yaptım!*" diye bağıırıyordu.

Tanıdığım biriyle karşılaşmamayı umuyordum.

Neyse ki ben yapmadım ve oradan kıpkırmızı yanaklarımla ve gururumun büyük bir kısmına dokunulmadan çıktım. Daireye döndüğümde kız kardeşim hâlâ oradaydı. Aslında, kanepede bir battaniyenin altında toplanmış, korku filmi izlemiş gibi titriyordu. İçimi çekerek ona kese kağıdını uzattım. Almadı. Onun yerine başını ellerinin arasına aldı ve tekrar ağlamaya başladı.

Dizlerimin üzerine çökerek çantayı arkamda gözden uzak bir yere koydum ve ipeksi saçlarını kulaklarının arkasına taradım. "Hey, her şey yoluna girecek, kardeşim." Umutlu olduğunu düşündüğüm bir sesle ekledim, "Yani, muhtemelen hamile değilsin. Doğum kontrol hapı kullanmıyor musun?" Denny'yle ciddileşmeye başladığımızdan beri özenle kullanıyordum. Anna'nın da aynı şeyi yaptığını düşündüm.

Bana baktı, yüzü kederliydi. "Çoğu gün..."

Ona söylemek istediğim lafı bastırmak için dudağımı ısırdım. Etrafta dolaşıp yabani yulaflarını bu kadar dikkatsizce ekemezsin. Ama çıldırmak üzereydi ve ihtiyacı olan son şey benden bir azar ıstırmaktı. Onun yerine gülümseyerek bacağını okşadım. "Sana yardım etmemi ister misin?"

Gözlerini devirerek bedenimle sakladığım çantaya doğru baktı. "Hayır, teşekkür ederim. Kendi başıma işeyebilirim."

İç çekerek onun ayağa kalkışını, çantayı alışı ve hışımla odadan çıkışını izledim. Özgür ruhlu cadalozun hamile olduğunu hayal etmeye çalıştım... ama yapamadım.

Birkaç dakika sonra banyodan çıktı, bir elinde beş çubuk tutuyordu. Onlara dehşetle baktı, sanki her an ona anne demeye başlayacaklardı. "Tamam, şimdi ne olacak?"

Ona doğru yürürken, yeni ıslanmış çubuklara baktım... boşlardı. "Sanırım birkaç dakika beklemen gerekiyor, Anna."

Bana baktı, yanaklarına renk gelmişti. "Beklemek zorunda mıyım? Burada oturup hayatımın bitip bitmediğini görmek için beklemek zorunda mıyım?"

"Anna, eğer hamile kalırsan hayatın sona ermek zorunda değil-"

Parmağını ağzıma götürerek beni susturdu. "Sakın o kelimeyi söyleme. Kötü şans getirir." Parmağını yıkamış olmasını umarak gözlerimi ama saçma batıl inancı hakkında yorum yapmadım.

Elini saçlarının arasından geçiren Anna, diğer avucundaki çubuklara bakmaya devam etti. "Bir içkiye ihtiyacım var," diye mırıldandı.

Mutfağa gidiyormuş gibi vücudunu döndürmeye başladı. Kolundan tuttum. "Anna, içki içemezsin, eğer hamileysen olmaz-" Neredeyse o korkunç kelimeyi tekrar söyleyecekmiş gibi bana ters ters baktı, ben de hemen "eğer hamileysen olmaz" diye değiştirdim.

Söylediğim cümleye gülümsedim, Anna kaşlarını çattı. "Lanet olsun! Bu zaten berbat."

Çubukları zorla elinden alarak onu çubuklardan uzağa, kanepeye oturttum. Gözleri elimdeki çeşitli testleri izliyordu. Sirkteki bir yılan oynatıcısı gibi onu bunlarla transa geçirebileceğimi hissediyordum. Keşke yapabilseydim, çünkü her on saniyede bir "Bir şey var mı?" diye soruyordu.

Her seferinde göz ucuyla bakarak, "Hayır, sabırlı ol" diye yanıt verdim.

Onuncu kez sorduğunda ve ben baktığımda bir şey fark ettim. Ona hemen cevap vermeyince Anna ayağa kalktı. Bir elimle onu geride tuttum, bu özel markada iki çizginin iyi bir şey olup olmadığını hatırlamaya çalışıyordum... çünkü kesinlikle iki tane görüyordum.

"Ne? Karar ne?" diye sordu, sırtını tutan elimi tutarken tedirgindi.

"Henüz bilmiyorum, Anna."

Gözlerimi kısarak, yönergeleri yanlış hatırladığımı umarak, kaderinizi heceleme için sade bir İngilizce kullanan birini aradım. Kelimeler gözlerimin önünde canlanınca neredeyse ağlayacak gibi oldum.

Ona baktığımda kız kardeşim endişeden neredeyse çılgına dönmüştü. Toparlayabildiğim en yüksek sesle, "Hamilesin... pozitif çıktı." diye fısıldadım.

Gözleri büyüdü ve . Kolumu bırakarak sessizce "Hepsi mi?" diye sordu, sanki bir tanesi bile hayır dese diğerlerini yok sayacakmış gibi.

Onlara tekrar baktım, sonra ona baktım. Kelimesi olmayanların hepsi birbirine benziyordu - iki tire, bir tire ve bir artı işareti, hatta birinde gülen bir yüz vardı. Bunlara bir de sevinçle *HAMİLE* yazanı ekleyince, bunun tek bir anlamı olabilirdi.

Başımı salladım ve ona hüzünlü bir gülümseme verdim. "Hepsine. Tebrikler Anna, bir bebeğin olacak."

Hıçkırma hıçkırma ağlamaya başladı... ve mutlu olduğu için değil.

Anna kendini toparladığında, teknolojinin sonucunu değiştirebileceğine ikna olmuş görünüyordu. "Hayır!" Çubukları kaptığı gibi banyoya doğru yürümeye başladı. Yolda bağırdı: "Hayatta olmaz! Bunlar yanlış. Ben hamile değilim!"

Kaderine kızgın kadının arkasından usulca ilerledim, kafamı koparmadan ona yardım etmeye çalıştım. Banyo kapısını kapattıktan sonra çekingen bir şekilde kapıyı çaldım. "Anna? Ne yapıyorsun?"

Sesi korku ve öfkeyle titreyerek bağırdı: "Geri da alıyorum! Çünkü yanlışlar! O şerefsizin beni hamile bırakmasına imkan yok! Hiçbir şekilde!"

İçimi çektim, ona bunun mümkün olduğunu söylemek istemiyordum. Griffin bir aptal olabilirdi ama spermleri hâlâ yüzebiliyordu... görünüşe göre. Çok sessiz bir şekilde, "Griffin olduğuna emin misin?" diye sordum.

Sorduktan sonra, huysuz kadının kendisine ikinci kez sürtük dediğim için muhtemelen beni boğazlayacağını bildiğimden irkildim. Kapı aralandı ve ikiz zümrüt gözler bana çevrildi. "Evet... Eminim..."

Kapıyı tekrar çarparak kapattı ve ben irkildim. "Tamam, sadece kontrol ediyorum..."

Uzun bir süre sessizlik olunca yavaşça kapıyı açtım. Anna bütün testleri küçük lavabonun etrafına dizmişti. Hepsi farklı renk ve tarzdaydı ve sonuç ekranlarında çeşitli kelime veya semboller gösteriliyordu, ancak sonuçlar her birinde aynıydı.

Bir düzine farklı testle onaylandı... Anna hamileydi.

Gözleri yaşarmış, öfkesi dinmiş bir halde bana baktı. "Ne yapmalıyım, Kiera?"

Odaya girdim ve kayıp kadına sarıldım. Kendini tamamen kaybetmiş görünüyordu ve ben kız kardeşimi hiç böyle görmemiştim. Hayat ona ne verirse ona ayak uydurur, bir yerden bir yere, bir adamdan bir adama, bir işten bir işe koştururdu. Ama bir çocuk... Bu, kaçıp kurtulamayacağı kalıcı bir sorumluluktuktu.

"Elinden gelenin en iyisini yapacaksın Anna, ben de sana elimden geldiğince yardım edeceğim."

Ona bakmak için geri çekildim ve o da benden ayrılarak küçük odada bir adım geri çekildi. Başını sallayarak, "Hayır, bunu yapamam, Kiera. Ben sen değilim. Sorumluluk sahibi ya da güvenilir değilim, hatta o kadar akıllı bile değilim." Ellerini havaya kaldırdı. "Tanrı aşkına, Hooters'da çalışıyorum. Tek sahip olduğum şey güzel saçlarım ve harika göğüslerim. Bir çocuğa verecek neyim var ki?"

İçimi çekerek elimi koluna koydum. "Düşündüğünden daha iyisini yapacaksın ve seni tanıyorum, o bebeği çok seveceksin. Bir bebeğin sevgiden başka neye ihtiyacı olabilir ki?"

Gözyaşları yanaklarına süzülürken başını tekrar salladı. "Bunu yapamam... İstemiyorum. Çocuk istemiyorum, hiç çocuk istemedim." İnleyerek ellerini saçlarının arasından geçirdi. "Aman Tanrım... Baba! Beni öldürecek. Annem... Bana asla eskisi gibi bakamayacak..."

Burnunu çekerek bir an için yüzünü kapattı ve ben de kolunu okşadım. "Kendilerine gelecekler, Anna. Gururlu büyükanne ve büyükbabalar olacaklar ve sen ve Griffin-"

Ellerini bıraktı, çenesi düştü. "Griffin... Aman Tanrım. Griffin baba olacak!" Sanki Griffin'in tüm bu olaylardaki rolünün ne olacağını yeni fark etmiş gibi söylemişti.

Kolunu destekleyici bir şekilde ovuşturdum. "Evet, işler böyle yürüyor Anna."

Başını sallayarak, yüzü hala inanmaz bir halde, "Griffin baba olamaz, Kiera. Yapamaz." Banyo penceresinden dışarıyı işaret etti.

Çocuklarımız bizden kilometrelerce uzaktaydı. "Yavru köpeklerin esrar üflüyor, Kiera! Onu bir çocuğun etrafında hayal edebiliyor musun?"

Ürperdim. Hayır, hayatta olmaz. Bunu yatıştırıcı bir gülümsemeye çevirmeye çalıştım ama Anna yüz ifademi fark etti. Onu rahatlatmak için şöyle dedim: "Ben, Kellan, Evan ve özellikle de aileden olduğu için Matt yanınızda olacak. Onlar... Griffin'i kontrol altında tutacaklar."

İç çekerek klozet kapağını kapattı ve oturdu. "Griffin... bunu bilerek yaptığımı düşünecek, tıpkı hakkında uyarıldıkları o hayranlar gibi." Başını kaldırıp bana baktı, gözlerinde taze yaşlar vardı. "Bir daha asla benimle birlikte olmak istemeyecek."

Kendi gözlerim yaşarırken başımı salladım. "Anna, yapmayacak..." Ağzımı kapattım. Hayır, Anna haklıydı. Tam da onun düşüneceği şeydi. Başımı sallayarak omuz silktim. "Özür dilerim."

İçimden sempati akarken dökülmek üzere olan gözyaşlarımı yuttum. Griffin'le aralarında her ne varsa, Anna'nın ondan gerçekten hoşlandığı, hatta belki de onu sevdiği açıktı. Emin değildim ama artık bittiğini ve biten bir ilişkinin ne kadar acı verdiğini biliyordum.

Benim çarpınan duygularımı izleyen Anna aniden ayağa kalktı. "Hasta olacağım..." Acısının duygusal olduğunu düşünerek ona sarılmak için hamle yaptım ama o bir elini bana uzatırken diğerini ağzına götürdü. "Hayır, gerçekten hasta olacağım."

Arkasını dönerek hızla tuvaletin kapağını açtı ve içine kusmaya başladı. Saçlarını geriye doğru tutarak omzunu ovdum, o da başını koluna yasladı. Birkaç kez burnunu çekti, daha ağır nefes aldı, sonra öfkesi yeniden su yüzüne çıkar gibi oldu.

Ayağa fırlayarak yakındaki bir havluya ağzını sildi. Ona aklıma gelen cesaretlendirici sözleri söylerken, eczaneden aldığı kağıt torbayı kaptı ve tüm testleri içine tıktırmaya başladı. Poşeti buruşturup hışımına banyodan çıktı.

Duygusal kadının şimdi ne tarafa savrulacağını merak ederek onu dışarı kadar takip ettim. Garip bir şekilde, hışımla odama girdi. "Anna... şimdi ne yapıyorsun?"

Şifonyerimin çekmecelerinden birini açarak çantayı içine soktu ve kapattı. Ters ters bakarak bana döndü. "Hayır, bu gerçek değil. Bu sadece her an uyanabileceğim garip bir rüya."

Ağzım bir karış açık, çekmecedeki çantayı işaret ettim. "Rüya görmüyorsun, Anna. Bu oldu ve şimdi bununla yüzleşmen gerekiyor."

Odadan çıkmaya başlarken bana boş bir bakış attı. "Neden bahsettiğini bilmiyorum, Kiera."

Yanımdan geçerken omuzlarından tuttum. Bana bakmadı. "Bundan öylece kurtulamazsın, Anna. Kabul etmek istesen de istemesen de başına gelecek."

Yüzü tamamen duygusuzdu, sonunda dönüp bana baktı. "Hayır, Kiera... Bunun olması gerekmiyor."

Yüzümdeki, vücudumdaki tüm kan çekildi. Yani...? Kız kardeşimin bunu düşünebileceğine inanamıyordum. Çıldırdığını, perişan olduğunu biliyordum ama... hamileliği sonlandırmayı düşündüğüne bile inanamıyordum. "Anna... yapamazsın..."

Benden uzaklaştı, yüz hatlarında yeniden bir duygu izi belirdi. "Henüz bilmiyorum Kiera, tamam mı? Ben sadece... Birkaç gün bunun kafama dank etmesine izin vermeliyim, tamam mı?"

Yutkunarak ona başımı salladım. Düşünmek iyi bir şeydi. Başını eğerek odamdan çıkmaya başladı. Kapıda durdu ve arkasına baktı. "Bundan kimseye bahsetme, Kiera, lütfen? Ne anneme ne babama, ne Jenny'ye, ne Kellan'a ne de Denny'ye... hiç kimseye."

İçimi çektim ve ona doğru bir adım attım. "Anna, bunu tek başına yapmak zorunda değilsin."

Başını salladı ve beni durdurmak için elini uzattı. "Lütfen? Eğer kürtaj olmaya karar verirsem... Eğer bunu durdurmaya karar verirsem, hiçbirinin bilmesini istemiyorum. Asla. Lütfen mi? Kellan'a senin küçük sırrından bahsetmedim! Ve Denny-Kellan fiyaskosundan sonra hastanedeyken seni tamamen korudum, babam faturayı aldığı anda apandisitinin patladığına dair aptalca bir hikaye uydurdum... Bana bunu borçlusun."

Sesi o kadar kötü titriyordu ki, bu kararın onu ne kadar yediğini ele veriyordu. Kız kardeşimin bir hevesle bir hayatı sona erdirebilecek kadar soğuk biri olmadığını biliyordum ama dünyaya bir bebek getirme fikrinin onu çok korkuttuğunu da biliyordum, özellikle de Griffin'le yaşadığı tuhaf durumda. Ona biraz zaman ve sessizlik verirsem kendine geleceğini umarak başımı salladım. "Pekâlâ, sana söz veriyorum kimseye tek kelime etmeyeceğim."

Başını salladı ve gitmek için döndü, ben de kolundan tuttum. "Ama bunu yapmadan önce bana söylemelisin." Gözyaşları yanaklarımdan süzülürken başımı salladım. "Eğer saklamamaya karar verirsen, bana önce söyle... sonra değil, tamam mı?"

Gözleri sulandı, yaşlar yavaşça gözlerinden ayrılıp lekeli yanaklarından aşağı süzüldü. Onu kucaklamak için çekerek ekledim, "Oradaki benim yeğenim ya da yeğenlerim. En azından seni bundan vazgeçirmem için bana son bir şans vermelisin. Ve eğer yapamazsam... seninle gelmeme izin vermelisin... elini tutmama."

Geri çektiğimde gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu ve hıçkırarak başını salladı. Kendi yüzüm de onunki kadar ıslaktı, yanaklarını avuçladım. "Seni seviyorum, Anna. En iyisini yapacağını biliyorum."

Başını salladı, sonra döndü ve gitti.

Bölüm

Umut

Sonraki birkaç hafta tamamen kız kardeşimle ilgiliydi. Bahar tatilimi eve kapanarak geçirdik, ben onu doktora gitmeye ikna etmeye çalıştım, o bana hayır dedi, banyoda kustu, sonra saatlerce yatağında ağladı.

Onunla oturur ve saçlarını okşardım. Duvardaki Hooters takvimini gösterdim, ona güzel olduğunu ve bu ayın onun parlama ayı olduğunu söyledim. Artık Nisan ayıydı ve muhteşem yüzü bu ay tüm dünyanın görmesi için gururla sergileniyordu. Kendisini şimdiden şişkin ve şişman hissettiğinden ve dar kıyafetinin her geçen gün daha da daraldığından şikayet ederek takvimi yırtıp komodininin arasına tıkmıştı.

Her gün işinin bebeği doğurup doğurmama kararını etkilememesini umuyordum. Restoranın en iyisi sayılırdı, orada takvime giren tek kızdı. Göstermeye başladığında garsonluğa devam etmesine izin vereceklerinden emin değildim. Yani, daha önce hiç opak bir atlet ve süper dar bir erkek şortu giyen hamile bir kız görmemiştim. Ama yasal olarak hakları olduğunu biliyordum ve eğer işini bebeği aldırma için bir bahane olarak kullanırsa, onu bu hakların bir listesiyle bombardımana tutacaktım.

Stresli kadını korkutmamaya çalışarak onun yanındayken yumurta kabuklarının üzerinde yürüdüm. Ve onu strese sokmak için fazla bir şey gerekmiyordu. Bunun için onu tamamen suçlamıyordum, içinde bulunduğu durum korkutucu ve ürkütücüydü, ayrıca her gün ruh halini değiştiren hormonlarla dolup taşıyordu, ama bana kaba bir şekilde kahve kokusunun kendisini hıçkırıklara boğduğunu ve eve kahve getirmeyi bırakmam gerektiğini söylediğinde ona geri çekilmesi için çıktım.

Ona cevap verdiğimde ağladı ve ben de anında kendimi kötü hissettim ve sabahları kahve yapmayı bıraktım. Sanırım ona yardım etmek için birkaç gün kafein yoksunluğu çekebilirdim. Özellikle de onu anne olabileceğine ikna etmeye yardımcı olacaksa. Ve bunu yapabileceğini biliyordum. Tüm bu kaygısız oyunculuğun altında, büyük bir sevgi kuyusu olan bir kadın vardı. Henüz paylaşacak doğru erkeği bulamamış olabilirdi ama ben onun orada olduğunu biliyordum.

Hatta onu Jenny'nin altı haftalık sanat kurslarından birine daha davet ettim. Neden ona yazılmaya devam ettiğim hakkında hâlâ hiçbir fikrim yoktu. Yazık oldu sanırım, çünkü Boise gezisi yüzünden hâlâ kendimi kötü hissediyordum.

Anna isteksizce benimle geldi, yanıma otururken sürekli surat astı ve üzüldü. Jenny genelde neşeli ve mutlu olan kadına kaşlarını kaldırdı ama bunu sormadı. Belki de Griffin'in ona kötü davrandığını düşünmüştü. Ve... kesinlikle yapmıştı, sadece henüz bunun farkında değildi.

Kimse değildi. Anna hâlâ kimseye söylememe izin vermiyordu, Denny'ye bile ve Denny onun ruh halini fark etmişti. Muhtemelen beni sinemaya götürmeye geldiği için Anna ona kötü kötü bakmamıştı. "İyi eğlenceler" diye mırıldanırken ona bakmamıştı bile. Birimiz..."

Sanki ölümcül bir hastalığa yakalandığını ve sadece dokuz aylık ömrü kaldığını yeni öğrenmiş gibi sürekli böyle şeyler söylüyordu. Ona defalarca harika bir destek sistemi olduğunu ve çocuktan sonra da bir hayatı olabileceğini söyledim ama bana inanmadığından oldukça emindim. Yine de hala hamileydi, internetteki doğum tarihi takvimine göre yedi haftalıktı. Kasım ayı sonuna kadar yeğenimi kucağıma almak için dua ediyordum.

Biraz yeşil görünen Anna, öğretmenin bugünkü dersin konusunu açıklamasını izledi. Anna ne olduğunu gördüğünde yüksek sesle inledi. Bugün insan çizecektik, hem de herhangi bir insan değil... Bugün çocuk çizecektik.

Gözlerimi devirerek kadere lanet okudum ve bugünün soyut bir gün olmasını diledim. Anna benimle aynı fikirde görünüyordu ve sanki gidecekmiş gibi taburesinden kısmen kalktı.

Mükemmel at kuyruğu sırtında salınan Kate başını eğerek Anna'ya sordu: "İyi misin? Hasta olacakmış gibi görünüyorsun."

Anna'nın gözleri büyüdü ama oturdu ve kalemini eline aldı. On yaşlarında iki sevimli çocuk öğleden sonraki modellerimiz olmak üzere otururken Anna içini çekti ve "Ben iyiyim" diye mırıldandı. En azından modelimiz uyuyan bir bebek olmadığı için kadere teşekkür etmek için bir saniyemi ayırdım. Sanırım bu zavallı Anna'yı uçurumun kenarına sürüklerdi.

Geri kalanımız nihayet başladığında Jenny zaten projesi üzerinde çalışmakla meşguldü. Bir insan kafasının temel şeklini kusursuzca çizmesini izlerken iç geçirdim. Benimki Bay Patates Kafa'ya benziyordu. Hala gerçekçiliği tam olarak ... ve bu benim sayısız onuncu dersimdi.

Suratımı asıp iç çektiğimde Jenny bana gülümsedi. "Oraya varacaksın Kiera," dedi sıcak bir şekilde, aramızda kalan her türlü kavga izi yok olmuştu.

Jenny uzun süre kin tutmazdı, ki bu iyi bir şeydi. Ayrıca, ben tatildayken Evan'ı görmeye gitmişti. Rachel ve onunla birlikte Teksas'a gitmem için beni aramıştı ama ben yokken aptalca bir şey *yapmadığından* emin olmak için Anna'nın yanında kalmam gerekiyordu ve Anna henüz Griffin'i görmek istemiyordu. Kellan'la bir hafta geçirme fırsatını kaçırmaktan nefret ederek Jenny'ye gidemeyeceğimi söyledim. Jenny'nin nedenini anladığını sanmıyorum ama bana karşı duyduğu kızgınlık geri döndüğünde azalmıştı.

Tekrar iç geçirerek az önce çizdiğim çizginin bir kısmını sildim. "Neden seninle bu derslere gelmeye devam ettiğimi bilmiyorum. Bu işte asla iyi olamayacağım." Jenny biraz güldü ve ben de ona katıldım. "Sanırım çok yönlü olmaya çalışıyorum."

Jenny kıkırdayarak benim şekilsiz işaret etti. "Bence pratik yapmaya ihtiyacın var, çünkü bu bana dikdörtgen gibi görünüyor."

Omzuna bir şaplak attım, sonra da inanılmaz derecede gerçekçi çizimine geri hayretle izledim. Ben bu işte berbattım, Kate de iyiydi ama Jenny... o inanılmazdı.

Dersin sonunda, muhtemelen bir memeli olarak geçebilecek bir şeyim vardı. Yine de kız kardeşimi yendim... Onun bir çubuk figürü vardı. Kate'inki iyiydi, biraz orantısızdı ama iyiydi. Jenny'ninki nefesimi . Teklif edilen modelleri çizmemeye karar vermişti. Belki de onları çizmişti ama bebek olarak çizmeyi seçmişti.

Jenny'nin "*erkeğimi seviyorum ve bir gün onun çocuklarına sahip olmak istiyorum*" anını mı yaşadığından, yoksa bilinçaltında bir şeyler mi emin değildim ama modelleri dönüştürdüğü bebekler mükemmeldi. Neredeyse gerçektir.

"Vay canına, Jenny...vay canına." Söyleyebildiğim tek şey buydu.

Diğer tarafımdan gelen bir kazıma sesi dikkatimi tekrar Anna'ya çevirdi. Sandalyesini şövalesinden uzaklaştırmış, çenesi düşmüş bir halde Jenny'nin resmine bakıyordu. Bir elini karnına dayamış, gözlerini yavaşça kırıştıırıyordu.

Jenny "İyi misin Anna?" diye sorarken elimi kalçasına koydum.

Kız kardeşim başını salladı, başını kaldırıp sanatçıya bakmadı. "Evet, bu... gerçekten çok iyi, Jenny."

Şımarık sarışın Anna'nın şaşkın yüzüne bakarak gülümsedi. "Teşekkürler! Bu kadar beğenmene sevindim. İstiyor musun?"

Anna sonunda ona baktı, gözleri her saniye daha da kalınlaşıyordu. "Onu bana verir misin?"

Jenny omuz silkti ve kâğıt standından yırttı. "Evet, sadece dalga geçiyordum." Yuvarlayarak Anna'ya uzattı. "Al, madem seni bu kadar etkiledi, senin olsun."

Anna titreyen parmaklarıyla aldı. Hıçkırır hıçkırır ağlayacak, histerik ve hormonal bir karmaşaya düşecek sandım ama birkaç kez yutkunduktan sonra kendine gelmeyi başardı ve Jenny'ye gülümsedi. "Teşekkür ederim, çok beğendim."

Kız kardeşime yaklaşarak sessizce iyi olup olmadığını sordum.

Başını salladı. "Evet." Gözlerimin içine bakarak başparmağını omzunun üzerinden salladı. "Kendimi pek iyi hissetmiyorum. Sanırım eve gidip yatacağım."

Ona başımı salladım ve omzunu okşadım. O giderken Kate kaşlarını birbirine çattı, topaz gözleri biraz şaşkın görünüyordu. "Kız kardeşin... iyi mi?"

Jenny'nin bebeklerine bakarken yüzünde beliren ifadeyi düşünerek gülümsedim. "Evet, evet sanırım iyi olacak."

Akşam işe gidene kadar yapacak bir şeyimiz olmadığından, en sevdiğim kahve mekanlarından birine gittik. Anna bu maddeyi evimize sokmayı yasakladığından beri ben de dışarıdan almaya başlamıştım. Çok daha pahalıydı ama tam zamanlı bir işte çalışan tam zamanlı bir öğrenciydim. Akıllı ya da değil, alabileceğim her türlü yardıma ihtiyacım vardı.

Kate, Jenny ve ben bir süre burada takılmayı planladığımız için arka taraftaki bir kabine oturduk. Rachel, Jenny'nin ona mesaj atmasının ardından grubumuza katıldı ve dört kişilik parti hızla erkekler hakkında bir dedikodu seansına dönüştü. Kate özellikle sohbeti koyulaştırdı, hâlâ bir sevgilisi olmadığı için aşklarımız hakkında her şeyi duymak istiyordu.

Dudağımı ısırarak benimkini düşündüm. Kellan'ı ve benden sakladığı şeyi düşündüm. Bana neredeyse birkaç kez söylemişti ve son seferinde, telefonda yaptığımız samimi seanstan önce, bunu nasıl yapacağı konusunda tıkanmıştı.

Rachel sessizce Matt'in mükemmel öpüştüğünü itiraf ederken, onun sözleri beynimde uçtu.

Tanrım, bu çok zor.

Kellan'ın sözleri beynimde Denny'nin uyarısıyla karıştı ve midemde buzlar oluştu.

Eğer seni aldattığını düşünüyorsan, Kiera... o zaman muhtemelen aldatıyordur...

Sonunda düşünme fırsatı bulduğumda, kız kardeşimle yaşadığım stres bir süreliğine geri planda kaldığından, Kellan'la son zamanlarda yaptığım tüm konuşmaları düşündüm. Benimle konuşmaktan her zaman memnun ve beni tahrik etmeye her zaman hevesli görünse de, aynı zamanda... yıpranmış, yorgun, sanki yanında bir ağırlık taşıyormuş gibi görünüyordu.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordum ama kalbim bana bunun iyi olmadığını söylüyordu. Kalbim bana onun başka birine aşık olduğunu ve bunu bana nasıl söyleyeceğini bilmediğini söylüyordu. Bunun nasıl olabileceğini anlıyordum... sonuçta benim de başıma gelmişti, ama beni oyalaması, kalbimi sökmek için zaman kolluyor olması beni öldürüyordu. Denny'nin bir noktada düşünmüş olması gerektiği gibi, bana söylemesi daha iyi olurdu... sürekli merak etmektense bilmek daha iyiydi.

İçimi bir umutsuzluk kuyusunun kaplamaya başladığını hissederek kremalı kahveme baktım ve etrafımda dönen konuşmaları duymazdan geldim. Omzuma konan bir çene beni şimdiki zamana geri getirdi. Jenny başını bana doğru eğerek sordu: "İyi misin? Biraz önceki kız kardeşine benziyorsun."

Rachel ve Kate'e baktım, ikili Kate'in kiminle görüşmeye başlayabileceği hakkında derin bir sohbete dalmıştı. Jenny'ye dönüp dudağımı ısırdım ve ona ne söylemem gerektiğini düşündüm. Çocukları daha yeni görmüştü. Bir şey fark etmiş miydi? Evan bir şey söylemiş miydi?

Meraktan karnıma ağırlar girerken sonunda sordum: "Çocukları ziyarete gittiğinde... Kellan nasıldı?"

Jenny sorumu beklemediği için gözlerini kırptırdı. "Uh, iyi, sanırım. Neden sordun?"

Tekrar aşağı bakarak omuz silktim. "Bilmiyorum. Sanki bana bir şey söylemek istiyor gibi hissediyorum..."

"Belki de sadece kendi suçluluğunu erteliyorsundur?"

Yorumundan sonra ona dönüp baktığımda soluk bir kaşını kaldırdı. "ünkü ona Denny'nin şehirde olduğundan bahsetmedin... değil mi?" Başını sallayarak ekledi, "Sanırım ikinizin birlikte ne kadar zaman geçirdiğiniz hakkında hiçbir şey bilmiyordur."

İçimi çektim, başımı salladım. "Hayır, ona henüz söylemedim ama söyleyeceğim, sadece..." Gözlerim doldu ve Jenny'nin onaylamayan kaşları çatıldı. "nce ne sakladığınızı öğrenmeliyim," diye fısıldadım.

Jenny'nin yüzü yumuşadı ve kolunu bana doladı. "Hey, sorun yok, Kiera. Yani, şüpheli bir şey fark etmedim ve Kellan yanlış bir şey yapıyor olsaydı Evan bana söylerdi."

Yutkundum ve gizlice gözlerimi sildim. Hâlâ kendi sohbetlerine dalmış olan ifte bakarak mırıldandım: "Kellan gerektiğinde bir şeyleri saklamakta iyidir... Evan'ın ikimiz hakkında hiçbir fikri yoktu, hatırladın mı?"

Jenny i geçirerek beni omzuna çekti. "Evet, ama Kellan sana o kadar aşık ki... seni aldatmaz." Fısıldadı ama sanki odanın içinde yankılanıyormuş gibi hissettim.

Gözyaşlarımı yutkunarak geri çektim. Kate ve Rachel'innnde gerçekten istemiyordum. Bunu bir masa dolusu insanla tartışmak istemiyordum. Gerçekten, bunu beynimin en ucra köşesine, hiç düşünmediğim bir yere itmek istiyordum... bu harika olurdu.

Jenny beni neşelendirmeye çalışarak, "Ayrıca, onu sadece telefonda sizinle konuşurken gördüm. Seni aldatıyor olsaydı sizinle bu kadar çok konuşur muydu?"

Yzmdaki tüm renk uçup gitti. "Telefonla mı konuşuyordu? Çok mu?"

Kaşlarını çatarak başını salladı. "Evet... seninle... değil mi?"

Yavaşça başımı salladım. Jenny ve Rachel'ın gittiği hafta kız kardeşim o kadar dağılmıştı ki, Kellan'la konuşmak şöyle dursun, telefonuma bile bakacak vaktim olmamıştı. Aslında onunla sadece gecenin geç saatlerinde, Anna yorgunluktan bayıldıktan sonra konuşmuştum. Jenny de o konuşmalar sırasında kesinlikle uyuyor olurdu, yani onu kiminle konuşurken gördüyse... o kişi ben değildim.

Kolunu tutarak dikkatle öne doğru eğildim. "Telefonda ne diyordu? Sesi mutlu, aşık gibi mi geliyordu?"

Sesim bu kelimeyle kesildi ve Jenny'nin solgun gözleri cam gibi oldu. Başını sallayarak, "Seninle konuştuğunu sanıyordum..." diye mırıldandı.

Sesim neredeyse histerikti, kolunu çektim. "Ne dedi o?"

Başını sallayarak yutkundum. "Bilmiyorum... Dikkat etmedim ama... o..." Tekrar yutkundum, gözleri sempatik yaşlarla neredeyse ağzına kadar dolmuştu. "Gülüyordu... mutlu görünüyordu."

Nefesim kesilecekmiş gibi hissederek ayağa kalktım. Jenny de benimle birlikte ayağa kalkmaya başladı ama ben elimi kaldırdım. "Sadece... bir dakikaya ihtiyacım var."

Jenny ve diğerlerinin beni yalnız bırakacaklarını umarak hızla banyoya koştum. Pratikte en büyük korkumu doğrulamıştı. Kellan'ın başka biriyle ilişkisi vardı, onu güldüren biriyle. Ve bahse girerim o da muhteşemdi...

Elimi ağzıma götürdüm ve hıçkırıklarımı tutarak serin, fayans duvara yaslandım. Kendimi aşağıya bırakarak yere oturdum ve başımı ellerimin arasına aldım. Bunu bana nasıl yapabilirdi? Onu incittiğim onca zamanın intikamı mıydı bu? Denny'ye bu kadar kötü davrandığım için evren benden öç mü alıyordu? Yoksa Kellan gerçekten de Candy'nin bahsettiği gibi bir seks bağımlısı mıydı ve bu kaçınılmaz bir şey miydi?

Belki de Kellan bir kadınla fiziksel olarak birlikte olmadan aylar geçirmenin imkânsız olduğunu fark etmiş ve buna boyun eğmişti. Bu her zaman oluyordu, bu yüzden beni neden şaşırttığını bilmiyorum. Belki de Kellan'dan daha fazlasını beklediğim içindir. Belki de çok fazla şey bekliyordum.

Artık kontrolsüz bir şekilde hıçkırarak ağlıyor, vücudumdaki tüm şüphelerin gözyaşlarımdan süzülmesine izin veriyordum.

"Kiera? İyi misin?"

Kafamı kaldırdığımda kapı aralığında bana bakan bir sarışın gördüm. Ama beklediğim sarışın değildi. Jenny değildi... Okuldan arkadaşım Cheyenne'di. Gözlerimi silerek hızlıca "Bir şey yok" diye mırıldandım ve ayağa kalkmaya başladım.

Yanıma geldi ve kalkmama yardım etti. "Emin misin? Yıkılmış görünüyorsun." Gözleri büyüdü. "Kötü bir şey mi oldu? Her şey yolunda mı?"

Cheyenne ile esasen akademik bir ilişkimiz olduğu için kendimi biraz tuhaf hissederek omuz silktim ve tekrar "Önemli değil, iyiyim" dedim.

Omuzlarımı dikleştirerek gözlerimin içine baktı. "Her şey yolunda değil ve sen de iyi değilsin." Yüzünü yumuşatarak, "Birbirimizi o kadar uzun zamandır tanımadığımızı biliyorum Kiera, ama benimle konuşabilirsin" dedi.

Onun bu hareketine gülümseyerek ve hafif aksanındaki sıcaklıkla rahatlayarak duvara yaslandım ve gözlerimi kuruladım. "Sadece... Kellan. Sanırım başka biriyle görüşüyor." Bunu birine itiraf etmek içimi ikiye böldü.

Cheyenne'in kolları hemen bana sarıldı. "Tanrım, Kiera, çok üzgünüm." Bana bakmak için geri çekildi, yüzü sıcak ve açıktı. "Ondan gerçekten hoşlandığını biliyorum, emin misin?"

Omuz silktim, iç çektim. "Hayır, şu anda hiçbir şeyden emin değilim... erkeklerin berbat olması dışında." Burnumu çektim ve biraz gülümsedim ama Cheyenne dudağını bükerek bana baktı.

Geri adım atarak parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. Neredeyse gergin görünüyordu ve ben de kaşlarımı ona doğru kaldırdım. Yutkunarak boş banyoda etrafına bakındı. "Tamam, aptal gibi konuşacağımı biliyorum ama bence sen gerçekten harika, zeki ve komik birisin ve erkeklerden hoşlandığını biliyorum ama merak ediyorum da..."

Onu dinlerken gözlerim büyüdü. Benden hoşlandığını mı söylüyordu? Benden hoşlandığını düşünmekle çok da uzağa gitmiyor muydum? Bu konuda hiç deneyimim olmadığı için birini nasıl kolayca hayal kırıklığına uğratacağımı merak ederek bir adım öne çıktım. "Ah, Cheyenne, bence sen de harikasın ve senden hoşlanıyorum-"

Gözle görülür bir şekilde parladı ve söylemek üzere olduğum şeyi değiştirmenin bir yolunu bulmak için kekeleydim. "Hayır, yani senden hoşlanıyorum, senden hoşlanıyorum... değil... senden hoşlanıyorum, senden hoşlanıyorum..."

Evet, açıklamam beni bile şaşırtmıştı ama Cheyenne artık umursamıyor gibiydi. Ondan hoşlandığımı söylemiştim ve bu yeterli görünüyordu. Kulaklarına kadar gülümseyerek, "Ben de senden hoşlanıyorum!" diye haykırdı. Sonra yüzümü tuttu.

Nasıl tepki vereceğimi bile bilmiyordum. Bu durumda ne yapacağıma ya da ne söyleyeceğime dair bir kurs yok, en azından ben hiç almadım... ama belki de almalıyım.

Dudaklarını benimkilere yaklaştırdı, usulca bana doğru hareket etmeden önce bizi sıkıca birbirimize bastırdı. Omuzlarını geriye itmeden önce "*Bu farklı*" diye düşünecek kadar zamanım oldu. Bana bakarken gözleri kocaman açılmıştı. Kendinden utanmış gibi görüldüğünü düşündüm ve onun için üzülmekten kendimi alamadım. Reddedilmek kolay bir şey değildi.

Kekeleyerek benden uzaklaştı. "Özür dilerim, Tanrım, özür dilerim. Senin... Özür dilerim."

Kendi cinsimi bile yanlış yönlendirdiğimi düşünerek iç geçirdim ve başımı salladım. "Hayır, özür dilerim. Seni düşündürmek istememiştim..." Nefes vererek açık sözlü dürüstlüğe geçtim. "Kızlara ilgi duymuyorum, Cheyenne. Alınma ama ben erkeklerden hoşlanıyorum... hatta zamparalardan bile."

O kıpkırmızı kesilirken üzüntüyle iç geçirdim. "Elbette bunu biliyordum... Gerçekten biliyordum. Bir erkek arkadaşın var ve onu seviyorsun. Ben sadece... o anda kendimi kaptırmıştım ve bir süredir senden gerçekten hoşlanıyordum ve..." Gözlerini kapadı ve başını geriye attı. "Tanrım, ben bir aptalım."

Bana ne kadar benzediğini düşünerek kıkırdadım ve başımı salladım. "Hayır, değilsin ve sorun değil Cheyenne... gerçekten."

İnleyerek tekrar bana baktı. "Yani beni bir daha görmek istemiyor musun?"

Başımı eğerek göz kırptım. "Neden böyle düşündün ki?"

Ellerini az önce yaşadığımız anın olduğu yere doğru savurdu. "Çünkü senden tamamen faydalandım." Bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Çünkü senden hoşlanıyorum."

Başımı tekrar sallayarak yere baktım. "Tabii ki seni hâlâ görmek istiyorum," diye başımı kaldırdım, "bir arkadaş ve okul arkadaşı olarak, ama sadece bu kadar ... Üzgünüm."

Gözleri yaşardı ama gülümsedi. "Biliyorum. Bunun olmayacağını hep biliyordum. Sanırım sadece... umut ettim."

Başka ne diyeceğimi bilemeden başımı salladım. Belki de bir gün için yeterince utanmıştı, kapının kolunu tuttu. "Şey, gitmeliyim." Kapıyı açtı, sonra bana bir kaşını kaldırdı. "Önümüzdeki hafta da ders çalışacağız, değil mi?"

İçimi çekerek gülümsedim. "Tabii, evet." Şu andan itibaren kızın yanında daha dikkatli olmam biliyordum. Onu hiçbir şekilde incitmek istemiyordum. Ama kime aşık olacağınızı bilemezsiniz. Bunu tecrübelerimden biliyordum.

Uzaklaşırken, bu karşılaşmadan iyi bir şey çıktığını düşündüm - beni o acı anımdan sersemletmişti, bu kesin. Ve artık "bir kız tarafından öpülmeyi" yapılacaklar listemden çıkarabilirdim.

Bardaki vardiyamdan sonra eve döndüğümde hâlâ şaşkındım. Masadaki kızlara öpücükten bahsetmemiştim ve gerçekten de döndüğümde tek bilmek istedikleri neden ayrıldığımdı. Jenny onlara konuşmamızdan bahsetmemişti ve daha sonra bunun için ona teşekkür ettim.

Cheyenne'in artık okulda bir sorun olup olmayacağını merak ediyordum, Candy'nin yerini alacak yeni biri, çünkü onun yolu sonunda benimkinden sapmıştı. Aslında, son duyduğuma göre Candy gidip hamile kalmıştı. Bugünlerde ortalıkta dolaşıyor gibiydi.

Yatak odamın kapısını açtığımda yatağında hamile bir kızın oturduğunu görünce bu düşüncem bir kez daha doğrulandı. Son zamanlarda oldukça erken yatmaya başlayan Anna'nın bu saatte hâlâ ayakta olmasına şaşırarak yanına oturdum.

Üzgün ama sakın bir yüzle bana baktı. "Kararımı verdim."

"Ve?" Nefesimi tuttum, cevabını bekliyordum.

Yıllar gibi gelen uzun saniyeler boyunca yüzüme baktı. Dudağının bir köşesini kaldırarak sonunda, "Bu bebeği doğurup doğurmayacağımı bilmiyorum... ama onu öldürmeyeceğim" dedi. Omuz silkti ve kucağındaki ellerine baktı. "Yapamam," diye fısıldadı, avuç içi karnının üzerinde dinlenmek için hareket ediyordu.

Gözlerim yaşararak kollarımı ona doladım. "Çok sevindim, Anna."

Bana sarılırken başını salladı ve ben de annemin küçükken korktuğumuzda yaptığı gibi saçlarını yatıştırıcı bir şekilde okşadım. "Her şey yoluna girecek, Anna. Ben buradayım. Sana her konuda yardım edeceğim."

Ayrıldığımızda bana gülümsedi. "Gelecek hafta için doktordan randevu aldım. Benimle gelebilir misin?"

Başımı sallayarak onu tekrar kendime çektim. "Elbette, ya da elbette seninle geleceğim." Tekrar geri çekilirken kaşlarımı kaldırdım. "İnsanlara söyleyebilir miyim? Kellan'a? Jenny'ye?"

Anna hemen başını salladı. "Hayır, henüz değil." Ona kaşlarını çatmış ve o da içini çekerek çöktü. "Bak, bir bebek büyötmek isteyip istemediğimi bilmiyorum Kiera ve şu anda milyonlarca insanın bana fikir vermesini istemiyorum." Bana baktı, parlak yeşim gözleri kararlıydı. "Bunun benim seçimim olmasını istiyorum ve dünya beni bunun için kınamadan önce bunu yapmak istiyorum."

İç çekerek saçlarını okşadım. "Evet, tamam... Bir şey söylemeyeceğim." Bir an sessiz kaldı ve ben de ekledim, "Sence Griffin'in bilmesi gerekmez mi? Onun da söz hakkı olması gerekmez mi?"

Bana bakmadan ellerine baktı. "Bunu onaylamayacağını biliyorum Kiera, ama eğer onu evlatlık vermeye karar verirsem..." tekrar bana baktı, "Griffin onun babası olduğunu asla bilmeyecek. Bunu asla kabul etmeyeceğim ve biri aksini söylerse inkar edeceğim."

Gözlerindeki kesin kararı görünce başımı salladım. "Neden, Anna? Neden onun bilmesini istemiyorsun?"

Gözlerini benden kaçırarak omuz silkti. "Olması gereken bu, Kiera." Tekrar yukarı bakarak omuz silkti. "Eğer saklarsam... Ona söylerim, tamam mı?"

Onu bundan vazgeçirebileceğimi umarak başımı salladım. Griffin hakkındaki hislerim bir yana, dünyada bir oğlu ya da kızı olduğunu bilmeye hakkı vardı. Bu bilgiyle ne yapacağından emin değildim ama bunu bilmesi gerektiğini hissediyordum.

Belki de iç monologumu gözlerimde gören Anna kendi gözlerini kıstı. "Bu konuda ciddiğim, Kiera. Kimseye söyleyemezsin."

İçimi çektim, omuz silktim. "Yapmayacağım... Söz veriyorum."

Bundan tatmin olmuş bir şekilde ayağa kalktı ve beni odamda yalnız bıraktı, kafam sanki acı dolu bir gezegenmişim gibi bana doğru çekiliyormuş gibi görünen dramla dönüyordu, etrafımdaki endişeyi çekiyordu.

Ancak kız kardeşimin ruh hali biraz hafifledi, evdeki stres de azaldı. Ertesi hafta Cheyenne ile buluştum ve projelerimiz üzerinde birlikte çalışmak için onu davet ettim. O son çeyrekte ileri düzey bir şiir dersi alıyordu, ben de ileri düzey bir açıklayıcı yazma dersi alıyordum. Zordu ve diğer derslerimin yanı sıra üç tavsiye mektubu almaya ve lisans gerekliliklerim için eleştirel bir yazı örneği hazırlamaya çalışıyordum.

Okulu sevmeme rağmen çok yorgundum ve bir buçuk ay içinde bitmesine hazırdım.

Kendi iş yükü de aynı derecede ağır olan Cheyenne acımı hissetti. Gülüşerek, geçen çeyrekte teslim ettiğim şiir ödevi hakkında şakalaştık, gerçekten de üniversite düzeyinde bir materyal olarak sınıflandırılmazdı. Köhne iskambil masamda karşımda otururken, kitaplarımız ve kâğıtlarımız aramızda yayılmışken, Cheyenne iç çekti ve sandalyesinde arkasına yaslandı.

O konuştuğunda ödevim üzerinde çalışmaya başlamıştım. "Hey, geçen hafta seni öptüğüm için özür dilerim, biliyor musun?"

Yanaklarım kızarmış bir halde ona bakarak başımı salladım. "Bunun için endişelenme."

Dudağını ısırdı ve yere bakarak kendi işleriyle ilgilenmeye başladı. "Evet, çıldırmadığın ve benimle bir daha konuşmayı reddetmediğin için teşekkür ederim... bu gerçekten berbat olurdu."

Yorumuna biraz güldüm, sonra başımı salladım. "Sonradan pişman olduğum o kadar çok düşüncesizce şey yaptım ki..." İçimi çektim. "Seni tamamen anlıyorum ve bu konuda kendini kötü hissetmeni istemem."

"Sen mi? Düşüncesiz mi?" Biraz kıkırdadı. "Anlat bakalım." Elindeki kalemi ona doğru fırlatırken, yüzündeki eğlenmiş ifadeye kaşlarımı çattım. Bana Kellan'inkini hatırlatıyordu.

Birkaç saniye sonra eşofman ve bol bir giymiş olan kız kardeşim odaya daldı. Henüz kocaman falan değildi ama

hafif şişliğini saklamaya çalışıyordu. Büyüdüğünde bunu işine nasıl açıklayacağı konusunda hiçbir fikrim yoktu. Şimdilik planı herkesin onu sürekli yemek yerken görmesine izin vermektir, böylece herhangi bir tombulluğu aşırı atıştırmaya bağlayabilirdi. Evet, bu işe yarayabilir... ilk birkaç ay için.

Bir dükkânda bulduğu ve mide bulantısına iyi geldiği söylenen "Pregger Pop" adında bir şey olduğunu bildiğim bir lolipodu emerken gözlerini bana daktı. "Öpüldün mü, Kiera? Kellan'a söyleyeceğim."

Gözlerimi ona diktim, sessizce ona tek kelime etmemesini söyledim, o da kızardı ve hızlıca "Ya da söyleme" dedi.

Cheyenne biraz rahatsız görünmeye başladı ve ben de kız kardeşime gözlerimi devirerek biraz daha nazik olmasını diledim. Zavallı kız zaten yeterince kötü hissediyordu, Anna'nın yaraya tuz basmasına ihtiyacı yoktu.

Oldukça üzgün görünen Anna, Cheyenne'in omzuna bir el koydu. "Hey, endişelenme... herkes Kiera'yı öper."

Anna'nın koluna vurdum ama Cheyenne kıkırdadı ve şakacı bir şekilde "Evet, çünkü o çok tatlı" diye karşılık verdi.

Ben başımı sallarken ikisi de gülmeye başladı. Herkesin en sevdiği eğlence beni utandırıyor muydu? Anna yüz ifademi görünce eğildi ve başımı öptü. Biraz toparlandığı için mutlu olsam da, benimle tekrar uğraşması beni heyecanlandırmamıştı.

Bana gülümsedi, sonra biraz kaşlarını çattı. "Hey, şeye gitme vakti geldi."

Omuz silkti ve ne demek istediğini anladım - ilk doktor randevusu. Derin bir nefes alarak başımı salladım ve eşyalarımı toplamaya başladım. Cheyenne ipucunu aldı ve kendi eşyalarını da toplamaya başladı. Bizi otoparka kadar götüren Cheyenne, ben arabayı açarken Kellan'ın arabasına bakıp gülümsedi. "Bu araba çok ateşli... Sonra görüşürüz, Kiera," dedi.

Yorumuna güldüm ve başımı sallayarak ona veda ettim. Evet, araba oldukça sıcaaktı ve sürmesi de oldukça eğlenceliydi. Kellan'a asla söylemeyecektim ama onunla birkaç uzun sürüşten fazlasını yapmıştım.

Yolda Anna daha da sessizleşti, hafıf ceketinin fermuarıyla oynuyordu. Ona güven verici bir şekilde gülümsedim, bir yıl önce Kellan'ı görmem için beni zorla götürdüğünde nasıl göründüğümü ve hissettiğimi hatırladım. O gece, tekrar bir araya geldiğimiz gece çok gergindim, beni görmek isteyip istemeyeceğinden emin değildim, onu görüp gremeyeceğimden emin değildim, ama her şey en iyi şekilde sonuçlanmıştı ve bunun da öyle olacağından emindim.

Doktorun muayenehanesinin önüne geldiğimizde Anna uzun, kararsız bir nefes verdi. Elimi omzuna koydum. "Hey, ben buradayım, Anna."

Bana gülümseyerek başını salladı. "Pekala, hadi yapalım şunu."

"Bunu yapmak" biraz sıkıcı oldu. Genelde beklemek ve evrak doldurmaktan ibaretti. Anna lobideki diğer hamile kadınlardan rahatsız görünüyordu ve onun yerine Cosmo dergisine odaklanmıştı. Etrafımda iek açmış gbeklere baktım ve kız kardeşimi, hatta kendimi bu şekilde hayal etmeye çalıştım. Hayat şu anda o kadar kaotikti ki, bunun ortasında bir bebek sahibi olmayı hayal etmek zordu. Sempatik hissederek, beklerken Anna'nın elini tuttum.

Ofise girdikten sonra biraz daha bekledik. Anna dehşet içinde duvara asılmış, rahim içindeki bir bebeği gösteren diyagrama baktı. "Aman Tanrım, Kiera, şunun büyüklüğüne bak!" Bana baktı, güzel gözleri olabildiğince genişti. "*Bu kafa bu delikten nasıl çıkacak?*"

Kendini işaret etti ve yüksek sesle yorum yaptığı için onu susturdum. "Bilmiyorum Anna, ama kadınlar bunu her gün yapıyor, o yüzden işe yarıyor olmalı... bir şekilde."

Gözlerini kapatarak omzuma yaslandı. "Evet ve çok fena acıyacak."

Omzunu benimkiyle çarparak dudaklarımı büktüm. "Konuşma tarzını biraz yumuşatabilir misin, ne de olsa elinde hassas bir embriyo var."

Bana gözlerini devirdi. "Beni duyamaz, henüz kulakları yok." Gözleri biraz genişledi. "Yoksa var mı?" Karnına bakarak mırıldandı, "zgnm evlat... Annenin ağızı bozuk."

Kendisinden anne olarak bahsetmesi beni eğlendirdiği için sırtıtışımı geri çektim. Bunu daha önce hiç yapmamıştı. Yine de akıllıca bir şekilde yorum yapmadım. Anna şu anda yeterince kırılған bir durumdaydı.

Doktor içeri girdiğinde masadan zıpladım ve Anna hemen elimi tutarak beni onun yanında durmaya zorladı. Onunla düzinelerce sorudan geçtik ve sonra bir işkence odasında ya da seks dükkanında kullanılıyormuş gibi görünen bir makine çıkardı. Anna merakla kadın doktora baktı. "Uh, bu nereye gidiyor?"

Doktor taşınabilir bir bilgisayara bağlı fallık şekilli bir çubuk tuttu. "Geleneksel ultrason için çok erkensiniz, bu yüzden i ultrason çekmemiz gerekecek." Makineyi ısıtırken gülümsedi. "Bebeğinizin kalp atışlarını görmeye hazır mısınız?"

Anna dirseklerinin üzerinde doğruldu, altındaki kâğıt hışırdıyordu. "Bunu şimdiden görebiliyor musun?"

Doktor başını salladı ve Anna merakla onun garip makineyle istediğini yapmasına izin verdi. Birkaç dakika sonra kız kardeşim çocuğuna ilk kez baktı. Siyah bir denizle çevrili minik gri bir leke, sanki Mors alfabesiyle merhaba der gibi bize defalarca göz kırptı. Anna'nın çenesi düştü. "Bu...?"

Doktor başını sallayarak açıkça görebildiğimiz lekeyi işaret etti. "Evet, bu kalp, güçlü ve sabit... tamamen normal."

Onu izlerken gözlerim doldu ve Anna elimi sıktı. Ona baktığımda bir eli karnındaydı ve kendi gözyaşları içindeydi

gözleri. "Aman Tanrım, Kiera..." Gözlerini kocaman açarak bana baktı.
"İçimde canlı bir şey var!"

Yanıtına kıkırdadım ve ona hızlıca sarıldım. "Evet, biliyorum Anna."
Eğilerek başını öptüm. "Ve tıpkı annesi gibi çok güzel olacak."

Güldü ve yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. Sanırım son zamanlarda
Anna'dan gördüğüm ilk mutlu gözyaşıydı ve onu görmek bana umut verdi.

Bölüm

Yalan Söyleme

Anna doktor randevusundan sonra daha da canlandı. Bir öğleden sonra onu alışverişe götürdüğümde bebek kıyafetlerine baktığını ve yanlarından geçerken bebek arabalarındaki bebekleri incelediğini gördüm. Hatta mutfakta bir "Bebek Beklerken Sizi Neler Bekler" kitabı buldum. Tabii ki, onu dondurucuda bulmuştum, bu yüzden orada bir şeyin Anna'yı korkuttuğunu düşündüm. Biz çocukken korkutucu kitaplar saklardı. Dokuz yaşındayken çorap çekmecemde Stephen King'in "It" kitabını bulmuştum.

Henüz tam olarak kabul seviyesine gelmemişti ama dokuzuncu haftasına girerken o seviyeye gelmeye başlamıştı. Ve bunu sadece ben biliyordum. İnsanlara söylemeyi olabildiğince erteleyeceğine dair bir his vardı içimde. Noel sabahı bebekle kapılarına gelip ailemize söylemeye karar vermesi beni şaşırtmazdı. Tabii ki sakladığını varsayarsak.

Yapmama ihtimalini düşünmek hoşuma gitmiyordu ama onun ikilemini düşünmek kafamı kendimden uzaklaştırmama yardımcı oluyordu. Son zamanlarda Kellan'la konuşmalarımız sessiz geçiyordu. Jenny onun telefonda başka biriyle konuştuğunu itiraf ettiğinden beri ne düşüneceğimi bilemiyordum. Elbette, plak şirketindeki birinden Seattle'daki bir arkadaşına kadar herhangi biriyle konuşuyor olabilirdi, ama kalbim bana bunun o olmadığını söylüyordu. Kalbim bana bir kız olduğunu söylüyordu.

Ama benimle konuşurken beni daha az seviyormuş gibi davranmadı. Soğuk ya da mesafeli davranmadı. Bana hala tamamen aşıkmiş gibi davranıyordu. Benimle birlikte olmayı dileyerek, beni ne kadar çok sevdiğini söyledi. Hatta telefonda tekrar sevişmiştik. Onunla birlikte olmakla aynı şey değildi ama yakın olduğumuzdan emin olmasam da kendimi yakın hissetmeme yardımcı oluyordu.

Ve söylememe gerek yok ama ona Denny'den bahsetmemiştim. Denny döneli çok olduğu için artık neredeyse anlamsız görünüyordu. Kellan'ın turnesi sona erip albümü üzerinde çalışmak için Los Angeles'a gittiğinde ne olacağından emin değildim ama Denny ve benim aramda ne olacağından emindim.

Hiçbir şey... hiçbir şey olmayacaktı.

Kellan ve ben bugün ayrılacak bile, ki umarım ayrılmayız, Denny ve benim aramda hiçbir şey . Arkadaşlık ve güzel anılardan başka bir şey kalmamıştı. Denny'nin ayrılığımızdan dolayı duyduğu acı bile azalmıştı.

Yine rahattık.

Bu yüzden bir Çarşamba akşamı Pete's'e geldiğinde, gözyaşlarının sınırında görünüyordu, doğal olarak arkadaşım için endişelendim. Garsonluk görevlerimi bir süreliğine göz ardı ederek bir masada onun yanına oturdum. Ona bir bira uzattım ve sessizce "İyi misin?" diye sordum.

Parmaklarını şişesinin etrafına sararak başını salladı. "Hayır, hayır değilim."

Normalde neşeli olan koyu renk gözlerinin bu kadar hüznü ve duygulu baktığını görünce kaşlarımı çattım. Elimi yavaşça koluna koyarak yüzüne bakmak için etrafına bakındım. "Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Burnunu çekerek bana baktı. Gözleri bir an için benimkileri aradı. Çenesindeki kılları kaşıyarak iç geçirdi. "Evet, aslında sanırım istiyorum. Vardiyandan sonra gelebilir miyim?"

Gülümsedim ve kolunu okşadım. "Tabii ki. Orada görüşürüz."

salladı, gülümsemesi hâlâ hüznüydü ve bir hevesle eğilip yanağından öptüm. Başını kaldırıp bana baktığında gülümsemesi yumuşadı ve ben de mutlu bir şekilde sırttım.

kalbini biraz da olsa rahatlatabilirdi. Alışkın olduğumdan daha uzun saçlarını karıştırarak ayağa kalktım ve onu içkisiyle baş başa bıraktım.

Yanına yaklaştığımda Jenny bana kaşlarını çatmıştı. "Bunu gördüm." Bir kaşını kaldırdı. "Bir şey mi oldu?"

Aramızda dostça olmayan bir şeyler olup olmadığını kastettiğini bildiğimden, ona kuru bir sesle, "Hayır, *öyle* bir şey yok," dedim. Kaşlarımı çattım ve Denny'ye döndüm. "O üzgün ve ben de onu neşelendirmeye çalışıyordum."

Denny'nin şişesine baktığı yere doğru baktı. "Hmmm, evet, üzgün görünüyor." Ona doğru dönerken durdu ve sessizce ekledi, "Kellan'la aranızın gergin olduğunu biliyorum ama Denny'yi biraz fazla neşelendirerek... aceleci bir şey yapma."

Ona alaycı bir gülümseme verdim. "Söylemeyecektim Jenny, ama bunun için teşekkür ederim." Elmalı lolipopunu emerken gülümsedi. "Sorun değil."

Denny'ye doğru zıplayıp kollarını ona doladığında ona başımı salladım. Denny ona küçük bir gülümseme verdi. Jenny avucuna bir enayi sıkıştırdığında biraz aydınlandı. Eski sevgilimle neler olduğunu merak ederek, şimdiki sevgilimle neler olduğunu merak ederek, vardiyamın geri kalanını kendi kendime düşünerek tamamladım.

Döndüğümde daire boştu. Anna'dan gelen bir notta geceyi bir arkadaşının evinde geçireceği yazıyordu. Bunu görünce gülümsedim. Tanıdığım ve sevdiğim neşeli kişiliğine geri döndüğünün bir başka işaretiydi bu. Ayrıca "arkadaş" derken bir kızı kastettiğini umuyordum. Anna'nın şu anda ihtiyacı olan son şey, başka bir erkeği bu işe karıştırmaktı. Hayatı yeterince karmaşıktı zaten.

Tam çantamı yere koyuyordum ki kapı çalındı. Usulca iç geçirerek gidip kapıyı açtım. Denny'nin asık suratı bana bakıyordu. Koyu renk gözlerinin altında hafif bir yorgunluk çemberi vardı, yıpranmış görünüyordu.

Kaşlarını çatarak içeri gelmesini işaret ettim. Hâlâ iş kıyafetlerini giyyordu, ceketini mutfak sandalyesinin üzerine attıktan sonra kravatını gevşetti. Bir elini saçlarının arasından geçirerek bana doğru döndü. "Uğramama izin verdiğin için teşekkürler Kiera... Başka kiminle konuşacağımı bilemedim."

Konuşurken aksanı kalınlaştı ve ben de başımı eğerek ona doğru yaklaştım. "Neler oluyor, Denny?"

Başını sallayarak gözlerini kapattı. "Önemli değil, gerçekten... Seni endişelendirmemi gerektirecek bir şey değil."

Yanağını avuçlayarak bana bakmasını sağladım. "Bu seni rahatsız ediyor, bu yüzden benimle konuşmalısın. Ben senin arkadaşınım, Denny. Her şeye rağmen hâlâ senin arkadaşınım."

İç çekerek bana tek taraflı bir sırtıma yaptı. "Evet... Biliyorum." Çirkin turuncu kanepeme bakarak koyu renk başını eğdi. "Oturabilir miyiz?"

Yavaşça nefes vererek başımı salladım. "İçecek bir şey ister misin?" Başını salladı ve kanepeye doğru yürümeye başladı, ben de onu takip ettim. Oturur oturmaz dizlerinin üzerine eğildi. Duruşu ve tavırları bana kanepede yaptığımız başka bir konuşmayı hatırlattığında kalbim biraz çarpmaya başladı. Hem onun için hem de benim için gerçekten zor olan bir konuşmayı.

Denny'nin bana onunla birlikte olmaktan mutlu olup olmadığını sorduğu korkunç anıyı hatırlayarak elimi dizine koydum. "Sorun yok... Ne oldu?"

Bana baktı, gözleri hüzünlüydü. "Ben Abby..."

Onu bu kadar üzgün gösterecek, aralarında yaşanmış olabilecek her şeyi düşündükçe kalbim kurşunla doldu. Onu terk mi etmişti? Onu aldatmış mıydı? Başka bir kadın ona ihanet mi etmişti? O, muhtemelen şimdiye kadar tanıdığım en sevgi dolu, harika adam? Bu bana çok saçma geldi ve kalbim onun yüzüne böylesine acı veren bu kadına karşı anında sertleşti.

Ve evet, ona en çok acı çektiren kişi olduğum düşünüldüğünde, bu şekilde hissetmenin ironisini kaçırmadım.

"Oh, siz ikiniz... bitti mi?"

Bana şaşkın bir bakış attı, sonra başını salladı. "Hayır, o sadece... çalışma vizesiyle ilgili bir sorun yaşadı. Henüz buraya gelemiyor. Her şey yoluna girene kadar birkaç hafta daha geçmesi gerekecek." Ellerine bakarak iç çekti. "Çok uzun zamandır ayrıydık, sadece..." Bana dönüp baktığında gözleri nemliydi. "Onu görmek istedim."

Onu kasten incitmediğini fark ettiğimde kalbim yumuşadı. Sadece onu özlemişti. Hayır, ona acı çektiren tek kişi bendim. Abby, onun sahip olmayı hak ettiği her şeydi. Kolumu bacağına koyarak elini tuttum. Parmaklarımıza baktı ama bizi ayırmak için bir hamle yapmadı.

"Çok üzgünüm, Denny. Onun yeni evinizi görmesi için ne kadar heyecanlı olduğunuzu biliyorum."

Gözlerini kapatarak başını salladı. "Evet, bu hafta sonu burada olması gerekiyordu. Her şeyi hazırlayacaktım... ona harika bir yemek yapacaktım, evi en sevdiği çiçeklerle dolduracaktım, tüm mumları yakacaktım..."

Bana baktı, yüzünde romantik niyetlerini açıkladığı için özür dileyen bir ifade vardı. Midem birazcık da olsa düğümlendi ve ona sıcak, cesaretlendirici bir gülümseme verdim. Üzüntüyle çökerek sessizce ekledi, "Sadece onu burada istiyorum."

Başparmağını benimkine sürterek uzun süre bana baktı. Sonunda konuştuğunda sesi kısık, aksanı kalındı. "Sanırım beni aldattıktan sonra senden nefret ettim... aslında uzun bir süre." Bana bakmaya devam ederken kalbim sıkıştı ve gözlerim doldu. Başını sallayarak, "Ama sanırım şimdi sana teşekkür etmeliyim" dedi.

Gözlerim kocaman olurken çenem düştü. "Bana teşekkür mü edeceksin? Tanrım, Denny... Neden? Sana çok kötü davrandım."

Ellerimize bakarak gülümsedi. "Evet, evet öyleydin." Bana bakarak aptalca bir sırıtış attı. "Ama beni bu kadar incitmemiş olsaydın asla eve dönmezdim. Ve eğer eve dönmemiş olsaydım, Abby ile hiç tanışmamış olacaktım." Her nerede olursa olsun sevgilisini düşünürken gülümsemesi genişledi. "Ve o... benim için bir mucize."

Garip bir şekilde, bu cümle beni birkaç ay önce olduğu kadar incitmedi. Garip bir şekilde beni gülümsetti ve ikimiz de birbirimize aptalca sırıttık. "Mutlu olmana sevindim Denny, senin için tek istediğim buydu."

Bana başıyla onay verdi, sonra kaşlarını çattı. "Onu buraya getirebilirim çok mutlu olurum..."

Eğilerek arkadaşşıma sarılacak kadar rahat hissettim, ikimizin de bundan incinmeyeceğini biliyordum. Biraz güldü ve o da bana sarıldı. İki kolunu da bana dolayabilmek için elimi bıraktı ve beni sıkıca kavradı. Ona sarılırken kıkırdadım, onu hâlâ teselli edebildiğim için rahatlamıştım.

Geri çekilerek başımı öne eğdim ve ona "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, birkaç hafta önce bir kız tarafından öpüldüm" dedim.

Bana şakacı bir şeytani sırıtış atarak başını benimkine yasladı. "Tüm dikkatim sende. Hadi öpücük hakkında konuşalım."

Kapının açıldığını duyduğumda kıkırdıyordum. Anna'nın neden geri gelmeye karar verdiğini merak ederek kollarımı gevşettim ve kapıya baktım. Orada kimin durduğunu görünce kıkırdamayı bıraktım. Sanırım nefesim kesildi. Soğuk bir ses odayı doldururken Denny kollarını hemen üzerimden çekti.

"Yıldönümümüzü kaçırdığım için kendimi kötü hissettim. Programa kısa bir ara verdik ve Matt izin aldığım için bana kızmış olsa da gelip seni görmem gerekiyordu."

Kellan daire kapımın hemen önünde dururken çenem düştü. Gözleri kısılmış, gece mavisini derinlikleri bizi ateşe vermek ister gibi Denny ve bana bakıyordu. "Size sürpriz yapmak istedim." Çenesi gerildi ve tükürdü, "Şaşırdın mı...? Çünkü ben şaşırdığımı biliyorum."

Hemen Denny'den uzaklaştım ve ayağa kalktım. O anın ne kadar kötü göründüğünü bilerek ellerimi Kellan'a doğru kaldırdım. "Açıklayabilirim."

Odaya girerken Kellan kapımı arkasından çarparak kapattı. Bir buket çiçek tutan eliyle bizi işaret etti; eli titredikçe çiçekler de titriyordu. "Açıklayabilir misin?" diye bağırdı. "Tam olarak neyi açıklayabilirim? Binlerce kilometre uzakta değil de senin oturma odasında oturuyor olmasını mı, yoksa ellerinizi birbirinizin üzerinde gezdirmiş olmanızı mı?"

Çiçekleri yere atarak oturma odasına doğru yürüdü. Denny ile birbirlerine fazla yaklaşmalarından korkarak ellerimi hemen Kellan'ın göğsüne koydum. Kellan bana ters ters bakarak vücudunu ellerime doğru itti ve "Dinliyorum... açıklamaya başla!" diye bağırdı.

Denny yavaşça koltuktan kalkarken boğazım tamamen tılandı. "Kiera... Sana ona söylemeni söylemiştim..." Denny mırıldandı.

Kellan'ın gözleri onunkilere kaydı. "Bana neyi anlatacaksın? Bana öpücüğünü mü anlatacaksın? Söylediğini duyduğum şey bu muydu?" Gözleri tekrar benimkilere kaydı, soğuk ve öfkeliydi. "Bana söylemen gereken bu mu Kiera... yoksa daha fazlası mı var?"

Başımı sallarken gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırdı. "Hayır, Kellan, beni öpmedi."

Kellan'ın gözleri kısıldı ve beni üzerinden itti. "Sonra onu öptün mü?"

Yutkundum, bunun sadece korkunç bir rüya olmasını diledim. Ona söylemeliydim, Denny ile karşılaştığım o ilk gün söylemeliydim. "Hayır, Kellan, ben kimseyi öpmedim..."

Kellan bana doğru yürüdü ve bacaklarım kanepeye dayanana kadar vücuduyla beni geriye doğru itti. Son derece kızgın olduğunu, hatta ilişkimiz için suçluluk ve korkuyla dolu olduğunu bilsem bile, yakınlığı beni heyecanlandırdı. Sert nefesim onunla eşleşirken, ona dokunma isteğime karşı koydum ve eğilip, "Ama biri seni öptü? Kim öptü?"

Denny Kellan'a doğru yaklaştı ve elini onun koluna koydu. "Kellan... rahatla, dostum."

Kellan başını Denny'ye çevirdi ve onu sertçe geri itti. "Beni arama, dostum! Neden *benim* kız arkadaşım ile birliktesin?"

Kelimedeki sahiplenici vurgu o kadar netti ki havada çınlıyor gibiydi. Kellan'ın göğsüne sakinleştirici bir el koydum ama o bunu görmezden geldi, onun yerine Denny'ye odaklandı. Bir adım geriye sendeleyerek Denny düşmeden önce kendini tutmayı başardı. Yavaşça doğruldu ve Kellan'a dik dik baktı. "Doğru... *senin* kızın."

Kellan burnunu çekti, yumruğuyla birlikte çenesi de sertçe büküldü. Birinin diğerine vurmaya başlayacağını bildiğim için Kellan'ın yüzünü tuttum ve bana bakmasını sağladım. "Okuldan bir kız beni öptü! Tamam mı?"

Kellan gözlerini kırıştırdı, ifadesi gevşedi. "Bir kız mı?" Kaşlarını çatarak yüzümü inceledi. "Gerçekten mi?"

İçimi çektim, omuz silktim. "Evet, bir kız. Denny ve ben yanlış bir şey yapmadık. Bağlamından koparılması kolay bir duruma adım attınız." Yüzünün gevşemesini izlerken yanağını okşayarak mırıldandım, "Ama ben de onu öpmedim. Senden başka kimseyi öpmedim."

Koyu mavi gözleri sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca benimkileri aradı, sonra bana küçük, çarpık bir gülümseme verdi. "Bir kız tarafından öpüldün ve ben bunu kaçırdım mı?"

Başımı sallayarak elimle göğsüne vurdum. Boğazını temizleyen Denny, kaçmak için bu küçük ciddiyetsizlik anından yararlandı. "Bırakayım da bu işi siz çözün."

Belki de Denny'nin burada olduğunu hatırlayan Kellan dikkatini tekrar ona yöneltti. "Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, öncekinden biraz daha sakin bir sesle.

Denny içini çekerek başını salladı. "Bakın, bu işe karışmak istemiyorum. İş için buradayım, başka bir şey için değil, Şubat ayında ona burada olduğumu sana söylemesini söyledim, ama o korktu..." İçini çekti, rahatsız görünüyordu. "Ama bu ikinizin arasında ve ben burada olup bunu tartışmanızı izlemek istemiyorum."

Kellan doğruldu, sonra Denny'ye başını salladı, görünüşe göre dürüstlüğüne saygı duyuyordu. Denny göz temasını hiç kesmeden onun yanından geçti. Ondan kurtulduktan sonra Denny bana döndü. "Dinlediğin için teşekkürler, Kiera. Seni yarın ararım."

Tekrar Kellan'a baktı, sonra ceketini almak için döndü ve sessizce daireyi terk etti. İçimdeki gerginlik düğümünü dışarı atarak, en azından başka bir patlama yaşanmadığı için şükrederek Kellan'ın dönüp bana bakmasını bekledim. Döndüğünde yüzü yine gergindi.

"Seni yarın arayacak mı? Ne? Siz şimdi... kanka mı oldunuz?"

Bir kez daha her şeyi berbat ettiğimi bilerek başımı salladım ve elimi göğsünde gezdirdim. Parmaklarım karın kaslarının üzerinde gezinirken karnı gerildi ama yüzünde kızgınlıktan başka bir şey yoktu. "Evet, öyleyiz... ve onun burada olduğunu sana söylemediğim için özür dilerim." Omuz silktim. "Nasıl tepki vereceğini bilmiyordum."

Ellerini kalçalarına götürerek çenesini sıktı. "Nasıl tepki vereceğimi ya da *senin* nasıl tepki vereceğini bilmiyor muydun?"

Başını eğerek parmağını göğsüme dokundurdu. "Belki de yeniden başlayacağını düşündün." Bana doğru eğildi, yüzü yine öfkeliydi ve dudakları o kadar yakındı ki kışkırtıcıydı. "Belki de yeniden başlamasını *umuyordun*?"

Onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım ama sadece kendimi kanepeye itmekle yetindim. Kellan önümde durmuş, öfke içinde bana bakıyordu.

bana baktı. Ona bakarken durumdan nefret etsem de, o kadar uzun süredir ortalarda yoktu ki, özellikle kızginken ne kadar çekici olduğu bir an için aklımı başımdan aldı.

Dudaklarımı yalayarak mırıldandım, "Hiçbir şey olmadı Kellan, ben de bir şey olmasını istemedim. Denny ve ben sadece arkadaşız... Söz veriyorum."

Tepkimi inceledi, sonra eğildi ve beni ayağa kaldırdı. Tekrar ayağa kalktığımda vücudumun her parçası ona baskı yapıyordu. Onca ay ayrı kaldıktan sonra ona tekrar dokunmak, onunla birlikte olmak, onunla sevişmeyi düşünmek içimi acıtıyordu. Bana bu kadar kızginken bunu hissetmenin garip bir şey olduğunu biliyordum ama hissetmekten kendimi alamıyordum. Sırtımı sıkıca tutan eli de yardımcı olmuyordu. Bana bakarken neredeyse nefes nefese kalıyordum.

"Bana yalan söyleme, Kiera," diye yavaşça telaffuz etti, dudakları aşağı inip tam benimkinin önünde durdu.

Kalbim hızla çarparken başımı salladım. "Değilim, Kellan... Yemin ederim. Ona hiç öyle dokunmadım. Üzgün olduğu için ona sarıldım, çünkü kız arkadaşı Avustralya'da mahsur kalmıştı, ama sen yokken aramızda arkadaşlıktan öte bir şey olmadı... Söz veriyorum."

Konuşurken ona doğru eğildim, vücudum bilinçsizce onunkine baskı yapıyordu. Ellerim göğsüne doğru kaydı ve onun da kalbinin hızla çarptığını hissettim. Başını benimkine doğru eğdi. "Kiera... yapma, bana yalan söyleme... lütfen."

Diğer eli belime doğru kayarken inledim, parmakları popomda sıkıyordu. "Değilim, Kellan..." Parmaklarım saçlarına dolanırken, aralanmış dudaklarına doğru inledim. "Lütfen... inan bana..."

Üzerimde nefes alırken dudakları daha da aralandı. Eli yavaşça göğsümden yukarı kaydı ve avucu üzerinden geçerken gözlerini kapatıp inledi. Nefesimi tutarak ona sıkıca sarıldım. "Kellan, lütfen... al beni..."

İnledi ve dudaklarını kısa mesafeden benimkilere çarptı. Dili benimkinin içine kayarken, sahiplenici bir şekilde beni sahiplenirken dudaklarımız arasında inledim.

Bu hoşuma gitti ve parmaklarımı saçlarında sıktım. Elleri kalçalarımı kavradı ve beni taşımak için yukarı kaldırdı. Bacaklarımı onun beline doladım. Nefeslerimiz çılgınca, ağızlarımız öfkeliydi, bizi döndürdü ve odama doğru yürümeye başladı.

Karnıma bastırılan sertliği daha fazla hissetmekten başka hiçbir şey umurumda değildi. Yürürken ona sürtünmeye çalıştım ve Kellan inledi, adım atarken tökezlediği için duvara yaslandı. "Tanrım, seni çok istiyorum..."

Ben de aynı doğrultuda bir şeyler mırıldandım, sonra tekrar ağzını buldum. Haftalardır ağzını özlemiştim, bir saniye daha özleyemezdin.

Beni yere bıraktı ve neredeyse tek bir hareketle yatak odamın kapısını çarptı. Sonra çılgınca öpüşmemiz yerini çılgınca soyunmaya bıraktı. Ben onun ceketini yırttım, o benim gömleğimi yırttı. Üzerimden çekip çıkardığında sütyenim neredeyse ikiye ayrılmıştı, ağzı anında emmeye başladı. İçime bir sarsıntı gönderdi ve pantolonumla oynayarak haykırdım. Duraklayarak onları da çıkardı, sonra diğer kıyafetleriyle uğraştı.

Beni yatağa ittiğinde ihtiyaçtan sırlıslıkam olmuşum. Ağızlarımız hâlâ birbirine saldırırken üstüme çıktı. Nefes nefese vücudunu girişime dayayarak durakladı. Altında kıvranırken, bunu yapması, beni alması için haykırdım. Çenesini sıkarak içime daldı, beni gerçekten sahiplenmek istiyormuş gibi sertçe içine aldı.

Birbirimize karşı sert ve hızlı bir şekilde iterek, ikimiz de kısa sürede doruğa ulaştık. Bacaklarım ona sıkıca kenetlenmişti, patlama beni vurduğunda sarsıldım. Vücudu benimkine akarken o da sarsıldı. Hafifçe terlemiştik, her seviye içimizden geçtikten sonra inleyerek yoğunluğu atlattık.

Bittiğinde bana doğru sarktı. Nefes nefese kaldım, kendime gelirken elimle gözlerimi kapattım. Yavaşça çekilirken yanıma doğru kaydı. "Özür dilerim, uzun zaman sonra ilk seferimizin böyle olmasını istemezdim..."

Sırt üstü yatıp tavana bakarken ona bakmak için döndüm. Uzun bir sessizlik anından sonra sordum: "Bana inanıyor musun? Denny hakkında?"

Burnunu çekti ve bana bakmadı. Ama sonra iç çekerek nihayet yere baktı ve gözlerimle buluştu. "Evet, sana inanıyorum." Bana inandığı için mutlu görünmüyordu ama en azından bana inanmıştı. Başımı salladım, sonra onu öpmek için eğildim.

Hafifçe öpüştük ve ayrıldığımızda fısıldadım, "Burada olmana sevindim. Seni çok özledim..."

Sürpriz bir şekilde ortaya çıkışından bu yana ilk kez gülümsedi. "Ben de seni özledim... eğer anlayamadıysan." Biraz güldü ve eliyle çıplak vücudunu işaret etti.

Önümdeki et yığınının incelerken dudağımı ısırardım, sonra ona hızlı bir öpücük daha verdim. Dişlerimi fırçalayacağım ve yatmak için hazırlanacağım. Hemen dönerim." Doğruldum, sonra tekrar ona baktım. "Gitmeyeceksin, değil mi?"

Başını iki yana salladı. "Burada olacağım, Kiera."

Gülümsedim, hızla ayağa kalktım ve pijamalarımı giymek için çekmecemi karıştırdım, sonra da hızla odadan çıktım. Odadan Kellan'ın gözlerini üzerimde hissettim. Sersemlemiş, gergin, coşkulu ve suçlu hissederek aceleyle banyodaki işimi bitirdim.

Dişlerimi fırçaladıktan sonra tezgâha yaslandım ve uzun, sakinleştirici bir nefes aldım. Korkunç bir şey olmaya çok yaklaştım. Kellan sorun olmadığını, bana inandığını söylemiş olsa da, gerçekten görünmüyordu. İncinmiş gibiydi. Ve ben onu bir daha asla istememiştim. Hatta bu söz yeni yıl kararlarımdan biriydi.

Ama ben yapmıştım. Başından beri ona gerçeği söylemeyerek, onu rahatsız edeceğini bildiğim bir gerçeği gizleyerek, onu tekrar incitmiştim. Ve tam da berbat olmadığımı inanmaya başlamışken.

Gözlerimi kapatarak, beni yakaladığında yüzünde beliren görüntüyü dışarı ittim. O kadar kızmıştı ki... Şaşırdığını söylese de gerçekten şaşırmış görünmüyordu, sanki onu eninde sonunda aldatacağımı biliyordu.

Bir kapı çarpması sesi duyduğumda gözlerim tekrar açıldı. Acımasızca kapatılanın yatak odamın kapısı olduğunu fark ettiğimde başım döndü. Banyo kapısını açarak koridora adım attım. Yürürken Kellan'ın sırtı görüş alanıma girdi... hayır, benden hışımınla uzaklaştı.

"Kellan? Ne yapıyorsun?"

Beni görmezden geldi. Beni duyduğuna dair verdiği tek tepki ellerini yumruk yapmasıydı. Tekrar giyinip çantama yöneldi ve içini karıştırmaya başladı. Elini çekince içinde arabasının anahtarlarının parladığını gördüm. Anahtarları ceketinin cebine sokup ön kapıya doğru ilerlemeye başladı. Gidiyor muydu? Bu düşünce bile ayaklarımı hareket ettirdi ve koridorda koşuşturmaya başladım.

Önce kapıya ulaşmayı başardım, önünde durdum, böylece bir açıklama yapmadan benden kaçamazdı. "Gidiyor musun?"

Önümde durdu, çenesi gerilirken gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Sanırım başka biri olsaydım beni tutup yere fırlatır, fiziksel olarak yolundan uzaklaştırırdı. Gözleri kısık, nefesi ağırdı. Kızgındı... yine.

Kapıya doğru yaslanarak, soruma yanıt vermeyişi karşısında başımı salladım. "Neden? Denny yüzünden mi? Sana zaten hiçbir şey söylemedim-"

Gözlerini benimkilere dikti ve bağırarak kadar etkili bir şekilde sözümü kesti. Sert ve soğuk bir sesle, "Hiçbir şey mi? Benim bir aptal olduğumu düşünüyor olmalısın." Gözlerini daha da kısarak başını salladı. "Denny kadar 'zeki' olmayabilirim ama aptal değilim, Kiera."

Elini koluma koydu ve beni sertçe çekti. "Şimdi, çekil yolumdan!"

Çekimine direndim ve başımı tekrar salladım. "Benimle konuşana kadar olmaz.

Neden bu kadar kızgınsın?"

Ağzı açık kaldı ve bir adım geri çekildi. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Hayal kırıklığına bir şekilde bir adım daha attı ve ellerini kaldırıp saçlarında gezdirdi.

Belki kaçmak yerine bana bağırır diye düşünerek kapıdan hafifçe uzaklaştım. "Tamam, sana Denny'den bahsetmeliydim, bunu biliyorum ama biz hiçbir şey yapmadık!"

Kellan gözlerini kapattı, içinden saf öfke akarken vücudu biraz titriyordu. Gözlerini sıkıca tutarak yavaşça, "Senden uzaklaşmam . Lütfen çekil de gerçekten aptalca bir şey yapmayayım."

Sonra gerçekten aptalca bir şey yaptım. Yüzünü tuttum ve bana bakmasını sağladım. Ona dokunmak, kontrolünü elinde tuttuğu ince sınırı aşmasına neden oldu. Ellerimi savurdu ve omuzlarımı geriye itti, ta ki kapıya çarpana kadar. Bana bakarken öfkesini yatıştırmaya çalışıyordu.

Parmaklarının kollarımı deşmesine aldırmadan başımı salladım. "Hayır, konuş benimle!"

Çenesini kapatarak başını salladı ve bir adım geri çekildi. Bu benim öfkemi yüzeye çıkardı. Benden bir şeyler saklıyordu. Benden sır saklıyordu. Bana açıkça yalan söylerken, Denny'den bahsetmediğim için bana kızmaya nasıl cüret ederdi! En azından benim sırrım aldatmayı içermiyordu. Kellan'inkinin içerdiğinden emindim.

Göğsümde patlayan öfkeyle bedenini iterek kendimden uzaklaştırdım. "Seni orospu çocuğu! Hayır, benden kaçamazsın. Her zaman benden kaçmaya çalışıyorsun!" Göğsünü tekrar ittim ve o da bir adım attı.

geri. "Ama bu sefer değil. Bu sefer... benimle konuşacaksın! Her şeyi konuşarak , hatırladın mı?"

Ellerimi savuşturdu ve arkamdaki kapı kolunu başarıyla yakaladı. Çevirerek kısmen açmayı başardı. Omzumla kapıyı çarparak kapattım. Bana ters ters bakarak elini kapı kolunun üzerinde bıraktı. "Sana söyleyecek bir şeyim yok. Çekil yolumdan!"

Kalbimdeki öfke ve acı birbirine karıştı, gözlerimdeki yaşlara dönüştü ve görüşümü bulanıklaştırdı. Ağlamayı reddederek onları geri çektim. "Söyleyecek bir şey yok mu? Bana yaptığın onca şeyden sonra?"

Gözleri inanamayarak açıldı. Tanrım, ne kadar iyi bir oyuncuydu. "Ben mi? Sana ne yaptım?" Yüzü tekrar sertleşerek bedenime doğru adım attı. "Eski sevgilini beceriyorsun ve *ben* kötü adam *mıyım*? Böyle mi oynamak istiyorsun, Kiera?"

Onu sertçe kendimden uzaklaştırdım. Eli kapı kolundan kurtuldu ve ben de kapının önünde durmak için hareket ettim. Kendi ellerimi yumruk yapıp başımı salladım. "Ben Denny ile yatmıyorum! Ve evet, sen-"

Tam onu korktuğum her şeyle suçlayacakken, uzandı ve beni kapıdan uzaklaştırdı. Kollarını belime doladı, vücudunu döndürdü ve beni diğer tarafına yatırdı. Benden kurtulduktan sonra kapıyı tekrar açtı.

Gerçekten gideceğini anlayınca kolunu iki elimle tuttum ve var gücümle çektim. Başını tekrar bana çevirdi, gözleri öfkeliydi. "Bırak gideyim, Kiera. Benden bu kadar. Artık burada olmak istemiyorum."

Gözyaşlarımın eskisinden daha ağır olduğunu ve düşmek üzere olduğunu hissederek, "On dakika önce beynimi dağıtırken benimle işin bitmemişti!" diye bağırdım.

Yüzünde bir anlık acı belirdi ve kendi gözleri nemlendi. "Bu... bir hataydı."

Tekrar tekrar yutkundum, bunun gerçekten olduğuna inanamıyordum. "Bana inandığını söylemiştin," diye fısıldadım.

Burnunu çekerek başını salladı. "Ve sen bana yalan söylemeyeceğini söylemiştin. Gle gle, Kiera."

Bu sözleri duyunca o kadar irkildim ki kolunu bıraktım. Artık tutamadığım gözyaşlarım yanaklarımdan szlrken fısıldadım, "Hani aramızda vedalaşma yoktu..."

Gözlerini kapatarak başını eğdi. Tekrar kaldırdığında yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "Doğru olmayan pek çok şey söyledim..."

Buz midemi bulandırıp nefesimi sığlaştırırken, bedenime sorması için izin vermediğim bir soruyu sorduğumu duydum. "Benden ayrılıyor musun?"

Başını eđerек, parlayan gözleriyle yüzümü inceledi. Gözlerinden bir damla yaş daha süzüldü ve ben onu istedim. Başını bana doğru tutmak ve ona kıymasına gerek olmadığını, Denny'yle hiçbir şey olmadığını, ona sadık olduğumu... onu her şeyden çok sevdiğimi söylemek istedim. Ama yapamadım. Hareket edemedim.

Gözleri vücudumda gezindikten sonra tekrar benimkilere kaydı. Derin bir nefes aldı, sonra fısıldadı, "Evet, yleyim."

Kendime bunun için de izin vermemiş olmama rağmen hıkırıklarımın benden kaçtığını duydum. Kellan hemen kederime sırtını döndü ve n kapıdan çıkarak gözden kayboldu. İçimden hıçkırıklar geçerken olduğum yerde donup kaldım. Sonra uzaktan arabasının gürültüsünü duydum ve dizlerimin üzerine çökerek yüzümü ellerime gömdüm.

Bu öylece olmadı, değil mi? Beklenmedik bir anda eve gelip benimle seviştikten sonra beni terk etmedi, değil mi? Arabasının sesi gitgide azalırken, gözyaşlarımın sesi de gitgide yükseliyordu. Tanrım... evet, az önce olan buydu.

Onu kaybetmiştim... Sonunda onu kaybetmiştim.

Bölüm

Kaybedecek Bir Şey Yok

O katta ne kadar kaldığımdan emin değilim, hayatımın geçirdiği köklü değişimi düşünüyordum. Bu tur başlamadan önce Kellan'la ruh ikizi olduğumuzdan, kaderimizin sonsuza dek birlikte olmak olduğundan o kadar emindim ki. Sonunda uyanıp benden çok daha iyisini yapabileceğini fark edeceğine dair korkularım olsa da, kalbine girmesine izin verdiği ilk kişi olduğum için asla sapmayacağı inancına da tutunmuştum. Bunun bizi mühürlediğine, birbirimize kenetlediğine inanmıştım. Ama belki de tek yaptığı vücudunu damgalamaktı. Belki de göğsüne dövme olarak yaptırdığım ismim yeterliydi, onu nasıl açtığımı, kendini ve başkalarını sevmesi için onu nasıl özgür bıraktığımı sembolik olarak gösteriyordu.

Ve şimdi, biz bittiğimize göre, tekrar seveceğinden emindim. Yola geri döneceğinden, kalp kırıklığını atlatana kadar sağda solda grup seks yapacağından ve sonra onu bulacağından emindim. Kız tatlı, belki utangaç olacaktı ve ona inancı tam olacaktı. Çünkü ilişkileri bizimki gibi başlamazdı.

Bir ihanetle başlamıştık. İkimiz de birbirimizin sevdiğimiz birine yalan söylemesini izledik. İkimiz de birbirimizi başkalarıyla yatarken izledik, tüm bunlar olurken birbirimize aşık olduk. Çaresizce aşıkken. Bu tür bir ihaneti izlemek, bunun bir parçası olmak... insanı ekşitir.

İkimiz de neler yapabileceğimizi biliyorduk. Belki de kendimizi en başından mahkum etmiştik. Belki de ben yapmıştım. Denny Tucson'dan döndüğünde, o yokken neler olduğunu ona anlatmalıydım. Bu bizi bitirebilirdi, ama zaten bitmiştik. Temiz bir ayrılık olurdu, dürüst bir ayrılık. Belki o zaman, Kellan ve benim bir şansımız olurdu.

Yatak odamın tavanına bakarken, uyumak imkansızdı, cep telefonuma sarıldım, Kellan'ın beni aramasını ve ciddi olmadığını, benden ayrılmadığını söylemesini bekliyordum. Yine de aramadı ve yakında grup turnesine katılacağını biliyordum... ve onu bir daha asla göremeyecektim.

Dudağımı ısırarak, yıkılıp onu aramalı mıyım diye düşündüm. Ne söyleyebilirdim ki? Ne söyleyebilirdim ki? Sadece masum olduğumu söyleyebilirdim ama Kellan bana inanıyor gibi görünmüyordu. Kısa bir an için inanmıştı ama sonra... Bana olan inancı artık yoktu. Ve gerçekten nedeninden emin değildim.

Ellerimi saçlarımda gezdirirken Anna'yı arayıp eve gelmesini istemeyi düşündüm. Bir arkadaşının evinde kalıyordu ve sonunda sosyal çevresine yeniden katılacak kadar mutlu hissediyordu. Depresyonumla onu tekrar dibe çekmek istemiyordum. Belki Jenny'yi arayabilirdim?

Tam onun numarasını tuşlamayı düşünürken telefonum cıvıladı ve bir mesaj aldığımı söyledi. Kellan'ın benimle konuştuğunu umarak ekranı taradım.

İçimi çektim. Denny'den gelmişti, Kellan'dan değil. Dudağımı ısırarak mesajı açtım. *"Sadece seni kontrol ediyordum... her şey yolunda mı?"*

Her şeyin yeniden yoluna girip girmeyeceğinden emin olmadan, *"Hayır... Kellan benden ayrıldı,"* diye mesaj attım.

En azından öyle yazdığımı düşünüyorum. Emin olmak için gözyaşlarımdan arkasını göremedim. Denny'nin cevabına bakılırsa, öyle olmalı.

"Beş dakika içinde orada olurum."

Ona itiraz etmek, benim için bir gece uykusundan vazgeçmek zorunda olmadığını, çünkü birkaç saat içinde işe gitmesi gerektiğini söylemek istedim. Ama cevap vermedim, çünkü gerçekten yalnız kalmak istemiyordum.

Yastığıma doğru burnumu çekerek, kalbimdeki deliğin beni acıyla bıçaklamayı bırakmasını bekledim. Hayatım bitmiş gibi hissetmemek için bekledim. Hissettiğim tek şey buydu... Her şey bitmişti. Yaşayacağım her mutluluk

hayatımdaki her şeye zaten sahiptim. Her mutluluğu zaten hissetmişim. Kellan'la birlikte olduğumuz her anı düşündüm. Bu kadar ani bir şekilde biteceğini bilseydim, belki de her anın değerini biraz daha fazla bilirdim.

Ama sonra fark ettim ki... etmişim. Onunla geçirdiğim her saniyeyi kataloglamıştım. Onunla ilgili her özelliği, söylediği her kelimeyi, dokunduğu her yeri ezberlemiştim. Biliyordum. Korkmuş, güvensiz bir parçam başaramayacağımızı biliyordu... bu yüzden onun tadını çıkarmıştım. Hıçkırıklarım yeniden başladı.

Bir süre sonra yatak odamın kapısı kırılarak açıldı ve kulağıma yumuşak bir iç çekiş geldi. Denny kapı çerçevemde dururken bir dirseğimin üzerinde doğruldum. Kederimden, Kellan gittikten sonra ön kapıyı kilitlememiş olmalıydım. Ayrıca, doğru düşünseydim bile kapıyı arkasından kilitleyebileceğimi sanmıyorum. Kellan'ı asla bu şekilde dışarıda bırakamazdım.

Denny beni izlerken yorgun görünüyordu, kara gözleri sempatikti. Usulca gülümseyerek yatağımın kenarına oturdu, kısa bir süre önce Kellan'la seviştiğimiz yatağa. "Çok üzgünüm, Kiera... Gerçekten üzgünüm."

Başımı salladım ve kollarımı Denny'ye doladım. Sırtımı okşarken saçlarımın arasından iç çekti. Onu yakınımda tutarken, ona karşı bir şeyler hissetmek için bekledim. Ama hissetmedim. Kederim içindeyken bile, Kellan'la ilişkimizin bittiğini bildiğim halde, ona karşı hiçbir şey hissetmiyordum ama arkadaşlığına karşı büyük bir arzu duyuyordum.

Böyle hissettiğim için rahatlamış bir şekilde onu daha sıkı sıktım. "O gitti, Denny. İşinin bittiğini söyledi. Elveda dedi... ve bunda ciddiydi."

Denny tekrar iç çekerek sıkı sıkı sarılmama karşılık verdi. "Bu benim yüzümden mi yoksa Kellan'ın senden sakladığı şey yüzünden mi?"

Gözlerimi kırptım ve ona bakmak için geri çekildim. Denny omuz silkti. "Belki de yaptıklarından dolayı kendini suçlu hissediyordur. Belki de bir çıkış yolu arıyordu... ve sen de ona bir çıkış yolu verdin?"

Burnumu çektim ve yüzümü battaniyeye sildim. "Bilmiyorum... benimle konuşmuyor." Belki de tüm bu olanların

Tartışma daha çok Kellan'ın fahişesi yüzünden duyduğu suçluluk duygusuyla ilgiliydi, Denny ve beni birlikte yakalamasıyla değil.

Çenemi sıkarak tükürdüm, "Bana seninle sadece arkadaş olduğumuz konusunda bana inandığını söyledi. Sonra benimle seks yaptı. Sonra da beni terk etti! Bunu kim yapar?"

Kellan'la olanları Denny'ye bu kadar açık bir şekilde anlattığım için kızarmıştım ama o sadece içini çekip başını salladı. "Bilmiyorum, Kiera... Özür dilerim."

Denny'nin gözleri endişeyle yüzümde gezinirken, ona karşı hissettiğim dostluğun aynısının bana da yansıdığını gördüm. Onun açısından da aramızdaki tek şey buydu. Abby onun kalbine sahipti ve muhtemelen Kellan'ın bana yaptığını ona asla yapmazdı. Peki bunu neden yaptı? Eğer Kellan bana güvenmiyorsa, bana inanmıyorsa, neden benden ayrılmadı? Neden önce benimle seks yaptı? Son bir boğuşma mı? Tanrım, bu... beni kızdırdı.

Denny'den uzaklaşarak kaşlarımı çattım. "Bana büyük bir iyilik yapar mısın?"

Başını salladı, yüz ifadesi şaşkıncı ama yardım etmeye hevesliydi. "Evet, elbette, ne olursa."

Battaniyelerimden sıyrılarak ayağa kalktım. "Bir araca ihtiyacım var ve araba Anna'da."

Pijamamın atletinin üzerine bir sweatshirt geçirirken Denny çekingen bir tavırla ayağa kalktı ve bana dikkatle baktı. "Nereye bırakayım, Kiera?" Sorusu yavaş ve temkinli bir şekilde ortaya çıkarken aksanı ismimin üzerinde kayıyordu.

Ayaklarımı slip-on ayakkabıların içine kaydırarak saçlarımı gevşek bir at kuyruğu yaptım. "Kellan'a bir yolculuk."

Denny iç geçirdi, anlaşılan gitmek istediğim yerin orası olmasından korkuyordu. "Kiera, belki de bu işin peşini bırakmalısın...?"

Dik durarak ona ters ters baktım. "*Gitmesine izin veremem*, Denny. Onu seviyorum ve beni terk edecekse nedenini öğreneceğim. Gerçeği öğreneceğim." Denny'nin kolundan tutarak onu kapıdan dışarı çekmeye başladım. "Onu dövmem gerekse bile..." Mırıldandım.

Denny tekrar iç çekti.

Kellan'ın evine giderken sessizdi, muhtemelen yapacağım bu konuşmadan beni nasıl vazgeçireceğini merak ediyordu. Bunu yapacak güce sahip olmayı umuyordum ama gerçekten kaybedecek bir şeyim yoktu. Kellan ve ben ayrılmıştık, şimdi bana bundan daha fazla acı verecek ne söyleyebilirdi ki?

Daha çok, evde olmasını umuyordum. Doğruca havaalanına geri dönebilir ve grubu her neredeyse oraya giden bir uçağa yetişmeye . Kendini toplamak için bir dakikaya ihtiyacı olması için dua ettim. Umarım ilişkimizin sona ermesi, yalnız kalmaya ihtiyaç duyması için yeterli olmuştur.

Arabasını park ettiğimizde rahat bir nefes aldım. O buradaydı. En azından hâlâ buradaydı. Sonra sınırlarım gerildi. Buradaydı... ve uzun zamandır yapmayı ertelediğimiz konuşmayı yapmak zorunda kalacaktık. Midem bulandı ve hemen eve gitmek istedim. Onun yerine kapımı açtım.

Denny de onunkini kırdı ve ben başımı sallayarak durakladım. "Hayır, içeri girersen her şey daha da kötüleşir." İç çekerek, "Bunu yaptığın için teşekkür ederim... ama artık eve gidebilirsin" dedim.

Yüzüme bakarken kara kaşları çatıldı. "Kiera, sanmıyorum..."

Elimi koluna koydum. "Ben iyi olacağım Denny, sen de yeterince şey yaptın. Hem de fazlasıyla." Gülümseyerek başımı ona doğru eğdim. "Eve git, fırsatın varken biraz uyu..." Daha geniş gülümseyerek ekledim, "Ya da Abby'yi ara ve ona sahip olduğun için ne kadar minnettar olduğunu söyle. Bunu duymaktan hoşlanacağını biliyorum." Güldüm, içimde hiç mizah duygusu yoktu.

Denny gülümsedi ve yere baktı. "Evet, belki bunu yaparım." Tekrar bana bakarken gözleri kısıldı. "Ama bu iş bittiğinde beni ara." Kaşını kaldırdı ve ben cevap verene kadar bekledi.

İçimi bir hüznün kapladı. "Evet... Yapacağım." Eğilerek yanağına bir öpücük kondurdum. "Teşekkür ederim, dostum."

Kiralık spor arabasının kapısını iterek açtığımda gülümsedi. "Ne zaman istersen... dostum."

Bana daha önce hiç kullanmadığı bu lakap karşısında sııttım ve arabanın önünde durup beklemeye başladım. Geri çekilirken el salladım ve sessizce tekrar teşekkür ettim. Camdan tepkisini göremiyordum ama bana başını salladığından, iyi dilekler dilediğinden ama buraya geldiğim için deli olduğumu düşündüğünden emindim.

Kellan'ın evine doğru dönerken ona hak vermeye başladım. Belki buraya geldiğim için delirmiştim, özellikle de Kellan aramızdaki ilişkinin bittiği konusunda oldukça net olduğu için, ama bilmem gerekiyordu. O benim ne sakladığımı biliyordu... Ben de onun ne sakladığını bilmeliydim.

Titrek bir nefesle ön kapısına doğru yürüdüm. Anahtarımı kullanmak istemedim, çünkü teknik olarak artık kullanmamam gerekiyordu, sessizce kapıyı çaldım. Beni duymasını beklemiyordum, bu yüzden kapı açıldığında daha da sert vurmaya hazırlanıyordum.

Kellan'ın soğuk gözleri aralıktan bana baktı, sonra onları yuvarladı ve kapıyı yüzüme kapattı. Bunu beklemiyordum, gözümü kırıştırdım ve görüş alanımdaki ağır tahtaya baktım. Cidden az önce kapıyı yüzüme mi çarpmıştı?

Sinirimi yenerek kapıyı açtım. Şaşırtıcı bir şekilde kilitli değildi. İlk fark ettiğim şey Kellan'ın sırtı oldu; yine benden uzaklaşıyordu. İçeri girdikten sonra kapıyı arkamdan kapattım. İrkildi ve bana bakmak için döndü.

İç çekerek bir elini dağınık saçlarında gezdirdi. "Bunu yapmayacağım, Kiera. Bu konuşmayı bir daha yapmayacağım... ilişkimiz bitti."

Tekrar arkasını döndü ve ben de kolunu tuttum. "Hayır, değiliz, Kellan! Bana gerçeği söyleyene kadar olmaz."

doğru döndü, gözleri öfkeyle kararmıştı. "Önce sen!"

İçimi çektim ve kolunu bıraktım. Ellerimi havaya kaldırarak, "Söyledim! Sana Denny hakkındaki gerçeği söyledim. Hiçbir şey olmadı! Lanet olsun, neden artık buna inanmıyorsun? Yoksa bana gerçekten inandın mı? Benimle son bir kez seks yapmak için mi yalan söyledin?"

Çenesi düşerken yüzü soldu. "Seninle yatmadan önce senden ayrılacağımı bildiğimi mi sanıyorsun? Şimdi bildiklerimi bilseydim sana dokunur muydum sanıyorsun!" Gözleri tekrar vücudumda gezindi ve ben öfkeyle kızardım.

"Peki sen ne bildiğini sanıyorsun!"

Yüzü iğrenmişti, benden uzaklaştı. "Hâlâ dürüst olamıyorsun, değil mi?" Çenesini gıcırdatarak meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Gördüm, Kiera. Testleri gördüm... pozitif testleri." Yüzü karararak bana doğru bir adım attı. "Onları çekmeceme, kıyafetlerimin yanına koydun, sırf bulayım diye! Gerçekten bulduğumda burada kalacağımı mı sandın?"

Çenem düştü, bir adım geri attım. "Sen neden bahsediyorsun?"

Neye bu kadar kızgın olduğunu çözmeye başladığımda sinirlerim gerildi. Yine de çözmeme uzun süre izin vermedi. Ellerini vücuduma doğru savurarak, "Hamile olduğunu biliyorum Kiera, o yüzden masummuşsun gibi davranmayı kes!" diye bağırdı.

Ona bakarken nutkum tutulmuştu. İnkâr aşamasındaki Anna'nın, pozitif gebelik testleriyle dolu bir kâğıt torbayı şifonyerimin çekmecesine, Kellan'ın şifonyerinin çekmecesine tıktırdığını net bir şekilde hatırlayabiliyordum. Kellan'ın çekmecesine

temiz kıyafetler buldum. Çekmeceyi açıp onları görmüş ve benim zannetmiş olmalı.

Ve tabii ki bunu varsayacaktır. Neden düşünmesin ki? Odamda, onun için ayırdığım çekmecedeydiler. Tanrım, gerçekten ona *böyle* ciddi bir şey söyleyeceğimi mi düşünüyordu? Ne kadar soğuk olduğumu düşünüyordu?

Başımı salladım ve gözleri tehlikeli bir şekilde keskinleşti. "Şimdi inkar etmeye çalışma bile. Şimdi olmaz, artık bildiğimi biliyorsun. Kabul et, Kiera. Gerçeği kabul et... hayatında bir kez olsun." Yüzü yumuşadı ve gözlerindeki üzüntüyü gördüm. Hamile olduğumu sandı. Denny'nin o yokken beni hamile bıraktığını düşünmüştü.

Başımı tekrar salladım ve ona doğru yaklaştım. "Kellan, hayır, Denny ve ben-"

Sözümü kesti ve beni ona dokunmaya çalıştığım yerden geri itti. "Yapma, Kiera. Bana başka bir yarı doğru söyleme. Denny'nin burada olduğu konusunda yalan söyledin!" Başımı salladım ve o da ekledi, "Hayır Kiera, ihmal yalanı yine de yalandır!" Bana doğru eğildi, "Bunu herkesten daha iyi biliyor olmalısın," diye fısıldadı.

Kızardım ve yutkundum, hamile olanın ben olmadığımı dair onu ikna etmek istiyordum ama bu noktada nasıl yapacağımı bilmiyordum. Şu anda söylediğim hiçbir şeye inanmazdı. Ne söyleyeceğimi bilemediğim için kendimi "Sadece seninle birlikteydim..." diye fısıldarken buldum.

Dudaklarını alaycı bir ifadeyle kıvırdı. "Bugüne kadar, Aralık ayından beri seks yapmamıştık," gözleri karnımda duruyordu, "ve henüz göstermediğini yakından biliyorum, yani dört ya da beş aylık değilsin." Nefret dolu gözleri benimkilere dikildi. "Ben aptal değilim Kiera... Çocuğun benden olmadığını biliyorum."

Yutkundum ve ona hamile olmadığımı söylemeye çalıştım ama konuşmama izin vermedi. Yüzünü yüzüme doğru çevirerek, "Eğer hâlâ Denny'yle yattığını inkâr etmeye çalışacaksan, devam et Kiera... Bana yapabileceğin tek şeyi söyle. Bana tecavüze uğradığını söyle." Gözleri parladı.

İçlerindeki öfke dizlerimin titremesine neden olacak kadar güçlüydü. "Sana meydan okuyorum," diye ekledi.

Konuşmayı götürdüğü yer karşısında çenem düştü. İçimde öfke kabardı ve elim ona vurmak için uzandı. Elimi durdurduğumda yüzüne birkaç santim uzaklıktaydım. Bana bunu söylediği ve düşündüğü için onu suçlayamazdım. Bu onun geçmişinin gelip beni . Annesi bunu babasına yapmıştı ve babası da bunun için Kellan'dan nefret etmişti.

Kellan az kalsın vurduğum için irkilmedi bile. Sadece bana bakmaya devam etti. Elimi bıraktım ve Kellan bana sırtıttı. Başını sallayarak sessizce, "Artık gidebilirsin," dedi.

Gözlerim doldu, "Çok yanılıyorsun..." diye fısıldadım.

Benden uzaklaşarak oturma odasına doğru yürümeye başladı. "Öyle miyim?" diye omzunun üzerinden fırlattı.

Ellerimi yumruk yaparak onu takip etmeye başladım. "Evet, bu konuda tamamen yanılıyorsun. Denny ile yatmadım, kimseyle yatmadım. Ben değilim-"

Yanımdaki kancada asılı duran ceketinin sesi yeni bir mesajın sinyalini veriyordu. Buraya gerçekten neden geldiğimi hatırlayarak -ikiyüzlü adamdan gerçeği öğrenmek için- ceketine doğru bir hamle yaptım. Ne yaptığımı anlayınca gözleri büyüdü.

"Kiera, hayır!"

Bana doğru hızla ilerledi ama ben çok daha hızlıydım. O bana yaklaşmadan telefonu almış ve mesajı görüntülemiştim. Başımı sallayarak mesajı ona yüksek sesle okudum. "Ara beni. Seni görmem gerek." Sesim ani öfkemle titriyordu.

Telefona ve gözlerime bakarken Kellan'ın yüzü solgundu, yapabileceklerimden korkuyor gibiydi. Elleri titriyordu, uzattı

Bana. "Lütfen, onu geri ver, Kiera."

Sırrı su yüzüne çıkmaya başladığında vücudum titreyerek onu daha sıkı kavradım ve başımı salladım. "Hayır, hayır sanırım şıfıntıya mesaj atacağım." Bir mesaj yazmaya başladım ama Kellan... çıldırdı.

Koşarak yanıma geldi, telefonu elimden aldı ve omzumu itti. Beni ceket kancalarına doğru itti ve bir tanesine sürtündüğümde içimde bir acı hissettim. Yüzümü buruşturdum ve kolumu ovuşturdum. Kellan'ın gözleri özür dilercesine yumuşadı ama rahatlamış bir şekilde telefonu kendine doğru çekti.

Başımı sallayarak, gözlerim yaşararak, "Şimdi kim yalancı, Kellan!" diye çıktım.

Başını salladı, yüzü hâlâ solgundu. "Bu farklı. Bu seninle ve benimle ilgili değil."

Ellerimi kalçalarımaya koydum, kafam karışmıştı. "O zaman bana gerçeği söyle. Ne saklıyorsun?"

Gözleri tekrar sertleşerek bedenime kaydı. "Bu seni ilgilendirmiyor ve artık sana bir şey söylemek zorunda değilim."

İnatçı, öfkeli gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken ellerimi havaya kaldırdım. "İyi, lanet sırlarını sakla Kellan." Nadiren kullandığım küfrüme gözlerini kırıştırdı, sonra çenesini sıktı.

Kalırsam iyi bir şey olmayacağını bildiğimden ön kapıya doğru döndüm. Kapıyı açmamı engellemek için hiçbir şey yapmadı. Serin gece havası yüzümü ferahlatırken, boş geceye bakarken durakladım. İçimde de aynı boşluğu hissederek omzumun üzerinden, "Ve bil diye söylüyorum, ben hamile değilim, pislik... Anna hamile. Griffin onu Boise'de hamile bıraktı ve bu konuda çıldırıyor."

Bu sözlerle birlikte dışarı çıktım ve kapıyı arkamdan çarparak .

Caddenin yarısını geçmiştim, nereye gittiğime dair hiçbir fikrim yoktu, çünkü hiçbir yere gitmek istemiyordum, Kellan n kapısını açtığında. "Kiera, bekle!" Durmam için bana bağırdı ama durmadım. İşimiz bitmişti. Artık onu dinlemek zorunda değıldim... ve oldukça sinirlenmiştim.

Sonunda bana yetiştiğinde sokağın diğeri tarafındaydım. Daha ağır nefes alarak durmam için kolumu sarstı. Hafif bir rüzgâr, üzerimdeki hafif salon pantolonunun etrafını kırbalıyordu ama soğıu neredeyse hiç hissetmiyordum. İçimde çok fazla adrenalin vardı.

Muhteşem yüzü sanki ona az önce domuzların uçmaya başladığını söylemişim gibi görünüyordu, ağız açık bir şekilde bana baktı. "Anna mı? Anna hamile mi?"

Kolumu ondan çekip çenemi kaldırdım. "Evet." Cevabım netti, sesi çıkarabildiğim kadar kısıktı.

Ses tonum karşısında irkildi, sonra şefkatle elini koluma koymaya çalıştı. Bana dokunmasına izin vermeyerek geri çektim. "Neden bana söylemedin?" diye fısıldadı.

İçimi çektim, hüzünlü gözleri yüzümde gezinirken ruhumdaki aşkın çekiciliğini hissettim. Onu her şeyiyle affetmek istiyordum ama yapamıyordum. Ona güvenmiyordum. "Anna bana hiçbir şey söylememem için söz verdirdi." Başımı sallayarak ekledim, "Sözünü tutup tutmayacağından emin değıl."

Kellan'ın bedeni görüş alanımda doğıruldu. Yüzüne baktım, hafif rüzgâr saçlarını karıştırıyordu. Gözleri temkinliydi. "O... O yapmayacak..."

Yutkundu, sorusunu bitirmedi. Anladığım için başımı salladım. "Hayır, hamileliğı devam ettirecek, sadece... evlat edinme konusunda emin değıl." Tekrar içimi çektim, umarım kız kardeşim bu yolu seçmezdi. Yarı Griffin olsam bile yeğenimi tanımak istiyordum. Yine de bu benim seçimim değıldi ve neye karar verirse versin onu destekleyecektim.

Kellan bir nefes verdi. "Oh, güzel, hiç istemezdim..."

Sustu ve dudağını ısırđı. Düşünceli gözlerini izledim. Kellan aldırılmış bir bebek olabilirdi, annesinin yeterli nedeni vardı. Sanırım bu konuda güçlü hisleri vardı, çünkü hiç doğmamış da olabilirdi. Evlat edinme konusunda ne düşündüğünü merak ettim, çünkü bu onun için daha kolay bir çocukluk olabilirdi. Sonra kalbimi tekrar katılaştırdım. Onun ne düşündüğü önemli değildi... artık değil.

Kellan gözlerini devirip, "Lanet olası Griffin... Onu öldüreceğim..." diye mırıldandı. Sokakta hiçbir yere doğru yürümeye devam etmek için döndüm.

Kellan kolumu tekrar yakalamadan önce beş adım atmama izin vermedi. "Bekle... lütfen." İsteksizce ona baktım ve o da omuz silkti. "Üzgünüm, Kiera... lütfen çekip gitme."

Acı ve öfke gözlerimi yakarken, elini elimden çektim. "Bana resmen fahişe dedin ve beni bir daha asla görmek istemediğini söyledin. Neden çekip gitmeyeyim?"

Başını öne eğerek omuz silkti. "Bilmiyordum." Bana baktı. "Düşündüm ki... Denny'yi burada görmek... ve sonra... o testler..." Yutkundu ve gözlerini kapattı. "Sadece düşündüm... Babama olanın bana da olduğunu düşündüm. İçinde başka bir adamın bebeğı olduğunu düşündüm. Ben sadece... kızgındım. Hiç bu kadar kötü hissetmemiştim..." Gözlerini açtı ve başını öne eğdi. "Sana inanmadığım için çok özür dilerim."

Nasıl böyle bir sonuca vardığını anlayarak başımı salladım. Özrünü kabul ettiğini görünce yüzü gevşedi. Kollarını bana dolamaya başladı ve ben sertleşerek onu geri ittim. Kaşlarını birbirine çattı ve elimi kaldırarak parmağımı çevreleyen yüzüğü gösterdim.

"Sözümü tuttum... Sadık kaldım." Başparmağımı telefonunun güvenli bir şekilde saklandığı eve doğru salladım. "Öyle miydin?"

Gözleri tekrar eve baktı ve dudağını ısırđı. Tekrar bana döndüğünde gözleri parmağımdaki metale, sonra da elindeki aynı yüzüğe takıldı. "Kiera... düşündüğün gibi değil."

Yanağını tutarak onu bana bakmaya zorladım. "Ne düşüneceğimi bilmiyorum çünkü benimle konuşmuyorsun. O mesaj ne anlama geliyor?" Fısıldadım.

Yanağı gece esintisinde serindi ama gözlerinde korkuyla bana bakarken daha da soğuk görünüyordu. "Yapamam... Yapabileceğimi sanmıyorum..."

Daha fazlasını söylemek için kekeleydi ve ben öfkeyle başımı salladım. "Bana şimdi söylemelisin Kellan, çünkü bu bizi ayırıyor." Yolun aşağısını, sokağının sonunu gösteren dur işaretini gösterdim. "Bana şimdi söyle... yoksa yürümeye devam ederim ve bunu gerçekten bitiririz."

salladı, gözlerinde yaşlar vardı. "Lütfen, beni bırakma."

Her ne kadar yüzündeki ifade bana boyun eğme isteği verse de, kollarımı ona dolamak, onu öpmek, beni üst kata çıkarıp tekrar sevişmesi için yalvarmaktan başka bir şey istemesem de, bu sefer yavaşça, kendimi ultimatoma sıkı sıkıya bağlı kalmaya zorladım. Ya şimdi ya da asla.

Kaşlarımı kaldırdım, bekliyordum. Yutkundum, sonra gözlerini ovuşturdu. "Ah, lanet olsun..." diye mırıldandı. Gözlerini kapatarak birkaç derin nefes aldı. Tekrar açtığında, teslim olmuş görünüyordu. "Tamam, anlatacağım." Boş sokakta etrafına bakındı. "Ama burada değil, tamam mı... Hadi içeri dönelim..."

Ben de teslim olmuş bir şekilde titrek bir nefes verdim. Aramızdaki her neyse sonunda açığa çıkacaktı... ve ben bu konuda pek de heyecanlı değildim. Kellan elimi tuttu ve beni evine geri götürdü. Yol boyunca başını eğik tuttu ve içinden bir ürperti geçtiğini izledim. Bunun hafif esintiden de kaynaklanmadığını anladım.

İçeri döndüğünde, kapıyı yavaşça kapatırken topaklı kanepesini işaret etti. Uzun zamandır ilk kez bir kapı üzerimize sessizce kapanmıştı. Ben otururken o önümde volta atmaya başladı. Sinirlerim gerildi ve oturmasını istedim. Yine de hareket etmeye ihtiyacı varmış gibi görünüyordu, bu yüzden hiçbir şey söylemedim.

Bir ileri bir geri hareket ederek, gerginmiş gibi avuçlarını kot pantolonuna sildi. Onda bunu görmek tuhaftı, çok nadiren gerilirdi. Bir ileri bir geri yürüyüşünde her fırsatta bana bakıyor ama yine de bir şey söylemiyordu. Syleyemeyeceğini düşünerek konuşmayı başlatmayı denedim. "Telefondaki kimdi?"

Durdu ve parmaklarını burnunun köprüsüne götürdü. "Ah, oradan... başlayamam, Kiera."

Dudağımı ısırdım, başımı salladım ve başlayabileceği yerden başlamasını bekledim. İ çekerek hareket etmeyi bıraktı ve önümde durdu. Elini yüzünde gezdirdi, ifadesi o kadar yıpranmıştı ki her an düşebileceğini düşündüm, başını salladı. "Aralık ayında kuliste bir kız yanıma geldi."

Durakladığında midemin sıkıştığını hissettim. Yani bir kızla mı ilgiliydi? şok olduğumu syleyebilmeyi isterdim... ama değildim. Yüz ifademi gören Kellan biraz çöktü. "Bana söyledi..."

Kellan yutkunmayı bıraktığında ani bir içgörü patlaması yaşadım. Çok açıktı. Bunu neden daha önce düşünmediğimi bilmiyordum. Tamamen anladığımında içimi korku ve üzüntü kapladı. "Sana bir çocuğun olduğunu söyledi... değil mi? Hayatının bir döneminde güvende değildin... ve şimdi, oralarda bir yerde, bir çocuğun var."

Kellan'la olan geleceğime dair hayallerim geri dönülmez bir şekilde değişirken gözlerim yaşlarla doldu. O asla bir çocuğu dışlamayacaktı ve ben onun bir parçasını başka bir kadınla paylaşmak zorunda kalacaktım... sonsuza dek. Onun ilk çocuğunu doğuracak kişi olmadığım için duyduğum üzüntü beni neredeyse boğacaktı ve yanağımdan aşağı tek bir damla yaş süzüldü.

Bunu görünce önümde çömeldi. Yanağımı avuçlayarak başını salladı. "Hayır, Kiera... hiç de öyle değil." İ çekerek başını benimkine yasladı. "Dışarıda bir yerlerde benim minyatür bir versiyonum yok, Kiera... tamam mı?"

Parmaklarımı gözlerimin altından geçirerek kaşlarımı çattım, öncekinden daha da kaybolmuştum. "O zaman ne bu, Kellan? Çünkü ben gerçekten yapmıyorum

anlıyorum."

Topuklarının üzerine oturdu, başı öne eğikti. "İstemediğini biliyorum. Ve bir ilişki saklıyormuşum gibi göründüğünü de biliyorum..." Bana bakarak omuz silkti. "Benim hakkımda bildiklerini bildiğin halde, sana yalan söylememe neyin sebep olabileceğini gerçekten göremiyor musun?"

Yalan söylediğini açıkça itiraf ettiği için içimde bir acı hissettim. Yüzümden daha fazla gözyaşı akarken başımı salladım. Nefes verdi, bana söylemek zorunda olduğu için biraz yenilmiş görünüyordu, bunu tahmin edemediğim için söylemek zorunda kalmayacaktı. Gözlerini kapatarak fısıldadı, "Bana babasıyla... tanışmamı istediğini söyledi."

Gözlerini açtığında nemliydi. Şaşırarak gözlerimi kırptım. "Baba mı? Bu...garip."

Kellan hüzünle gülümseyerek başını salladı. "Evet, öyle görünüyor ki... onun benim de babam olabileceğini düşünüyor."

O kadar sessiz söylemişti ki kelimeleri algılamam bir anımı aldı. Fark ettiğimde ise ağzım açık kaldı. "Senin baban da mı? Yani o senin...?" Gözlerimi kırptım, zihnim hâlâ işlemeye devam ediyordu. "Bekle, *baban* mı? Biyolojik baban mı? O mu? O senin kız kardeşin mi?"

"Evet, bana onun eski bir resmini gösterdi ve benzerlik acı verecek kadar belirgin olmasa bile... Aynı resmi daha önce de görmüştüm. Annem bana bir kez göstermişti..." Kellan yutkundu, bakışlarımı tutarken gözleri yaşlarla doldu. "Ve yapamam, Kiera, onu göremiyorum... Bunu yapamam."

O kadar şaşırmıştım ki söyleyecek hiçbir şeyim yoktu. Tam bir şok içinde ona bakakaldım. Kellan'ın sırrıyla ilgili hayal ettiğim her senaryo, onun suçluluk duygusu ya da bir kız yüzünden gerçeği benden sakladığı üzerine kuruluydu. Acı çektiği için, durumla başa çıkamadığı için benden bir şeyler sakladığını hiç düşünmemiştim.

Şu anda Kellan için, onu doğuran adamla iletişim kurmaktan hayat değiştirici bir şey düşünemiyordum. Onu doğuran, sonra da terk eden.

Onu. Onu hiçbir çocuğun yaşamaması gereken bir kadere terk etmişti. Kellan'ın şu anda ne hissettiğini hayal bile edemiyordum -şaşkın mı, incinmiş mi? Ya da belki henüz hiçbir şey hissetmiyordu. Belki de ablamınkine rakip bir inkâr vakası yaşıyordu.

Bana en başından beri söylememesinin nedeninin bu olup olmadığını merak ederek eğildim ve yanaklarını avuçladım. Gözleri benimkilerin arasında gidip geliyordu, sanki bir tuzağın içinde çaresizce kaçmak isteyen yaralı bir hayvan gibiydi.

"Neden bana hiç bir şey söylemedin?"

Hemen başını sallamaya başladı. "Seni tanıyorum. Onunla buluşmamı isterdin. Onunla bir aile bağı kurmamı isterdin... ama ben... yapamam, Kiera."

İç çekerek başparmağımla yanağını okşadım. "O senin ailen, Kellan..."

Kellan ayağa fırladı. "Hayır, hayır o benim için hiçbir şey!" Ellerini tekrar saçlarının arasından geçirerek evine, ailesinin evine bakmaya başladı. "Beni terk etti. Çekip gitti ve beni terk etti. *O* insanlarla büyümeme izin verdi." Vücudu titremeye başladı, çenesi sıkıştı. "Benimle hiçbir şey yapmak istemedi... ben de onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum..."

Sesi öfkesinden çatladı ve ayağa kalktım. Titreyen bedenine doğru adım atarak elimi göğsünden çenesine doğru götürdüm. Kellan doğrudan bana değil de başka bir yere bakarken oradaki güçlü kaslar hâlâ sımsıkı kenetlenmişti. "Seni nasıl bir durumda bıraktığını bilmiyordu. Nasıl bilebilirdi ki? Belki de uzaklaşarak, zaten zarar verdiği ailesini kalıcı olarak parçalamayarak sana iyilik yaptığını düşündü."

Kellan'ın gözleri benimkilere kaydı. "Bir iyilik mi? Babam sinirlendiğinde beni kemeriyle kırbaçlardı. O kadar sert vururdu ki günlerce yüzüstü yatmak zorunda kalırdım. Ondan kaçmanın, beni yakaladığında durumu daha da kötüleştireceğini erken yaşta öğrendim. Bu yüzden bir köpek gibi orada durup beni dövmesine *izin vermek* zorunda kaldım. Bu nasıl bir iyilik?"

Kellan bana daha önce hiç yaşamadığı bir dehşeti anlatırken gözleri yaşardı. Boğazımdaki yumruyu yuttum ve başımı salladım. "Bilmiyordu... belki de onu görmelisin, böylece ona anlatabilirsin, sonunda bu konuyu biriyle konuşabilirsin."

Başını sallayarak yanımdan geçti. "Bunun hakkında konuşmama gerek yok, Kiera. Ben iyiyim." Adımlarına devam ederken bana tekrar baktı. "Ve onu görmeye ihtiyacım yok... asla." Çenesini kaldırdı. "Ayrıca, benim bir ailem var. Beni en az annem kadar hor gören bir teyzem var. Ama umurumda değil. Onlara ihtiyacım yok. Kendi başıma iyiyim."

Kellan'ın tek başına olmaktan, yalnız kalmaktan nefret ettiğini bildiğim için başımı salladım ve önüne geçerek hareket döngüsünü kırdım. "Sorun da bu ya, artık tek başına değilsin. Dışarıda seni tanımak *isteyen* aile üyelerin var." Gözlerini benden kaçırmaya başladı ve ben de eğilerek göz göze geldik. "Senin bir kız kardeşin var Kellan... Onu tanımak istemiyor musun?"

İç çekerek durakladı ve omzumun üzerinden baktı. "Hailey bana benim de bir kardeşim olduğunu söyledi..."

Ailesinin gittikçe büyümesine gülümsedim. Çok uzun zamandır yalnızdı, belki de bu iyi bir şeydi, düşündüğü gibi bir kabus değildi. "Hailey? Bu senin kız kardeşin mi?"

Kellan başını salladı, sonra tekrar bana baktı. "Bana kim olduğunu söylediğinde ona cep numaramı verdim ve irtibatı koparmadık" dedi. Biraz gülümsedi, sonra kısa bir kahkaha attı. "Oldukça komik biri. Oldukça da zeki. Son zamanlarda çok konuşuyoruz... iyi bir çocuk."

Yapbozun bir parçası yerine oturunca gözlerim açıldı. "Jenny'nin Evan'ı ziyaret ederken sürekli konuştuğunu gördüğü kişi bu muydu? Kız kardeşin, değil mi?"

Kaşlarını çatarak bana baktı ve başını salladı. "Jenny mi? Teksas'ta mı?" Şaşkınlıkla başka tarafa baktı, sonra gözlerinde bir cevapla geri döndü. "Bu yüzden mi

Seni aldattığımı mı düşündün? Jenny beni telefonda başka biriyle gülerken gördüğü için mi?"

Dudağımı ısırđım ve başımı salladım. Ön kapının yanındaki kancada asılı duran ceketini göstererek kaşlarımı çattım. "Ayrıca görmeme izin vermediğın tüm o gizemli mesajlar. Bunun biraz şüpheli olduğunu kabul etmelisin."

Beni hayatından nasıl çıkarmaya çalıştığının acısı sesime yansıdı ve Kellan iç çekerek yanaklarımı okşadı. "Özür dilerim... Bunların hiçbirinin seni incitmesini istememiştım. Sadece hazır değildim..." Başını eğdi ve yutkundu. "Sana birçok kez söylemek istedim... ama hiçbir zaman kendime kelimeleri söyletmedim."

Tekrar bana bakarak omuz silkti. "Sanki sana söylesem... gerçekmiş gibi... ve ben de değilmiş gibi davranmak istedim." Gözlerini kapattı ve başını salladı. "Sadece görmezden gelmek istedim... onu görmezden gelmek..." Sesi sertleşiyor, duygusallaşmaya başlıyordu. "Ama Hailey ona numaramı verdi ve bana her gün mesaj atıyor... her lanet olası gün..."

Gözlerini açarak yanaklarımı düşürdü ve burnunun kenarını sıktı. "Her gün bana mesaj gönderiyor ve ben her gün onu görmezden geliyorum." İç çekerek başını tavana doğru eğdi. "Ve tüm bunlardan o kadar yoruldum ki... Sadece beni yalnız bırakmasını istiyorum."

Başını eğerek yorgun bir şekilde nefes verdi. "Artık numaram onda olmasın diye numaramı değiştirmeyi bile düşündüm ama... seninle hâlâ konuşabilmek istedim. Ve sana *neden* değiştirmek istediğimi söylemeden tam olarak neden değiştirmek istediğimi söyleyemezdim." Omuz silkti. "Bu yüzden her gün unutmaya çalıştığım acı dolu mesajlar alıyorum."

Kellan tekrar iç çekti ve yüz ifadesindeki yorgunluğu gördüm. Bu eziyet onu etkilemeye başlamıştı. Babasından neden saklanmak istediğini anlayabildiğimi sanıyordum. Neden kin ya da nefret yüzünden onu bir daha görmek istemediğini de... Ama hayatının işkencesinin onu bu kadar yıpratmasına izin verdiğine inanamıyordum. Önümdeki yorgun adama bakarken, bu kader turuna başlayan enerjik adamı hayal etmeye çalıştım. Artık neredeyse iki farklı insandılar.

Burnunu çekti ve gözlerini ovuşturdu, açıkça yıkılmamak için savaşıyordu ve ben de omzunu ovaladım. "Bu seni öldürüyor Kellan, bunu görmüyor musun?"

Bana alaycı bir bakış attı, sanki aşırı tepki verdiğimi düşünüyordu ama sadece birkaç ay içinde ne kadar yıpranmış bir insana dönüştüğünü görmüyordu. "Hayır, öyle. Seni yiyip bitiriyor... Bunu şimdi görebiliyorum. Bu konuda kimseyle konuştun mu? Çocuklarla? Evan'la? Bunca zamandır bununla tek başına mı uğraşıyordun?"

Yere çökerek kanepeye oturmaya yöneldi. "Kime söyleyeceğim, Kiera? Herkes babamın annemle birlikte öldüğünü sanıyor." Bana bakarak omuz silkti. "Babamın gerçek babam olmadığını söyleyebildiğim tek kişi sensin." Yutkundu. "Sadece diğer insanların yanında kelimeleri çıkaramıyorum." Başını eğerek bana hüzünlü gözlerle baktı. "Sadece sen..."

Yanına oturup elimi dizine koydum. "Ama gerçek baban seninle iletişime geçti...? Bunu benden saklamak zorunda mıydın?"

Gözlerini kaçırdı. "İstemedim ve sana birkaç kez söylemeye çalıştım..." Arkasına baktı. "Sadece çok sertti... çok tazeydi." Başını eğerek fısıldadı, "Seni incittiysem özür dilerim..."

Başını bedenime yasladığımda gözlerimden yaşlar boşandığını hissettim. "Sorun değil... Anlıyorum." Nefes verirken ve kollarını bana sararken, "Noel günü... o mesaj gerçekten Griffin'den miydi?" diye fısıldadım.

Kellan kollarımda sertleşti, sonra geri çekildi. Gözleri parlıyordu, başını salladı. "Hayır... bu ondan geldi." Yanağımı kavradı, masmavi gözleri benimkileri aradı. "Yalan söylediğim için çok özür dilerim... Sadece sormanı istemedim... Hazır değilim."

Başımı salladım, daha fazla gözyaşı tenimden aşağı kayıyordu. "Tüm o mesajlar...?"

"Ondandı, söz veriyorum." Başını benimkine yaslayarak bana yumuşak bir öpücük verdi. "Hepsi ondan. İstersen onlara bakmana izin veririm, eğer

Bana inanmıyorsun ama sakladığım tek şey bu... Söz veriyorum." Beni tekrar öptü. "Söz veriyorum..."

Tüm korku ve şüphelerimin içimden eriyip gitmesine izin vererek dudaklarımı onunkilerle birleştirdim. "Sana inanıyorum," diye fısıldadım. Ve inandım da.

Yanağımdaki parmakları boynuma dolandı ve beni paylaştığımız öpücüğün içine çekti. Bu yakınlığı bir daha asla yaşayamayacağımızdan o kadar ki, onun tatlı tadının, sarhoş edici kokusunun tadını çıkardım. Ama ağızlarımız konuşmayı farklı bir yöne, daha fiziksel bir yöne kaydırmaya başladığında bile, hissettiği işkencenin kalıntılarıyla vücudunun titrediğini hissettim.

Dokunuşundan bir saniyeliğine ayrılarak, yüzüne bakmak için geri çekildim. Birlikte olduğumuzda her zaman olduğu gibi tutku vardı ama acı da vardı. "Onu görmek gerek Kellan. İlerleyebilmek için bu bölümü geride bırakmalısın."

Başını salladı, beni öpmek için eğildi, acıyı nasıl engelleyeceğini bildiği tek şey olan seksle dikkatini dağıtmaya çalıştı. Bir yanım boyun eğmek istese de onu geri itmek için kendimi zorladım. "Yapmalısın," diye tekrarlardım.

Gözleri kısıldı, ağzını kapattı. Derin bir nefes alarak başını tekrar salladı. "İşte tam da bu yüzden sana söylemek istemedim." İtiraz etmeye, onu yaratan ve sonra terk eden adamla konuşmanın Kellan'ın iyileşmesine yardımcı olacağını söylemeye başladım ama iki kelime konuşmama izin vermedi.

Ağzı kesin bir çizgiye oturdu, gözleri kesin bir kararla sertleşti ve tekrar başını salladı. "Hayır, tüm mantıksal nedenlerinizi ve felsefi bakış açılarınızı saklayabilirsiniz. O adamı *asla* görmeyeceğim. Anladın mı?"

Sonra ayağa kalktı ve uzaklaştı, konuşmanın kapısını öyle sert kapattı ki başımın sallandığını hissettim. Kellan hazır değildi ve olacağını da hiç sanmıyordum.

Bölüm

Yeniden Denemek

Kellan'a kendini toparlaması için birkaç dakika huzur verdim, sonra onu aramaya çıktım. Onu odasında, yatağında oturmuş, duvara bakarken buldum. Ne düşündüğünü, ne hissettiğini bilmiyordum. Yüzü boştu, ifadesizdi ve belki de hiçbir şey hissetmemeye çalıştığını düşündüm.

Kapı çerçevesine yaslanarak uzun saniyeler boyunca ona baktım. Varlığını kabul etmedi, sadece duvara bakmaya devam etti. İçimi çekerek, "İçeri girebilir miyim?" diye fısıldadım.

Nefes aldı ve bana baktı. Başını sallayarak duvara bakmak için geri döndü. Onun baktığı noktaya bakarken daha önce fark bir şey fark ettim. Duvarda, sıvanın duvarın geri kalanı gibi dokulu değil, pürüzsüz olduğu dairesel bir bölüm vardı. Yumruk büyüklüğündeydi. Kellan'ın duvarı yumruklayarak kendine zarar vermesi düşüncesinden nefret ederek dudağımı ısırdım. Ben buradayken olmamıştı, bu yüzden daha öncesine ait olmalıydı... belki de ailesi öldükten hemen sonrasına.

Yatakta yanına oturup başımı omzuna koydum. Önce hiçbir şey yapmadı, sonra içini çekti ve başını benimkinin üzerine koydu.

"Sert olduysa özür dilerim, Kiera. Ben sadece... beni bu konuda zorlama, tamam mı?"

Bu sırrı benden en başta neden sakladığının tam olarak bu olduğunu bilerek omzuna başımı salladım. "Pekâlâ, Kellan."

Birkaç dakika boyunca sessizce birbirimize yaslandık. Uzun zamandır kulağıma gelmeyen nefesini dinledim. Elimi kalbinin üzerine koydum, sadece sabit atışını hissetmek için. Gözlerimi kapatarak fısıldadım, "Ne kadar zamanın var? Geri dönmek zorunda kalana kadar mı?" Beni şaşırtmak için aniden gittiğini biliyordum ve yeni albüm hazırlıkları nedeniyle inanılmaz derecede meşgul olduğunu da biliyordum. Onunla çok fazla zamanım olmadığını hayal etmek zorundaydım.

Uzun bir iç çekişle bunu doğruladı. "Sabah uçağım var, yani birkaç saat içinde."

Gözlerimin yaşadığını hissettim. Geri döndükten sonra tekrar koparılıp alınması neredeyse çok acıydı. Ama gerçekten değil. Bu molaya ihtiyacımız vardı. Bu konuşmalara ihtiyacımız vardı. Gömleğini parmaklarımin ucunda tutarken, her şeyin farklı olmasını diledim. Keşke burada benimle kalabilseydi.

"Keşke gitmek zorunda olmasaydın..."

Başını benimkinden kaldırdı ve ben de ona baktım. Başını sallayarak kaşlarını çattı. "Hâlâ benimle olmak istiyor musun?" diye fısıldadı, cevabımdan korkmuş görünüyordu.

Gözlerimi kırıştıtarak yüzüne bakmak için geri çekildim. "Tabii ki." Elim yanağını okşamak için uzandı. "Ben sana aşığım. Elbette hâlâ seninle olmak istiyorum."

Gülümsedi ve yere baktı. "Sevilmesi en kolay insan olmadığımı biliyorum... Belki de yeterince yaşadığını düşündüm..."

Şaka mı yapıyordu? Gözlerine baktım, çökmüş, asık suratlı ve şaka yapmadığını anladım. Gerçekten de kendisinde sevilecek değerli bir şey görmüyordu. Ve neden sevsin ki, en çok sevdiği insanlar, ki ben onların zalimliklerine rağmen ailesini sevdiğine gerçekten inanıyordum, karşılığında ona zerre kadar sevgi verememişken. Bazen aile sevginin en acımasız biçimiydi, çünkü kimse sizi sizi yaratan insanlardan daha fazla incitemezdi.

Başını kaldırmaya zorlayarak bana bakmasını sağladım ve ona sıcak bir gülümseme verdim. "Seni sevmek Kellan, çok kolay, zahmetsiz." Gülümsemesi benimkiyle eşleşti, sonra kaşlarımı çattım ve iç çektim. "Sana güvenmek... işin zor kısmı bu."

İç çekti, gözleri düştü. "Her şeyi , değil mi?" "Ne demek istiyorsun?"

Tekrar bana bakarak omuz silkti. "Nasıl bir araya geldik, yalanlar, ihanetler... Daha başlamadan kendimizi mahvettik." Başını iki yana salladı. "Birbirimizi çok seviyoruz... ve birbirimize hiç güvenmiyoruz."

Benim de yaşadığım korkuların onun tarafından yüksek sesle dile getirildiğini duymak gözlerimi yaşarttı, midemi bulandırdı. Birlikte kalmamız mümkün müydü? Belki de kalmamalıydık. Aşk... her zaman yeterli değildi. Ve güven olmadan aşk... aşk bile sayılır mıydı? Belki de sahip olduğumuz tek şey şehvetti.

Onunla bir daha asla birlikte olamayacağımı hayal etmek, her şeyin burada bittiğini düşünmek beni aşırı heyecanlandırdı. Bitiremezdik...bitiremezdik. Birbirimizi seviyorduk. Bu sadece şehvet değildi. Onu o kadar çok seviyordum ki neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim.

Nefeslerim keskin çekişlerle gelirken kollarımı ona doladım. "Beni bırakma," diye yalvardım, konuşacak havayı bulduğumda.

Kellan kollarını aynı sıkılıkla bana doladı. Sesi çatlayarak mırıldandı, "Yapmayacağım... Beni istediğin sürece seninim, Kiera."

Geri çekilerek yüzünü avuçladım. "Sonsuza kadar, seni sonsuza kadar istiyorum."

Bana bakarken, sonunda bir damla gözyaşı yanağından aşağıya, parmaklarımın üzerine düştü. "Ben de bunu istiyorum, Kiera."

Dudaklarımı onun dudaklarına götürdüm, sadece ateşi değil, aramızdaki yoğun bağın ardındaki aşkı da hissetmeye ihtiyacım vardı. Anında içime doldu, göğsümde neredeyse acı verecek kadar büyüdü. Sessizce, dudaklarımız ve ara sıra burnumuzu çekişimiz tek ses olarak, birbirimizi soyduk.

Beni arşıflarının üzerine yatırdığında, gözleri vücudumun her yerini taradı. Bakışlarının genelde bana verdiği sıcaklık yoktu. Onu hâlâ yoğun bir şekilde istiyordum ama bedenimi, ruhumu yakan şey onunla bağ kurma ihtiyacıydı. Onu rahatlatmak için. Dünyada birinin onu önemsedğini ona göstermek. Beni tamamen çıplak ve açık bırakacak şekilde kendimi ona vermek istiyordum. Ve onun da benim için aynısını yapmasını istedim.

Yanağını kavrayarak onu üzerime çağırdım. Bacaklarımı onun etrafına sararken bakışlarımız kilitlendi. Yavaşça içime girdiğinde ikimiz de ağzımızı açtık ama ikimiz de gözlerimizi kapatmadık. Sessizce birlikte hareket etmeye başladığımızda yüzümü aradı. "Seni seviyorum Kellan... sadece seni" diye fısıldarken gözyaşlarının aktığını hissettim.

Gözleri yaşardı ve kısa süreliğine gözlerini kapattı. Gözlerini açarak mırıldandı: "Ve ben sadece seni seviyorum... Sadece seni seveceğim."

Beni öpmek için başını eğdi, vücutlarımız hala yavaş ve sabit hareket ediyordu. Ona olan aşkımın doruğa ulaştığını hissettiğimde elini tuttum ve sıkıca kavradım. O da beni aynı sertlikte sıktı. Hızımızı artırmak yerine yavaşlattığımızda, yaklaşan serbest bırakma ile titremeye başladım.

Kellan yanağını tuttu ve beni hızla öperken nefesini içine çekti. "Seni seviyorum. Tanrım, seni çok seviyorum..."

Hızlı bir nefes verdi, boşalırken vücudu titriyordu. Yoğunluk içimden geçerken onu sıkıca kavradım. Onu hayatın kendisinden daha çok sevdiğime dair tutarsız bir şeyler geveledim ve sevinç vücudumdaki her kası, her siniri, her hücreyi sular altında bırakırken bedenimi onun etrafında kenetledim.

Güzel duygularla karıncalanarak birbirimize yaslandık. Kellan sözünü esirgemedi bizi yeniden konumlandırdı ve bedenime doğru kıvrıldı. Saçlarını öperek, "Söz veriyorum senden bir daha hiçbir şey saklamayacağım" diye fısıldadı.

Başımı salladım ve onu öptüm, gözlerim yeniden yaşlarla doldu. "Ve söz veriyorum, ben de hiçbir şeyi saklamayacağım."

Başını salladı ve birbirimize sarıldık. Tekrar deneyecektik. Yapabileceğimiz tek şey buydu.

Uyandığımda dünyada en sevdiğim şey olan dumanı tüten bir fincan kahve neredeyse burnumun dibindeydi. Kellan yatağın tarafıma çömelmiş, fincanı bana uzatıyordu, yüzünde memnun bir gülümseme vardı ve ben dünyada en sevdiğim şeyin ne olduğunu tekrar düşündüm. Gülümseyerek fincanı görmezden geldim ve ona doğru uzandım.

"Selam," diye fısıldadım, dudaklarım hafifçe

onunkilere değdi. "Günaydın," diye fısıldadı.

Çok özlediğim bu sözlere kıkırdadım, sonra elindeki fincanı dikkatle aldım. Bir yudum alarak, "Sen Tanrı'nın bir lütfusun," diye mırıldandım.

Kıkırdayarak elini saçlarımda gezdirdi. "Sen ve kahve..."

Fincanı çekerken yüzüm kızardı. Bir gece önce pek uyumadığım için uykunun kalıntılarıyla savaşıyorak saatine baktım. "Uçağın ne zaman?"

Ona tekrar baktım ve daha geniş gülümsedi. "Birazdan gitmem gerekiyor." Ceketini çoktan giymiş olduğunu ve saçlarının yeni aldığı duştan dolayı hafif nemli olduğunu ancak o zaman fark ettim. Vay canına, sanırım son derece yorgundum. Ayrılık insana bunu yaptırıyor.

Oturduğum yerden kalktım, fincanımdaki kahveyi biraz karıştırdım. "Peki, ben hazırlanayım. Ben de seninle geleceğim."

Fincanımı telaşlı ellerimden kurtaran Kellan onu komodinin üzerine koydu ve başını bana doğru salladı. "Hayır, burada kalmanı ve rahatlammanı istiyorum." Ona kaşlarını çattım ve o da gülümsedi. "Aramızdaki her ayrılık uzun ve dramatik oluyor, sanki birbirimizi bir daha hiç görmeyecekmişiz gibi." Parmak ekleminin arkasını yanağımda gezdirdi. "Sanki... her anın tadını çıkarıyoruz çünkü ikimiz de bunun son olabileceğini düşünüyoruz."

Dudağımı ısırđım ve başıımı salladıım; ben de aynı şeyleri düşünmüştüm. Kellan aynı fikirde olduğumu görünce sırttı. "Öyleyse bu döngüyü kıralım." Derin bir nefes alarak daha dik oturdu. "Hoşça kal, tatlım. İşe gitmem gerekiyor."

Ona sırtıarak omuz silktim. "Görüşürüz."

Bana gülerek başını salladı ve bir öpücük için eğildi. "Yatağı benim için sıcak tut," diye mırıldandı ağızıma karşı. Öpücüğünü çektiğinde kıkırdıyordum. "İndiğimde seni ararım."

Başıımı salladıım. Sanki bir işaretmiş gibi, ceketinin cebindeki telefonu cızırdadı. Cebine baktım ve bir kaşıımı kaldırdım. Kellan gözlerini devirdi ve iç çekti. Telefonunu çıkarıp numaraya baktı. "Bu babamın sabah mesajı olmalı." Bana bir kaşıımı kaldırdı. "Eminim bir öğleden sonra ve bir de akşam mesajı olacaktır."

Okumadan bitirme düğmesine bastı. Kaşlarımı çattım. "Onları okumuyor musun bile?"

Burnunu çekerek telefonunu cebine geri koydu. "Hayır. Onları asla okumam ve cevap vermem." Başını eğerek bana baktı. "İşte bu yüzden sen cevap vereceğın zaman korktum. Onun cesaretlenmesini istemiyorum." Bana tamamen baktı. "Durmasını istiyorum."

Dudağımı sertçe ısırđım, itiraz etmek istiyordum ama Kellan'ın bu konuda kılını kıpırdatmayacağını biliyordum ve ona tekrar girişirsem çok kızacaktı. Başıımı salladıım, sonra iznim olmadan bir soru ağızımdan kaçtı. "Kız kardeşin onu görmezden gelmen hakkında ne düşünüyor?"

Kellan iç çekti ve yanımdaki yatağa oturmak için hareket etti. "İnatçı olduğumu düşünüyor. Bunu reddederek ona neden zarar verdiğimi anlamıyor..." Konuşmayı kesti ve telefonunu geri çıkardı. "Onunla her konuştuğumda benden ona bir şans vermemi istiyor."

"Akıllı kız," diye mırıldandım.

Kellan beni duydu ve bir kaşını kaldırdı. Bir tartışma başlatmak istemediğim için elimi telefona uzattım. "Okuyabilir miyim?" Kellan gözlerini kıstı ve hemen ekledim, "Cevap vermeyeceğim," omuz silktim, "ama en azından birinin okuması gerektiğini hissediyorum."

Kellan bir süre düşündükten sonra yavaşça telefonunu bana verdi. Bana gösterdiği bu güven karşısında sevinçten uçmak istedim. Belki de bizim için hâlâ umut vardı. Bu güvene ihanet etmek istemediğim için telefonu bir elimle tuttum, gelen kutusuna ulaştım ve cevapsız mesajı açtım. Sonra telefonu avucumun içinde tuttum, tüm metin yazma rakamlarım cihazdan uzaktaydı.

Kellan'ın reddettiği mesajı okudum ve gözlerim yaşardı. *'Lütfen, bugün benimle konuş. Sana anlatmam gereken çok şey var.'*

Dudağımı ısırarak diğerine geçtim. *"Kızgın olduğunu biliyorum ama lütfen beni dışlama."*

Ve bir başkası. *'Eğer izin verirsen hayatının bir parçası . Lütfen beni ara.'*

Birkaç tanesine daha göz attım ve hepsi birbirine benziyordu -seninle konuşmam gerek, lütfen beni ara, açıklamak istiyorum- ve hatta Kellan'ın telefonundaki kayıtlı mesajların sonuna yakın bir tanesinde şöyle yazıyordu: *'Ayrıldığım için pişmanım. Bunu telafi etmeme izin ver... oğlum.'*

Bunun üzerine bir damla gözyaşımı silmek zorunda kaldım. Noel sabahı tarihli bir mesajdı. Eğer Kellan okumama izin verseydi... tüm bu aylar süren sırlar ve saklanan gerçekler yaşanmayacaktı. Kellan ve benim aramdaki şeyler bu kadar gergin olmazdı.

Tepkimi gören Kellan, "Ne... ne dedi?" diye fısıldadı.

İçimi çekerek başımı salladım ve telefonu ona uzattım. Cebine koyarken telefona bakmadı. "Sadece açıklamak için bir şans istiyor. Seni tanımak istiyor." Elimini yanağına koydum. "Seni terk ettiği için pişman, Kellan."

Kellan'ın gözleri buğulandı ve başını salladı. Birkaç kez yutkunduktan sonra ayağa kalktı. "Artık gitmeliyim."

Ona, o karamsar, muhteşem, duygulu adama bakarak gülümsedim ve bir gün babasını içeri alacağını umdum. Derin düşüncelere dalmış gibi görünen Kellan, ben adını seslendiğimde kapıdan çıkmak üzereydi. Gövdemin etrafına sardığım hafif çarşafın altında çıplak bir halde yatağına yayılmış olan bana baktı ve keyifle gülümsedi.

"Sadece turunuzun sonunda size şans dilemek ve şunu söylemek istedim..." Dudağımı ısırdım ve o daha geniş gülümsedi. O anki şaşkınlığına rağmen mutluluğunu görünce kıkırdadım. "Döndüğünde burada olacağım." Gözlerimle evini işaret ettim.

Görüş açısı benimkini takip etti ve bana gülümsedi. Odaya geri adım atarak, "Benim yanıma mı taşınyorsun?" diye sordu.

Başımı salladım, kollarımı dizlerime sararken daha çok kıkırdadım. O gittiği anda buna karar vermiştim ama son olaylar bu kararımı pekiştirmişti. Bana başını salladı, sonra ceketini çıkardı. Gömleğini çıkarıp kot pantolonunun düğmelerini çözmeye başladığında kafam karışmış bir şekilde ona baktım.

"Ne yapıyorsun? Gitmen gerektiğini sanıyordum?"

Bana sırtarak yatağın kenarına doğru süründü ve vücudu benimkinin üzerinde gezinirken beni sırtüstü yatırdı. "Beş dakikam var."

Ağzı benimkinin üzerindeydi ve dudaklarının altında kıkırdadım. "Beş mi?" Parmakları beni keşfetmeye başladığında nefes nefese sordum.

Ayakkabılarını tekmeleyerek, "Tamam, on beş o zaman." diye mırıldandı. Kot pantolonunu çıkarıp hızla benimle birlikte çarşafın altına girdi. Sıcak, sert vücudu benimkiyle çarpışınca kıkırdadım. Dün gece ne kadar sessiz olsak da bu sabah bunu telafi ettik.

Neredeyse yarım saat geride koştu... ama buna değdi.

O evden ayrıldıktan sonra kim bilir ne kadar süre Kellan'ın yatağında kaldım. Üzerine uzanmış, eşyalarımı nereye düşünürken Kellan'ın telefonunun alt katta çaldığını duydum. Cep telefonumun evde olduğunu hatırlayarak, Kellan'ın çoktan aşağıya inmiş olabileceğini ve bana iyi olduğunu bildirmeye çalıştığını düşündüm.

Çarşafını burrito tarzı sararak mutfaka koştum. Zamanında yetiştiğimi umarak nefes nefese ahizeyi kaldırdım. "Alo?" Nefes nefese kaldım.

"Kiera... iyi misin?"

Tanıdık bir aksan kalbimi ısıttı ve gülümsedim. "Selam Denny. Evet, ben iyiyim."

Uzun bir duraklama. "Emin misin?"

Kellan'a verdiğim veda öpücüğünü hatırlayarak iç geçirdim. "Evet, eminim."

Biraz güldü ve muhtemelen bana başını salladığını anladım. Denny muhtemelen bir kez daha ilişkisinin bu kadar karmaşık olmamasından memnun olduğunu düşünüyordu. Bazen ben de benimkinin öyle olmamasını diliyordum; ilişkimizdeki ateşli sıcaklık bazen ikimizi de yakıyordu. Ama Kellan'la birbirimize duyduğumuz aşkı hiçbir şeye değişmezdim. Zaten sağlam, rahat bir ilişkim vardı ve bu yeterli olmamıştı. Karmaşık ya da değil, Kellan ve benim birbirimize ihtiyacımız vardı.

Denny kıkırdayınca içimi çektim ve ekledim, "Kellan ve ben dün gece her şeyi konuşma fırsatı bulduk... iyi bir konuşmaydı. Yeniden birlikteyiz, artık sırlarımız yok."

"Güzel, bunu duyduğuma sevindim. Ben de biraz şaşırdım. Seni bir savaş alanının ortasına bırakıyormuşum gibi hissettim." Tekrar kıkırdadı ve elini çenesinde gezdirdiğini hayal ettim. "Bu sabah senin için oldukça endişelendim, özellikle de mesajlarıma cevap vermediğinde. Cep telefonunu muhtemelen evde unuttuğunu fark edince, seni burada arayabileceğimi düşündüm."

"Oh, evet, sanırım dün gece oradan kaçtım..." Dudağımı ısırarak için durakladım. "Hey, Denny, yanımda olduğun için çok teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyüktü. Hâlâ umursuyor olman benim için çok şey ifade ediyor. Her şeye rağmen hâlâ umursuyorsun."

Kulağıma yumuşak bir iç çekiş geldi. "Seni her zaman önemseyeceğim, Kiera. Artık birlikte olmayabiliriz ama kaybolduğunda arayabileceğin kişi hâlâ benim, tamam mı?"

Telefon kablosunu parmağıma dolayarak gülümsedim. "Evet... Ben de Denny. Benimle her zaman konuşabilirsin."

"Biliyorum." Sesi çok sıcak ve yatıştırıcıydı, tamamen stresten arınmış gibiydi. O gerçekten iyiydi. İkimiz de iyiydik. Denny'nin sesi meraka dönüşerek sordu: "Kellan orada mı? Ortalık sakinleştiğine göre belki de onunla konuşmalıyım."

Biraz iç çekerek başımı salladım. "Hayır, bu sabah erkenden ayrıldı. Hemen geri dönmek için uçağa yetişmesi gerekti."

Denny biraz rahatlamış bir sesle nefes verdi. Belki de Kellan'ın gerçekten sakinleştiğini düşünmüyordu, en azından konu kendisi olduğunda. Muhtemelen Kellan'la konuşursa yine azar işiteceğini düşünmüştü. Burayı araması bile oldukça cesurcaydı. "Hızlı bir yolculuk," diye mırıldandı.

Başımı salladım. "Evet, meşgul bir adam." Bunu söylerken gülümsedim, Kellan'ın hayatında yaklaşan tüm maceraları düşündüm. Belki de birlikte paylaşacağımız maceraları.

Sesimdeki gülümsemeyi duyan Denny'nin aksanı kalınlaşarak sordu: "Şimdi gerçekten iyi misiniz? Sadece bir konuşmadan sonra mı?"

Durdum, düşündüm. "Bir konuşmadan daha fazlası gerekecek ama" diye omuz silktim, "konuşuyoruz ve asla durmayacağız. İkimiz de bunu istiyoruz ve bunun için savaşıyoruz."

Denny göremese de, umut dolu açıklamam karşısında çenemi tuttum ve çenemi kaldırdım. Denny etkilenmiş gibi bir ses çıkardı ve ben onun gülümseyip başını salladığını hayal ettim. "Değişmişsin... Büyümüşsün." Sessizce gülerken, bana alamet-i farikası olan şapşal sırtışını yaptığını biliyordum. "Olgunluk sana yakışıyor."

Dudaklarımı büzdüm, keşke burada olsaydı da yorumu için onu tokatlayabilseydim, sonra belki de o kadar olgun olmadığımı düşünerek onunla birlikte güldüm. "Evet, eğer derse zamanında yetişmek istiyorsam gitmeliyim." Dramatik bir şekilde iç çektim, yükümlülüklerim olduğunu ve gerçekten istesem bile bütün gün Kellan'ın yatağında yatamayacağımı hatırladım. "Bazılarımızın hâlâ mezun olmak için çalışması gerekiyor."

Akademisyenliğin baskı ve stresini üzerimden atmaya çok yaklaştığım için kulaktan kulağa sırtıyordum. Geriye sadece hayatımın geri kalanında ne yapacağıma dair baskılar kalmıştı... ama her üniversite mezunu gibi bununla daha sonra ilgilenecektim.

Denny yorumuma gülerek hak verdi ve bana şans diledi.

Birbirimize veda ettik ve telefonu kapattım. Uzun ve sıcak bir duş aldıktan sonra Kellan'ın evinde sakladığım yedek kıyafetlerle giyindim. Parmaklarımı kot pantolonumun ceplerine soktuğumda, birinin altında bir şey hissettim. Başımı sallayarak küçük bir defter kâğıdı parçası çıkardım. Üzerinde Kellan'ın şaşırtıcı derecede düzgün el yazısıyla yazılmış son bir not vardı.

"Bugün seni sevdiğimi unutma."

Aptal gibi gülümseyerek hatırayı cebime geri koydum ve okul için hazırlanmayı bitirdim.

Son birkaç saat içinde o kadar çok şey olmuştu ki, yazı dersine gitmek gibi sıradan bir şey yapmak bana biraz tuhaf geliyordu. Denny hakkındaki sırrım ortaya çıkmıştı. Kellan'ın babasıyla ilgili sırrı ortaya çıkmıştı. Etrafında dolaşan bir sürü fahişeye ilgili olarak ona güvenmeyi deneyecektim ve o da eski sevgilimle sadece arkadaş olmam konusunda bana güvenecekti.

Bu bizim için destansı bir şeydi ve doğru yönde atılmış büyük bir adımdı. Belki çok erkendi ama geleceğimiz hakkında iyi hissediyordum. Hayır, ben harika hissettim.

Kapıya doğru ilerlerken biraz sekerek durdum ve Chevelle'in anahtarlarını aldım. Kellan onları, yıllar önce burada birlikte yaşarken çeşitli araba anahtarlarımız için sık sık çöplük olarak kullandığımız yarım ay masanın üzerine atmıştı.

Dün gece ödevlerimi Kellan'a götürmediğim için Kellan'ın evini kilitledim, Kellan'ın arabasını çalıştırdım ve kendi evime doğru yola çıktım. Yani, şimdilik benim evime. Kız kardeşime bebek için bir odasının boş olduğunu söylemem gerekecekti. Bunun bebeği doğurma kararını kolaylaştırıp kolaylaştırmayacağından emin değildim. Daha fazla yeri olacaktı ama tek başına olacaktı. Sayılır. Gerçekten yalnız kalmasına asla izin vermezdim.

Kapıyı açtığımda mutfaktaydı. Cesaretini toplamış, yine hamilelikle ilgili kitabı okuyordu. Okuduğu bölüm çok korkutucu olmamış olmalıydı, yüzünde küçük bir gülümseme vardı ve bir eli karnındaydı.

Yatağa daha saygın bir saatte girmeye başladığından beri onu daha erken bir saatte kalkmış görmeye alışkın olduğum için ona gülümsedim. "Selam, abla."

Kitabından başını kaldırdı, gözlerinde küçük yaşlar vardı. "Hey, Kiera. Bebeğin yaklaşık bir üzüm büyüklüğünde olduğunu ve şimdiden el ve ayak parmaklarını oluşturmaya başladığını biliyor muydun?"

Okuduğu kitaba bakmak için yanına gittiğimde gülümsedim. "Kız mı?" Dişil zamirini yakalayarak rahatça sordum.

Elini havada sallayarak bana bir kaşını kaldırdı. "Evet, bir kızım olacak." Başını iki yana salladı. "Bu dünyaya bir Griffin daha getirmem mümkün değil."

Gülümsememi belli ettim, bu konuda söz hakkı olduğunu düşünmesi beni eğlendirdi. Yine de haklı olmasını umuyordum. İfadesinin kesinliği de beni mutlu etti. Bir kızım *olacağını* söylemişti. Hamileliği daha önce olmadığı bir şekilde kişiselleştirmişti. Karnında büyüyen bebekle bağ kuruyordu. Bu kesinlikle iyi bir şeydi.

Onu etkileyecek hiçbir şey söylemeden çantamı yemek masasının üzerinden aldım. Kız kardeşimin gözlerinin beni izlediğini hissediyordum ve yüzümde hüznü bir gülümseme olduğunu biliyordum. Kellan ve hakkında uzun zamandır hissetmediğim kadar iyi hissediyordum.

Kitabını yere bırakan Anna kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu... giderek büyüyen göğsünün. "Eve yeni mi geliyorsun? Dün gece neredeydin?" Bunu söylerken gözlerini kıpmıştı, sanki Denny ile birlikte olduğundan emin gibiydi.

Kollarına sarıldığım kişiye gülümseyerek omuz silktim. "Kellan'da kaldım."

Gözlerini kırpmıştı. "Oh... yalnız mı?"

Daha geniş gülümseyerek başımı salladım. "Hayır..."

Kellan'ın vücudumdaki parmaklarını, boynumdaki dudaklarını hatırlayarak daldım. Anna yüzümdeki memnun ifadenin tek bir anlama geldiğini anladı ve kafama bir şaplak indirdi. "Kahretsin, Kiera. Denny ile takıldın, değil mi?"

Kafamı ovuşturarak kaşlarımı çattım ve onu tokatlamayı düşündüm. Elimi tutan tek şey karnındaki bebek oldu. "Hayır, yapmadım, teşekkür ederim." Kaşlarını çatarak bana bakarken dolgun dudakları mükemmel bir dudak büküşü oluşturdu, gözlerimi devirdim ve durumu açıklığa kavuşturdum. "Kellan dün gece bana sürpriz yapmak için uçakla geldi. Geceyi onunla geçirdim."

Bunu söyledikten sonra kızardım, ateşli gecemiz beynimde tazeydi. Anna tekrar gözlerini kırpmıştı. "Oh...oh!" Bana sarıldı. "Oh, çok rahatladım. Kendini bir aşk üçgenine daha soksaydın seni öldürecektim." Onu yuvarlayarak

başını iki yana salladı. "Özellikle *de aynı* aşk üçgeniyse." Sırtarak ekledi, "Eğer bir aptal olacaksan... en azından dallanıp budaklan."

O zaman ona tokat attım ama sadece koluna.

Kellan'ı ve aramızda konuşulan her şeyi düşününce yanaklarımın ısındığını hissettim. Dün gecenin Anna'nın hoşuna gitmeyecek bir kısmı vardı, Kellan'a söylemek istemediğim ama kendimi savunmak için söylemek zorunda kaldığım bir kısmı.

Ben dudağımı ısırırken Anna kaşlarını çattı. "Ne?" diye sordu temkinli bir şekilde. "Kızma..."

Anında çılgına döndü. Ellerini havaya kaldırarak bağırdı, "Ona sen söyledin! Kellan Griffin'in en iyi arkadaşı ve sen ona söyledin öyle mi? Kiera!"

Sert ses tonundan geri adım attım, sonra kendi kaşlarımı çattım. "Kellan, Griffin'in en iyi arkadaşı mı? Gerçekten mi?" Kellan en iyi ihtimalle başçısına karşı her zaman hoşgörülü görünmüştü.

Anna başını ellerinin arasına aldı. "Lanet olsun, Kiera, söz vermiştin."

Kendimi kötü hissederek elimi omzuna koydum. "Özür dilerim,

yapmak zorundaydım." Parmaklarının arasından bana ters ters

baktı. "Mecbur muydun?"

İç çekerek elimi onun bedeninden çektim. "Kellan test çantasını buldu..." Benden ayrıldığı zamanki yüz ifadesini hatırlayarak kaşlarımı çattım. "Hamile olduğumu sanıyordu..."

Anna hemen sinirli tavrını bıraktı, nefesi kesilirken elleriyle ağzını kapattı. "Tanrım, Kiera... Özür dilerim. Hiç düşünmemiştim... Çok özür dilerim." Ona güçsüzce gülümsedim ve o da omzuma dokundu, artık yüzünde sadece endişe vardı. "Siz iyi misiniz? Hâlâ... birlikte misiniz?" diye fısıldadı.

Vedalaşırkenki sırtışını düşünerek başımı salladım. "Evet, biz... konuştuk." Konuştuk, suçladık, ağladık, bağırdık... seviştik.

Rahatlayarak nefes verdi ve gülümsedi. "Oh iyi, bunu düşünmekten nefret ediyorum..." İçinde bulunduğu durumu hatırlayınca yüzü tekrar sertleşti. "Griffin'e bir şey söylemeyecek, değil mi? Ona söylememesini söyledin, değil mi?"

Başımı öne eğdim ve Kellan'a özellikle müstakbel babasına hiçbir şey söylememesini söyleyip söylemediğimi hatırlamaya çalıştım. "Şey, işler biraz yoğundu ve ben aslında..."

Omzumu geri itti. "Kiera?"

Değişen ruh haline kaşlarımı çatarak başımı salladım. "Ona evlat edinmeyi düşündüğünüzü söyledim, bu yüzden eminim siz karar verene kadar Griffin'e hiçbir şeyden bahsetmeyecektir."

Ağzı açık kaldı ve bir eli bilinçsizce karnına gitti. "Onu vermeyi düşündüğümü ona söyledin mi? Neden ona söyledin ki?"

Tepkisi ilgimi çekince, "Hamileliğimi ona neden hemen söylemediğimi bilmek istiyordu," dedim. Başımı salladım. "Aramızda çok fazla gerilim vardı ve yalan söyleyemezdim. Özür dilerim, ona gerçeği söylemek zorundaydım."

Başını salladı, sonra masanın yanındaki katlanır sandalyeye oturdu. Gözleri hemen yaşlarla dolmaya başladı. "Şimdi de Kellan benim berbat biri olduğumu mu düşünüyor? Bebeğimden vazgeçtiğim için..."

Yutkundu, hıçkırıklarını bastırdı ve ben onun önünde çömeldim. Ellerini tutarak başımı salladım. "Hayır, tabii ki hayır. Kellan... anlıyor." Kellan'ın anlayıp anlamadığından emin değildim ama Anna'ya başka bir şey söyleyemezdim, kendini kaybetmenin eşiğindeydi.

Gözlerinden yaşlar süzölmeye başlarken birkaç kez başını salladı. Sonra ruh hali başka bir yöne kaydı. Her şey o kadar hızlı oldu ki, neredeyse kamçılanıyordum.

Ayağa kalktığında yüzü anında alev almıştı. "Kellan'ı aramalı ve çenesini kapalı tutmasını sağlamalısın!"

Hızlı hareketi dengemi kaybetmeme neden oldu ve yerdeki yeni koltuğumdan ona baktım. "Ne?"

Çantamı karıştıran Anna telefonumu buldu ve bana doğru fırlattı. "Ara onu! Ne yapman gerekiyorsa yap!" Parmağıyla vücudumu işaret etti. "Duvarlardan sürekli duyduğum o ağır nefes alıp verme ve inleme şeyini yap, ne yapman gerekiyorsa yap!" Beni işaret etti ve ekledi, "Ama o koca ağzını kapalı tuttuğundan emin ol!"

Ağzım bir karış açık kaldı. Aman Tanrım! Telefon seksini duymuş muydu? Tanrım, buradan çıktığımda çok mutlu olacaktım. Telefonu açtım ve Kellan'ın numarasını çevirdim. Birkaç kez çaldıktan sonra, "*Selam, ben Kellan. Muhtemelen sahnedeyimdir ya da sevgilimle sevişiyorumdur. Bana bir mesaj bırak, sana geri döneceğim... eğer istersem.*"

Değiştirmesi için defalarca yalvardığım mesaja gülümsedim. "Selam Kellan, benim. Anna, Griffin'e söylediğin için çıldırıyor..." Anna bana ters ters baktı ve ben de "Beni ara, tamam mı?" diye mırıldandım.

Telefonu kapattıktan sonra başımı salladım. "Gruba geri dönüyor. Muhtemelen havadadır ya da bir yere inmek üzeredir."

Huysuzca iç çekti ve ben de onu teselli etmeye mi çalışsam yoksa ondan kaçsam mı diye düşünerek ayağa kalktım. Bugün ruh halinin daha fazla değişmeyeceğini düşünerek, şansımı deneyip ona iyi haberi vermeyi düşündüm. Okula gitmem gerektiği için çantamı kaptığım gibi ondan uzaklaşmaya başladım.

"Onu bugün daha sonra deneyeceğim, tamam mı?" Anna başını salladı, kollarını yeniden göğsünün üzerinde kavuşturdu. Ya şimdi ya hiç diye düşünerek hemen ekledim: "Sana söylemeliyim, böylece ayarlamalar yapmak için bolca vaktin olur ama... Kellan'ın yanına taşıyıyorum."

Ağzının açık kaldığını görecektir kadar bekledim, sonra kapıyı çekip hızla kaçtım. Koridorda kaçarken küfürler duyduğumu sandım.

Okulun otoparkında arabasını kapattığım sırada Kellan beni geri çağırdı. O sınıfa ya da bu sınıfa giden okul arkadaşlarımı izlerken, onların hayatlarının da benimki kadar dramatik olup olmadığını merak etmekten kendimi alamıyordum.

Hafif bir nisan yağmuru ön camıma çarpıyor, dairesel şekiller oluşturarak uzun akıntılara dönüşüyordu. Arabamın yalnızlığından görebildiğim banketler boyunca çiçekler açmıştı, yaprakları nemi karşılamak için açılmıştı. Buraya ilk geldiğimde çiseleyen yağmurdan nefret etmiş, sıcaklığı ve kuruluğu tercih etmişim ama yağmurla sarmalanmış o kadar çok güzel anım vardı ki, ben de en az yerel halk kadar onu kucaklamaya başlamıştım.

Kulağıma dayadığım cep telefonu Kellan'ın sıcak kahkahasıyla doldu. Sesi, çatıya vuran damlaların hafif çınlamasıyla birleşince aklıma Kellan'ın bir görüntüsü geldi; ıslak, saçları gözlerinin etrafına kaymış, dudaklarının arasından damlalar süzülüyordu...

"Hey, daha yeni . Beni şimdiden özledin mi?"

Onu delicesine erotik bir şekilde hayal ettiğimde, boğuk bir şekilde

güldüm. "Her zaman." "Kız kardeşinin çıldırdığını mı söylemiştin?"

İçimi çektim, bir elimi saçlarımda gezdirdim. "Evet, sadece Griffin'in öğrenmesinden korkuyor... ona söylemeye hazır olmadan önce."

Kellan da iç çekti. "Yapmazdım... bu benim paylaşacak sırrım değil."

Gülümsedim, bu yorumu *ona* neden söylemediğimi de anladığı anlamına geliyordu. "Şey, sanırım ona söyleyecek ve sanırım bunu saklayacak... ya da ona, Anna bir kızı olacağına ikna olduğu için söylemeliyim."

Kellan kıkırdadı. "Umalım da öyle olsun. Bence üzerine titreyeceği bir kız bebek Griffin'in tam da ihtiyacı olan şey."

"Bir gün kız bebeğin olsun ister misin?" diye sordum, sonra da kızardım. Ona henüz çocuk sormak istememiştim. Her seferinde bir adım, Kiera.

Bir an sessiz kaldı, sonra, "Evet... bir kız ya da bir oğlan iyi olurdu, ama... evet, çocuk istiyorum."

Yumuşak bir şekilde kıkırdadım. "Ben de," diye fısıldadım. Aramızda rahat bir sessizlik geçti ve derse gitmem gerektiğini bilerek iç çektim. "Gitmeliyim... iyi miyiz?"

Kellan bana yumuşak bir kahkaha attı. "Gitmeden önce seni bu konuda ikna edemedim mi? Gerçekten mi? İkna olmuş gibiydin." İkna olmuşluğumun y kafamın içinde yankılanırken yanaklarımın ısındığını hissettim. Ben cevap vermeden Kellan, "Evet, Kiera... Bence hiç olmadığımız kadar iyiyiz," dedi.

Gülümseyerek başımı eğdim. "Denny şehre dönmüş olsa bile mi?" Dudağımı ısırdım, bu konuyu açmaktan nefret ediyordum ama açmam gerektiğini de biliyordum. Kellan ve ben zor konuşmalardan saklanamazdık. Ve Denny'nin artık zor bir konuşma olmasına gerek yoktu.

Kellan içini çekti, sesi memnuniyet doluydu. "Evet, Denny şehirde olsa bile. Bilmiyorum Kiera, ama Denny artık beni endişelendirmiyor. Belki... belki de sana gerçekten güveniyordumdur."

Omuzlarımdaki yükün hafıflediğini hissederek nefes verdim. "Bunu söylediğini duyduğuma çok sevindim Kellan, çünkü gerçekten öyle bir şey yok. Hiç kimse... hiç kimse seninle kıyaslanamaz, Kellan. Kimse yanına bile yaklaşamaz."

İnledi. "Tanrım, şeyler söylediğinde keşke yatağıma geri dönseydik dedirtiyorsun bana." Kıkırdadım ve bu sefer iyi bir sıcaklıkla kızardım. Kıkırdayarak ekledi, "Ben de aynı şekilde hissediyorum, Kiera. Benim gözümde hiç kimse sana yaklaşamaz... hiç kimse."

Gözlerimi kapattım, sözleriyle, kalbiyle her türlü şüphenin ötesinde ısınmıştım. "Seni seviyorum. Birkaç hafta sonra görüşürüz."

"Tamam, ben de seni seviyorum."

Bölüm

Şüphe Yok

Belki de ilişkimizdeki şüphelerin ortadan kalkmasıydı, ama sonraki birkaç hafta uçup gitti. Ne olduğunu anlamadan Mayıs ayının sonuna gelmiştik ve Kellan'ın turnesi bitmişti. Tüm çocuklar, albüm kayıtları için Los Angeles'a gitmeden önce kutlama amaçlı bir hafta sonu geçirmek üzere Seattle'a geri döndüler. Kellan beni arayıp geleceğini söylediğinde oldukça şaşırmıştım. Bana albümden ilk bahsettiğinde sanki doğrudan oraya gidecekmiş gibi konuşmuştu. Justin ve grubunun da onlarla birlikte geleceğini söylediğinde daha da şaşırdım ve utandım. Görünüşe göre iki grup yolda çok iyi anlaşmıştı. Çok şaşırtıcı değil, sanırım. Kellan hem erkekler hem de kızlar için anlaşılması kolay biriydi.

Hepsi içeri girdiğinde bir Perşembe gecesi idi. Tezgâhta Jenny ve Kate ile konuşurken, ön kapıların açıldığını duyduğumda irkildim. Gözlerim hemen onlara kaydı ve her yanıma heyecan kapladı.

Griffin az önce kapıları açmıştı, tıpkı D- Bags'in buranın demirbaşı olduğu zamanlarda yaptığı gibi. Onu, sarayının önünde bir kral gibi dikilirken görmek kalbimi yerinden oynatmadı. Hayır, egomanyaktan birkaç adım sonra kimin içeri gireceğini bilmekti.

Bar tamamen sessizleştiğinde Griffin, "Efendiniz geri döndü... artık bana tapabilirsiniz," diye haykırdı.

Salonda bir kahkaha tufanı koptu ve insanlar geri dönen rockçıları karşılamak için ayağa kalkarken gürültü yeniden başladı. Griffin, Matt tarafından sertçe öne doğru itildi. Kuzenine kaşlarını çatarak bakan Matt, odanın dört bir yanında adının bağırılmasını selamlamak için elini kaldırdı. Sonra da

hemen eski masalarına doğru gitmeye başladılar, belli ki spot ışıklarından uzaklaşmak istiyorlardı.

Griffin Matt'e kaşlarını çatarak baktı, ta ki kızları rahatsız edecek bir masa bulana kadar. Evan, Kellan'la birlikte sallanan ön kapıdan içeri adım attı, ikisi de kahkahaların ortasında gülümsüyordu. Kalabalık, dört grup üyesi de tekrar aralarına girdiğinde düpedüz tezahürat yaptı. Kellan salona şöyle bir baktı, el sallayarak ve başını sallayarak onları onayladı. Evan başını salladı, sanki tüm bu olanları hâlâ anlayamamış gibiydi. Sonra nazik adam kız arkadaşını gördü.

Kulaklarında ölçü aletleri ve kaşında yeni bir piercing olan ağır dövme rockçı, Jenny kollarına atladığında eridi. İkisi yeniden bir araya geldiğinde ciyaklamalar, kıkırdamalar ve bolca kahkaha vardı.

Etraftaki diğer kızlar benden önce Kate'i barın yanında bırakıp erkeğimin yanına giderken ben de kıkırdıyordum. Bana doğru geliyordu, sırtışı benimki kadar genişti. Karşılaştığımızda yanaklarımdan tuttu ve ağzımı kendine çekti. Sıcak dudaklarından sadece bir saniye önce kokusu bana çarptı. Ağzı benimkiyle senkronize bir şekilde hareket ederken beni kendisine doğru tuttu, dili bana sürtünmek için içeri girdi. Parmaklarım onun dağınık saçlarını karıştırmak için uzandı ve kalın, açık kahverengi saç tellerini karıştırdı.

Elleri saçlarımdan arasından geçerken, vücudu benimkinin uzunluğuna bastırmak için öne doğru ilerlerken, yavaş yavaş çok halka açık bir yerde olduğumuzu hatırlamaya başladım. Yine de öpüşmeyi bırakmadım. Hatta insanların bizi izlerken çıkardıkları çığlıkları ve ısıkları bile duymazdan gelmeyi başardım. Buna bir son vermeye ancak Kellan'ın elleri vücudumda gezinmeye başladığında karar verdim.

Parmakları popomu sıktığında onu geri ittim. Gülümseyerek ama nefes nefese, bir kaşımı kaldırıp uyardım. O da aynı derecede nefessiz bir şekilde omuz silkti, sanki kendine engel olamıyormuş gibiydi. Kıkırdayarak ona yumuşak, herkesin görebileceği bir öpücük verdim.

"Buradasın," diye nefes aldım.

Nazik öpücüğüme karşılık verdi. "Olmak istediğim başka bir yer yoktu."

Önümüzdeki birkaç hafta içinde yapması gereken çok şey olduğunu, grubunun ilk albümünü hazırladığını bildiğimden başımı salladım ve gülümsedim. Belki de samimi anımızın sona erdiğini gören barın müdavimleri Kellan'ın yanına gelip onu grubun başarısından dolayı tebrik etmeye başladı. Sağlı sollu el sıkışıyor, gülümsüyor ve sanki hiç gitmemiş gibi sohbet ediyordu.

Kendi kendime gülümseyerek onu yalnız bıraktım. Ön kapılar tekrar açıldığında Kellan Sam'e sarılıyordu. Kapılar açılmaya başladığında tam önünde duruyordum ve tokat yememek için aceleyle geri çekildim. Bara kimin girdiğini gördüğümde olduğum yerde donup kalmak ya da kaçıp saklanmak istedim. Aşırı tepki verdiğimi, insanların ne iş yaparlarsa yapsınlar sadece insan olduklarını bilerek gülümsedim ve bara giren ikinci rock yıldızı grubuna yaklaştım.

"Merhaba Justin. Seni tekrar görmek güzel." Önümde duran ve gülümseyerek bara bakan yirmili yaşlardaki beş adamı tarayarak, "Size içecek bir şey getireyim mi?" diye sordum.

Justin'in solgun gözleri benimkilerle buluştu ve başını salladı. "Evet, elinizde ne varsa ondan bir sürahi alacağız. Teşekkürler, Kiera." Yanımdan geçerken omzuma hafifçe vurdu.

Genç bir kız gibi değil de bir yetişkin gibi konuştuğum için kendimle gurur duyarak iki grubun buluşmasını izledim. Kellan ve Justin el sıkıştılar ve erkeklerin en sevdiği masada birbirlerinin yanına oturdular. Diğer çocuklar masanın yanına yayılmış, hayranlarıyla ya da birbirleriyle konuşuyorlardı. Justin'in grubunun eklenmesiyle bile, D-Bag'leri burada görmek çok doğaldı ve aynı zamanda uzun süredir yok oldukları için doğal değildi. Geri dönmelerini sevdim.

Kellan ve Justin'in kombinasyonuna sanki ikisi de masada çırılçıplak oturuyormuş gibi bakan Rita'ya emri tekrarladım. Bazı şeyler hiç değişmiyor. Gözlerini gruptan ayırmadığı için adamların içkilerini kör etmesini beklerken, birinin bana yaklaştığını hissettim.

Kate kolumdan tutarak beni kendisine doğru çekti. "Kellan'ın yanındaki kim biliyor musun, Kiera?"

Şaşkın yüzüne gülümseyerek başımı salladım. "Evet, onunla birkaç kez karşılaştım... iyi biridir."

Topaz gözleri olabildiğince açıldı. Rita'nın yavaşça tepsime koyduğu sürahiye bakarak kekeledi, "Beni tanıştırmalısın... cidden."

Başımın tepsiyi göstererek almasını işaret ettim. "Sorun değil, beni takip edin."

Birasını şişede içmeyi tercih ettiği için Kellan'ın bira şişesini aldım, Kate de sürahi ve bardaklarla beni takip etti. Kendimi bile şaşırtan bir güvenle Kate'i rock yıldızlarının yanına götürdüm ve onu misafir grupla tanıştırdım. Onlarla ilk tanıştığımda o da en az benim kadar gergin ve geveze bir enkaz gibiydi. Kellan'ın kucagında tamamen rahat bir şekilde otururken bu beni gülümsetti.

Bir ya da iki saat sonra bardaki herkes rahattı ve kahkahalar ve sohbetler içkiler kadar özgürce akıyordu. Birisi müzik kutusuna hızlı şarkılar koydu ve bir grup kız Justin ve grup arkadaşlarını dans etmeleri için yakaladı. Rita'nın bardaki görevlerini bir kenara bırakıp bir iki şarkı için onlara katılması uzun sürmedi. Aşırı bronzlaşmış, aşırı ağarmış, orta yaşlı, evli kadının o rock yıldızıyla yaptığı taşlama beni korkunç derecede utandırdı. Kellan haklıydı; bazı kadınlar ilgi çekmek için her şeyi yapabiliyordu.

Kellan ve ben kalabalığın sonunda dönmeye başlamıştık ki omzuma bir dokunuş hissettim. Griffin'in orada durduğunu görünce anında midemde bir buz topu oluştu. Araya girmeye çalışmıyordu, değil mi?

Hoşnutsuz Griffin burnunu çekerek barın etrafına bakındı. "Hey, kız kardeşin nerede?"

Kellan'ın elini tutarak dudağımı ısırđım. Anna çocukların Los Angeles'a gitmeden önce birkaç günlüğüne buraya geleceklerini öğrendiğinde çılgına dönmüştü. Artık kesinlikle belli ediyordu ve bunu Griffin'den saklayamazdı. Ona hâlâ söylemediğı için de onu görmek istememişti. Uçağı atlayıp eve döndü. Evet, erkek arkadaşına söylemektense ailemize söylemeyi tercih ederdi.

Kellan bana baktı ve bir kaşını kaldırdı. Griffin'in bilmesini istediğini biliyordum ama ikimiz de Anna'nın ona söylemesi gerektiğı konusunda anlaşmıştık. Griffin'e omuz silktim ve "Üzgünüm, ailemizi görmek için birkaç günlüğüne doğuya dönmesi gerekti" dedim.

Griffin kaşlarını çatdı, sonra çene hizasındaki saçlarını kulaklarının arkasına sıkıştırdı. "Gerçekten mi? Şimdi mi?" Başını salladı, açık renk gözleri şaşkıındı. "Ona bu hafta sonu geleceğimizi söyledim. Bekleyemedi mi?"

İçimi çektim, ona söyleyemediğim için nefret ediyordum. "Üzgünüm, aile meselesi." Griffin gözlerini devirdi, Anna'dan bahsettiğı şekliyle f-buddy'sinin müsait olmamasından hayal kırıklığına uğramış gibiydi. Tamamen istekli olsa bile kız kardeşimi kullanmasından nefret ederek, "Eminim bu hafta sonu takılacak başka birini bulabilirsin," diye mırıldandım.

Griffin omuz silkti, hâlâ çaresiz görünüyordu. "Evet, tabii... ama Anna en iyisi. Tam olarak neyi sevdiğimi biliyor." Asık suratıyla barın etrafındaki kız kümelerini inceledi. "Bu kızların hepsi çok hoppa. Bazen sinir bozucu olabiliyor."

Bu sözlerin Griffin'in dudaklarından çıkmasına şaşırarak, benim dudaklarımdan çıkacağını asla ama asla düşünmediğim sözleri söyledim. "Kellan ve benimle takılabilir misin?"

O anda sözlerimi geri almak istedim. Kellan başını bana doğru çevirdi, davetim karşısında aynı derecede şaşırmıştı. Kaşları çatıldı ve başını hafifçe salladı. Sormadığı soruyu açıkça duydum: *Griffin'i hafta sonumuza neden davet ettin ki? Delirdin mi sen?*

Belki de öyleyimdir diye düşünerek dudağımı ısırdım. Griffin ise kaşlarını çatarak Kellan'a baktı. "Hayır, teşekkürler." Kellan'ın göğsüne hafifçe vurarak, "Bu ahmakla takılmaktansa yalnız kalmayı tercih ederim," diye mırıldandı.

Kellan gözlerini kırıştırdı, muhteşem yüzü gerçekten şaşkın görünüyordu. "Ben sana ne yaptım?"

Griffin gözlerini kıstı, ince dudakları gerildi. "Jersey... şu iki seksi kız mı?"

Bir kaşımı kaldırdım ama ifadeye aşırı tepki vermeme izin vermedim. Griffin'in söylediği her şey bir tuz tanesi ile alınmalıydı. Ayrıca, Kellan beni incitecek bir şey yapmazdı. Sonunda buna inandım.

Kellan dudağını ısırды, Griffin'in yüzüne gülmek için kendini zor tutuyormuş gibi görünüyordu. "Griff... Sana bir iyilik yapıyordum."

"Kendine sakla, dostum." Griffin onu göğsünden dürttü. "Sen sadece tek eşli olduğun için kıskanıyordun. Her neyse. Beni engellemene gerek yoktu! Tam da işler ilginçleşmeye başlamışken!"

Kellan'dan küçük bir kahkaha kaçtı. "Griffin..."

Griffin başını sallayarak döndü ve uzaklaştı. Kellan onun arkasından gülerek, "Sana söylemeye çalıştım... onlar kız değildi, dostum." dedi. Griffin orta parmağını havaya kaldırdı ve Kellan daha sert güldü. Başını sallayarak bana baktı. "Belki de bunu kendi başına çözmesine izin vermeliydim?"

Aptal kız kardeşimden bir çocuk sahibi olmak üzere olan bu aptala gülerek başımı salladım. Kellan bana sıcak bir gülümseme verdi ve kollarını tekrar belime doladı. "Tek eşlilik olayı mı?" Başımı eğerek sordum.

Daha geniş gülümseyerek başını benimkine yasladı. "Evet, gördün mü, sana iyi davrandığımı söylemiştim."

Kıkırdayarak ona yumuşak bir öpücük verdim. "Biliyorum öyleydin." İçimi çekerek başımı salladım. "Griffin'le konuşmayı rahatlatıcı bulacağımı kim bilebilirdi?"

Kellan, vardiyamın bitmesini dilememe neden olacak bir şekilde çarpık sırıtarak, "Hayatın küçük gizemleri," diye mırıldandı.

Elimi sadece Kellan'ın başarılı bir şekilde yapabileceği bir stil olan mükemmel saç dağınıklığından geçirdim ve iç çektim. Gözleri benimkileri ararken ben de onun yüzünü aradım. Masmavi gözlerinin nadir tonu, kaşlarının mükemmel kavis, burnunun eğimi, dudaklarının baştan çıkarıcı kıvrımı, çenesinin güçlü açısı, boyu, vücudunun zayıf kesimi - fiziksel olarak, ideal erkeğin nasıl görüneceğinin özeti gibiydi. Ama kalbi, ruhu, acısı, mizahı, müziği... İşte bunlar onun için acı çekmeme neden oluyordu.

Ona her şeyi vermek istedim. Ona dünyayı vermek istedim. yapamadım. Böyle bir gücüm yoktu. Ama yapabileceğim bir şey vardı... ona vermek için yardım edebileceğim bir şey. Ve bunun onun istediği bir şey olduğunu biliyordum, her ne kadar istememek için savaşa da.

Bu sabah bir şey yapmıştım. Hoşuna gitmeyeceğini bildiğim bir şey. Ama yapmak zorundaydım. Ayrıca onu çok kızdırsa bile yaptığımı ona söylemek zorundaydım.

Boğazımı temizleyerek tanıklarla dolu bara baktım. En azından ben söyledikten sonra beni öldüremezdi. "Kellan, madem her ne pahasına olursa olsun dürüstlük politikası , itiraf etmem gereken bir şey var."

Bana sırtıttı, elleri belimde sıkılaştı. "Ben yokken banka mı soydun?"

Ona sırıtarak başımı salladım. "Hayır."

Bir kaşını kaldırarak eğildi. "Seks dükkânı mı?"

Yüzüm kızararak başka tarafa baktım. "Hayır, ben kimseyi soymadım." Gülerek, bana hala şeytani bir gülümsemeyle baktığı yere döndüm, muhtemelen hala

Beni bir seks dükkanında hayal ediyordu. Yanaklarım kızararak göğsüne bir şaplak attım ve "Beni hayal etmeyi bırak... beni hayal ettiğin yerde." diye tükürdüm.

Gülerek yanağıma bir öpücük kondurdu. "Tamam, ne ?"

Etrafıma ciddiyetin çöktüğünü hissederek dudağımı ısırdım. "Tamam, bu seni kızdıracak ama bağırmaya başlamadan önce beni dinle."

Yüzündeki gülümseme hemen kayboldu ve gözlerini kıstı. "Ne yaptın sen?" diye sordu temkinli bir şekilde.

Yutkunarak gömleğinin üzerinde adımın harflerini izlemeye başladım. Kumaşın altına gizlenmiş dövme çizgileri takip ederek ona beni sevdiğini nazikçe hatırlattım... üç saniye içinde unutursa diye. "Babanı ve ailesini Pete'in evindeki mezuniyet partisine davet ettim."

Kellan kaşlarını çatarak beni anında kendisinden uzaklaştırdı. "Ne yaptın? Kiera, sana onunla temas kurmak istemediğimi söylemiştim. Bunu neden yaptın?"

İç çekerek ona doğru geri adım attım. "Çünkü onlara ihtiyacın var, Kellan."

Hemen başını sallamaya başladı ama itirazını kestim. "Hayır, buna inanmıyorsun... ama inanıyorsun, Kellan." Elimini tekrar göğsüne koyarak başımı salladım. "Kız kardeşin hakkında konuştuğunu duydum. Onu önemsiyorsun. Peki ya kardeşin? Onunla hiç tanışmadın bile... Tanışmak istemiyor musun?"

Kaşlarımı kaldırdım ve bir saniye bekledim. Kellan neredeyse belli belirsiz başını salladı ve ben de kendimi zafer kazanmış hissederek devam ettim. "Ve baban... Eğer ona hiç şans vermezsen, ona karşı ne hissedeceğini nereden bileceksin?" Diğer elimi yanağına koyarak başparmağımla pürüzsüz tenini okşadım. "Gerçekten iyi bir şeyi kaçırıyor olabilirsin... çünkü korkuyorsun."

Yere baktı. "Kiera..."

Başını kaldırarak bana bakmasını sağladım. "Seni Noel sabahı gördüm Kellan. O bağı, o aile bağıni istiyordun... ve buna sahip olabilirsin. Sadece cesur olmalısın." Sinirlerine en çok hakim olan benim, nadiren kendine güvenen ona olması için güvence vermem gülümsememe neden oldu. Daha da gülümseyerek ekledim: "Sen akıllı, yakışıklı, rock yıldızı ve sana tapan bir kız arkadaşın var. Korkacak hiçbir şeyin yok... asla."

Sözlerinin tekrarlandığını duyunca sıırttı. Bana hayranlıkla bakarak başını salladı. "Ne zaman bu kadar bilge oldun?"

Sırıtarak omuz silktim. "Ben üniversite mezunuyum,

biliyorsun." Kellan da bana sıırtarak karşılık verdi. "Henüz

değil."

Çok kızmadığına sevinerek güldüm ve kollarımı boynuna doladım. "Yeterince yakın."

Başını bana doğru eğerek kaşlarını çatıı. "Babamın numarasını nereden buldun?"

Ona boş bir bakış attım. "Şaka mı yapıyorsun, bu sayı Aralık ayından beri beynime kazınmış durumda."

Utangaç bir ifadeyle yüzünü buruşturdu ve yere baktı. "Evet, bunun

için üzgünüm." Eğilerek onu öptüm. "Sorun değil... Şimdi

anlıyorum."

Bar müşterilerinin boş bardakları incelemeye başladığını fark edince, muhtemelen yeterince uzun bir mola verdiğimi ve işe geri dönmem gerektiğini düşündüm. Kellan'ın elini tutarak onu bara geri çektim. Rita hâlâ Justin'le kirli dans ettiğine göre, belki Kellan barmen olabilirdi?

Şakayla karışık Kellan'a Rita'nın yerine geçip geçemeyeceğini sordum. Gözleri parlayarak barın üzerine çıktı ve diğer tarafa doğru ilerledi. Sanki ona krallığın anahtarlarını vermişim gibi bakıyordu.

tüm bar malzemelerine baktım. Acaba bir şeyler yapmayı biliyor muydu? Bu ilk girdiğimde çalışmama yardım etmişti, o yüzden bir iki şey öğrenmiş olmalıydı.

Kellan'ın beline yarım apron bağladığı sevimli görüntüye sırtarak başımı salladım. O kadar çok bahşış alacaktı ki. Neyse ki gecenin sonunda hepsini bir havuzda toplayacaktık. Susamış müşterilerime yardım etmeye başladığımda, Pete mutfağın arkasına sıkışmış ofisinden çıktı.

Yorgun ve yaşlı adam, genellikle bu kadar hareketli olmayan bir gecede barın karmaşasına baktı ve gülümsedi. Barmenini rock yıldızlarıyla birlikte yerde görünce kaşlarını çattı, sonra gümüş rengi kafasıyla tekrar bara baktı. Pete'in Kellan'ı sevdiğini biliyordum, çünkü yıllardır bir iş ilişkileri vardı, ama Kellan'ın müşterilerine hizmet etmesini sorun edip etmeyeceğinden emin değildim. Ama Kellan yeni bulduğu pozisyonda çoktan dikkatleri üzerine çekmişti. Kellan gülümseyerek ve flört ederek sipariş üstüne sipariş alırken barda bir sıra oluşmuştu.

Gülümsedim ve ona başımı salladım. Gerçekten de Kellan'ın iyi yapamadığı çok fazla şey yoktu ve içki servisi de bir istisna değildi. Kellan için alternatif bir hayat hayal edebiliyordum, ünlü bir rock yıldızı olmak üzere olmadığı bir hayat. Onu burada, benimle birlikte çalışırken, her gece içki servisi yaparken hayal edebiliyordum. İlgi çekici bir fikirdi ama Kellan'ın kalbinin müzikle yattığını biliyordum. Bulunduğu yol onun için doğru olanıydı.

Bir şişeyi "Kokteyl" tarzında havaya fırlatmasını, sonra da neredeyse yakalayamayışını izledim. Şişeyi hokkabazlık yaparak yere düşmesini engellediğinde kızlar çığlık attı ve alkışladı. Her zamanki şovmen, dramatik bir şekilde eğildi.

Pete başını salladı ama faturaların kasaya yerleştirilmesini izlerken yüzünde küçük gülümseme gördüm. Kellan'ın bundan sonra ne isterse yapmasında bir sakınca olmadığını düşündüm.

Kellan göz göze geldik, kendisine gösterilen ilgiye biraz güldü. Ben de ona güldüm ve bir öpücük kondurdum. Siparişimi daha sonra verecektim... onun evinde... *bizim evimizde*, çünkü eşyalarımı geçen hafta sonu taşımıştım.

Tam Jenny, Kate ve Cheyenne'in kutuları Kellan'ın evine taşımama yardım ettiklerini hatırlıyordum - kız kardeşim durumunu aniden kabullenip bir hayatı desteklediğini, bu yüzden kartonları elleyemeyeceğini iddia ettiği için sadece "gözetmenlik" - tanıdık bir yüz bara girdi.

Denny'nin içeri girdiğini görünce kocaman gülümsedim. Onu artık burada görmeye alışmıştım, çünkü genellikle haftada birkaç kez akşam yemeği için uğrardı. Gerçi bu hafta gizemli bir şekilde ortalıkta yoktu; ondan bir telefon bile almamıştım. Bir adım gerisinde bara giren biriyle el ele fark ettiğimde, birden neden ortalıktan kaybolduğunu anladım.

Denny ve kız arkadaşı Abby'ye el salladım, sonunda Avustralya'dan gelmiş olmalıydılar. Denny kolunu Abby'nin beline dolamıştı ve gururla gülümsüyordu. Onun adına inanılmayacak kadar mutluydum, kendi bölümümdeki boş bir masayı işaret ettim. Bana başını sallayarak onu o tarafa yönlendirdi.

Masalarımın birinde oturan üç üniversiteli kıza dönerek onlara ikinci tur margaritaları uzattım. Doğrulurken hızlıca onlara "Buyurun. Keyfini çıkarın ve başka bir şeye ihtiyacınız olursa bana haber verin."

Kızlardan biri pipetini yudumlarırken gözlerini Kellan'a dikmişti. "Gitmesini sağlayabilir miyiz?" diye mırıldanırken masadaki diğer kızlar kıkırdadı.

Hâlâ barın arkasında duran Kellan'a baktım. O da Denny'nin girişini fark etmişti ve bir fincana bira doldururken Denny'ye bakıyordu. Kellan'ın yüz ifadesini okuyamıyordum, bu yüzden eski sevgilimle hâlâ dostça bir ilişkimiz olmasından rahatsız olup olmadığı konusunda hiçbir fikrim yoktu. Ama Kellan Denny'nin arkadaşını da görebiliyordu ve eğer bu konuda hâlâ bir çekincesi varsa, Denny'nin kolundaki sarışını görmesi bunu bastırmış olmalıydı.

Müşterilerime dönerek başımı salladım. "Üzgünüm, hayır... O bana ait." Hepsi şok olmuş bir şekilde bana baktı ve ben de yabancılara böyle kişisel bir şeyi itiraf ettiğim için midemde bir çarpıntı hissettim. Dikkatleri üzerime çekmekten kaçınma eğilimindeydim ve şimdi masadakilerin

dikkat. Bana baktıklarında utancın sıcaklığını hissettim ama aniden gelen sevgi dalgası bunu bastırdı.

Gülümseyerek söz yüzüğümü kaldırdım ve başparmağımla hafifçe vurdum. "O piyasadan çekildi."

Hepsi önce yüzüğüme sonra da Kellan'a baktı. Sonunda sarhoş olan, "Lanet olsun..." diye geveledi. Bana baktı ve gülümsedi. "İyi yakaladın."

Gözlerimi devirerek kıkırdadım ve başımı salladım. Evet, Kellan iyi bir avdı. Onunla birlikte olmak her zaman kolay olmasa da, her zaman buna değerdi. Çok şanslıyım. Özür dileyerek onu görmeye gittim. Ben ona yaklaşırken gözlerini Denny'den ayırdı.

Sırf Kellan zaten bilmesi gereken şeyi -benim sadece ve sadece ona ait olduğumu- bilsin diye bilerek sırtımı Denny'ye döndüm ve barın diğer tarafına doğru eğildim. Bana çarpık bir sırtışıla bakan Kellan, onun yanına doğru eğildi. Gözlerim koyu kırmızı gömleğine takıldı, kumaşın altında saklanması imkânsız olan muhteşem göğsü. Tembelce bakışlarımın gözlerinde gezinmesine izin verdim, onu tıpkı üniversiteli kızların margaritalarını yudumladıkları gibi hevesle içime çektim.

Gözlerimiz kilitlendiğinde bakışları sevgi dolu ve huzurluydu. Başını omzumun üzerinden sallayarak, "Gidip merhaba demeliyim. Birbirimizi son gördüğümüzde pek de iyi değildim."

Yüzünü buruşturdu ve ben de buruşturdum. Evet, birbirimizden bu kadar uzun süre ayrı kaldıktan sonra bu pek de iyi bir kavuşma olmamıştı. Ama çok daha kötüsü de olabilirdi. Kellan biraz daha öfkeli olsaydı, Denny onu kışkırtmak için biraz daha fazlasını yapsaydı, Denny bu kez kırık bir kolla kalabilirdi.

Abby ile birlikte masada oturan Denny'ye bakarak başımı salladım. "Evet, onunla da konuşmalıyım. Henüz Abby'yle tanışma fırsatım olmadı."

Denny bara baktı ve kaşlarını çattı. Abby'ye bir şeyler söyleyerek ayağa kalktı, sanki yanımıza gelip bizimle de konuşmak istiyordu. Sanırım hepimizin konuşması gereken birkaç şey vardı. Abby ona baktı

kısa bir süre gülümsedi, sonra elini Denny'nin koluna koydu. Denny ona ve tekrar yerine oturdu.

Kellan'a doğru döndüm, tam poposu sıkıştırılırken. Kellan Denny ve Abby'yi izliyordu ve Rita'nın arkasından yaklaştığını fark etmemişti. Beklenmedik temas karşısında irkildi ve ondan bir adım uzaklaştı. Rita, Justin'le yaptığı yasak dansın baş döndürücülüğüyle kollarını onun beline doladı.

"Seni tekrar bu barın arkasına getireceğimi biliyordum, tatlım," diye mırıldandı, sesi çok fazla sigara içtiği için cızırtılıydı.

Birlikte geçirdikleri tek geceye yaptığı gönderme karşısında yüzüm kızardı, sonra şaşırtıcı bir şekilde güldüm. Kellan kendini ayırmaya çalışıyordu ama ne zaman bir elini çekse, Kellan diğerini hemen geri çekiyordu. Yüzündeki sinirli ifade beni kıkırdattı ve içinde bulunduğu durumdan aldığım keyif karşısında gözlerini kıstı. Rita başını onun göğsüne koyup gözlerini keyifle kapattığında Kellan iç çekti. Ona başımı salladım ve *"hey dostum, ne ekersen onu biçersin"* der gibi bir ifade takındım.

Bakışımı fark edince gülümsedi. Bir zamanlar başka bir kadının ona sarılması beni kıskançlık krizine sokardı. Sanırım sonunda ben de ona güvenmiştim. Kendini toparlayan Kellan, Rita'nın omuzlarını sıkıca kavradı ve onu geri itti.

Beklenmedik hareket karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı ve ağzı açık bir şekilde ona baktı. Gözlerinin içine bakmak için eğilen Kellan sessizce, "Bir zamanlar bir şeyler yaşadığımızı biliyorum ama bu yıllar önceydi ve ben hayatıma devam ettim, ikimiz de hayatımıza devam ettik," dedi. Gözleri kızın alyansına kaydı. "Ama artık Kiera'yla birlikteyim ve senin sürekli flört etmen uygun değil. Birlikte yaptığımız şeyler hakkında dedikodu yapman da öyle. Gelecekte bunların ikisine de bir son verirsen çok memnun olurum... lütfen."

Omuzlarını serbest bıraktığında Rita ona göz kırptı. Ben de ona göz kırptım. Kellan daha önce hiç kimseye böyle geri çekilmesini söylememişti. azından benim duyduğum kadarıyla. Rita başka bir şey söylemedi.

Benim tarafımda buluşalım. Önlüğünü çözdü ve hâlâ sersemlemiş olan Rita'ya uzattı. "Teşekkürler Rita, eğlenceliydi."

Kellan'ın barda onun yerini doldurmayı mı yoksa birlikte geçirdikleri zamanı mı kastettiğini bilmiyordum ama ses tonu açıkça her ikisinin de bittiğini ima ediyordu. Rita kumaşı ondan aldı, yüzü asıktı. Onu izlerken kendimi biraz kötü hissettim ama bunun uzun zamandır beklediğim bir şey olduğunu sanıyordum. Rita her zaman onunla tekrar yatma arzusu beslemişti ama bu asla gerçekleşmeyecekti. O benimleyken olmazdı. Ve uzun, çok uzun bir süre benimle olmasını planlıyordum.

İlişkimizi savunduğu için içim ısınmıştı, elini tuttum ve onu Denny'ye götürmeye başladım. O sırada neredeyse Denny ile karşılaşırıyordum. Sonunda gelip bizimle konuşmaya karar vermişti. Benim Kellan'ın elini tuttuğum gibi o da Abby'nin elini tutuyordu. Denny ve ben çarpışmamak için tökezlerken güldüm. O da güldü.

Kendini toparlayan Denny gülümsedi ve kolunu Abby'nin beline doladı. "Kiera, Kellan, bu benim kız arkadaşım Abby."

Abby bana elini uzatırken, çaktırmadan onu süzdüm. Dolgun dudakları ve gülümsediğinde çıkan ikiz gamzeleriyle çok sevimliydi. Uzun sarı saçları ve soluk gri gözleriyle görünüş olarak neredeyse benim tam tersimdi. Ama aşağı yukarı benim boyumda ve yapısındaydı, bu yüzden el sıkıştığımızda kendimi eşit düzeyde hissettim.

"Merhaba Kiera, sonunda seninle tanışmak güzel."

Onun aksanı da en az Denny'ninki kadar çekiciydi. O anda Denny ve Abby'nin birbirlerinin aksanlarını sevimli bulup bulmadıklarını merak ettim. Ya da belki de sesleri birbirine benzediği için bunu duymamışlardır bile. Bu muhteşem tonlamayı fark etmemeleri utanç verici olurdu.

Benim onu özümsemişim kadar dikkatle onun da beni özümsemesini izledim. Onun gözleri benim sade kot pantolonumu ve kırmızı Pete gömleğimi, benimkiler de onun uyumlu, özel dikim ceketli sevimli gri eteğini inceliyordu. Rollerimiz tersine dönseydi, kendime karşı bu kadar temkinli ve şüpheli olacağımı düşünmeden edemedim. Nasıl olursa olsun

Denny'ye ne kadar güvenirse güvensin, o aylardır eski sevgilisiyle yalnızdı, hem de bir gün evlenmeyi düşündüğü eski sevgilisiyle. Bu en güçlü ilişkiyi bile zorlamalıydı. Kellan'a Denny'nin evde olduğunu söylemememin nedenlerinden biri de buydu. Ama Abby bana sadece sıcak, kaygısız bir gülümseme verdi. Denny'ye tamamen güveniyordu. Bu gerçek benim de ona güvenmemi sağladı. Eğer onun kendisini aldatmayacağına inancı tamsa, o zaman kendisinin de onu asla aldatmayacağına inancı tam olmalıydı.

"Sen de Abby. Denny sürekli senden bahsediyor." Denny bunu söyledikten sonra biraz kızardı ve ben de ona sııttım.

Tam bir ahmak olabiliyordu ve Abby'nin birkaç hafta daha ertelenmesinin şokunu atlattıktan sonra, ne zaman bir araya gelsek bana ondan bahsetmeye başlamıştı. Ve ne zaman konuşsa onun hakkında övgüler yağdırıyordu. Denny feci ayrılığımızın kılık değıştirmiş bir lütuf olduğunu söylerken bir bakıma haklıydı - duran kadına deliler gibi aşıktı ve ben onun adına son derece mutluydum.

Abby ve ben ayrıldığımızda Kellan elini uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum, Abby." Abby şaşırtıcı bir şekilde Kellan'a çoğı kadının baktığı gibi açık bir çekicilikle bakmadı. Elbette, gözleri Kellan'ın yüzünde gezindi ama görünüşüne dikkat ettiği tek şey buydu. Ve ona karşı, benim ya da Denny yüzünden onun görünüşünü görmezden gelmediğini hissediyordum. Onunla daha çok ilgilenmediğini hissediyordum.

Geçici olarak Kellan'ın elini tutarken, Denny'ye baktı. Şu anki erkek arkadaşı ile hayatının eski aşkının arasına giren adamla el sıkışmak onun için garip bir an olmalıydı. Ne hissettiğini tahmin edemiyordum, belki de Denny'yi benim gibi incitmediğı için minnettar olması dışında. Ben de bunun için minnettardım.

Denny hafifçe başını salladı ve Abby tekrar Kellan'a baktı. "Ben de seninle tanıştığımıza memnun oldum, Kellan. Denny senin hakkında iyi şeyler söylüyor."

Elleri birbirinden ayrılırken Kellan'ın ağzı şaşkınlıkla açık kaldı. Kaşlarını çatarak başını Denny'ye doğru salladı. "Öyle mi? Neden? Sana tam bir pislik gibi davrandım..."

Kellan, Denny'nin onun hakkında iyi konuşmak şöyle dursun, ona neden zaman ayırdığına gerçekten şaşırılmış görünüyordu. Denny bir an yere baktı, sonra tekrar bir zamanlar çok yakın olduğu kişiye baktı. "Ve neredeyse seni öldürüyordum." Denny bir elini saçlarında gezdirerek içini çekti. "Sonunda... kimin suçu daha büyüktü?"

Kellan başını salladı ve başka tarafa baktı. Gerilimin arttığını hissederek elimi Kellan'ın karnına koydum. Dikkatini tekrar Denny'ye vermeden önce bana baktı. "Yine de benim olmayan bir şeyi aldım. Kavga için kendini suçlu hissetsen bile... benimle bir daha asla konuşmamalısın."

Kellan'ın gözleri botlarına kaydı, Denny'nin bakışlarını tutamadı. Karşılıklı suçluluk duygusu beni de sardı ve ben de başımı eğdim. Mutlu son olsun ya da olmasın, Kellan ve ben birer pisliktik.

Denny şaşırtıcı bir şekilde gülmeye başladı. Kellan ve ben başımızı kaldırıp ona baktık. Sırtarak Abby'yi sıkıca kavradı ve ikimizin arasına baktı. "Şu anda yüzünüzdeki ifadeyi görmelisiniz." Bize şapşal şapşal sırtırken aksanı kelimelerin etrafında kıvrılıyordu.

Kellan ve ben aynı derecede şaşkın bir şekilde birbirimize baktık ve Denny biraz daha güldü. Kellan'ın omzuna vurarak başını salladı. "Bak, hayatının zor olduğunu biliyorum ve Kiera'nın senin için bir... merhem... olduğunun farkındayım." Kaşlarını kaldırdı. "Anlıyorum. Hoşuma gitmedi ama anlıyorum."

Kellan ona küçük bir gülümseme verdi ve Denny dikkatini tekrar bana yöneltti. "Ve sen..." Dudağını ısırdı ve içini çekti. "İşime öncelik verdiğimi biliyorum." Başımı salladım ve Denny sözümü kesti. "Hayır, ben yaptım, Kiera." Eliyle yeri işaret etti. "Seattle'a geliyordum, seninle ya da sensiz. Seninle ya da sensiz Tucson'a gidecektim. Ve seni kaybettiğimi düşündüğümde paniğe kapılıp Seattle'a geri dönmüş olabilirim ama... aklım hâlâ işimdeydi... sende değil."

Yutkunarak başını salladı. "Ve bunun için çok üzgünüm. Ve artık seni suçlamıyorum, sana istediğin ilgiyi, hak ettiğin ilgiyi verebilecek birine aşık olduğun için."

Yutkundum ve başımı salladım, gözlerimde hafif yaşlar vardı. Dörtlümüzün etrafında bir sessizlik oluşmuştu. Sonunda sessizliği bozan Abby oldu. "Aman Tanrım, üçünüz sarılacak mısınız artık?"

Hepimiz ona baktık ve sıırttık. Gözlerimi silerek Denny'ye yaklaştım ve ona sıcak, dostça bir sarılma verdim. O da kollarını bana doladı ve ikimiz de özürler mırıldandık. Kellan iç çekti, sonra kollarını ikimizin üzerinde dolaştırdı.

Beni neredeyse parçalayacak olan iki adamın güvenliğinde, kendimden bir parçanın iyileştiğini hissettim. Suçluluk duygusunun yavaş yavaş gittiğini hissettim. Hepimiz iyiydik. Hepimiz hayatta kalmıştık. Ve şaşırtıcı bir şekilde, hepimiz hâlâ arkadaştık.

Üçümüz ayrılırken, Kellan ve ben tekrar bir araya geldik. Gülümseyerek başımı öptü. Abby de Denny'ye katılınca ona gülümsedim, Denny'nin onun kadar sıcak, sevecen ve güven veren birini bulmuş olmasından memnundum.

Kellan, Denny ve Abby'nin masasının burada olmak için yeterince yasal görünmeyen bir grup çocuk tarafından ele geçirildiği yeri işaret etti. "Biri senin yerini kapmış." Elini saçlarının arasında gezdiren Kellan omuz silkti. "Grubun masasında birkaç boş yer var... Bize katılmak ister misiniz?"

Denny ve Abby bir an birbirlerine baktılar, sonra Denny başını salladı. "Evet, kulağa hoş geliyor... dostum."

Kellan gülümsedi, başıma son bir öpücük kondurdu, sonra Denny'nin sırtını sıvazladı. Matt ve Evan'ın eve döndükleri için gülümseyerek birbirleriyle konuştukları yere doğru yürümeye başladıklarında, Kellan'ın eğilip mırıldandığını duydum: "Birkaç hafta önce eşeklik ettiğim için özür dilerim. O bir... yanlış anlaşılmaıydı."

Denny ona gülümseyerek sırtını sıvazladı. "Bunun için endişelenme. Senin eşekliğine alışkırım."

Abby Denny'nin eline sarılırken kıkırdadı. Kellan başını salladı ama sonunda güldü. Onları yeniden birbirlerine bağlanmış görünce gözlerim yaşardı. Arkadaşlıklarını geri kazanabileceklerini gerçekten hiç düşünmemiştim. Acı ve ihanetin ötesini görmek için oldukça büyük bir insan olmak gerekirdi. Ama Denny... oldukça büyük bir insandı.

Denny ve Abby bir saat kadar sonra ayrıldılar. Kollarını birbirlerine dolamış, neşenin timsali gibi görünüyordular. Denny'nin onun için hazırlamasına yardım ettiğim eve dönmek üzere kapıdan çıkıp gözden kaybolurlarken gülümsedim ve el salladım. Yapmak istediğini söylediği şeyi yapıp yapmadığını ve onun geleceği gün evi çiçeklerle doldurup doldurmadığını merak ettim. Onun gibi bir ahmak olarak, yaptığını düşündüm.

Justin'in grubu ve Kellan'ın grubu barı kapattı. Aslında, Jenny ve ben çocukların çoğunu gitmeleri için zorlamak zorunda kaldık. Özellikle Justin sabaha kadar yerinde kalmaktan mutlu görünüyordu. Bu onun yaşındaki bir erkek için o kadar tipikti ki, yanında kendimi daha da rahat hissettim. O da tanıdığım diğer tüm sarhoş çocuklar gibi sıradan bir sarhoştur. Matt ve Griffin onun Griffin'in minibüsüne binmesine fiziksel olarak yardım etmek zorunda kaldıklarında, onun yanında neden gergin olduğumu merak ettim.

En son ayrılan benim D-Bag'im oldu. Barın kenarında oturan Kellan, ben herkesin geride bıraktığı dağınıklığı toplarken yorgun bar sahibiyle sohbet etti. Kellan'ı omzundan alkışlayan Pete, yeni bir grup ayarladığı için ona tekrar teşekkür etti. Pete yetenek aramaktan nefret ederdi ama canlı performansın çekiciliğini severdi. Ve Rain'in grubu gerçekten de kalabalığı -hem erkekleri hem de kızları- çekmeye başlamıştı. Cheyenne'in bir öğleden sonra bana itiraf ettiğine göre, aşkı artık Poetic Bliss'in davulcusu Meadow'a geçmişti. Artık sadece bana aşık olmadığı için değil, Salı gününe de aşık olmadığı için rahatlamıştım. Sadece onun etrafında dönen konuşmalar sırasında yüzümü asla düzgün tutamazdım.

Dökülenleri silmeyi ve tuzlukları yeniden doldurmayı bitirdiğimde Kellan'ın kalçasına bir şaplak attım ve Pete'e iyi geceler diledim. Pete bize el salladı ve teknik olarak burada çalışmadığı için Kellan'ın artık barmenlik yapmasına izin vermememle ilgili bir şeyler homurdandı. Bunu söyleme şeklinden, eğer Kellan ilgileniyor olsaydı onu hemen işe alacağı anlaşıyordu.

Pete'e veda eden Kellan, onun yorumunu ve ima ettiği iş tekliflerini görmezden geldi. Bir işi vardı, hem de patlamak üzere olan bir iş. Parmaklarımı sıkıca tutan Kellan, bizi arabasına götürürken bir şarkı mırıldandı.

Sesindeki huzuru, gözlerindeki neşeyi severek yanına eğildim. "Bebeğini" görünce gözleri parladı. Söz verdiğim gibi, ona çok iyi bakmışım. Deposunu doldururken sadece en iyi benzini kullanmışım ve hatta geçen gün Kellan'ın eve dönüşüne hazırlık olarak cilasını bile yaptırmışım. Turuncu otopark ışıkları, altlarında parlayan arabanın üzerinde bir ışıltı yaratıyordu.

Elini cilalı siyah metalin üzerinde gezdiren Kellan bana çocuksu bir sırıtış attı. "Onu mahvetmediğın için teşekkürler."

Çenesini öperek mırıldandım, "Onun senin için ne anlama geldiğini biliyorum... Ona karşı iyiydim." Kellan'ı bırakarak diğerk tarafa doğru yürümeye başladım. "Onu sadece *bir* kez yüzün üzerine çıkardım."

Gözleri Chevelle'i daha yakından incelemek için aşağı kayarken Kellan'ın çenesi düştü. Ona başımı sallayarak yolcu tarafına geçtim. Kellan tercih ettiğı yere, direksiyonun arkasına geçtiğinde bana kaşlarını çatmıştı. "Hiç komik değil," diye mırıldandı.

Sırıttım ve onu öpmek için eğildim ama o geri çekildi. Ben kaşlarımı çatarken o gülümsedi. "Mutlu yıllar, Kiera."

Ona henüz doğum günüm olmadığını söylemeye başlamışım ki doğum günüm olduğunu fark ettim. Sadece birkaç saat *geçmişti* ama teknik olarak artık benim doğum günümdü. "Teşekkür ederim, bunu söyleyen ilk kişi sensin."

Sırıtarak bana doğru eğildi. "Biliyorum, bu şekilde planlamıştım."

O sırada dudakları benimkilerin üzerindeydi, yumuşak ve alaycı bir şekilde bana doğru hareket etti. Dili dudağımda gezindi ve ben bu hissin zevkiyle ürperdim. Yanağımlı kavrayarak, beni tamamen içine almak için ağzını açtı. Nefesim

Daha ağır, dudaklarımı aralayıp içeri girmesine izin verdim. Dili dudaklarıma değdiğinde inledim. Son fiziksel karşılaşmamızdan bu yana haftalar geçmişti. Bedenim bana dokunması için yanıyordu.

Harika kokusunu içime çekerek ağzından geri çekildim. Dudakları aralandı, gözleri parladı, beni yutmak ister gibi dikkatle bana baktı. Tanrım... Onu istiyordum.

"Beni eve götür, Kellan." Elimi kalçasına koyarak kulağına doğru eğildim ve "Beni evimize götür" dedim.

İnledi. Dudağını ısırarak bir an için gözlerini kapattı ve hareket etmeyi, nefes almayı kesti. Geri çekilerek başımı ona doğru eğdim. "Kellan? Sen... iyi misin?"

Gözlerini açarak bana baktı ve hâlâ dudağını ısırduğu yerden gülümsedi; sırtışı inanılmaz derecede çekiciydi. Başını sallayarak, "Evet, sadece bir dakikaya ihtiyacım vardı" dedi.

Kıkırdayarak onu öpmek için geriye doğru eğildim.

Bizi daha önce hiç götürmediği kadar hızlı bir şekilde evine geri götürdü. Ön kapıdan içeri girerken öpüştük, ceketini çıkardı ve körü körüne kancaya doğru fırlattı. Yere düştüğünü duydum. Botuyla kapıyı tekmeleyerek kapattı, sonra kalçalarımın arkasından tutup beni kaldırdı. Dudakları boynumda gezinirken, "Hmmm, önce hangi odayı vaftiz edelim?" diye mırıldandı.

Kıkırdadım, hassas tenimi tamamen keşfedebilmesi için başımı yana eğdim. "Çamaşır odasında hiç fazla bir şey yapmadık mı?"

Hemen mutfağın önünden geçen koridora ve çamaşır makinesi ile kurutucunun bulunduğu küçük alana doğru ilerlemeye başladı. Bu sırada ona sürtünerek kıkırdandım ve güldüm. "Şaka yapıyordum! Yatak, Kellan..." Yanaklarını avuçladım ve onu usulca öptüm. "Seni bir yatakta keşfetmek istiyorum."

Bana sevgi ve merak dolu bir bakış atarak bizi diğer tarafa döndürdü ve yukarı çıkmaya başladı. Yürürken boynunu öptüm. O da başparmaklarıyla kalçalarımın daireler çizdi. Evinin ikinci katındaki üç kapının önüne geldiğimizde beni yere bıraktı - iki yatak odası, bir banyo. Üç kapı da açıktı. Denny ile paylaştığım oda genellikle sıkıca kapalı tutulduğundan, bu nadir görülen bir durumdu. Gerçi Kellan yokken odayı temizlemiştim.

Kolundan çekerek, ona göstermek için bir saniye ayırmaya karar verdim. Kaşlarını , sonra beni takip etti. Kapı aralığına girdiğimizde arkama yaslandım ve içeri bakmasına izin verdim. Gördüğünde gülümsedi. Joey'nin mobilyalarından kurtulmuştum -yatak, şifonyer, komodin- hepsinden. Neredeyse iki yıldır bunları almak için geri gelmediğine göre, hiçbir zaman da gelmeyeceğini düşündüm. Zaten çok fazla kötü anı barındırıyordu. Evi temizlemek için gitmelerini istedim.

İçini doldurduğum şey ikinci bir yatak odasından beklenecek şeyler değildi. Yatak yoktu, kışlık giysileri koyabileceğim bir dolap yoktu. Televizyon da yoktu. Ancak, Kellan'ın şimdiye kadar rastladığım tüm defterleriyle tıka basa dolu bir kitaplık vardı. Eski şiltem buradaydı, kanepede olarak katlanmıştı ve Kellan'ın çocukken sahip olduğu ilk gitarı nostaljik bir sanat eseri olarak duvarda asılı duruyordu. Sıcak perdelerle vurgulanmış pencerenin altına küçük bir masa eklemiştim. Köşedeki eski bir sehpanın üzerinde bir CD çalar duruyordu, Kellan'ın en sevdiği diskler etrafına dağılmıştı. Sonuç olarak, burası onun dinlenmesi ve grubu için yeni başyapıtlar hayal etmesi için mükemmel bir yerdi.

Kellan başını sallayarak, "Bu benim için mi?" diye mırıldandı.

Ellerimi göğsüne koyarak başımı salladım. "Evet, artık bir oda arkadaşına ihtiyacın olmadığına göre, boş odayı daha iyi kullanabileceğini düşündüm." Güçlü çenesine bir öpücük kondurarak, "Hepsi senin için, sanatın için" diye ekledim.

Bana huzurla gülümsedi ve ben kaşlarımı çatarak başparmağımı omzumun üzerinden salladım. "Dolap hariç. Kıyafetlerimi koyacak bir yere ihtiyacım vardı." Ayrıca bir gün oraya bir oyun parkı sıkıştırabileceğimi de umuyordum. Anna bebeğini doğurmaya karar verirse, hazır olmak istiyordum.

Kellan gülerek beni sıkıca kavradı. "Mükemmel, teşekkür ederim."

Kendini geri çekerek bana kaşlarını çatı. "Bekle, bugün senin doğum günün. Senin için bir şey yapmam gerekmiyor mu?"

Suratını asmasına gülümsedim. "Geçen ay doğum gününü kutlamayı kaçırdık, o yüzden bunu gecikmiş bir doğum günü hediyesi olarak düşünebilirsin." Dudağımı ısırarak diğer yatak odasının kapısına doğru başımı salladım. "Ama benim için yapabileceğin bir şey var." Onu koridorun karşısına doğru çekmeye başladım.

Sırıtarak vücudumu aşağı yukarı süzdü ve her yerimin karıncalanmasına neden oldu. "Öyle mi? Ve bu ne olabilir?"

Odamıza girdiğinde kapıyı arkasından kapattım ve onu odaya doğru bastırdım. Sahip olduğum hafif kıvrımları onun vücuduyla birleştirdiğimde ağzı açık kaldı. Kalçalarımız aynı hizadayken, onun karşılık verdiğini hissedebiliyordum. Beni nasıl kızdıracağını hayal ederek burnumu çenesinde gezdirdim. Yutkundu ve elleri kalçalarımı sıkarak beni sahip olduğu sert ağrının içine çekti.

Çenesine ulaştığımda başını geriye attı, hızla eğilip dilimi üst dudağında gezdirdiğimde nefesi kesildi. Nefesi ağırlaşınca adım inledi. "Kiera..."

Vücuduna karşı kıvrınarak ağzımı çenesinde gezdirdim. Kulağına ulaşmak için ayak parmaklarımın ucunda durmak zorunda kaldım. Dilimi hızla içeri soktum ve o da keskin bir nefesle tısladı. Kollarında kendimi yenilmez hissediyordum, sanki sevgisinin sıcaklığıyla sarmalandığımda her şeyi yapabilirmişim gibi. Kellan beni her zaman yüceltmış, bana baktığında gördüğü kişi gibi hissetmem için beni cesaretlendirmişti. Ve onun kollarında korunurken, ben de öyle hissetmeye başlamıştım.

Normalde utanç içinde bir köşeye büzülmeme neden olacak bir şey olduğunu bilerek, sonunda fısıldayacak kadar kendime güvendiğim bir şeyi ona . Ona ne kadar güvendiğimi, onun yanında kendimi ne kadar güvende hissettiğimi ima ediyordu ve kirli gibi görünse de öyle değildi. Güzel ve dürüstü.

"Yastığının altına kelepçe koydum... Eğer bana karşı kullanmak istersen."

Ondan uzaklaştığımda gözleri kocaman olmuştu. Şaka yapmıştı, alay etmişti ama gerçekten kabul edeceğimi düşündüğünü hiç sanmıyorum. Dürüst olmak gerekirse, kendime şaşırdım. Ama ona güvenmiştim. Ve onu seviyordum. Beni asla incitmeyeceğini, küçük düşürmeyeceğini ya da sevmekten, rahatlamaktan ve tatmin olmaktan başka bir şey hissettirmeyeceğini biliyordum. Ayrıca, yapılacaklar listemden çıkarabileceğim bir şey daha vardı.

Kellan'la tanıştığımdan beri nasıl da büyümüşüm.

Kellan'ın gözleri, ona ne teklif ettiğimi anladığında yumuşadı. Beni nazikçe öperek mırıldandı, "Seni seviyorum, Kiera. Doğum günün kutlu olsun." Başımı salladım, hevesle dudaklarını tekrar buldum.

Bölüm

Yeni Başlangıçlar

Kellan ve çocuklar Pazartesi sabahı Los Angeles'a gitmek üzere yola çıktılar. Uygun bir uğurlama için hepimiz Pete'in yerinde buluştuk. Plak şirketinin temsilcisi Lana onları havaalanına götürmek üzere şık bir limuzinle geldi. Griffin kapıyı açıp içeri bakarken mutluluktan havalara uçuyordu. Kellan'a gülümseyerek, "Burada şampanya var, Kell!" diye haykırdı.

Kellan başını Griffin'e doğru salladı ve bana bakmak için döndü. "Baba olacağına hâlâ inanamıyorum," diye fısıldadı gözlerini devirerek.

"Sen ben de," diye iç geçirdim.

Anna hâlâ ailemdeydi. Onu arayıp eve erken gelmesi, Griffin'i tekrar yola çıkmadan önce uğurlaması için ikna etmeye çalışmışım ama o reddetmişti. Sonra babam telefona çıktı ve Anna'nın hamile olduğunu öğrendiğim anda onları aramadığım için beni azarladı. Ona gizliliğe bağlı olduğumu söylemeye çalışmışım ama çocuğunun sağlığı ve refahı söz konusu olduğunda kardeş anlaşmalarını pek umursamıyordu. Bu sert nasihatten kurtulduktan sonra annem telefona sarıldı ve ikisi de ablamın izinden gitmemem konusunda beni uyarmak için bir saatten fazla zaman harcadılar.

Onlara defalarca dikkatli olduğumu söyledim, ama bu sadece evlenene kadar yakınlaşmayı beklemenin erdemlerini vurgulamalarına neden oldu. Hatta Kellan'ın potansiyel eşim olması fikrini bile isteksizce kabul etmişlerdi. O sırada Kellan'la yatakta olduğum için, tüm bu konuşma bana biraz komik gelmişti. Ve muhtemelen yapmamalıyım ama Kellan'ın yanına taşındığım haberini vermek için o anı seçmişim. Hayal kırıklığına uğramış iniltileri hâlâ duyabildiğime yemin edebilirim.

Griffin limuzinden inerken, Matt ve Evan içeriye şöyle bir göz attılar. Griffin mutluluktan havalara uçarak Kellan'ın yanına gitti ve kolunu omzuna attı. "Bu harika olacak, dostum. Buna inanabiliyor musun? Hatunlar, para, malikâneler... Elde edemeyeceğimiz hiçbir şey yok."

Kellan kaşlarını çatarak başcısına bir kaşını kaldırdı. "Albüm yapmak otomatik olarak büyük bir başarı yakalayacağın anlamına gelmez Griffin. Muhtemelen yine önemsiz biri olacağız... sadece kayıt masraflarını geri ödememiz için peşimize düşen bir plak şirketi olan önemsiz biri."

Griffin homurdandı ve elini solgun saçlarında gezdirdi. "Hayır, öyle bir şey olmayacak. Bizde diğerlerinde olmayan bir şey var."

Korkunç bir merakla, "Peki bu ne?" diye sordum.

Bana sinsi bir sırıtış atan Griffin, Kellan'ın göğsüne vurdu. "O."

Kellan başını salladı ve Griffin kuzeninin ensesine şaplak atmak için uzaklaşırken yere baktı. Kellan'ın yanına eğildim, ılık bahar havası temiz ve ferahlatıcıydı, ona gülümsedim. "O haklı." Gözlerimi kapatarak, "Ve Griffin'le aynı fikirde olduğuma inanamıyorum," diye mırıldandım.

Kellan kıkırdadı ve gözlerimi açtığımda onu bana bakarken buldum. "İkiniz de gülünçsünüz," diye fısıldadı ve eğilip yanağımdan öptü.

Kellan'ı sıkıca tutarken, Evan'ın Jenny'yi kucaklayışını izledim. Matt kollarını Rachel'a daha çekingen bir şekilde dolamıştı ama bu küçük jestin içindeki sevgi alışverişini açıkça görebiliyordum. Griffin sarılacak birini bulmak için etrafına ama yeteneğinin işleri bitirmesini beklerken çoktan arabaya geri dönmüş olan Lana'nın dışında buradaki tek kişi eşleşmişti. Griffin asık suratla bir süre etrafına bakındıktan sonra arabaya tek başına bindi. Yine Anna'nın onun yanında olmasını diledim. Tuhaf ya da değil, birlikte çalışıyorlardı.

Çiftler ayrıldıktan sonra Matt'e kısa bir süre sarıldım. O da gülümseyerek bana sarıldı, sonra arkamdan tutuldu. Evan beni kaldırdı, neredeyse omzuna atacaktı. Kellan arkadaşına gülerken

şaşkınlıkla çığlık attı. Evan beni yere bırakırken Kellan kolunu Jenny'ye doladı. İki eski arkadaş duyamadığım birkaç kelime söyledikten sonra kısa bir süre sarıldılar. Daha sonra Kellan Rachel'a tek koluyla sarılırken, Jenny de Matt'in sırtını sıvazladı.

Sonra çocuklar el sallıyor ve yükselen yıldızlarını kovalamak için limuzinlerine biniyorlardı. Griffin gibi ben de onu yakalayacaklarından emindim. Kellan çok yetenekli, çok çekiciydi. Şöhreti kaderinde vardı ve tek yapabildiğim elini tutup ona buna layık olduğunu söylemekti.

Siyah güzel uzaklaşırken gözlerim yaşardı. Ama bu seferkiler endişe ya da üzüntü gözyaşları değildi. Hayır, onunla gurur duyuyordum, son derece gurur duyuyordum. Kaç kişinin eline böyle bir fırsat ve bunu gerçekten değerlendirir? İmkânsız görünseler bile hayallerine ulaşmayı seçenlerin sayısının az olduğuna inanmak zorundaydım.

Kellan bir kayıt stüdyosunda güvenle saklanıp yakında dünyanın dört bir yanındaki hayranlarının ruhlarını yakacak olan parçaları hazırladığında, dikkatimi tekrar hayallerime, hedeflerime çevirdim. Birkaç hafta içinde üniversiteden mezun olacaktım ve nihayet hayatımda ne yapmak biliyordum.

Yazmak istiyordum. Yarattığım bir hikâyenin kapağında adımın olduğu bir yazar olmak istiyordum. Bunu her şeyden çok istiyordum.

Zorunlu ödevlerimi yazmak için harcadığım onca zamanın içimde bir şeylerin açılmasına neden olduğunu fark ettim. Düşüncelerimi içimde tutmak yerine sayfaya dökemediğim sessiz zamanlardan keyif alıyordum. Kellan'la ilişkimizi bir ihanetle başlatarak ne kadar kötü bir hale getirdiğimizi dürüstçe tartıştıktan sonra... bu konuda yazmaya başladım. Başlarda Cheyenne ya da Jenny ile kahve içerken notlar alıyordum ama bir süre sonra kendimi kaptırdım.

Yazarken geçmişini yeniden yaşamaya başladım. Kafamda bir film izliyor gibiydim, bazı bölümleri son derece acı verici olduğu için bazen durdurabilmeyi dilediğim bir filmdi, ama aynı zamanda terapötikti de. Ben de hiçbir detayı saklamadım. Duygusal, ruhu taşıyan bir rollercoaster yolculuğuydu.

Kellan'la aramızda geçenleri... Yavaş yavaş gelişmemizi, tutkulu boşalmalarımızı, hissettiklerimizi bir dostluk duvarının arkasına saklamaya çalışmamızı, ateşli kavgalarımızı... Hepsini yazdım.

Hikâyede kötü adam olarak çıkacağımı, Denny kadar iyi bir adama ihanet ettiğim için nefret edileceğimi, aşağılanacağımı düşündüm. Denny soğuk, tacizci ya da kıskanç bir tip olsaydı belki farklı olabilirdi ama öyle değildi. Denny iyi bir adamdı, harika bir adamdı, bu yüzden kalpsiz biri olarak ortaya çıkacağımı biliyordum. Ama sorun değildi. Yapmıştım ve bunun sonuçlarına katlanmak zorundaydım. Her neyse, ben artık böyle biri değildim. Kellan'la birlikte büyüdüm. Kendim hakkında, kim olmak istediğim hakkında çok şey öğrenmiştim. Hâlâ o kişi olmak için güvensizliklerimle mücadele ediyordum ve bu muhtemelen her gün kendimi zorlamam gereken bir şeydi ama o kişi olmaya başlamıştım.

Mutfakta dans edip pizza yerken erkek arkadaşı için poposunu sallayan kendine güvenen kadın buralarda bir yerdeydi ve ortaya çıkmaya hazırdı.

Kendimi yüksek öğrenim hayatından ayrılmaya hazırlarken zaman su gibi akıp geçti. İş, finaller ve kız kardeşimin Seattle'a dönüşü derken uyumaya bile vaktim olmadı. Ama bir şekilde bunu başardım ve ben daha ne olduğunu anlayamadan Haziran ayının ortasına gelmişim... ve Washington Üniversitesi'nden mezun olmak üzereydim.

Söz verdiği gibi, Kellan törene katılmak için Los Angeles'tan geri döndü. Yatağımızda otururken, ben şifonyerimde giyecek uygun bir şeyler ararken, o albümüyle ilgili küçük konuşmalarla dikkatimi dağıttı. Kellan'ın sesinden kaydın teknik yönlerini karnımda heyecan kelebeklerinin uçtuğunu hissettim. Bunu başarmıştım. Zor olmuştu ve beni çok yormuştu elbette ama akademisyenlerin arasından sıyrılmayı başarmıştım. Ve şimdi sergilenmem gerekiyordu.

Mezun olmanın dezavantajı kesinlikle buydu. Ama garip bir şekilde, bunu dört gözle bekliyordum. Belki de Kellan'ın orada olacağını bildiğim içindir. Ve Anna'nın. Ve ailem, çünkü Kellan onlara mezuniyetimi görmeleri için buraya gelmeleri için uçak bileti almıştı. Denny bile geleceğini söylemişti. Herkes

Ailemin seyirciler arasında beni destekleyeceğini düşündüm. Bunda çok büyük bir güç buldum.

Bir çift siyah pantolon ve gri düğmeli bir gömlek tutarak, "mezun" diye bağırıp bağırmadığını merak ettim. Kapı aralığımdan gelen bir ses dikkatimi o yöne çekti.

"Hayır, o değil." Anna çerçeveye yaslanmış, başını sallayarak duruyordu. Odaya doğru bir adım attı ve elini bana uzattı. "Al, bunu giy." İç çekerek gözlerini devirdi. "Tanrı biliyor ya, bunu bir süre giymeyeceğim."

Küçük kumaş parçasını ondan alarak çıkıntılı karnına gülümsedim. Anna on altı haftalıktı, Kasım ayındaki doğum tarihinin neredeyse yarısındaydı. Bir ay sonra, tahmininin doğru olup olmadığını, bir kız çocuğu doğurup doğurmayacağını öğrenebilecekti. Artık belirgin bir şişkinliği vardı ve üzerinde son derece sevimli duruyordu. Vücudunun yeni kıvrımlarını benimsemeye başlamıştı, artık onu bol eşofmanların ve gömleklerin arkasına saklamıyordu. Üzerindeki hamile gömleği artık hormonal olarak genişlemiş göğsüne yapışıyordu. Soluk pembe kumaş daha sonra kalçalarıyla tekrar buluşmadan önce karnındaki bebeğe yapıştı. Bir anne adayının giyinebileceği kadar baştan çıkarıcıydı.

Anna sonunda haberi verdiğinde iş yerindeki arkadaşları şaşırtıcı derecede destekleyici olmuştu. Yöneticisi ona daha büyük beden bir Hooters üniforması vermiş ve hamileliğinin sorun olmadığını, restoran zincirinde çalışan kızların her zaman hamile kaldığını söylemişti. Anna'ya bunu yapmayacaklarını, yasal olarak yapamayacaklarını söylemiş olmama rağmen, Anna onu kovmadıkları için rahatlamış görünüyordu.

Müdür, garsonken hamile kaldığında kendisinin de aynı korkuları yaşadığını itiraf ettiğinde Anna daha da rahatladı. Sonra akli başında kadın kız kardeşime perde arkasındaki ipleri göstermeye başladı. Anna şaşırtıcı bir şekilde buna bayıldı. Ve bu işte de iyiydi. Sanırım bu ona güven veriyordu, sırtını dayayabileceği, görünüşüne bağlı olmayan bir şey olması. Gerçi kız kardeşimin özgüven konusunda o kadar da yardıma ihtiyacı yoktu.

Sorumluluk sahibi olmaya çalışan şeytani kız kardeşimin görüntüsüne gülümseyerek, az önce bana uzattığı kıyafeti açtım. Neredeyse her durum için mükemmel olan kısa, dar, küçük siyah bir elbiseydi. Vücuduma doğru tuttum ve dudaklarımı büktüm. Anna benden çok daha kışkırtıcı giyiniyordu ve çok fazla teni görünüyordu.

Hâlâ yatağımızda yatan Kellan onayını mırıldandı. "Bu...mükemmel."

Ona doğru baktım. Gece mavisi gözleri göğüs dekolteme kilitlenmişti. Boyun çizgisi kare şeklinde dekolteydi ve giydiğimde olması gereken yerin hemen üzerinde duruyordu. Bununla sütyen giyebileceğimden şüpheliydim. Anna kıkırdadı ve ben de dönüp karnını ovuşturmasını izledim. Bana sıcak bir gülümseme verdi. "Çok güzel olacaksın, kardeşim."

Nefes aldım ve biraz daha dik durdum. Beni seven insanların yanında olduğum için bile kendimi güzel hissediyordum. Elbise içimi ürpertmiş olsa da onu giyecek ve gururla taşıyacaktım. Çünkü bugün cesaret günüydü. Ve etrafımda bu cesaretin rol modelleri vardı. Anna içinde bulunduğu durumla mücadele ettiği her gün cesurdu. Ve daha geçen hafta bir beşik aldı. Eski odama yerleştirmesine yardım ettim ve tamamlandığında ağladı. Cesaretinin bebeği doğurmaya ve bir gün bunu Griffin'e anlatmaya kadar uzanacağına inancım vardı.

Ve Kellan cesurdu. Los Angeles'ta bir albüm kaydettiği için değil. Hayır, bunun onu etkilediğini bile sanmıyorum. Kellan cesurdu, çünkü benimle birlikte Pete's'e geliyordu, arkadaşlarımızla birlikte onuruma düzenlenen bir partide kutlama yapacaktı... ve babası da orada olacaktı. Seattle'a indiğinde ondan onay mesajı almıştım bile. Kellan bana sevimli bir şekilde gülümserken öyle görünmüyordu ama çılgına dönmüştü.

Ve Kellan da cesurdu... çünkü ailemin bizimle kalmasına izin veriyordu.

Koridorun öbür ucundan, Anna'nın yanına yürüyen babamın ağır adımlarını duydum. Bir elini omzuna koyarak odaya baktı ve vücuduma tuttuğum kışkırtıcı elbiseye kaşlarını çattı. Sonra

Kaşlarını çatarak küçük bir gülümsemeye zorladı. "Çok güzel, tatlım. Annen ve ben seninle gurur duyuyoruz... her ne kadar mezuniyetin Alma Mater'da değil de burada, Washington'da olsa da."

Babam okul seçimim karşısında iç geçirdi ve Anna başını onun omzuna yasladı. Babam onun kolunu okşadı ve ona sıkıca sarıldı. Sürpriz hamilelik annem ve babam için bir şok olmuştu -Anna bana babamın ağladığını söylemişti- ama tabii ki hemen onları tanıdığım sevgi dolu, destekleyici insanlara dönüşmüşlerdi. Hatta Anna'ya Ohio'ya geri dönmek isterse ücretsiz oda ve yemek bile teklif etmişlerdi. Ama o reddetmiş, burada kalmaya karar vermişti. Belki bunun nedeni Griffin'di, belki ben, belki de Anna sonunda kendini evinde hissetmişti.

"Teşekkür ederim, baba."

Şimdi hepsi bana bakıyordu ve yanaklarımın ısındığını hissettim. Sonra utancımı yok etmek için güldüm. "Artık... üstümü değiştirebilir miyim?" Babama ve kız kardeşime sordum.

Anna kıkırdadı ve babasının kolunu çekiştirerek geri çekildi. "Hadi baba, gidip bir şeyler yiyelim... Açlıktan ölüyorum."

Babam kaşlarını çattı ve Anna'nın çekimine direndi. Hâlâ yatağımızda rahatça yatan Kellan'a baktı. "Kellan, oğlum, bana bir konuda yardım etmek ister misin?" Babam beceriksizce sordu.

Başımı salladım, babamın Kellan'ı odadan çıkarma çabasının ne kadar acı verici olduğunu anladım, böylece özel olarak üstümü değiştirebilecektim. Zavallı adam. Hâlâ küçük kızının büyümüş olmasıyla mücadele ediyordu. Kellan ve ben bu yatak odasını paylaştığımıza göre, Kellan'ın beni daha önce çıplak gördüğünü fark etmiş olmalıydı. Hatta Kellan beni yatak başlığına bağlamış ve çıplak tenimin her santimini tüyle okşamıştı... Babamın bunu bilmesine gerek yoktu.

Kellan babama sırtarak ayağa kalktı. "Tabii, sorun değil."

Ayrılmadan önce başımı öpmek için durakladı ve ben de babamın gönlünü aldığı için fısıldayarak teşekkür ettim. Belki de babam Kellan'ın bana duyduğu saygının farkına varmıştı.

Çünkü odadan birlikte çıktıklarında onu omzundan alkışlamıştı. Sonra babam onunla beyzbol hakkında konuşmaya başladı ve ben gülümsememi engelleyemedim. Babam Kellan'la bağ kurmak için çaba sarf ediyordu. Bu benim için çok anlamlıydı.

Ben gitmeye hazır olduğumda Kellan bizi okula bıraktı. Dar elbisemi kalçalarımın üzerinde düzelttim, boynumdaki gitar şeklindeki kolyeyle oynadım, sonra parmağımdaki söz yüzüğünü döndürdüm. Hareket etmeden duramıyordum. Vücudumdan gergin ve heyecanlı bir enerji akıyordu. Hareket döngüsünü yeniden başlattığımda Kellan elimi tuttu ve sessiz desteğiyle beni sakinleştirdi. İşe de yaradı.

Oraya vardığımızda annem hüngür hüngür ağlamaya başladı. Kız kardeşimin ve benim büyük halimizin ağladığını görmek burnumu çekmeme neden oldu ama ona sarılırken kendimi tutmayı başardım. Babam onu uzaklaştırdı ve Anna bana hızlıca sarıldı. Karnımız birleştiğinde bebek tekmeledi ve ben de ona baktım.

"Bunu hissettin mi?"

Anna soruma güldü ve yan tarafını ovuşturdu. "Küçük jimnastikçi mi? Evet, bunu sürekli hissediyorum." Keyifle gülümseyerek, mükemmel koyu kahverengi saçlarını salladı. "Mesanemden uzaklaştığı için minnettarım."

Kellan kıkırdayarak Anna'ya baktı ve bir kolunu belime doladı. Anna yanağıma hızlı bir öpücük kondurduktan sonra annemle babamın peşinden yalpalayarak uzaklaştı. Kellan her zamanki gibi yanımda kaldı ve gitmem gereken yere kadar bana eşlik etti. Gözlerim elbisemin gösterdiği geniş kalçalarımın takılınca onun yanına doğru eğildim. "Benimle ilgilenmene bayılıyorum," dedim ona.

Bana bakarak bir kaşını kaldırdı. "Sence ben... yapışkan değil miyim? Her zaman yanında olmak istemiyor muyum?"

Güldüm ve ona baktım. "Hayır... Sanırım o kısmı doğru anladın."

Bana çarpık bir sırıtma yaptı, sonra yukarı bakarak beni durdurdu. Nedenini merak ederek ben de yukarı baktım. Burada geçirdiğim süre boyunca beni hiç üzmemiş olan yay gibi kızıl saçlı kız birkaç metre önümüzde duruyordu. Candy. Kellan'ın eski sevgilisi. İki casusunun da dahil olduğu küçük bir arkadaş grubuyla konuşurken sırtı bize dönüktü. Kadının etrafından dolaşmayı düşündüm ama o bize doğru dönmeye başlayınca şaşkınlıkla gözümü kırptım. Karnı hayatla şişmişti ve kız kardeşimden çok daha büyüktü. Gerçekten hamileydi.

Kellan onun durumunu görünce kaşlarını kaldırdı ama yorum yapmadı. Candy onu izlediğimizi fark edince bir iki adım attı. Arkadaşlarından ayrılıp bize doğru gelmeye başladığında içimi çektim. Okul yılını onu bir daha görmeden kapatmak buraya kadarmış. Oh neyse. Belki de hiç ama hiç yapamadığımız tanışma fırsatını sonunda yakalayabilirdik.

Kellan bize yaklaşırken onu kayıtsızca izledi. Candy gözlerini indirdi ve biraz asık suratlı göründü. Ben ona bir şey söyleyemeden, o benimle konuşmaya başladı. "Hey, sadece özür dilemek istedim... Kellan hakkında sana söylediğim tüm o saçmalıklar için."

Önce bana, sonra da ona baktı. Kellan kaşlarını çatarken çilli yanakları kızarmıştı. Başını sallayarak omuz silkti. "Sanırım ilgi çekmek istedim." Tekrar yere baktı. "Lisede oldukça görmezden geliniyordum ve seninle birlikte olmak bana burada bir miktar... nüfuz kazandırdı." Hüzünlü gözleri tekrar ona baktı. "Özür dilerim. Bu benim için oldukça sığdı."

Kellan ona yarım bir gülümseme verdi ve başını salladı. "Önemli değil." Gözleri onun karnından aşağıya, sonra da bana kaydı. "Biz artık o insanlar değiliz, Candy." Tekrar ona baktı. "Bunun için endişelenme."

Sonunda onun adını hatırladığı için gülümsedim. Candy başını salladı, sonra karnını ovuşturarak uzaklaştı. Babasının kim olduğunu merak ediyordum ama sormadım. Söylentilere göre etik profesörümüzmüş. *Evli* etik profesörümüz. Ama bildiğim gibi söylentiler yanlış olabilirdi. Ama doğru da olabilirlerdi.

Bir kez olsun benimle ilgili olmayan bu dramadan sıyrılıp Kellan'ın elini tuttum ve onu tanıştırmak istediğim tek kızı bulmaya gittim. Cheyenne beni gördüğünde tam da tuvaletten çıkıyordu. Bir çığlık attı ve beni Kellan'ın elinden zorla çekip alarak kocaman sarıldı.

"Kiera, inanabiliyor musun! Başardık!" Hafif güneyli ses tonu heyecanıyla daha da kalınlaştı. Sonra solgun gözleri yalnız olmadığımı fark eder gibi oldu. Kellan'a baktı, sonra ona gözlerini parlatan sevimli bir gülümseme verdi. "Sen erkek arkadaşı olmalısın?"

Kellan başını salladı ve elini uzattı. "Kellan."

Elini sıkarken bana mırıldandı: "Şimdi neden heteroseksüel olduğunu anlayabiliyorum. Bence her insanın yönelimini yeniden gözden geçirmesini sağlayabilir."

Onu duyan Kellan bir kaşını kaldırdı. Sonra şeytani bir gülümseme takındı ve bakışlarını bana kilitledi. O anda Cheyenne'in okulda beni öpen kız olduğunu anladığımı biliyordum. Yüzündeki umutsuzca çekici gülümsemeye gözlerimi devirerek omzunu geriye ittim. "Neden gidip ailemin yanına oturmuyorsun?"

Kellan sırtarak Cheyenne ve bana baktı. "Emin misin? Burada... iyi misin?"

Biraz kıkırdadı, dudakları baştan çıkarıcı bir şekilde kıvrıldı. Gözlerimi tekrar devirerek onu zorla geri çevirdim ve bizden uzaklaşmasını sağladım. Bir köşede kaybolmadan önce bize baktı - sırtışı kesinlikle uygunsuzdu. Erkekler.

Cheyenne bana dönerken biraz güldü. "Kellan... hoş görünüyor."

Başımı salladım. "Hoş... gerçekten onu tanımlamak için en iyi kelime değil." Şaşırtıcı, ateşli, seksi, duygulu, yetenekli, derin, oyuncu, karamsar, sevgi dolu ve zaman zaman düşünceli, evet... ama hoş? Tamam, belki de ona yakışıyordu.

Gerçek tören benim için bir bulanıklıktı. O kadar enerjik ve duygusaldım ki sadece ufak tefek şeyleri hatırlayabildim. Tribünlerde ailemi görüyordum; annem ağlıyor, babam gizlice gözlerini siliyor, Anna parmaklarının arasında ısıklık çalıyor, Denny ve Kellan yan yana otururken bana bakıp gülümsüyorlardı. Konuşmaları ve müziği hayal meyal hatırlıyordum. Adımın anons edildiğini ve tezahürat bölümümden gelen kulak tırmalayıcı sesi hatırladım. Sonra her şey bitti ve Kellan'ın arabasına binip Pete'in evine doğru yola çıktık.

Annem, babam ve Anna, Kellan arabayı park ettikten sonra kutlamaya başlamak için sabırsızlanarak arabadan indiler. Kız kardeşimin park yerinde Jenny ve Kate'e sarılışını izledim, Cheyenne de birkaç saniye sonra onlarla buluştu. Annemle babam ve arkadaşlarım ön kapıdan çıkıp gözden kaybolduktan sonra emniyet kemerimi çözdüm ve onlara katılmaya hazırlandım.

"Geliyor musun?" Arabanın kapısını kırarak sordum.

Kellan arabayı durdurduğundan beri hareket etmemişti; elleri hâlâ direksiyonda sabitti. Gözlerini dikiz aynasındaki barın görüntüsüne dikmiş, "Birazdan oradayım," diye mırıldandı.

Solgun, ben gider gitmez arabayı çalıştırıp gidecekmiş gibi görünüyordu. Kapımı kapattıktan sonra ona doğru döndüm. "Hey, iyi misin?"

Bakışlarını isteksizce aynadan çekip bana baktı. Gözlerini kocaman açarak, "Bunu yapabileceğimi sanmıyorum, Kiera," diye fısıldadı.

Elimi yanağına koydum ve bakışlarını tuttum. "Evet, yapabilirsin. Her şeyi yapabilirsin." Başını salladı ve dudaklarımı dudaklarına bastırdım. İlk başta beni öpmedi. Biyolojik babasıyla yüzleşmekten çok korktuğu ya da ürktüğü için dudakları benimkilere karşı sertti. Yıllar boyunca bana öğrettiği her şeyi kullanarak dudaklarıyla oynadım, yaladım ve emerek ona boyun eğdirdim. Birkaç dakika içinde o da beni içtenlikle öpmeye başladı, önceki korkusu geçmişti.

Yanağımı tutup beni ön koltuğuna yatırmaya hazır görüldüğünde, göğsünü kendimden uzaklaştırdım. Gözleri benimkileri yakıyordu.

hırıltılı bir şekilde nefes aldı. Bu delicesine erotik ama bir o kadar da hassas adamı görünce dudağıımı ısırdım. "Hadi, insanlar bizi bekliyor. Gidip merhaba diyelim."

Kapımı açtığımda başını hafifçe salladı. Gözleri daha açıktı, kaşlarını çatı. "Beni tahrik ettin... Bu hile yapmaktır."

Gölerek arabadan indim. Arabanın diğer tarafında belirlediğinde başımı salladım. "Seni ne zaman tahrik *etmedim* ki?"

Bana gülümseyerek çekiciliğimi onayladı ve kapısını kapattı. "Sonunda beni ilk günden beri rahatsız eden sorunu anladın."

Elimi ona doğru uzatarak bana katılmasını bekledim. "Evet, istiyorum." Ellerimiz buluştuğunda kulağını ısırmak için eğildim. "Ve senin küçük sorununu sonra çözeceğim, söz veriyorum."

Beni bara doğru çekerken şeytani bir sırıtış attı. "Hadi şu işi bitirelim o zaman."

Kellan çift kapıdan içeri adımını atarken gerildi ve nefesini tuttu. Sadece olağan şüphelileri görünce ve kendisinin daha yaşlı bir versiyonunu görmeyince anında rahatladı. Kapıların yanında toplanan kalabalık benim için tezahürat yaparken, yanaklarım ateşle doldu. Yine de başımı dik tuttum, başarımdan gurur duydum ve arkadaşlarımdan, ailemden ve iş arkadaşlarımdan gelen övgüleri kabul ettim.

Cumartesi öğleden sonra olduğu için gündüz ekibi vardiyadaydı. Barın önünden geçerken Troy Kellan'a gülümsedi, Kellan da ona gülümsedi. Kendisinden hoşlanan kişi bana karşı saygılı olduğu sürece, Kellan onlara karşı her zaman samimi davranırdı, hatta erkeklere bile. Hun ve Sweetie, gündüz saatlerinde buranın sahibi olan kır saçlı yaşlı garsonlar, herkese soda ve su getirerek etrafta dolanıyorlardı. Ve Pete'in iş ortağı ve gündüz aşçısı Sal, elinde tabak tabak yemekle dışarı çıktı. Herkes kutlama yapıyordu.

Sıcak, tanıdık bardaki tanıdık yüzler denizine baktım. Krem rengi duvarlar buraya ilk adım attığım zamanki kadar neşeliydi. Meşe zemin de aynı şekilde yıpranmıştı. Birkaç bar tabelası daha duvarları ve pencereleri süslüyordu ama genel olarak aynı görünüyordu. Yine de, şimdi karanlık sahnede onurlu bir yere sahip olan enstrümanlar parlak bir pembe, koyu bir mor ve elektrikli bir deniz mavisiydi. Hatta bir tanesinin üzerinde Hello Kitty çıkartmaları vardı. Ama Jenny'nin bizim oğlanların portresi kadınsı enstrümanların arkasındaydı ve şimdi daha küçük bir yer olsa da oğlanların bardaki yerini koruyordu.

Arkadaşlarım ve çalışma arkadaşlarım yanıma gelerek beni sıcak bir şekilde kucakladılar. Ben de onlara karşılık verdim ve mezunlara kendi iyi dileklerimi ilettim. Cheyenne bana sarıldı, onu Meadow takip etti. Eşsiz isimli kadın bu gece grubuyla barda çalacaktı ama Cheyenne'in elini tutuşundan onun için burada olduğu anlaşılıyordu. Şiir söz konusu olduğunda birçok kez kıcımları kurtaran okul arkadaşına ve onun lirik kız arkadaşına sırtıttım. Meadow'un saçları derin bir gün batımı renginde, gözleri Denny'ninkiler kadar karaydı ama dudaklarındaki küçük gülümseme Cheyenne'inkiyle birebir örtüşüyordu ve bu tatlı kadının sonunda aşkı bulmuş olması beni çok heyecanlandırmıştı.

Kellan masamıza içecek bir şeyler getirmek için bara doğru ilerlerken Denny ve Abby kapıdan içeri girdiler. Kellan önce onları selamladı ve Denny'nin omzuna vurarak beni işaret etti. Annemle babamın rahatça oturduklarından emin olduktan sonra kollarımı Denny'ye dolamak için ayağa fırladım.

Ben uzaklaşırken sırtıyordu. ", Denny!"

Siyah başını eğerek bana orantısız bir sırtıma yaptı. "Hiç yapamayacağını düşündün mü?"

Sırtışımla onunkiyi eşleşince başımı salladım. "Evet, okulun aklımdaki son şey olduğu zamanlar oldu."

Denny ve ben ikimiz de dönüp barda Troy'la konuşan Kellan'a baktık. Denny sırtarak bana döndü. "Evet, biliyorum." Tam içime biraz suçluluk duygusu sızdığını hissederken güldü. "Mezun olman bir mucize."

Esprisi duygularımı yatıştırınca göğsüne vurdum. "Sessiz ol."

Bana gülerek kollarını Abby'ye doladı ve başını öptü. Sonra Abby bana kısa bir süre sarıldı ve beni tebrik etti. Bu sıcak... bağışlayıcı... çifte başımı salladım ve ailemle birlikte masada onlara yer açtım. Annem şaşkın bir yüz ifadesiyle Denny, Kellan ve bana baktı. Üçümüzün arasında gerçekten neler olduğunu anlamış olmalıydı ve muhtemelen nasıl hâlâ arkadaş olabildiğimizi merak ediyordu. Bazen ben de bunu merak ediyordum... Çok şanslıydım.

Kellan masaya gazozları getirirken ben de kız kardeşimin olabildiğince rahat olmasını sağlamaya çalıştım. Hatta arka odada yaslanabileceği bir yastık bile buldum, çünkü bar sandalyeleri rahat olmalarıyla ünlü değildir.

Tam kıkırdayıp bana teşekkür ederken, kapılar büyük bir gürültüyle açıldı.

Çenem düştü, Griffin ve diğer D-Bag'lerin içeri adım atışını izlemek için döndüm. Kellan'la birlikte geldiklerini fark etmemiştim. Geri döndükleri için çok duygulanmışım ama sonra onların da Kellan kadar gelmek için sebepleri olduğunu hatırladım.

Evan'ın gözleri, kollarına atlayıp onu öpücük yağmuruna tutmadan bir an önce Jenny'ye kilitlendi. Matt başını Evan'a doğru salladı ve arkasından kapıdan içeri giren Rachel'a baktı. Latin Asyalı güzel, sarışın gitaristin elini şefkatle tutarken, tek bir bakışla sevgilerini sessizce haykırdılar. Tüm D-Bag'lerin kalbi Seattle'da atıyordu. Griffin'in bile... eğer durup düşünürse.

O sırada, tıklım tıklım dolu barda birini arıyordu... Anna'yı. Anna sandalyesinde kaskatı kesildi ve yüzü bembeyaz kesildi. Ona hâlâ hamile olduğunu söylememişti. Matt ya da Evan'a da söylememişti ve durumunu gören herkese Griffin'e söyleyebilecek kimseye söylemeyeceklerine dair söz verdirmişti. Herkesten Griffin'e söyleyecek kişinin kendisi olabileceğine dair söz almıştı, her ne kadar bu onu dehşete düşürse de.

Ve Şimdi... zamanı gelmişti. Adam buradaydı, kadın buradaydı ve dar, yapışkan kıyafetiyle Griffin bile onun açıkça hamile olduğu gerçeğini gözden kaçırmazdı.

Çaresiz hamile rolünü oynamayı sevdiğinden, uzun zamandır onu hareket ederken görmediğim kadar hızlı ayağa kalktı. Normalden daha hızlı nefes alıyor, gözleri odanın içinde kaçacak bir yer arıyordu. Ben Anna'nın kollarından tutup onu yerinde tutarken Kellan grup arkadaşlarını selamlamak için yürüdü.

"Bırak beni, Kiera," diye hırladı.

Başımı salladım. "Hayır, ona söylemek zorundasın Anna. Bilmeye hakkı var."

Çenesini sıktı ve bana ters ters baktı ama kaçması için artık çok geçti; Kellan çocukları masaya getiriyordu. Annemle babam Anna'yla aramızda geçenleri merakla izlerken onu bıraktım. Griffin ona yaklaşırken titremeye başladı.

İlk başta Griffin fark etmedi. Yüzünde çarpık bir sırıtiŐla ona doğru yürüdü ve dilini kayıtsızca boğazına soktu. Anna hafif bir ses çıkardı ve dizleri biraz bükölür gibi oldu. Bu manzara karşısında midem bulandı. Babam Griffin'i dövmeğe hazır görünüyordu.

Griffin'in arkasındaki Evan ve Matt gözlerini kocaman açmış Anna'ya bakıyorlardı. Belli ki Griffin'in fark etmediğı şeyi onlar fark etmişti. İkiisi de bana baktı. El sallayarak selam verdim, sonra da sorulmamış sorularına başımı salladım. Evet, gerçekten hamileydi. Evet, onu öpen ahmak babasıydı. Griffin'e baktıklarında ikisinin de ağızı açık kaldı.

Anna'yı hırpalamayı bitirdiğinde kollarını ona doladı. İşte o zaman Anna'nın sarılacak daha çok yeri olduğunu fark eder gibi oldu. Yere bakınca hafif kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Ah, Anna?" Ondan bir adım geri çekilerek parmağını karnına soktu. "Ne oldu sana böyle?"

Anna onun elini savuşturdu, dudakları klasik, hormonal bir ruh hali değişimiyle gerildi. "Bana *sen oldun*... g t şapka."

Griffin anlamamış gibi dudaklarını büktü. Matt onun kafasına vurdu. "Dostum, sana toparlanmanı söyledim! Beni hiç dinlemez misin sen?"

Griffin arkasındaki kuzeniyle alay etti. "Sen neden bahsediyorsun be?"

Griffin'in babamın önünde bu kadar kaba davranması beni utandırdı. Torununun diğer yarısının kim olduğunu anlayınca yüzü solan babam ayağa kalktı. Seyrelmiş saçları her geçen saniye beyazlıyor gibi görünürken Griffin'i omzundan d rtt . Sinirlenen Griffin arkasını döndü.

Babamız çenesini kaldırarak başçıya sakince, "Kızımın yanında konuşmana dikkat edeceksin, özellikle de *senin*  ocuğunu taşırken." dedi. Griffin'in hâlâ kafasının karışık olması ihtimaline karşı, bu noktayı vurgulamak için kaşlarını kaldırdı.

Griffin başını salladı ve sonunda ışık yandı. Gözleri fal taşı gibi açılarak dehşet içinde Anna'nın karnına baktı. "Hamile misin?"

Anna sırttı ve gözlerini devirdi. "Tanrım, umarım kızımız bir şekilde Kiera'nın zek sına sahip olur... yoksa mahvolur."

Griffin'in yüzü Anna'nın gözlerinin içine bakarken yumuşadı. "Kızım mı? Bir kızımız mı olacak?"

Yüzüne hafif bir gülümseme yayıldı ve Anna'nın gözleri nemlendi. Başını iki yana salladı. "Henüz bilmiyorum, sadece hissediyorum... Sanki bir kız yapmışız gibi hissediyorum."

Yüzü hiç görmediğim kadar ciddi olan Griffin elini yavaşça Anna'nın karnına koydu. Gözleri o kadar dolmuştu ki artık bebeğinin babasını görebildiğinden bile şüpheliydim. şaşırtıcı bir şekilde Griffin'in gözleri de başparmağını karnında gezdirirken biraz nemlenmişti. Bebeğin tekmelemek için bu fırsatı değerlendirmesini umdum ve dua ettim, böylece onu hissedecekti.

Griffin Anna'nın karnına bakarken etrafımızdaki herkes sessizdi. Sonra, o kadar yumuşaktı ki neredeyse kaçırıyordum, Griffin mırıldandı, "Bir kız... Küçük bir kızım mı olacak?"

Gözyaşları yanaklarından süzülen Anna, "Onu tutup tutamayacağımı bilmiyorum," diye fısıldadı.

Annem Anna'nın bunu itiraf ettiğini duyunca bir adım öne çıktı; benden başka kimseye itiraf etmemişti. Babam annemin kolunu tuttu ve Griffin'i dikkatle izlerken onu durdurdu. Annem dudağını ısırды, dört saatlik bir konuşmaya başlamak ister gibi görünüyordu. Ne de olsa bu onun ilk torunuydu.

Griffin başını kaldırdı. "Ne? Çocuğumu veremez misin?" Matt ve Evan'ın arkasından izleyen Kellan'ı bulana kadar barın etrafına bakındı. "Bunu yapamaz, değil mi Kell? Benim söz hakkım yok mu?"

Griffin'in yüzündeki ifade karşısında boğazımdaki yumruyu yutmak zorunda kaldım. Onu hiç bu kadar paniklemiş görmemiştim. Sanki ona çok istediği bir şey teklif edilmiş ve sonra da elinden alınmış gibiydi. Dehşete düşmüş gibiydi.

Kellan ona cevap vermeye başladı ama Anna parmaklarını Griffin'in yanağına götürerek gözlerini tekrar gözlerine çevirmesini sağladı. Anna konuştuğunda Griffin titriyordu. "Yapmayacağım... eğer onu elinde tutmak istiyorsan... eğer bunu benimle yapmak istiyorsan... ondan vazgeçmeyeceğim."

Nefesimi tutmuş, cevabını bekliyordum. Annem ve babamın da beklerken ellerini sıktıklarını fark ettim. Hepimiz bu bebeği istiyorduk ama bu bizim seçimimiz değildi. Görünüşe göre... Griffin'in seçimiymiş.

Yutkundu, sonra tekrar karnına baktı. Sonsuzluk gibi görünen bir süreden sonra tekrar ona baktı. "Ona büyükannemin adını verebilir miyiz?"

Anna hıçkırmaya başladı, sonra başını salladı ve kollarını onun boynuna doladı. Griffin gülümsedi ve onu sırtında tutarken derin bir nefes aldı. Geri kalanı

Grup gülümseyerek birbirlerine baktı. Kendi gözyaşlarımın ve hıçkırıklarımın arasından Matt'in Rachel'in yanına eğildiğini duydum. "Birimiz ona büyükannemin adının Myrtle olduğunu söylemeli."

Hıçkırıklarımın arasında güldüm, en azından Griffin'in bu bebeği büyütmesine yardımcı olacak daha mantıklı grup arkadaşları olduğu için minnettarım. Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun.

Griffin'in "Sen böyleyken hâlâ sevişebilir miyiz?" diye mırıldandığını duyduğumda mutlu çifte doğru döndüm. O dramatik an sırasında bara sessizce girmiş olan bir grup insanı fark ettim. Bakarken çenem düştü.

Yaşlı, orta yaşlı bir adam barın yanında garip bir şekilde duruyordu. Güzel, siyah, yakalı bir gömlek ve haki pantolon giymiş olan adam, civardaki golf kulüplerinden birine gidiyor gibi görünüyordu. Zayıf ve kaslıydı, kafası kalın, kumral saçlarla doluydu, iyi yaşlanacağını bildiğiniz adamlardan biriydi. Altmış yaşında bile hâlâ çekici olabilirdi. Ama nefesimi kesen şey bu değildi. Görünüşünün Kellan'inkine tıpatıp benzemesiydi. Daha doğrusu Kellan'ın ona benzemesiydi. Benzerlik açıktı. Çene, burun, kaşlar... her şey... gece mavisi gözlerine kadar.

Kellan'ın babasına, öz babasına bakıyordum.

Adam baktığımı fark etti ve başını salladı, elini kaldırarak küçük bir el salladı. Ben de el salladım, sonra yanındaki iki çocuğu fark ettim. Biri çocuktı, diğeri ise muhtemelen benden birkaç yaş küçüktü. Kız olan Hailey, Kellan'ın kız kardeşiydi. Kellan ve babasıyla aynı açık kahverengi saçlara ve koyu mavi gözlere sahipti. Babasının bana el salladığını görünce o da el salladı. Üvey kardeşini fark ettiğinde yüzünde bir sırtıma belirdi. Sırtışı Kellan'inkine o kadar benziyordu ki gözümü kırptım.

Yanında on yaşlarında genç bir çocuk vardı. Kellan'ın ailesinin geri kalanı gibi açık renk saçları ve mavi gözleri vardı ama onunkiler daha geleneksel bir soluk maviydi. Yüzünde huşu bir ifadeyle Kellan'ın sırtına bakıyordu. Son zamanlarda ağabeyi hakkında çok şey duyduğunu hissediyordum. Belli ki şimdiden onu idol olarak görüyordu.

Gözlerim yavaşça Kellan'a kaydı. Evan'la konuşuyordu, büyük ihtimalle doğacak çocuğunun yanında Griffin'e göz kulak olması gerektiğinden bahsediyordu. Kellan henüz ailesini fark etmemişti. Gözlerimi üzerinde hissedince bakışlarını benimkilere çevirdi. Şok olmuş yüz ifademi değiştiremeden Kellan'ın kaşlarını çatmasını izledim. Sonra neye bu kadar şaşırdığımı anlamış gibiydi ve yüzü soldu.

Gözlerini kapadı, arkasını dönmek için kendini zor tuttu. Griffin ve Anna'yı tebrik eden insanların arasından hızla geçtim. Ona doğru ilerleyerek yanaklarını avuçladım. "Kellan... zamanı geldi."

Başını salladı, gözleri hâlâ kapalıydı. "Yapamam, Kiera." Gözlerini açtığı anda yüzünü buruşturdu. "Onlara daha sonra gelmelerini söyle... Şu anda yapamam."

Başımı salladım ve başparmaklarımı yanaklarında gezdirdim. "Bunu yapabilirsin Kellan... Yapabileceğini biliyorum."

Titrek bir nefes verdi, sonra yavaşça başını çevirmeye başladı. Sonunda kendisini yaratan adamı gördüğünde nefesi hızlanmıştı. Bir adım geri atarak uzandı ve elimi sertçe sıktı. Hayatını alt üst eden üç kişiye bakarken tüm vücudu titremeye başladı. Kellan'ın babası elini kaldırdı, sonra Kellan tepki vermeyince bıraktı.

Kellan başını bana doğru çevirdi. "Yapamam... Bunu yapamam... Lütfen, gidelim." Bana dönerek kollarımdan tuttu. "Gitmek istediğin her yere giderim. Arkadan sıvışalım ve istediğin her şeyi yapalım..."

Derin bir nefes alarak Kellan'a baktım. Gidebileceğimiz tüm yerler ve yapabileceğimiz tüm şeyler hakkında saçmalamayı bıraktı ve bana baktı. Sakinleştiğinde, "Korkuyorum..." diye fısıldadı.

Başımı salladım, gözlerim yaşlıydı. "Biliyorum... ama ben buradayım ve sana yardım edeceğim. Ayrıca, olabilecek en kötü şey nedir ki?"

Yutkundu ve "Umursayabilirim" gibi bir şey mırıldandı. Gözlerini kapatarak başını salladı. Babasıyla yüzleşmeden önce bir dakika bekledi. Bunu yaptığında daha güçlü görünüyordu. Aslında, adama doğru attığı her adımda gücü artıyor gibiydi. Cesaretini benden mi alıyordu emin değildim ama bana sürekli cesaret verdiği için öyle olmasını umuyordum.

Adamla neredeyse burun buruna geldiğinde durdu. Kellan'ın babası gülümsedi; hüzünlü bir gülümsemediydi bu. "Merhaba oğlum," diye fısıldadı.

Kellan sertleşti, elimi sıktı ve başını salladı ama bir şey söylemedi. Baba ve oğul birbirlerine bakarken bir gerilim oluştu. Görünüşleri birbirlerine o kadar benziyordu ki, bardaki herkesin birkaç yıl önce bir araba kazasında ölen adamın Kellan'la genetik olarak akraba olmadığını bildiğini hayal etmek zorundaydım. Şimdi karşıdaki adam... açıkça öyleydi.

Sessizce düşüncelere dalmış iki adamdan birini nasıl konuşturacağımı düşünürken Hailey bir adım öne çıktı. Üvey kardeşi ve babasının arasına bakarak iç çekti, sonra elini Kellan'ın koluna koydu. Kellan ona baktı ve tüm duruşu gevşedi; kanın parmak uçlarıma geri döndüğünü hissedebiliyordum.

Elini diğer kardeşinin omzuna koyarak onu Kellan'la tanıştırdı. "Kellan, bu Riley. Ry, bu bizim ağabeyimiz... Kellan."

Riley hâlâ sersemlemiş bir halde elini Kellan'a uzattı. "Vay canına, internette bazı şovlarını izledim. Gerçekten çok iyisin. Gitar çalmaya yeni başladım ama umarım bir gün ben de senin kadar iyi olurum." Kellan'a sevimli, garip bir gülümseme verdi ve Kellan biraz güldü.

Saçlarını karıştırmak için uzanırken, "Belki bir gün sana bir iki şey öğretebilirim," diye mırıldandı.

Kellan'ın hiç sahip olmadığı ailesiyle bağ kurmaya başlamasını izlerken, gözyaşlarımın gözlerimi yaktığını ve boğazımı kapattığını hissettim. Kellan'ın babası boğazını temizlediğinde gözyaşlarımı geri bastırdım. Belli ki bu durum onu da etkilemişti.

Kellan ürkekçe ona baktı ve Hailey ciddi bir konuşmanın başladığını görerek Riley'yi bilardo masalarına doğru götürmeye başladı. "Hadi Ry, onlara bir dakika verelim." Ben de aynısını yapmayı düşündüm ama elimi çekmeye çalıştığımda Kellan'ın ölümcül tutuşu geri döndü. Diğer elimi koluna koyarak, babası konuşmaya başladığında ona elimden gelen desteği verdim.

"Bak, seni terk ettiğim için bana kızgın olduğunu biliyorum ve seni suçlamıyorum ama genç ve aptaldım ve umarım bana bir şans verebilirsin..."

Kellan kendisinin daha yaşlı versiyonunun sözünü keskin bir soruyla kesti. "Bana ne yaptıklarını biliyor musun?"

Babası kaşlarını çattı. "Kim? Ailen mi?"

Kellan başını salladı, çenesi gergindi. "Sen gittiğinde ne yapacaklarını... beni nasıl yetiştireceklerini... biliyor muydun? Ne tür insanlar olduklarını biliyor muydun?"

Babası yine gözlerini kırıştırdı. "John ve Susan mı? Sen neden ?" Kellan'a dikkatle bakarken gözleri kısıldı.

Kellan ailesinin adının söylendiğini duyunca irkildi, sonra babasına doğru bir adım attı. Babasının sorusuna cevap verirken sesi, çenesi... tüm vücudu gergindi. "Beni her gün acımasızca taciz edecek insanların yanına bıraktığını biliyor muydun?" Sesi titreyerek sessizce tükürdü, "Biliyor... muydun?"

Kellan'ın ona ne anlattığını, Kellan'ın o cehennem çukurunda büyürken neler yaşadığını nihayet anlayan babasının yüzü soldu. Gözlerindeki yaşlara ve yüzündeki dehşete bakılırsa, bildiğini sanmıyorum. Bazen çok iyi tanıdığınızı sandığınız insanlar, hiç tanımadığınız insanlar haline gelebilir. Burada durum böyle görünüyordu.

"Kellan... hayır... hiçbir fikrim yoktu. Düşündüm ki..." Yutkundu, gözleri buğulandı. "Seni mutlu bir yuvaya bıraktığımı sanıyordum, yapabileceğimden daha mutlu

o zamanlar sana vermiştim." Kellan titrerken, babası elini onun koluna koydu. "Anlamayacağını biliyorum ama o zamanlar berbat durumdaydım. Ne yaptığımı bilmiyordum. Annenle öyle bir şeye kapıldım ki..." içini çekti, "korkunç bir hataydı."

Hemen, "Hata yaptığınızdan değil, sadece durumdan..." diye düzeltti.

Kellan iç geçirdi, bana bakarken yumuşadı. "Evet, sanırım o kısmı anladım." Gözlerini gözlerime dikti ve Denny'ye benimle birlikte yaptıklarından dolayı duyduğu suçluluk duygusunu görebiliyordum. Eğer Kellan o zamanlar beni hamile bırakmış olsaydı... Ne yapardı merak ediyordum. Bebeği benimle birlikte büyötmeye mi çalışırdı? Ya da bebeği daha sorumlu bir ebeveyn olduğuna inandığı kişiye, bizim durumumuzda Denny'ye mi bırakırdı?

Açıkçası Kellan'ın ne yapacağını bilmiyordum. O da bilmiyor gibiydi ve kendisinin de aynı seçimi yapmış olabileceği düşüncesi onu babasına karşı biraz yumuşattı. Kellan babasına başıyla onay verdi ve Kellan'ın bir şekilde anladığını düşünerek rahatlayan babası gülümsedi; gülümsemesi Kellan'ınki kadar güzeldi.

"Bir keresinde seni görmeye çalışmışım, biliyorsun. Sen Riley'nin yaşlarındayken."

Kellan gözlerini kırptırdı ve ona baktı. "Hayır, annem senden hiç bahsetmedi..."

Babası gözlerini indirdi. "Evet, benden haberin olmadığını, John'un baban olduğuna inandığını söyledi." Tekrar Kellan'a baktı. "Bu doğru muydu?"

Kellan başını salladı. "Hayır, piç bir çocuk olduğumu hep biliyordum."

Babası bu sert tanımlama karşısında irkildi ve sonra başını salladı. "Hayatına girerek seni inciteğime beni ikna etti. Uzak durmamın daha iyi olacağını söyledi... Ben de öyle yaptım."

Kellan'ın babası içinde biriken duyguları yutkunarak tekrar başını salladı. "Beni manipüle ediyordu, çünkü onu incittim. Onu asla dinlememeliydim. Seni görmek için daha çok çabalamalıyım... Çok üzgünüm."

Kellan gözlerini kaçırdı ve gözlerini kapatırken gözünün kenarından düşen bir damla yaşı izledim. "Beni düşündüğünü bile bilmiyordum," diye fısıldadı Kellan, sesi hâlâ titriyordu.

Babası elini onun koluna koydu. "Tabii ki unuttum. Hangi baba oğlunu, ilk çocuğunu unutabilir ki?" Kellan ona dönüp baktığında, yorgun adam iç çekti. "Yanlış nedenlerle uzak durdum, ölümlerinden sonra bile yalana inanmana izin vererek seni koruduğumu sandım." Ölüm kelimesi boğazında düğümlendi ve boğazını temizledi. "Ama şimdi buradayım ve seni tanımak istiyorum."

Kellan'ın da takabileceği sıradan bir gülümseme takınarak, hemen hemen aynı anda elini Kellan'a uzattı. "Merhaba. Benim adım Gavin Carter ve ben senin babanım."

Kellan sırtıttı, sonra elimi bırakıp babasının elini tutarken başını salladı. "Ben Kellan Kyle... ve sanırım senin oğlunum."

El sıkışırken Gavin gülerek, "Sonunda seninle tanışmak güzel Kellan," dedi.

Kellan başını salladı. "Evet... sen de."

Gavin diğer elini onların ellerinin üzerine koyduğunda burnumu çekmeye başlamıştım bile. "Seni zorlamak istemem ama Pennsylvania'da bizimle bir evin var Kellan. Ne zaman hazır olursan, kapımız sana her zaman açık."

Kellan burnunu çekip başını sallayınca yanaklarımdaki yaşları sildim. Gavin onun omzunu sıkarak, "Sana bir bira ısmarlayabilir miyim?" dedi.

Kellan bana baktı ama ben sırtıttım ve başımı salladım. Buna ihtiyacı vardı. Onlara ihtiyacı vardı. Kendi başına iyi olduğunu düşünmekten hoşlansa bile, bir parça

Kellan'ın doğduğundan beri eksikti. Müzikle doldurmuştu, seksle doldurmuştu ve hatta benimle bile doldurmuştu. Ama ihtiyacı olan şey, şimdi ona sunulan şeydi; bir aile.

Yanağından öperek, bağlanma sürecine başlaması için yanından ayrıldım. Ailemin Griffin ve Anna ile derin bir sohbe daldığı masaya geri döndüğümde hâlâ gözlerimi siliyordum; anlayabildiğim kadarıyla çifti evlenme fikrine ikna etmeye çalışıyorlardı. Griffin onlara boş bir ifade veriyordu ve anladığım kadarıyla akli daha çok Anna'yı eve götürdüğünde onun vücuduna neler yapabileceğindeydi. Artık Anna ile birlikte yaşamadığım için hemen minnettar oldum.

Ben gruba yaklaşırken Denny yanıma geldi. Başını Kellan'a doğru eğerek sordu, "Her şey yolunda mı? O da neydi öyle?"

Baba ve oğluna bakarak gülümsedim. "Her şey harika, gerçekten harika."

Denny'ye döndüğümde kaşlarını çatmış, Gavin'i anlamaya çalışır gibi ona bakıyordu. Bulduğu anda anlamıştım. Koyu renk gözlerini daha da açarak başını bana çevirdi. "Bu adam...? Kellan'la bir akrabalığı var mı?"

Dudağımı ısırarak başımı salladım. "Bu onun babası, gerçek babası."

Denny gözlerini kapadı ve yılların getirdiği anlayış yüz hatlarına doldu. "Tanrım... bu çok şeyi açıklıyor." Gözlerini açtığında endişeyle kaşlarını çatı. "Kellan... iyi mi?"

Denny'nin de Kellan'ı hâlâ önemseddiğini düşünerek gülümsedim. "Evet, sanırım iyi olacak."

Kolumu Denny'ninkinin içinden geçirerek hayatımdaki insanlara baktım - Evan ve Jenny bir sandalyede birbirlerine sarılmış, Matt ve Rachel bir köşede sessizce konuşuyor, Anna ve Griffin kıkırdıyor, annem ve babam ise perhizi denemek için hiçbir zaman geç olmadığını söylüyorlardı. Rita az önce içeri girmiş ve kibarca selamlamak için utangaç bir şekilde bana elini sallamıştı. Kate Abby'ye Justin'den aldığı bir mesajı gösteriyordu.

Görünüşe göre buraya ziyarete geldiğinde Kate'den hoşlanmıştı. Kellan'ın kardeşleri gülüyor, uzun süredir kayıp olan ağabeyleri babasına yetişirken birlikte bilaro oynuyorlardı. Ve Kellan... bira şişesini babasınınkiyle tokuştururken gerçekten gülüyordu.

"Sanırım hepimiz iyi olacağız Denny," dedim, bir şekilde hayatımın en iyi arkadaşına dönüşmüş olan hayatımın ilk aşkına gülümseyerek.

Denny bana gülümseyerek başını salladı ve en sevdiğim şapşal sırtışıımı yaptı. "Sanırım haklı olabilirsin."

Gece sona ermeye başladığında, insanlar gecelerini daha özel bir şekilde sonlandırmak için yavaş yavaş bardan dışarı süzülürken, Kellan ve ben sahnenin kenarına yakın bir yerde birlikte yavaşça dans ettik. Poetic Bliss setini yeni tamamlamıştı ve canlı kızlar sahnenin etrafında dolanıyor, büyüyen hayran kitleleriyle sohbet ediyorlardı. Kellan ve ben hepsini görmezden geldik ve var olmayan bir ritimle dans etmeye devam ettik.

Kollarını belime dolayan Kellan bana bakarken gülümsedi. Babası bir süre önce gitmişti ama sabah kahvaltı için buluşacaklardı. Kellan'ın ona bir şans vermesi kalbimi ısıttı. Herkes en azından bir şans hak eder.

Kellan tüylü başını eğerek bana çarpık bir gülümseme verdi. "Peki, mezuniyet... Sırada ne var?"

Derin bir nefes aldım ve gülümsedim. "Her şey... her şey."

Eğilerek dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Aramızdaki bağda hissettiğim sıcaklık ve sevgiye değer veriyordum. Aramızdaki anı derinleştirirken eli boynuma dolanmak için uzandı. İçimde tanıdık bir ateşin yanmaya başladığını hissettim, her zamankinden daha yoğun, her gün oluşturduğumuz güven ve bağlılıkla güçlendi.

Dudaklarımızı ayıran Kellan başını benimkine yasladı. "Albümü bitirmek için yakında geri dönmem gerekiyor."

İçimi çektim ve yanağını okşadım. "Biliyorum," diye fısıldadım.

"Ve ondan sonra... albümü tanıtmak için... bir tur daha olacak." Hüzünlü bir gülümsemeyle dudağının kenarını kaldırdı.

Ağzının kenarını öptüm ve gülümsemesinin genişlemesini sağladım. "Her şey yoluna girecek... Son birkaç haftadır olduğu gibi yakın kalmanın bir yolunu bulacağız."

Kellan başını salladı, birbirimizden ne kadar sık ayrı kalacağımızı düşünürken yüzü donuklaşmıştı. O da en az benim kadar ayrı kalmaktan nefret ediyordu ve benimle aynı nedenlerden dolayı - birbirimizi özlüyorduk. Denny en iyi arkadaşım olsa da, Kellan benim ruh eşimdi ve ayrı kalmak... acı vericiydi.

İnsanlar hafifçe sallanan bedenlerimizin etrafında hareket ederken sessizce birlikte dans ettik. Kellan'ın omzunun üzerinden Evan ve Jenny'nin kol kola kapıdan çıkışlarını izledim, Matt ve Rachel da arkalarındaydı. Anna ve Griffin bir araya geldikten kısa bir süre sonra ayrılmışlardı. Şimdi ne yaptıklarını düşünmek bile istemiyordum. Hâlâ burada olan tek çift Denny ve Abby'ydi. Barda birlikte gülüyorlardı ve kendi küçük dünyalarında son derece mutlu görünüyorlardı.

İç çekerek başımı Kellan'ın göğsüne yasladım ve en azından bu geceyi onunla geçirdiğim için şükrettim. Başımı öperek saçlarıma fısıldadı, "Benimle gel."

Geri çekilip kaşlarımı çattım. "Ne? Seninle nereye gideceğim?"

Belki de eve gitmeye hazırdır diye düşünerek ön kapıya baktım. Umarım biz oraya vardığımızda annemle babam uyumuş olurlardı. Birkaç saat önce çıkmışlardı, yani şansımız yüksekti. Her zaman aşırı korumacı olan babamın eve gelmemi bekliyor olma ihtimali de yüksekti.

Kellan kıkırdadı ve başını salladı. Bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırarak, "Çok tatlı..." diye mırıldandı. Onun eğlenen gözlerine bakarak kaşlarımı çattım. O daha da geniş gülümsedi. "Benimle turneye gel. Hatta benimle Los Angeles'a gel."

Gözlerimi kırpıştırarak başımı salladım. "Ama, benim..." Duraksadım, beni Seattle'da tutan bağı aniden koptuğunu fark ettim. Burada kalmak zorunda değildim. Elbette kız kardeşimi burada bırakmak istemiyordum ama bir yerlere uzun süreli ziyaretler yapmak istersem... yapabilirdim.

Bunu fark etmeye başladığımı gören Kellan kollarını belime doladı. "Artık okulla işin bitti. Ne istersen yapabilirsin."

Kaşlarımı çattım. "Hayran olmaktan daha büyük hedeflerim olması gerekmez mi?"

Kellan güldü ve başını salladı. "Seni bizimle gelmeye davet edersem grupçu olmazsın." Eğilerek gözlerimle buluştu. "Böyle bir şans bir daha ne zaman , Kiera? Hayatının geri kalanında bir iş bulabilirsin... ya da hiç bulamazsın. Bu benim için sorun olmaz."

Dudaklarımı büktüm. "Ailem çok gurur duyacak."

Kellan omuz silkti. "Suçu bana at. Zaten benden nefret ediyorlar." Gülümseyerek başımı salladım. "Senden o kadar da nefret etmiyorlar."

Kellan bana yumuşak bir öpücük verdi, sonra iç çekti. "Ne yaptığın umurumda değil Kiera, sadece yanımda olmanı istiyorum." Geri çekildi. "Ve ayrıca, sen yazar olmak istemiyor musun? Bizim hakkımızda, birlikte yaşadığımız hayat hakkında bir kitap yazmayacak mısın?"

Bunu bildiğinin farkında olmadan ona kaşlarımı kaldırdım. Saklamıyordum... Sadece henüz ona göstermeye hazır değildim. Sırıttı ve gülümsedi, sonra omuz silkti. "Jenny bahsetti... ve bitirdiğinde okumak isterim."

Dudağımı ısırarak burnumu kırıştırdım. Bazı kısımları benim için acı vericiydi, özellikle Kellan için acı verici olacaktı. Ama... açık ve dürüst olmak, politikamız buydu. Başımı salladım. "Hazır olduğunda."

Gülümseyerek beni daldırdı. Beni tekrar yukarı çekerken güldüm. "Yazmak her yerde yapılabilecek bir şeydir ve yapabileceğin en iyi yazar olmak için

çok fazla araştırma yapmanız gerekecek." Omuz silkti. "Benimle ve Griffin'le tüm ülkeyi dolaşmaktan daha iyi bir araştırma olabilir mi?"

Bunun üzerine önce irkildim, sonra kıkırdadım. Beni sıkıca saran Kellan başını tekrar benimkine yasladı. "Anna'yı ziyaret etmek için istediğin kadar sık gelebilirsin Kiera... arkadaşlarını, ama bu sefer bunu birlikte yapmamızı istiyorum."

Kollarımı boynuna dolayarak ona yumuşak bir öpücük verdim. "Tamam, hadi yapalım."

Dudakları benimkilerin altında bir sırtışı dönüştü ama sonra kaşlarını çatı. "Yine de tek bir sorun var."

Kaşlarımı çatı. "O da ne?"

İç çekerek başını öne eğdi. "Artık kız arkadaşların grupla otobüste turlamasına izin vermiyorlar..."

"Oh..." Bir grup kabadayı çocukla bir tur otobüsünde yaşamının heyecan verici ve korkutucu olasılığı ortaya çıktıkça vücudum sarktı. Bana garip bir kural gibi ama belki de bu da plak şirketinin bir başka şeyiydi... varlıklarını korumak için falan. Griffin'in Vanagon'unda onları takip etmek zorunda mı kalacaktım?

Tam Kellan'ın gerçekleşmesi mümkün olmayan bir planı neden önerdiğini merak ederken kıkırdamaya başladı. Dudaklarının muzip bir sırtışı dönüşmesini izlerken kaşlarımı çatı. Şimdi neyin peşindeydi?

Omuz silkerek ekledi: "Sadece eşlerin gelmesine izin veriyorlar."

Çenem göğsüme düştü. Kellan parmağıyla çenemi kaldırdı ve ağzımı kapatırken sırttı. "Karin mı?" Fısıldadım. Ciddi miydi? Gerçekten bana evlenme mi teklif ediyordu?

Sırıtarak parmağını çenemde gezdirdi. "Gidebileceğim kadar yavaş gittik, Kiera. Seni seviyorum. Hayatımda hep senin olmanı istediğimden eminim."

" Omuz silkerek başını salladı. "Benden emin misin?"

Beni saatlerce uzaklara götürebilecek masmavi gözlerine bakarak başımı salladım. "Evet, eminim," diye fısıldadım, bedenimde ifademle ilgili hiçbir şüphe yoktu.

Sırıttı ve beni öptü. Öpücüğü derinleştirmeye çalıştım ama geri çekti. Ellerimi boynundan çekerek sağ elimi tuttu. Parmaklarımdan birini çevreleyen söz yüzüğünü çıkarmasını izlerken kaşlarımı çatmıştım. Onu hiç görmediğim kadar geniş gülümseyerek yüzüğü sol parmağıma geçirdi. Sonra kendi yüzüğüyle aynı hareketi yaptı.

Sol eliyle sol elimi kaldırarak bana gülümsedi. "İşte, artık evliyiz."

Gözlerim yaşararak ona başımı salladım. "İşlerin böyle yürümediğinden eminim, Kellan."

Omuz silkti. "Anlambilim." Yumuşak bir şekilde gülümseyerek sol elimi kalbinin üzerine, kendi sol elini de benim kalbimin üzerine koydu. "Biz evliyiz... Sen benim karımsın." Başını salladı, dikkatle bana bakıyordu.

Gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken başımla onayladım. "Ve sen benim kocamsın..."

Rahatlamış bir şekilde nefes vererek yüzümü tuttu ve kalp durduran bir öpücükle anlaşılmayı mühürledi. Evliliğimizin meşru olmadığını biliyordum ama bu, istediğimiz zaman değiştirebileceğimiz yasal bir teknik detaydı. Kalplerimizde evliydik ve sonuçta evliliğin en önemli kısmı da buydu.

Nihayet ayrıldıktan sonra, bu noktada ikimiz de ağlıyorduk, Denny ve Abby'ye el salladım. Birilerine yeni evlendiğimi söylemem gerekiyordu. Abby ona "evlilik" yüzüklerimizi gösterdiğimde gözyaşlarına boğuldu ve ikimize de sarıldı. Denny başını salladı ve "evliliğimizin" en iyi ihtimalle sembolik olduğunu bildiği için eğlenerek gülümsedi. Ama sonra Kellan'a sarıldı.

"Tebrikler, dostum." Onu sırtından alkışlayarak biraz güldü. "Bunun için burada olabildiğime sevindim."

Kellan güldü ve yere baktı. "Evet, ben de. Öyle görünüyor ki..." Denny'ye baktı, "uygun."

Denny gülümseyerek başını salladı. Sonra bana sarıldı. Abby'nin uzattığı peçeteye yüzümü silmek zorunda kaldım, o kadar çok ağlıyordum ki. Kulağıma fısıldadı, "İtiraf edeyim, başarmanıza şaşırdım," dedi ve bana bakmak için geri çekildi, "ama başardığınız için mutluyum."

"Çok teşekkür ederim."

Tekrar hıçkırmaya başladım ve Kellan kollarını bana doladı. Sırtarak beni ileri geri salladı. "Eve gidip kutlayalım mı?" Kaşlarını imalı bir şekilde oynattı ve ben güldüm, Abby de güldü.

Başımı sallayarak, "Hayır... Gidip şehirdeki en iyi otel odasını kiralayacağız," dedim. Kellan tek kaşını kaldırdı ve ben de kıkırdadım. "Düğün gecemi ailemin hemen yanındaki odada geçirmeyeceğim."

Kellan güldü ve başını salladı, ben de yarın eve döndüğümüzde babamın yeni kocamı öldürmemesini umdum. Ya da annem... Bunu kaçırdığı için çok kızacaktı. Yine de, sırf onu memnun etmek için Kellan'ı resmi bir törene ikna edebileceğime eminim. Şahsen buna ihtiyacım yoktu. Birbirimizi ilk kez gördüğümüz barın dans pistindeki sessiz anımız... mükemmeldi.

Kellan bizi uzaklaştırmaya başladı, sonra boş pistte yavaşça dans etmeye başlayan Denny ve Abby'ye baktı. Bir an onları izledim, onlar için mutluydum, benim için mutluydum. Kellan kıkırdadı, sonra seslendi, "Eğer siz de evlenmek istiyorsanız muhtemelen birkaç yüzük bulabilirim?"

Kellan'ın göğsüne vurdum ve Denny güldü. Abby bir kaşını kaldırdı. "Hayır, bir barda evlenmeyeceğim. Ben her şeyi alıyorum

shebang." Denny ona doğru baktı ve o da diğer kaşını kaldırdı, neredeyse aksini söylemesi için ona meydan okuyordu. Denny akıllıca davranarak hiçbir şey söylemedi, sadece gülümsedi ve ona sıkıca sarıldı.

Kellan güldü, sonra başını salladı. Elimi tutarak bizi bardan olasılıklarla dolu görünen bir geleceğe doğru çekti. Gençtik... aşıktık... ve bilinmeyene doğru yola çıkmak ve bir gün çocuklarımıza anlatabileceğimiz bir hazine dolusu hikâye yaratmak üzereydik. Ama önümdeki değişim denizini kucakladım, çünkü değişmeyecek bir şey vardı ve bu en önemli şeydi.

Kellan benimdi ve ben de onun...sonsuz kadar.

Son

Feedbooks'taki aynı yazardan

Düşüncesiz (2009)

ŞİMDİ CILTSIZ OLARAK - <https://www.createspace.com/3571964>

Neredeyse iki yıldır Kiera'nın erkek arkadaşı Denny, Kiera'nın istediği her şey olmuştur: sevgi dolu, şefkatli ve ona sonsuz bir bağlılıkla bağlı. Hayatlarına birlikte başlamak için yeni bir şehre gittiklerinde, Denny hayalindeki işe, Kiera da birinci sınıf bir üniversiteye başladığında, her şey mükemmel görünmektedir. Sonra beklenmedik bir zorunluluk mutlu çifti ayırmak zorunda bırakır.

Kendini yalnız, kafası karışık ve teselliye muhtaç hisseden Kiera, beklenmedik bir kaynağa başvurur: Kellan Kyle adında yerel bir rock yıldızı. Başlangıçta sadece sırtını yaslayabileceği bir arkadaşır, ancak yalnızlığı arttıkça ilişkileri de artar. Ve sonra bir gece her şey değişir... ve hiçbiri eskisi gibi olmayacaktır.

SKoW Ödülü sahibi 2010 - En İyi M-Rated

Dönüşüm (2009)

Emma mutlu. Önünde gelecek vaat eden bir kariyeri, harika arkadaşları ve oldukça bir ailesi var. Ancak sosyal hayatı son zamanlarda biraz eksikti. İşte o zaman kader devreye girmiş ve onu uzun boylu, esmer ve yakışıklı bir adamın karşısına çıkarmıştır. Elbette, onun da sırları vardır... hepimizin yoktur ve evet, belki de sırları diğerlerinden biraz daha sıra dışıdır - gündüzleri ortalıkta dolaşabilen kısmi bir vampir olması, ama aynı zamanda arada sırada küçük bir plazma gece içkisinden hoşlanması gibi - ama Emma'ya göre o bekâr, başarılı ve sıra dışı bir beyefendidir. Bu çok şeyi telafi ediyor. Elbette, durumu ilk başta söylediğinden biraz daha ciddidir ve onunla bir hayat yaşamak, çoğu kişinin yapmak istemeyeceği bazı fedakârlıklar gerektirecektir. Peki ya kız? Aşk, hiçbir zaman normalliğin yakınından bile geçemeyecek bir hayatı telafi etmeye yeter mi? Ama yine de... normal olan nedir ki?

Çarpışma Kursu (2010)

Lucas her şeye sahipti - popülerlik, sadık bir kız arkadaş, kardeş gibi bir en iyi arkadaş ve onun için her şeyi yapabilecek sevgi dolu bir anne. Hayatı başarılı ve tatmin edici bir hayat olma yolunda ilerliyordu, ta ki kaza her şeyi değiştirene kadar. Kaza bir gece geç saatlerde, ani bir sağanak yağış sırasında meydana geldi. O akşam üç genç hayatını kaybetti ve bir hayat geri dönülmez bir şekilde değişti. Kazadan sağ kurtulan tek kişi Lucas, kendini bir zamanlar içtenlikle evim dediği küçük kasabada pervasızca sarhoş olduğuna dair dedikodularla çevrili bulur. Kendi suçluluk duygusu ve kendinden nefretinin ortasında Lucas umudu, huzuru ve belki de aşkı yeniden bulmak için mücadele eder.

SKoW Ödülü sahibi 2010 - En İyi Het, En Unutulmaz

SKoW Ödülü sahibi 2011 - En İyi Trajedi

Dönüşüm Kitabı Üç: 'Ölüme Kadar (2010)

Emma hayatından memnundu. Hiçbir şeyin değişmesini istemiyordu. İki çocuk, harika bir koca ve inanılmaz bir aile... Hayatı, olmasını umduğu her şeye dönüşmüştü. Ancak istediğiniz her şeye sahip olmanın bir dezavantajı vardır, Teren ve Emma'nın muhtemelen hazırlıklı olamayacağı bir dezavantaj. İsteddiğiniz her şeye sahip olduğunuzda... kaybedecek her şeyiniz de vardır.

Dönüşüm Kitabı İki: Bloodlines (2010)

Emma hayatında bazı kötü kararlar verdiğini kabul ediyordu ama Teren Adams'la birlikte olmanın bunlardan biri olmadığından emindi. Bir erkekte aradığı her şey ondaydı - nazik, şefkatli, sadık, sevgi dolu ve zaman zaman umutsuz bir romantik. Doğru, o da bir vampirdi ya da kısmen öyleydi ve kısa süre önce ölümsüzler arasına katılmıştı ama Emma için bunun hiçbir önemi yoktu. Emma onun geliniydi, çocuklarına annelik etmek ve ölümlü hayatı izin verdiği sürece onun yanında kalmak için sabırsızlanıyordu. En azından plan buydu.

It's All Relative (2010)

Kulüp tıklım tıklımdı, müziğin sesi yüksekti ve alkol akıyordu. Jessie gözlerini odanın öbür ucunda tek başına içen egzotik adamdan alamıyordu. Kai de bakışlarını barda arkadaşlarıyla gülüşen dolgun esmerden alamıyordu. Kader onları bir araya getirmiş, ikisine de unutamayacakları bir gece yaşatmıştı. Ama sonra, kader hakkında ne derler bilirsiniz. Bir gecelik mutlulukları mükemmel olsa da, ne Jessie ne de Kai bir sonraki karşılaşmalarında, kader yollarını tekrar kesiştirdiğinde onları nelerin beklediğini hayal bile . Her ikisinin de çok geçmeden keşfettiği gibi, hayat bazen ruh eşleri için bile aşılabilir engeller koyar.

SKoW Ödülü 2011 kazananı - En Yaratıcı Plan

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.